

Universitätsbibliothek Wuppertal

Homeri Ilias

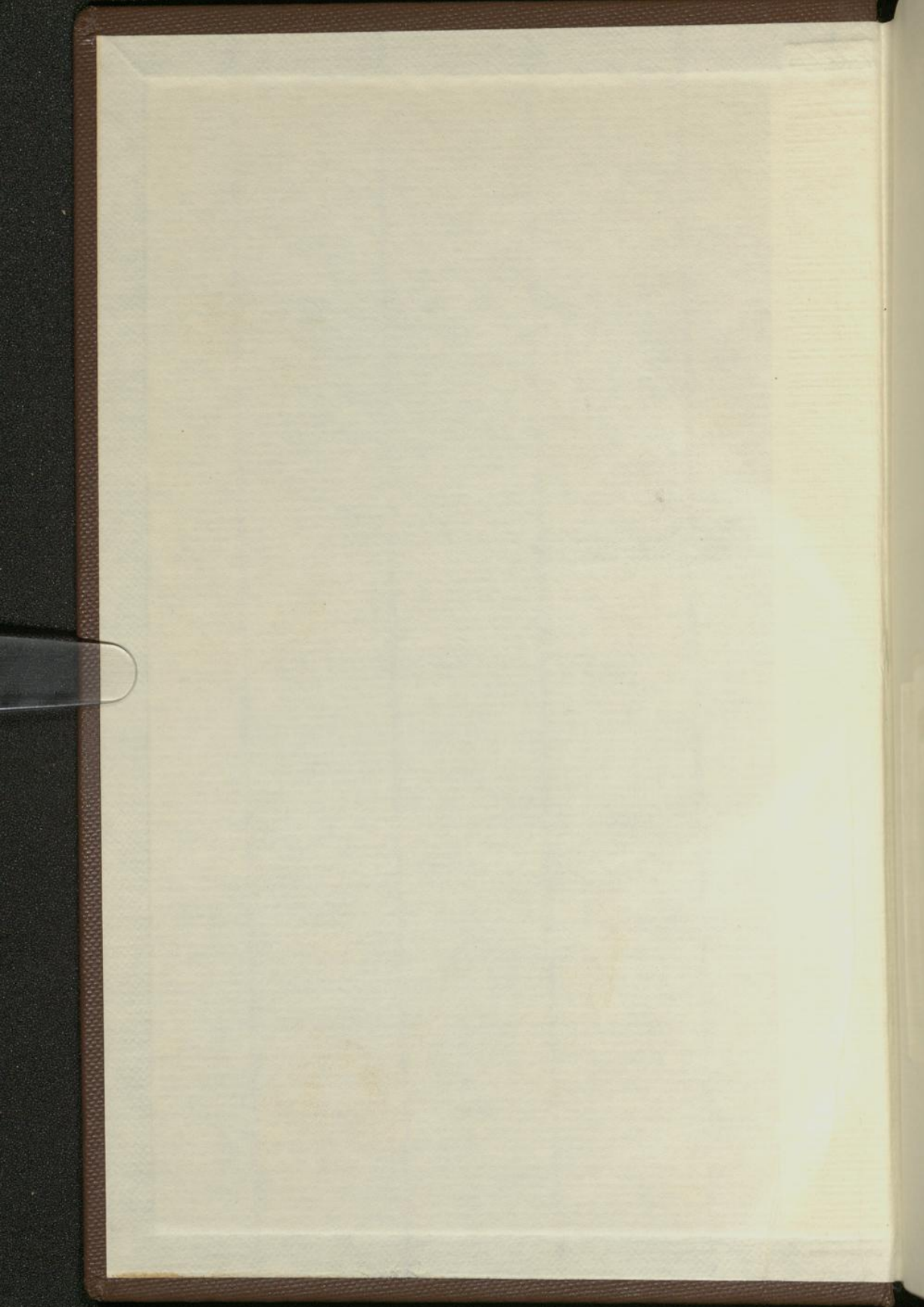
Homerus

Lipsiae, 1876

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2532](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2532)

HOMERI ILIAS

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

I. LA ROCHE.

PARS POSTERIOR.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXVI.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

- Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασσε,
 τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ διζύν
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῷ,
 νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν
 5 Μυκῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν Ἰππημολγῶν
 γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῷ·
 οὐ γὰρ ὃ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο δν κατὰ θυμὸν
 ἐλθόντ' ἢ Τρῳέεσσιν ἀρῆξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
 10 οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων·
 καὶ γὰρ ὃ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
 ὕψου ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Κάμου ὕληέσσης

VARIA LECTIO. 1 δ' om. E. τρῳάς CL. τε om. G Barocc. πέλασσε
 ACDEG: πέλασσε HL. πέλασε Lips. πέλασεν Flor. — 2 παρα A. —
 3 τρέπε D. τρέπεν S. τράπεν Bachm. Anecd. II, 141, 7. φαιινῷ L. —
 4 ἵπποπόλων AC. ἱππῶλων G. καθορώμενος A. — 5 ἀγχεμάχων H ex
 corr. Vrat. A. — 6 γλακτοφάγων A. γαλακτοφάγων L Lips. Barocc.
 τ' ἀβίων τε D. τε H. — 7 ἔτι om. D. 1. man. Lips. τράπεν G. φαιινῷ
 L. — 8 τινὰ ἐέλπετο E Barocc. κατα A. — 9 τρῳέεσσιν CL. ἀρῆξέμεν
 AGH Harl. Lips.: ἀρῆξέμεν CDLS. ἀρῆξειν E suo more. γρ. καὶ ἀρῆξειν
 A. — 10 ἀλαδὸς σκοπιὴν A: vulgo ἀλασκοπιὴν. ἀλασκοπιὴν C. εἶχεν
 L. — 11 δ ACDGHL Apoll. Soph. 86, 16. πόλεμόν EGL Cram. Ep.
 204, 31.

ADNOTATIO CRITICA. 2 παρὰ: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης περὶ τῇσι·
 μήποτ' οὖν διχῶς Didymus. τινὲς πρὸς τῇσι Schol. V. ἐχέμεν: Ζηνόδο-
 τος δὲ ὀχέμεν Sch. V. — 5 Μυκῶν: Μοικῶν Posidonius apud Strab.
 VIII, 296. ἀγαυῶν: alii Ἀγαυῶν teste Apoll. Soph. 3, 23; cf. Hesych.
 I, 15. — 6 Ἀβίων Aristarchus: alii ἀβίων cf. Apoll. Soph. 3, 17 et
 ἀβίων ibid. 3, 30. ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων Di-
 dymus. alii δικαιοτάτων τ' ἀνθρώπων cf. Apoll. Soph. I. I. Et. Mg.
 232, 48. Nicol. Damasc. apud Stob. Floril. V, 73. — 8 ἀριστοφάνης διὰ
 τοῦ εἰ οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάτων Didymus (an alii ὃ τ' pro ὃ γ'?). —
 10 ἀλαδὸς σκοπιὴν: Zenodotus ἀλαδὸν σκοπιὴν, vid. K 515. — 12 ἀκροτάτης
 κορυφῆς: ἀκροτάτης κορυφῆς Aristophanes. Κάμου Aristarchus: alii
 Κάου teste Didymo.

- Ὀρηκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
 φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 15 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' ἔξ ἁλὸς ἔζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
 Τρωεὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 αὐτίκα δ' ἔξ ὄρεος κατεβήκετο παιπαλόεντος
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
 20 τρεῖς μὲν ὀρέζατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ,
 Αἰγᾶς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
 χρύσεια μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
 ἔνθ' ἑλθὼν ὑπ' ὄχρεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομώνωντε.
 25 χρυδὼν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάσθην
 χρυσεῖην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήκετο δίφρου·
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἀταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο. τοὶ δὲ πέτοντο
 30 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄζων·
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθοὶ φέρον ἵπποι.
 ἔστι δὲ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,

V. l. 13 ἔνθεν μὲν G Barocc. ἐφαίνετο: φαίνετο L. — 15 ἄρ D. ἄρ G. —
 16 τρωεὶ DG Townl. τρωεὶν C. τρωεὶ δαμνηζομένους L. — 17 κατε-

βήκετο CDEHL Cant. Vrat. b. Lips. Flor.: κατεβήκατο G. κατεβήκετο A.
 παιπαλοέσσης L. — 18 post hunc Rhet. Gr. I, 255, 11 add. καὶ κορυφαί
 Τρωῶν τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν, qui legitur Υ 60. — 19 ποσειδάωνος
 A. — 20 τέταρτον C 1. man. DG Flor. Lips. Vrat. A. — 21 ἔνθα δὲ
 ACDEGHLS et Heynii libri. ἔνθα τέ Strabo VIII, 386. — 23 ὑπόχρεσφι
 D. ἵππῳ L. — 24 ὠκυπέται L. ὠκυπέτας E. χρυσεῖσιν G. ἐθείρησιν D
 Lips. Vrat. A. κομώνωντας Eust. 918, 12. — 25 ἔδυνε H Vrat. A.
 περὶ A. — 26 εὐτυκτον omnes praeter Rom. ἐπεβήκατο G. — 27
 ἐλάαν G. ἐπὶ A. ἀταλλεν κήτε' L. αὐτοῦ ACDGHLS Cant. Mor. Harl.
 Lips. Townl. Vrat. Schol. Ξ 296: αὐτῷ E Flor. Rom. Max. Tyr. Diss.
 XXXII, 7. ἐν ἄλλῃ ὑπαυτῷ A. — 28 κευθμῶνος L. ἠγνοίησεν CDEHL

Rhet. Graec. I, 255, 14. ἠγνοίησαν G. ἠγνοίησεν A. — 29 γηθοσύνη
 AEG Vrat. A ex corr. Rhet. Gr. II, 361, 12. Eust. 993, 19: γηθοσύνη
 CDHL Vrat. A 1. man. Apoll. Soph. 54, 27. δὲ πέτοντο Rhet. Gr. I,
 255, 14: libri δ' ἐπέτοντο. — 30 ὑπέρθεν D. — 31 τῶν δ' D. εὐσκαρθ-
 μοι A.

A. c. 21 δέ: recentiores τέ ex conl. G. Hermannii ad Hymn. in
 Ven. 59; sed conf. Z 245. 249. Θ 48. Θ 363. — 28 ἀρίσταρχος ἠγνοίησαν,
 ἄλλοι δὲ ἠγνοίησεν Didymus. — 29 γηθοσύνη: ὅτι χωρὶς τοῦ ἱ γρα-
 πτέον τὸ γηθοσύνη· ἐστὶ γὰρ ἀρκενικὸν γηθόσυνος Aristonicius. γηθοσύνη
 Aristophanes et Herodianus. γηθόσυν' ἢ δὲ Herodicius.

μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·

ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων

35 λύσας ἔξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν εἶδαρ

ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,

ἀρρήκτους ἀλύτους, ὅφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν

νοστήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἱκοι ἀολλέες ἡὲ θυέλλη

40 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο,

ἄβρομοι αὐίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν

αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας ἀρίστους.

ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος

Ἀργείους ὥτρυνε βαθείης ἔξ ἁλὸς ἐλθών,

45 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

Αἶναντε πρώτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

Αἶναντε, σφῶν μὲν τε καύσεται λαὸν Ἀχαιῶν

ἀλκῆς μνησαμένῳ, μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.

ἄλλη μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δεῖδια χεῖρας ἀάπτους

50 Τρώων, οἱ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·

ἔξουσιν γὰρ πάντας εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μὴ τι πάθωμεν,

ἣ ῥ' ὅ γ' ὃ λυκκῶδης φλογὶ εἵκελος ἡγεμονεύει,

Ἔκτωρ, δὲ Διὸς εὖχετ' ἐριςθενέος πάϊς εἶναι.

55 σφῶν δ' ὣδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,

V. L. 33 καὶ Ἰμβρου: Κάμοιό τε Schol. B 634. — 34 ποσιδάων A. — 35 ἔξοχέων D. παρα CL. — 36 ἔβαλλε C. — 37 ἀρρήκτους Lips — 38 ὃ δ' D. 68' CGL. — 39 τρώων CL. ἱκοι D. ἡέ: ἡδὲ GL Mor. Baroce. Vrat. b. d. — 41 αὐίαχοι A. ἔλπονται Apoll. Soph. 3, 6. — 42 παρ-αὐτόφιν D. παρ' αὐτόφιν C Flor. παραυτόφιν Harl. Lips. Vrat. b. d. A. ΑΥΤΟΘΙ Pap. cf. H. T. 449. ἀχαιούς ADEL: ἀρίστους CGH Vrat. d. Harl. γρ. ἀρίστους A. — 43 ποσιδάων A. ἐννοσίγαιος A. — 47 σφῶν G. μὲν τε: μὲν κε DH Apoll. Soph. 147, 13 (et καύσεται). καύσεται Lips. καύσε-τον D. — 48 μνησαμένοι E bis. μὴ δὲ ACDGHL: vulgo μηδὲ cum E. — 49 ἔγωγ' libri. — 50 τρώων CL. ὑπὲρ κατέβησαν Vrat. b. — 51 ἔξουσιν DEGH Lips. Vrat. A. πάντας ACGHL Cant. Baroce. Lips. Vrat. d. πάντες DS Townl.: vulgo ἅπαντας cum E. εὐκνήμιδες DEG. — 52 τῇδε

CH. τῇδε G. περὶ δεῖδια A. — 53 ὅ γ' A. 68' ὀλυκκῶδης L. εἵκελος C. ἵκελος ES Vrat. A. ἵκελος G. — 55 τις θεῶν ἐνὶ D.

A. c. 41 αὐίαχοι: αὐίαχοι Dionysius Thrax et Chrysippus Stoicus, conf. Herod. ad A 461. N 441. Ψ 327. — 51 ἔξουσιν: cηήουσιν Aristophanes.

αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσεται' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.

ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
60 ἀμφοτέρῳ κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο,
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
ὀρμήῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο,

65 ὥς ἀπὸ τῶν ἦξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀιλήος ταχὺς Αἴας,
αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·

Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι·
70 οὐδ' ὁ γε Κάλχας ἐστί, θεοπρόπος οἰωνιστής·

ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
ρεῖ' ἔγνω ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοις
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
75 μαιμῶσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθε.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὦρορε, νέρθε δὲ ποσσίν

V. L. 56 αὐτῷ D. — 57 τῷ ACDGHL: vulgo τῷ. ἐρωήσεται' H. 1. man. Vrat. A. ἐρωήσεται' G ex corr. — 58 εἰ κέν μιν C Vrat. b. 1. man. d. καὶ A. ἐγείρει A Townl. ἐγείρη C. — 59 ἐννοσίγαιος A. ἐνοσίγαιος G.

— 60 κεκοπῶς S. πλήσεν EG Lips. — 61 δὲ ἔθηκεν EG Mor. — 63 περιμήκεος A. — 64 ὀρμήῃ AH Townl. Lips. Vrat. b. d.: ὀρμήσει CDEGLS Apoll. de Synt. 289, 6. ὀρμήσει Et. Mg. 631, 53. διώκειν omnes. — 65 ὥς AD 1. man. ποσειδάων A. — 66 τοῖν: τοῖν D. τοῖον L p. ras. ὁ ἴληος D. 2. man. — 67 ἄρ A. ἄρ DGL. — 68 νῶιν L. ἔχουσι ACDEGH: ἔχουσιν L. — 69 μάντεϊ ACE 920, 55 G: μάντει E 920, 50 H Vrat. A. μάντῃ DL. — 70 θεοπρόπος A. θεοπρόπιος H. — 71 γάρ: δὲ Schol. Γ 396. κνημῶν D. — 73 δ' ἐμοὶ ACEH: δέ μοι DGL. ἐνὶ A. φίλοις ACDEGH: φίλοισιν L. — 74 πολεμίζειν omnes. — 75 ὑπερθε ACDGH: ὑπερθεν EL. — 77 νῦν καὶ: καὶ νῦν G. — 78 μαιμῶσι DE. μαιμῶσιν ἐμοὶ G. νέρθε ποδεσσιν A et in marg. νερθε δὲ ποσσίν.

A. c. 59 διχῶς ἀρίσταρχος (eod. ἀριστοφ) καὶ κεκοπῶς καὶ κεκοπῶς. ἐν δὲ τῇ χίᾳ καὶ ἀντιμάχου κεκοπῶν Didymus. — 61 asteriscus; οὐκ ὀρθῶς Ψ 772, vid. E 122. — 71 ἴχνια: γρ. καὶ ἴσματα. Ζηνόδοτος δὲ καὶ ἀριστοφάνης ἴχματα Didymus.

- ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοιώω δὲ καὶ οἷος
 80 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
 ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 χάρμη γηθόκυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
 τόφρα δὲ τοὺς ὅπισθεν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοὺς,
 οἱ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 85 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.
 τοὺς οἳ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφην φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 90 ρεῖα μετεικάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
 Τεύκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων
 Πηνελέων θ' ἥρῳα Θόαντά τε Δηϊπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστῳρας αὐτῆς·
 τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 95 αἰδῶς Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἐγὼ γε
 μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῳέεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 100 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινήσ' ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἳ τε καθ' ὕλην
 θῶών παρδαλίων τε λύκων τ' ἦια πέλονται

V. L. 79 οἷος: αὐτὸς L. — 81 ὡς A. — 82 σφι G. — 83 ὅπισθεν DG. ὅπισθε Vrat. A. — 85 ῥ' om. E. — 86 κατα A. ἐγίγνετο L: ἐγίνετο ACDEH. ἐγένετο G. δερκομένοισι ACDEGH: δερκομένοισιν L. — 87 τρῶας om. L. — 88 ὀφρύσι D. — 89 φεύξεσθαι ACDEL: φεύξασθαι GH Barocc. Vrat. b. ὑπ' ἐκ ADEGHH'L: ὑπέκ C. ὑπέκ A. — 90 κρατερῶς H. —

91 ἐπι CGL. ἐπι ADH. ἦλθε κελεύων καὶ λῆϊτον D. — 92 δηϊπυλον Townl. δηϊπυτον Vrat. d. — 93 τέ AGH'. μῆστῳρας G. — 95 ὕμιν DGH'. ἔγωγε libri. — 96 ἀμάς ACEG Apoll. de Pron. 127 C. 142 B. Apoll. Soph. 27, 18. Et Mg. 79, 28: ἀμάς DHH'L Vrat. d. — 98 ὑπο A. τρῳέεσι L. — 101 τοπάρος AL. τοπάρος G. — 102 φυζακινόις Pseudopl. 137, 50. — 103 παρδαλίων CGHL Mor. Cant. Harl. Lips. Et. Mg. 410, 13. Phot. Lex. 52. Schol. β 289: παρδαλίων ADH' 1. mau. Schol. ε 368. Apoll. Soph. 82, 33. 134, 5. Suidas II, 2, 103, 16. Hesych. II, 270.

A. c. 92 Πηνελέων: διὰ τοῦ ὁ ἀριστοφάνης Πηνέλεον Didymus. — 103 θῶών Aristarchus, Diocles, Dionysius Thrax, Herodianus: θῳών Pamphilus. παρδαλίω Aristarchus, cf. H. T. 331.

- αὐτως ἡλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ·
 105 ὡς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 μῖμνεν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἡβαιόν.
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησί τε λαῶν,
 οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
 110 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἄν' αὐτάς.
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστὶν
 ἥρως Ἀτρείδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδῶκεα Πηλείωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 115 ἀλλ' ἀκεῷμεθα θάσσον· ἀκεσταὶ τοι φρένες ἐσθλῶν.
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς
 πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν. οὐδ' ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχηαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἐὼν· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.
 120 ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
 τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
 Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 κρατερὸς, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.

V. L. 104 αὐτως AEGH. ἐπὶ CDEHH'L. ἐπὶ A. χάρμῃ ACE. χαρμῇ H'. χάρμην H. χάρμης Barocc. — 105 ὡς AE. τρῶες L. τοπρίν G. — 107 δὲ ἐκὰς: δ' ἕκαθεν ACDEGHH'LS et Heynii libri. ἐπὶ A. ναυσι L. — 108 μεθημοσύνησι: μεθημοσύνη GL. τὲ G. — 109 ἐρίσαντες G. ἐθέλουσι ACDEGHH'. — 110 ἄν A. — 111 ἐστι H. — 112 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 113 οὔνεκα ἡτίμησε G. ἀπ' ἡτίμησεν D. — 114 οὐπω G. ἐστὶ ACDEGHH'L. μεθηέμεναι G. μεθησέμεναι Vrat. A. — 115 θάττον G. ἀκεσταὶ τε H. — 116 οὐκ ἔτι D. καλλὰ G. μεθίετε H'. — 117 ἔγωγε libri. — 118 μαχεσάμην ACEGHH'LS et libri Heynii. Plutarchus de Adulat. et amico 33. μαχεσέμην Lips. μαχεσαίμην D. μεθείη: μεθείει AC Townl. μεθείη GHL Mor. Cant. Harl. Vrat. b. 1. 1ει
 man. A μεθείη H'. — 119 omitt. C. 1. man. habet in marg. man. rec. νεμεσῶμαι Lips. Et. Mg. 432, 33. περὶ AD. — 121 τῇ δὲ D. μεθίμοσύνη L. θέσθαι GL Barocc. — 122 αἰδῶ D. ὄρωρε H'. — 123 ἔκτωρ δὲ Cant. παρὰ A. — 124 κρατερὸς G. ἔρρηξε DGH L Barocc. Lips. Vrat. A. Schol. C 275.

A. c. 107 Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος Didymus; Aristarchus igitur δ' ἕκαθεν. — 115 τοι: ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ τε ἀκεσταὶ τε Schol. A. — 118 μαχηαίμην, vid. H. T. 308.

- 125 ὥς ῥα κελευτιῶν γαιήροχος ὤρσεν Ἀχαιοῦς.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἅς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσκόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμμνον,
 130 φράξαντες δόρυ δουρί, κάκος κάκει προθελύμνῃ.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 135 σείομεν· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
 Τρῶες δὲ προὔψαν ὁλλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ
 ἀντικρὺ μεμαῶς, ὀλοοῖτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ,
 ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 140 ὕψι δ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
 ὕλῃ· ὃ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
 ἰσόπεδον, τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
 ὥς Ἑκτωρ εἴως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης

V. l. 125 ὥς ῥα GH'L. ὡς ῥα H. ὤρσεν Mor. — 126 ἄρ' A. ἄρ' DGHH'L. αἴαντε L. — 127 κρατεραί G. οὐτ' ἄν κεν: οὔτε κεν S. οὐδέ κεν G. — 128 οὔτε κ' ACH'L. οἱ γὰρ H. — 129 κρινθέντες CDGHH' Lips. Vrat. A. τρῳας L. τρῳας τε H. — 130 φράξαντε H. — 131 ἀσπίς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε Plutarchus Amat. 17, 10. ἄρ' OGHH'. ἄρ' A. κόρυς δὲ κόρυν G Plutarchus 1.1. — 132 ψαῦόν θ' Schol. K 258. φάλοισι ACEGHH' Schol. K 258. Rhet. Gr. II, 249, 12. — 133 πυκίνοι L Vrat. A. — 134 δὲ πτύσσοντο AGS. δ' ἐπτήσσοντο L. δ' ἐπτύσσοντο CDEHH' Apoll. Soph. 75, 13. Et. Mg. 695, 17. Δ' ΕΠΤΥΣΣΟΝΤΟ Syr. ἀπο A. — 135 οἱ δ' D. οἷδ' CGH'L. — 136 τρῳες L. ἄρ' DEGHH'L ἄρ' A. — 137 ὀλοοῖτροχος A. ὀλοότροχος CGH'. ὀλοότροχος Baroce. Mor. ὀλοοῖτριχος L. ὥς AD GHH'L. πέτρου Schol. A 269. — 138 χεῖμάρρος H. ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ Syr. χεῖμάρρος GL Vrat. A. ὤσῃ C Schol. A 269. Et. Mg. 726, 42. ὤσῃ L Vrat. b. — 140 ὕψι δ' DEGHH'. ὙΨΙΔ' Syr. ὕψι τ' CLS Schol. Φ 126. ἀναθρώσκων A: ceteri ἀναθρώσκων. — 141 ὙΛΗ Syr. ὃ om. H. 68' CDGHL. * εἶος ἵκηται: εἴως ἵκηται C. ἔως ἵκηται AE 925, 32 L. ἔως ἄν ἵκηται et γρ. ὄφρ' ἄν Lips. ὄφρ' ἄν ἵκηται DE 924, 51 GHH'S Syr. εἰσέκεν ἔλθῃ Schol. A 269. — 143 ὥς A.

A. c. 132 ἰππόκομοι Herodianus προπαροξυτόνως. — 137 ὀλοοῖτροχος Demetrius Gonypesus, Hermappias, Nicías, Aristes, Aristonicus. ὀλοοῖτρίχος Comanus et Ptolemaeus Ascalonita, conf. Cram. A. P. III, 285, 25. Et Mg. 622, 39.

- ρέα διελεύεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 145 κτείνων· ἄλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγι,
 στῆ ῥα μάλ' ἐγχιρμφθεῖς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν
 ὤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.
 ἦυεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
 150 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 παρμένετ'· οὗ τοι δηρὸν ἐμὲ στήσουσιν Ἀχαιοί,
 καὶ μάλα πυρρηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 ἀλλ', οἶω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
 ὤρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 155 ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντος· εἶσιν,
 κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 160 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντος· εἶσιν
 ταυρεῖν· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἑάτη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβος δὲ
 ἀσπίδα ταυρεῖν σφέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 ἔγχεος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὁ γ' ἥρως
 165 ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς

V. l. 144 ρεῖα δ' ἐλεύεσθαι ACDEGHH'L Syr. — 145 δὴ: διὰ
 H. πυκινὰς L. ἐνέκυρε H. φάλαγγι ACDGHH'L Syr. Vrat. A. Eust.
 923, 43.: φάλαγγιν E. — 146 ῥα DGH'L. ἐγχιρμφθεῖς H' Vrat. b. d.
 A. οἷδ' CGHH'L. — 147 ξίφεσιν G Lips. — 148 ἀπο A. ὁ δὲ C.
 χασσάμενος DGH Lips. πολεμίσθη GH'. — 149 ἦυε G. i. man. H.
 δὲ omitt. L. τρώεσι H. τρώεσσι L. — 150 τρώες L. — 151 οὗ τοι:
 οὗ τι CEG Flor. Rom. — 153 οἶω: οἶω DEHH'L. Οἶω Syr. χάσσονται D.
 ἐτεόν περ H'. — 154 ὤριστος AE. ὤριστος Vrat. d. ἄριστος H. —
 155 ὥς A. — 157 omitt. D in textu, habet in marg. man rec. ἔχεν:
 ἔσχευ G. πάντοσε, ἴσιν A. πάντοσε ἴσιν CD m. rec. LS. ΠΑΝΤΟCΕΙCΗΝ
 Syr. — 158—160 omitt. H. — 158 ὑπασπίδια ACE 925, 61; 961, 8. ὑπ'
 ἀσπίδια D Vrat. b. d. ὑπ' ἀσπίδια GL Lips. Flor. Apoll. Soph. 158, 1.
 — 159 δ' αὐτοῖο: δ' ἐν τοῖσι Apoll. Soph. 153, 10. — 160 κατασπίδια A.
 πάντοσε, ἴσιν A. πάντοσε ἴσιν CDLS. ΠΑΝΤΟCΕΙCΗΝ Syr. — 161 τῆς
 οὔτι Vrat. A. — 163 σφέθ' G. ἀπο A. ἀπο L. — 165 ἄψ: ἈΨΔ' Syr.

A. c. 144 ρεῖα διελεύεσθαι: οὕτως Ἀρίσταρχος, οἱ δὲ ρεῖα δ' ἐλεύ-
 εσθαι Schol. V. conf. Didym. ad Y 263 Ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ἰ ρεῖα. —
 148 χασσάμενος πελεμίσθη: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ὁ δὲ χάσσατο πολλὸν
 ὁπίσσω Aristonicus.

- ἀμφοτέρων, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε.
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 οἰόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λείλειπτο.
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 170 Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Ἰμβριον αἰχμητήν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.
 ναῖε δὲ Πηδαιον, πρὶν ἔλθειν υἱας Ἀχαιῶν,
 κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 175 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὃ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι.
 τὸν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίῃ ὦς,
 ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφαινομένοιο
 180 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσει·
 ὦς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δύσαι·
 Ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 185 τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος,
 νισσόμενον πόλεμον δὲ κατὰ στήθος βάλε δουρί.
 δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. L. 166 τὲ H. ξυνέαξε ACDEGH. ΞΥΝΕΑΞΕ Syr. — 168 κλισίῃφι ACEG (Lips. Mor. Vrat. A). — 171 πολυῖππου A. — 172 ναῖε δέ: δὲ ναῖε C. πῆδασον Flor. ὙΙAC Syr. — 173 μηδεσικάστην A. μηδεσικασίτην L. μηδεσικατήν Lips. — 174 νῆας C. 1. man. G. — 175 ἄψ δ' Et. Mg. 184, 35. εἰς: ἐς E. τρώεσσι ACDH Syr. τρώεσσιν L. — 176 παρ AD. τίεν AC. τέκεσσι ACDH Syr.: τέκεσσιν EGL. — 177 τὸν ῥ': τὸν ῥα G. τὸν δ' Syr. Vrat. A. — 178 ὁδ' CGHL. αὐτ' ἔπεσεν: ἐν ἄλλῳ αἰψ' ἔπεσεν A. ἔπεσε G Lips. — 179 κορυφῇ ACEL: κορυφῆς DGHs Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. conf. B 456. Π 634. — 180 ταμνομένη ACDEGHS Cant. Mor. Lips. Harl. Vrat. ταμνομένη L Syr. Flor. πελάσσει C. — 181 ὦς A. ἀμφὶ D. βράχεν D. — 182 ὀρμήθη Lips. 1. man. ἀπο ACDHL. — 185 δ δ' L δδ' CDG. ΟΔ' Syr. υἱά L. — 186 νισόμενον AC. νισόμενον Townl. Lips. Vrat. d. νεισόμενον D Syr. νισόμενον H (ει 2. man.). πόλεμον δὲ A: ceteri πόλεμόνδε. κατα A. — 187 ἐπαυτῷ A.

A. c. 166 ξυνέαξε: Ζηνόδοτος ξυνέηξε, cf. Schol. N 257. — 168 δ οἱ: τινὲς ἂ οἱ ὥς „κῆτος, ἃ μυρία βόσκει“ (μ 97) Schol. V. — 172 ναῖε δέ: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει δὲ νάε Πηδαιον Aristonicus. — 179 κορυφῇ: οὕτως ἀρίστηρος ἐνικῶς. ἄλλοι δὲ κορυφῆς Didymus.

- Ἔκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγάλητορος Ἀμφιμάχοιο·
 190 Αἶας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ
 Ἔκτορος· ἄλλ' οὐ πη χρόος εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὐτα,
 ὥς τε δέ μιν θένει μέγαλψ· ὃ δὲ χάσσαι' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί.
 195 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος διός τε Μενεσεύς,
 ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς τε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόκτων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 200 ὑποῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε,
 ὥς ῥα τὸν ὑποῦ ἔχοντε δῶα Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα κυλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιζόμενος δι' ὀμίλου·
 205 Ἔκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 υἱωνοῖο περόντος ἐν αἰνῇ δηιοτήτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν

V. l. 190 ὀρέξατο: ἀκόντις S. γρ. ἀκόντις Harl. Lips. — 191 οὐπη ADE. ceteri οὐπη. C οὐπω. — 192 κεκάλυπτο D (an κεκάλυπτο, ὃ δ' ἀσπίδος?). ὃ δ' D. ὅδ' CGL. ἄρ DGL. ἄρ A. οὐτα C. — 193 ὅδ' CG. δέ, χάσσαι' L. δ' ἐχάσσαι' ACEG 2. man. S. δ' ἐχάσαι' G 1. man. ὀπίσσω A. — 194 ἐξείρυσαν GL Vrat. A. Flor. ἐξέρυσσαν H. — 195 στιχίος AC DHL. στυχίος G. στύχιος Barocc. Mor. διός τε H. — 196 μετὰ A. λαόν: ἐν ἄλλῳ μετὰ ἔθνος A. — 197 μεμαῶτε CD Flor. Rom. — 198 ὑπο ACG. ὑπὸ DEHL. καρχαροδόκτων A. — 199 ἀναρωπήϊα A. ἀνα ῥωπήϊα D. — 200 μετὰ A. γαμφηλῆσιν L. ἔχοντες Cant. — 201 ὥς ῥα L. ὧς APA Syr. ἔχοντο A. δῶα: δὴ G Vrat. A. κορυστὰ L. — 202 ὑπὸ δειρῆς Vrat. b. 2. man. — 203 ὁ Ὀϊλιάδης D. Ὀϊληάδης E. — 204 ἐλιζόμενος C. ἐλιζόμενος L. — 205 κονίῃσι ACDGH: κονίην E. — 206 ΠΕΡΙ ΚΗΡΙ Syr. ΠΟΙΔΑΩΝ Syr. ποσειδάων A, sed ceteris locis ποσιδάων. — 207 ἐν αἰνῇ δηιοτήτι: ΕΝΙ ΚΡΑΤΕΡΗΙ ὙΣΜΙΝΗΙ Syr.

A. c. 190 ὀρέξατο: τινὲς δὲ ἀκόντις Schol. V. — 191 Aristarchus χρόος (διηρημένως ἀντὶ τοῦ χρόος): χρόος Herodianus et Aristarchus teste Alexione (itaque fortasse διχῶς). Zenodotus χρόος. — 198 αἶγα: αἶγε Zenodotus. — 203 κόψεν Ὀϊλιάδης: κόψε γὰρ Ὀϊλιάδης Zenodotus, cf. H. T. 322.

- ὄτρυνέναν Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἔτευχεν.
 210 Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρὶ κλυτὸς ἀντεβόλησεν
 ἐρχόμενος παρ' ἐταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν μὲν ἐταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἱητροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 215 ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων
 εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμυ·
 Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 220 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἱὲς Ἀχαιῶν;
 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤδα·
 ὦ Θόαν, οὗ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
 γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινα δέος ἔχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνη
 225 εἰκὼν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὔτω
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεί Κρονίῳνι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα,

V. l. 209 ὄτρυνεον Lips. τρῦεσσι L. — 210 δουρὶ, κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. — 212 βεβλημένος edd. vet. — 213 δ δ' D. ὀξεί CGHL. ἐπιστείλας L. — 214 ἐς κλισίην ACGHL Syr. Cant. Mor. Lips. Vrat. d.

ἐκ κλισίης D. ἐκ κλισίης S. — 215 ἀντιάαν G. — 216 φθογγήν: φωνήν GL Mor. Barocc. υἱ: Υἱεὶ Syr. — 218 ὥς AD. ἐτίετο G. add. D in marg. 3. man. H Cant. Townl. in marg. Lips. in marg. τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη κρείων ἐνοσίχθων. L τῷ μιν εἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. — 220 τρωσὶν L. — 221 ἤδα D. — 222 ὦ Θόαν: ὦ πέπον D. νῦν γ': νῦν ACDEHS Syr. Cant. Harl. Lips. Vrat. b. d. Eust. 904, 20. ἔρωτε libri. — 223 γιγνώσκω GL: γινώσκω ACDEH Syr. Eust. 904, 21. πτολεμίζειν AGHLS Syr. Mor. Barocc. πολεμίζειν CDE Eust. 904, 21. Vrat. A. — 224 οὔτε τινα ACDGH Eust. 904, 21. ΟΥΤΕΤΙΝΑ Syr. οὔτε τις ACDGHL Eust. 904, 21. — 225 ἀναδύεται D Lips. πτόλεμον G. ἀλλὰ πω S. οὔτω ACDEGHL Syr. — 226 μέλλει διφίλον L. — 227 νωνύμους AH Syr. Eust. 928, 60: νωνύμους CDE 928, 39 GLS Cant. Mor. Harl. υἱας ἀχαιῶν A et γρ. καὶ ἐνθάδ' ἀχαιοῦς. — 228 τοπάρως G. τοπάρως DHL.

A. c. 222 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ γ' νῦν γ' αἴτιος Didymus. νῦν δ' αἴτιος Aristophanes teste Schol. V. — 224 οὔτε: ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ δε, οὐδέ Schol. A. — 225 οὔτω διὰ τοῦ ν ἀνδύεται αἱ ἀρίσταρχου Didymus. τινὲς δὲ γράφουσιν ἀδδύεται Schol. V. cf. H. T. 294.

- ὁτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
 230 τῷ νῦν μῆτ' ἀπόληγε κέλευε τε φωτὶ ἐκάστῳ.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
 ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθήησι μάχεσθαι.
 235 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
 σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔόντε.
 κυμπερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
 ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ' πόνον ἀνδρῶν·
 240 Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυχτον ἴκανε,
 δύκετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
 βῆ δ' ἱμεν ἄστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
 χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
 245 ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόληεν
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦι
 οἰόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
 Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἐταίρων,
 250 τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηιοτήτα;
 ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δὲ σε τείρει ἄκωκή,

V. l. 229 ὁτρύνεις Townl. ὅθι: ὅτε ACL Vrat. A. ὅθι τε Lips. —
 230 τῷ ACDGHL. ΤΩ Syr. νῦν μήποτ' G. κέλευε δὲ H Syr. — 231 ποσι-
 δάων A Syr. — 232 ἔτι νοστήσειεν: ἐκνοστήσειεν G. — 234 ἐπ' ἡματι
 D. ΜΕΘΕΗCΙ Syr. — 235 ΔΕΥΡΟΤΕΥΧΕΑ Syr. — 236 γενώμεθα: γενοί-
 μεθα Cram. A. P. III, 334, 8. ἔόντε: ἐόντες G Barocc. — 237 κυμπερτὴ:
 ἀφερτὴ Et. Mg. 176, 29 diserte. — 238 ΕΠΙCΤΙΜΕCΘΑ Syr. ἐπισταίμεθα
 H. ἐπιστάμεθα DL Lips. Vrat. A. ἐπιστάμεθα EGS. ἐπιστάμεθα πολε-
 μίζειν Eust. 929, 22. — 239 ὡς A. ὁ μὲν C. αὖθις C. ἀμπόνον ACDEG
 HL Et. Mg. 85, 54. ἀν πόνον Lips. Vrat. b. — 240 εὐτυχτον C: ceteri
 εὐτυχτον. ἴκανε ACG Syr. — 241 δύκετο H Lips. Rom. — 242 βῆ ρ'
 Vrat. d. ἱμεν' H. ἐναλίγκιος G. — 245 ὡς AD 1. man. περὶ A. στήθεσφι
 G Barocc. Mor. Vrat. b. 2. man. conf. B 388, 544. E 452, 722. M 151,
 401, 425. — 247 ἦι: εἴη Lips. — 248 τόνδε G.

A. c. 229 γρ. καὶ ὅθι μεθιέντα Schol. A. Ζηνόδοτος δὲ ὅτις με-
 θίησι πόνονο Didymus. — 237 κυμπερτὴ δ' ἀρετὴ: Ζηνόδοτος κυμπερ-
 τὸς δὲ βῆν Didymus. add. Schol. V καὶ Ἀριστοφάνης. — 245 περὶ:
 Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐνιστήθεσσι Didymus. — 246 Aristarchus
 θεράπων ἐὺς: Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης δουρὶ κλυτος (sic) Didymus.
 alii θεραπωνεύς.

ἥε τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες· οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα·
255 [Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,]
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἡῦδα·
260 δούρατα δ', αἳ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δῆεις
ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρῶια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἶω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰστάμενος πολεμίζειν.
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,

265 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανώνντες.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἡῦδα·
καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
270 ἀλλὰ μετὰ πρώτοις μάχην ἀνά κυδιάνειραν
ἵσταμαι, ὅπποτε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλόν ποῦ τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἶω.

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἡῦδα·

V. l. 252 μετ' ἔμ' G. μετεμ' A. μετέμ' L. μετ' ἐμεῦ D. οὐδέ τοι
ACDHL Cant. Townl. Vrat. b. d. Lips.: οὐδέ τι EG. — 253 ἐνὶ A. ἐν
L Lips. κλισίῃ G. — 254 πεπνυμένος: δουρικλυτός L. — 255 omitt.
ACD Syr. Townl. in textu: habent C in marg. man rec. D in marg.
3. man. EGHLS Townl. in marg. ἐν τις μετὰ τοῦτον φέρεται „Ἰδο-
μενεῦ, Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων“ Schol. V ad 254. — 256 εἴ τί
τοι C. εἴ τί που Herodianus περὶ σχημάτων apud Villos. Anecd. Gr.
II, 88. εἴ που τοι Herod. ap. Dindorf. 48, 1. ἐνὶ A. κλισίῃφι L. —
258 δηιφόβοιο A. — 259 ἡῦδα D. — 260 ΔΟΥΡΑΤΑΤ' Syr. δούρατά γ'
C. αἳ κε θέλησθα D Syr. Townl. δῆεις GS. δῆεις Cram. Ep. 122, 24. —
261 κλισίῃς Harl. προσενώπια AGL Syr. — 263 ἰστάμενοι L. — 264 τῷ
ACDGHLS Syr. ἐστὶ ΔH Syr. ἐστὶ C. δούρατ' ἐστὶ G Flor. Rom. δοῦρα
τάτ' ἐστὶ D. — 266 ἡῦδα D. add. D in marg. 3. man. ἰδομενεῦ κρητων
βουλευφορε χαλκοχιτώνων, conf. 255. — 268 τρώων L. ἐστὶν L. —
269 ἐμέ φημι ACDG. ἐμέ φημι EHL Apoll. de Pron. 52 B; 59 A. de
Synt. 139, 22. — 270 ἀνά D. — 272 ποῦ CDH. — 274 τόνδ' ἀρ G. ἡῦδα D.

- 275 οἷδ' ἀρετὴν οἷός ἐστι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
 εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
 ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
 ἔνθ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
 τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
 280 οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
 ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
 ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
 κῆρας οἰομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήν
 285 ταρβεῖ, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
 ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇ·
 οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
 εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἢ ἐ τυπείης,
 οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
 290 ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσει
 πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
 ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς
 ἑσταότες, μή ποῦ τις ὑπερφιάλως νεμεσῇ.

V. L. 275 οἷός ἐστι DG. οἷός γ' ἐστι L. — 276 εἰ γὰρ δὴ H. εἰ δὴ γὰρ Vrat. d. παρα A. λεγώμεθα Et. Gud. 374, 10. — 277 διβείδεται S. ἀνδρῶν: ἀνδρός Schol. A 227. — 278 ὅτ' ἄλκιμος G. ὅτε ἄλκιμος Et. Mg. 261, 32. ὥς τ' ἄλκιμος Apoll. Soph. 56, 31. ἐνθ' ἄλκιμος Lips. — 279 ἄλλυδις L Flor. ἄλλη C. ἄλλως G. — 281 omitt. Pseudopl. 138, 40.

ἐπαμφοτέρους A. — 282 δέ τε οἱ CDGHL. — 283 οἰομένῳ H. γίγνεται L: γίνετ' ACDGH Pseudopl. 138, 40. Schol. Arist. Nub. 377. Stob. Floril. 51, 15. γίνεται E. — 284 οὔτε τι ADGHL. — 285 ἐπειδὴν libri: recentiores ἐπὶν δὴ vel ἐπεὶ κεν ex coniectura. — 287 τεόν τε L. — 288 γάρ

κε: γάρ καὶ L Vrat. b. d. γάρ καὶ H. γάρ βεβλεῖο Et. Mg. 200, 2. βλῆο C. βλῆς (em. βλῆο) Cr. Ep. 167, 4. — 289 οὐ κεν ἐν H. ἐν: ἐπ' Pseudopl. 157, 20. Stob. Flor. 7, 14. ὀπισθεν C. ὀπισθεν Lips. πέση G. Barocc. ἐνι: ἐπὶ Stob. Flor. 7, 14. — 290 στέρνων: στέρνοιο G Cant. Mor. (an στέρ-
 νου?), ἀντιάσει ACEGH. — 291 πρόσσω G. ἱεμένοιο CDH Vrat. b. d. μετὰ A. ὀαριστύν G. — 292 ἀλλὰ γε D Harl. μή κέτι D. νήπιοι G. ὥς A. — 293 μή ποῦ τις CDHL. μή πως τις E Rom.

A. c. 287 τεόν γε: οὕτω διὰ τοῦ γε συνδέσμου αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 288 γάρ κε: Bekk. 2. γάρ τε ex conl. sed conf. εἰ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν B 123. Θ 205. εἰ περ γάρ κ' Ὀδυσσεὺς μενοινῆσει β 246. εἰ περ ἂν αἰδοίεν B 597. αἱ κέ περ ἡδὺ γένοιτο H 387. ἦν περ γάρ φύγη X 487. (Γ 25. Ε 224. 232. Α 391. Μ 302). formam βλεῖο tuentur Schol. N 288. Cram. Ep. 91, 28. Et. Mg. 200, 1. Suidas I, 2, 213, 8. conf. Buttm. Gramm. ampl. II. pg. 126 et 274. — 289 οὐκ ἂν: οὕτως ἀριστάρχος οὐκ ἂν διὰ τοῦ α, αἱ δὲ κοιναὶ οὐ κεν Didymus.

- ἀλλὰ κύ γε κλισίην δὲ κιὼν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.
 295 ὡς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πολέμοιο μεμηλώς.
 οἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμον δὲ μέτεισι,
 τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής
 300 ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστὴν·
 τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
 ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖσι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀγροὶ ἀνδρῶν,
 305 ἦσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
 τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Δευκαλίδη, πῇ τ' ἄρ μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἦ ἀνὰ μέσσοις,
 ἦ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθὶ ἔλπομαι οὕτω
 310 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς.
 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγρός, ἀντίον ἠῦδα·
 νηυσὶ μὲν ἐν μέσσειν ἀμύνειν εἰςὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἶαντές τε δῶμα Τευκρός θ', ὅς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοῖσ' ὅσ' ἐστιν, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑμίνῃ·
 315 οἳ μιν ἄδην ἐλώσιν καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,

V. l. 294 κλισίην δὲ A: ceteri κλισίηνδε. ὄβριμον: ὄβριμον CHL. — 295 ὡς A. — 297 πολέμοιο G Lips. Flor. — 298 libri πόλεμόνδε. μέτεισι ACD EGH. — 301 ἄρ ADEGHL Apoll. Soph. 80, 12. ἐκ Θρήκης Ἐφύρους: εἰς Ἐφύρους πόλεμον. Pausan. IX, 36, 2. μεταθωρήσσεσθον CD. μεταθωρήσσεθον GHL. μέτα θωρήσσεθον Apoll. Soph. 80, 12. μέτα θωρήσσοντο Strabo IX, 442. — 302 μετὰ AL. — 303 ἀμφοτέρων: ἀμφοτέροις L. — 304 τέ καὶ CH. — 306 πρότερον S. πρὸς D. ἔειπε ACGH. — 307 πῇ AEH: ceteri πῇ. τ' ἄρ: τὰρ D. — 308 ἦ: libri ἦ. ἐπὶ A. δεξιόφιν Schol. B 233. Et. Mg. 500, 9. μέσσοι Flor. παντὸς στρατοῦ — 309 οὕτω man. rec. addit. in H. — 309 ἔλπομαι D. οὕτω ADEGHL Apoll. Soph. 58, 1: vulgo οὕτως. — 310 κάρη κομόωντας solus A. — 311 ἠῦδα D. — 312 μέσοισιν G. — 313 δύο D. τευκρός δὲ G. — 314 δὲ om. L. — 315 ἄδην C (D 1. man.?).

δ
 ἄδην D (spiritus et alterum δ 2. man.). ἐλώσιν C. ἐλώσιν Lips.

A. c. 298 οὕτω μετὰ τῆς μετὰ προθέσεως μέτεισι Schol. A. — 309 οὐ ποθὶ: τινὲς δὲ οὐ ποτε Schol. V. — 315 ἄδην: ἄδην, cf. H. T. 179. ἐλώσιν Aristarchus, conf. Aristonicum, qui explicat ἄδην ἐλώσιν ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι αὐτὸν ποιήσουσιν. κατ' ἓνα τῶν ὑπομνημάτων οἱ μὲν ἄδην ἄουσιν (cod. ἔαουσιν), ὃ ἔστι κορέσουσιν. μαρτυρεῖ καὶ τὸ „ἄσιν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας“ (A 817). οὕτως Ἀρίσταρχος Didymus. ὅτι Ζηνόδοτος ἀγνοήσας τὸ σημαίνόμενον πεποίηκε (μεταπεποίηκε?) καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν Aristonicus.

- [Ἔκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν].
αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
320 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
ὅς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
χαλκῷ τε ῥηκτὸς μεγάλοις τε χερμαδίοισιν.
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῇ ῥηξήνορι χωρήσειεν
325 ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποτὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρίζειν.
νῶιν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
εἶδομεν ἢ ἐν τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἢ ἐν τῷ ἡμῖν.
ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶν ἀτάλαντος Ἄρηι
ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἢ μιν ἀνώγει.
330 οἱ δ' ὡς ἴδομενῆα ἴδον φλογὶ εἵκελον ἀλκήν,
αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοις,
κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσιν.
ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχουσιν ἄελλαι
335 ἡματι τῷ, ὅτε τε πλείεστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
οἳ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἵστασιν ὁμίχλην,
ὡς ἄρα τῶν ὁμός· ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξεί χαλκῷ.

V. l. 316 omitt. ACD Townl.: habent D in marg. 3. man. EGHLS Townl. in marg. man. rec. — 319 ὅτι μὴ Lips. αὐτός γε: αὐτός τε H Vrat. d. — 321 εἴξει H. — 324 ἀχιλλῇ C. — 325 ἐν γ': ἐν τ' G. ἐν δ' H. αὐτοσταδίῃ A. οὐπω G. ἔστιν ACEGHL. ἔστιν D. — 326 ὧδ' om. L. ἐπαριστερ' A. — 327 ἴδομεν D. — 328 ὡς A. — 329 ἀφίκοντο L Harl. Lips. κατα A. στρατόν om. L. — 330 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. ἵκελον H. — 331 σὺν ἐντέσι A. ἐντέσσι G. δαιδαλέοις ACG. μαρμαίροντας H Vrat. d. σὺν τεύχεσι λευγαλέοις Lips. ἐν ἄλλῃ ἐνέντεσι μαρμαίροντας A. — 333 ἐπὶ A. πρυμνῆσι, non πρυμνῆσι, libri. — 334 ὑπὸ A. ὑπαὶ L. — 335 ἡματι D. τε om. GL. — 336 ὁμίχλην ADL: ὁμίχλην CEGH, conf. A 359. — 337 ὡς D 1. man. ὁμός: ὁμῶς D. ὁμῶς L. ἐνὶ AD Syr.

A. c. 318 κείνων: οὕτως πληθυντικῶς οἱ Ἀριστάρχου Didymus. alii igitur κείνου, sc. Ajaxis Telamonii. ἀάπτους: ἀρίσταρχος ἀέπτους, ἄλλοι δὲ ἀάπτους, sed conf. Herod. ad A. 567 ἀάπτους: οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος. ἐν δὲ ταῖς Ἀριστοφάνους γλώτταις διὰ τοῦ εἰ ἐγγράπτο ἀέπτους. H. T. 175. — 333 πρυμνῆσι vid. H. T. 346.

- ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησι
 340 μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν
 αὐτῇ χαλκείῃ κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κε θρασυκάρδιος εἶη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
 345 τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶμα Κρόνου υἱὲ κραταιῷ
 ἀνδράσιν ἡρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ τι πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιικὸν Ἰλιόθι πρό,
 350 ἀλλὰ θέτιν κύδαινε καὶ υἷα καρτερόθυμον.
 Ἀργεῖους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
 λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἄλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρην,
 355 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γερόνει καὶ πλείονα ἦδη·
 τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
 λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἰοικώς.

V. l. 339 ἔφριξε EL Schol. Δ 282. Φ 126. φθισίμβροτος GL Schol. Eurip. Phoen. 1105. ἐγχείησι ACEG: ἐγχείησιν DHL Syr. Schol. B 148. — 340 μακρῆς· H. ταμεσίχροας A. ἀμερδεν Schol. E 336. — 341 αὐτῇ χαλκείῃ L. ἀπολαμπομενάων ACDEGHL Mor. Schol. E 336. — 342 τὲ (bis) CH. — 343 μάλα κεν C. θρασυκάρδιος A. — 344 τότε: τότε H. — 345 δύο D. κραταιῷ: κρατερῷ DG. — 346 ἡρώεσσιν ἐτεύχετον Schol. K. 364: ἡρώεσσι τετεύχετον ADL Cram. Ep. 397, 15. ἡρώεσσι τετεύχατον CEH Townl. τετεύχατο GS. ΗΡΩΕ ΕΑΛΥΓΡΑ Syr. ἐν ἄλλω ἡρώεσσιν ἐτεύχετο[v] A. — 347 μὲν ῥα AC: ceteri μὲν ἄρα. τρώεσσι L. νίκην: κύδος Schol. A 5. — 348 ἀχιλλῆα G. οὐδέ τι AHL Vrat. d: ceteri οὐδ' ὅγε cum Schol. Θ 36. — 349 ὀλέσθαι: ὀλέσσαι CH. ἀχαιικὸν E Lips. — 350 υἷα est forma poëtae insolita neque Atticis cognita: passim ea utebantur poëtae Alexandrini, Callimachus h. in Cer. 80. epigr. 10, 3. Theoc. XIII, 8. Apoll. Rhod. II, 803. IV, 1493. — 351 ποσειδάων A. — 352 γάρ ῥα L. γάρ δὲ G. — 353 τρωσὶν L. τρωσὶ DEG 1. man. Lips. Flor. Schol. Z 479. — 355 ἦδη ADE. ΗΔΗ Syr. ἦδη HL. ἦδει CG Mor. Barocc. Pseudopl. 131, 28. — 356 τῷ ACDGHL Syr. ῥα L. ἀμφαδίη AE 936, 55; 64. G. ἀμφαδίη CHS Lips. Vrat. d. ἀλέεινε ACDGL Syr. — 357 ΛΑΟΡΗ Syr. κατα A.

A. c. 346 ἐτεύχετον: τὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ᾱ τετεύχατον Cram. Ep. 397, 16. conf. K 364. C 582. — 347 μὲν ῥα: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ Ζεὺς μὲν ἄρα Didymus. — 348 οὐδέ τι: ἀρίστοφάνης οὐδ' ὅγε πάμπαν Didymus. — 350 ἀθετεῖται Aristonicus. — 356 ἀμφαδίην ut H 196. e 120.

- τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πείραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 360 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἑών, Δαναοῖσι κελεύσας,
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσε.
 πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει.
 365 ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κακάνδρην, ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἱας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίησι πιθήσας.
 370 Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
 Ὀθρυονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομαι ἅπαντων,
 375 εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅς' ὑπέστης
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.

V. L. 358 τοὶ δ': οἱ δ' D. τῷ δ' L. ΕΙΔΕΡΙΔΟΣ Syr. πολέμοιο

DHS Lips. Flor. — 359 πείρας Cant. — 360 τὸ δ' E. — 362 τρώεσσι
 L. μετάλμενος libri mei, Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. d. ἐν ἄλλω
 τρώεσσι ἐπάλμενος A. ὤρσε ACH Schol. E 153. — 363 πέφνε δ' ἀρ G.
 Καβηρόθεν Steph. Byz. 344, 13. — 364 ὅς ῥα GL. πολέμοιο Strabo
 XIII, 600. — 366 κακάνδρην CE Lips. ὑπὶσχετο L. δέ: δὴ G ex corr.
 γὰρ H. — 367 ἀέκοντας A. — 368 ὑπὸ τ' ἔσχετο: ὑπέσχετο DEG Syr.
 (sine accentu) Rom. κατένευσε ACEGH: κατένευσεν DL Syr. — 369 πι-
 θήσας: πεποιθὺς H Vrat. d. — 372 φορέεσκεν D. γαστέρι τύψεν D.
 πῆξε ACEGH Syr. — 373 δούπησε G Flor. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. —
 374 ΑΘΡΥΟΝΕΥ Syr. περὶ ACH. περὶ D Syr. περὶ EGL Schol. Pind.
 Pyth. VIII, 56. Apoll. Soph. 14, 29. Et. Mg. 36, 12. Rhet. Gr. III, 92,
 24. — 375 δὴ πάντα: δὴ ταῦτα Rhet. Gr. III, 92, 25. ὡς ὑπέστης L
 Flor. — 376 ὁ δ' DL. ὅδ' CG.

A. c. 358 τοῖ: οὕτως ἀριστοφάνης (ἀρίσταρχος?) ἄλλοι δὲ οἱ δ'
 ἔριδος Didymus. — 359 ἀμφοτέροισι et ἀλλήλοισι Aristarchus διχῶς.
 — 363 Καβηρόθεν ἔνδον: Ἐκάβης νόθον υἱὸν Argolica. alii ἐνδονέοντα,
 κεινημένον. — 364 μετὰ: ἀριστοφάνης κατὰ κλέος Didymus. conf.
 A 227 μετὰ κλέος ἔκετ' Ἀχαιῶν. Pind. Pyth. IV, 125 ἤλυθον κατὰ κλέος.
 — 367 ἀπωσέμεν (Zenodotus? Sch. V). ἀρίσταρχος ἀνωσέμεν Didymus.
 — 371 Aristarchus βιβάντα. — 373 τινὲς δὲ κερτομέων ἔπος ἦδα Sch.
 V. — 374 αἰνίζομαι: φέρεται καὶ διὰ τοῦ ἔ αἰνίζομαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαίνεσο-
 μαι, Ζηνόδοτος αἰνίσσομαι Didymus.

- καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἔξαγαγόντες, ὀπιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
 380 Ἰλίου ἐκπέρσης εὐ ναιόμενον πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροιςιν
 ἀμφὶ γάμψ, ἐπεὶ οὗ τοι ἐέδνωται κακοὶ εἶμεν.
 ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑμίνην
 ἦρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
 385 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων
 αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἰδομενεῖα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερώνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ἦριπε δ' ὥς ὅτε τις δρυς ἦριπεν ἢ ἀχερῳῖς,
 390 ἢ ἐ πίτυς βλωθρῇ, τὴν τ' οὖρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμιον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
 ὥς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθείς,
 βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἰματοέσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν·
 395 οὐδ' ὁ γ' ἐτόλμησεν, δηίων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
 ἄψ ἵππους στρέψαι, τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἦρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

V. L. 377 ΤΑΪΤΥΠΟΧΟΜΕΝΟΙ Syr. τελευτήσαιμεν G. — 379 ὀπύμεν DG Vrat. A. εἴ κε: αἴ κε Vrat. d εἰσόκε σὺν D. ἄμμιν CDH Lips. — 380 εὐ ναιόμενον ACEHL: ceteri εὐναιόμενον. — 381 ἐπὶ A. συνώμεθα: γρ. συνώμεθα G. ποντοπόροι D. — 382 ἐέδνωται AE Lips. εἶμεν: ἡμεν C. ἐςμεν D. κακοὶ εἶμεν E. — 383 ἔλκε: εἶλκε ACDEGHLS ΚΕΚΑΤΑ Syr. κατὰ: δια A. διὰ C. γρ. κατὰ κρατερὴν A. — 384 ἄσσιος Vrat. A. — 386 ἡνίοχος G. ὅδε G. ἴετο A. ἴετο C. ἴετο D. — 388 ὑπανθερώνα H. διὰ πρὸ D. διαπρὸ C Syr. ceteri διαπρὸ cum. Schol. Π 188. χαλκός L. ἔλασεν H. — 389 ὥς, ὅς τε G et γρ. ὅτε τις. δρυς CD. — 390 βλωθρὴν G post ras. et γρ. βλωθρῇ. τὴν δ' Lips. — 391 η νεῖιον C. — 392 ὥς A. δ ACDGHL. — 395 ὄγε τόλμησεν GS. ΟΓΕΤΟΛΜΗCEN Syr. τόλμησε Lips. Vrat. A. — 396 ἦππους G. — 398 ΜΕCΗ Ambr. ἐν: ἐνὶ G Mor.

A. c. 381 ἔπευ: conf. Didym. ad K 146 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ὅ ἀλλ' ἔπεε ὄφρα. — 382 ἐέδνωται (οὕτως πάσαι): ἐέδνωται Tyranpio. — 383 οὕτως ἀρίσταρχος ἔλκε Didymus. — 384 ἦλθεν ἀμύντωρ: ἀρίσταρχος ἦλθ' ἐπαμύντωρ Didymus, cf. Ξ 449. O 540. — 389 ἀχερῳῖς: alii ἀχελῳῖς teste Eust. 959, 1. — 390 οὖρεσι τέκτονες: οὖρεσιτέκτονες Nicias ὑφ' ἐν. — 391 νεήκεσι (καὶ Ἀλεξίων): νεηκέσι Ptolem. Ascalonita,

- αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 400 ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεταθύμου Νέστορος υἱός,
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 Δηίφοβος δὲ μάλα χρεδὼν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀκίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντιζε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 405 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντος· εἴη,
 τὴν ἄρ' ὃ γε ῥινοῖσι βῶων καὶ νώροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δῶω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλῃ, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
 410 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρεῖης χειρὸς ἀφῆκεν,
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
 Δηίφοβος δ' ἔκπαρλον ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 415 εἰς Ἀϊδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
 γηθήσκειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
 ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοις δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἐοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
 420 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ κάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιτεύς, Ἐχίοιο πάις, καὶ δῖος Ἀλάττωρ,

V. l. 399 ὃ γ': ὁ L. — 401 ἐξέλασε H. τρώων CL. εὐκνήμιδας CDGHL. ΕΥΚΝΗΜΕΪΔΑΣ Ambr. — 404 ὁ μὲν C. — 405 πάντος, ἴσῃ A. ΠΑΝΤΟΣ ΙΧΙ Ambros. πάντος ἴσῃ DGSL (ἴσῃ). ἀσπίδα D 1. man. — 406 ἀρ ADGH. ὁ γε CD Lips.: ὅγ' ἐν AGHLS et Heynii libri. Zon. Lex. 520. Draco de Metr. 80, 4. ΟΓ' ΕΝ ΡΙΝΟΙΣΙ Ambros. conf. ad M 263. — 408 τῇ: τὴν D. τῇ δ' ὑπο Vrat. d. ὑπο A. ὑπὸ DL. ἐάλῃ EGL: ceteri ἐάλῃ cum Scholl. A 192. Φ 536. ἐάλῃ A. τόδ' A. — 410 ἄλιον ῥά L. — 411 ἀλλὰ βάλ' D. ἔβαλλ' C. — 412 ἦπαρ A. ὑπο bis A. δ' omitt. L. δὲ γούνατ' S. ἔλυσε ACG: cet. ἔλυσεν. — 414 ἄτιτος A. ἀλλὰ ἔφημι ACD EGH. — 415 ἰόντα S. κρατεροῖο: κρυεροῖο Cant. — 416 κατὰ AD. — 420 ἀμφεκάλυψε ACDG. ἀμφικάλυψε Vrat. d. — 421 ὑποδύντε D. — 422 habet A in marg.

A. c. 399 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ γε αὐτὰρ ὁ ἀσθμαίνων Didymus. — 407 κανόνεσσ': ἐκ πλήρους αἱ ἀριστάρχου κανόνεσσι Schol. A. conf. H. T. 396. — 415 [ὅτι] ἰόντα διὰ τοῦ ἰ αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 423 οὕτω διὰ τοῦ εἰ αἱ ἀριστάρχου στεναχόντε, οὐ διὰ τοῦ αἰ Didymus. στεναχόντα Zenodotus.

νήας ἔπι γλαφυράς φερέτην βαρέα στενάχοντε.

- Ἰδομενεὺς δ' οὐ λήγε μένος μέγα, ἵετο δ' αἰεὶ
 425 ἢ τίνα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγρὸν Ἀχαιοῖς.
 ἔνθ' Αἰκυήταο διοτρεφέος φίλον υἱόν,
 ἦρ' ἄλκαθοον, γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίαο·
 πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν, Ἰπποδάμειαν,
 430 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τοῦνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε
 435 θέλξας ὅσσε φαιινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
 οὔτε γὰρ ἔξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἑσταότα στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 440 χάλκεον, ὃς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖτον αὔκεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 ἣ ρά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν

V. L. 423 ἐπὶ A. ἐπὶ CDHL. στενάχοντε AE: στενάχοντα CDGHLS Cant. Vrat. d. A. Flor. στενάχοντες Lips. — 424 Ἰδομενεὺς A Bekk. Anecd. 1204, 1236. 1241. Cram. A. O. III, 233, 31. (Et. Gud. 273, 30): Ἰδομενεὺς CDEGHLS cum Schol. Φ 305. ἵετο ACD. — 425 τρώων L. καλύψαι H. — 426 ἀχαιῶν Mor. Barocc. — 429 ὤπυιε DL. Ἰπποδάμειαν A. — 430 περὶ D. — 432 κάλλει Schol. A 115. ἡδὲ S. τοῦνεκα A. — 433 ὤριστος A. ὤριστος EL. ὤριστος H. ἐνὶ A. ἐν DG. τινὲς ἄλλους ὑποτάσσουσι „πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἱας, Πριαμίδας θ', οἱ Τρωεὶ μετέπρεπον ἰπποδάμοισιν, εἰς (cod. ἕως) ἔθ' ἤβην εἶχεν, ὁφελλε δὲ κούριον ἄνθος Schol. V. conf. Eust. 940, 61. — 434 ποσειδάων A. ἐδάμασσε ACDGH. — 435 φαιινῶ CH Vrat. d. A. Lips. Flor. Rom. — 436 ἔξοπίσω H. — 437 στήλη D. δένδρον Lips. ὑψιπέτηλον A. — 439—441 omitt. L. — 439 ῥῆξε DE Lips. ἀμφὶ DH. — 440 ἀπο A. — 441 ἐρικόμενος A. ἐρικόμενος Vrat. d. Apoll. Soph. 76, 12. περὶ A. — 442 δούπησε Lips. πεπήγει AC 1. man. ἐπεπήγει G. — 443 πελέμιζεν AD: πελέμιζεν CEGLS Cram. Ep. 392, 1. πελέμιξε Et. Mg. 722, 53. πολέμιζεν H.

A. c. 424 Ἰδομενεὺς: τινὲς περιπῶσιν Schol. V. οἱ δὲ μένευς, ἀντὶ τοῦ μένους Schol. V. — 428 ἥρων τινὲς Ἀττικῶς Schol. V. — 443 πελέμιζεν: οὕτω διὰ τοῦ ζ' Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, ἄλλοι δὲ πελέμιζεν διὰ τοῦ ξ' Didymus.

- ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
 445 Ἰδομενεὺς δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν αὔσας·
 Δηίφοβ', ἥ ἄρα δὴ τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ κύπερ εὔχαι οὕτως·
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἵστας' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 450 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε πολέεσσ' ἀνδρεσσιν ἄνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
 κοῖτε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις Τρώεσσιν.
 455 ὣς φάτο, Δηίφοβός δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,
 ἥ τινα που Τρώων ἐταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ' ἀναχωρήσας, ἥ πειρήσαιο καὶ οἷος.
 ὦδε δὲ οἱ φρονέοντι δοᾶσσαι κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 460 ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖμ,
 οὐνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίσκεν.
 ἀτχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία, Τρώων βουλευφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ περ τί σε κῆδος ἰκάνει.

V. l. 444 ἐνθάδ' H. ὄβριμος CH. — 446 δὴ τι: δὴ τοι L. δὴ τί
 c' εἴσκομεν H Townl. Vrat. d. Flor. — 447 ἀντιπεφάσθαι ACD Vrat. A.
 Lips. ἀντιπεφῶσθαι G. ἀντιπεφάσθαι EL Eust. 938, 26. 1346, 4. 1348,
 32. ἀντὶ πεφάσθαι H. Schol. Ω 213. οὕτως ACDHL Lips. Harl. Townl.
 Vrat. αὐτως S Eust. 938. 26. αὐτὴν G. — 448 ἐναντίον: ἐναντίος CE
 938, 29. 941, 37. GHLS. γρ. καὶ ἐναντίος A. — 449 ἴδῃ L: ἴδῃς AEGH
 et Heynii libri cum Apoll. Soph. 55. 16. Et Mg. 238, 7. ἴδῃς CDS. —
 450 τέκεν D Vrat. A. ἐπίουρον A. — 452 * ἔμ' ἔτικτε: δέ μ' ἔτικτε D
 man. rec. post ras. H Vrat. d. δ' ἐμέ, τίκτε A. vulgo δ' ἐμέ τίκτε cum
 CD 1. man. EGL. πολέεσσ' CGH Vrat. b. d. — 454 ἄλλοις C. τρώεσσιν
 L. — 455 ὥς A. — 456 ἥ: εἴ CHS Cant. Vrat. d. ἐταρίσαιο D. ἐταρίσατο
 Lips. Vrat. A. — 457 πειρήσαιο H. — 458 ὦδε G. — 460 ἑσταότα D.
 — 461 ἄρ' ADEGHL. — 462 προσηύδα D. — 463 τρώων CL. — 464 εἴ
 περ τί σε ACEHL. ἰκάνει L.

A. c. 446 οὕτως ἀρίσταρχος δὴ τι εἴσκομεν χωρὶς τοῦ τ Didymus.
 — 447 οὕτως: οὕτω διὰ τοῦ ὁ ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος διὰ τοῦ α Didymus.
 — 449 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τ ἴδῃ Didymus. —
 450 ἐπίουρον Aristarchus, Zenodotus, Trypho, Ptol. Ascalonita, Hero-
 dianus: αἱ ἐπὶ οὖρον. conf. Apoll. Soph. 104, 7 οἱ μὲν κατ' ἀνατρο-
 πὴν ἀναγινώσκουσι καὶ περιπῶσι τὴν οὖρον. — 452 ἔμ' ἔτικτε, conf.
 Z 206. τ 181. — 456 ἀρίσταρχος ἢ τινα. ἄλλοι δὲ εἴ τινα Didymus.

- 465 ἄλλ' ἔπει, Ἀλκαθῶν ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε
 γαμβρός ἔων ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔοντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐξενάριζεν.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 470 ἄλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὣς,
 ἄλλ' ἔμεν', ὥς ὅτε τις εὖς οὔρεσιν ἀλκὴ πεποιθώς,
 ὅς τε μένει κολοκυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεν·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
 475 θῆγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας·
 ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἑσorum Ἀφαρῆά τε Δηϊπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστρας αὐτῆς·
 480 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 δεῦτε φίλοι, καὶ μ' οἷω ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 485 εἰ γὰρ ὀμηλικὴ γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
 αἰψά κεν ἡὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἡὲ φεροίμην.

V. L. 465 ἐπαμυνόμεν L. ἐπαμείνομεν S. πάρος γε ACDHLS Syr. Lips. Harl. Cant. Mor. Vrat. b. d. πάρος περ recentiores post Wolflum. — 466 ἐνὶ ACE; ἐνὶ GHL. ἐνὶ D. — 467 δουρὶ, κλυτὸς A. δουρὶ κλυτὸς G. — 468 ὥς A. ἐνὶ A. ὄρινε AC Syr. — 469 πολέμοιο Lips. — 470 ὥς A. — 471 ὥς ὅτε: ὥς τέ Eust. 942 37. τίς CL. — 473 οἰοπόλῳ Lips. — 474 ὀφθαλμῷ D. — 476 ὥς A. δουρὶ, κλυτὸς A. δουρὶ κλυτὸς H. — 477 βοηθόον A. βοηθόον CGL Barocc. Harl. Lips. Vrat. d. βοή θοόν DHS. — 480 προσηύδα D. — 481 μοι οἷω ἀμύνετε E. — 483 ἐνὶ ACEH. ἐνὶ G. ἐνὶ DL. — 484 καὶ δ': καὶ γ' Et. Gud. 234, 57. — 485 ὀμηλικὴ CL Syr. Schol. E 153: ὀμηλικὴ AEGH. ὀμηλικὴν D. γε, γενοίμεθα A. γεγενοίμεθα E. γεγενήμεθα Vrat. d. ἐπὶ: ἐνὶ CEGHLS. Schol. E 153. ἐνὶ D. — 486 μέγα κλέος Harl. Lips. ἦκε ΦΕΡΟΙΜΗΝ Syr. conf. l 702. C 308. X 246. 253. E 184, o 300.

A. c. 465 ἔπει, conf. 381. οὕτω σχεδὸν ἅπασαι ἐπαμύνωμεν (sic) Didymus. τινὲς ἐπαμῦναι Schol. V. πάρος γε, conf. P 270, X 302 et O 256 ubi eadem lectionis varietas. — 480 ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται Schol. V. — 485 ὀμηλικὴ: Ζηνόδοτος δὲ ὀμηλικὴν cū τῷ ὕ ἔγραφεν Didymus. ἀρίσταρχος τῷδ' ἐπὶ θυμῷ Didymus et in altero scholio καὶ πάσαι οὕτως εἶχον, conf. π 99. ω 511.

- ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἓνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔστησαν, κάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροις,
 490 Δηήφοβόν τε Πάριν τ' ἐσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 οἳ οἳ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὡς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πίομεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὡς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθει,
 495 ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῷ.
 οἳ δ' ἅμφ' Ἀλκαθόψ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ζυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
 ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔзоχον ἄλλων,
 500 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι,
 ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεὶ χαλκῷ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχοι,
 αἰχμὴ δ' Αἰνεΐας κραδαινομένη κατὰ γαίης
 505 ὦχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
 Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαίαν ἀγοστῷ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχοι
 510 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήκατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοισιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,

V. L. 487 ὡς A. οἷδ' CL. — 488 ἔστασαν C Flor. — 489 ἐτάροις
 ACG Syr. — 491 οἳ οἳ: ΤΟΙΟΙ Syr. τρώων L. — 492 ὡσεὶ libri. μετὰ
 A. ἔσπεται D. ἔσπετο H. — 493 δὲ ἄρα φρένα L. — 494 ὡς A. αἰνεΐας
 S. ἐνὶ A. — 495 ἐπισπόμενον Apoll. Soph. 70, 18. — 496 οἳ δ' D. οἷδ'
 CL. — 497 περὶ ADH Syr. — 498 κονάβιζε Cant. — 499 δύο D. ἔσοχον
 AGH Syr. Harl. Townl. Flor.: ἔσοχοι CDELS Lips. Rom. — 500 τέ H.
 ἄρηος L. — 501 ἵεντ' CD Vrat. b. ἵεντ' A. — 503 ὃ μὲν C. ΟΜΕΝ Syr.
 — 504 κατὰ A. — 505 ἀπὸ AH. — 507 ῥῆξε δὲ οἳ G Flor. Rom. διὰ
 CL. — 508 ἦφυσ' L. δ δ' D. ὅδ' CGHL. — 509 δολιχόσκιον A. — 510 ἄρ
 ACDEGHL. — 512 οὐδ' ἄρ' ἔτ' L. ὀρμηθῆναι Mor. Baroce.

A. c. 499 οὕτω διὰ τοῦ ὦ ἔσοχον ἄπασι Didymus. — 502 πρῶ-
 τος: ἡ Ἀριστοφάνους πρόθεσις, καὶ μήποτε βέλτιον· πρότερος γὰρ ἂν
 εἶπεν Didymus. — 510 ἄρ' ἔτ' ἄλλα: alii ἄρα τὰλλα teste Herodiano.

- οὐτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐδὼν βέλους οὐτ' ἀλέασθαι.
 τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἡμαρ,
 515 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 Διήφορος· διὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὃ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
 υἷὸν Ἐνυαλίῳ· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχεος
 520 ἔσχεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστώ.
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
 υἱὸς ἐοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσι
 ἦστο Διὸς βουλήσιν ἐελμένος, ἐνθά περ ἄλλοι
 525 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὼν ὠρμήθησαν·
 Διήφορος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πῆληκα φαεινὴν
 ἦρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 530 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
 Μηριόνης δ' ἐξαυτίς ἐπάλμενος αἰγυπτιὸς ὥς
 ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχεος,
 ἃς δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης,
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 535 ἐξήγετο πολέμοιο δυσχερός, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἳ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρβρε χειρός.

V. l. 513 ἄρ ACDEGL. ἐπαῖξαι ACDEGHL Syr. — 515 τῷ ACHL Syr.: τῷ DEG. ῥά HL. ἡμαρ D. — 515 ΤΡΕCCE Syr. τρέσαι E. — 516 τοῦδε D. — 517 ἔχε C 1. man. D Lips. EXE Syr. — 518 ὃ δ' D. 68' CGL. — 519 ὄβριμον C. — 520 ὃ δ' D. 68' CHL. — 521 πῶ L. πῶ CG. ὄβριμος CD ex corr. 2. man. H. ὄβριμος L. — 522 ἐνὶ A. — 523 ὄτ' ἄρ CG. ὃ γὰρ A Lips. ΟΓΑΡ Syr. ὃ γὰρ DHL, conf. E 434. ὑπο AH. ΕΝΙ Syr. ἐπὶ Mor. χρυσεός D. νέφεσιν E. — 524 ἐνθά περ AC. ἐνθά περ DGL. — 526 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. ΑΛΚΑΘΩΜ Syr. conf. 496. — 527 ἀσκαλάφου H. — 531 ἐξ αὐτίς D. ἐξαυτίς C. αἰγυπτιὸς H. ὥς A. — 532 ὄβριμον CH. — 534 περὶ H. μέσσω ACEH. „nusquam μέσσω legitur“ Heyne. — 535 ἐξήγε CE Lips. Flor. — 536 οἳ om. D. — 537 ἕστασαν L. ποικίλα χαλκῶ D et γρ. ἔχοντες man. rec. — 538 πρὸ τι C. προτὶ G. — 539 κατὰ CHL. ἔρεε H. ἔρρει Vrat. A.

- 540 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμόν τύψ', ἐπὶ οἱ τετραμμένον, ὀξεί δουρί·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
- 545 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
 οὔτας' ἐπαῖζας, ἀπὸ δὲ φλέβα πάσαν ἔκερσεν,
 ἢ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πάσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 κάμπεσεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροις πετάσσας.
- 550 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
 παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταζον κάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλεί χαλκῷ
 Ἀντιλόχου· περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
- 555 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσι.
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦς
 στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 κειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
 ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἢ ἐκ χεδὸν ὀρμηθῆναι.
- 560 ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον,
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον κάκος ὀξεί χαλκῷ

V. L. 541 ἔνθ' αἰνέας AC 1. man. L Lips.: ἔνθ' αἰνείας C 2. man. DEHS Townl. Vrat. b. A. Rom. αἰνείας δ' (omisso ἔνθ') G. — 542 ἐπὶ A. ἐπὶ οἱ DG. τεταρμενον H 1. man. ὀξεί δουρί χαλκῷ H. — 543 ἐάφθη DGHLS Vrat. A. Cram. Ep. 168, 24. Apoll. Soph. 61, 30. Et. Mg. 307, 27. Et. Or. 64, 5. Zonar. Lex. 593: ἐάφθη ACE Townl. Lips. Rom. Suidas I, 2, 73, 10. — 544 ἀμφὶ H. χύτο D. — 545 μεταστραφέντα L. 546 ἀπο CHL. ceteri ἀπὸ cum Aristot. Hist. anim. III, 3. — 548 ἀπο HL. δ δ' D. 88' CGHL. κονίῃσι ACEG. — 549 πετάσας CDEH Lips. — 550 δ' omitt. D. — 551 τρώες L. — 552 οὐδὲ δύναντο AEGS: οὐδ' ἐδύναντο CDHL Lips. Vrat. d. A. — 553 ἐπιγράψαι: ἐπιγνᾶναι L. — 554 περὶ H. περὶ AC. περί DGL ῥα om. D. ποσιδάων A. — 557 ἔχ' om. L. — 559 ἢ τευ H. ἀκοντίσαι DEL Lips. Rom. Apoll. Soph. 153, 12. — 560 τιτυσκόμενος S. τιτυσκόμενος L. — 561 δὲ οἱ ACDGHL: recentiores δ οἱ ex conl. οὔτα DH.

A. c. 541 ἔνθ' Αἰνέας Herodianus cum Aristarcho: alii Αἰνείας C δ'. — 543 ἐάφθη Aristarchus, Trypho. Tyrannio, Herodianus: ἐάφθη Ammonius conf. Cram. Ep. 168, 15. H. T. 231. — 544 δέ οἱ: Π 514, 580 δέ μιν. — 546 ἀπὸ: Ζηνόδοτος διὰ δὲ φλέβα Didymus. — 551 περισταδόν: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης διὰ τοῦ α παρασταδόν Didymus. — 561 δὲ οἱ: δ οἱ conf. α 300. γ 198. 308. ε 3. φ 416. ε 338. Z 90. N 211. δ οἱ Aristarchus α 300.

- ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων βιότοιο μεγάρῃ·
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυτος
 565 ἐν κάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἡμῖν κεῖτ' ἐπὶ γαίῃ·
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Μηριόνης δ' ἀπλέοντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγῦ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.
 570 ἔνθα οἱ ἔγχεος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ
 ἥσπαιρ' ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγρουν·
 ὥς ὁ τυπεῖς ἥσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δὴν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχεος ἀνеспάσας ἐγγύθεν ἐλθῶν
 575 ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 Δηίπυρον δ' Ἑλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσῃν
 Ὀρηκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
 ἥ μὲν ἀποπλαγχεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
 580 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἴλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωι ἄνακτι,
 ὅξυ δόρυ κραδᾶων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκε.

V. l. 562 ἀμενήνωσεν A. ἀμενήνωσε CE. ἀμενοίνησεν L. — 563 ποσειδάων A. μεγάρῃ C. — 564 σκῶλον πυρίκαυστον Apoll. Soph. 143, 3. — 565 κάκει D. ἐπὶ A. γαίῃ ADEG: γαίῃ CHL Lips. Vrat. d. — 566 ἀλεείνων G. add D in marg. man sec. πάντοσε παπταίνων μὴ τις χροῖα καλὸν ἐπαύρη, qui legitur 649. eundem add. Harl. in textu. — 568 τὲ C. μεσσηγῦ D Flor. Rom. — 569 γίγνεται L: γίνετ' ACDEGH Schol. Soph. Ai. 253. Cram. Ep. 78, 4. Schol. B 381. Δ 461. Et. Mg. 440, 35. Apoll. Soph. 41, 12. γίνεται Zon. Lex. 289. βροτοῖσι Lips. Vrat. A. Flor. — 570 ἔνθα οἱ ACDGHL. δ δ' D. δδ' CGL. δ' ἐσπόμενος AC DEGHL Et. Gud. 508, 2. Cram. Ep. 392, 3. δὲ σπόμενος Schol. K 246. δὲ σπόμενος Apoll. Soph. 148, 13. Hesych. IV, 120. ἐν ἄλλῳ ὁ δὲ σπόμενος A. conf. M 395. — 572 ἰλλάσιν D. ἰθλάσιν L. δῆσαντες: δαμάσαντες Lips. — 573 ὥς A. δ ACDHL. ἥσπαιρε H. — 574 ὄφρα οἱ ACDGHL. ἐκ χειρὸς DL (χερὸς). ἀνеспάσας C. — 575 τόνδε D. ὅσσε κάλυψε ACE Townl. Vrat. b. d. κάλυψεν D. ὅσσε ἐκάλυψε GH. ἐκάλυψεν L. — 576 ξίφει H. κορύν L. — 577 ἀπο DHL. — 578 ἥ μὲν C. ἀποπλαγχεῖσα Lips. Vrat. A. πέσεν D. — 579 μετὰ A. κυλινδομένην HL ἐκόμισσε ACDGHL. ἐκόμισε E. — 583 ὁ δὲ C. ἀνέλκε L. ἀνέλκεν A. ἀνείλκε CD GH. ἀνείλκεν E.

A. c. 570 δ' ἐσπόμενος: τινὲς δὲ σπόμενος ἀντὶ τοῦ συνεχόμενος Schol. BL.

- τῷ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔρχεϊ ὀξυόεντι
 585 ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρήφιν οἰστῶ.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στήθος βάλεν ἰψὺν
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτато πικρὸς οἰστός.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλῃην
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
 590 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικμητήρος ἐρωῇ,
 ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτато πικρὸς οἰστός.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἥ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 595 ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μέιλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγένηρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστρεφεὶ οἶδς αὐτῷ,
 600 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλος δέ,
 κοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δημοτῇ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 605 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Πείσανδρος δὲ κάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐτάσεν, οὐδὲ διὰ πρὸς δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσει·

V. L. 584 ἄρ AGD. ὁμαρτήτην ACDEGHLS Hesych. I, 139. δ CG. —
 585 ἵετ' DH Vrat. d. ἵετ' A. ἀκοντίσαι CEG Flor. Rom. δ δ' D. ὁδ'
 CGL. ἀπο A. ἀπαι L. νευρήφιν CEG L. — 587 ἀπο CDH. δια δ' ἔπτато
 L. conf. E 99. — 588 ἀπο A. ἀλῃην A. ἀλῃην G. καθ' ἀλῃην S. —
 589 θρώσκωσιν A. θρώσκωσιν DL. θρώσκωσι E Cant. Lips. Vrat. b. ex
 em. A. θρώσκουσιν H Athen. II, 54. θρώσκουσι Cram. Epim. 203, 21.
 θρώσκουσι CG Flor. — 590 ὑπο A. ὑπὸ CDEGH. ὑπαι LS Cant. λυγρῇ
 Vrat. b. — 591 ὡς A. — 592 ἀποπλαγχθεὶς Vrat. b. d. A. Lips. — 594
 ἦ: ἢ CGHS conf. Eust. 948, 54. τόξῳ: χαλκῷ H Vrat. d. — 595 δια A.
 — 597 χάλκεον ἔγχος Vrat. A. Flor. — 598 ἔρυσσε D. — 599 εὐστρόφῳ
 ACEGHLS. εὐστρόφῳ D. — 602 τέλος δὲ A. — 604 οἱ δ' D. οἷδ' CG
 HL. ἰόντε G. — 605 παρὰ: παρὰ GL Lips. Vrat. A. Flor. — 607 διὰ
 πρὸς G Schol. B 382. Y 265. διαπρὸς C. ceteri διαπρὸς. ἐλάσαι D.

A. c. 584 ἀρίσταρχος ὁμαρτήδην ὡς τμήδην Didymus. — 588
 ἀλῃην conf. H. U. 212. — 589 θρώσκωσιν conf. H. U. 217. — 594 οὕτως
 ἀρίσταρχος ἦ ῥ' ἔχε Didymus. — 599 ἀρίσταρχος εὐστρεφεὶ ὡς ἀπὸ
 τοῦ εὐστρεφὲς Didymus, conf. N 716. O 463. φ 408.

- ἔσχεθε γὰρ κάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔγχοι· ὁ δὲ φρεσὶν ἦι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
 610 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος Ξίφος ἀργυρόηλον
 ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκῳ,
 μακρῷ εὐξέστω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἥλασεν ἵπποδαμείης
 615 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον
 ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὄστέα, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 ἰδνύθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λᾶξ ἐν τήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριζε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 620 λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπύλων
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς.
 ἄλλης μὲν λῴβης τε καὶ αἵσχεος οὐκ ἐπιδευσεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδεΐσατε μῆνιν
 625 Ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὅμμι διαφθέρει πόλιν αἰπὴν.
 οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ

V. l. 608 ἔσχεθε: ἔσχετο EHLS. γρ. ἔσχετο A. ἐνὶ A. — 609 ἐέλπετο AG: ἔλπετο CDEHL SMor. Vrat. A. Flor. fortasse recte. — 611 ἄλτ' C. δ δ' D. 88' CHL. — 612 εὐχαλκον G: cet. εὐχαλκον. ἀμφὶ GL. πελέκῳ

CDL. πελέκῳ S. — 613 εὐξέστω L. ἐφίκοντο: ἀφίκοντο H Eust. 949, 60. — 614 ἥλασεν om. C, in quo man. rec. δεινὸν ante φάλον inseruit. — 615 ὑπο A. ὑπαὶ GL. ὑπὲρ Apoll. Soph. 109, 5. Et Mg. 570, 7. δ δὲ C. μέτωπον G. — 616 ὑπὲρ A. ὑπὲρ CDEHL Apoll. Soph. 139, 2. Et Mg. 704, 25. τῷδε G. — 617 παρ AD. αἱματόεντα libri mei cum Cant. Mor. Lips. Harl. Vrat. Flor.: αἱματόεντε R Eust. 950, 15. αἱματόεντα ἢ αἱματόεντε, γράφεται γὰρ ἀμφοτέρως Eust. 950, 14. — 618 δ δὲ C. — 619 ἐξενάριξεν D. ἐξενάρηξε καὶ οἰχόμενος G. ἤυδα D. — 620 λείψετε

θὴν D. — 621 τρῶες L. — 622 αἵσχαιος G. — 623 λωβήσασθαι G. κακαὶ ACDEGL: κακοὶ HS Mor. Vrat. A. conf. P 127, 255. C 179. Ω 409. τ 372. υ 14. — 624 ἐδεΐσατε libri. — 625 ὅς τέ CDHL. ὅς τέ E. ceteri ὄστε. ποτ' ὅμμι DH Townl. πόλιν αὐτὴν C Lips. γρ. αἰπὴν Lips. — 626 κτήματα πολλὰ: ἐν ἄλλῃ καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ A.

A. c. 608 ἔσχεθε conf. A 96. M 184. Y 398. — 609 καὶ ἐέλπετο: ζηνόδοτος μέγα δ' ἤλπετο νίκην Didymus. — 610 Ξίφος ἀργυρόηλον: χεῖρεσι μάχαιραν Zenodotus. — 613 ἐφίκοντο: οὕτως ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀφικεθ (sic) ἀριστοφάνης ἀφικεθ' (sic) Didymus, quid Aristophanes scripserit ἀφικέσθην an ἐφικέσθην, quod Schol. V exhibet, non liquet. — 617 δυνικῶς τὸ αἱματόεντε Schol. HL. πέσον: οὕτω διὰ τοῦ ὁ πέσον Didymus. ita Aristarchus, conf. H. T. 384.

- μᾶψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροι
 πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτείνειν δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.
 630 ἀλλὰ ποθὶ cήεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, ἄρῃος.
 Ζεὺ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.
 οἷον δὴ ἀνδρεῖσι χαρίζεται ὕβρις τῇσι,
 Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 635 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο.
 πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἕασιν.
 640 ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
 συλῆσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαυτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 ἔνθά οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαϊμένεος βασιλῆος,
 Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίων
 645 ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαίαν·
 ὃς ῥα τότε Ἀτρεΐδαιο μέσον κάκος οὐτάσε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·

V. l. 627 παρ' A et in lemmate περ. παρ' αὐτῆς DS. — 628 νῦν δ' H Vrat d. νηυσὶ DE Lips. Vrat. A. ποντοπόροι ACEG. — 630 cήεσθαι G. — 631 τέ σέ φασὶ ACDGHL. πέρι HL. φρένα L. — 633 ὕβρις τῇσι ACDEGH. ὕβρις τῇσι Lips. — 634 τρωσὶν L. τρωσὶ CD. τῶν: ὦν E. — 635 κορέσασθαι καὶ DELS. ὁμοίου Vrat. A. πτολέμοιο DH, quod succurrit scripturae ὁμοίου. — 637 τέ H. — 638 τῶν κέν ητ

Lips. ὦν περ R. ἔξερων CDG. εἶναι CDGH. — 639 ἀκόρεστοι L. — 640 ὥς A. ἔντεα G Flor. Rom. — 641 ἐτάροις ἐδίδου C. — 642 αὐ H. αὖτ' omitt. DL Townl. Vrat. A. ἐξαυτίς C. — 643 ἐνθά οἱ ACDGL. ἐπᾶλτο S. πυλαϊμένεος A. — 644 ὃς ῥα D. ὃς ῥα Flor. Rom. ἔσπετο ES Lips. πτολεμίων Lips. adnotante Heynio, sed Ernestius ex Lips. πολεμίων affert, cui magis fidem habeo. πτολεμίων ACDG. πολεμίων EHLS Townl. γρ. πολεμίζειν Lips. — 645 αὐτίς C. hunc versum omitt. Townl. 1. man. — 646 ἀτρεΐδαι Townl. — 647 διὰ πρὸ G. διαπρὸ CD. ceteri διαπρὸ. ἐλάσαι D.

A. c. 627 οἴχεσθ' ἀνάγοντες: οἴχεσθον ἄγοντες Zenodotus. παρ': διχῶς αἱ ἀριστάρχου καὶ διὰ τοῦ εἰ (περ) Didymus. — 637 περιεσόν αὐτὸν εἶναι φασὶ τινες Schol. AV. — 644 πτολεμίων, conf. λ 493 ἔπετ' ἐς πόλεμον. variant libri inter πολεμίζω et πολεμίζω etiam B 328. K 451. O 179. Ω 667.

ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μή τις χροά χαλκῷ ἐπαύρη.
 650 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρε' διστόν,
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ διστός
 ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐζόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνεύων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 655 κείτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δευθε δὲ γαῖαν.
 τὸν μὲν Παφλογόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποινὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
 660 τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 ξείνος γάρ οἱ ἦν πολέειν μετὰ Παφλαγόνεσσι·
 τοῦ ὅ γε χωόμενος προΐει χαλκῆρε' διστόν.
 ἦν δὲ τις Εὐχὴνῳρ, Πολυίδου μάντιος υἱός,
 ἀφνειός τ' ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 665 ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὅλοην ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυίδος,
 νοῦσψ ὑπ' ἀργαλή φθίσθαι οἷς ἐν μετάροισιν,

V. L. 648 χάζετο S. — 650 ἴει A. — 651 ἔβαλεν D Vrat. A. κατα
 ΑΗ. κατὰ DEL. — 652 κατα H. διὰ A. — 653 καταῦθι L. — 654 ἐπὶ
 A. — 657 δ' omitt. A. προτὶ ACDGHL: ποτὶ S. — 658 μετὰ: παρὰ
 ἡ

Schol. E 576. — 659 ἐγίγνετο L: ἐρίνετο ACDEGH. γίνετο S. τεθνηῶτος
 A. τεθνεῶτος CDGS. τεθνεῶτος H. — 660 τοῦδε D. — 661 πολέει Lips.
 μετὰ D. παφλαγόνεσσι ACD 2. man. G. μυρμιδόνεσσιν D 1. man. conf.
 Π 240. — 662 χωόμενος G. — 663 πολυίδου ACDEGHL et Heynii libri.
 Et. Mg. 400, 10. Cram. An. Par. I. 285, 6: πολυείδου S Syr. Schol. Pind.
 Ol. XIII, 78 et 81. Πολυίδος ὁ κατὰ τὴν γραφὴν τῆς παραληγουσῆς
 διαφοροῦμενος Eust. 937. 49. conf. 953, 27. μάντεος L. — 665 ἔβαινε
 ACDEGH Syr. — 666 πολλάκις E. πολυῖδος ACDEGHL. ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ
 Syr. πολυείδης S. — 667 φθίσθαι A. φθεῖσθαι CH Vrat. b. d. ΦΘΙΣΘΑΙ
 Syr. cum ceteris.

A. c. 657 ἀνέσαντες: ἀναθέντες Apollon. Rhodius, ἀθετεῖται Schol.
 BL. — 658, 659 ἀθετοῦνται. εἰ δὲ μένοιν οἱ στίχοι οὗτοι, νοητέον ὁμω-
 νυμίαν εἶναι Aristonicus. Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ Schol. V. ἔνιοι δὲ
 πιθανῶς μεταγράφουσι „μετὰ δ' οὐ σφι πατὴρ κίε“. Schol. AD. — 662
 ἀπλοῦς ὁ στίχος ἐστὶ καὶ ἀποϊκυλος Schol. BL. — 663 Πολυίδου: Πο-
 λυῖδος· οὕτως καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τοῦ Ἀρχιβίου, καὶ ἔστι, φησί, πολυῖ-
 δων μάντις ὢν. οὕτως δὲ καὶ τὸ δράμα ἐπιγράφεται ὑπὸ Ἀριστοφάνους·
 μαρτυρεῖ δὲ καὶ Φιλόξενος, καὶ Σοφοκλῆς δ' ἐν Μάντεσι συνέτειλεν
 „ὄρῳ πρόχειρον Πολυίδου τοῦ μάντεως“ καὶ πάλιν „οὐκ ἔστιν εἰ μὴ
 Πολυίδῳ τῷ κοῖρανῳ“. conf. Et. Mg. 681, 22. Et. Gud. 474, 24. E 148.

- ἦ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλήν θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 670 νοῦσόν τε στυγερήν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὥχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἔκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο δίφιλος, οὐδέ τι ἦδη,
 675 ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόνοντο
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῶδος Ἀχαιῶν
 ἐπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο,
 680 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστῶν,
 ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσίλαου
 θῖν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
 Ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχη αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι.
 685 ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτνες,
 Λοκροὶ καὶ Φθιοὶ καὶ φαιδιμόντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἔκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 690 ἦρχ' υἱὸς Πετewο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἅμ' ἔποντο
 Φεῖδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,

V. L. 668 ἦ μετ' D. ὑπο H. τρώεσσι L. — 669 τῷ ACGHL Syr.: τῷ DE. θωῖην AC. — 670 νοῦσον τέ C. πάθοι: πάθη E bis Lips. πάθη S. — 671 ὑπο A. — 672 ἀπο A. ἀπαι L. στυγερὸν S. ἄρα G. — 673 ὥς A. οἱ μὲν C. — 674 δι' φίλος ACDHL. ΔΙΦΙΛΟΣ Syr. δὴ φίλος G. ἦδη ADH. ἩΔΗ Syr. ἦδη L. ἦδει CG Cant. Vrat. b. 1. man. A. — 675 ἐπαριστερὰ A. — 678 ΠΡΟΘΕΝΕΙ Syr. — 679 ταπρῶτα C post ras. L. ἐσάλτο G. ἐπάλτο Vrat. b. — 680 πυκνὰς Lips. Vrat. A. — 681 αἴαντος νῆες Vrat. d. πρωτεσίλαου A. — 682 ὑπερθε ACDG Syr. — 683 ἐδέδμητο Townl. — 684 Ζαχρηεῖς G. γίγνοντο L: γίνοντο ACDGH Syr. ἐγίνοντο E. MAXHC Syr. μάχαι S. — 685 ἐλκεχίτνες A. — 686 φθιοὶ ADG. Αἰπειοὶ E. — 687 οὐδὲ δύναντο ACEHLS Lips. ΟΥΔΕΔΥΝΑΝΤΟ Syr. vulgo οὐδ' ἐδύναντο. — 688 ἀπο AD. ἵκελον E. ἵκελον G. — 690 οἱ δ' D. οἷδ' CHL. — 691 στιχίος ACEH. στιχίος D. στίχίος L. στίχός τε G (sic). — 692 μέγης τ' Vrat. A. δρακίος ACDEH, δράκίος GL.

A. c. 692 οὕτω μέγης ἔξω τοῦ τῆ· οὐ γὰρ ἐστὶ φυλείδης Didymus. Zenodotum Μέγης τ' scripsisse docemur ab Aristonico ad K 174.

- πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἦ τοι δὲ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 695 ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔβαιεν
 ἐν Φυλάκῃ γαίῃς ἀπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητρύϊς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 αὐτὰρ δὲ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 700 ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχύς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἡβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι
 705 πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρῶς·
 τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἔεργει
 ἱεμένω κατὰ ὦλκα· τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης·
 ὥς τῷ παρβεβαῶτε μάλ' ἔσταςαν ἀλλήλοιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 710 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ κάκος ἐξεδέχοντο,
 ὅππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκοιτο.
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγάλῃτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γάρ σφι σταδὴν ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 715 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μέλινα δοῦρα,

V. l. 693 προ AD. φθίων τε G. φθίων τε S. — 696 ἀπὸ ACH Syr. — 697 μητρύϊς D. — 698 δ CDGHL. ἐφίκλοιο G. — 699 οἱ μὲν C. προ AD. — 701 ταχύς αἴας D et man. rec. υἱός. — 702 ἡδ' ἡβαιόν G. — 704 ἀμφι AD. σφι ACEH Syr. — 705 πρυμνοῖσι

D Lips. Vrat. A. πολὺς δ' HS. ἀνεκκήκει A. ἀνεκκήκειν HLS Syr. Vrat. b. d. ἀνακηκίει Mor. — 706 ζυγὸς οἶος εὐξοος Vrat. A. οἶον D. εὐξοον H. — 707 ἱεμένω H. ἱεμένων Schol. Apoll. Rhod. II, 396. καταὦλκα A. τέμει ACGH 1. man. Harl. Vrat. d.: τέμνει DEH ex corr. LS Syr. et Heynii libri cum Apoll. Soph. 170, 31. — 708 ὥς A. πὰρ βεβαῶτε E Rom. ἔσταςαν AEGH. ἀλλήλοιν ACDE: ἀλλήλοισιν GHLS Syr. Harl. Vrat. d. — 709 libri ἦτοι. — 710 ἄλλοι ἔπονθ' HL. Οἳοι Syr. — 711 γούνα θ' G. ἴκητο E. — 712 ἀρ A. ἀρ EGH. ἄρα νηληϊάδῃ D (sic). — 713 σφι: σφιν CE 956, 19. H. οὐδ' ἄρ σφιν Harl. σταδὴς ὑσμίνης ἔργα μέμνην (corr. μεμήλει) Strabo X, 449. κῆρ: HTOP Syr. — 715 εὐκύκλους C.

A. c. 702 ζηνόδοτος χάζετ' ἀπ' αἴαντος Didymus. — 705 χωρὶς τοῦ ὃ ἀνεκκήκει (sic) καὶ διὰ τοῦ ἰ Didymus. πολὺς δ' ἀνακηκίει: χωρὶς τοῦ δὲ αἰ πᾶσαι Schol. V. — 712 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ: ἀλλ' οὐκ Ἰλιάδῃ Zenodotus, conf. M 365. H. T. 322. — 713 οὕτως ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ὃ σφι, ἀριστοφάνης δὲ σὺν τῷ ὃ Didymus.

- ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστρεφεῖ οἶδς αὐτῶν
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
 720 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ,
 οἱ δ' ὀπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρις
 Τρῶες μινῆσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἰστοί.
 ἔνθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν,
 725 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρήτοισι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμῆια ἔργα,
 τοῦνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι.
 730 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆια ἔργα·
 [ἄλλω δ' ὀρχηστύν, ἐτέρω κίθαριν καὶ αἰοδήν·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεὶ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.

V. l. 716 τόξοισι E Strabo. ἐυστρεφεῖ: libri εὐστροφῶ cum Schol.
 Δ 90 et Strabone. εὐστροφῶ HL, conf. 599. — 717 οἷσι μάλιστα L Rom.
 — 718 τρώων L. — 719 δὴ ῥα DL. δὴ ῥα τόθ' οἱ μὲν: οἱ μὲν γὰρ E.
 οἱ μὲν C. δαιδαλέοισι ACEG Syr. — 720 τρωσὶν L. τρωσὶ D Lips. —
 721 οἱ δ' DL. οἶδ' CH. ὀπιθε E. ὀπιθεν D Flor. ΟΥΔ' ΕΤΙ Syr. —
 722 τρώες L. μινῆσκοντο G. — 723 ἐνθά κε ACDGHL. ἄπο, καὶ G. ἄπο
 etiam ACHL Syr. ἄπο D. — 724 τρώες L. ποτὶ F. — 725 πουλυδάμας
 G. — 726 ἀμήχανος ἐσσι L. παραρρητοῖσι G Syr. Townl. — 727 περὶ
 EGL. περὶ CDH. — 728 περὶ ἰδμεναι L. περὶ ἰδμεναι S. περιέμμεναι
 Mor. Barocc. περιέμμεναι ἢ περιίδμεναι E 956, 36. — 729 πάντα θεοὶ
 δόσαν ἀνθρώποισιν Schol. Δ 320. — 730 omitt. G. ἔδωκε: δῶκε L. —
 731 omitt. ACDEHS Vrat. d. Townl. 1. man. Schol. Δ 320. Schol. Pind.
 Ol. IX, 158. Pseudoplat. 146, 39: habent D et H in marg. man. rec.
 GL Lips. Vrat. A. Lucianus XXXIII, 23. Clemens Alexandr. Strom. IV,
 21 § 135. — 732 τιθεὶ S Schol. Pind. Ol. IX, 158. Pseudopl. 79, 23.
 τιθεὶ ἢ τιθεὶ E. νόον τιθεὶ Townl. — 734 πολέας: πολέας CHS Lips.
 Harl. Vrat. A. Flor. Rom. πόλεις DG Pseudopl. 79, 23; 146, 39. πολέας
 ἢ πόλεις E. ἐσάωσεν D. δέ κ' αὐτὸς ACHL Schol. Y 311. δέ κ' αὐτὸς
 E. δεκατὸς D. δ' ἐκ αὐτὸς G.

A. c. 716 ἐυστρεφεῖ Aristarchus, conf. ad 599. — 731 Ζηνόδοτος
 ὁ Μαλλώτης προστίθησιν Schol. V, conf. Eust. 957, 10. — 732 τιθεὶ
 νόον: νόον τιθεὶ, οὕτως Ἀριστοφάνης Schol. V. — 733 πολλοὶ: ἀριστο-
 φάνης πολλὸν Didymus. — 734 πολέας Herodianus: alii πόλεις. resti-
 tuti cum Wolfio et Bekkero formam genuinam πολέας, etiam O 66.
 Y 313. Φ 59. 131 in πολέας corruptam. δέ κ' αὐτὸς Aristarchus teste
 Schol. Y 311, sed conf. Ariston. ad h. l. ὅτι κατὰ συναλοιφήν ἐκλη-

- 735 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθη·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τείχος ἔβησαν,
 οἳ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἳ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.
- 740 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
 ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
 ἥ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
 αἳ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἥ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἥ γὰρ ἐγὼ γε
- 745 δεῖδω μὴ τὸ χθιζὼν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 μίμνει, ὃν οὐκέτι πάτχῃ μάχης σήεσθαι οἶω.
 ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
 [αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε,]
- 750 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖς' εἵμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτείλω.
 ἦ ῥα, καὶ ὠρμήθη ὄρεϊ νιφόνετι ἑοικώς,

V. L. 735 ἄριστα: ἄριστον Barocc. Mor. ἄριστον ἢ ἄριστα E. — 736 libri πάντῃ cum Et. Mg. 253, 3: πάντῃ E Apoll. Soph. 144, 29. Athenaeus I, 18. περί: περί CDL. περί Et. Mg. 253, 3. δέδθη ACDEG HL Apoll. Soph. Et Mg. I. I. δέδθεν Eust. 958, 2. — 737 τρῶες L. δέ: δὴ Rom. δ' αὖ Vrat. b. — 738 οἳ μὲν C. ἀφεστᾶσι DE Lips. Vrat. A.

Flor. cun A. οἳ δὲ C. — 741 δὲ μάλα S. ἐπιφρασσαίμεθα C. ἐπιφρασσοίμεθα Vrat. A. — 742 ἐνὶ A. ἐν L. νήεσσι D. πολυκλήϊσι C. πολυκλήϊσι G. πέσοιμεν E bis. — 743 ἥκ' Mor. εἴ κ' Barocc. κε θέλῃσι H. — 744 παρ ACD. ἔλθοιμεν CDEH. ἥ γὰρ H. ἥ γὰρ ἂν ἔγωγε L. ἔγωγε libri omnes. — 745 ἀποστήσωνται AE Townl. Rom. Apoll. Soph. 39, 11. Hesych. I, 158. Et. Mg. 725, 15. Zonar. Lex. 271. ἀποστήσονται Cram. Epim. 119, 18; 280, 16: ἀποτίσωνται CGHL Cant. Harl. Lips. Vrat. A. Flor. Schol. BV. ἀποτίσονται DS Vrat. d. ὑποστήσονται Ammon. de Diff. s. μητρεῖσθαι. — 746 παρα A. παρ L. ἄτος C. — 748 ὥς A. ἅδε: ἅδε DE 957, 7. G. utrumque Eust. 958, 31. — 749 omitt. AH in textu Vrat. d.: habent CDGH in marg. man. rec. LS. ἄλτο C. χαμάζε CGL. —

750 προσηύδα D. — 751 ἐρύκακε G. ἐρύκακε L. — 753 αὐτίς C. εὖ omitt. C, in quo add. man. rec. καί. — 754 ῥά CDGHL. νεφόνετι D (ε a 2. man.).

A. c. πτέον, ἵνα διαιρήται, μάλιστα δὲ καὶ αὐτός. G. Hermannus Opusc. IV, 21 δὲ τ' αὐτός, quem secutus est Bekkerus coll. ζ 185. conf. H. U. 286. — 751 Πουλυδάμαν Zenodotus et Chamaeleo, conf. M 231. E 470.

- 755 κεκληγῶτε, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἡδ' ἐπικούρων.
οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἑκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
αὐτὰρ δὲ Διηφοβόν τε βῆν θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον, Ὑρτάκου υἱόν,
760 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους·
ἄλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
765 τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἡυκόμοιο,
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
ἄτχου δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά,
770 ποῦ τοι Διήφοβός τε βῆν θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἡδ' Ἄσιος, Ὑρτάκου υἱός;
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινὴ· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
775 Ἑκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι,
ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω, ἐπεὶ οὐδέ με πάμπαν ἀνάγκη γείνατο μήτηρ.
ἔξ οὔ γάρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων,
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἔοντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσι
780 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὐς σὺ μεταλλάξ.

V. l. 755 δια Α. τρώων L. πέτετο καὶ ἐπικούρων E. — 756 οἱ δ' D. οἱ δ' CL. οἱ δ' ἐπὶ Mor. οἱ δ' ἐπανθοῖδην H Townl. — 757 ἤκουον αὐδὴν Vrat. b. — 758 δ ACDGHL. — 760 ἀνα L. ὅπου ἐφεύροι H. — 762 ἐπὶ AD. ἐπὶ CGHL. πρυμνήσιν omnes. — 763 κέατο: κέεται C Et. Gud. 309, 4 et 5. — 764 οἱ δ' CHL. — 767 θαρσύνονθ' H. — 768 ἐπέεσσιν ACDH. — 769 γυναικομανές L. — 771 τ' omitt. H. — 772 ὤλετο: ὤχετο Bekk. Anecd. 937, 9. ἄκρας Cram. An. Ox III, 376, 3. — 773 σῶς non cōs omnes. τοι αἰπὺς S. — 775 τοι: τοι Eust. 959, 18. — 776 ἐρωῆσειν Harl. πτολέμοιο G. — 777 οὐδέ με ACLS Flor.: vulgo οὐδ' ἐμέ. — 778 ἔξοῦ G. — 779 ἐκ τοῦ δ': vulgo ἐκ τοῦδ', conf. O 69 ἐκ τοῦ δ' ἂν τοι τεύχοιμι. α 212 ἐκ τοῦ δ' οὐτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον. θ 540 ἐκ τοῦ δ' οὐ πω παύσατ'. ἡμεῖς ἐνθάδε ὄντες ὀμιλέομεν Et. Gud. 427, 47. — 780 δε D. κατέκταθον Lips.

A. c. 772 κατ' ἄκρης: alii κατὰ κρής, conf. Schol. A τινὲς δὲ κρήν μονοσυλλάβως, ἐπεὶ καὶ κρήθην φησιν.

οἷω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένιο ἄνακτος
οἷχεσθον μακρῆσι τετυμμένω ἐγχείρῃν
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
785 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐφόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἄλκῃς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστι.
πάρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν.
ὥς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφείου φρένας ἥρωα.
βᾶν δ' ἔμην ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
790 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
Πάλμυν τ' Ἀσκανίον τε Μόρυν θ', υἱ' Ἰπποτιῶννος,
οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβύλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ῥοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
795 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη,
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδον δέ,
θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
κυρτὰ φαληριῶντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
800 ὥς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι,
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἔποντο.
Ἔκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολογίῳ ἴκος Ἄρηι,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντος εἰσὶν.

V. L. 781 οἶψ DH. — 782 οἶχεσθ' ἐν S. τετυγμένω Townl. — 783 χεῖρε HL. φόνον· φόβον Mor. — 784 δπηλη AE: vulgo δπηη. D δηη. εκ: cou Lips. 1. man. — 785 δὲ μεναύσθη CDHS Lips. Mor. Vrat. d. ἐσπόμεθ' L. οὐδὲ τι φημί ACDEG (φωμί) HL. — 786 δευήεσθε L. πάρ-εστι ACDEG. — 787 παρ ACDE. πτολεμίζειν G. — 788 ὡς A. ἀδελφεοῦ H. — 789 βάν D. — 791 πολυήτην ACDH Cant. Vrat. b. d. Townl.

Harl. Lips.: πολυφοίτην GS. πολυφοίτην L. — 792 πάλμυν τ' A. πάλμων τ' D ex corr. μύρον θ' L. υίε G Flor. Rom. υιών S. addit Strabo XII, 565 Μυρών αρχεμάχων ήγήτορα — — — — — 793 ήλυθον L. — 795 οί δ' D. οϊδ' CHL. — 796 ή ρά C. υπο A. διός om. L. πέδον δέ A. πέδοντε L. πεδίονδε Lips. — 797 ένθα τε πολλά Mor. Baroce. — 798 παμφιλζόντα L. — 799 φαληρώωντα L. φαλακρούωντα Bekk. An. 865, 32. προ CD. — 800 ως A. τρώες L. προ CH. — 803 πρόσθεν ADHLS Syr. Cant. Baroce. Mor. Harl Vrat. b. d. A. πρό έθεν CG. πάντοσε, ίτην A. πάντοσε ίτην DGL Lips. ΠΑΝΤΟC' ΕΊCHN Syr.

A. c. 785 δ' ἐμμεαῶτες: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ μεμαῶτες Didymus. — 797 οὕτω μετὰ τοῦ δὲ συνδέσμου θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ Didymus. — 803 πρὸ ἔθεν Schol. A (Herodianus?).

- ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 805 ἄμφι δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ κείετο πῆληΞ.
 πάντη δ' ἄμφι φάλαγγας ἐπειράτο προποδίζων,
 εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
 ἀλλ' οὐ κύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσκατο μακρὰ βιβάσθων·
 810 δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίσκειαι αὐτως
 Ἀργεῖους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
 ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμμεν Ἀχαιοί.
 ἦ θὴν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰς καὶ ἡμῖν.
 815 ἦ κε πολὺ φθαίῃ εὐ ναιομένη πόλις ὑμῇ
 χερσὶν ὑφ' ὑμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.
 κοῖ δ' αὐτῷ φημι σχεδὸν ἔμμεναι, ὅππότε φεύγων
 ἀρήρη Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 θάσσονας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
 820 οἷ σε πόλιν δ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.
 ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπατο δεξιὸς ὄρνις,
 αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
 θάρκυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἔκτωρ·

V. L. 804 ῥινοῖσι D. Lips. Vrat. A. — 805 ἄμφι D. — 806 πάντη
 AEG: ceteri πάντη eum. Syr. ἄμφι L. — 807 * εἴ πως οἱ: εἴ, πῶς, οἱ
 A. εἴ πως οἱ D. εἴ πως οἱ CG. vulgo εἴ πῶς οἱ eum E. Εἴπωσιν Syr.
 ὑπ' ἀσπίδια ADHS Vrat. d. ὑπ' ἀσπίδια G. ὑπ' ἀσπίδι L. ὑπασπίδια CE.
 ὑπ' ἀσπίδια Vrat. b. προβιβῶντι ACDEGHLS Syr. — 808 ἐνὶ A. — 809
 βιβάσθων L. ΠΡΟΚΑΛΕΣΚΑΤΟ ΦΩΝΗCΕΝΤΕ Syr. — 810 τί ἦ AC. τῇ
 E. vulgo τῇ. αὐτως: αὐτως A. αὐτως E. οὕτως CGHS Syr. — 811 οὐ
 τοί τι EG. τι om. C. ἀδαήμονες εἰμεν L. ἐμμέν C. — 813 πού CG. ἐλάδε-
 ται S. ἐξαλαπάξει H Vrat. d. — 814 δέ τοι C. ἈΦΑΡΔΕΟΙ Syr. ἀμύνειν
 omnes. — 815 ἦ καὶ HL. εὐ ναιομένη ACHLS. εὐ νεομένη G. vulgo
 εὐναιομένη. ὑμῇ: ὑμῖν L. ὑμῖν Mor. Barocc. Flor. — 816 ὑμετέροισιν
 Lips. ὑμετέρῃσιν G. — 817 φημι CL: ceteri φημί. — 818 ἀθανάτοισι
 ACDGH. — 819 ἱρήκων CDG Vrat. A. Flor. Et. Mg. 443, 13. Et. Gud.
 255, 55. ἱρήκων A. ἔμμεναι C Lips. Vrat. A. — 821 ὣς A. ἄρά οἱ G.
 οἱ omitt. HL. — 822 ἐπὶ ADL. — 823 ὃ δ' D. ὃδ' CL.

A. c. 807 εἴ πως οἱ, conf. H. U. 144. — 808 Ζηνόδοτος ὑποτάσσει
 „λίην γὰρ σφιν πᾶσιν ἐκέκριτο θάρσει πολλῶν“ Aristonicus. — 809 βι-
 βάσθων: βιβασθῶν Tyrannio. — 810 ἀρίσταρχος αὐτως ἄλλοι δὲ οὕτως
 Didymus. — 822 ὑψιπέτης Aristarchus, non ὑψιπετής cf. H. T. 372.

- Αἴαν ἁμαρτοεπές, βουγάιε, ποῖον εἶπες·
 825 εἰ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάις αἰγίοχοιο
 εἶην ἥματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρεи Ἀργείοισι
 πασι μάλ', ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφῆσαι, αἶ κε ταλάσσης
 830 μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροά λειριόεντα
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἦδ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ κάρκεσσι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
 835 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἠχῇ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

- Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 φράζεο διέ Μαχάων, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 μεῖζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
 5 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον,
 εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρά ἐυπλόκαμος Ἑκαμήδης

V. L. 824 ἁμαρτοεπές C. ποῖον ACDGHS Syr. οἶον EL Barocc.
 Rom. Et. Mg. 443, 13. εἶπας CL Rom. — 825 αἶ γὰρ CEH. αἶ A. AI
 Syr. γε omitt. C Lips. πάις ACDE (bis) GHS ΠΑΙΣ Syr. παῖς L. —
 826 ἥματα D. τέκοι Lips. — 828 ἦδε A. φέροι EL Cant. ἀργείοισι ACD
 EGH Syr. — 829 τοῖσι: τοῖς γε L (γε 2. man. add.). αἶ κε θελήσης
 Lips. — 830 ὅτι χροά H. — 831 τρώων L. κορέεις ACDEHL: κορέεις
 G Cant. pro var. lect. Harl. Vrat. A. — 832 ἐπὶ A. ἐν ἄλλῃ παρανευσιν
 (sic) A. — 833 ὥς A. — 834 ἐπὶ ACDL. — 835 οὐδὲ λάθοντο Townl.
 ceteri οὐδ' ἐλάθοντο ἈΘΟΝΤΟ Syr. — 836 τρώων L.

A. c. 824 Ζηνόδοτος βουγῆε διὰ τοῦ η, ὃ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ
 α Didymus, conf. Eust. 962, 14. ἄλλοι δὲ βουκάκιε γράφουσιν Eust.
 962, 11.

V. L. 2 προσηύδα D. — 3 μαχάων L. μαχάων Lips. Vrat. A. b. —
 4 παρὰ A. νηυσὶ μάχη Cant. — 5 πῖνε H. — 6 εἰσέκε libri. λουτρά E.

θερμήνη καὶ λούσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.

- ὥς εἰπὼν κάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἐοῖο,
10 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο,
χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
στῇ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον ἀεικές,
τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθε,
15 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
ὀσκόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωσε,
πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον,
20 ὥς ὁ γέρων ὤρμαινε δαιζόμενος κατὰ θυμόν
διχθάδι, ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπύλων,
ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσοτο κέρδιον εἶναι,
βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἳ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
25 μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρὴς
νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.

Νέστορι δὲ ζύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.

V. l. 7 θερμήνη C. λούσῃ D om. καὶ. ἄπο AEH Rom. ἀπὸ DG.
ἀπο CL. — 8 εἰς Vrat. A. — 9 ὥς A. ἐοῖο: ἐῆος Eust. 964, 20 et 21.
Rom. — 11 παμφαίνων D. ὃ δ' D. ὃδ' CGHL. — 14 ὀπισθε ACH: ceteri

ὀπισθεν. — 15 τρῶας L. ἐρέρειπτο C. — 16 πορφύρῃ ADEGHL Apoll.
Soph. 106, 12. 133, 32. Schol. A 269. Et. Gud. 360, 2: πορφύρεϊ CS
Lips. Vrat. A. Schol. Pind. Pyth. IV, 373. Et. Mg. 684, 13. — 18 αὐτως
ACDL. ΑΥΤΩC Syr. αὐτως EGH Schol. A 269. ἄρα τε: ἄρ τε Schol.
A 269. οὐδ' ἐτέρωσε ACDGHL Syr. Cant. Mor. Vrat. A. Flor. οὐδετέρωσε
E. — 19 κεκρυμμένον L. — 20 ὥς A. ὀρμαινε D. κατα A. — 21 καθ'
ὅμιλον G Flor. — 24 οἳ δ' D. οἷδ' CHL. — 25 περὶ A. — 26 ξίφεσι
Lips. Vrat. A. ἀμφιγύοισι AEHL. — 27 διοτρεφέες H. — 28 παρ ACD.
βεβλήατο: βεβολήατο Schol. l 5. — 29 Ὀδυσσεύς C. Ὀδυσσεύς DG.

A. c. 16 πορφύρῃ: ἐν τῇ Ζηνοδότου πορφύρῃ διὰ τοῦ εἰ Didymus.
— 18 αὐτως, conf. H. T. 210 et Γ 220 τ' αὐτως. Ψ 268 ἐτ' αὐτως.
Ξ 151 οὐκ αὐτως. οὕτως οὐδ' ἄρα τε διὰ τοῦ τε αἰ ἀριστάρχου Didymus.
— 21 διχθάδι ἢ Herodianus: alii διχθαδίη ἢ.

- 30 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆε
θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίον δὲ
εἵρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνήσιν ἔδειμαν.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἔων ἐδυνήσατο πάσας
αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
- 35 τῷ ῥα προκρόσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
ῥιόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέρταθον ἄκραι.
τῷ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
ἔρχει ἐρείδόμενοι, κίον ἄθροοι· ἄχρυτο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. ὃ δὲ ζύμβλητο γεραῖός,
40 Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Ἀχαιῶν.
τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
δεῖδω μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἔκτωρ,
45 ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορεύων,
μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς·
κεῖνος τὼς ἀγρόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

V. l. 30 γάρ ῥ' ACDEH: γάρ GL Harl. Lips. Vrat. A. Flor. conf. P 403. ε 321. κ 242. φ 32. ῥ' in caesura semiternaria non opus esse docui Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 506. ἀπάνευθεν E. νῆας L. — 31 θιν' ἔφ' A. θῖν' ἔφ' G. ἔφ' CEHL. πεδίον δὲ A. — 32 ἐπὶ A. libri πρυμνήσιν. — 35 τῷ ACDHL: τῷ EG Apoll. Soph. 135, 26. Schol. M 258. ῥὰ DL. εἵρυσαν L Flor. ἔρυσαν Schol. M 258. Apoll. Soph. 135, 26. Et. Mg. 689, 26. — 36 συνεέρταθεν E. ἄκρας D. — 37 τῷ ACL. τῷ EGH Phot. Lex. 324. Suidas II, 2, 238, 15. τῷ ρ D. τῷ ῥ' Cram. Ep. 95, 25. — 38 ἄθροοι AE 966, 9. σφι ACDEH Lips.: σφιν GL. — 39 ἐνὶ A. — 40 πτῆξε: πῆξε C post ras. G Vrat. d. ἐνὶ A. — 43 φθισήνορα δεῦρ' ἱκάνεις A et in marg. φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις. δεῦρ' ἱκάνεις

Flor. Rom. — 44 δεῖδω: δεῖδια L. μηδὴ A. μὴ μοι τελέσῃ C. τελέσοι Barocc. ὄβριμος C. — 45 ὥς ποτ' C. ἐπηπείλησ' CL. ἐνὶ A. — 46 παρ AD. προτὶ Ἴλιον A. προτὶ libri mei, non ποτὶ. — 47 ἐνὶ πρῆσαι D. ἐμπρῆσαι L. — 48 τὼς AHL Harl. Mor. Lips. θ' ὥς DEGS. θ' ὥς C. ἐν ἄλλῃ κείνός γε A (i. e. γ' ὥς), conf. B 330. τὰ νῦν δὴ Barocc. Mor.

A. c. 32 πρυμνήσιν Crates: πρυμνήσιν Herodianus. — 36 διχῶς αἱ ἀριστάρχου μακρόν καὶ πολλόν. Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης πολλόν Didymus. — 37 ὀψείοντες Aristarchus: ὀψαῖοντες Zenodotus (?), οὐ ψαύοντες Ptolemaeus ὁ ἐπιθέτης, conf. Eust. 966, 5. — 38 ἄθροοι: ἄθροοι Herodianus cum Aristarcho. — 40 ἀθετεῖται. Aristarchus πτῆξε: πῆξε Dion. Sidonius et Herodianus. — 44 δεῖδω: ἐν τῇ ἀριστοφάνους δεῖδια Didymus. — 45 ὥς ποτ': ἀριστοφάνης ὅς ποτε διὰ τοῦ ὁ Didymus. — 48 τὼς Ptolem. Ascalonita, conf. B 330.

- ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 50 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.
 55 τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ψ̄ ἐπέπιθμεν
 ἄρβρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίσκτον ἔχουσι
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης μάλα περ σκοπιάζων,
 ὀπποτέρῳθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 60 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύνειναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 Νέστορ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσι μάχονται,
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραιμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
 ἦ ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἄρβρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι
 70 [γωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς].
 ἦδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἶδα δὲ νῦν ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι

V. L. 49 ὦ πόποι A. ἦ ῥα G. ῥὰ CL. εὐκνήμιδες DHL Lips. —
 50 ἀχιλλεύς C. — 51 οὐδὲ θέλουσι Townl. ἐνι Mor. libri πρύμνησι, conf.
 32. νέεσσι ACDEGH. — 53 ἡδὴ H. ἄλλως: ἄλλω G. — 54 παρατεκτῆναι-
 το C. — 55 μὲν δὴ κατήριπεν C. — 56 εἴλαρ C. Rom. — 57 οἱ δ' D.
 οἶδ' CGHL. ἔχουσι ACDG. — 58 νωλεμέως H. — 60 ἐπὶ μῖξ D ἵκει L.
 — 62 ῥέξει: ἄλλοι νόος γ' ἔρξει A. νόος γ' ἔρξει L. πόλεμόν δ' S. ἄμμι C. —
 63 ἔστι ACDEGHL. — 65 ἐπὶ A. ἐπὶ CDGHL. — 67 ἐπὶ ACEGL Apoll.
 Soph. 82, 6. Cram. An. Par. III, 301, 22. ἐπὶ Cram. Ep. 192, 19. ἐπὶ DH.

πολλά πάθον L. ἔλπετο δὲ θυμός L. — 68 νῶν τε A. εἴλαρ CH. —
 70 omitt. A in textu C 1. man. DL Vrat. b: habent A in marg. C in

marg. man. rec. GS. νωνύμους CH. νωνύμους G. ἀπάργεος A. — 71 μὲν
 omitt. E. ὅτε ACDEGHL 1. man. S: ὅτι L. ex corr. Et. Gud. 236, 26.
 Cram. An. Ox. II, 375, 10. ἐπάμυνεν D. — 72 ὅτι: ὅτε L. θεοῖσι ACDGH.

A. c. 58 γνοίης: ἀριστοφάνης χωρὶς τοῦ τ γνοίη Didymus. —
 60 ἐπιμῖξ Aristarchus δευτόνως. — 67 διήλλατον αἱ Ἀριστάρχου οἷς
 ἐπὶ καὶ ἦ ἐπὶ Didymus. — 71 οὕτως αἱ Ἀριστάρχου ὅτε διὰ τοῦ ε
 Didymus.

- κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδηνεν.
 ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 75 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 νῦξ ἄβροτῇ, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἀπάσας.
 80 οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
 βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγῃ κακὸν ἢ ἐάλῃ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Ἀτρείδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελлес ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
 85 κημαίνειν, μὴ δ' ἄμμιν ἀνασκέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
 ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεθα ἕκαστος.
 οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
 καλλείπειν, ἣς εἶνεκ' διζύομεν κακὰ πολλά;
 90 εἴγα, μὴ τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
 μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 ὅς τις ἐπίσταιτο ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 κκηπτοῦχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
 τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργεῖοισιν ἀνάσσεις·

V. l. 73 κυδαίνει (sic) G ex corr. κυδαίνει H Vrat. A. ἔδηνε D. —
 74 ἐγὼ ACDEGHLS: ἐγὼν recentiores cum Wolfio et Ernestio. — 75

νῆες: νῆας DEGHLS Eust. 965, 34: νῆες A Schol. Ξ 31. νῆες C (a man.
 rec. supr.). — 76 πάσας δ' H. ἐρύσσομεν C Flor. — 77 ὀρμίσσομεν Barocc.
 Lips. Eust. 968, 34 et 43. Schol. Apoll. Rhod. II, 1282. ὀρμήσομεν G
 Flor. Et. Mg. 393, 57. εἰς ὃ κεν Et. Mg. 4, 32: libri εἰκόκεν. ἔλθοι CL.
 — 78 ἀβροτάτη D. — 79 τρῶες L. — 80 ἀνα A. κακὸν οὐδ' ὑπαλύξαι
 Max. Tyr. Diss. XLI, 3. — 81 προσφύγοι L. ἢ περ ἀλώῃ ἢ καὶ ἄλλως
 ἢ ἐ ἀλώῃ Eust. 967, 55. ἀλώῃ A. ἀλώῃ DG. ἀλώῃ C. ἀλώῃ Eust. 968,
 61 Lips. Vrat. A. Flor. — 82 ἄρ A. ἄρ D. — 84 ὄφελлес D Lips. Vrat.
 A. ὤφελлес E. ἄλλου στρατοῦ D. — 85 μὴ δ' ACDGHL. μὴδ' E. ἄμμιν:
 ἡμῖν C. — 86 ἔδωκεν H. — 87 φθιόμεθα ἕκαστοι Lips. — 88 τρώων
 L. — 90 μὴ τίς τ' C. τίς ἄλλος EL edd. vett. μὴ τίς ἐτ' ἄλλος Vrat.

A. b. d. — 91 δια AL. ἀγοιτο H. — 92 ἐπίσταιτο: ἐπίσταται E (bis) L
 Cant. Harl. pro var. lect. Townl. Vrat. b. A. Rom. conf. θ 240. ἐπίστατο
 Lips. — 94 τοσσοῖδ' AL. τοσσοὶ δ' D. τόσσοιδ' G. ὅσσοισι D Lips. μετ-
 αργεῖοισιν A.

A. c. 74 ἐγὼ conf. H. T. 232. — 89 αἱ ζηννοδότου ἐκπέρσειν οὐ
 καλλείπειν Didymus.

- 95 νῦν δέ σευ ὠνοκάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
 ὃς κέλεαι πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
 νῆας εὐσκέλους ἄλα δ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μάλλον
 Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσι περ ἔμψης,
 ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
 100 στήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλα δ' ἑλκομενάων,
 ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
 ἐνθά κε σὴ βουλὴ δηλήσεται ὄρχαμε λαῶν.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
 105 ἀργαλή· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 νῆας εὐσκέλους ἄλα δ' ἑλκέμεν υἱὰς Ἀχαιῶν.
 νῦν δ' εἴη ὃς τῆςδὲ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
 ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δὲ κεν ἄσμενψ εἴη.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 110 ἐγγὺς ἀνὴρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἶ κ' ἐθέλητε
 πείθεσθαι, καὶ μὴ τι κότῃ ἀτάσσεσθε ἕκαστος,
 οὔνεκα δὴ γενεῇφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὁμῖν·
 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὖχομαι εἶναι,
 Τυδεΐδης, δν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
 115 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,

V. L. 95 σευ: σε Eust. 969, 11. ὠνοκάμην C. ἔειπας L. — 97 ἑλκέ-
 μεν: ἔλκειν Plato Leg. IV, 706 D, conf. H. T. 32. — 98 τρωσὶ L. γέ-
 νοιτο C. ἐπεὶ κρατέουσι S. ἐλδομένοισι περ Plato l. l. — 99 ἐπιρρέποι
 C Barocc. ἐπιρρέπει Lips. — 100 στήσουσιν DE Lips. στήσουσιν πολέμου
 Plato. ἄλα δι' ἑλκομενάων E. — 101 ἀποπαπτανέουσιν ACDEG Cant.
 Harl. Lips. Vrat. b. A. Apoll. Soph. 40, 5. ἀπαπτανέουσιν H. ἀποπαπτα-
 νέουσιν L cum Hesychio. — 102 ἐνθά κε ACDGHL. ὄρχαμε ἀνδρῶν S.
 δηλήσεται οἷ' ἀγορεύει Plato. — 104 πῶς ADL. περ Lips. Flor. —
 105 ἐγὼν: ἐγὼ C Lips. Ven. B. ἀέκοντάς γ' L. — 106 εὐσκέλους D. —
 107 ὃς: ὅστις C Lips. ὅστις δὴ γ' vel δὲ γ' S. ὃς τῆς δε τ' Cant. ἐνίσπει
 E Schol. Apoll. Rhod. I, 665. — 108 ἢ νέος H. γρ. ἄσμενος Lips. —
 110 αἶ κε θέλητε CDS Townl. — 111 πείθεσθαι: ἐξείπω Apoll. Soph.
 4, 33. κότῃ ἢ χόλῳ Eust. 970, 40. χόλῳ 971, 16. — 112 γενεῇφι CEG
 Et. Mg. 225, 35. Rhet. Gr. III, 95, 26. Pseudopl. 153, 14. νεώτερος EL
 Rom. νεώτατος εἰμι AD, εἰμι etiam L. ὁμῖν D. — 113 ἐξαγαθοῦ A. —
 114 κατὰ CDH. καλύπτει AC Harl. Lips. Ven. B Rom. Pausanias IX,
 18, 2: κάλυψε DEGHL (ψεν) S Flor. γρ. κάλυψε A.

A. c. 95 ἀθετεῖται, καὶ Ἀριστοφάνης προσηθέτει. asteriscus, ὁρθῶς P
 173. σεῦ: σε Zenodotus. — 112 οὕτω νεώτατος ὑπερθετικῶς ὠμολόγουν
 ἄπασι Didymus. — 114 Ζηνόδοτος ῥέτει, παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ οὐκ
 ἦν Didymus. τὸ δὲ κάλυψεν Ἰακῶς (cod. ἰωνικῶς) Didymus? —
 115 Πορθεῖ, conf. Πηλεῖ Ω 61. Ἀχιλλεῖ Ψ 792. Ὀδυσσεὶ ε 398. ν 35.

- ῥκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἦδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἵπποτα Οἰνεύς,
 πατρὸς ἑμοῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μέινει, πατὴρ δ' ἑμὸς Ἀργεῖ νάσθη
 120 πλαγχθεῖς· ὡς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγρημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βίότιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δὲ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 125 ἔγχειν· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκούμεν, εἰ ἐτεόν περ.
 τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμῆσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' εὖ εἶπω.
 δευτ' ἴομεν πόλεμον δέ, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτήτος
 130 ἐκ βελών, μὴ πού τις ἐφ' ἑλκεῖ ἔλκος ἄρηται·
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφροσῆας οὐδὲ μάχονται.
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 135 οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,

V. l. 116 ῥκεον: Cram. An. Ox. III, 260, 16 Ὀμηρος μόνος ἐφυλάξα-
 το δίφθογγον εἰπὼν „οἴκεον ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι“. εἶπε
 δὲ ἰακῶς οὐκ Ἀττικῶς (ex Herodiano). — 117 ante 116 collocat Strabo
 X, 463. δ' omitt. Apoll. Soph. 6, 18. — 118 ἑμοῖο ACDE 971, 23 GH
 Harl. Vrat. d. Bekk. An. 916, 27: ἑμεῖο E 970, 50 L Apoll. Dysc. de
 Pron. 137 C. de Synt. 164, 7. ἔξοχος ἄλλων H Baroce. Mor. Vrat. d.
 αὐτῶν: γρ. καὶ αὐτοῦ A. — 119 ὁ μὲν C. μέινει: μίμνε Townl. Schol.
 E 117. ἐν ἄλλῳ μίμνε A. — 122 ἀφνειὸς H Vrat. d. — 123 πύρροφόροι
 C. ἔσαν: ἦσαν CDG. — 125 ὡς ἐτεόν περ ACDEGHLS. ὡς ἐτεόν γε
 Vrat. d. — 126 τῷ AL: τῷ CDGH Schol. A 786. γε om. G. — 127
 ἀτιμῆσαιτε Flor. ὃν κεν εὖ EG Flor. Rom. — 128 πόλεμον δὲ AD. —
 130 μὴ που τις ACDGHL. — 131 ὀτρυνέοντες G: ceteri ὀτρύνοντες.
 τοπάρος HL. — 133 ὡς A. ὅςδ' GHL. οἳ δὲ γε τοῦ C. τοῦ μῦθον κλύον
 Lips. ἠδὲ πίθοντο EL: ceteri ἠδ' ἐπίθοντο, D ἠδ'. — 134 βᾶν ῥ' D
 Baroce. Mor. ἀρά σφιν Schol. Z 367. Bekk. An. 1154. ἀρά σφιν G. vulgo
 ἀρα σφιν. — 135 ἀλαδὸς σκοπιὴν A. ἀλεοσκοπιὴν G. vulgo ἀλαοσκοπιὴν.

ita etiam A in margine. εἶχεν DG, ἀργυρότοπος ἀπόλλων D 1, man. et
 in marg. man. rec. κρείων ἐννοσίγαιος.

A. c. 118 ἑμοῖο: οὕτως ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ ἑμεῖο οὐκ ὀρθῶς
 Didymus, cf. H. T. 251. — 125 ἀρίσταρχος εἰ ἐτεόν περ. αἱ δὲ δη-
 μῶδεις ὡς ἐτεόν περ Didymus. — 135 ἀλαδὸς σκοπιὴν: ὅτι Ζηνόδοτος
 γράφει οὐδ' ἀλαδὸν σκοπιὴν (sic) Aristonicus.

ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ ἑοικώς,
δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
140 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἥβαιαί.
ἀλλ' ὃ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσει·
σοὶ δ' οὐ πω μάλα πάγῃ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
145 εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
φεύγοντας προτὶ ἄστὺ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ὥς εἰπὼν μέγ' αὔκεν ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
ὄσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ζυνάγοντες ἄρῃος,
150 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων ἐνοσίχθων
ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.

Ἥρῃ δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι
σάας ἔξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίου· αὐτίκα δ' ἔγνων
155 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν,
αὐτοκακίγητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·

V. L. 136 μετ' A. — 137 χεῖρα H Lips. Flor. Rom. χεῖρά C. —
138 προσηύδα D. — 139 ἀχιλλῆος CD. ἀχιλέως Lips. — 140 ἐνὶ A. —
141 δερκομένῳ ACDHLS Eust. 1073, 57. Schol. Π 516: δερκομένου EG
Flor. Rom. οὐ οἱ: οὐ τι Cram. Ep. 363, 13. — 142 ὃ μὲν C. ὥς AGH.
σιφλώσει ACDGHL. — 144 τρώων L. — 145 κονίσουσιν ADEGHL.
κονίσουσι C Lips. κονίσουσι Et. Mg. 528, 46. Zonar. Lex. 1246. Cram.
An. Par. IV, 75, 31. κονίσουσιν solus A. αὐτὸς ACD Lips: αὐτοὺς EG
HLS Lips. supraser. ἐν ἄλλῳ σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτοὺς A. — 146 πρὸ τι
H. ποτὶ Rom. — 147 hunc bis deinceps habet Venetus A. ὥς A. αὔκεν
D. — 148 ὄσσον τ' AH. ὄσcon τ' CGL Schol. E 744. ὄcon τ' E. ὄσcon
δ' D. ἐννεάχιλοι A. δεκάχιλοι A. — 150 στήθεσιν Barocc. Mor. — 151
ἀχαιοῖσι C Lips. — 152 κραδίῃ CD Lips. ἄλληκτον CDE Lips. Townl.
Vrat. A. cum aliis. — 153 ὀφθαλμοῖσι ACGH. — 154 ἀπορρίου DS.
ἀπορρίου Townl. Vrat. A. — 155 ἀνα AD.

A. c. 136 ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει „ἀντιθέῳ Φοῖνικι ὀπάωνι Πη-
λείωνος“ Aristoniceus. — 142 περιεὶς ὁ στίχος καὶ ἡ λέξις νεωτέρων
Schol. V. — 148 ὄσσον τ': ἡ ἀριστοφάνους διὰ τοῦ δε ὄσcon δ' ἐννεάχι-
λοι ἐπίαχον Didymus. ἐννεάχειλοι et δεκάχειλοι Aristarchus, conf.
Schol. E 860. — 152 ἄλληκτον, conf. H. U. 52.

- Ζήνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
 ἤμενον εἰσεῖδε, στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριζε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 160 ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἔλθειν εἰς Ἴδην εὖ ἐντύνασαν ἑ αὐτήν,
 εἴ πως ἱμεύριτο παραδραθέειν φιλότῃ
 ἦ χροίῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιάρον τε
 165 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
 βῆ δ' ἵμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν,
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
 κληῖδι κρυπτῇ, τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἔνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 170 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν·

V. l. 157 πολυπιδάκου H. Mor. Vrat. d. hunc et sequentem omitt.

Syr. — 160 ὅπως D. ΟΠΩC Syr. (π 2. man.). — 161 ἦδε A. κατα A. — 162 εὖ, ἐντύνασαν A. ἐντύνασάν ἑ αὐτήν Apoll. de Pron. 102, C. εἰ αὐτήν ACDEGHLS. ΕΑΥΤΗΝ Syr. conf. P 551. ρ 387. θ 396. — 163 εἴ πως libri mei et Cram. Ep. 192, 21. An. Par. III, 301, 24. ἢ πως Apoll. Soph. 82, 8. ἐν ἄλλῳ ὅπως A (?). ἱμεύριτο G. ἱμεύριτο H. — 165 χεύει L (an χεύει'). χέθεν S. ἐπὶ AD. πευκαλίμῃσι ACDG Syr. — 166 βῆ G. BHP. ἵμεν Syr. εἰς C. — 167 ἐπῆρσε ACDGHL Syr. — 168 κληῖδι AD. τὴν δ' ACDE 974, 38 GHL Cant. Harl. Townl. Vrat. A. edd. vet. Schol. Δ 3. Cram. Epim. 27, 31. 52, 5. τὴν οὐ S. ἦν οὐ Eust. 974, 34 et 37. τὸν δ' οὐ Zonar. Lex. 224. Et. Mg. 105, 15. Cram. Ep. 330, 1. τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος γράφουσιν Eust. 974, 39. ἀνῶγεν: ἀνοίγεν L. ἀνωγεν Cram. Ep. 27, 31. Et. Mg. 105, 15. ἀνωγε Cram. Ep. 52, 5. ἀνῶγε 330, 1. — 169 ἦ γ' A. θύρας: γρ. καὶ πύλας Schol. V. — 170 πρῶτα S. ἀπο A. χροὸς ἀθανάτοιο Plutarchus Quaest. Conviv. VI, 9, 7, 2. — 171 λύματα: ῥύμματα Schol. Arist. Ach. 17 diserte. κάθηρεν AC. κάθηραν Et. Gud. 376, 26. κάθηραν Et. Mg. 568, 53. πάντ' ἐκάθηρεν Lips. ἀλείψατο δὲ χρῶα λευκόν Athenaeus XV, 688. — 172 ἐδανῶ: ἐδανῶ Apoll. Soph. 62, 21. ἐανῶ Athenaeus I. l. Schol. Ξ 346. τό ρά οἱ DG. θυόμενον Apoll. Soph. I. l. ἦεν: εἶεν L.

A. c. 157 ἀρίσταρχος πολυπίδακος, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus. H. T. 343. — 162 ἑ αὐτήν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐωυτὴν Aristonicus. — 168 τριχῶς ἢ γραφὴ ἔστι, τὴν δὲ τὴν κλεῖν, τὸν δὲ τὸν θάλαμον, τὰς δὲ τὰς θύρας Schol. BLV. ἀνῶγεν: προπερισπαστέον. πρόκειται δὲ τῷ ω τὸ ι Schol. A. — 169 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει θύρας ἐπιθεία φαιινάς Aristonicus.

- τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατὲς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτῇ.
 175 τῷ ῥ' ἢ γε χροά καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαινοὺς,
 καλοὺς ἀμβροσίους, ἐκ κράτος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυς' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά.
 180 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθος περονάτο.
 ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦκεν ἐντρήτοισι λοβοῖσι,
 τρίγληνα μορόντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμψ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεῶν
 185 καλῷ νηγατέψ· λευκὸν δ' ἦν ἥελιος ὥς·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτη
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 190 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω,
 ἦέ κεν ἀρνῆσαι, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 οὐνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέσσιν ἀρήγεις;
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

V. L. 173 τοῦ: οὐ Athenaeus I, 17. κινυμένοιο Apoll. Soph. 67, 25. κατὰ L: ποτὶ ACDEGH S Syr. Athenaeus I, 17. IX, 406. XV, 688. Apoll. Soph. 67, 25. — 174 ἐς: εἰς Athenaeus I, 17. Schol. ε 205. — 176 πλεξαμένη Lips. ἔπλεξε: ἔπεξε S. — 178 ἀμφὶ D. ἄρ' A. ἄρ D. ἄρ EGH. ἑανὸν H. ἔσσαθ' HL. — 179 ἐνὶ AH. ἐνι L. δαίδαλα πάντα DL Barocc. Mor. — 180 ἐν ἐτῆσι (sic) A. ἐν ἐτῆσι Lips. ἐνετῆσιν H. ἐνε-
 ηι
 τοῖσι C. κατα AH. — 182 ζώνην ACDEGHS Syr. Apoll. Soph. 81, 14.

Et. Mg. 414, 16: ζώνη L. ἀραρυῖη L. ἀραρυῖαν A. — 182 ΕΝΔΕΟΙΕΡ-
 ΜΑΤΑ Syr. ἔρματα Et. Mg. 375, 46. ἐντρήτοισι λωβοῖσιν L. λοβοῖσι AC
 DEGH Et. Mg. 375, 46. 569, 11. Apoll. Soph. 76, 30. Cram. An. Ox. II,
 387, 10. λωβοῖσιν Schol. A 486 ΛΟΒΟΙΣΙΝ Syr. — 185 λευκὸν libri mei
 cum Schol. a 332. ἐν ἄλλω λαμπρὸν δ' ἦν A. ὥς A. — 186 ὑπο A.
 ὑπαὶ EGL. ἐδήσατο Vrat. d. πέδιλλα L. — 187 libri ἐπειδὴ. περὶ A. —
 188 βῆ δ' ἴμεν H. — 189 πρὸς AH. μετὰ μῦθον Mor. ἔειπε D. — 190 ἦ
 ῥά νύ μοι τί D. νῦ H. — 191 τότε: τῷγε L. — 192 τρῳέσσιν L.

A. c. 173 ἀρίσταρχος καταχαλκοβατὲς Didymus. — 177 ζηνόδοτος
 καὶ ἀριστοφάνης καλοὺς καὶ μεγάλους Didymus. — 181 ἀρίσταρχος
 ζώνη, ἄλλοι δὲ ζώνην καὶ ἀραρυῖαν Didymus, conf. E 857. Ψ 130.
 K 77. c 67. — 183 τρίγληνα μορόντα Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho:
 alii τρίγλην' ἀμορόντα.

- Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνιοι,
 195 αὔδα ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἔστί.
 τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἥμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἡδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 200 εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ με σφοῖσι δόμοισιν εὐ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
 γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 205 τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνὴν ἀνέσμαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
 210 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεδὸν ἔπος ἀρνέσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
 ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 215 ποικίλον, ἐνθά τέ οἱ θελκτῆρια πάντα τέτυκτο·

V. l. 195 αὔδα D. ὃ, τι G. τελέσσαι H. ἀνώγει L. ἐν ἄλλῳ ἀνώγει
 A. — 196 τελέσσαι H. ἔστί CDGH Syr. Plutarchus de Adulat. et amico
 22. ἔστί AEL. — 197 προσηύδα D. — 198 δὸς μοι νῦν CD Lips. ἐν
 ἄλλῳ δὸς μοι νῦν A (?). νῦν δὸς μοι E. ἥμερον G. — 199 δαμνᾷ D.
 δαμᾷ S. — 201 Ὠκεανόν γε H. — 202 οἳ με σφοῖσι ACD Lips. 1. man.
 Vrat. A. οἳ μ' ἐν σφοῖσι A in marg. EGHLS Syr. ἐτρεφον ACDEGL.

εὔτρεφον H. ἀτήταλλον H. — 203 ὅτε περ S. — 205 εἶμ': ἸΜ' Syr.
 (ε 2. man.). σφ': σφιν E. — 208 κείνω: κείνων LS Vrat. A. κείνους
 omisso γ' E. παραι πεπιθοῦσα AH. παραι πεπίθουσα C. — 209 ἀνέσμαιμι
 A. ὠνέσμαιμι G. ΟΜΩΟΙΩΗΝΑΙ Syr. ὁμοιωθῆναι Apoll. Soph. 32, 13.
 φιλότητα Lips. — 211 φιλομειδῆς CG Lips. Vrat. A. edd. vet. — 212
 γ' ἔπος D, γ' man. rec. add. — 214 ἀπο A. — 215 ἐνθα δέ οἱ CDEGH
 LS. ΕΝΘΑΔΕ Syr. τέτυκται Lips. Schol. O 322.

A. c. 199 δαμνᾷ: δάμνα Aristarchus apud Schol. V. — 202 οἳ με
 σφοῖσι: οὕτως ἀριστάρχος, ἄλλοι δὲ οἳ μ' ἐν (cod. me) σφοῖσι Didymus,
 conf. H. T. 126. perperam Schol. V cū τῇ ἐν αἰ Ἀριστάρχου. — 203
 Ῥείης: διὰ τοῦ ᾱ ρείας αἰ ἀριστάρχου. οὕτω καὶ ἀριστοφάνης Didymus.
 — 205—207 asterisci: οὐ καλῶς 304—306. — 208 κείνω: κείνους Zeno-
 dotus et Aristophanes. — 213 ἀθετεῖται. προηθείται καὶ Ἀριστοφάνης. —
 215 ἐνθα τέ οἳ G. Hermannus ad Hymn. in Ven. 59. sed conf. ad N 21.

- ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἡμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάρφρασις, ἢ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τῇ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶν ἐγκάτθεο κόλπῳ
 220 ποικίλον, ὃν ἔνι πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι
 ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅτι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
 ὥς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐὼν ἐγκάτθετο κόλπῳ.
 ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 225 Ἥρη δ' αἶψα λαίπετον ῥίον Οὐλύμποιο,
 Πιερίην δ' ἐπιβάσα καὶ Ἥμαθιν ἐρατεινὴν
 σεύατ' ἔφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς· οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἔξ Ἀθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσето κυμαίνοντα,
 230 Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος.
 ἔνθ' ὕπνῳ ζύμβλητο, κασιγνήτῳ θανάτοιο,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χερσὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,

V. L. 216 om. Lips. ἔνι δ' ἡμερος Boisson. Anecd. IV, 450. εἰ δ' ὀ

αριστὺς S. — 217 φρονεόντος L. φρονέοντα Et. Mg. 546, 53. φρονέον-
 τος Aristot. Eth. Nicom. VII, 7. — 218 ἔβαλε S. ὀνόμαζε ACDEGHL
 Syr. — 219 τῇ DG Suidas II, 2, 1098, 2. τεῶν δ' G. τεῶν δὲ E. ἐνικάτ-
 θεο L. — 220 ἐνὶ D. οὐδέ σέ φημι ACDEGHL. — 221 γε, νέεσθαι A.
 γενέσθαι GS Apoll. Soph. 41, 3. φρεσὶν ἡσὶ D. — 222 ὥς A. μείδησεν:
 ῥήθησε Lips. Harl. conf. Eust. 977, 59 Ἥρα ἐρήθησε. — 223 ἐὼν: μέσῳ
 A. μέσῳ ἢ ἐφ' E. ἐγκάτθετο (sic) D. ἐνικάτθετο L. — 225 λίπε DE

Lips. λείπε C. — 227 σεύατ': ἐν ἄλλῳ ἔσσυτ' ἔφ' ἵπποπόλων A. τινὲς
 ἵππονόμων Schol. V. γράφεται ἵπποκόμων Lips. νιφόεντα: σκιδόντα
 LS. — 228 omittit Strabo I, 25. μάρπτε HS. — 229 Ἀθῶω Eust. 479, 5.
 ἀθώω DH (ψ) Syr. πόντῳ Schol. Γ 122. ἐβήσето ACHL Lips. Harl.
 Vrat. b. d. Et. Mg. 347, 9: ἐβήσето DEGS Syr. ἐδύσато Eust. 479, 5.
 1830, 62. — 230 εἰς ἀφίκανε A. θείοιο ἀνακτος D 1. man. L. πόλιν
 θόαντος ἀνακτος Barocc. — 232 ἄρα οἱ GL. οἱ D. ὀνόμαζε D. — 233 τε
 omitt. D.

A. c. 216 ἐν δ': ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων ἢ δ' ὀαριστὺς (Cod. δ
 ἀριστὺς) Didymus. — 219 τῇ: τινὲς δὲ καὶ σὺν τῷ τ γράφουσιν (τῇ),
 οὐχ ὀρθῶς Apoll. Soph. 152, 3. — 221 γε νέεσθαι Aristarchus: Demetrius
 γενέσθαι ἀντὶ τοῦ γενήσθαι. — 223 ὀρίσταιρος μέσῳ, ἄλλοι δὲ ἐφ'
 Didymus. ἐφ': οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ μέσῳ Schol. V. —
 229 ἐπὶ: Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης ἐς πόντον ἐβήσето καὶ μήποτε
 ἀμεινον Didymus.

- ἤμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἥδ' ἔτι καὶ νῦν
 235 πείθει· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα.
 κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῷ,
 αὐτὶκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσεον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάσις ἀμφιγυΐει
 240 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
 τῷ κεν ἐπιχόῃς λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
 τὴν δ' ἀπαμβόμενος προσεφώνεε νήδυμος ὕπνος·
 "Ἥρῃ, πρέσβα θεά, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰεγενετῶν
 245 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
 Ὀκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε Κρονίουκος ἄσσαν ἰκοίμην,
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλο τεῖ ἐπίνυσεν ἐφετμή,

V. L. 234 ἤμὲν δὴ ADGH. εἰ μὲν LS Lips. et gr. καὶ ἦ. ἦ μὲν
 E Mor. Townl. Vrat. A. b. d. ἤμειν C. conf. A 453. Π 236. γρ. καὶ εἰ
 μὲν δὴ ποτε, δ καὶ κρείττον Eust. 981, 30. ἐμεῦ ἔπος editores ante
 Wolfium: ἐμὸν libri mei cum Harl. Cant. Lips. Townl. Vrat. b. d. A.
 Flor. — 235 πείθεο ES. πείθε D. δέ κε τοι A. δέ καὶ τοι D. ἰδέω χάριν
 ACDHS Syr. Ven. B. Harl. Mor. Vrat. A. d. Et. Mg. 808, 56. εἰδέω

χάριν EG. χάριν εἰδέω L. ἤματα D. — 236 κοίμησόν H. κοίμωσεν L
 Harl. κοίμωσεν C Lips. Vrat. A. — 237 παραπλέξομαι G ex corr. παρα-
 λήξωμαι φιλότῃ E. — 239 ἐμὸς: ἐμοὶ S. πᾶσι ACDEGHLS. — 240

TEΥΧΕΙ Syr. ὑπο H. — 241 ἐπιχόῃς AC. ΕΠΙΧΟΙΑΣ Syr. — 243 θυ-
 γάτηρ L. — 244 ἔγωγε libri. — 246 post hunc apud Plutarchum de
 Facie in orbe lunae 24. laudatur versus ἀνδράσιν ἠδὲ θεοῖς, πλείστην
 δ' ἐπὶ γαίαν ἦεν, quem Crateti tribuit. — 247 κρονίουκος D. ἐγὼ
 Κρονίουκος Et. Mg. 540, 29. Cram. Epim. 230, 30. ἄσσαν: ἄσσαν AD Syr.

— 248 ΚΑΤ' ΕΥΝΗΧΑΙΜ' Syr. κελεύει L. κελεύει E Barocc. Lips. αὐτός
 γε Κρονίων Apoll. Soph. 79, 8. — 249 ἄλλο, τεῖ ACH. ἄλλο τεῖ EG
 Cram Ep. 412, 24. Pseudopl. 105, 33. ἄλλοτε, ἢ L. ἄλλοτε cη Cant.
 Vrat. b. ἄλλο τεῖ ἐφετμῇ D. ΑΛΛΟΤΕΗ' ΕΦΕΤΜΗ
 Syr. ἄλλοτε ἢ ἐφετμῇ S Mor. Lips. Harl. Cram. Ep. 63, 18. Et.
 Orionis 26, 32. ἄλλοτε cη . . . ἐφετμῇ Vrat. A. ΕΠΕΝΥΣΣΕΝ Syr.

A. c. 235 ἀρίσταρχος χάριν εἰδέω, αἱ δὲ δημῶδεις εἰδέω χάριν Di-
 dymus. — 236 Aristarchus cum Aristophane ὑπ': ἐπ' Zenodotus —
 241 οὕτως ἡρωδιανὸς ἐπιχόῃς Schol. A. idem Alexander Cotiaensis
 ἐν τῷ ἰ' τῶν παντοδαπῶν. τινὲς ἐπάγουσιν „αὐτὰρ ἐπὶν δὴ νῶϊ κατευνη-
 θέντε ἰῶναι, ἀγγεῖλαι τὰδε πάντα Ποσειδάωνι ἀνακτι“ Schol. V. —
 242 προσεφώνεε νήδυμος, non προσεφώνεεν ἥδυμος, Aristarchus. —
 249 οὕτω κατ' εὐθείαν ἄλλο, τεῖ καὶ ἀρίσταρχος καὶ ἡρωδιανὸς Schol.
 A. ita etiam Alexio. ἄλλοτε ἢ . . . ἐφετμῇ Parmeniscus. ἄλλο τεῖ . . .
 ἐφετμῇ Zenodotus et Ptolemaeus ὁ ἐπιθέτης.

- 250 ἡματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἔξαλαπάσας.
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγίοχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 255 καὶ μιν ἔπειτα Κόων δ' εὐ ναιομένην ἀπένεικας,
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
 ριπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔзоχα πάντων
 Ζῆτει· καὶ κέ μ' αἶστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ νῦξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν.
 260 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ.
 ἄζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 ὕπνε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾷς;
 265 ἦ φῆς ὥς Τρώεσσι ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
 ὥς Ἡρακλῆος περιχῶσατο, παῖδός ἐοῖο;
 ἀλλ' ἴθι, ἐγὼ δὲ κέ τοι χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκληῆσθαι ἄκοιτιν.

V. L. 250 ἡματι D. ὅτε, κείνος A. ὅτε κείνος Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. δτ' ἐκείνος CDEGHLS. — 251 ἔμπλεεν H. ἰλιόθι S. τρώων L. — 252 ἔλεξα διός L. — 253 νήδυμος L. — 254 ἐπὶ AD. — 255 κόονδ' C. conf. Eust. 983, 32 ἕτεροι δὲ Κόον ἔγραψαν ἐν custolῇ. εὐ ναιομένην ACDEGL Et. Mg. 507, 57. Schol. Pind. Nem. IV, 40. Eust. 622, 2. ceteri εὐναιομένην. — 256 ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. ἐπεγρόμενος ἢ ἀνεγρόμενος E. χαλέπαινε ACDEGH Syr. χαλέπηνε S. — 257 κατὰ A. 258 κέ μ': κ' ἐμ' S Cant. ὑπ' αἰθέρος L. — 259 δμῆτειρα: δμῆτηρα Et. Mg. 609, 13. τὸ δὲ δμῆτειρα γράφουσιν τινες μήτειρα Eust. 983, 56. conf. Et. Gud. 393, 3. ἐσάωσε — φεύγων (260) omitt. H in textu. — 260 ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. ὁ δὲ παύσατο H in marg. — 261 ἄζετο: αἶδετο Eust. 680, 55. ibid. ἔρδοι. ἔρδοι: ῥέξη Eust. 984, 37. — 264 τί ἦ A. τὴν E. ceteri cum Syr. τὴν. μετὰ A. — 265 ἦ GS Schol. ≡ 355. Cram. An. Par. III, 374, 22. ὥς ACDL Syr. Cram. A. P. III, 374, 22. τρώεσσι L. ἀρηξέμεν ACDHLS Syr. Barocc. Mor. Lips. Harl. Mosc. 2. Vrat. b.: ἀρηγέμεν EG Schol. ≡ 355. Cram. A. P. III, 374, 22. Ζῆν' D ex corr. EGLS. Ζῆ et 266 ν' ὥς ACD 1. man. H Lips. Vrat. d. Rom. ZHI et 266 N' ΩC Syr. conf. ad Θ 206. Ζῆν Schol. ≡ 355. Ζῆνα Cram. A. P. III, 374, 22. — 266 ἡρακλείος Townl. περί χῶσατο GL. — 267 δὲ καὶ

L. δὲ καὶ τοι χάρων G. — 268 ΟΠΥΙΕΜΕΝ Syr.

A. c. 255 Κόων δ': Κόον δ' Callistratus. — 259 οὕτως ἐν πάσαις δμῆτειρα. ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος μήτειρα Didymus. perperam Schol. V αἱ πάσαι μήτειρα. — 265 ἦ: ἦ Ptolem. Ascalonita. Ζῆ — et 266 ν' ὥς Aristarchus conf. H. U. 165. — 266 περιχῶσατο: περί χῶσατο cf. ad I, 449.

[Πασιθέην, ἥς αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα.]

- 270 ὦς φάτο, χήρατο δ' ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσήυδα·
 ἄγρει νῦν μοι ὁμοσσαν ἀάατον Cτυγὸς ὕδωρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ὦς οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες,
 275 ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
 Πασιθέην, ἥς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.
 ὦς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ὤμνυε δ' ὥς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 280 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 τῷ βήτην Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
 ἡέρα ἐσκαμένω, ῥίμφα πρήσσετε κέλευθον.
 Ἰδην δ' ἰκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
 285 βήτην, ἀκροτάτῃ δὲ ποδῶν ὑπο κείετο ὕλη.
 ἔνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβάς περιμήκετον, ἥ τότε ἐν Ἰδῇ

V. L. 269 omitt. AC in text. D in text. L Syr. Ven. B Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Mosc. 2: habent C et D in marg. GHS Cant. Vrat. b. edd. vett. ἥς: ἦν S. αἰὲν ἱμεῖραι CGH Cant. Vrat. b. edd. vett. — 270 χήρατο AC. προσήυδα D. — 271 νῦν μοι: δὴ μοι Et. Mg. 1, 21. ἄατον CS Vrat. A. Flor. — 272 πουλυβότειραν A. — 273 νῶϊ C. νῶϊν ἅπαντα Vrat. d. — 274 ὦς¹, οἱ A. ὦσιν ἔνερθε θεοὶ ἢ ὅσσοι ἔνερθε θεοὶ Eust. 984, 55. ὦσιν ἔνερθε Rom. κρόνου S. — 275 ἦ μὲν D. ἦ μὲν G. ἡμὲν Schol. A 77. ἦ μὲν Lips. suprascr. μὴν. — 276 πασιθέην A. πασιθέην Lips. ἥς τ' ACDGH Syr. τῆς τ' L. ἥς E. ἥματα DE. — 277 ὦς A. θεὰ λευκώλενος: ΒΟΩΠΙΣ ΠΌΤΝΙΑ Syr. — 279 τιτᾶνες Lips. Vrat. A. — 280 ὁμοσέν D. — 281 λῆμνον τε καὶ ἱμβρον S. λιπόντες Barocc. — 282 ἀέρα δ' Harl. — 283 ἰκέσθην: ἱκανον Vrat. d. Strabo XIII, 543. — 284 ΛΕΚΤΟΝ Syr. ἐπι A. — 285 ὑποκείετο ACDEGHLS Syr. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. Flor. Rom. ὕλη: γρ. ἰδῇ Lips. — 286 ὕπνος αἰὲν ἔμεινε ἱμνε D. ἔμεινε A. πάρος [διὸς] ἄσσαν ἰκέσθαι Cant. Vrat. A. — 287 εἰσελάτην A. ἐνίδῃ A.

A. c. 274 Aristarchus μάρτυροι: μάρτυρες Zenodotus, conf. Γ 280. — 276 ἥς τ': Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ τε, ἥς αὐτὸς ἐέλδομαι Didymus. — 279 ἐν δὲ τῷ „οἳ Τιτῆνες καλέονται“ προσγράφοις τινες καὶ ἕτερον στίχον τοῦτον „ὠμνυε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον (corrigere καταλειβόμενον vel quod praefero καταειβόμενον) Cτυγὸς ὕδωρ“ Eust. 985, 33. — 285 ἀρίσταρχος ὑπο (sic) εἶτα κείετο ἱακῶς, οὕτως καὶ Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης Didymus.

μακροτάτη πεφρυῖα δι' ἡέρος αἰθέρ' ἴκανεν·
 ἔνθ' ἦστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 290 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσι
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρῃ δὲ κραιπνῶς προσεβήκετο Γάρταρον ἄκρον
 Ἰδης ὕψηλῃς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεῦς.
 ὥς δ' ἶδεν, ὥς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 295 οἷον ὅτε πρῶτόν περ ἐμικγέσθην φιλότῃτι
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.
 στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥρῃ, πῇ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἴκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.

300 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρῃ·
 ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
 Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἳ με σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἡδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἰμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

305 ἦδη γὰρ δὴρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότῃτος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

V. l. 288 μακροτάτη G Syr. ἀκροτάτη Pseudopl. 125, 33. πεφρυῖα D. πεφυκῖα Et. Gud. 237, 49. — 289 ὄζοισι CD Syr. Lips. πεπυκνωμένος L et γρ. πεπυκασμένος. εἰλατίνοισι C. — 290 ὄρεσσι ACDEGH Syr. Schol. N 390. — 292 προσεβήκετο DES Syr. Rom. προσεφίκετο G. — 294 ἔπος E non male: ceteri ἔρωσ, πυκινὰς Lips. πυκινὰ S. ἀμφεκάλυψε H. — 295 οἷον: οἷος L. γρ. καὶ οἷος A. πρῶτόν περ ACL, πρῶτον παρεμικγέσθην Harl. πρῶτιστον DEGHS Syr. Vrat. A. Lips. Mosc. 2. μίγέσθην D. ἐμικγέσθην ES Vrat. A. Mosc. 2. ἐμικγέτην Lips. — 296 λήθοντε: λήθοντο Schol. A 609: ἐλάθοντο Schol. Theocr. XV, 64. — 297 αὐτῆς: αὐτῆς S. ὀνόμαζε D Syr. — 298 πῇ A: ceteri πῇ. ποί ἢ τίπτε E. κατ A. — 300 προσηύδα omitt. C. προσηύδα D. προσέφη L Lips. — 303 οἳ με ACD Lips. Vrat. A. ceteri οἳ μ' ἐν. γρ. οἳ μ' ἐν σφοῖσι A,

ita in marg. ex correctura. ἐὺτρεφον ACDGHL. — 304 ΤΟΥΤΕ^Ε IM Syr. (ε 2. man. add.). — 306 post hunc add. Syr. ΕΙ ΚΕΙΝΩΓ' ΕΠΕΕCCI ΠΑΡΑΙΠΕΤΙΘΟΥΣΑΦΙΛΟΝ ΚΗΡ ΕΙΣΕΥΝΗΝΑΝΕΨΑΙΜΙΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ ΦΙΛΟΤΗΤΙ.

A. c. 295 πρῶτόν περ: οὕτως ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ πρῶτιστον Didymus. — 299 τῶν κ' ἐπιβαίης: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ κε συνδέσμου τῶν ἐπιβαίης Didymus. — 301 ἀθετοῦνται οἱ στίχοι (301—306?) Schol. BL. — 303 οἳ με σφοῖσι: οἳ μ' ἐν σφοῖσι, conf. 202. — 304—306 ἀθετοῦνται. ἡθετοῦντο παρὰ Ζηνοδότῳ Schol. A. asterisci; ὁρθῶς 205—207.

ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἰδης
 ἐστὰς, οἳ μ' οἴουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
 310 μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρῥόου Ὠκεανοῖο.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Ἦρῃ, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρμηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἄγ' ἐν φιλότῃ τραπέιομεν εὐνηθέντε.
 315 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε θεὰς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασεν,
 οὐδ' ὁπότε ἡρακάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἥ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήτῳρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιῶνης,
 320 ἥ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἥ τέκε μοι Μίνων τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 325 ἥ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν·
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,

V. l. 307 πρυμνωρείῃ A. πρυμνωρή L 1. man. πρυμνωρεῖα E.
 πολυπιδάκου ACDEHS Vrat. d.: πολυπίδακος A in marg. GL Syr.
 Schol. Ξ 304. — 308 ἐστὰς H. οἴονται L. — 309 ΔΕΣΕΥ Syr. — 310 μὴ
 πως μοι ACDHL. μὴ πῶς μοι EG Syr. μετ' ἔπειτα A. μετόπισθε DS
 Mor. Barocc. κοτέσσαι Mor. Barocc. — 311 βαθυρῥόου A. — 312 νε-
 φεληγερέτα A. Ζεὺς G. — 313 μὲν ἔστι ACDHL Syr. ἔστι G. — 314
 εὐνηθέντε ACGL: εὐνηθέντες DEHS Syr. Barocc. Lips. Vrat. d. —
 315 πῶ H. ἔρος: ἔρωσ AC 1. man. DHL. — 316 ἐνὶ A. περιπροχυθεὶς
 A. περιχυθεὶς HS. ἐδάμασσε G Flor. Rom. — 317 Ἰξιονίης L. Lips. —
 319 οὐδ' ὁπότε Vrat. A. καλλισφύρου A. ἀκρισιῶνης G. — 321 ΟΤΕΠΕΡ
 Syr. — 322 μίνων τε L Vrat. d. ceteri μίνω τε. μίνω καὶ Flor. Rom.
 MINΩA Syr. — 323 καὶ ἀλκμήνης D. ἐνὶ AG. — 325 ἥ δὲ C. διώνυσον
 C. βροτοῖσι D. — 327 οὐδ' ὅτε λητοῦς H.

A. c. 307 πολυπίδακος Aristarchus, conf. 157. — 310 μετέπειτα:
 Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης μετόπισθε Didymus. — 316 περιπροχυθεὶς:
 περιπλεχθεὶς Ixio. — 317—327 ἀθετοῦνται στίχοι ια'. καὶ Ἀριστοφάνης
 προσηθεῖ Schol. A. — 322 ἀρίσταρχος μίνων cὺν τῷ ν, Ζηνόδοτος χωρὶς
 τοῦ ν Didymus, τινὲς Μίνωνα Schol. V.

- ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήυδα πότνια Ἥρη·
 330 αἰνότητε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 εἰ νῦν ἐν φιλότῃ λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἰδης ἐν κορυφῇ, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
 πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰειγενετῶν
 εὔδοντ' ἄθρησκει, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 335 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
 ἔξ εὐνῆς ἀνστήα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπήρκεν·
 340 ἐνθ' ἴομεν κείμενοι, ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνή.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δεῖδιθι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι ἡέλιός περ,
 345 οὐ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι.
 ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποίην,
 λωτὸν θ' ἐρρήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψός' ἔεργε.

V. L. 328 ὥς σέο libri cum Apollon. de Synt. 166, 5: ὥς σέο Et. Mg. 637, 58. Et. Gud. 204, 28. Bekk. Anecd. 1145. αἰρεῖ G. αἰρεῖ A. — 329 προσήυδα D. — 330 ἔειπας C. — 332 τάδε ADL. ΤΑΔΕ Syr. — 335 οὐκ ἂν ἔπειτα Barocc. θεῶν πρὸς δῶμα Lips. πρὸς A. — 336 ἀναστήα D Lips. Flor. CIHI Syr. — 338 ἔστι D Lips. — 341 νεφεληγερέτα A. — 342 θεῶν CDEGL Schol. Ξ 315. θεὸν H. θεὸν A Syr. Mosc. 2. Vrat. d. μήτε ACEGH Schol. Ξ 315. ΜΗΤΕΤΙΝ ἌΛΛΟΝ Syr. τιν' ἄλλον Vrat. d. τιν' ἄλλον ἀνδρῶν H. — 343 ΑΘΑΝΑΤΟΝΤΟΙΟΝ Syr. ἐγὼν G. — 344 οὐδ' ἄρ S. ΠΕΡ Syr. — 345 πέλει CD. — 346 ῥὰ DGL. ἔμαρπεν Eust. 1683, 11. παῖς libri cum Apoll. Soph. 5, 9. Rhet. Graec. II, 287, 21. — 347 ὑπο ACDH. ὑπο Rhet. Gr. II, 359, 14. φθεν G. — 348 λωτὸν ἐρρήεντα ἠδὲ Apoll. Soph. 63, 1. τ' ἐρρήεντ' ἠδὲ Schol. K 75. ἠδὲ D. 1. man. Zon. Lex. 1759. — 349 ἀπο A. ἔεργε ACDEG Syr.

A. c. 340 εὐαδεν: τῇ πρώτῃ συλλαβῇ ψιλωτέον, τῇ δὲ δευτέρᾳ δακυτέον Et. Gud. 216, 51. εὐνή: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης ἐπεὶ νῦ τοι εὐαδεν εὐνήν Didymus. — 349 οὕτως ἀριστάρχος ἔεργε Didymus. ἐν δὲ τισιν αἶρε καὶ ἔεργε· ἐν δὲ τῇ Χίᾳ ἴκανε. Ζηνόδοτος ἴν' ἀπὸ χθονὸς ἀγκαζέσθην Didymus.

- 350 τῷ ἐνι λεζάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἕσαντο
καλὴν χρυσεῖν· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἕρσαι.
ὥς δ' ὁ μὲν ἀτρέμας εὔδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
ὑπνῷ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἄγκας ἄκοιτιν·
βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος ὑπνος,
355 ἀγγελίην ἐρέων γαιήοχῳ ἐννοσιγαίῳ.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
πρόφρων νῦν Δαναοῖσι Ποσειδάων ἐπάμυνε,
καὶ σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὔδοι
Ζεὺς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
360 Ἥρῃ δ' ἐν φιλότῃτι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
ὥς εἰπὼν δ' ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνήκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοις μέγα προθορῶν ἐκέλευεν·
Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὖτε μεθίμεν Ἑκτορι νίκην
365 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρῃται;
ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

V. l. 350 ἐνι DH. δεζάσθην A et in marg. λεζασθην· ἐπὶ H. —
351 ἀπέπιπτον L. ἕρσαι A Eust. 990, 64. 991, 28. — 352 ὥς AE δ' μὲν
C. ἀνα A. — 353 εἶχε H. — 354 ἐπὶ A. — 356 προσηύδα D. — 357
πρόφρων δὴ S. πρόφρων δὴ Mor. Et. Gud. 558, 9. ποσειδάων DH Bekk.
An. 1199. Ποσειδάων Cram. An. Ox. III, 394, 4. ποσίδαων A et in marg.
ποσειδάων. ποσειδάων CGL Schol. Ξ 266. Et. Mg. 79, 4. Cram. Epim.

426, 28. ΠΟΣΙΔΑΩΝ Syr. (ε 2. man.). ἐπάμυνε ADEL Syr. Schol. Ξ 266:
ἐπάμυνον CGHS Lips. Vrat. A. d. Bekk. An. 1199. Et. Mg. 79, 4. Cram.
An. Ox. III, 394, 4. — 358 μίνυνθά τῇ C. — 359 αὐτῷ: αὐτὸν Schol.
B 2. περι ADHL. κῶμα κάλυψα ACE 991, 53. GS Schol. B 2. ἐν ἄλλῃ
κῶμ' ἐκάλυψα A, ita DE 987, 30 HL Vrat. b. d. ΚΩΜΑΚΑΛΥΨΑ Syr.
— 360 φυλότῃτι G. εὐνηθεῖσα S. — 361 ὥς A. δ' μὲν C. — 362 δαναοῖσι
D Syr. — 363 προθορῶν H Lips. ΕΚΕΛΕΥΕ Syr. — 364 δὴ αὖτε: libri
δ' αὖτε, conf. H U. 281. μεθίμεν A in t. H Vrat. A. d. μεθίομεν D.

μεν
μεθίετε S Harl. quod placet. μεθίετε Lips vulgo μεθίμεν, quod etiam
A in margine habet. — 365 κῦδος ἐλοιτο Lips — 366 ἀχιλλεύς C. —
367 ἐπὶ AH. ἐπὶ CDGL. — 368 λῦν H. εἴ κέν, οἱ A. — 360 ἀλλή-
λοισι D.

A. c. 351 ἀπέπιπτον: Ζηνόδοτος ἐπέπιπτον Didymus. male Schol.
V Ζηνόδοτος γράφει ἀνέπιπτον. ἕρσαι: ἑέρσαι Ptolem. Ascalonita conf.
Eust. 991, 26. ἐπάγουσι δὲ τινες „δὴ ῥα τότε ὀφθαλμοῖσι Διὸς χυτο-
νδυμος ὑπνος“ Schol. V. — 354 νήδυμος Aristarchus. — 366 εὐχεται:
ἐλπεται Zenodotus.

- 370 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ἀσπίδες ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,
 ἐσκάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθηνιν κορύθεσσι
 κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔτχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί
- 375 Ἔκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα.
 ὅς κ' ἄνθρωπος μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον κάκος ὦμω,
 χεῖροني φωτὶ δότω, ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μέizonι δύτω.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ πίθοντο.
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
- 380 Τυδείδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
 οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμβειον.
 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χεῖρεια δὲ χεῖροني δόσκον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
- 385 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 εἶκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαΐ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

V. l. 370 ἐγὼ ACDGLS Syr. ἐγὼν H. — 371 ἀσπίδας DEGHs: ἀσπίδες ACL Syr. ἐνὶ A. — 372 παναίθηνιν A. παναίθηνι DE Lips. κορύθεσσι ACEG Syr. — 373 χερσὶ D Lips. δὲ ACDEHLS Syr. Vrat. d. vulgo χερσὶν τε. — 374 ΕΓΩ Syr. οὐδέ τι φημί DEGHLS. ΟΥΔΕΤΙ Syr. — 376 ἔχει: ἔχη ACDHL Syr. Cant. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. — 377 δοτῶ H. δ δ' D. δδ' CGH. — 378 ὥς A. οἱ δ' L. οἷδ' C. ΗΔΕΠΙΘΟΝΤΟ Syr. vulgo ἡδ' ἐπίθοντο. — 379 οὐτάμενοί τε D. — 380 Ὀδυσσεύς DE GH Flor. Rom. — 381 ἐπὶ H. — 382 μὲν ἐσθλὸν G χεῖρεια ACDGHs Syr. Schol. A 80. χέρηα E. χέρηα Cram. Ep. 350, 25. χέρηι δὲ χείρονα L. δόσκον libri eum Schol. A 80. Cram. Ep. 350, 25: δόσκον H Rom. — 383 αὐτοὶ ἐπεὶ L. ἔσαντο C. περὶ AH. — 384 σφι G. δὲ σφι Lips. ποσειδάων A Syr. 1. man. ποσειδάων A in marg. Syr. ex corr. — 386 ἴκελον G. ἴκελον E. ἴκελον A in marg. ceteri εἶκελον eum Et. Gud. 164, 33. Apud Zonar. 714 et Et. Orion. 63, 3 legitur εἶκελος ἀστεροπῇ. τόδ' οὐ D. — 387 ἐν δαΐ D.

A. c. 372 παναίθηνιν Euphranor, Herodianus: παναίθηνιν οἱ πλείους Schol. A. οὕτως ὁ Εὐφράνωρ· οἱ πλείους δὲ δεύνουσι τὴν τοιαύτην λέξιν ὥς ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδώρου δηλοῦται Eust. 992, 59. — 376 ἀρίσταρχος διὰ τῆς (cod. τοῦ) εἰ διφθόγγου ἔχει Didymus. — 376, 377 ἀθετοῦνται. Ἀριστοφάνης προσηθεῖ. Ζηνόδοτος οὐδὲ γράφει Schol. A. — 382 οὕτως ἀρίσταρχος δόσκον (sic) Didymus. ἐνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων δῶκεν ἀντὶ τοῦ δόσκον· καὶ ἐστὶν εὐφραδέστερον Didymus. οὕτως Ἀρίσταρχος δόσκον· ἐν τισὶ δὲ δῶκεν Schol. L. τὸ δὲ „χείροني δόσκε“ δόσκον γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι. τουτέστιν εἰδίδουν οἱ βασιλεῖς Eust. 992, 44. — 387 δαΐ Herodianus: δαΐ Ptolem, Ascalonita.

Τρώας δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἔκτωρ.
 δῆ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
 390 κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 ἦ τοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὃ δ' Ἀργείοισιν ἀρήτων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῃ ἀλαλητῇ.
 οὔτε θαλάσσης κύμα τόσον βοάα ποτὶ χέρσον,
 395 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ βορέῳ ἀλεγεινῇ·
 οὔτε πυρὸς τόσσός γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καίμεν ὕλην·
 οὔτ' ἄνεμος τόσσόν γε περὶ δρυὸν ὕψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 400 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνῇ
 δεινὸν αὐσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 Αἶαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε,
 τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 405 ἦ τοι ὁ μὲν κάκεος, ὃ δὲ φασγάνου ἀργυροῆλου·

V. L. 388 τρώας L. δ' αὐ L. Cant. ἐκόσμεε G: ἐκόσμει ACDEHL
 Syr. Cant. Mor. Lips. Vrat. b. d. conf. H. U. 97. — 389 δῆ ῥα L. ἐνο-
 τάτην D. πολέμοιο E bis — 390 ποσιδάων A Syr. ποσειδάων A in marg.
 — 391 ὁ μὲν C. δ δ' D. 68. CGHL. — 392 ποτὶ A. ποτὶ L. — 393 οἱ
 δὲ C. δὲ ζύνισαν D. — 394 τόσσον D Lips. ποτὶ H. ποτὶ G. —
 395 πάντοθεν Cant. βορέῳ G. βορέα S. πνοιῇ ἀνέμου C. ἀνέμων Lips.
 — 396 τόσσός γε DH. τόσος γε Et. Mg. 214, 36. τόσσος τε G Flor. πέλει
 Et. Mg. 214, 36: ποτὶ DE bis GS Syr. Schol. N 41. ποτὶ AC. ποθὶ HL.
 τόσσος γὰρ πέλεται Schol. Apoll. Rhod. III, 861. — 397 βήσσης A. —
 398 τόσσόν γε D. περὶ DLS Harl. περὶ A: ποτὶ CEG. ποτὶ H. Syr. —
 399 ἐπρίει S. ὅς τε: ὅτε L 1. man. ὅττε L 2. man. — 400 ὅσση: τόσση
 DGHS Syr. Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. Flor.
 ὅσση ἢ τόσση E. τρώων L. — 401 αὐσάντων CG Vrat. A. — 403 ΕΠΙ-
 ΤΕΤΡΑΠΤΟ Syr. τράπετο Lips. πρὸς ἰθύει D. ΠCOCIOYMOYΔ Syr.
 ἀφάμαρτε ACDEGHL Syr. — 404 ῥα L. περὶ AH. τέτασθον L. πετάσθην
 G. — 405 libri ἦτοι. δ δὲ C.

A. c. 389 οὕτω διὰ τοῦ ᾧ γραπτέον τάνυσσαν Didymus. — 394,
 395 Zenodotus post 399 collocavit. — 396 τόσσος Aristarchus: τοσσός
 Tyrannio. — 397 ὤρετο: ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων ὠρορε, καὶ ἔστιν
 ὁμοιον τῷ „ὠρορ“ ἐπαῖξας (B 146) Didymus. — 398 οὕτω διὰ τοῦ ᾧ
 τόσσον γε Didymus. Ζηνόδοτος τόσσος γε Schol. A, conf. Schol. V ad
 396. ὕψικόμοισιν: τὸ δὲ δρυὸν ὕψικόμοισιν Ἀγαθοκλῆς, ὥς οἱ παλαιοὶ
 φασιν, δρυὸν ἰσοφόροις γράφει Eust. 994, 41. — 400 ὅσση: ἔξω τοῦ
 τ αἰ ἀριστάρχου. οὕτω καὶ ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης Didymus.

- τῷ οἱ ῥυάσθην τέρενα χροά. χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 410 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
 πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰέρας
 στήθεος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὥς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυς
 415 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεοῖον γίγνεται ὁδμή
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδῃται
 ἐγγὺς ἑών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός,
 ὡς ἔπες' Ἔκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι.
 χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 420 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειαὶς
 αἰχμάς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 425 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνεΐας καὶ δῖος Ἀγένηωρ

V. l. 406 τῷ οἱ D. ῥυάσθην ACDEGHLS et libri apud Heynium.
 ΕΡΥCΑCΘΗΝ Syr. — 407 ὅττι δὴ E. Rom. — 409 ἐπιόντα Lips. —
 410 τὰ ῥα L. αἰχματα D 1. man. corr. eadem man. ἔχματα. — 411 παρ
 ADH. — 412 βεβλήκει ACDE 995, 19; 49; 50; 56. GHLS Syr. Schol.
 A 26. ἐβεβλήκει ἢ βεβλήκει Eust. 995, 45. scriptura βεβλήκειν, quam
 exhibent Wolf. Bothe. Bekker. Dindorf. omni caret librorum auctori-
 tate. — 413 ὡς A. περι CH. πάντη AEG: ceteri πάντη. — 414 OC
 Ambros. ὑπὸ DEH Harl. Vrat. d. Mor. Cant. Lips. ὕπο Syr. ὑπαί
 CGLS Flor. Rom. πληγῆς AH Harl. Vrat. d. ριπῆς CDEGLS Syr. Mor.
 Cant. Lips. γρ. ὑποριπῆς A. ἐξέριπε Mor. — 415 γίγνεται L: γίνεται
 A Ambr. C 2. man. DEGH Syr. γίνετ' C 1. man. OΔMH I Ambros. —
 416 οὐ περ: οὐ κεν Barocc — 418 ΩCΠECEN Ambr. ὦκα: ὠκὺ L.
 κονίῃσι A Ambr. CDEG Syr. — 419 ἐπαυτῷ H. ἐάφθη CEHLS. —
 420 omitt. Ambros. et A in textu, qui habet in marg. infer. man. rec.
 ἀμφι D. — 421 οἱ δὲ C. μέγ' Lips. — 422 ΕΡΥCΑCΘΑΙ Ambros. —
 423 δυνήσατο L. ἐδυνήσατο Lips. ἐδύνάτο Mor. Barocc. — 424 ἄριστοι: ἐν
 ἄλλῳ περίβησαν ἅπαντες A. — 425 τέ H.

A. c. 412 οὕτως ἀρίσταρχος βεβλήκει Didymus. Zenodotus et
 Aristophanes βεβλήκειν. ὃ παραγωγικὸν ὅπως non esse monent E 899.
 Z 170. H 394. ε 112. μ 160. 242. ρ 359. vid. H. T. 195. — 416 Aristo-
 phanes τὸν (τῶν?) δ' οὐ τιν' ἔχει θράσος ὅς τις ἴδῃται. — 418 ἀρίσταρ-
 χος ὠκὺ Didymus. Massiliensis et Chia ὠκα. — 419 ἐάφθη Aristarchus,
 cf. ad N 543. ἐάφθη Ammonius, vid. Cram. Ep. 168, 15.

- Καρπηδῶν τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σθένος αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόγου, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους
 430 ὠκέας, οἳ οἳ ὅπισθε μάχης ἦδ' ἐπὶ πολέμοιο
 ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶσον εὐρύβριος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 435 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δέ οἱ ὕδωρ
 χεῦαν· ὃ δ' ἐμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ γούνα κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσεν.
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλητὸ χθονί, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 νῦξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 440 Ἄργεῖοι δ' ὡς οὖν ἶδον Ἔκτορα νόσφι κιόντα,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθα πολὺ πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Κάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος δαυόοντι
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
 445 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Κατνιόοντος.

V. L. 427 οὐ τίς, εὖ A. οὔτις εὖ EG Lexicon περί πνευμάτων ed.
 Valckenaer. pg. 241. οὔτις εὖ H Apoll. Soph. 20, 12. εὐακήδεσεν C.
 ἀκήδεσεν ADEGHS Lips. Cant. Mor. Harl. Mosc. 2. ἀκήδεσεν Townl.
 Vrat. b. d. Apoll. Soph. 20, 12. ἀκήδεσεν L. — 428 εὐκύκλους CG Flor.
 ap A Ambr. ὁρ GHL. — 429 αἰείραντες L Lips. — 431 ἕστασαν A. —
 433 ΟΤΕΔΕ Ambr. ἶσον DL. ἶσον A. εὐρύβριος L. εὐρείος S Townl. —
 435 ἔνθα μιν ACDGHL. καδδὲ CDGHL. — 436 δ' δ' D. δδ' CGHL.
 * ἐμπνύνθη: ἀμπνύνθη libri. ὀφθαλμοῖσι D. — 437 ἐζόμενος S. ἀπέμεσεν:
 ἀπέμασεν ACDS Schol. O 11. — 438 αὐτίς C. ἐξ οπίσω Et. Mg. 171,
 43. τῷ δέ οἱ ACEHLS Lips. Mor. Vrat. d.: καδδὲ οἱ DGS. τῷ ἢ καδ
 E. — 440 οὖν omitt. L. εἶδον H. νόσφιν ἐόντα ACS Lips. γρ. νόσφι
 κιόντα A. — 441 τρώεσσι om. H. τρώεσσι L. θόρων C. — 444 οἶνοπίδην
 Barocc. Mor. Strabo XIII, 605 et 619. — 445 οἶνοπι Mor. Strabo. ὄχθη
 L. ὄχθαις Strabo XIII, 605.

A. c. 427 τῶν δ': τῶν τ' Zenodotus. διήλλαττον αἰ Ἀριστάρχου
 ἀκήδεσαν καὶ ἀκηδέσατο Didymus. — 434 ἀθάνατος: ἀθάνατον Zeno-
 dotus, conf. Aristonicum ad Φ 2. — 436 ἐμπνύνθη, non ἀμπνύνθη,
 Aristarchum scripsisse conieci H. T. 190. — 437 ἀρίσταρχος ἀπέμεσεν
 Didymus. ἀπέμασεν Zenodotus, conf. Ariston. ad O 11. — 438 τῷ
 δέ οἱ: οὕτως ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ καδδὲ οἱ ὅσσε (sic) Didymus. —
 445 ὄχθας: Ζηνόδοτος παρ' ὄχθης (ὄχθης?) Schol. V. τινὲς δὲ Κατταρίσιο
 Schol. V.

- τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
οὐτα κατὰ λαπάρην· δ' δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχεσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
450 Πανθοΐδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
υἱὸν Ἀρηιλύκοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχεος
ἔσχευεν, ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
Πουλυδάμας δ' ἐκπαγλὸν ἐπεύξατο μακρὸν ἄσας·
οὐ μὰν αὐτ' οἷω μεγαθύμου Πανθοΐδαο
455 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καὶ μιν οἷω
αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἀἴδος εἵσω.
ὥς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἶαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε,
460 τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα.
καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
λικριφὶς αἶψας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχέλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὀλεθρον.
465 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν κυνεοχμῷ,
νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ στόμα τε ῥίνες τε
οὔδεις πληγῇ ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.

V. l. 446 οἰλιάδης D. δουρὶ, κλυτὸς A. — 447 οὐτασε καλλαπάρην ACDHLS Cant. Baroce. Mor. Harl. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. δδ' D. δδ' EGH. ἄρ AGH. — 448 τρῶες L. σύναγον E Rom. — 449 ἐπὶ HL. ἐγχεσπαλος A. — 451 ἀρηιλύκοιο A. ἀρηιλυκίοιο S. εὐρυλύκοιο Lips. ὄβριμον C Flor. δόμβριμον S. — 452 δ δ' D. δδ' CGHL. — 453 δ' om. H. μακρὰ βιβάζων AHS Harl. Vrat. d. γρ. μακρὸν ἄσας A. — 454 οἷω E Lips. Rom. πανθοΐδαο L: ceteri πανθοΐδαο. — 455 ἀπὸ ACDHL. ἄλιον D. — 456 κόμισεν DH. — 458 ὥς A. — 459 ὄρινε ACDEGHL Plutarchus Plat. Quaest. 3. — 462 πουλιδάμας G. ἀλεύατο S. — 463 λικριφὶς C. κόμισε DE Lips. — 464 ἀρχίλοχος S. γάρ ῥα DL. — 465 ὃν ἔβαλε E. τὸν ῥ' ἔβαλε D Lips. κεφαλὴν τε H Vrat. d. τέ A. ἐν omitt. G. κυνεχμῷ S. — 466 ἀπὸ CHL. τένοντε: τένοντας Lips. — 467 τοῦδε πολὺ D. προτέρη ACDGHL et Heynii libri: πρότερον E Rom. στόμα τε C. ῥίνες τε D. — 468 οὔδεις ACDEGHL Et. Mg. 676, 47. Cram. Ep. 150, 20. πληγῇ D. γούνα καὶ κνήμαι D. πεσόντα Vrat. d.

A. c. — 449 ἦλθεν ἀμύντωρ conf. N 384. τινὲς ἦεν Schol. V. — 456 οὕτως κόμισε χωρὶς τοῦ ὧ Didymus, conf. H. T. 392. — 463 λικριφὶς Aristarchus ὀυτόνως. — 464 Ἀρχέλοχος Aristarchus. — 468 οὔδεις, conf. H. U. 15.

- Αἴας δ' αὖτ' ἐρέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
 470 φράζεο Πουλυδάμα, καί μοι νημερτές ἐνίσπες,
 ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντί πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο,
 ἦ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐψκεῖ.
 475 ἦ ῥ' εὖ γινώσκων, Τρῳάς δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὔτασε δουρὶ
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαίως· δ' δ' ὕφελκε ποδοῖν.
 τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν αὔσας·
 Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλῶν ἀκόρητοι,
 480 οὐ θηγ οἰοσίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες.
 φράζεσθ' ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδημημένος εὔδει
 ἔρχει ἐμῷ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
 δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ τέ τις εὔχεται ἀνὴρ
 485 γυνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
 ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμόν ὄρινεν·

V. L. 469 αὖτ', ἐρέγωνεν A. αὖτ' ἐρέγωνεν DH Townl. Mosc. 2. Vrat. d. αὐτε γέγωνεν CGL. πουλιδάμαντι G. — 470 ἐνίσπε CDEGHLS et Heynii libri: ἐνίσπες solus A. ἐνίσπες Cram. Ep. 290, 32. — 471 ἦ δὴ οὐχ E. οὐκ G. ἀντιπεφάσθαι ACDEL. ἀντιπεφάσθαι H. ἀντιπεφάπται G. conf. N 447. — 472 οὐ μὲν μοι S. ἔξ H: ceteri ἔξ cum Jo. Alex. 28, 4. — 474 παῖς omnes praeter L, qui πᾶς exhibet. ἐψκεῖ: ἐν ἄλλῳ ἔοικεν A. — 475 γινώσκων L: γινώσκων ACDEGH, τρῳάς L. ἔλλαβε H. θυμόν ACDHL Harl. Lips. Ven. B. Mor. Vrat. A: θυμῷ EG Flor. Rom. θυμοῦ Cant. — 477 δ' δ' D. ὅδ' CHL. — 479 ἰόμοροι H Vrat. A. — 481 ὕμμες DH. — 482 ὕμμιν H. ὕμιν Cant. ὕμιν et ὕμῶν Harl. ἡμῶν Lips. — 483 ἵνα μὴ μοι S. ἐν ἄλλῳ ἔρχει ἐμῷ μὴ μοι τι A. γε: τε S. ποινὴ Vrat. d. — 484 ἔη: εἴη D Lips. καὶ τέ τις H. Vrat. d. vulgo καὶ κέ τις. G καὶ κε τις. Lips. omitt. κε. — 485 ἐνὶ A. ἐνὶ μεγάροις C. μεγάροις AEGHL. μεγάροισιν D. μεγάροις S. ἄρεως ADGHS et Heynii libri. ἄρεως C. ἄρεος EL. λιπέσθαι: γενέσθαι ES Rom. γυνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι Et. Gud. 603, 29, conf. C 100.

A. c. 469 Ζηνόδοτος ἀμύμονα πουλυδαμαντ (sic) Didymus. — 470 Πουλυδάμα: Πουλυδάμαν Zenodotus. — 474 ἀριστοφάνης αὐτῷ γὰρ ῥα φωνὴν ἄγχιστα ἔοικεν Didymus. — 477 ὕφελκε h. l. libri omnes; ceteris locis plerique εἴλκε pro ἔλκε, cf. H. T. 238. — 484 ἔη ἄτιτος Heyne. Clarke. conf. God. Herm. ad Aesch. Agam. 72. καὶ τέ τις God. Hermannus Opusc. IV, 41 ex coniectura, quae confirmatur scriptura codd. H. Vrat. d. — 485 μεγάροισιν ἀρῆς Zenodotus: Aristarchus μεγάροις ἄρεω conf. C 100. 213. H. T. 203.

ὠρμήθη δ' Ἀκάμαντος· δ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρωην
 Πηνελέωο ἄνακτος· δ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
 490 υἷὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτήσιν ὅπασσε·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μούνον τέκεν Ἰλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὦσε γλήγην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρό
 495 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, δ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσας
 ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος οἷον
 αὐχένα μέσσον ἔλασεν, ἀπήραξεν δὲ χαμάζε
 αὐτῇ σὺν πήληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχεος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· δ δὲ φῆ κῦδειαν ἀνασχωὺν
 500 πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 εἰπέμεναί μοι Τρῶες ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἦ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγεινορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὅππότε κεν δῇ
 505 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
 ὦς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,

V. L. 488 δ δ' D. δδ' GHL. — 489 πηνελέοιο CDEGHLS et Heynii libri. πηνελέωο A. πηνέλεω Cant. γρ. δὲ πηνελέωο Harl. δ δ' DL. δδ' CH. — 490 τὸν δὲ μάλιστα Mor. Barocc. — 491 τρώων L. ὅπασσε AC DH Pausan. II, 3, 4. ὅπαζε S. ὅπασεν E. — 492 ἄρ DGH, ἄρ A. ὑπο ADHL. — 494 libri διαπρό. — 495 δ δ' D. δδ' CGHL. πετάσας E Lips. — 496 πηνέλεος E Vrat. d. δ' ἐρυσσάμενος G Flor. Rom. — 497 χαμάζε ADEH: χαμάζε CGL — 498 πήλικι D. κάρην G. 2. man. ὄβριμον CHS. — 499 ὁ δὲ φῆ AE Schol. C 253. Suidas II, 2, 1456, 2. ὁ δὲ φῆ G Schol. Nicandr. Alex. 215. ὁ δὲ φῆ Apoll. Soph. 106, 4. δ δ' ἔφη D. δδ' ἔφη CH. ὁ δ' ἔφη LS Lips. Vrat. A. b. d. — 500 τρώεσσι L. ἤυδα D. — 501 τρῶες L. — 503 ἦ om. D. ἀλεγεινορίδαο L. — 505 σὺν A. — 506 ὑπο ACDH. τρόμος ἔλλαβε γυῖα ACEH (ἔλαβε) S (εἴλετο) Cant. Barocc. Mor. Lips. Rom. χλωρὸν δέος εἶλεν DGL. γρ. τοὺς ἄρα πάντας ὑπο χλωρὸν δέος εἶλε A.

A. c. 499 φῆ (= ὦς) Zenodotus: Aristarchus φῆ (= ἔφη), conf. Eust. 999, 25. — 500 Ἀρίσταρχος ἐκδεξάμενος τὸ ἔφη ῥῆμα ὁμοίως τῷ ἔβη δοκεῖ ἀθετεῖν τὸν δεύτερον στίχον (500), ὅπερ οὐκ ἀναγκαῖον Schol. A. Ἀρίσταρχος τὸ φῆ ῥῆμα ἐκδέχεται καὶ ἀθετεῖ τὸν ἔξης (500) Schol. A. οὐδέποτε τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν τάσσοντος τὴν λέξιν (φράσαι) διόπερ Ἀρίσταρχος ἐν τῇ Ξ (cod. P) τῆς Ἰλιάδος ἠθέτηκεν „πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος“ Apoll. Soph. 165, 9, 10 et 11 conf. Bekk. Praef. Schol. in Hom. Iliad. pg. III. Lehrs. Arist. p. 93. — 505 σὺν: ἐν Zenodotus et Aristophanes, conf. Γ 159 ἐν νηυσὶ νεέσθω. ἵεναι σὺν νηὶ γ 323. κ 323. ω 152, ἐλθεῖν α 182. ι 373. Ε 641. (ἐν νηὶ β 263). ἰκέσθαι γ 61. βαίνειν Δ 181. ἀλάομαι γ 302. φεύγειν B 74. 140. γ 165 πέμπειν A. 183. 389.

- πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
 510 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμῶνιος Ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυκῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
 Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 515 Τεύκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
 δηῶσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὤτειλῃν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 520 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπῆσθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεῖσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,

V. l. 507 πάπτηνε H Flor. πάπτηνεν C. ὅπῃ A Schol. O 1. ὅποι EG ceteri ὅπῃ eum Cram. An. Ox. II, 337, 22. φύγει D. φύγη Cant. Lips. — 508 ἔσπετε H. — 509 ἀνδράγρι' A. — 510 ἦρατ' ACD.

ἦρετο ἢ ἦρατο E. ἐπεὶ ῥ': ἐπεὶ περ Mor. μάχης S. κλειτὸς C. — 511 αἴας μὲν C. ῥὰ GL. οὔτα Lips. Flor. — 512 καρτερόθυμον S. — 513 φάλην Vrat. A. φάλην Barocc. Mor. conf. N 791. ἐξενάριξε AC. — 515 ἐνήρατο ACD. περιφήτην: πολυφήτην? cf. N 791. — 516 ἄρ ADGHL. — 517 οὔτα κατὰ λαπάρην DG. οὔτασε καλλαπάρην ACEHLS Lips. Rom. γρ. οὔτα κατὰ λαπάρην A. conf. 447. οὔτασε Schol. P 24. δια CH. διὰ τ' ἔντα Mor. ἄφυσσε ACGHL. — 518 δηῶσας H. — 519 ὅσσε κάλυψε DHL Cant. Townl. Vrat. d. ὅσε' ἐκάλυψε ACG. — 520 ἀνδρας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας Schol. K 110. — 521 γάρ οἱ τις H. — 522 ἐμφοβον

C. ὄρρη L Cant. ὄρρη S. ὠρρη G Vrat. d. Flor. ὄρρη A. ὠρρεν CDH. ὠρρε E Lips. Townl. Rom.

A. c. 509 ἀθετοῦσι διὰ τὸ ξένον τῆς λέξεως (ἀνδράγρια) Schol. ABL.

V. l. 2 ὑπο A. — 3 οἱ μὲν C. παρόχεσφιν D.
 Homeri Ilias. II.

- χλωροὶ ὑπὸ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 5 Ἰδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης.
 στῆ δ' ἄρ' ἀναΐζας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
 Ἀργεῖους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
 Ἑκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἄμφι δ' ἑταῖροι
 10 εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσων,
 αἶμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὺς δόλος, Ἥρη,
 15 Ἑκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς.
 οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακοῖράφης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηται καὶ σε πληρῆσιν ἱμάσσω.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα
 20 χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
 ἐκρέμω· ἡλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὅφρ' ἂν ἵκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει

V. l. 4 ὑπὸ Lips. Et. Mg. 262, 19. Bekk. An. 1209. libri ὑπαί. D ὑπαί. — 5 χρυσοθρόνου A. — 6 ἄρ ADEGH. τρῶας L. — 8 ποσειδάωνα A, in marg. ποσειδάωνα. — 9 ἄμφι D. — 10 εἶαθ' H. δ δ' D. 68' CHL. — 11 ἀφαιρότερος S Vrat. A. — 12 τόνδε H. — 13 προσ CH. — 18 ἦ Schol. A 441. O 21. C 239. Φ 397. Heracl. Alleg. 40. Cram. An. Ox. IV, 379, 3. μέμνης Rhet. Gr. III, 244, 23. ὅτ' ἐκρέμω L post ras. Lips. Cant. Cram. An. Ox. IV, 379, 3. ὅτε ἐκρέμω Rhet. Gr. III, 244, 23. — 19 περὶ A. — 21 ἡλάστεον: ἐλάτεον S. ἡλάτεον Vrat. A. κατὰ A. — 23 ἀνίκηται G. — 24 ὀλιγηπελέων AHL. ὥς AD. θυμὸν AC 1. man. DH Lips. 1. man. Harl. Mosc. θυμὸς C ex corr. E ter GLS Lips. suprascr. ἀνίει A. ἀνήει HL. ἀνήει Cant. Vrat. d. ἀνίη Townl. οὐδ' ὥς θυμὸς ἀνήκεν Jo. Alex. 32, 2.

A. c. 4 Aristarchus et Herodianus ὑπαί: ὑπαί Tyrannio. — 5 προστιθέασι δὲ καὶ τὸ „ἔζετο δ' ὀρθωθείς μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα“ (B 42) Schol. V. — 10 Herodianus εἶαθ': εἶαθ' Aristarchus. κῆρ ἀπινύσων Aristarchus, Ptol. Ascalonita, Alexio, Herodianus; κῆρ ἀπινύσων Aristophanes. alii κῆρα πινύσων. — 15 τινὲς ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς Schol. V. — 17 οὕτω διὰ τοῦ ἠ ἐπαύρηται Didymus. ἐπαύρηται Tyrannio, conf. H. T. 228. — 18 διὰ τοῦ ἠ μέμνη εἶχον πᾶσαι Didymus. — 18—31 Ζηνόδοτος οὐδὲ δλωσ τὴν κόλασιν τῆς ἥρας γράφει Schol. A. — 22 τινὲς γράφουσι „πρὶν γ' ὅτε (eod. πρὶν τότε) δὴ c' ἀπέλυα πέδων, μύδρους δ' ἐνὶ Τροίῃ κάββαλον, ὅφρα πέλοιτο καὶ ἔσσομένοις πυθέσθαι“ Schol. V, conf. Eust. 1003, 13. — 23 βηλοῦ: βήλου Crates. — 24 ἀρίσταρ-

- 25 ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
 τὸν σὺ ξὺν βορρῇ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιώσας,
 καί μιν ἔπειτα Κόων δ' ἐὺ ναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
- 30 Ἄργος ἐς ἵππόβοτον καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
 τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἵν' ἀπολήξης ἀπατάων,
 ὄφρα ἴδῃ, ἣν τοι χραΐσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἅπο καὶ μ' ἀπάτησας.
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
- 35 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
- 40 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μᾶψ ὁμόσαιμι·
 μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ πού αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς.
- 45 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
 τῇ ἴμεν, ἥ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύῃς.

V. L. 26 ξὺν A. συμβορῇ D cum Schol. Apoll. Rhod. I, 1300. — 27 μητιώσας G. — 28 κόων sine δ' Lips. conf. Ξ 255. εὐ ναιομένην AC DEGLS. — 29 ἐγὼ Lips. ἐνθεν: αὐτίς Cant. ἐρυσάμην D. αὐτίς: αὐθίς C (Vrat.). — 31 αὐθίς C. τῶν αὐτίς Cant. ἀπολήξης DE Lips. Barocc. Vrat. A. — 32 ὄφρα ἴδῃ ACDE bis Mor. Townl. frgm. Mosc. Vrat. d. Rom. Plutarchus de Aud. poët. 4. ὄφρ' εἰδῇς GLS. ὄφρα ἴδοι Lips. ἦν τι EL. — 34 ὡς A. — 35 προσηύδα D. — 36 ὑπερθε ACDE frgm. Mosc. Vrat. A. Flor. Schol. O 21. Pausanias VIII, 18, 2 ὑπερθεν Schol. O 1. — 38 τε om. L. θεοῖσι AGECH. — 39 ἱερὰ D Lips. — 40 ἐγὼ ποτὲ L. — 41 ποσειδάων A et in marg. ποσειδάων. — 42 πημαίνειν Lips. τρῳάς L. — 43 omitt. frgm. Mosc. θυμὸς αὐτὸν L. — 45 κἀκείνῳ EG HLS. κακείνῳ D. καὶ κείνῳ AC Ven. B. Cant. Harl. frgm. Mosc. Cram. Ep. 412, 28. — 46 τῇ C. ἡγεμονεύς AE Harl. frgm. Mosc. ἡγεμονεύς CDHLS Cant. Barocc. Townl. Lips. Ven. B. Vrat. b. d. A. Flor. Rom. Suidas II, 2, 1098, 8. ἡγεμονεύς G.

A. c. χος θυμόν, ἄλλοι δὲ θυμός. ἔστι δὲ ὁ τῆς ὁμηρικῆς (cod. ἀριστάρχου) φράσεως χαρακτήρ „οἱ σ' ὠτειλῆς αἵμ' ἀπολιχμήσονται (Φ 122) Didymus. — 31 ἀπολήξης: διὰ τοῦ ἐτέρου λ αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 32 ἴδῃ Aristarchus. cf. H. T. 285. — 33 οὔτε παρὰ Ζηνοδότῳ οὔτε παρ' Ἀριστοφάνει ἦν Didymus. — 44 τειρομένους: κτεινομένους Aristophanes, Argolica, Massiliensis, conf. Eust. 1005, 18. — 45 καὶ κείνῳ: ἐκ πλήρους ἀριστάρχος τὸν καὶ σύνδεσμον Didymus.

ὥς φάτο· μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

εἰ μὲν δὴ κύ γ' ἔπειτα βοῶπι πότνια Ἥρῃ
50 ἴσον ἔμοι φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
αἶψα μεταστρέψει νόον μετὰ δὲ καὶ ἑμὸν κῆρ.
ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἑτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον

55 Ἴριν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον.
ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι
παυσάμενον πολέμοιο τὰ δ' πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων.

60 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
αἱ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
αὐτίς ἀποστρέψῃσιν ἀνάλκιδα φύζαν ἐνὸρσας,
φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήσι πέσῃσι
Πηλεΐδῃσι Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει δὴν ἐταῖρον

65 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχρ' αἰδίδμος Ἔκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε πολέας ὀλέαντ' αἰζηοῦς
τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἷὸν ἑμὸν Καρπηδόνα δῖον.

V. l. 47 ὥς A. μείδῃσεν H Lips. — 48 καί μιν φωνήσας Vrat. b. προσηύδα D. — 49 βοῶπι AL: ceteri βοῶπις, conf. Θ 420. C 385. 424. Ω 88. ε 87. ω 192. de productione vocalis brevis ante π conf. H. U. 65. — 50 ἴσον D. καθίζοις ES Barocc. Townl. — 51 τῷ ACDHL: τῷ G. κεν G Flor. ποσιδάων A et in marg. ποσειδάων. γε omitt. Harl. Townl. — 52 μεταστρέψει S. μετα A. — 54 μετα A. κάλεσον G. ἐν ἄλλῃ κέλευσον κλυτο

A. — 55 κλυτότοξον G. χρυσότοξον C (κλυτο 2. man. add.). — 56 ἢ μὲν C. ἀχαιῶν μετὰ λαὸν C. χαλκοχιτώνων A. — 57 ποσιδάωνι A. — 58 παυσάμενος E bis Rom. πολέμοιο G. — 59 μάχην ἐς A. — 60 αὐτίς CL. ἀμπνεύσῃσι L. λελάθοι H frgm. Mosc. — 61 τείρουσι κατὰ D. — 62 αὐτίς C. ὑποστρέψῃσι Mor. — 63 πολυκλήσι G. πέσῃσι ACDEGH Schol. O 56: πέσῃσι L. — 64 δ δ' D. δδ' CGHL. ἀνστήσει L. ἀνστήσῃ E. ἀνστήσειεν S. — 66 πολέας: πολέας ADEGHS et Heynii libri Schol. N 734. πολοὺς C. ὀλέαντ' A et in marg. ὀλέαντ'. — 67 μετα H.

A. c. 49 ἀριστοφάνης μετὰ τοῦ c βοῶπις. καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον. Didymus. — 53 οὕτω διὰ τοῦ γε ἑτεόν γε καὶ ἀριστοφάνης Didymus. — 56—57 καὶ παρὰ ἀριστοφάνει ἠθέτηντο Didymus. — 63, 64 ἀθετοῦνται, ὅτι ψεῦδος Schol. A. — 64 ἀνστήσει δὴν Aristarchus: τινὲς ἀνστήσειεν Schol. A. — 64—77 Ζηνόδοτος οὐδ' ἄλλως ἔγραψεν Schol. A. — 66 Ἰλίου προπάροιθε conf. ad B 325.

- τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
 70 αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ
 Ἴλιον αἰπὺν ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλὰς.
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἔαω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 75 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι,
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἦψατο γούνων,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 80 ὥς δ' ὅτ' ἄν αἶξη νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλῇν
 γαῖαν ἐληλυθὼς φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ
 „ἐνθ' εἶην, ἢ ἔνθα,“ μενοινήσῃ τε πολλά,
 ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
 85 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες

V. l. 68 ἀχιλεύς C. — 69 ἐκ τοῦ δὴ τοι Cant. παλίωξιν DH. —
 70 εἰσὸκ' libri. — 71 ἔλοιεν: ἔλωιν C Lips. 1. man. — 72 τοπρὶν EL.
 οὐ τὰρ H. ἀρ ADEGL. παύω AGL Harl. frgm. Mosc. παύω DEH Lips.

παύω C. οὔτε CGL. οὔτε H. ἄλλον ACEGHL Harl. Lips. Ven. B. Vrat.
 b. d. A. frgm. Mosc.: ἄλλων D. — 75 πρώτῳ C 1. man. — 76 ἥματι
 D. — 77 τιμῆσαι: τίσαι Lips. ἀχιλλῆα CD Lips. — 78 ὥς A. βοῶπις πότ-
 νια ἦρη S Harl. — 79 βῆ δ' ἐξ ἰδαίων S Harl. Lips. — 80 ὅτ' ἄν αἶξη
 ADG Rom. Schol. Apoll. Rhod. II, 541. ὅταν αἶξη C Et. Mg. 342, 14.
 606, 30. Et. Gud. 411, 46. Zonar. Lex. 1405. Cram. An. Ox. II, 22, 3.
 Schol. A 269. Y 291. ὅτ' ἄν vel ὅταν αἶξη Ven. B. Mor. frgm. Mosc.
 Vrat. b. ὅτ' ἄν αἶξη ἢ ὅταν αἶξη E. ὅτ' ἀναἶξη HL Lips. αἶξει S. —

81 ἐληλυθὼς H. ἐληλυθὼς Lips. νοήσῃ E. νοήσῃ L. νοήσοι Schol.
 A 269. — 82 εἶην ACD 1. man. (?) E Ven. B. Cram. An. Par. III, 20,
 21. ἦν S. εἶη D post ras. GHL. frgm. Mosc. Vrat. d. Et. Mg. 342, 15
 (ubi explicatur εἶην). Apoll. Soph. 111, 15 (ubi omitt. ἦ). ἐνθα ἢ ἢ
 Schol. A 269. εἶην, ἦν et εἶη Eust. 1007, 2. μενοινήσει ACDEGHL
 Schol. A 269. Apoll. Soph. 111, 15. — 83 ὥς A. διέπτα Lips. — 84
 ἀπῆλθεν S. — 85 οἱ δὲ C.

A. c. 69 ἡ διπλὴ cὺν ἀστερίσκῳ (qui deest in codice), conf. M 71.
 — 71 αἰπὺν ἔλοιεν: ἀρίσταρχος ἴλιον ἐκπέρσων Didymus. ἀθετεῖται,
 conf. Schol. Δ 46. M 115. — 72 οὕτως ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τ παύω
 Didymus. ἀνευ τοῦ τ οἱ περὶ Ἡρωδιανόν Schol. BLV. — 78 τινὲς
 μετὰ τούτων γράφουσι „Ζῆν' ὑποταβήσασα, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοῖνα“
 Schol. V. — 79 δὲ κατ': δ' ἐξ Zenodotus conf. Θ 410. — 82 οὕτως ἀρίσταρ-
 χος ἐνθ' εἶην μετὰ τοῦ ν καὶ διὰ τῶν β' ἢ μενοινήσῃ τε Didymus.

- πάντες ἀνήξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔαε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήνῃ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 90 Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας.
 ἦ μάλα δὴ σε φόβησε Κρόνου πάις, ὅς τοι ἀκοίτης.
 τὴν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 μὴ με θεὰ Θέμι ταῦτα διείρεο· οἷσθα καὶ αὐτή,
 οἷος κείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
- 95 ἀλλὰ κύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἰς·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσσαι ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησμένον, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴ περ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὖφρων.
- 100 ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰπούσα καθέζετο πότνια Ἥρη,
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δὲ γέλασσε
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὄφρυσιν κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες·
- 105 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσαν ἰόντες,

V. l. 86 καὶ δεϊκανόωντο CH Vrat. d. δεπάεσσιν D Vrat. A. — 87 ἢ δ' D. ἦδ' CGHL. ἔαε C edd. vet. καλλιπαρήνῃ EGH. ceteri καλλιπαρήνῃ. — 88 ἐναντίος L. ἦλθε φέρουσα Lips. Harl. frgm. Mosc. — 89 προσηύδα D. — 91 σε φόβησε ADG: ceteri libri mei c' ἐφόβησε. πάις G: ceteri παῖς. ὅς τοι: cός τοι Lips. ὅς τις frgm. Mosc. — 92 βοῶπις πότνια ἦρη S. ἐν ἄλλῃ βοῶπις πότνια A (?). — 93 διήρεο C. — 94 ἐκείνου ACDEGHLS Schol. O 97. οἷος θυμὸς ἐκείνου Lips. ἀπηνής Barocc. — 95 ἐνὶ G. — 96 μετὰ A. — 97 πιφαύσσεται Mor. οὐδέ τι φημι ACDEGL. οὐδέ τε S. οὐδέ ἐ φημι H. γρ. ἐ Lips. — 98 θυμῷ H Vrat. b.

d. κεχαρισταίμεν C. — 99 εἴ περ τις ACDEHL. ἔτι omitt. G Flor. εὖφρων G, ἀν δαίνυτ' εὖφρων? sed conf. H. U. 96. — 100 ἢ μὲν C. ἄρ ADGHL. ὥς D. — 101 ὥχθησαν H Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc. ὥχθησαν libri mei praeter H. Eust. conf. A 570. ἦδ' CHL. ἢ δὲ γέλασσε A frgm. Mosc. ἐγέλασσε CDGL. — 102 μετώπου L. κυανέοισιν L. — 103 πᾶσι D. μετηύδα D. προσηύδα H Townl. — 104 Ζηνὸς Barocc.

ἀδ
 ἀφρονέοντες A. ἀφραδέοντες C Mor. μενεαίνομεν ἰσοφαρίζειν Heracl. Alleg. 2. — 105 ἦ DG. ἦέ τι L Harl. ἄσσαν A.

A. c. 86 δέπασσιν Aristarchus: ἐπέεσσιν Zenodotus. ἐν ἐνίοις „κάλεόν τέ μιν εἰς ἑ ἕκαστος“ (ut Ψ 203) οὐκ εὖ Schol. A. — 94 ἐκείνου: κείνου Aristarchus. — 104 ἀφρονέοντες: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἀφρονέοντα (sic) Didymus. τινὲς ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντι Schol. V.

- ἢ ἔπει ἡὲ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
οὐδ' ὀθεται· φησὶν γάρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
κάρτει τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
τῷ ἔχεθ', ὅττι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
110 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηί γε πῆμα τετύχθαι·
υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχη ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἀρης.
ὥς ἔφατ', αὐτὰρ Ἀρης θαλερῷ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηνέσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
115 μὴ νῦν μοι νεμεσῆσέτ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
εἴ περ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίην.
ὥς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
120 Ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύκετο παμφανόωντα·
ἐνθά κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
ᾤρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον ἐνθα θάασσε.
125 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ κάκος ὤμων,
ἔρχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἐλοῦσα
χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἀρηα·

V. l. 106 δ δ' D. ὅδ' CGHL. — 107 φησὶ CDE Lips. Vrat. A. θεοῖσι ACDGH. — 108 κάρτει libri. H κράτει. — 109 τῷ ACDHL: τῷ EG. ὅτι D. ὅττι A. ὕμμι H. αἵμμι ἢ ὕμμι E — 111 ἐνι ACHL Schol. O 112. ἐνι D. ἐνι G. — 112 τὸν φησὶν ACDEL. εἶναι C et man. rec. γρ. ἔμμεναι. ὄβριμος CH. — 113 ὥς A. θαλερῷ μηρῷ D Et. Mg. 441, 40. — 114 δ' ἔπος ηὔδα AE Lips. Rom.: δὲ προσηῦδα CGHLS. δὲ

προσηῦδα D. — 115 μοι omitt. L. — 116 τίσασθαι A. τίσεσθαι Cant. — 117 εἴπερ μοι ACEH. Schol. Z 488. Eust. 1002, 45. εἴπερ D. — 118 κεῖσθ' H. αἵματος L. — 119 ὥς A. κέκλετο GL Flor. — 120 ἐδύκατο CS Vrat.

A. Barocc. frgm. Mosc. Lips. ἐδύκατο A. ἐδύκατο E. ἐδύκετο Rom. ἔντεα δύκετο L. παμφανόοντα Barocc. — 121 ἐνθά AC. κ' ἐτι ACH Lips. Townl. Vrat. d. κέ τι S Harl. Vrat. A. frgm. Mosc. κέ τις DEGL. — 122 παρ AD. — 123 ἀθηναίη D. περιδείσασα libri. — 124 δι' ἐκ ACDGHL. μὲν ἐκ ἡ δι' ἐκ E. θάασσε ACG. θάασε Townl. — 126 ὤμουν H Vrat. d. — 126 ἔστησεν CD. στιβαρῆς G. ἀπο A et supr. εκ. ἀπὸ DGH Harl. Mor. Vrat. A. ἐκ CL. ἀπὸ ἡ ἐκ E. — 127 ἡδ' CGHL. ἡδ' D. καθάπτετο Townl. 2. man.

A. c. 114 οὕτως καὶ ἡ ἀριστάρχου καὶ πᾶσαι ἔπος ηὔδα, οὐ προσ-
ηῦδα Didymus. conf. 398. — 123 περιδείσασα, διὰ τοῦ ἐτέρου δ αἱ
ἀριστάρχου Didymus, conf. H. T. 390. — 127 ἡ δ' Aristarchus, alii
ἡδ'. cf. H. T. 269.

- μαινόμενε, φρένας ἤλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὐτως
οὐατ' ἀκούμεν ἐστί, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
130 οὐκ αἰεὶς ἅ τέ φησι θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἦ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
ἄψ ἵμεν Οὐλύμπον δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
αὐτὰρ τοῖς ἄλλοις κακὸν μέγα πᾶσι φυτεύσαι;
135 αὐτίκα γάρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
λείψει, ὃ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλύμπον,
μάρψει δ' ἐξείης ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος·
ἦδη γάρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
140 ἦ πέφατ' ἦ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
πάντων ἀνθρώπων ῥύσθαι γενεὴν τε τόκον τε.
ὥς εἰποῦς ἴδρυσε θρόνῳ ἐνὶ θοῦρον Ἄρηα.
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσκατο δώματος ἐκτός
Ἴριν θ', ἣ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι·
145 καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ζεὺς σφῷ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὶ ἦν ἔλθῃτε, Διὸς τ' εἰς ὠπα ἴδῃθε,
ἔρδῃν, ὅττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

V. l. 128 μαινόμενε: δαιμόνιε Et. Mg. 68, 46. Et. Gud. 38, 36. Zonar. Lex. 140. Cram. An. Par. IV, 109, 27. ἤλε: ἤλεε D. 2. man. HL Vrat. A. Flor. Apoll. Soph. 83, 19. Schol. Y 67. ἦ CD Lips. αὐτως EGH. αὐτως A. — 129 δ' omitt. G. ἀπόλωλε καὶ αὐτὸς Barocc. Mor. — 130 ἅ, τε, φησί A. ἅτε φησί CDE (φησὶν) GHL. — 131 ἦδη Lips. παρ ADG. εἰληλούθει L. — 132 ἦ CDEI. ἦ ἐθέλεις G Flor. — 133 οὐλύμπον δὲ AD. — 134 αὐτὰρ ὃ τοῖς G Vrat. A. Flor. μέγα πῆμα S. ἐν ἄλλῳ πῆμα φυτεύσαι A. — 135 τρῶας L. — 136 ὃ δ' AD. ὃδ' CGHL. εἰς H. ἐκόλυμπον A. — 137 ἐξείης G. — 138 τῷ ACDH: τῷ GL. ἔηος ACDGL ἦος Schol. Ω 528. ἐοῖο H. γρ. ἐοῖο L. — 139 τοῦ γε AL Townl. Vrat. b: τοῦδε CDEGH. — 140 πεφάσεται S Vat. — 141 ῥύσθαι D. — 142 ἐνὶ ACEGHL: ἐνὶ D. — 144 θ' erasum in L. μετ' ἄγγελος ACLS Mor. Vrat. b. figm. Mosc. μετάγγελος DEGH. εἰ δὲ γράφεται θεοῖσι μετ' ἄγγελος, οὐκ ἂν εἴη ἀπῳδόν Eust. 1009, 51. ἀθανάτοισι ACDG. — 145 προσηύδα D. — 146 εἰσὶδῃν A. κέλεται L. ἐλθεῖν ES. — 147 τ' omitt. L. εἰσῶπα AD. ἰδέσθαι L. ἰδεσθε Lips. — 148 ἔρδῃν HL. ὅττι A. ὅ, τι G. ὅτι D. κ' ἐκείνος S Vat. Vrat. b. κακείνος D. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει DS Vat. Vrat. b. ἀνώγει H, sed ἐποτρύνῃ.

A. c. 134 κακὸν μέγα πᾶσι Aristophanes: Zenodotus θεοῖς μέγα πῆμα. — 138 ἔηος: ἐοῖο Zenodotus. — 139 τοῦ γε: Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης τοῦδε Didymus. — 147, 148 ἀθετοῦνται. καὶ ἀριστοφάνης προσηθεῖ Schol. A.

- ἥ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
 150 ἔζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἶξαντε πετέεσθην.
 Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἔστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἑλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 155 στήτην· οὐδὲ σφωιν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 βάσκι' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μὴ δὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 160 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φύλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μὴ μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσῃ
 165 μέναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίη πολλὴ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὅθεται φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴν ἡμενος ὠκέα Ἴρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 170 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἢ χάλαζα

V. L. 149 ἥ μὲν C. ἄρ ADHL. — 150 ἐνὶ D. ἀναἶξαντε S. — 151

ἴδην θ' Mor. πολυπῖθακα C. — 152 ἀνα A. — 153 ἀμφὶ D. — 155 οὐδὲ σφωῖν GH. σφωῖν D (acc. 2. man.) θυμῷ: θυμόν D. — 156 ὅττι οἱ AH. ἐπέεσσιν D. πιθέσθαι Lips. — 157 Ἴριν D. πρότερον S. προσηύδα D (acc. 2. man.). — 158 ποσειδάωνι A et in marg. ποσειδάωνι. ΠΟΙΣΙΔΑΩΝΙ Syr. — 159 μὴ δὲ CDGHL. — 161 ἔρχεσθαι: ἔρχεσθ' ἢ LS Vat. γρ. ἔρχεσθ' ἢ μεταφύλα A. — 162 ἐπέεσσιν C Lips. ἐπιπείσεται: ἐπιπείθεται Et. Mg. 69, 39. „in ed. Flor. et Aldd. erat eum codd. parte ἐπέεσσι πεπείσεται“ Heyne. — 163 δ' ἡπειτα A. δῆπειτα H. δὴ ἡπειθα E. δ' ἡπειτα CDGL Townl. Vrat. b. d. A. frgm. Mosc. Flor. ΔΗΠΕΙΤΑ Syr. κατα A. — 164 ΟΥΔΕ Syr. καρτερός C Lips. ἐπιόντα παλάσθαι S. — 165 εὖ φημι CDEGHLS. ἐπεὶ, εὖ φημι A. ἐπεὶ εὖ frgm. Mosc. ἐπεὶ εὖ φημι Bekk. An. 1146. πολυφέρτερος A. — 167 φάσθαι ACDGHL Lips. — 168 ὥς A. — 169 κατ' Ἰδαίων: μετ' ἰδέων L. — 170 ὅτ' ἂν ADGH 1. man. Lips.: ὅταν CEH 2. man. L.

A. c. 159 ἀγγεῖλαι Herodianus, non ἀγγεῖλαι. — 162 μοι: μου Ammonius. — 164 ταλάσῃ: τινὲς θελήσῃ Schol. V. — 166, 167 ἀθετοῦνται, asterisci, ὀρθῶς 182, 183. — 169 δὲ κατ': ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἐξ ἰδαίων Aristonicus, conf. 79.

ψυχρή ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέας,
ὥς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις,
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη κλυτὸν ἑννοσίγαιον·

ἀγγελίην τινά τοι γαίηοχε κυανοχαῖτα
175 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραι Διὸς αἰγίοχοιο.
παυσάμενόν σ' ἐκέλευε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἅλα διαν.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἄλογήσεις,
ἡπεῖλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
180 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξάλεσθαι ἄνωγει
χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὀθεταὶ φίλον ἦτορ
ἰσὼν οἱ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἑννοσίγαιος·
185 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἔων ὑπέροπλον ἔειπεν,
εἴ μ' ὁμότιμον ἔδοντα βίῃ ἀέκοντα καθέζει.
τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,

V. L. 171 ὑπὸ: ὑπαὶ ACDEGHLS. ΥΠΟ Syr. conf. M 462. Ξ 414.
T 358. Φ 12. H. U. 62. αἰθρηγενέος A. αἰθρίγενέος L. — 172 ὥς AD 1.
man. — 174 κυανοχαῖτα A. — 175 παραι D. παρὰ Apoll. Soph. 7, 10.
παρ Lips. — 176 σ' ἐκέλευε: σὲ κέλευε ES Syr. Cant. Townl. σὲ κέλευε
Vrat. b. frgm. Mosc. γρ. κέλευε A. σὲ κέλεται AC Lips. (an κέλεται σὲ)
conf. B 28. 65. — 177 ἔρχεσθαι ACDHL Syr. Cant. Barocc. Harl. Lips.
Townl. frgm. Mosc. Vrat. b. d. ἔρχεσθ' ἢ GS conf. 161. — 179 καὶ
κείνος ACEHL Lips. Vrat. b. d. frgm. Mosc. Rom. ΚΑΙΚ[ΕΙΝΟΣ] Syr.
κακείνος GS Schol. Θ 150. κακείνος D. πολεμίζων AL Cant. Mor. Lips.
Townl. Vrat. d. A. πτολεμίζων DH: πολεμίζων ES Syr. Schol. Θ 150.
πτολεμίζων CG Vrat. b. — 180 ὑπεξάλεσθαι L. ἄνωγε DS Harl. Vat. —

181 ΒΙΗΦΙ Syr. πολυφέρτερος DG. — 182 ὤθεταί C. — 183 ICONEMOI
Syr. οἱ ACDHL: οἱ G. φάσθαι HL: φάσθαι ACDG Lips. τὸν τοι C. —
184 τήνδε GL. — 185 ὦ πόποι AGH. — 186 καθέζει G. — 187 τ' omitt.

D Vrat. A. τε κρόνου Syr. Lips. Pseudopl. 126, 12. ^κτῆκρόνου H. γρ. ἐκ
κρόνου Lips. τὸ δὲ τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου γράφεται καὶ δίχα προθέσεως
τρεῖς γάρ τε Κρόνου Eust. 1012, 25. τέκετο ῥέα libri mei praeter G
(τέκε ῥήη) et Cant. Barocc. Harl. Townl. Vrat. d. A. τέκε Ῥέα Pseudopl.
126, 12. γράφεται οὖς τέκε Ῥέα κατὰ τινὰ τῶν ἀντιγράφων Eust. 1012,
34. alii τέκε Ῥεῖη teste Eust. 1012, 35. τέκε ῥέα frgm. Mosc. Vrat. b.

A. c. 179 καὶ κείνος: ἐκ πλήρους τὸν [καὶ] σύνδεσμον ἀρίσταρχος
Didymus. πολεμίζων: Ζηνόδοτος διὰ τοῦ Ὡ Didymus. πολεμίζων δὲ
διὰ τοῦ Ἐ. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τοῦ τ (Ζ?) Schol. V, cui fidem non habeo.
— 182, 183 asterisci, κακῶς 166, 167. — 187 τ' ἐκ Κρόνου: οὕτως ἀρί-
σταρχος διὰ τῶν β' κ.

- Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης, ἐνέροισιν ἀνάσσων.
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 190 ἢ τοι ἐγῶν ἔλαχον πολὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ
 παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε Ζόφον ἡρόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκηλος
 195 καὶ κρατερός περ ἑὼν μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγῃ κακὸν ὥς δειδισσέσθω.
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἷαςί βέλτερον εἴη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὐς τέκεν αὐτός,
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
 200 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις·
 οὕτω γὰρ δὴ τοι γαῖοιχε κυανοχαῖτα
 τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
 ἢ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
 οἷσθ' ὥς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.
 205 τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἴρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.

V. L. 190 ἦτοι libri et Schol. O 21. — 191 παλλομένην Schol.
 O 21. ἔλαχεν H. 1. man. δὲ λάχεν Schol. O 21. — 192 δὲ λάχ' Schol.
 O 21. δ' ἔλαχεν L. ἐν omitt. G. νεφέλῃσι ACDEG: νεφέλῃσιν L Schol.
 O 21. νεφέεσσιν Schol. Π 365. — 193 δ' ἔτι ACEGL Schol. O 58. 189.
 Υ 58. ε 244. δέ τι DH Suidas II, 2, 1221, 9. Schol. O 21. δέ τοι S.
 alterum Schol. O 21. — 194 τῷ ACDL Syr. τῷ EGH Et. Mg. 196, 11,
 ibid. βέομαι. ῥά D 2. man. HL. — 195 ἐνὶ A. ἐνὶ G. μοῖρα D. μοῖρα
 L. — 196 μὴ τί AEHL. ὥς AD 1. man. δειδίσεσθαι L. ΔΕΙΔΙΞΕΘΩ
 Syr. — 197 θυγατέρεσσι G Lips. Flor. Cram. An. Ox. II, 331, 11. υἷαςιν
 D. κέρδιον ACDGHL Syr. et Heynii libri praeter Vat. Cram. An. Ox.
 II, 331, 11. κέρδιον ἢ βέλτερον E. εἴη: εἶναι HL Vrat. d. — 198 αἰνισσέ-
 μεν D. ENICNEMEN Syr. (alterum c man. rec.). — 199 οἳ ἔθεν A Schol.
 O 258. οἳ ἔθεν D (acc. et spirit. 2. man.). οἳ ἔθεν CEGHL Schol. A 114.
 — 202 φέρο G. — 203 ἢ τι L. HTE Syr. εἴ τι Lips. μὲν τε: μὲν τοι L.
 δὴ τοι S. δέ τε Stob. floril. XX, 42. δέ τοι Eust. 625, 9. 1338, 16.
 τρεπταὶ δέ τοι Cram. An. Par. III, 385, 9. — 204 πρεσβυτάτοις S Vat.
 ἐρινύεσσι CDEGL Syr. — 205 ποσιδάων A in textu Syr. 1. man. —
 206 μάλα D. κατα A. νημερτές ἢ κατὰ μοῖραν E.

A. c. 192 εὐρὺν: ὅτι Ζηνόδοτος αἰπὺν Aristonicus. — 197 ἀρί-
 σταρχος βέλτερον εἴη Didymus. Aristophanes κάλλιον, κέρδιον, οἱ
 εἰκασιότεροι. — 197 τινὲς υἷαςιν Schol. V. — 207 εἰδῇ: Ζηνόδοτος διὰ
 τοῦ π εἶπῃ Didymus.

- ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 ὅππότε' ἂν ἰσόμερον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἶσῃ
 210 νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν γε νεμεσσηθεὶς ὑποεῖξω·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
 αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀτελεῖς,
 Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἄνακτος
 215 Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσι
 ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 ἵκτω τοῦθ', ὅτι νῦν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
 ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαικὸν ἐννοσίγαιος,
 δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἥρως Ἀχαιοί.
 220 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἔρχεο νῦν φίλε Φοῖβε μεθ' Ἑκτορα χαλκοκορυστὴν·
 ἦδη μὲν γάρ τοι γαῖοχος ἐννοσίγαιος
 οἴχεται εἰς ἅλα διὰν ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
 ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 225 οἱ περ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
 ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δέ οἱ αὐτῷ
 ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
 χεῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνδρωτὶ γε τελέεσθαι.
 ἀλλὰ κύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυεσσάμενος,
 230 τῇ μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς·

V. l. 209 ὅππότεν CGL Syr. Schol. Z 488. ἰσόμερον D Lips. Flor.
 211 εἴ τι pro ἦτοι L. μὲν κεν S. — 214 HPHCΘ' Syr. τὲ H. — 215 οὐδὲ
 θελήσει S. οὐδὲ ἐθέλῃσι D. — 216 δοῦναί τε S' Vat. — 217 νῶϊ D.
 ἀνήκεστον ἄλγος Schol. Pind. Ol. VI. 12. — 218 ὡς A. ἀχαικὸν S. —
 220 ἀπόλλωνα G. — 221 φοῖβε omitt. H. — 223 ἀλευόμενος H.
 224 γάρ τε ACD Cant. Townl. Flor. γάρ καὶ S. vulgo γάρ κε cum Eust.
 et Schol. A 399. — 225 νέρτεροί CHGS Schol. A 399. Herodianus π.

μονήρ. λέξ. 45, 27. Cram. Epim. 66, 30. νέρτεροί A. ἐνέρτεροί DEL
 Mor. Cant. Townl. Lips. frgm. Mosc. Rom. — 226 πολυκέρδιον D. ἢ δέ
 οἱ EGHLS ἢ δέ οἱ D: vulgo ἢ δέ οἱ cum AC Apoll. de Synt. 144, 13.
 de Pron. 54 B. Schol. E 64. — 227 ἔπλετο omitt. L. ὑπόειξε ACDEGH.
 — 228 οὐτι D pro οὐ κεν. γε τελέεσθαι C: ceteri γ' ἐτελέεσθαι. — 229 θυ-
 εσσάμενος CDEGS Lips. 1. man. Townl. frgm. Mosc. al. — 230 τῇ
 ADS Harl. Vrat. d. Townl. frgm. Mos. Flor. Schol. X 221. τῇ H. 1.
 man. L. τὴν CEGH ex corr. ἐπισσείων E Barocc. Lips. Vrat. d.

A. c. 211 ἀρίσταρχος νῦν μὲν γε, ἄλλοι δὲ νῦν μὲν κε Didymus.
 — 212—217 ἀθετοῦνται. — 214 τινὲς Ἥρης Ἥφαιστου τε καὶ Ἑρμείου
 Schol. A. — 225 οἱ περ νέρτεροί εἰσιν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει οἵ περ νέρ-
 τατοι Aristonicus, conf. E 893. Υ 57. — 226 οἱ Ptolemaeus Ascalo-
 nita ἐγκλιτικῶς: οἱ Herodianus, conf. H. U. 141.

- κοὶ δ' αὐτῷ μελέτω ἑκατηβόλε φαίδιμος Ἔκτωρ·
 τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 235 ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσῃσι πόνοιο.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστηεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαιῶν ὀρέων ἱρηκι ἐοικῶς
 ὠκέϊ φαρσσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 240 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κείτο, νέον δ' ἐσαγεῖρετο θυμόν,
 ἀμφὶ ἔ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἔκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 245 ἦς' ὀλιγηπελέων; ἦ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει;
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 τίς δὲ σὺ ἐσσι φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 οὐκ αἰεὶς ὃ με νηυσὶν ἔπι πρυμνήειν Ἀχαιῶν
 οὐς ἑτάρους ὀλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 250 χερμαδίῳ πρὸς στήθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
 ἥματι τῷδ' ἵεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.

V. l. 232 οὖν οἱ D. οἱ H. μέγα τόφρ' ἂν D. — 233 ἴκονται E. —

234 ἔργον τε H. — 235 ὥς κε A. ὥς τε E Vrat. A. Rom. αὐθῆς C. —
 236 ὥς A. — 237 ἱρηκι D. ἱρηκι A. — 238 φαρσσοφόνῳ A. — 239 εὖρε

δ' υἱὸν L. — 240 οὐδ' ἔτι: οὐδέ τι DGHL Lips. Vrat. d. Rom. ἐσαγεῖ-
 ρατο CDE. εἰσαγεῖρατο H. ἐσαγεῖρετο AGL Harl. Vat. — 241 ἀμφὶ ἔ D
 ex corr. E. γινώσκων L Lips.: γινώσκων ACDEGH. — 244 τί ἦ A:
 ceteri τίη. δε H. — 245 ὀλιγηπελέων A. ποῦ τι σε A. ποῦ τι σε C. ποῦ
 τί σε D. ποῦ τι σε HL. — 246 ὀλιγοδρανέων A. κορυθαίολος AD man.
 rec. Flor. Rom. προσέφη ἐκάεργος ἀπόλλων D 1. man. — 247 δε H. σὺ
 ἐσσι HL. — 248 ἐπὶ ACGHL. ἐπὶ D. — 249 ὀλέκοντα: γρ. στέλλοντα
 Lips. — 251 καὶ μὴν ἔγωγ' H. — 252 ἥματι D. τῷδε L. ἵεσθαι: ὀψε-
 σθαι ACDEGHLS et Heynii libri.

A. c. 231—235 ἀθετοῦνται, καὶ παρὰ ἀριστοφάνει ἡθετοῦντο Schol.
 A. — 232 ὅφρ' ἂν: διὰ τοῦ τ τόφρ' ἂν ἀχαιοὶ οἱ ἀριστάρχου Didymus.
 — 240 οὕτως ἀριστάρχος διὰ τοῦ ο ἐσαγεῖρετο παρατατικῶς. ἄλλοι δὲ
 ἐσαγεῖρατο διὰ τοῦ α Didymus. — 241 ἀμφὶ ἔ Apollodorus: alii ἀμφίε
 Cram. Epim. 66, 30. ὀρθοτονητέον τὴν ἔ Herodianus. — 252 ἀριστάρ-
 χος ἵεσθαι, καὶ [ἔστιν] οὐκ ἀχαρις ἢ γραφή Didymus.

- τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἄοσσητήρα Κρονίων
 255 ἔξ Ἰδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃς σε πάρος γε
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νυν ἵππευσιν ἐπὶ τρυνον πολέεσσι
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 260 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι κέλευθον
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρως Ἀχαιοὺς.
 ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὣς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας, θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 265 εἰσθῶς λούεσθαι εὐρρέϊος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὕψου δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσسونται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὺς,
 ῥίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἥθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὣς Ἔκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 270 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
 οἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάκκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἰσιμον ἦεν·

V. L. 253 ἄναξ διὸς υἱὸς C Lips. — 255 παριστάμεναι Vrat. d. frgm. Mose. — 256 πάρος γε CDHLS Lips. Harl. Mor. Vrat. d. frgm. γε

Mose. πάρος περ A. vulgo πάρος περ, conf. ad N 465. — 258 ἀλλὰ γε Vrat. d. πολέεσσι ACGH. — 259 omitt. D in textu, habet in marg. 2. man. ἐπὶ CDGHL. ἐπὶ A. γλαφυροῖσιν D. ἐλαύνειν S Vat. — 260 προπάροιθεν ἰὼν Lips. κέλευθον: κελεύω C et sup. man. rec. γρ. κέλευθον. — 261 ἐς μόθον διῆναι C et sup. man. rec. γρ. πᾶσαν λειανέω. — 262 omitt. L. ὥς A. ἔμπνευσε Vrat. b. A. — 263 ἐπὶ A. φάτνης Et. Mg. 51, 10. — 264 δεσμὰ διαρρήξας θείῃ πεδίονδε Et. Mg. 51, 12. θείει D. —

265 εὐρρῆο S. εὐρρήος L. εὐρρέϊος H. — 266 ἔχη Vrat. d. — 266 ὤμοις A. ἀγλαίσσονται S. δ δ' D. δδ' CGHL. ἀγλαΐῃφι C. — 268 ῥίμφα ἔ ACDHL. — 271 οἷδ' CGHL. — 272 ἐσσεύοντο ACDEGHL et Heynii libri, conf. A 549. — 274 τί σφι S Vat.

A. c. 265—268 ἀθετοῦνται asterisci, ὁρθῶς Z 508—511. dissentit a se Aristonicus, vid. Schol. Z 506, ubi sex versibus asteriscos adpictos esse confirmat. Ζηνόδοτος τοῦτον μόνον γράφει. Ἀρίσταρχος δὲ καὶ τοὺς ἄλλους τρεῖς Schol. V. — 272 ἀρίσταρχος ἐσσεύαντο διὰ τοῦ α, καὶ ἅπασι Didymus.

275 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λις ἠυγένειος
εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
ὥς Δαναοὶ εἴως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
νύσسونτες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἑκτορ' ἐποιοχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
280 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
ἐσθλός δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἐ παῦροι Ἀχαιῶν
νίκων, ὅππότε κούροι ἐρίσκειαν περὶ μύθων·
285 ὃ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
οἶον δὴ αὐτ' ἐξαυτίς ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
Ἑκτωρ. ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμός ἐκάστου
χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
290 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐάωσεν
Ἑκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
ὥς καὶ νῦν ἔσσεσθαι δίομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται ὠδε μενοινῶν.
ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
295 πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνύξομεν ἀπονέεσθαι·
αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα

V. L. 275 ὑπαὶ GL: ὑπὸ ACDEH Lips. Mor. Townl. frgm. Mosc.

λις GS. — 276 ἀπέτρεπε Lips. — 277 ὥς A. — 279 ἴδων H. ἐπεσσύ-
μενον στίχας Vrat. d. — 280 πᾶσι GH Lips. Flor. παραὶ D. παρὰ Vrat.
d. — 281 τοῖσσι H. — 283 ἐ omitt. C. Lips. — 284 ἐρίσειαν DEH. Schol.
I 443. — 285 ὃ, σφιν C. ὅς σφιν L Vrat. d. εὺ φρονέων CHLS Vrat.
A. Lips. Flor. ceteri εὐφρονέων. — 286 ὦ πόποι AH. — 287 * οἶον
δὴ: libri οἶον δ'. ἐξ αὐτίς D. ἐξαυτίς C. — 288 ἦ D. θῆ μιν G. —
288—290 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 289 θανέμεν
Lips. τελαμωνιάδαο G. — 290 ἐρύσατο DL. ἐρρύσατο Mor. — 291 ὅς δὴ
D. ἕκτορα ὅς πολλῶν E. ὑπο ACL. — 292 ἔσσεσθαι G Flor. — 294 ἐγὼ
CDGLS frgm. Mosc. ἐγὼν AH. — 295 μὲν: δὲ Et. Mg. 115, 37. Schol.
Δ 287 Cram. Ep. 14, 10. προτὶ CL. — 296 ἐνι A. — 297 εἴ κε L: εἴ
κεν CDEGH Vrat. A. Flor. ὥς κε A Harl. pro var. lect. γρ. καὶ εἴ
κεν A. — 298 ἀνεχόμενοι Lips. ὁτῶ CGH Lips Rom.

A. c. 277 εἴως: τείως Zenodotus. — 285 ὃ σφιν Aristarchus. —
287 δὴ: conf. H. U. 281. N 633.

θυμῷ δέϊσσεσθαι Δαναῶν καταδύναι ὄμιλον.

- 300 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
οἳ μὲν ἄρ' ἄμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα ἄνακτα,
Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ', ἀτάλαντον Ἄρηι,
ὕσμινην ἥρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἐκτόρι καὶ Τρώεσσι νεναντίον· αὐτὰρ ὁπίσσω
305 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.

- Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
μακρὰ βιβῶν· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
εἰμένος ὤμοισιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θεοῦριν,
δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
310 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
τὴν ἄρ' ὁ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠτήγατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὥρτο δ' αὐτὴ
ὄξεϊ' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρήφι δ' οἰστοὶ
θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
315 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθῶν αἰζηῶν,
πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
ἐν γαίῃ ἵσαντο λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός.
320 αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' ἐνώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπύλων

V. l. 299 δέϊσσεσθαι: δειδίσεσθαι DL. — 300 ὥς A. οἳ δ' H. οἷδ' CL. libri ἢδ' ἐπίθοντο. — 301 οἳ μὲν C. ἄρ ADGHL. αἴαντε EL Cant.

Townl. Flor. Rom.: αἴαντα CDGHS. αἴαντ^ε A. — 302 ἄρη H. — 303 ὕσμινη L. ἥρτυνον Vrat. b. — 304 τρώεσσι L. — 306 τρώες L. ἄρ A.

ων
ἀρ DEGHL. — 307 βιβῶν frgm. Mosc. Vrat. b. βιβῶν LS. βιβῶς H. βιβῶς ἢ βιβῶν Eust. 1016, 58. δὲ κί': δ' ἔκ' ALS Mor. — 308 ὤμοισιν ACHS Vrat. b. d. A. αἰγίδα: γρ. ἀσπίδα H man. rec. τινὲς ἀσπίδα Eust. 1016, 29. — 309 ἀριπρεπές D. — 311 ἀρ ADGHL. — 313 ἀπο A. ἀπαὶ L. νευρήφι E. νευρήφιν οἰστοὶ Townl. — 314 θρῶσκον A: ceteri θρῶσκον. δὲ δὴ δοῦρα D — 316 χροῖα καλὸν G: λευκὸν ACDEHL Cant. Harl. Townl. conf. A 573. — 317 ἐν γαί' ἵστατο L. — 318 ἔχ': εἶχεν E. ἀτρέμας L. — 319 πίπτε ACGHL: πίπτε DE. — 320 κατενώπα CEG 1. man. L Et. Mg. 344, 57. κατενώπα AH. κατενώπα D (acc. et spir. 2. man.). κατ' ἐνώπα G ex corr. Et. Mg. 496, 7.

A. c. 301 Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης αἴαντε δυϊκῶς Didymus. — 302 Aristarchus Μέγην: Μεγῆν Ptolem. Ascalonita cum aliis. — 307 βιβῶς: ἀρίσταρχος βιβῶν Didymus. Zenodotus βοῶν, conf. 686. — 314 θρῶσκον, conf. H. U. 217. — 320 Aristarchus κατενώπα: κατενώπα Alexio et Herodianus, conf. Eust. 1017, 60. Et. Gud. 307, 26. Cram. An. Par. III, 20, 28.

- ceίς, ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὥς τ' ἡὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἴων
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 325 ἐλθόντ' ἔξαπίνης σιμάντορος οὐ παρεόντος,
 ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
 ἦκε φόβον, Τρῳαίην δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.
 Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 330 τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων,
 τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·
 Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
 ἦ τοι δὲ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
 ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 335 ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνητὸν μητρὸς Ἑριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
 Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 υἱὸς δὲ Κρήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
 Μηκιστὴ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἑχίον δὲ Πολίτης
 340 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγρήνωρ.
 Διήιοχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὅπιθε
 φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ

V. l. 321 ἐπὶ AH. — 322 ἔθελξε G. — 323 οἱ δ' D ex corr. οἶδ' CGHL. — 324 κλονέωσι A Barocc. Harl. frgm. Mosc. κλονέουσι CDEG

HLS. — 325 ἐλθόντ' A. ἐξ ἀπίνης E. — 326 φόβηθεν D Vrat. A. — 327 θῆκε φόβον H Vrat. d τρωαί DGH Lips. Vrat. A. Flor. Rom. Schol.

E 334. τρωαί L. ὄπαζε H. — 328 δ' omitt. L. κεδασθείσης D. — 329 στίχον L. ἔπεφνε ACDGH. — 330 χαλκοχιτώνων: καρτεροθύμων Vrat. b. frgm. Mosc. γρ. καρτεροθύμων A. — 333 ἦτοι libri. δ μὲν C. — 335 ἀπο AD ex corr. ἀπὸ D 1. man. — 337 ἴασος μὲν αὐτ' ἀρχὸς D. — 339 μη-

κιστὴν G Vrat. b. Flor. μηκιστὴν Cant. μηκιστῇ C (v add. 2. man.). ἰχίον S. — 340 κλονίον GL. κλονίων D. — 341 δῖος L. ὦμον C. ὅπιθε ACG. — 342 διὰ πρὸ GH. διὰ δε χαλκὸν D. — 343 οἱ ACDGHL. ἀπέντεα AD. — 344 σκολόπεσσι H.

- 345 ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκη.
 "Ἐκτωρ δὲ Τρῳέσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔαν δ' ἔναρα βροτόεντα·
 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
 350 γυνωτοί τε γυνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
 ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέριοι.
 ὥς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
 κεκλόμενος Τρῳέσσι κατὰ κτίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ
 πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυκάρματα ἵππους
 355 ἡχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἥδ' εὐρείαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωῇ
 γίγνεται, ὅππότε ἄνῃρ σθένεος πειρώμενος ἦσι.
 360 τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέην,

V. L. 346 τρῳέσσιν L. — 347 ἐπισσεύεσθαι ἔαν G Flor. — 348 ἐγὼ Lips. Flor. ἐτέρωθι: ἐτέρωσσε Pseudopl. 117, 29. ἐθέλοντα νοήσω Pseudopl. 157, 9. Rhet. Gr. I, 276, 18, conf. B 391. — 349 οἱ D (acc. 2. man.). μητίσσομαι DEGH Pseudopl. 157, 9. Rhet. Gr. I, 276, 19. — 351 ἀλλὰ καὶ ἐς ἐρύουσι A. κύνες γ' L. ἐρύουσι Cant. — 352 ὥς A. κατ' ὠμαδὸν L. — 353 τρῳέσσι L. τρῳέσσιν ἐπὶ CDES Cant. Mor. Vrat. b. d. Lips. frgm. Mose. τρῳέσσιν ἐπὶ H. τρῳέσσι ἐπὶ A. κτίχους D (ou 2. man.). οἱ δὲ C. — 356 βαθείης C. βαθείας Schol. Ξ 15. ποσσὶν D ἐρίπων A Lips. Townl. ἐρίπτων Schol. Ξ 15. ποσσὶ καὶ χερσὶν ἐρίπτων Et. Gud. 307, 2. — 357 μέσον Lips. 1. man. DE. κατέβαλλε L. γεφύρωσσε D Lips. 1. man. — 358 ἐπὶ DH. — 359 γίγνεται L. Syr. γίνετα ACEGH. γίνετ' D. ἦσι A Ven. B. Harl. frgm. Mose. ἦσιν L. ἦσι D. ἦσι H. ἦσι Vrat. d. εἰσι Flor. C et γρ. ἦσει man. rec. ἦσει EG. HCEI Syr. ἦσει est lapsus librorum, non varia lectio, conf. φῆσει α 168. ἀποδώσει θ 318. ποιήσει O 363. κινήσει B 147, 395. Π 264, 298. φιλήσει I 117. ὀρήσει N 64. ἐπικλώσει δ 207. ἦσι confirmatur analogia formarum φῆσιν Ψ 805. ἦσιν T. 202. θ 147, 163. φῆσιν α 168. δῶσι A 129. α 379. β 144. θ 318. — 361 ἐρίτιμον: πολύτιμον D. ἔρειπε: ἔριπε AD Townl. frgm. Mose. ἔργασε pro ἔρειπε L. — 362 πάϊς ACHL Lips.: πάϊς DEGS. ΠΑΪC Syr. — 363 ποιήσει CDEGL Lips. edd. vett.: ποιήσῃ AH Cant. Barocc. Harl. Mor. frgm. Mose. Vrat. d. Apoll. Soph. 12, 33.

A. c. 347 ἐπισσεύεσθαι: ἐπισσεύεσθον Zenodotus. — 351 Aristarchus et Herodianus ἐρύουσι: ἐρυοῦσι Alexio. — 353 κατὰ κτίχας ut A 91. conf. Γ. 326. E 590. A 343. Π 820. — 356 ποσσὶν: χερσὶν Zenodotus.

ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἄθύρων.

365 ὥς ῥα σὺ ἦιε Φοῖβε πολλὸν κάματον καὶ διζῶν
 κύτχεας Ἀρτείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνώρσας.

ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·

370 Νέστωρ αὐτὲ μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 εὔχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἄστερόεντα·

Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἦ διος κατὰ πίονα μηρία καίων
 εὔχετο νοστήσει, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,

375 τῶν μνήσαι, καὶ ἄμυνον Ὀλύμπιε νηλεὲς ἡμαρ,
 μὴ δ' οὕτω Τρώεσσι ξα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς
 ἀράων αἰών Νηληιάδαο γέροντος.

Τρῶες δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγίόχοιο,
 380 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.

οἱ δ', ὥς τε μέγα κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε' ἐπείγῃ
 ἴς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·

ὥς Τρῶες μεγάλη ἰαχὴ κατὰ τείχος ἔβαινον,

385 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρυμνῇσι μάχοντο
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἄφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες

V. l. 364 αὐτίς CL, ποσὶ D Lips. Vrat. A. — 365 ὥς ῥα GL. ὥς
 ἄρα σὺ D. — 366 φύζαν H Syr. — 367 ὥς A. — 368 θεοῖσι ACDGH
 Syr. — 370 νέστωρ δ' H Syr. — 372 τίς τοι ACH. τίς σοι G. εἶποτε
 τίς τοι L. — 373 οἴδ' H. κατὰ ACDGH. μετὰ πίονα L. — 375 ἡμαρ D
 ex corr. — 376 μὴ δ' ACDGHL. τρώεσσι L. δάμνεσθαι Baroce. — 377

ὥς A. μητίετα L. — 379 τρῶες L. ἐπύθετο H. κτύπον libri mei cum
 Lips. Harl. Mor. Vat. Townl. Vrat. b, d, A. frgm. Mosc. Eust. νόον
 Heynius cum Ernestio, nescio unde, fortasse ex interpretatione para-
 phrastae, qui νόον habet. — 381 οἴδ' CGHL. — 382 ἐπείγει EL. —
 383 ἀνέμοιο D. ἦ ACDEH. ἦ γάρ ῥα Harl. — 384 ὥς A. τρῶες L.

ἦσαν
 ἔβαινον AC. — 385 μάχονται Eust. 1021, 20. Schol. Π 367. — 386 ἄγχε-
 σιν G. ἀμφιγύοισιν G. οἱ μὲν C. — 387 οἴδ' CGHL. ἀπο A. ὕψι μελαι-
 νάων G. ΑΠΟΒΑΝΤΕC Ambros.

A. c. 365 ἦιε Crates et Herodianus: ἦιε Aristarchus, conf. Eust.
 1020, 16. Et. Mg. 469, 53. Zonar. Lex. 981. — 373 διος: τινὲς οἴδ' Schol.
 V. ita Aristarchus et Ptolem. Ascalonita, cf. ad Γ 198. — 377 ἔκτυπε:
 ἔκλυε Zenodotus.

- μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναῦμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.
- 390 Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
ἦστο τε καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκεϊ λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.
- 395 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ψμυξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὦ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤυδα·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύνamai χατέοντί περ ἔμπησ
400 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπύεσμαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραΐφασίς ἐστιν ἐταίρου.
- 405 τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιο
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἥδὲ νέεσσιν.

V. l. 388 σφ': σφιν E. ἐπὶ A. — 389 IMENAXALKON Ambr. εἰμένα χαλκόν S. — 390 τρῶες L. — 391 ἀμφ' ἐμάχοντο AG 2. man. H. 2. man. Syr. AMΦEMAΧONTO Ambros. — 392 ἐνὶ A. ἐν Vrat. A. — 394 ἀκήματ' ACGHL post ras. S Et. Mg. 47, 42, AKHMAT' Ambr. Syr. ἀκήματα E Apoll. Soph. 18, 24. ἀκέσματ' D Lips. — 395 libri ἐπειδὴ. ἐνόησε ACEH Syr. ΕΝΟΗCEN Ambr. — 396 τρῶας L. γένετ' CDE. γίνετ' G Flor. — 397 ἄρ ADEGHL. AP Ambr. ΩΙ et ΜΗΡΩΙ Ambros. ὦ|| D post ras. — 398 καταπρηνέσσ' C Lips. Flor. δ' ἔπος ἤυδα AGL: δὲ προσηῦδα CDHS (om. δὲ) Syr. Baroce. Vrat. b. d. — 400 περιμενέμεν S. — 401 σὲ μὲν: σὲ περ Schol. O 393. ποτὶ τέρπετο GH. ἐγῶ γε libri. — 402 σπύεσμαι C. ἵν' ἐποτρύνω πολεμείν L. — 403 οἶδεν L. — 404 παραΐφασίς ἐστιν CDGL. — 405 ἄρ GHL. — 406 τρῶας L. οὐδὲ δύναντο ADGS. δύναντο etiam Eust. 1022, 39. vulgo οὐδ' ἐδύναντο. — 407 ἀμύνεσθαι παρὰ S. παρὰ H. — 408 οὐδέ ποτε ACHL Vrat. d. fragm. Mosc. Rom. οὐτέ ποτε DG. οὔτε ποτὲ E. τρῶες L. — 409 ἥδὲ: οὐδέ ACDHLS. οὐδέ νέεσσιν ἢ ἥδὲ νέεσσι Eust. 1022, 39. ἐν ἄλλῃ ἥδὲ νέεσσιν A.

A. c. 393 ἕτερπε λόγοις: τινὲς ἕτερπε λῶων (cod. λούων conf. κ 361) Schol. V. — 394 ἐν τισὶν ἀκέσματ', οὕτω δὲ καὶ ἀρίσταρχος, διχῶς (cod. χῶς) οὖν Didymus. — 398 οὕτως ἀρίσταρχος ἔπος ἤυδα Didymus, conf. 114.

- 410 ἄλλ' ὥς τε στάθμη δόρυ νήιον ἐξιθύνει
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῆς σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὥς μὲν τῶν ἐπὶ Ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε.
ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.
- 415 Ἔκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείατο κυδαλίμοιο.
τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γέ δαίμων.
ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
- 420 πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στήθος βάλε δουρί·
δοῦπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔρας·
- 425 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
μὴ δὴ πῶ χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε,
ἄλλ' υἷα Κλυτίοιο καῶσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
τεύχεα κυλήσῃσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
ὥς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντις δουρὶ φαιινῷ.
- 430 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
ναί', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι Ζαθέοισι,
τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξεί χαλκῷ,
ἐσταότ' ἄρ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
- 435 νηὸς ἀπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

V. l. 411 δαίμονος A. — 413 ὥς A. — 416 τῷ δὲ ἴης Vrat. A. ἔχοντο L. οὐδὲ δύναντο ACD 1. man. ES Vrat. b. Rom. ΟΥΔΕΔΥΝΑΝΤΟ Syr. — 417 ὁ ACDGHL Eust. 1022, 41. ἐνὶ πρῆσαι GH. νῆας ACD EGHLS Syr. cum libris Heynii. — 418 ὁ ACDGHL. ἐπέλασσε é S. — 419 υἷα: υἱόν D supraser. al. man. καλήτορα C 1. man. καλλίτορα S. — 420 νῆας D (ac 2. man.) L Vrat. A. — 421 δοῦπησε Lips. — 422 ὀφθαλμοῖσι G Flor. Rom. — 423 νεῶς CDHL. νηὸς G Flor. Rom. — 424 τρωσί L. τὲ H. — 425 τρῶες L. — 426 στένεϊ H 1. man. — 427 καῶσατε Vrat. d. καῶσμεν Schol. E 266. — 429 ὥς A. — 430 ὁ δ' D. ὅδ' CGH. μήστορος C. — 431 ὅς ῥά L. — 432 Ζαθέοισι ACD. — 433 ἔβαλε E Lips. ὑπὲρ A. — 434 ὁ δ' D 1. man. ὅδ' CD 2. man. GHL. κονίῃσι ACDGH. — 435 ἀπὸ CD 2. man. EGH. ἀπο A. λύντο CDGHL. λῦτο Cant.

A. c. 414 ἐκ τούτου διεσκεύασται ὁ τῆς τειχομαχίας στίχος (M 175), itaque asteriscus. — 417 ἀρίσταρχος νῆα, ἄλλοι δὲ νῆας Didymus. — 419 υἷα: υἱόν, conf. H. U. 46.

Αἴας δ' ἐρρίγησε, καίρηνητον δὲ προσηύδα·

Τεύκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἑόντα
ἴσα φίλοιαι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·

440 τὸν δ' Ἔκτωρ μέγαθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ
ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
ὥς φάθ', ὃ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
ιοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσσι ἐφίει.

445 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισῆνορος ἀγλαὸν υἱόν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγρουοῦ Πανθοῖδαιο,
ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
τῇ γάρ ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλείστα κλονέοντο φάλαγγες,
Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

450 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
αὐχένι γάρ οἱ ὅπισθε πολύστονος ἔμπесεν ἰός·
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
κεῖν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.

455 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀκτυνόψ, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκεν,
πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσπορόντα
ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

V. l. 436 ἐρρίγησεν H. — 439 μεγάροισι ACDEGH. — 441 δ, τοῦ G et supra 2. man. τοῖ. — 442 ὥς A. — 443 παλίντονον A. — 444 ἰοδόκον A. βέλεα CDEHL Cant. Harl. Lips. Townl. Vrat. A. b. d. βέλη edd. vett. ἐφίει Barocc. ἀφίει Vrat. b. — 446 ἀγρουοῦ H. πανθοῖδαιος L: ceteri πανθοῖδαιος. — 447 δ μὲν C. ἵππους: ἵππων H Vrat. d. — 448 ῥα DHL. — 449 τρώεσσι L. — 450 ἱεμένων ADHS Vrat. A. Rom. ἱεμένων Townl. ἱεμένων CGL Lips. (suprascr. ἱεμένου). ἱεμένων περ ἢ κατὰ δοτικὴν πτώσιν ἱεμένων περ Eust. 1025, 9. — 453 κεῖν' DG. — 454 πολυδάμας G. ἐναντίος ACS Cant. Barocc. Mor. Lips. Ven. B. frgm. Mosc. Vrat. b. ἐναντίον DGL. ἐναντίον^c H. — 455 ἀκτυνώμω C. προτιάνορος frgm. Mosc. δῶκε ACDGH. — 456 ἐπώτρυνε H Vrat. d. — 457 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξαυτίς ἰὼν (om. ἵππους) H Vrat. d. αὐθίς C.

A. c. 439 τοκεῦσιν: τέκεσσι Zenodotus (Aristarchus teste Schol. BL). — 444 ἰοδόκον Herodianus, Alexio, Attalus: ἰόδοκον alii. — 449—451 ἀθετοῦνται. asterisci, ὁρθῶς P 291, 292. — 450 διχῶς ἀρίσταρχος καὶ ἱεμένων καὶ ἱεμένων Didymus. — 451 ὅπισθε: πρόσθε Aristophanes apud Schol. V.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 460 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ἀλλ' οὐ λήθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασεν
 Ἑκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ εὐστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 465 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τεῦκρος δ' ἐβρίγησε, κακίγνητον δὲ προσηύδα·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πάτχῃ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεότροφον, ἣν ἐνέδῃσα
 470 πρῶιον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἰστούς.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγῆρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ κάκος ὤμῳ
 475 μάρναό τε Τρῳέεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαοῦς.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε δαμασκάμενοί περ ἔλοιεν
 νῆας εὐστέλμους, ἀλλὰ μνησκώμεθα χάρις.
 ὣς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφ' ὤμοισι κάκος θέτο τετραθέλυμον,
 480 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχτον ἔθηκεν
 [ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.]

V.. L. 459 μάχης ACEGHLS. μάχην D. ἐπὶ AH. — 461 * ὅς ῥα φύ-
 λασεν: libri ὅς ῥ' ἐφύλασεν. ὅς ῥ' ἐ φύλασεν D ex corr. ὅς ῥ' ἐφύ-
 λασεν D 1. man. — 462 αὐτὰρ D. — 463 εὐστρεφέα D. εὐστροφέα G.
 — 464 παρεπλάγχθη L. — 466 δε ῥίγησε D 3. man. δ' ἐρίγησε H. —
 467 ὦ πόποι AH. ἐν ἄλλῳ ὦ πέπον H. ἢ D. ἐπὶ ACDHL. — 468 ἡμέ-
 τερος L. — 469 ἔρρηξε CD. εὐστροφον S. γρ. εὐστροφον Lips. νεοστρε-
 φέα Schol. Θ 328. — 470 ἂν ἔχοιτο D 3. man. L. θρώσκοντας A: θρώ-
 σκοντας ceteri. — 473 μεγῆρας C. — 475 τρῳέεσσι L. — 476 ἀσπουδεῖ
 CDEGHLS δαμακάμενοι Lips. — 477 εὐστέλμους H Lips. μνησκάμεθα
 Barocc. Harl. — 478 ὡς A. ὃ δὲ ACDGH et Heynii libri. vulgo ὃ δ'
 αὐ. ὃ δ' αὐ L. — 479 τετραθέλυμον A. — 480 εὐτυχτον libri. —
 481 omitt. AHLs Barocc. Mor. Harl. Lips. Townl. frgm. Mosc. habent
 CDG.

A. c. 459 Ζηνόδοτος μάχης, ἄλλοι δὲ μάχην, καὶ ἀριστοφάνης δὲ
 μάχην Didymus. conf. O 15, 250. Δ 191. M 389. P 602. δ 35. — 467 ὦ
 πόποι: ὦ πέπον Zenodotus? vid. Schol. P 171. — 469 νεότροφον:
 εὐρομεν δὲ καὶ εὐστροφον γεγραμμένον καὶ ἔχει τινὰ ἐπιτάσιν Didy-
 mus. — 470 πρῶιον; ὅτι Ζηνόδοτος γράφει πρῶην Aristonicus.
 ἀμφότερα γράφεσθαι φησιν ὁ Ἀρίσταρχος Didymus.

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὤκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

Ἔκτωρ δ' ὥς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλενα,

485 Τρωΐ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
άνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλενα.

490 ρεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή,
ἡμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξει,
ἡδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν,
ὥς νῦν Ἀργείων μινύθῃ μένος, ἅμμι δ' ἀρήγῃ.
ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὕμειων

495 βλήμενος ἢ τυπεῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένων περὶ πάτρης
τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σὴ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.

500 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·

αἰδῶς Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι

ἢ ἐσθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἔκτωρ,

505 ἐμβαδὸν ἵζεσθαι ἦν πατρίδα γαίαν ἕκαστος;

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

V. l. 484 εἶδε DE Lips. Vrat. A. Cram. Ep. 449, 11. — 485 τρωΐ L. — 486 τρῶες L. — 487 ἐστὲ CHL. — 488 ἀνα AD. γὰρ ρ ἴδον C (ρ add. man. rec.). εἶδον D. — 490 γίγνεται L: γίνεται ACDEGH. — 491 ὁτέοισι E Vrat. A. Et. Mg. 636, 33. ὑπέρτατον H Vrat. d. ἐγγυαλίζει CE Rom. Et. Mg. 636, 33. ἐγγυαλίζει S. — 492 ἡ δ' D. μινύθῃ CES Et. Mg.

636, 33. Barocc. Vrat. b. A. Rom. MINYTHICI KAI Syr. μινύθησιν Apoll. de Coni. 502, 20. μινύθῃ Vrat. d. ἀμῶναι H l. man. Vrat. d. — 493 ὥς D. 2. man. — 494 ἐν νηυσὶν Vrat. b. νηυσὶ διαμπερὲς Lyeurgus adv. Leoer. § 103. ὑμμένων C eum utroque spiritu supra u. — 495 ἐπίσπῃ C. — 496 περὶ AH. — 497 σὴ καὶ νήπια τέκνα Lyeurgus, conf. Schol. BL. Eust. 1028, 56. — 498 καὶ κλῆρος καὶ οἶκος Lyeurgus. — 499 οἴχονται EG Barocc. Lips. Mor. Cant. Harl. ἤκωνται, ἤκωνται, ἤκωνται codd. Lyeurgi. — 500 ὥς A. — 501 ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας Lips. — 504 ἡ CGH Schol. O 700. εἰ νῆας L. κορυθαίολος ADE Rom. — 506 ἡ CDGHL

A. c. 491 ὁτέοισιν Herodianus. — 494 ἡ ὑμῶν ἀντωνυμία ἀπόλυτος ἐστὶ καὶ οὐκ ἔχουσα ἀντιδιαστολήν. διὸ τρίτην ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξείαν Herodianus.

- Ἔκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
510 ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ ἐβιώναι,
ἢ δηθὰ στρεύεσθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι
ὥδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
515 ἔνθ' Ἔκτωρ μὲν ἔλε Cχεδίον, Περιμήδεος υἱόν,
ἄρχον Φωκῆων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλείδew ἔταρον, μεταθύμων ἄρχον Ἑπειῶν.
520 τῷ δὲ Μέγῃς ἐπόρουσεν ἰδὼν· ὃ δ' ὑπαίθα λιάρθη
Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
εἶα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
αὐτὰρ ὃ γε Κροΐμου στήθος μέσον οὐτάσε δουρί.
δοῦπησεν δὲ πεσὼν· ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐκύλα.
525 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὐ εἰδώς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐφείνατο φέρτατον υἱόν,
Λαομεδοντιάδης, εὐ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς,

V. l. 508 ΕCΤΕΧΟΡὸΝ Syr. ἐλθεῖν Eust. 1029, 25; 60. 1030, 2. sed

1029, 9 ἐλθέμεν. — 510 αὐτοσχεδίην Harl. μῖξαι ACL. ΜΙΞΑΙ Syr. (ε supraser. 2. man.). — 511 ἢ βιώναι C. — 513 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. αὐτως A Syr. αὐτως EGH. ὑπ': ἐν ἢ ὑπ' E. ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΪCΙ Syr. εἰ δὲ γράφεται ἀνδράσι παυροτέροισι Eust. 1029, 21. — 514 ὡς A. — 515 Cχεδίον L. τινὲς Cχεδίον Eust. 1030, 10. — 516 Φωκῆων Lips. ΦΩΚΕΪΩΝ Syr. λαομέδοντα frgm. Mosc. — 518 ἐξενάριξε ACDGH: ἐξενάριξεν L Syr. Pausanias IX, 26, 5. — 519 ἑταῖρον C. — 520 τῷδε H. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 521 ἀπήμβροτεν S. — 522 πάνθου: πανθόου Mor. non male. conf. Γ 146. P 9, 23, 40, 59. ἐνι AD. ἐνὶ τρώεσσι H Vrat. d. δαμῆναι: μιγῆναι Harl. — 524 δοῦπησε H Lips. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. — 525 libri εὐ cum Schol. Λ 302. — 526 φέρτατον υἱὸν ACHL Syr. Lips. frgm. Mosc. Vrat. d. φέρτατον ἀνδρῶν S Harl. γρ. ἀνδρῶν Lips. φέρτατος ἀνδρῶν DG.

A. c. 513 οὕτω γραπτέον ὥδ' αὐτως (sic) Schol. A. — 516 Φωκῆων: τινὲς ἄρχον Ἀθηναίων Schol. V. τὰ τοιαῦτα διχῶς ἐν ταῖς Ἀριστάρχου εὐρίσκομεν καὶ διὰ τοῦ τῇ Φωκείων καὶ διὰ τοῦ ἡ Φωκῆων Didymus ad B 517. — 523 Κροΐμου: Κροΐκμον? conf. N 438 ἀτρέμας ἑσταότα στήθος μέσον οὐτάσε δουρί. Π 597 τὸν Γλαῦκος στήθος μέσον οὐτάσε δουρί. H. S. 227.

- ὅς τότε Φυλείδαο μέσον κάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· πυκινὸς δέ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 530 τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοιςιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς
 ἦγαγεν ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἄπο Κελλήεντος.
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἐυφῆτης
 ἐς πόλεμον φορέειν, δῆϊων ἀνδρῶν ἁλεωρήν·
 ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 535 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκίηρεος ἵπποδαρείης
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαινός.
 εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 540 τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
 στή δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὦμον ὅπισθεν·
 αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶωσα,
 πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσάσθην χαλκίερα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 545 σιλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκεταονίδην ἐνένιπεν,
 ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκῶτῃ, δῆϊων ἀπὸ νόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 550 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι,

V. l. 530 δν ἐφόρει E. — 531 ἐξεφύρης A. ἀπο DHL. — 532 εὐ-
 φήτης libri. — 534 ἀπο A. ἦρκεσ': ἦρκει DHS Vrat. d. conf. N 440. —
 537 χαμᾶζε CHL. XAMAZE Syr. — 539 * εἶος δ: ἔως δ ACDH 1. man.

L. ἔΩCO Syr. εἰως δ H ex corr. ἔος ὅτω G. ἦλπετο ACDEGHLS Syr.
 et Heynii libri conf. 701. — 540 ἦλθεν ἀμύντωρ: ἦλθ' ἐπαμύντωρ
 frgm. Mosc. γρ. ἐν ἄλλω ἦλθ' ἐπαμύντωρ A. — 541 σὺν A. βάλλε H.
 ὀπισθεν omitt. L. — 543 πρόσσω E. ἱεμένη CD. ἱεμένω H. ἱεμένω Vrat.
 d. δ δ' D. ὅδ' CGHL. — 544 εἰσάσθη L. τὼ μὲν καὶ εἰσάσθην Lips. —
 545 κέλευσε ACDEH Barocc. Lips. Vrat. d. A. Rom. κέλευε G Syr.
 κέλευεν Apoll. Soph. 95, 30. κέλευεν L. — 546 ἐνένιπεν ACGH Syr.
 Barocc. Mor. frgm. Mosc. Lips. Flor. Strabo XIII, 586. ἐνένιπε L. ἐνέ-
 νιπεν Vrat. A. b. man. sec. Rom. ἐνένιπε E bis. ἐνένιπεν D. ἐνέ-
 νιπεν Cant. γρ. ἐνένιπεν G 2. man. — 547 μελάνιπον D. δ δ' D. ὅδ'
 ACGHL. εἰλίποδας G. — 548 περκῶτῃ L. ἀπὸ νόσφιν D: ἀπο νόσφιν
 Vrat. b. ceteri ἀπονόσφιν. — 550 εἰς omitt. E. τρώεσσι CDE. τρώεσιν L.

A. c. 537 χαμᾶζε veteres, H. T. 377. — 539 ἔλπετο Aristarchus?
 conf. Didym. ad P 603. — 540 ἦλθ' ἐπαμύντωρ Aristarchus? conf. ad
 N 384.

ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ. ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
τόν ῥ' ἔκτωρ ἐνένιπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

οὕτω δὴ Μελάνιππε μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ.
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;

555 οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.

560 Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

ὦ φίλοι, ἄνερές ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἢ πέφανται·
φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.

565 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον,
ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράζαντο δὲ νῆας
ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.

Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', οὐ τις σείο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,

570 οὔτε ποσὶν θάσσων οὐτ' ἄλκιμος ὥς σὺ μάχεσθαι·

εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοιςθα.

ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθουνεν·

ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντις δουρὶ φαεινῷ

V. l. 551 omitt. Syr. παρ A. παρ' D. παρὰ Lips. ὁ δὲ L. τέκεσσι ACDG. — 552 ΤΟΝΔ' Syr. ἐνένιπεν D conf. 546. ἐνένισπεν Vrat. A. ὀνόμαζε AL Syr. Lips. — 553 ΠΕΡ' Syr. — 555 περὶ CDH. — 556 ἔτ' om. D. ἔστιν CDEH. ἀργείοισι ACDG Syr. Eust. 1029, 12. — 557 κατὰ κτάμεν A. — 558 κτάσθαι τε A. κτάσθαι τε L. κτάσθαι τε CDG Vrat. A. — 559 ὥς A. ὁ μὲν C. ἦρχεν L. ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. — 561 ἐστὲ CDHL. ἐνὶ A. — 562 omitt. D in textu S Cant. in textu Vrat. A. κατα AH. — 563 δ' omitt. D. ἢ ἐπέφανται H. — 564 οὐτάρ H. ἄρ A. οὔτε τις ACDGHL. — 565 ὥς A. οἱ δὲ C. ἀλεξέμεναι H Vrat. d. — 566 δὲ βάλλοντο L. δὲ ἐβάλοντο G. δ' ἐβάλλοντο Lips. — 567 ἔρκει AC Lips. ἔρκει et ἔρκει A in marg. ἐπὶ H. διὰ Eust. 1031, 18. τρῶας ἤγειρεν L. — 568 ὤτρυνε μέγας τελαμώνιος αἴας Barocc. Mor. — 570 οὐδέ . . . οὐδ' H. ποσὶ E Lips. — 571 τρώων L. βάλησθα LS. βάλησθα E Rom. — 572 ὥς A. ὁ μὲν C. αὖθις C. ἐπέσσυτο CS. ἀπέστιχε L. ὀρόθουνε D.

A. c. 554 ἀνεψιοῦ κταμένοιο? conf. ad B 325. — 555 περὶ, non πέρι, Ptolem. Ascalonita et Herodianus. — 556 ἔπευ, conf. K 146. N 381, 465. — 563 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν: αἰδομένων ἀνδρῶν Aristarchus, conf. E 531.

ἀμφὶ ἔ παπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 575 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' Ἴκετάονος υἱόν, ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 νισσόμενον πόλεμον δὲ βάλε στήθος παρὰ μαζόν.
 δούπησεν δὲ πεσών, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 580 βλημένῳ αἶξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνήφι θορόντα
 θηρητῆρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὥς ἐπὶ σοὶ Μελάνιππε θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμη
 τεύχεα κυλήσων. ἀλλ' οὐ λάθεν Ἑκτορα δῖον,
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δημοτῆτα.
 585 Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε θοός περ ἑὼν πολεμιστῆς,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἑοικώς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσι
 φεύγει, πρὶν περ ὅμιλον ἀσολlicθῆμεναι ἀνδρῶν·
 ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῳῆς τε καὶ Ἑκτωρ
 590 ἡχῇ θεςπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·

στῇ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων.
 Τρῶες δὲ λείουσιν ἑοικότες ὡμοφάγοις
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισὶν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 595 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυεν.
 Ἑκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῖς πῦρ

V. L. 574 ἀμφὶ ἔ E. παπτήνας C. ὑπο ΔΗ. τρῶες L. κεκάδοντο
 Lips. — 575 ἀκοντίσσαντος CDEL Lips. Vrat. A. ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. —
 577 νισσόμενον AC. νισόμενον DH I. man. Townl. Vrat. d. νεισόμενον
 Harl. frgm. Mosc. Vrat. A. νισσόμενος G. πόλεμον δὲ A. — 578 δούπησε
 D. ὄσσε' ἐκάλυπεν CL. πεσών ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ DG Harl.

versum omitt. Vrat. b. d. — 579 ἀντίλοχον G. ὥς δτ' ἐπὶ H. λέων ὥς
 Barocc. Mor. Harl. pro var. lect. ἐπὶ A. — 580 αἶξῃ CE 1030, 61. 1031.
 48. L ex corr. εὐνήφι E. — 581 ἐτύχησε: ἔτυχε G Flor. Rom. — 582
 ὥς ἐπὶ A. — 583 οὐ λάθει Vrat. b. — 584 ἀντίον L. — 586 ἄρ EG.
 ἀλλ' ὃ γάρ ACDHL Vrat. d. ἀλλὰ παρέτρεσε Mor. Barocc. ἀλλὰ παραί-
 τρεσε Lips. ἀλλ' ὃ παρέτρεσε Vrat. A. — 587 κύνας S Lips. ἀμφὶ AD.
 βόεσσι ACDEGL. — 589 ἐπὶ H. τρῶες L. — 591 μετὰ στρεφθεῖς A. —
 592 τρῶες L. δὲ: δ' αὖ Harl. Lips. ὡμοφάγοις ACDE. — 593 δὲ τέλειον
 H Vrat. d. — 594 ὃ, σφισὶν AC. ὅς σφισὶν H. ὅς σφιν E. ὅς σφιν L.
 — 596 βούλετο Lips. ὀρέξειν Cant.

A. c. 587 ἀμφὶ βόεσσι: ἀμφὶ οἱ αὐτῷ Zenodotus.

- ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἔξαίσιον ἄρην
 πᾶσαν ἐπικρήνιε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 600 νηὸς καιομένης céλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θηcéμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 605 μαίνεται δ' ὥς ὅτ' Ἄρης ἐγχεσπάλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
 οὔρεσι μαίνεται, βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῷ δέ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 κερδαλέον κροτάφοις τινάσσετο μαρναμένοιο
 610 Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'. ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφι.
 615 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι κτίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
 ἧ δὴ πλείστον ὅμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἄλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι μάλα περ μενεαίνων.
 ἴχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες ἡύτε πέτρῃ
 ἡλίβατος μεγάλη, πολίης ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,

V. l. 598 ἐμβάλη ACDEGHLS et Heynii libri. Θέτιος L Et. Gud.
 260, 29. 474, 48. conf. Πάριος Γ 325. δ' omitt. D. — 599 ἐπικρήνιε
 εἰν

CH. μητίετα L. — 602 τρώων L. ὀρέξει A. ὀρέξειν DGLS Townl. Flor.
 — 603 ἐπὶ CEGHL. ἐπὶ AD. — 605 μαίνεται ὡς Rhet. Gr. I, 256, 7.
 ἐγχεσπάλος A. ἐγχεσπάλος D conf. H. T. 421. — 606 ἐν τάρφεσιν libri
 mei cum Cant. Mor. Lips. Flor.: editores ante Wolfium ἐνὶ. — 607 γί-
 νεται ACDEGHL. γίγνεται Rhet. Gr. I, 256, 7. γίνεται Et. Mg. 177, 48.
 γίνετ' ὀδόντων Apoll. Soph. 49, 3. — 608 βλοσυροῖσιν C. — 609 κερ-
 δαλέον S. μαρναμένοιο: μαινομένοιο Schol. Φ 5. — 611 πλεόνεσιν H.
 — 613 ἔσσεσθαι D. ἐπώρυνε S. — 614 ἀθήνη L. ὑπο A. ὑπὸ Lips.
 βίηφι ACLS. βίηφι DGH. δαμῆναι S in marg. — 615 ἔθελε ACDE Harl.
 β α

Lips. non male. κτίχας ῥῆξαι C. — 616 πλείστον: πλείον E. — 617 ὡς A.
 — 619 ἡλίβατος: alii ἡλίβατος teste Eust. 1033, 34.

A. c. 601 ἔμελλε: ἀριστοφάνης τοῦ μέλλον ἰακῶς Didymus, pro
 ἀριστοφάνης repono ἀριστάρχος. — 606 τάρφεσιν: ταρφέσιν Tyrannio. —
 607 ἀφλοισμὸς: ἀφλοισμὸς Tyrannio. — 609 μαρναμένοιο: τοῦτο ἂν τις
 σημειώσαιο πρὸς τὸ „τινάσσετο μαινομένοιο“, γράφουσι γὰρ τινες μαρ-
 ναμένοιο Schol. A ad Φ 5. — 610—614 ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ζηνο-
 δότῃ δὲ ἦσαν Schol. A.

- 620 ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
 κύματά τε τροφόντα, τά τε προσερεύεται αὐτὴν·
 ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ δ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπες' ὡς ὅτε κύμα θοῇ ἐν νηὶ πέσχει
 625 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἢ δέ τε πᾶσα
 ἄχνη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
 ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆαίων.
 630 αὐτὰρ ὁ γ' ὡς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομεύς, οὗ πω κάφα εἰδὼς
 θηρὶ μαχέσασθαι ἔλικος βοδὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἦ τοι ὁ μὲν πρώτῃ καὶ ὑστατῇ βόεσσιν
 635 αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσειν ὀρούσας
 βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὡς τότε νῆαίοι
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ

V. l. 621 τροφόντα A. στροφόντα L. τροφόνται ἢ τροφόντα.
 γράφεται γὰρ διχῶς Eust. 1033, 41. αὐτὴν ACI frgm. Mosc. αὐτὴν S

et in marg. ἀκτὴν. ἀκτῇ^v H. ἀκτὴ vel αὐτὴ L. ἀκτῇ Townl. αὐτὴ G
 Vrat. d. A. αὐτὴ Vrat. b. ἀκτὴν ἢ ἀκτῇ ἢ μάλλον αὐτὴν Eust. 1033,
 27. — 622 ὡς AD 1. man. τρῶας L. οὐδὲ φέβοντο ACGS Townl. frgm.
 Mosc.: vulgo οὐδ' ἐφέβοντο. — 623 δ ACDGHL. — 624 ἐνὶ νηὶ GS
 Cant. Rhet. Gr. III, 106, 25 non male, sed conf. Π 437. i 535. λ 115.
 πέσχει ACDEG Rhet. Gr. I, 259, 12. III, 106, 25. πέσχειν HL Schol.
 A 593. — 625 λάβρον: λαῦρον τινὲς διὰ τῆς αὐ διφθόγγου Eust. 1033,
 58. * ὑπὸ: ὑπαὶ ACDE bis GHLS et Heynii libri. Rhet. Gr. I, 259, 12.
 ἀνεμοτρεφές Baroce. — 626 ἄχνη CG (cum glossa ὁ ἀφρός) S Et. Mg.
 181, 50. ἀνέμοιό τε C Mor. Apoll. Soph. 12, 3. ἀήτη A Apoll. Soph.
 12, 3: vulgo ἀήτης, ita libri fere omnes et Hesych. I, 61. Rhet. Gr. I,
 259, 12. Ὀμηρος δεινὸς ἀήτη (libri ἀήτης) ὡς κλυτὸς Ἰπποδάμεια Suidas
 I, i, 1231, 11. — 627 ἐβρέμεται C. — 628 ὑπ' ἐκ CEGl Stob. Flor. 59,
 8. ὑπεκ A. vulgo ὑπέκ. — 629 ὡς D 1. man. ἐνι A. — 631 εἰαμενῇ
 DHL. ἔλεος ADGH Lips. — 632 θηρὶ: χειρὶ Baroce. μαχέσασθαι ACDEG
 HLS et Heynii libri. ἀμφι AL. — 634 ἦτοι Eust. 1035, 22: ceteri ἦτοι.
 — 635 αἰὲν: αἰεὶ H. ὁμοστιχάει S. δ L. — 636 ὡς D 1. man.

A. c. 621 οὕτως αὐτὴν μετὰ τοῦ ν ἀρίσταρχος, τὴν πέτραν Di-
 dymus. — 622 ὡς Δαναοὶ Τρῶας: ἐξ ἄλλος, ὡς Δαναοὶ alii teste Ari-
 stonico. — 626 ἄχνη: Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ἰ ἄχνη Didymus. ἀήτη:
 ὅτι ἀρενικῶς δεινὸς ἀήτη, ἀλλ' οὐ δεινὴ, ὡς κλυτὸς Ἰπποδάμεια (B 742).
 ἔνιοι δὲ ἀγνοοῦντες ποιοῦσι δεινὸς ἀήτης· ἀλλ' οὐ δεῖ γράφειν οὕτως
 Aristonicus, conf. H. T. 385. — 633 μαχέσασθαι Aristarchus, conf.
 H. T. 308.

- πάντες, ὃ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυεσθῆος ἄνακτος
 640 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίη Ἡρακληείῃ·
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἥμην πόδας ἡδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τόθ' Ἔκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιζε.
 645 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὃ γ' ἐνὶ βλαφθεῖς πέσεν ὑπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆλῃ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἔκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄρχι παρέστη,
 650 στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἐταίρων
 κτεῖν'· οἳ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἐταίρου
 χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἔκτορα δῖον.
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 655 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν

V. L. 638 δ δ' D. δδ' CGHL. οἷον DG. — 639 ἄνακτος: ἀέθλων H Vrat. d. frgm. Mosc. Schol. Pind. Ol. III. 50. εὐρυεσθῆος ἀέθλων A in marg. διττὴ γὰρ ἐνταῦθα γραφὴ „ὃς Εὐρυεσθῆος ἀέθλων“ καὶ „ὃς Εὐρυεσθῆος ἄνακτος“ Eust. 1035, 50, conf. 1035, 35. — 640 ἀγγελίης H. ἴχνεσκε L. ἡρακλείῃ G. — 641 ἀμείνων: ἀμύμων Vrat. d. — 642 παντοίην ἀρετὴν L Eust. 1050, 36. Plutarchus de Sera numinis vindicta 7. παντοίην ἀρετὴν ἢ παντοίας ἀρετὰς Eust. 1035, 53. ἢ μὲν πόδας ἡ δὲ D. — 643 μυκηναίων G. — 644 ὅρα A. ὃς ῥα L. ἐγγυάλιζε ACD. — 645 μετ' ὀπίσθεν A. ἐν ἀσπίδος, non ὑπ', libri mei cum Cant. Lips. Harl. Townl. Vrat. A. frgm. Mosc. Flor.: ὑπ' Rom. πάλτο CE bis H Lips. — 646 ποδηνεκέ' AH 1. man. ποδηνεκές CDEGH 2. man. LS. — 647 ἐνὶ βλαφθεῖς: ἐνὶ βλαφθεῖς CDEGH, conf. Z 39. — 648 σμερδαλέον S. περὶ A. παρὰ S. κροτάφοιο Cant. — 650 στήθεσι E. — 651 οἳ δ' D. οἷδ' CGHL. — 652 μάλα δείδισαν ACEHL Lips. Mor. Vrat. d.: μάλ' ἐδείδισαν DS. μάλα ἐδείδισαν G. — 653 περὶ CH. — 656 πρωτέων ACL Lips. προτέρων DEGHs γρ. προτέρων Lips. γρ. πρώτων καὶ προτέρων καὶ πρωτέων A. αὐτοῦ: αὐτοὶ A. παρα H. ἔμεινον EHL Mor. Vrat. d.

A. c. 640 ἀγγελίης Aristarchus: Zenodotus ἀγγελίην. — 645 διχῶς δὲ τὸ στρεφθεῖς καὶ διὰ τοῦ α καὶ διὰ τοῦ ε Schol. A. πάλτο: κατ' ἑνια τῶν ἀντιγράφων χωρὶς τοῦ π ἄλτο Didymus. — 651 περ: Ἑλλάνικος δὲ Αἰολικῶς νομίζει τὴν περὶ περ' εἰρησθαι Aristonicus, conf. Eust. 1036, 1. Ἀτταλος δὲ συκοπὴν φησιν, ὡς ἐν τῷ „πὰρ Ζηνί“ (Δ 1) Schol. V. — 656 πρωτέων Aristarchum scripsisse colligo ex Schol. ad 31.

ἄθροοι, οὐδὲ κέδαθεν ἀνὰ στρατόν· ἵσχε γὰρ αἰδῶς
καὶ δέος· ἄζηχες γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι.

Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
660 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
παιδῶν ἢδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἢδὲ τοκήων,
ἡμὲν ὅτεψ ζῶουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασι·

665 τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρέοντων
ἐστάμεναι κρατερῶς· μὴ δὲ τρωπᾶσθε φόβον δέ.

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
τοῖσι δ' ἅπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὤσεν Ἀθήνη
θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
670 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Ἔκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
ἢδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.

οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
675 ἐστάμεν, ἐνθά περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἱες Ἀχαιῶν·
ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἱκρί' ἐπύχετο μακρὰ βιβάσθων,
νῦμα δὲ εὐστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃ,

V. l. 657 αθρόοι A. οὐδὲ κέδαθεν ACE Mor. Townl. Rom. κέ-
δαθεν frgm. Mosc. vulgo οὐδ' ἐκέδαθεν. ἀνα A. — 658 ἀλλήλοισι AC
DG. — 659 νέστωρ δ' GH Vrat. d. edd. vet. αὖτε: γάρ τε S. — 660
τεκέων Flor. Rom. — 661 ἐστὲ CEHL ἐνὶ A. — 662 ἐπὶ CDH. — 664 ἢ
μὲν D. ὅτω D ex corr. H ex corr. ὅτω Barocc. Mor. ζῶουσιν H. κατα-
τεθνήκασι ACDEG. κατεθνήκωσιν Vrat. d. — 665 ὑπὲρ ACDEGHL. —
666 ἱστάμεναι Barocc. μὴ δὲ ACDGL. μὴ δε H. τρωπᾶσθε CDE 1036,

42. Harl. Lips. τρωπᾶσθαι A. τρωπᾶσθαι Eust. 1036, 25. 1040, 1. Townl.
fgm. Mosc. Vrat. b. A. τροπᾶσθε G Cant. Flor. τροπᾶσθε Vrat. d.
τροπᾶσθαι H. τρωπᾶσθαι L. τροπᾶσθαι S. φόβον δὲ A.: ceteri φό-
βονδε. — 667 ὥς A. ὅτρυνε A. — 669 σφι G Flor. — 670 πρὸς A.
πρὸ L Lips. et γρ. πᾶρ. πᾶρ Vrat. b. πρὸς ἢ πᾶρ E. πτολέμοιο CDGH
Barocc. Ven. B. — 671 δ' ἐφράσσαντο ACDGHLS Schol. B 408. N 123.
Δ' ΕΦΡΑССΑΝΤΟ Ambros. δ' ἐφράσαντο E. δὲ φράσσαντο Schol. O 668.
ἐτέρους E. — 672 μετ' ὅπισθεν A. οὐδὲ μάχοντο S Townl.: οὐδ' ἐμά-
χοντο ceteri. — 673 omitt. Lips ἢδ' D. ἢδ' ὅσσι G. ἢδ' ὁπόσοι S Cant.
ΘΟΗΙCΙ Ambr. — 674 ἄρ ADGHL. ἦνδανε DH. — 675 omitt. L. ἐνθά
περ ACDH. ἀφέστασαν ADEL Lips. Cant. Harl. Townl. Vrat. Flor.
Rom.: ἐφέστασαν CGHS. ΕΦΕCΤΑCΑΝ Ambros. — 676 βιβάσθων L Cant. βι-
βάσων S. — 677 παλάμῃ ACDEGH: παλάμῃσιν L Ambros. (sine accentu).

A. c. 665 ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν Herodianus. — 668—673
ἀθετοῦνται Aristonicus.

- κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεκοσίπηχυ.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν εἰδώς,
 680 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους,
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δῆται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ ἐθῆσαντο
 ἄνδρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
 685 ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἵκρια νηῶν
 φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν.
 αἰεὶ δὲ κμερνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
 μῖμνεν ἐνὶ Τρώων δμάδῃ πύκα θωρηκτάων·
 690 ἀλλ' ὡς τ' ὀρνίθων πετεινῶν αἰετὸς αἰθῶν
 ἔθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὡς Ἔκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο,

V. l. 678 δὴ καὶ εἰκοσίπηχυ AC. δὴ καὶ εἰκοσίπηχυ D ex corr.
 GL. δυωκαιεκοσίπηχυ D 1. man. H. — 679 ὡς δ' ὅτ' G. ἵππησι L. κελη-
 τίζειν A. ΚΕΛΗΘΙΖΕΙΝ Ambr. eū libri. — 680 συναίρεται A: συναγείρε-
 ται Ambros. CDGHLs et Heynii libri. συναγείρεται ἢ συναίρεται Eust.
 — 681 ἐβέας δ' ἐκ L. πρὸ τι C. ποτὶ S. δῆται AD Cant. Lips. Townl.
 Vrat. b: διώκη Ambr. C 1. man. (?) H frgm. Mosc. διώκοι C ex corr.
 L. διώκει EGS Flor. Rom. γρ. διώκη A. — 682 λαοφόρον A. τε, ἐ,
 θεήσαντο A. τε ἐθεήσαντο GLS δὲ ἐθῆσαντο Vrat. A. Flor. — 683 ἢ δὲ
 D. ὁ δ' D. ὅδ' CGHL. — 684 θρώσκων AH: ceteri θρώσκων. οἳ δὲ C.
 — 685 ὡς A. — 686 βιβίων LS. βιβίων frgm. Mosc. γρ. βιβίων A. — 687
 βοάων Barocc. κέλευε ACDEGH. — 688 ἀμυνέμεν Lips. — 690 πετει-
 νῶν Vrat. b. — 691 ποταμῶν S. ποταμῷ Harl. πάρα ACGH Harl.
 Lips. παρὰ D. παραβοσκομενάων ELS Vrat. b. d. frgm. Mosc. Rom.
 conf. ad E 162. — 692 δουλιχοδείρων L. versum omitt. C. — 693
 νεὸς CDE 1038, 21. L Harl. Vrat. b. d. frgm. Mosc. νεὸς H. κυ-
 νοπρώροιο A.

A. c. 678 δυωκαιεκοσίπηχυ Herodianus ὅφ' ἐν. τινὲς δὲ κατὰ παρά-
 θεσιν, conf. Eust. 1037, 42. — 680 συναγείρεται ἀντὶ τοῦ ἐκ πολλῶν
 τοὺς ἐπιτηδείους καὶ οἷον ἀρίστους καὶ ἱσοταχεῖς συναγάγῃ ἐκλεξάμενος.
 οἳ δὲ συναίρεται ἀντὶ τοῦ συζεύξῃ, ὡς τὸ „cūn δ' ἡίρειν ἱμάσιν“
 (K 499) Schol. BL, conf. Porphyg. ζητήματα Ὀμηρικὰ cap. 8. — 686 βι-
 βάς: βιβίων conf. H. T. 215. — 688 τινὲς ἐπισυνάπτουσι τούτῳ τόνδε
 „ἀλλὰ πολὺ προθέσκε τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων“ (X 459) Schol. V. —
 693 κυανοπρώροιο: κυανοπρώρου conf. H. U. 219.

ἀντίος αἶζας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὄπιθε
 695 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
 αὐτίς δὲ δριμύτα μάχῃ παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη.
 φαίης κ' ἀκμήτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεςθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοιςιν ὄδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
 700 οὐκ ἔφασαν φεύεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι.
 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέεσταν ἀλλήλοισιν·
 "Ἐκτωρ δὲ πρυμνῆς νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 705 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαίαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῳέες τε
 δῆουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκάς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 710 ἀλλ' οἳ γ' ἔγρυθεν ἰστάμενοι, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο
 καὶ εἴφεσιν μεγάλοις καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοις.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήνεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων

V. r. 694 ἀντίος libri mei, αἶζας: αἰττων AC. γρ. αἶζας A. ὤσεν: ὤρσεν ACDGLS et Heynii libri praeter Vrat. d, qui consentit cum H. ὤρσεν ἢ μάλλον ὤσεν Eust. 1038, 27 et 1035, 12, vide 1039, 34. ὄπιθε AG: ceteri ὄπιθεν. ὀπίσω Eust. 1035, 12, 1038, 27. — 696 αὐτίς C. — 697 ἀλλήλοισι D Vrat. A. — 698 ὥς ACD. — 699 libri ἦτοι. — 700 φεύεσθαι L Lips. Vrat. b. ὑπ' ἐκ CDEGHL. ὑπεκ A. — 701 τρωσὶ DE Lips. τρωσὶν L. ἔλπετο E Lips. ἤλπετο ACDGHL. conf. 539. ἐνι A. — 702 κτανέειν D Barocc. δ' ἥρωας H. — 703 οἱ μὲν CD. — 704 νεὸς CDE 1039, 10. Mor. Vrat. b. τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ὁ μικροῦ γράφουσι τὸ νεὸς Eust. 1039, 10. ποντοπόροιο A. — 706 αὐτίς C. ἀπήγαγε H Vrat. d. — 707 τρῳέες L. — 708 δῆουν DGL. αὐτοσχεδόν A. — 709 ἀμφίς, μένον A. ἡμφιεσμένον Apoll. Soph. 15, 15. — 712 εἴφεσι E Lips. μεγάλοις Apoll. Soph. 28, 12. ἀμφιγύοις AC DEG. — 714 πέσον AEL: πέσεν CDGH Lips. Vrat. d. A. frgm. Mosc. Flor.

A. c. 694 ἀρίσταρχος ὤσεν ὄπιθε χωρὶς τοῦ p καὶ ἀντίος διὰ τοῦ τ Didymus. — 698 ἄντεςθ': ἀντέσθ' Tyrannio. ὥς: στικτέον δὲ ἐπὶ τὸ πολέμῳ καὶ τὸ ἐξῆς καθ' αὐτό Nicanor, conf. Z 109. N 133. τ 442. X 259. — 705 ὠκυάλου Herodianus: alii ὠκυάλου. ψιλῶς. — 711 ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος (?) Schol. BL. — 712 ἀθετεῖται Aristonicus. Aristarcho adversatur Dionysius propter versum 713, sed conf. Ariston. ad vs. 714. — 714 οὕτω διὰ τοῦ ὁ πέσον Didymus.

- 715 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ἔκτωρ δὲ πρυμνήθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
 ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρῳεὶν δὲ κέλευεν·
 οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἡμᾶρ ἔδωκε,
 720 νῆας ἐλεῖν, αἱ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον ἑρητύοντό τε λαόν.
 ἄλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύσπα Ζεὺς
 725 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 ἄλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, οἰόμενος θανέεσθαι,
 θρήνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἵσης.
 730 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
 Τρῳᾶς ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ κμερνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·
 ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 735 ἥ εἰ τίνας φαμεν εἶναι ἀοσσητήρας ὀπίσσω,
 ἥ εἰ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἧ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτερακλέα δῆμον ἔχοντες·

V. L. 716 οὐχὶ μεθίει libri cum Apollon. de Adv. 573, 6. οὐτι μεθίει Schol. Apoll. Rhod. I, 1089. — 717 μετὰ A. τρῳεὶν L. δ' ἐκέλευεν CD EGHLS. δὲ κέλευεν A Vrat. b. frgm. Mosc. — 718 ὄρνυτ' A. — 719 ἡμῖν ACDH: vulgo ἡμῖν. ἔδωκε AEG. — 722 με θέλοντα Cram. An. Par. III, 288. 8. ἐπὶ πρυμνησιν ἀχαιῶν Townl. — 724 δὴ ῥα L. τότε βλάπτε ADEL Townl. Vrat. b. d. τότε βλάπτειν H. τότε βλάπτει C. τότε

ἐβλάπτειν G Flor. Rom. τότε βλάπτει S. — 726 ὥς A. οἳ δ' D. οἷδ' CHL. μᾶλλον: πάντες Vrat. d. — 729 ἑπταπόδην A. — 730 ἄρ' omitt.

EL. ἄρ. AGH. ἐστήκει AL Barocc. Lips. Vrat. d. frgm. Mosc. εἰστήκει CDGS. ἰστήκει H. — 731 τρῳᾶς L. φέροι: φέρει DEGL Lips. Harl. — 732 δαναοῖσιν ἐκέλευεν L. — 734 ἀνέρες ἐστὲ CEHL. — 735 ἥ εἰ D. τίνας φαμεν ACDEGH. τίνας φαμέν L. — 736 ἥ εἰ D. ἥ εἰ S. ἀμύναι CDL. ἀμύνη H. — 737 μὲν τι DH 1. man. S Townl. Vrat. d. μὲν τοι L Vrat. b. μὲν τι ACEGH ex corr. — 738 ἐπαμυναίμεσθ' Harl. Lips. Vrat. b.

d. A. ἀπαμυναίμεσθ' A. ἐπαμυνέμεσθ' C. ἑτερακλέα A.

A. c. 716 οὐχὶ μεθίει: Zenodotus οὐκ ἐμεθίει, conf. ad Π 762. — 730 ἐστήκει Aristarchus, non εἰστήκει. — 737 οὕτως μὲν τι χωρὶς τοῦ c ἀρίσταρχος Didymus.

ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν
 740 πόντῳ κεκλιμένοι ἐκὰς ἡμεθα πατρίδος αἰης·
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίη πολέμοιο.
 ἦ, καὶ μαιμῶν ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 cὺν πυρὶ κηλείῃ χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 745 τὸν δ' Αἴας οὐτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακρῷ·
 δώδεκα δὲ προπάρειθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὐσκέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῇ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 5 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τίπτε δεδάκρυσαι Πατρόκλεις ἡὔτε κούρη
 νηπίῃ, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦς ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 10 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·

V. L. 739 τρώων L. πεδίῳ: ἐν ἄλλῳ τρώων ὁμάδῳ A. — 741 τῷ
 ACL: τῷ DGH. τῶν Harl. μελιχίη ACDEH: μελιχίη G 1. man. LS. —
 742 ἦ D. μαιμῶν Lips. Vrat. A. — 743 τρώων L. κοιλὰς ἐπὶ νῆας
 ἄγοιτο G Harl. Flor. ἐπὶ νηυσὶν ἄγοιτο L. — 744 κελέει D. ὀτρύνοντος
 H frgm. Mose. — 745 ὀξεί χαλκῷ CG Mor. Flor. ὀξεί δουρί E 1040, 13
 et 39. Rom. — 746 δὲ ἦ δὴ Eust. οὔτα CGL.

A. c. 741 οὕτως ἀρίσταρχος cὺν τῷ ἰ μελιχίη Didymus. μελι-
 χίη Dionysius Thrax, conf. Schol. AV et Eust. 1040, 36.

V. L. 1 εὐσκέλμοιο CDE. εὐδέλμοιο Townl. Vrat. a (sic). b. — 2 ἀχι-
 λῇ H. — 3 μελάνυδρος A. — 4 δνοφερὸν: γνοφερὸν S. χέει: χέεν Et.
 Mg. 27, 44. — 8 μητρὶ κλαίουσ' Schol. Soph. Trach. 1073. — 9 εἰανοῦ
 D. — 10 ὄφρ' ἀν ἔληται LS Vrat. b.

A. c. 5 ᾤκτειρε: θάμβησε Aristarchus. — 10 Ζηνόδοτος δακρυόεσσα
 δέ μιν προσδέρκεται Didymus.

- τῇ ἵκελος Πάτροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἵβεις.
 ἥε τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἦ ἔμοι αὐτῷ;
 ἥε τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξ ἔκλυες οἶος;
 Ζῶειν μὰν ἔτι φασι Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,
 15 Ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
 ἦε κύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρήσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξαῦδα, μὴ κεῦθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 20 τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ' Πατρόκλεις ἵππευ·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοί,
 ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 25 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομῆδης,
 οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἦδ' Ἀταμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστῷ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται
 ἔλκε' ἀκειόμενοι· κύ δ' ἀμήχανος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.

V. 1. 11 ἵκελος CDEGL. κατὰ ADGHL. — 12 ἥε A Jo. Alex. 42, 5: ceteri ἥε. ἦ ἔτι Cram. Ep. 193, 5. ἥε D. ἦ ἔτι S, cf. O 736. πιφαύσκεαι S Apoll. de Synt. 137, 4. ἦ A Jo. Alex. 42, 5: ceteri ἦ. — 13 ἥε A Jo. Alex. 42, 6. ἥε D. ceteri ἥε. ἔξ ACH. ἔξ G Cant. Townl. Lips. Flor. ἐξέκλυες D 1. man. LS. ἔξ, ἐκλυες D (diastole 2. man. add.). — 14 μὰν: μὲν E. — 15 μετὰ A. μυρμιδόνεσσι ACDGH. — 16 τῶν καὶ D. ἀκαχί-
 η

μεθα CGL Vrat. A. τεθνηώτων CL Cant. Mor. Vrat. A. τεθνεώτων

η
 D. τεθνεώτων A. τεθνεώτων EGHS. — 17 ἦε A Jo. Alex. 42, 7: ceteri ἥε. — 18 ἐπὶ CDGHL. ἐπὶ A. σφῆς C. — 19 ἐξαῦδα H. — 20 βαρὺ, στενάχων A. βαρυστενάχων CDEGL. δ' ἀπαμειβόμενος Rhet. Gr. III, 88, 30. προσέφη H 1. man. S Barocc. Lips. Vrat. A. d. Πατροκλῆς Vrat. d. ἵππευς H 1. man. S Vrat. d. ἵππευς Lips. γρ. τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πάτροκλος ἱπῶν (sic) G. — 21 πηλῆος L Harl. πηλέως EH Vrat. d. Πηλέως υἱέ μέγα κῶδος Ἀχαιῶν Plutarchus de Aud. poët. 13. — 23 εἰ μὲν γὰρ G. ἔσαν G. — 24 νηυσὶ CDE Lips. — 25 βέβλητο Vrat. A. — 26 ὀδυσσεὺς G. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. — 27 κατὰ H. — 28 μὲν γ' E. μὲν ἱητροὶ L Harl. Lips. εἰητροὶ G. ἀμφιπέποντο Eust. 887, 3. — 29 ἔλκος ἀκειόμενον Apoll. Soph. 19, 11. ἀκειόμενοι ACHL Vrat. A. Rom. ἀχιλεῦ C.

A. c. 12 ἦ ἔμοι Apollonius de Pron. 57 B. de Synt. 137, 4. ἦ Herodianus. — 16 διὰ τοῦ ἢ τεθνηώτων (sic) αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 21 Πηλέος υἱέ: οὕτως Πτολεμαῖος. οἱ δὲ ὑπομνηματισάμενοι Ἰακῶς (i. e. Πηλέος) Schol. V. — 25 ἀριστοφάνης ἔξω τοῦ ἀρθρου βέβληται μὲν τυδεΐδης Didymus.

- 30 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, δν cὺ φυλάσσεις,
αἰναρέτη. τί σευ ἄλλος δνῆσεται ὀψιγόνος περ,
αἶ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατὴρ ἦν ἱππότης Πηλεΐς,
οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
35 πέτραι δ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
εἰ δέ τινα φρεσὶ κῆρι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
καὶ τινὰ τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
40 δὸς δέ μοι ὥμοιν τὰ καὶ τεύχεα θωρηχθῆναι,
αἶ κέ με σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
ρεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
45 ὥσαιμεν προτὶ ἄστρ' νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
ὥς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν

V. L. 30 ἐμέ γ' AGH Vrat. b. d. Mosc. b. alii ἐμεγ'. ἐμέ γούν
CEL. λάβη Lips. φυλάσσει C. — 31 αἰναρέτη A. αἰναρέτα Barocc. Mor.
αἶν' ἀρετῇ S. ἔτεροι γράφουσιν αἶν' ἀρετῆς τίς σευ ἄλλος δνῆσεται. ἄλλοι
δὲ αἰναρέτης γράφουσιν κατ' εὐθείαν πτώσιν Eust. 1043, 52. τίς σε E
bis G 2. man. τίς c' δνῆσεται ἄλλος L. τίς σευ . . . δνόςσεται Apoll.
Soph. 14, 15. τίς σε . . . ὀψιγόνων Cram. An. Ox. III, 389, 21. τίς σε
. . . δνόςσεται ὀψιγόνων Cram. An. Ox. III, 390, 14. — 32 ἀμύνοισι L.
ἀμύνεισι Barocc. — 33 ἄρα δὴ σοὶ πατὴρ Cram. Epim. 296, 4. — 34 σε,
τίκτε L. c' ἔτικτε ACDE bis. Cant. Mor. Lips. Mosc. b. Vrat. b. Rom.
Hypothes. Schol. Pind. Isthm. Plutarchus de Adul. et amico 26. —
35 πέτραι τ' H bene. πέτρα δ' ἠλίβατος Lips. ἀποινῆς L. — 36 ἀλεείνης
Eust. 1042, 16. L. ἀλεείνης Harl. — 37 τινὰ σοὶ Eust. 1042, 16. παρ AG.
παρ' D. ἐπέφραδε Vrat. A. — 39 πού CL. — 40 δέ omitt. Eust. 205,
41. 977, 10. — 41 αἶ κέ με CE Mor. Lips. Mosc. b. Vrat. b. Rom. αἶ
κέ με LS. vulgo αἶ κ' ἐμέ. ἀπόσχονται Barocc. πτολέμοιο Flor. Rom. —
42 τρῶες L. ἀναπνεύσουσι LS. — 43 ἀνάπνευσις Eust. 1044, 21: ἀνά-
πνευσις Eust. 1044, 38. πτολέμοιο G. — 44 δὲ κακμήτες L. κεκμηότας
E. — 45 ὥσαιμεν S. ὥσοιμεν Vrat. A. ποτὶ ES Flor. Rom. — 46 ὥς A.
ἔφατο G.

A. c. 31 αἰναρέτη Aristarchus: alii αἶν' ἀρετῆς Schol. A. conf.
Cram. An. Par. III, 386, 1. Eust. 1043, 46. Et. Mg. 36, 9. Suidas I, 2,
38, 5. Zonar. Lex. 70. Cram. An. Ox. II, 6, 12. — 35 ὅτι: ὅτε Aristar-
chus teste Schol. V. — 41 εἴσκοντες Aristarchus: ceteri ἴσκοντες conf.
Schol. A 799. — 44, 45 asterisci, οὐκ ὀρθῶς A 802, 803.

οἱ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

ὦ μοι διογενὲς Πατρόκλειε, οἶον ἔειπες·

50 οὕτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἣν τινα οἶδα,
οὐτέ τί μοι πᾶρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι,
καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·

55 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἱὲς Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασομεν· οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἄσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε
οὐ πρὶν μηνιθμόν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅπότε ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτὴ τε πτόλεμός τε.

τὴν δ' ὦμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
65 ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίεται χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,

V. l. 47 οἱ τ' αὐτῷ H Mor. Vrat. b. d. Rhet. Gr. III, 103, 16.
Apollon. de Pron. 58 B. οἱ τ' Vrat. A. οἱ G. λιτέσθαι: λιπέσθαι CL.

ε
λιτάσθαι S. — 48 τόνδε L. — 49 ὦμοι CH. ἔειπας C Mor. Baroce. —
50 οὕτε: οὕτι Zonar. Lex. 708. ἦντινα D. — 51 οὐτέ ACDGHL. τι μοι
ACHL. παρ' D. ὑπέφραδε L. — 53 ὅπποτε δὲ ἐθέλησεν Et. Mg.

82, 3. — 54 ὃ, τε H. προβεβήκη AD Townl. Vrat. A: προβεβήκει C.
προβεβήκει EGH. — 55 αἰνός G. τό: τόδε H. μοι ἐστίν CEGHL. μοι
ἐστίν A. — 56 ἔξελον G. — 57 κτεάτισσα et κτεάτις Eust. 1045, 33;
57. εὐτείχεον C Lips. Townl. — 58 omitt. Vrat. d. — 59 ὡς εἰ A:
ceteri ὡσεύ. — 60 προτετύχθαι H. ἄρα περ G Flor. — 61 ἐνὶ A. —
62 καταπαυσέμεν Lips. ὅπποταν ACEGHL. — 63 πτόλεμος EGL Flor. —
64 ὦμοισι Eust. 1044, 41. ἐμὰ omitt. H. — 65 μυρμιδόνεσσι G. — 66
τρήψων L. ἀμφιβέβηκε ACDEGH. — 67 οἳ δὲ C.

A. c. 47 Herodianus λιτέσθαι: λιτεσθαι Ptolem. Ascalonita. — 50
ἀρίσταρχος εἰ τινα οἶδα διὰ τοῦ εἰ Didymus. — 53 δὴ: τις Aristarchus
teste Schol. V. — 58 μ' ἔλετο Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 11.
— 59 μετανάστην: μετανάστιν (ita Bekk. pro μεταναστεῖν) Rhianus cum
Massiliensi.

- Ἄργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
 70 θάρσυνος. οὐ γὰρ ἔμῃς κόρυθος λεύσσει μετῶπον
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλησίαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἶδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδείδew Διομήδεος ἐν παλάμῃ
 75 μαίνεται ἐγχείῃ Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι·
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὅπως ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 Τρωϊ κελεύοντος περιάγνυται, οἱ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοί.
 80 ἀλλὰ καὶ ὣς Πάτροκλε νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων
 ἔμπερ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσῃ, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλυνται.
 πείθεο δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 ὥς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 85 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
 ἄψ ἀπονάσσωιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρρωσιν.
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ κύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 90 Τρωϊ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
 μῆδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοτῇ,

V. l. 69 τρώων L. ἐπὶ C. βέβηκε ACDEGL: βεβήκει H Harl. Vrat. d. A. — 70 ἐπίλευσσε C. λεύσει Eust. 1046, 16. L Townl. μετῶπα Schol. Z 10. — 71 κε Lips. — 72 εἴ' μῃ L. — 74 παλάμῃ ACDEGH Schol. I 709. — 75 μαίνεται D. ἀπο GS. ἀπο CHL. — 76 οὐδέπω libri. — 78 τρωϊ L. οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. — 80 ὥς A: ceteri ὥς. ἀπο DGHLS. ἀπο C. — 82 ἀπο ACDHL. — 83 ἐνὶ φρεσὶ Lips. — 84 ἄρῃαι libri mei cum Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. b. Flor.: ἀροιο E Rom. — 85 ἀτὰρ οἱ ACHL Et. Mg. 128, 18. περικαλλέα A. περικαλέα D. — 86 ἀπονάσσει D. ἀπονάσσωιν Lips. ἀπονάσσωι προτὶ L, conf. M 64. Φ 532. X 217. πρὸς δ' E. — 87 δ' ἐλάσας Vrat. d. A. αὖ τοι: αὐτε DH Barocc. Mor. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. — 88 δῶη ADEG Cram. An. Ox. II, 353, 18. IV, 392, 30. δῶη H. δῶη CL. κῦδος: κύδε' ἀρεσθαι Cram. An. Ox. II, 353, 18. — 89 ἐμοῖο G Schol. Pind. Ol. IX, 115. — 90 τρωϊ L. θεῖης Townl. — 91 μῆ δ' CDEGH.

A. c. 71 οὕτως ἐναύλους διὰ τοῦ ν Didymus. — 76 ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων ἔπος ἔκλυον Didymus. — 86 ἀπονάσσωιν: ἀποδάσσωιν Bekk. 2. ex conl. — 87 αὖ τοι Herodianus. — 89, 90 Ζηνόδοτος ἦρκεν Aristonicus. — 90 δέ με Ptolem. Ascalonita: alii δ' ἐμέ. — 91 μῆδ' ἐπαγαλλόμενος: μῆ κύ γ' ἀγαλλόμενος Zenodotus.

- Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰεγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 95 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
 θήῃς, τοὺς δέ τ' ἔαν πεδῖον κάτα δηριάσθαι.
 αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἕασι,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδύμεν ὄλεθρον,
 100 ὅφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαιινὴ
 105 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ
 κατὰ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμινεν

V. l. 92 τρῶας L. προτὶ ADHL. πρὸ τι C. ποτὶ EG Flor. Rom. ποτ' S. — 93 αἰεὶ γενετῶν A. — 94 ἐμβήῃ AGHL Cram. Ep. 430, 23. ἐμβήῃ C Eust. 1047, 28. 1127, 58. ἐμβήῃ D Apoll. Soph. 67, 11. Eust. 1046, 43. τοῦςγε A. — 95 πάλιν, τρωπᾶσθαι A. πάλιν τροπᾶσθαι CLS Lips. Mor. Harl. Vrat. b. A. πάλιν τρωπᾶσθαι ἢ παλιντροπᾶσθαι E. πάλιν τρωπᾶσθαι GH Zonar. Lex. 1753. τρωπᾶσθαι D. νήεσσι ACDG. — 96 θήῃς ACDH. θήῃς seu θήῃς Cant. Lips. Townl. Vrat. d. Mosc. 2. θήῃς GL Eust. 1044, 36. 1046, 64. 1047, 37. θήῃς antigrapha vetera teste Eust. 1047, 31. τοὺς δέ τ' AD. τοὺς δέ τ' C. τοῦςδε τ' L Barocc. Mor. Harl. τοὺς δέ δ' E. τοὺς δε δ' H. τοῦςδε δ' ἕα G Flor. κάτα AH Mosc. 2. καταδηριάσθαι CDEGL. — 98 μήτε τις ACEGH. μήτε τίς D. τρώων L. φύγη Lips. ἕασι ACDEG. ἕασι Vrat. A. — 99 μήτε τις ACD EGL. μήτε τίς H. νῶιν: νῶϊ EL, conf. N 326. ἐκδύμεν E bis H: ἐκδύμεν ACDG. ἐκδύμεν Lips. ἐκδίμεν L. — 100 λύωμεν ACEGHL Mor. Barocc. Vrat. b. d. Apoll. Soph. 104, 5. Plutarchus de And. poët. 8.

οἱ
 λύωμεν D. λῦμεν S. ἔλωμεν Lips. — 101 ὥς A. — 102 οὐκ ἔτ' Eust. 1048, 41. Rhet. Gr. III, 117, 11. βελέεσσι ACDGH Rhet. Gr. III, 117, 11. — 103 δάμνα δέ μιν L. τρῶες L. — 104 δεινὴν CEG Lips. Ven. B: δεινὴ ADHS Townl. Mosc. 2. δεινὸν L. περὶ A. — 106 κατὰ φάλαρ' AC (et supra man. rec. γρ. καὶ), DGH L Cram. Epim. 428, 10. κατὰ φάλαρ' S. κατὰ φάλαρ' E. δ δ' D. ὅδ' CGHL. ἔκαμνε A Lips. ἔκαμινεν Barocc. Mor.

A. c. 92 ὅτι Ζηνόδοτος προτὶ Ἴλιον αἰπὺ δῖεσθαι Aristonicus. — 93—96 Ζηνόδοτος ἤρκε. γράφει δὲ „μή c' ἀπογυμνωθέντα λάβῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ“ Aristonicus. — 94 ἐμβήῃ et 96 θήῃς Aristarchus, conf. H. T. 405 sqq. — 95 πάλιν τρωπᾶσθαι Apollodorus: παλιντροπᾶσθαι Nicias. — 97—100 ἀθετοῦνται Aristonicus. Ζηνόδοτος ὑπώπτευκεν Schol. V. — 104 δεινὴν Herodianus cὺν τῷ v. — 105 βάλλετο: γράφεσθαι φησιν ὁ Ἀρίσταρχος καὶ τύπτετο δ' αἰεὶ κατὰ φάλαρ' εὐποίητα διὰ τοῦ π Aristonicus. — 106 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ καὶ συνδέσμου καὶ φάλαρα γράφων πάντως βραχὺ δῖεστέλλον ἐπὶ τὸ αἰεὶ Nicanor.

- ἔμπεδον αἰὲν ἔχων κάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχειτ' ἄσθματι, καὶ δέ οἱ ἰδρῶς
 110 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρβreen, οὐδέ πη εἶχεν
 ἄμπνευσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
 ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἔκτωρ Αἴαντος δόρυ μέλινον ἄρχι παραστάς
 115 πληῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῇ παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
 ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμῶνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτως ἐν χειρὶ κὸλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
 120 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάργυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρε
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοῖ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὣς τὴν μὲν πρυμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 125 μὲρ πλῆξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
 ὄρσεο διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηίοιο ἰωήν.
 μὴ δὴ νῆας ἔλῳσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλονται·

V. L. 107 ἔχων Apoll. Soph. 67, 21. οὐδὲ δύναντο AE 1048, 21; 36. GL: οὐδ' ἐδύναντο CDH Cant. Mor. Vrat. b. d. A. — 108 τελέεσσιν Baroce. Mor. — 109 καδδέ ACDGHL. — 110 ἔρβreen: ῥέεν H. οὐδέ πη A Eust. 1048, 25; 47: ceteri πη. οὐδέ πω Baroce. οὐδέ τι D. — 111 ἄμπνευσαι S. πάντῃ ADE 1048, 19; 48. G Schol. Soph. Ai. 866. πάντῃ CHL Rhet. Gr. II, 254. 4. III, 117, 15. ἐστήρικται Schol. Soph. Ai. 866. — 112 ἔσπετε H. — 113 ὅπως Lips. — 115 αἰχμὴν Schol. Plat. Charmid. 153 A. παρα H. — 116 ἀπάραξε C. — 117 αὐτως EGH Apoll. Soph. 60, 7. Cram. An. Ox. III, 112, 3. αὐτως A. αὐτὸς Schol. Y 370. ἐν χειρὶ Baroce. — 118 χαμάδις D. — 120 θεῶν: θεοῦ H (Vrat. d. Mosc. 2.). ἐπὶ ACDH. κείρε AC Lips. Mosc. 2. Ven. B.: κείρει A in marg. DE bis GHL Eust. 1085, 4. κῆρει S. — 121 τρώεσσι L. βούλετ' ἀρήγειν D Vrat. b. A. — 122 τοῖ δ': οἷδ' H. οἱ δ' Vrat. b. ἔβαλον Lips. — 123 ἀσβεστος S. — 124 τῆς μὲν πρύμνης D. 1. man. Vrat. A. — 127 λεύσω C Ven. B. Lips. Townl. Schol. l 186. δηίοιο πυρὸς C. ἰωὴν ACD Harl. Schol. ε 404: ἐρωὴν EGHLS Ven. B. Lips. Townl. Schol. l 186. — 128 οὐκ ἔτι G. πέλονται DH Vrat. b. d.

A. c. 117 κὸλον Ptolem. Ascalonita et Herodianus, παροξυτόνως. — 120 ἀρίσταρχος κείρε χωρὶς τοῦ τ, ἄλλοι δὲ κείρει Didymus. — 123 κατ' ἀσβέστη Aristarchus. videntur fuisse qui legerent κατασβεστή vel αἶψ' ἀκατασβεστή. — 127 ἰωὴν: ἐν τῇ μακκαλιωτικῇ ἐρωὴν Didymus.

- δύσσο τεύχεα θάσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
 130 ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νύροπι χαλκῷ.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυσε
 ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο.
 135 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα κάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτύκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
 140 ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίν, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 145 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν ἄνωγε,
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε Ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέεσθιν,

V. L. 129 δύσσο DG edd. vett. ἀγείρω: ἐγείρω L. huic adscriptus est in margine cod. D man. rec. μυρμιδόνων ἦν που τι φ[ί]ωσ[ι] δα-
 ναοίσι γενη[σ]ι, qui versus etiam in Vrat. A est additus. — 130 ὥς
 A. — 131 κνημίδας CH Lips. Vrat. A. πρῶτον G Flor. Rom. ἔθηκε
 ACD. — 133 περὶ A. ἔδυσε ACDGHL. — 135 ἄρ ADGHL. ὤμοισι Lips.
 — 136 μέγα τε C. τε omitt. L. — 137 εὐτύκτον C: ceteri εὐτυκτον, L
 εὐθηκτον. ἔθηκε G. — 138 καθ' ὑπερθεν Vrat. b. A. male, nam κατα-
 νέω ubique notionem habet adnuendi, nutu affirmandi, ἔνευε D. —
 139 δοῦρε, non δοῦρα, libri mei cum Lips. Harl. Cant. Mor. Vrat. b. d.
 Mosc. 2. πολάμηφιν CEG. — 140 αἰακίδαω G. πηλείδαο L. — 141 στι-
 βαρόν τε τὸ L. — 142 πάλαι Lips. ἀχιλεὺς C. — 143 omitt. H in textu,
 habet in marg. man. rec. πόρε ACDEGL: τάμε H Cant. Vrat. b. d.
 Porphyrius ad Z 201. Schol. Pind. Nem. III, 55. — 145 ζευγνύμεν;
 libri ζευγνύμεν cum Schol. Π 99. scriptura ζευγνύμεν confirmatur ana-
 logia formarum τιθῆμεναι Ψ 83, 247 (τιθήμενον K 34) et ἵμεναι Υ 365,
 conf. Buttm. Ampl. Gram. I, pg. 515. ἄνωγε ADGH. — 146 ἀχιλλῆα C.
 — 147 ἐνὶ ADHL: ἐνὶ EG. ἐνὶ C. — 148 τῷ δέ κεν Vrat. A. ὠκέας
 omitt. D. — 149 βάλιον L: ceteri βαλίον. τῷ: τῷ δ' D.

A. c. 140 Ζηνόδοτος τοῦτον ἀθετήσας τοὺς ἐξῆς τέσσαρας οὐκ ἔγρα-
 φεν Aristonicus. — 141—144 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Schol. T 387.
 asterisei, κακῶς T 388—391, ubi vide Aristonicum. — 143 διχῶς καὶ
 τάμε καὶ πόρε Didymus (?), conf. Porphyrium ad Z 201. — 144 ἀρί-
 σταρχος ἐν κορυφῇσι διὰ τοῦ ὦ Didymus, conf. Schol. T 391.

- 150 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργῃ,
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηγορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγατ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
- 155 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιοχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς
 πάντας ἀνὰ κλισίας εὐν τεύχεσιν· οἳ δὲ λύκοι ὡς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὖρεσι δηῶσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
- 160 καὶ τ' ἀγέληδὸν ἱάσιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 λάψοντες γλώσσειν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δὲ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δὲ τε γαστήρ.
 τοιοὶ Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
- 165 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ῥώνοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεὺς
 ἐς Τροίην ἡγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 170 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐταῖροι·

V. L. 150 ἔτεκεν L Apoll. Soph. 43, 31. τέκετο E. ποδάργῃ C. πο-
 δάρκη S. — 151 παραὶ G Rom. παρὰρρόον C. παρὰρρόον S. παρὰρρόον
 Townl. Ὠκεανοῖο: Ἡριδανοῖο multa antigrapha teste Eust. 1050, 63. —
 152 ἴη Barocc. — 153 ἀχιλεὺς C. — 154 ἀθανάτοισι ACDGH. — 155 ἄρ
 ADGHL. ἀχιλεὺς C. — 156 οἳ δὲ C. ὡς AD. — 157 τοῖσι L Lips. περὶ
 H. παρὰ S. φρένας Flor. — 158 δηῶσαντες DL Vrat. A. — 159 δάπτουσι
 E. πᾶσιν omitt. H. παρήιον L. — 160 ἱάσιν G. ἱάσι Vrat. b. Flor. ἱάσι
 A et in marg. ἱάσιν. ἱάσσι Et. Mg. 301, 25. ἐπὶ Vrat. A. μελανύδρου A. —
 161 λάπτοντες Et. Mg. 556, 51. λάμποντες Et. Gud. 362, 52. γλώσσειν
 Et. Gud. 127, 37. ἀραιῇ EG Lips. Flor. Rom. ἀραιῇ Townl. duplici
 spiritu. — 162 ἐν δὲ γε E. — 163 ἄτρομος ἐστὶ HL. περὶ στένεται A.
 τε omitt. G. — 165 ἀμφ': ἀφ' L. — 166 ῥώνοντο D. ἀχιλεὺς C. — 168 πεν-
 τήκοντά τ' G. ἀχιλεὺς C. — 169 διί φίλος ACDEGHL. ἐν δὲ: ἐν δ' ἄρ'
 C Barocc. Vrat. b. d. A. ἐν δ' ἄρ H. ἐν δ' ἄρ ἢ ἐν δὲ Eust. — 170 ἐπὶ
 A. κληῖσιν: κλισίῃσιν S.

A. c. 150 Ποδάργῃ: ποδάργος Zenodotus. — 156 πάντας: πάντη
 Zenodotus, conf. πάντη ἀνὰ στρατόν A 384. κατὰ στρατὸν ὤχετο πάντη
 E 495. Z 104. A 212. πάντη ἐποιοχόμενοι Z 81. K 167. — 159 παρήια
 αἵματι φοινά? — 160 ἱάσιν Zenodotus (?), Apollonius, Herodianus, conf.
 Et. Mg. 467, 15. Cram. An. Ox. IV, 346, 18; 347, 5. — 161 λάψοντες:
 λάψαντες Zenodotus. ἀραιῇσιν Aristarchus, vide H. T. 201.

- πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦναισε.
 τῆς μὲν ἱὲς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο, διπετέος ποταμοῖο·
 175 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδῶρη,
 Σπερχεῖω ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βύρῳ, Περιήρεος υἱί,
 ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὄππυιε πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἐτέρης Ἐυδωρος ἀρήιος ἡγεμόνευε,
 180 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης
 ἡράσατ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδαινῆς.
 αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβάς παρελέξατο λάθρη
 185 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητὴν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογροστόκος Εἰλείθουα
 ἔξαγαγε πρὸ φώως δὲ καὶ ἡελίου ἴδεν αὐγὰς,
 τὴν μὲν Ἑχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
 190 ἡγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὐ ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,

V. l. 171 ἄρ ADGHL. — 172 ἦναισε ACDGHL. — 173 μὲν: δὲ Et. Gud. 512, 24. αἰολοθώρηξ A. — 174 διῖ πετέος G. διοπετέος H. υἱὸς Σπερχειοῖο, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς Aristonicus ad Φ 2. — 175 ὃν: τὸν DGHs. — 177 βόρῳ Vrat. A. περιήρεος A. υἱί ACDEGHLS et Heynii libri: υἱῷ primus Bekk. intulit. — 178 πορῶν omitt. L. πορῶν Lips. Mosc. 2. ἀπερείσια ἄποινα Vrat. b. ἔδνα DH. — 179 ἡγεμόνευε ACDEGH. — 180 τὸν ρ D. καλὴ omitt. L. — 181 φύλλαντος D. κρατὺς: θρατὺς L. κράτος Vrat. A. — 182 μετὰ CDHL. μελπομένησι E. — 183 χρυσηλακάτου A. — 186 περὶ ACDEGHL. θέειν D. ταχὺν omitt. D 1. man. — 187 ἐπειδὴ libri. μογροστόκος A. Εἰλήθουα Euseb. Praep. Ev. III, 1, 5. — 188 ἔξαγαγεν AC. προφῶως δὲ DH. πρὸ φώως δὲ G. πρὸ φάωδε C. προφῶωδε E. πρὸ φῶωδε Euseb. Praep. Ev. III, 1, 5. Suidas II, 2, 1521, 15. φῶως δὲ A, conf. T 118. εἶδεν D. — 190 ἔδνα DGH. — 191 εὐ: libri εὔ.

A. c. 175 χωρὶς τοῦ τ ὃν τέκε ἀρίσταρχος. οὕτως καὶ ἀριστοφάνης Didymus. — 177 υἱί Herodianus: alii υἱεί. — 183 ἀθετεῖται Schol. V. — 185 ἀκάκητα Aristarchus: ceteri ἀκακήτα. — 188 οὕτως καὶ ἀριστοφάνης φῶως δὲ, Ζηνόδοτος προφῶως δὲ Didymus, conf. Schol. T 118.

- ἀμφαγαπαζόμενος ὥς εἴ θ' ἐὼν υἷὸν ἐόντα.
 τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευε
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
 195 ἔγχεϊ μάρνασθαι μετὰ Πηλείωνος ἐταῖρον.
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
 ἔστησεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 200 Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω,
 ὃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρῳέεσι
 πάνθ' ὑπὸ μνηθμόν, καὶ μ' ἡτιάσθε ἕκαστος·
 σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταίρους·
 205 οἰκάδ᾽ περ σὺν νηυσὶ νεύμεθα ποντοπόροισιν
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὦδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀχειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἧς τὸ πρὶν γ' ἐράσασθε.
 ἐνθά τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρῳέεσι μαχέσθω.
 210 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκινόισι λίθοισι
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἁλεείνων,
 ὥς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 215 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·

V. l. 192 ἀμφαγαπαζόμενος D. ὥς εἴ AD: ceteri ὡσεῖ, υἷὸν omitt. G. — 193 ἡγεμόνευε ACDGH. — 194 μετέπρεπεν ἡγεμόνεσσιν L. — 196 φοῖνιξ D. — 197 πέμπτος L. — 198 ἀχιλλεύς C. — 199 εὐ κρίνας A. εὐ κρίνας DGH L Flor. εὐκρίνας CE 961, 6. 1054, 27. Rom. EY Syr. ἐπὶ CDHL. ἔτελλε ACDH Syr. — 200 μήτις GL. — 201 ἐπὶ A. θοῇσι H. τρῳέεσι ACDEG. τρῳέεσσιν H Syr. τρῳέεσσιν L. — 202 ὑπο D. — 204 παρα H. — 205 ποντοπόροις D. — 206 αὐτίς C. — 207 ταῦθ' ἅμ' H. ΤΑΥΘ' AM Syr. θάμ' ἐβάζετε libri cum Et. Gud. 577, 27. Cram. Epim. 448, 12. πέφαντε H. — 208 ἧς S. τοπρὶν CL. γεράσασθε H. — 209 ἐνθά τις ACDGHL. ΕΝΘΑΤΙΣ Syr. τρῳέεσι L. — 211 ἄρθεν Cram. An. Ox. II, 338, 7: libri ἄρθεν. — 212 λίθοισι A Ambr. CDEGH Rhet. Gr. II, 249, 17. Cram. An. Ox. IV, 117, 12. — 213 βίας: βίαν Cram. An. Ox. IV, 117, 13. — 214 ὥς γὰρ ἄρον E. — 215 ἄρ AEH.

A. c. 202 μ' ἡτιάσθε: μητιάσθε Zenodotus. — 207 ταῦτά μ' Aristarchus: ταῦθ' ἅμ' Hermias Crateteus. ἀριστάρχος ἰακῶς θαμὰ βάζετε Didymus. — 211 ἄρθεν Aristarchus.

ψαῦον δ' ἵππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
 πάντων δὲ προπάροιθε δὺ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 220 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 βῆ ῥ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὐ πλῆσασα χιτῶνων
 χλαινάων τ' ἀνemosκεπέων οὐλῶν τε ταπήτων.
 225 ἔνθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔτε τειψ σπένδεσκε θεῶν, ὅτι μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἔνιψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσι,
 230 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσκατο δ' αἶθοπα οἶνον.
 εὖχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
 Ζεῦ ἄνα Δωδωναίε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,

V. l. 216 φάλοισι A Ambr. CDGH Syr. Cram. An. Ox. IV, 117, 16.
 — 217 ὥς A. πυκνοὶ CL Lips. Vrat. A. Rom. ἀλλήλοισι A Ambr.
 CGH. — 218 θωρήσσεσθον A Rom. γρ. θωρήσσοντο A, ita CDEGHLS
 Ambr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. d. A. Mosc. 2.
 Flor. — 219 τε omitt. L. — 220 πολεμιζέμεν Ambr. S Vrat. A. ἀχιλλεὺς
 C. — 221 ἀπο ACD: ceteri ἀπὸ cum Schol. Δ 3. l 219. Et. Mg. 351,
 51. Zonar. Lex. 946. ἀνέωγε ACDG Et. Mg. 351, 51. Zonar. Lex. 946.
 ANΩΓΕ Ambr. Syr. ἀνέωγεν HL Lips. Schol. Δ 3. l 219. — 223 εὐ,
 πλήσασα C. εὐ πλήσασα A. εὐπλήσασα DE 1054, 13. 1056, 19 et 54. Rom.
 εὐπλήσασα HL. ἐμπλήσασα (omisso εὐ) G Flor. — 224 ΧΛΑΙΝΩΝ Ambr.
 ἀνemosκεπέων A. τὲ C. — 225 οὐδέ: ΟΥΤΕ Ambr. οὔτε C. — 227 οὔτε
 τειψ ACEGH. οὔτε τειψι D. οὔτε τείω L. ΟΥΤΕΤΕΩΙ Syr. οὔτε τείως S.
 θεῶν: θεῶι D. ὅτι: ὅτε CEGS Athenaeus XI, 781. — 228 τότε H Lips.
 Rom. τὸν ῥα CS Syr. ἐκάθηρε AC. — 229 δ' ἔνιψ' ACDE Mosc. 2
 ΔΕΝΙΖ' Syr.: vulgo δὲ νίψ'. ῥοῇσι ACDEG Syr. — 230 ἀφύσκατο Vrat.
 A. — 231 omitt. Mosc. 2 ΕΠΕΙΤ' ANCTAC Syr. στὰς ἐν μέσῳ D. —
 232 εἰς ἀνιδῶν A. — 233 πελασγικέ: γράφεται καὶ πελαργικέ Eust. 1057, 54.

A. c. 223 Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἰόντι Didymus.
 — 227 οὕτως ἀρίσταρχος ὅτι μὴ διί, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ εἶ ὅτε Didymus.
 — 228 οὕτως ἀρίσταρχος τότε διὰ τοῦ ἐνός ῥ Didymus. conf. Schol.
 Apoll. Rhod. I, 769 οἱ δὲ Ἀριστάρχειοι δι' ἐτέρου ῥ ἔχουσι τὰς τοιαύτας
 γραφάς, ὥς Ἡρακλέων φησὶ ἐν τῇ π' τῆς Ἰλιάδος τό ῥα τότε' ἐκ χηλοῖο
 λαβὼν. III, 37 οἱ δὲ Ἀριστάρχειοι [δι' ἐτέρου ῥ] γράφουσιν ὥς καὶ παρὰ
 τῷ ποιητῇ (laud. II 228) φησὶν Ἡρακλέων. — 233 Δωδωναίε: Φηγω-
 ναίε Zenodotus apud Steph. Byz. 247, 4 sub Δωδώνη. alii Bωδωναίε
 teste eodem pg. 247, 7.

- Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Ἰαλλοὶ
 235 τοὶ ναίους· ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιῖνοι,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 240 ἄλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι
 μάρνασθαι· τῷ κύδος ἅμα πρόες εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται, ἥ ῥα καὶ οἷος ἐπίστηται πολέμιζεν
 ἡμέτερος θεράπων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἄπτοι
 245 μαίνονθ', ὀππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἀρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δῖηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσι τε ζῦν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἐτάροισιν.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 250 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε

V. L. 234 δὲ. Ἰαλλοὶ A: δὲ δ' Ἰαλλοὶ Hesych. IV, 20. γράφουσιν ἀμφὶ δὲ δ' Ἰαλλοὶ Eust. 1057, 59. καὶ γὰρ οὕτω τινὲς λέγουσι τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ „ἀμφὶ δὲ Ἰαλλοὶ τοὶ ναίουσιν“ Et. Mg. 709, 31. — 235 ἀνιπτόποδες. χαμαιῖνοι A. — 236 ἡ μὲν CHLS. εἰ μὲν ἢ μᾶλλον ἢ μὲν Eust. ἐμοὶ Flor. εὐχομένοιο S. — 238 ἦδ' AD 2. man. ἦδ' H. ἠδὲ τι L. τόδε κρήνην L. ἐπικρήνην C. ἐπικρήνην G. — 239 ἐν ἀγῶνι νηῶν D. — 240 ἕτερον πέμπω E. πολέσι G. μετὰ A. μυρμιδόνεσσι ACG. — 241 πρόες A. — 242 ἐνὶ A. ΕΚΤΩΡ Syr. — 243 ἡ ῥα A Townl. ἦρα D. ἡ ῥα C 1. man. HL. ἡ ῥα C ex corr. ἦρα Syr. ἐπίστηται ACDGH Syr. Schol. Π 83: ἐπίσταται ELS Lips. Vrat. A. Rom. — 244 ἡ οἱ D. ἡ οἱ H. — 245 μετὰ D. — 246 ἀπὸ A. ναυφῖ μαχοίμην L. — 247 ἵκοιτο: ἸΚΕΣΘΩ Syr. — 248 ζῦν, πᾶσι A: ζυμπᾶσι D. συμπασι C. ΕΥΜΠΑΤΙ Syr., idem Schol. Ω 22. conf. adn. ad Z 371. K 19. Λ 87. C 213. T 251. Φ 145. δ 671. ι 199. 332. κ 42. λ 257. ε 296. ἐγχεμάχοις S. ἀγχεμάχοις Barocc. Mor. ἐτάροις D. — 248, 249 omitt. Vrat. A. — 249 ὥς A. μητίετα L. — 250 ἔδωκεν D. δῶκε Eust. 1586, 5. δῶκε θεὸς Eust. 644, 9. ἕτερόνδ' G. ἀνένευσε ACDEH Syr. Athen. VIII, 350. Rhet. Gr. III, 31, 6. ἀνένευσε Mor. — 251 μέντοι C Rhet. Gr. III, 31, 7. μὲν οἱ A.

A. c. 234 δυσχειμέρου: πολυπίδακος Zenodotus. Ἰαλλοί: ἡ διπλή πρὸς τὸ τῆς γραφῆς ἀμφίβολον· οἱ μὲν γὰρ Ἰαλλοὺς, οἱ δὲ Ἰαλλοὺς ἐξεδέξαντο Aristoniceus. conf. Strab. VII, pg. 328. — 237 obelus cum asterisco, ὀρθῶς A 454. Ζηνόδοτος οὐδὲ γράφει· Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ Schol. V. — 243 ἐπίστηται: ἐπιστήταται Zenodotus.

δῶκε, κόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξ ἀπονέεσθαι.

ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,
255 στῆ δὲ πάροισ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν.

οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὅφρ' ἐν Τρωεὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο

260 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
νηπιᾶχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
τοὺς δ' εἴ περ παρά τις τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες

265 πρόσσῳ πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·

Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδew Ἀχιλλῆος,
270 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὥς ἂν Πηλεΐδην τιμήσωμεν, ὃς μέρ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχιμάχοι θεράποντες,
γνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων

V. l. 252 κόον D. ἐξαπονέεσθαι ACDEGHL Syr. Rhet. Gr. III, 31, 8. ἐξ ἀπονέεσθαι Schol. Π 13. — 253 libri ἦτοι, τὲ H. — 254 κλισίηνδ' H Lips. ἐνὶ AD. — 255 στῆ δε D. — 256 εἰσιδέειν A. τρώων L. — 257 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. — 258 τρωεὶ L. φρονέοντες ἔβησαν Vrat. b. A. — 259 ἐοικότες εἰνοδίοισι Pseudoplat. 122, 40. — 260 παῖδας D 1. man. ἐριδμαίνουσιν libri fere omnes cum Schol. I 540. Apoll. Soph. 63, 17. Et. Mg. 319, 9: ἐριδμαίνουσιν E Harl. ἐριδμαίνουσιν S. ἐριδμαίνουσιν Pseudoplat. 122, 42. — 261 ἔπι ACDEGHL. οἰκοί' G. ἔχοντας AEHL: ἔχοντες CD 1. man. S Syr. Barocc. Lips. 1. man. Mosc. 2. a pr. man. — 262 τιθεῖσι ACDEGH Syr. — 263 δ' omitt. Syr. 1. man. παρὰ ΔΗ. παρά D 2. man. παρὰ CD 1. man. L. ὁδοίτης L. — 264 κινήσῃ ADHL Syr. Cant. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. κινήσει CEG. κινήσει Harl. ἀέκων A. οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. — 265 τέκεσσι ACDEGH. τεκέεσσι S. — 265, 266 omitt. H in textu, habet in marg man. rec. — 268 κέκλετο Townl. — 269 ἀχιλλῆος E. — 270 ἐστὲ CEGHL. — 271 τιμήσωμεν H Lips. — 272 ἀγχιμάχοι Vrat. A. — 273 εὐρὺ κρείων A. εὐρυκρείων C. ceteri εὐρυκρείων cum Apoll. Soph. 84, 15.

A. c. 252 διχῶς γράφεται καὶ κόον καὶ κόον Didymus, conf. Schol. I 681. — 254 οὕτως ἀπέθηκε διὰ τοῦ α Didymus. — 261 ἀθετεῖται, ἡθέτει καὶ Ἀριστοφάνης. ἀρίσταρχος ἔχοντας διὰ τοῦ α καὶ ἀπαται Didymus. — 272 Cέλευκος ἀθετεῖ Schol. V.

ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 275 ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐν δ' ἔπесον Τρῳέεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῳες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 280 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
 ἐλπόμενοι παρὰ ναυφί ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μνηθιμὸν μὲν ἀπορβύσαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 285 ἀντικρὺ κατὰ μέσسون, ὅθι πλείστοι κλονέοντο,
 νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀεῖου εὐρὺ ρέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὤμων· ὃ δ' ὑπτιος ἐν κονίῃσι
 290 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν
 ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπει· αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
 295 Τρῳέες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίστατος ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,

V. l. 275 ὡς A. — 276 δὲ πέσον Mosc. 2. τρῳες L. ἀμφὶ DH. —
 277 σμερδαλέον S. — 278 τρῳες CL. — 279 σὺνέντεσι AD. — 281 ναυ-
 φιν G Flor. — 282 ἀπορβύσαι E Rhet. Gr. III, 105, 11: ἀπορρίψαι AC
 DGH. — 283 πάπτηνεν C. πάπτηνε G Flor. ὅπη A. ceteri ὅπη. ὅποι
 E Vrat. A. φύγη EL. — 285 κατὰ ACD. μέσον G. πλείστοι καὶ ἀριστοὶ
 Barocc. Mor. — 286 παρὰ ADH. παρὰ CGL. πρυμνῇ libri. — 287 πυραΐχ-
 μην A. — 288 ἐξαμυδῶνος D. εὐρὺ ρέοντος ACDEGHLS. — 289 ὃ δ'
 D. ὅδ' CGHL. κονίῃσι ACDEG. — 290 ἀμφιφόβηθεν C Lips. ceteri ἀμ-
 φεφόβηθεν. H ἀμφ' ἐφόβηθεν. — 291 ἅπασιν D. — 293 ἔλασε D Lips. κατὰ
 CDH. ἔσβεσε G. αἰθόμενον: ἐν ἄλλῳ ἀκάματον πῦρ A. — 294 δὲ φόβη-
 θεν Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐφόβηθεν. — 295 τρῳες L. ἐπέχυντο H.
 — 296 ἀνα DH. — 297 οὐρεος L. — 298 κινήσῃ ADE 1060. 49 HL Cant.
 Harl. Vrat. d. Mosc. 2. κινήσει C Eust. 1060, 41. Schol. Π 66. κινήσειν
 G (an κινήσιν?). στεροπηγερέτα A.

A. c. 281 Aristarchus ἐλπόμενοι: ἐλπόμεναι Zenodotus. — 288 conf.
 ad B 849. — 290 ἀρίσταρχος ἰακῶς ἀμφὶ φόβηθεν Didymus.

- ἔκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 300 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερβράγη ἄσπετος αἰθήρ,
 ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆιον πῦρ
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 305 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
 ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
 ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 310 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὃ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήιος οὔτα θόαντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθη ὀρεζάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιτος
 315 μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχος αἰχμῇ
 νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
 Νεστορίδαι δ' ὃ μὲν οὔτας· Ἀτύμνιον ὀξεί δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἥριπε δὲ προπάροιθε. Μάρικ δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 320 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτοιο χολωθείς,
 στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρακυμήδης

V. L. 299 ἔφανεν AL Cant. Harl. ἔφανεν D. ἤφανεν Harl. ἔφανον
 EG. ἔφαναν CH Lips. Ven. B. Vrat. b. Mosc. 2. conf. Θ 557. H. U.
 288 sq. — 300 ἄρ' omitt. E. ἄρ ADGHL. ὑπερβράγη G (gravis et spir.
 2. man.). ἀπερβράγη L. — 301 ὥς A. νηῶν: νηὸς L. — 302 πολέμῳ
 Lips. γίγνεται ACDEGHL Et. Mg. 380, 45. — 303 γάρ πῶ τι DL. πῶ C.
 τρῶες L. — 304 φοβέοντο: ἐφρέβοντο H Vrat. d. ἀπο H. — 305 ἄρ AD
 GHL: ἀν E. ὑποείκον A. — 306 ὑσμίνης G. — 308 αὐτίκα δ' ἄρα L. —
 309 διὰ πρὸ GH. διὰ προ C. διαπρόδε D. ἔλασσε ACG. — 310 ῥῆξε G Flor.
 ἐπὶ H. γαίῃ DGHL Cant. Vrat. b. d. Flor. γαίης ACES, conf. 413, 579. P 300.
 Φ 118. — 311 οὔτα CDL. — 315 μυῶν AD Et. Mg. 593, 52. μυῖων
 Cant. Apoll. Soph. 114, 4. μυῶν G Lips. Flor. μυῶν Et. Gud. 398, 50.
 ἀνθρώπων Apoll. Soph. 114, 4. περὶ H. αἰχμῇ: γρ. ὀρμῇ Lips. —
 316 ὄσσε κάλυψε AD Cant. Townl. Vrat. b. d. κάλυψεν HL. ὄσσε ἐκάλυψε
 CEG. — 317 ὃ μὲν C. — 319 μάρης Barocc. Lips. Vrat. A. Mosc. 2.
 αὐτοσχεδὸν G. — 321 πρόσθε DE Vrat. A. προπάροιθε νέκυος Harl.

A. c. 299, 300 asterisci, οὐκ ὀρθῶς Θ 557, 558. — 305 ἀνθίσταντο:
 alii ἄνθ' ἴσταντο. ὑπόεικον conf. H. T. 403. — 313 ἐφορμηθέντα: ὑφορ-
 μηθέντα Aristophanes teste Schol. BL.

- ἔφθη ὀρεζάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάρμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῇ
 δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε.
 325 δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν.
 ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς ἔρεβος, Καρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμικωδάρου, ὅς ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 330 Αἶας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
 ζωὸν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 335 Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἥμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 τῷ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσσανον ἐρβραίσθη· ὃ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θείνε
 340 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδω ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 ἤριπε δ' ἔξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 345 Ἰδομενεὺς δ' Ἑρύμαντα κατὰ στόμα νηλεὶ χαλκῷ
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλαιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·

V. L. 324 ἀπο Α. μυώνων AD Vrat. A. Mose. 2. conf. ad 315.
 ἀποδ' Α. ἄραξε ACD 1. man. G. — 325 δούπησε E Lips. ὅσς' ἐκάλυπεν
 G. — 326 δαμέντε omnes, non δαμέντες. — 328 ἀμικωδάρου L. ἀμικω-
 δάρου Harl. ὅς ῥα DL. — 329 ἀνθρώποισι D. — 331 ζωὸν ἔλαβε S.
 κατα H. αὖθις E. — 332 λῦσε μένος G. ξίφει αὐχένα πλήξας L. — 333
 πᾶς G. ὑποθερμάνθη Schol. A 534. κατόσσε D. — 334 ἔλλαβε E. —
 335 ἔγχεσι μὲν γάρ — 337 λύκων μὲν omitt. H in textu et versus 336,
 337 in margine habet scriptos man. rec. — 337 αὖθις C. — 338 καυλὸν·
 καλὸν ACDHL Cant. θάλον S. καυλῷ Mor. Barocc. — 339 ὃ δ' D. ὅδ'
 CGHL, ἀπ' οὔατος Vrat. b. θείνε ACDGL Syr. — 340 ἔσχε δὲ οἶον G Flor.
 Rom. ἔσχε δ' οἶον H. — 342 κιχεῖς· κιχεῖς G. καρπαλίμοισι ACDGHL Syr.
 — 343 κατα DH. — 344 omitt. Lips. κατα DL. — 345 ἐρύβαντα S.
 ἐριδάμαντα L. — 346 δόρι L. ἐξεπέρησε ACDG . . . EPHCE Syr. —
 347 κέασσε E Townl. κέασσε Lips. et γρ. κέασσε. ἄρ ADEGHL. ὀστέα
 χαλκὰ L.

A. c. 324 ἄχρις Aristarchus,

ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
350 πρῆξε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
οὔτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοι
κίονται, ὑπ' ἐκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἶ τ' ἐν ὄρεσσι
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἳ δὲ ἰδόντες
355 αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
ἔτ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
360 ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
κέπτετ' ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, κάω δ' ἐρίφρας ἐταίρους.
ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω
365 αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη,
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
Τρωικόν, οὐς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφος ἔρυκε.

V. l. 348 δὲ τίναχθεν EG. — 349 ἀνα D. ῥίνας G. — 350 πρῆξε H. ΑΜΦΕΚΑΛΥΨΕ Syr. — 351 ἄρ ADEGHL Eust. 1061, 24. ἔλεν C.

ἕκαστον Eust. 1061, 24. ἘΚΑΚΤΟΝ Syr. ἐν ἄλλῳ ἄνδρας ἀρίστους A. — 352 ἄρνεσιν E. ἐπύχραον S. ἐρίφοι ACDEG Syr. — 353 ὑπ' ἐκ ACDE GHL. ΥΠ' ΕΚ Syr. ἐρεύμενοι C 1. man. ὄρεσσι ACDGL Syr. — 354 ἀφραδίῃσιν G. διέτμαγεν ACDEGHL Schol. Π 507: διέτμαγον S Syr. οἳ δὲ C. — 356 ἀπέχραον G. οἳ δὲ C. — 358 ἐφέκτορι D. ὑφ' ἑκτορι L. —

359 ἔτ' D. ἀκοντίσαι EL Vrat. A. Lips. ἀκοντίσαι D. ὁ δ' L. ἰδρεῖη CDH Lips. — 360 κεκαλυμμένοι Lips. — 362 ΓΙΓΝΩΣΚΕ Syr. γίγνωσκε ACDEGHL. — 363 ὥς D. ὥς AG. ceteri ὥς. — 365 τείνη: τείνει E.

τήνῃ D (i. e. τείνει). τείνει Barocc. Mor. — 366 ὥς A. γένετ' CE Lips. φόβος G. — 367 κατὰ D. — 368 σὺν D. λίπε L. — 369 ἔρυκε ACDGH. ἔεργε Syr.

A. c. 352 ἐπέχραον: ἐπέχρων Aristophanes? conf. Schol. β 50. — 353 οὕτως αἶ τε θηλυκῶς αἶ ὅτις Didymus. — 354 οὕτως διὰ τοῦ ἐ διέτμαγεν Didymus, conf. Ariston: ad Π 507 et adnot. ad A 531. — 365 λαίλαπα: ἐν τοῖς ὑπομνήμασι κατὰ δοτικὴν ἢ λαίλαπι Schol. LV.

- 370 πολλοὶ δ' ἐν τάφῳ ἐρυκάρματες ὠκέες ἵπποι
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥύμῳ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
 Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
 Τρωεὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
 πάσας πλήσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ τιμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
 375 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 ἄσφοδρον προτὶ ἄστρῳ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ' ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
 τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄεσι φῶτες ἐπιπτον
 πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνακυμβαλίζον.
 380 ἀντικρὺ δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι
 [ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 πρόσσῳ ἰέμενοι· ἐπὶ δ' Ἑκτορὶ κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθών
 385 ἦματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ἀνδρεσσὶ κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
 οἱ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνῃσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσῃσι θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 390 πολλὰς δὲ κλιτὺς τότε ἀποτμήγουσι χαράδραι,

V. L. 370 ἐρυκάρματες A. ἐρυκάρματοι^ε Lips. ὠκέες G. — 373 τρωεὶ
 L. οἱ δὲ C. οἱ δ' D. οἱ δ' Lips. οἷδ' H. φόβῳ G. — 374 ἀέλλη ACD
 EGHLS Syr. Vrat. A. Lips. edd. vet. sed ἄελλα confirmatur ana-
 logia formae θύελλα. — 375 ὑπαι ACEGHLS Syr. et Heynii libri.
 ὑπαι D. — 376 πρὸ τῇ C. ποτὶ L. προτιάστῳ D. ἐν ἄλλῳ ἄσφοδρον προτὶ
 ἄστρῳ ἐλιχθέντων ὑπαχαιῶν A. — 377 εἶδε CE. — 378 ὑπο L. ἄεσι G.
 — 379 πρηνέες ἐξοπίσω δίφροι H. ἐξοχέων D. ἀνακυμβαλίζον A Syr.
 ἀν' ἐκυμβαλίζον S: vulgo ἀνεκυμβαλίζον cum Apoll. Soph. 34. 2.
 Zonar. Lex. 219. Et. Mg. 96, 54. Cram. An. Par. IV, 11, 6. — 380 ἀνα-
 τάφρον G. ὑπέκθορον Cant. — 381 omitt. ACDHS Syr. Vrat. d. Flor.
 habent EGL. — 382 ἐπὶ AD. κέκλετο Vrat. A. — 383 ἴετο A. ἴετο D.
 ὠκέας G. — 384 ΩCΔOΘ' Syr. ὑπο A. βέβριθε: βέβρυχε Barocc. Mor.
 Vrat. A. — 385 ἦματ' D. ἦματι χειμερίῳ L. λαβρότατον Eust. 1066, 2
 et libri: λαυρότατον Eust. 1065, 44 et 64 Lips. Rom. χέη L ex corr. —
 386 δὴ ἀνδρεσσὶ CH Syr. Mosc. 2. Lips. δὴ ῥ' ἀνδρεσσὶ AE Rom. δὴ
 τ' ἀνδρεσσὶ GL Cant. Townl. Vrat. A. Flor. δὴ τ' D. δὴ τ' S. χαλεπήνῃ
 C. — 387 εἰ ἀγορῇ G. κρίνειε Et. Mg. 197, 7. — 389 τε omitt. G. —
 390 κλιτὺς CEGHLS Syr. κλιτὺς (sic) A. κλειτὺς H. κλιτὺς D Townl.

A. c. 372 σφεδανόν: οὕτως ὡς σφοδρὸν προεῖρηται Schol. A conf.
 H. T. 354. — 379 ἀνακυμβαλίζον: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἀνε-
 κυμβαλίζον Didymus. — 390 κλιτὺς: κλιτὺς Herodianus. χαράδραι
 Aristarchus, προπαροευτόνως.

ἐς δ' ἄλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι βέουσαι
 ἔξε δρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὡς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλη στενάχοντο θέουσαι.

- Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 395 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπетές, οὐδὲ πόληος
 εἶα ἰεμένους ἐπιβαίνεμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταΐσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιήν.
 ἐνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ
 400 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα·
 δούπησεν δὲ πεσών. δ δὲ Θέστορα, Ἕννοπος υἱόν,
 δεύτερον ὀρμηθεῖς· ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγῃ φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἦνία ἥϊχθησαν· δ δ' ἔρχεϊ νύξε παραστὰς
 405 γναθμόν· δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων,
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπὶ προβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῃ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ,
 410 καδ' δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ

V. L. 391 ΕΙCΔ' Syr. — 393 ἔξεορέων AD. ἐπὶ κάρ CEGHL Schol. B 443. Herodianus περὶ διχρόνων 283, 7. Suidas I, 2, 409, 7. Draco de Metr 36, 21. Cram. Ep. 227, 14. ἐπὶ κάρ' Apoll. Soph. 73, 20. ἐπικάρ AD Vrat. A. Et. Mg. 360, 17. Zonar. Lex. 855. δέ τε: δέ τ' E Lips. μινύθει δέ τοι ἔργ' ἀνδρῶν Apoll. Soph. 73, 20. — 393 ὡς A. τρωαὶ AL Vrat. d. τρωαὶ H. τρωαὶ CE Syr. τροαὶ G. τρώων D. στενάχονται H. — 394 ΠΡΩΤΑΙCΕΝΕΚΕΡCΕΦΑΛΑΓΞΙ Syr. ἐπέκερσε D Townl. Lips. Vrat. d. ἀπέκερσε Cant. δ' ἀπέκερσε S. — 395 παλιμπетές A. παλιπετές H. — 396 ἰεμένους D. ἐπιβαίνειν L. — 398 ἀπετίνυτο ADE 1067, 4 GH Barocc. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἀπετίνυτο CE 1066, 49 L. — 399 ἦτοι πρῶτον πρόνοον βάλε H. ἐν ἄλλῃ βάλε ποιμένα λαῶν A. — 401 δ δὲ C. ἴννοπος D. — 402 δεύτερος E. ὁ μὲν C. εὐξέστω ACD Vrat. A. εὐξένῳ G. ἐνὶ D. — 403 ἀλείς AEGH Lips. Townl. Vrat. A. καὶ γὰρ L. — 404 δδ' CGHL. — 405 δια A. ὀδόντας Vrat. A. — 406 ἔλκε ACDEHL Townl. Vrat. d. Mosc. 2.: εἶλκε G. τίς C. — 407 ἐπὶ ACEGHL Athenaeus VII, 284. ἐπὶ D. ἰχθύν ACD Et. Mg. 468, 13; 20; 45. — 408 ἐνὶ ἥνοπι Schol. Ω 81. — 409 εἶλκ' CDGS. εἶλκεν E Lips. δίφροιο G. κεχηνότα C. — 410 καδδ' ACDGHL. ἄρ ADEGHL. — 411 ἐρύλαον D Harl. Mosc. 2. man. rec. ἐρύλαον ACGH. εὐρύλαον LS. εὐρύλαον Cant. Mor. Lips. Schol. Δ 461. ἐπεσσύμενον A. ἐπεσσύμενος D. πέτρῳ ἢ πέτρῃ E.

A. c. 393 τρωαὶ veteres, conf. H. U. 214. — 406 ἔλκε χωρὶς τοῦ ἱ ἀρίσταρχος, καὶ ἔξης (409) ὡς ἔλκ' ἐκ δίφροιο Didymus.

- μέσσην κακ κεφαλὴν· ἦ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεῖσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 415 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑρύμαντα καὶ Ἀμφοτερὸν καὶ Ἐπάλτην
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην ἔχιον τε Πύριν τε
 Ἰφέα τ' Εὐιππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 Καρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
 420 χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας,
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 αἰδῶς ᾧ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε.
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
 ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 425 Τρῶας, ἔπει πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἔπει ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 430 ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

V. l. 412 κακεφαλὴν ACDGH Schol. Δ 461. κακεφαλὴν L. ἦ δ' D. ἦδ' CGHL. — 413 δ δ' D. δδ' CGHL. — 414 ἀμφὶ D. δέ μιν libri cum Schol. B 2. δ 793: δέ οἱ Schol. Δ 461, conf. N 544. — 415 ἐρύμαντα L. — 416 ἔχιον L: ceteri ἔχιον. πύρην G: ceteri πύριν. Lips. πύρον. — 417 ἐφέα G. πολύμηλον A. — 418 πέλασεν H. — 419 δ' omitt. Mor. Barocc. ὡς εἶδεν ἀμιτρ. Lips. ἀμιτροχίτωνας A. — 420 ὑπὸ CGL. ὑπο οἱ A. δαμέντας: θανόντας L. — 421 ἄρ DGHL. ἄρ A. λυκίοισι C. λυκίηθεν D. — 422 θοοὶ ἔστε AD: θοοὶ ἔστέ CGHL. θοοὶ ἔστε E Plutarchus de Aud. roët. 11. — 423 δ' ἄρ' ἐγὼ Vrat. A. — 424 ὦδε D. πολλὰ κακὰ EH. ἔοργε ACDEGHL. — 425 τρῶας L. ἐπὶ G. πολλῶν καὶ Barocc. — 426 ῥά CGHL. ἄλτο C: ceteri ἄλτο. χαμάζε ADEGH: χαμάζε CL. — 428 οἷδ' D. οἷδ' CGHL. Cram. Epim. 102, 27. ὡς δ' ὅτε αἰγυπιοὶ Barocc. — 429 κλάζονται G. κλάζοντες L. μάχωνται ADL Townl. μάχονται CE GHS. μάχοντε Lips. — 430 ὡς ACDGHL. κεκλήγοντες ACDEGH: κεκληγόντες LS. ἐπαλλήλοισιν D. ἐπ' ἀλλήλοισ ἐπόρουσαν Flor. — 431 πάϊς libri.

A. c. 415 Ἀμφοτερὸν Aristarchus, δευτόνως, conf. H. T. 400. — 422 θοοὶ ἔστε, conf. 494. — 430 κεκλήγοντες: ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν ἀριστάρχου κεκληγόντες Didymus, conf. H. T. 296.

ὦ μοι ἐγών, ὃ τέ μοι Καρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.

- 435 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι,
ἥ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
ἥ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·

- 440 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἵσῃ,
ἄψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσχεὲς ἐξαναλῦσαι;
ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, εὐ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

- 445 αἶ κε ζῶν πέμψης Καρπηδόνα ὃν δὲ δόμον δέ,
φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.

- 450 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
ἥ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,

V. L. 433 ὦμοι ACE. αἶ αἶ ἐγών Plato Rep. III, 388 C. ὅτε libri. μοι: μῖν H. — 434 ὑπο A. — 435 μέμονεν H. μαῖμον' ἐν φρεσὶν S. — 436 ἥ G. ἀπὸ GHL Flor. ἀπο D. — 437 θείω D. ἐν ACDEHL Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Cram. Ep. 110, 11: ἐνὶ G. — 438 ἥ AD: ceteri ἥ. ὑπο A. δαμάσω D. — 440 ἔειπας ἥ ἔειπες E. — 442 ἐθέλοισ Vrat. b. — 443 ἔρδ' GL. οὐ τι L 1. man. — 444 ἐνὶ D. ἐν E. — 445 κεν Vrat. A. κε ζῶν DH. κεν ζῶν LS. κεν ζῶντα E. ὃν δὲ δόμον δέ AD: ceteri ὄνδε δόμονδε. — 447 ἀπὸ A. — 449 τοῖσι D Lips. Vrat. A. — 450 εἴ τοι: ἦτοι AE. φίλος CGH: φίλον ADL Mor. Cant. Vrat. A. φίλον ἥ φίλος E, conf. Ψ 548. — 451 libri ἦτοι. ἐνὶ AD. — 452 ὑπὸ CDEGL. ὑπο A. — 453 ἐπεὶ δὴ: ἐπειδὴ ACEH Barocc. Mor. Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Rom. Apoll. Soph. 17, 12. vulgo ἐπὶν δὴ cum DGL. ἐν ἄλλω ἐπὶν δὴ τότε (sic) A. ἐπεὶ δὴ cum coniunctivo legitur A 478; ἐπεὶ O 363. 680. β 135 (?). υ 86. λίπη: λίπε Apoll. Soph. 17, 12. Eust. 1062, 13. ψυχὴ ται G. τε omitt. L.

A. c. 433 de scriptura ὦμοι conf. H. U. 188. — 431—461 Ζηνόδοτος περιγράφει τὴν ὁμιλίαν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας. — 437 de ἐν in hac sede versus conf. 514. Υ 385. ν 322. ρ 526. τ 271. B 610. Γ 244. Ε 574. Ν 398. Ο 606. 624. Ρ 514. 753. Υ 435. Χ 426. α 51. δ 782. θ 53. ι 535. κ 290. λ 115. μ 264. ρ 157. c 84. 438 ἥ, non ἥ, Herodianus. — 445 οὕτως ἀρίσταρχος μονοσυλλάβως ζῶν (sic). ἄλλοι δὲ ζῶν Didymus. ζῶν, non ζῶν, scribitur teste Herodiano ad Ε 887. — 450 ἀρίσταρχος φίλος ἐστί, ἄλλοι δὲ φίλον ἐστί Didymus.

- πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον,
 455 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται,
 ἔνθά ἐ ταρχύουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 460 παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβύλακι, τηλόθι πάτρης.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σκεδὼν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἔνθ' ἦ τοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
 ὅς ῥ' ἦς θεράπων Καρπηδόνοιο ἦεν ἄνακτος,
 465 τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Καρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεύτερον ὀρμηθεὶς, ὃ δὲ Πήδασον οὐτασεν ἵππον
 ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰέθων.
 κὰδ δ' ἔπες' ἐν κονίῃσι μακύν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 470 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δὲ σφι
 σύγχευ', ἐπεὶ δὴ κείμε παρήγορος ἐν κονίῃσι.
 τοιοῦτον μὲν Αὐτομέδων δουρὶ κλυτὸς εὗρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶζας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδὲ μάττης·

V. L. 451 θάνατόν γε L. — 455 εἰς ὅκε A: vulgo εἰσέκε. D εἰσέκεν. δὴ omitt. C. ἴκωνται: ἐν ἄλλῳ ἴκοιτο A. — 456 ἐνθά ἐ ACDGHL. ὄφρα ἐ Stob. Floril. 123, 7. ταρχύουσι H Barocc. Lips. Vrat. b. d. A. Stobaeus. κασίγνητός G. — 458 ὡς A. — 460 ἔμελλε ACDGH. — 461 ἐνὶ L. — 462 οἶδ' CGHL. — 463 πάτροκλος μὲν CG Ven. B. θρασύμηλον ACEL Barocc. Mor. θρασύδημον DHS Lips. Vrat. b. d. ἐν ἄλλῳ θρασύδημον A. θρασύμηδην G Cant. — 464 ἦεν ἀριστος

S. — 467 δεύτερον CDH. δεύτερος A. vulgo δεύτερος. ὃ δὲ C. — 468 δὲ ξιὼν G. ὃ δ' D. ὃ δ' CGL. αἰέθων Lips. — 469 καδδ' ACDG. καδδ' Cram. Ep. 218, 24. 253, 9: 18. 281, 17. καδδέπες' HL. ἔπες' ἐν: ἔπεσεν Vrat. d. Cram. Ep. 281, 17. ἔπεσε 253, 9 et 18. ἀπο CDHL. — 470 ζυγόν: ζυγός Vrat. A. ἔυλον Cram. Ep. 268, 7. σφι ACEGHL post ras. vulgo σφιν. — 471 παρήγορος H. κονίῃσι ACDEGH. — 472 δουρὶ κλυτὸς A Vrat. b. d.: ceteri δουρικλυτὸς. εὗρετο: εὔρατο C Lips. — 473 σπασάμενος C Vrat. A. τανύηκες Vrat. A. — 474 παρήγορον H. οὐδὲ μάττης D. οὐδὲ μάττηεν S. οὐδ' ἐμάττης ACGH. οὐδ' ἐμάττηεν EL.

A. c. 451 νήδυμον Aristarchus μετὰ τοῦ ν. — 467 διὰ τοῦ ν γραπτόν τὸ δεύτερον ὀρμηθεὶς Didymus. οἱ ὑπομνηματίζονται δεύτερον διὰ τοῦ ν Schol. V. ἐν τῇ Φιλήμονος οὕτως ἐφέρετο „ὃ δὲ Πήδασον ἤλασεν ἵππον“ Didymus. γράφει Ἀρίσταρχος „ὃ δὲ Πήδασον ἀγλαὸν ἵππον, τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς, ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι (153, 154), τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον“ Schol. V.

475 τῷ δ' ἰθὺνθήτην, ἐν δὲ ρυτῆρι τάνυσθεν·

τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἔνθ' αὖ Καρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,

Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἀκωκῇ

ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ

480 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,

ἀλλ' ἔβαλ' ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχεται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.

ἤριπε δ' ὥς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἡ ἀχερωῖς,

ἢ ἐπίτυς βλωθρῇ, τήν τ' οὖρεσι τέκτονες ἄνδρες

ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·

485 ὥς ὃ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,

βεβρυχώς, κόνιος δεδραγμένος αἵματοέεσσης.

ἢ ὅτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,

αἴθωνα μεγάλθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,

ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γάμφηλῃσι λέοντος,

490 ὥς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων

κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ

αἰχητήν τ' ἤμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·

νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι.

495 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας

πάντῃ ἐποικόμενος Καρπηδόνοιο ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.

V. L. 475 τάνυσθε H. — 476 αὐθῖς C. συνίτην Cant. Vrat. A. περί DGL Mosc. 2. Rom. — 473 δ δ' D. 88' CGHL. — 480 ἔφυγε S. — 481 ἀμφαδινὸν D. αδινὸν A. αδινὸν C Hesych. I, 46. vulgo αδινόν. — 482 τις omitt. L. τις C. — 483 τήν τ': τήν L. — 484 ἐξέτεμον Vrat. A. — 485 ὥς A. δ ACDHL. κεῖτο omitt. G Rom. — 486 κόνιος Vrat.

A. — 487 ἀγέληφι CEH. — 488 ἐν: ἐν A. ἐπ' E 1072, 12 H Mor. Baroce. Vrat. b. d. A. ἐνεἰλιπόδεσσι D. εἰλιπόδεσσι G Flor. βόεσσι A. — 489 τε omitt. L. ὑπο A. γαμφηλοῖσι L. — 490 ὥς A. ὑπο AH. — 492 πέπων Mor. — 493 ἔμμεναι Lips Vrat. A. Flor. — 494 τοῖ G. θεός ἐσσι L. — 495 ὄτρυνον G Vrat. d. — 496 πάντῃ ADEGH. πάντῃ CL. ἀμφι μάχεσθαι A. — 497 omitt. C. 1. man. περί A. περιμάρναο CHL.

A. c. 483 οὖρεσι τέκτονες Aristarchus: οὖρεσι τέκτονες Nicias. ὅφ' ἐν, conf. N 390. — 486 βεβρυχώς: τινὲς διὰ τοῦ κ, κακῶς Schol. V. — 488 διὰ τοῦ ὦ ἐν εἰλιπόδεσσι αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 492 ἀμεινον γράφειν πάρος πολεμιστὰ ἀντὶ τοῦ πέπον Schol. V. — 494 κακός: τινὲς θρασὺς γράφουσιν Schol. BL. — 497 περί μάρναο: περιμάρναο Aristarchus, ὅφ' ἐν.

κοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
500 τεύχεα κυλῆσμαι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
ὀφθαλμοὺς ῥίνας θ'. ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαίνων
ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο.
505 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυς' αἰχμὴν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ χέθον ἵππους φυσιόωντας,
ἰεμένους φοβέεσθαι, ἔπει λῖπεν ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰόντι.
ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὃ τ' οὐ δύνατο προσαμύναι.
510 χειρὶ δ' ἐλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τείρε γὰρ αὐτὸν
ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰψί
τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκβόλῃ Ἀπόλλωνι·

κλυθεὶς ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
515 εἷς ἦ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντος' ἀκούειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
ὀξεῖησ' ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἶμα
τερσῆναι δύναται, βαρῦθι δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·

V. l. 498 ἐγὼ omitt. H. — 499 ἥματα D. εἴ κε μ' GL. εἰ κέ μ' D. ἐν ἄλλῳ εἴ κεν Ἀχαιοὶ A. — 501 ὄτρυνε G. — 502 ὥς A. — 503 ὀφθαλμοὺς τε Lips. Vrat. A. ῥίνας θ' C. ῥίνας τε D. ὁ δὲ C. ἐν omitt. L. στήθεσσι C. — 504 εἶλκε ACDEGHS. ἔλκε L. ποτὶ CDHS Lips. Vrat. A. — 505 αἰχμὴν G. τε omitt. Schol. N 574. — 506 αὐτοὺς L. — 507 ἰεμένους H. φοβέεσθ' C. λῖπεν ADH Lips. Mosc. 2. λῖπον CEG L. — 509 δὲ ἢ ἦτορ G. 87° libri. — 510 χειρὶ λαβὼν δ' Vrat. d. χειρὶ δ' ἔχων Cram. Ep. 291, 6. πείρε γὰρ H. τείρε τε Vrat. A. αὐτόν· αἰνῶς Flor. — 511 ἐπεσσύμενος C 1. man. — 512 ὑψηλοῖο G. ἀνὴρ ἐτάροισιν S. — 513 ἐκβόλον ἀπόλλωνα Harl. — 515 εἷς AD: ceteri εἷς ἐνὶ D. ἐν LS. πάντος: παντός Rhet. Gr. III, 159, 11 diserte. δέ τε πόντος G. — 516 κη-
δομενῳ H. — 517 γὰρ omitt. HL. κρατερόν EG Lips. ἀμφὶ D. δέ μιν E. — 518 ὀξεῖαισ' ὀδυνάις E bis. — 519 βαρῦθι L. βαρῦθι Lips. ὤμος ὑπερθε H Vrat. d. (ὑπερθεν).

A. c. 504 εἶλκε: ἔλκε Aristarchus. idem ἔχοντο pro ἔποντο. — 507 διὰ τοῦ ἔ λῖπεν, ἐπειδὴ τὰ ἄρματα τῶν ἀνάκτων ἐλείφθησαν . . . Ζηνόδοτος δὲ διὰ τοῦ ὁ λῖπον Didymus. — 508 αἰόντι Aristarchus, προπαροξυτόνως. — 515 πάντος' ἀκούειν Herodianus cum Aristarcho: παντός Zenodotus.

- 520 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι χεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
 ἐλθὼν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε,
 Καρπηδῶν, Διὸς υἱός· ὃ δ' οὐδ' ὦ παιδὶ ἀμύνει.
 ἀλλὰ κύ πέρ μοι ἄναξ τόδε καρτερὸν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 525 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν,
 αὐτός τ' ἄμφι νέκυι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦς ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέον
 αἶμα μέλαν τέρσῃνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 530 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦεν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
 ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποιοόμενος, Καρπηδόνοιο ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
 535 Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον,
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἑκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης
 540 θυμὸν ἀποφθινύθουσι· κύ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 κεῖται Καρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπικτῶν,
 ὃς Λυκίην εἵρυτο δίκησί τε καὶ σθένει ὦ·
 τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμας ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.

V. l. 521 ἀνὴρ δς ἄριστος Harl. ὄλωλε A. — 522 δ δ' DHL. ὃδ' C. ὦ παιδὶ ACDEGHLS et Heynii libri. οὐ παιδὸς Schol. C 171. vide N 464. P 563. — 523 κύ πέρ μοι C. κρατερὸν E Lips. ἔλκος: ἄλκος C Harl. ἄκεσαι C. — 524 κοίμησον ADEH: κοίμωσον CGL 1. man. S Vrat. A. κοίμωσον L 2. man. Harl. Townl. „κοίμωσον ceteri codd. in his Lips. sicque editum erat ante Barnes.“ Heyne. ἐτάροισι ACDGH. — 526 νέκυι ACDG. νέκυν κατατεθνηῶτα Lips. νέκυν κατατεθνηῶτα L. κατα-

τεθνηῶτι AH. κατατεθνηῶτι Vrat. A. κατατεθνηῶτι CDEGS. — 527 ὥς A. — 528 ἀπο D. — 529 τέρσῃνε H. — 530 ἔγνω H. ἐνὶ AD. — 531 ὅττι οἱ A. ἄναξ θεὸς S. — 532 ὤτρυνεν A. ὤτρυνε D. ὤτρυνε CE HL Lips. λυκίων G. — 533 πάντη ADEGH: ceteri πάντη. ἀμφὶ μάχεσθαι Lips. — 534 τρῶας L. βιβάσκων L. — 535 ἐπὶ CDGL. ἐπὶ A. — 538 εἰς AD: vulgo εἰς. C εἰς cum gravi et circumflexo. — 539 εἰς σέθεν G. — 540 ἐπαμύναι D Cant. Harl. Vrat. A. ἐπαμύναι Lips. — 543 ὑπο A.

A. c. 522 ὦ παιδὶ: οὐ παιδὸς Aristarchus, conf. Schol. C 171. — 523 ἄκεσαι: ἀκέσαι Aristarchus. — 526 οὕτως διὰ τοῦ ἡ αἰ ἀριστάρχου κατατεθνηῶτι Didymus. — 542 εἵρυτο Aristarchus: εἵρυτο Tyrannio, vide Zon. Lex. 688.

ἀλλὰ φίλοι πάρσθητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 545 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλυνται, ἀεικίσσῳσι δὲ νεκρὸν
 Μυρμιδόνες Δαναῶν κεχολωμένοι, ὄσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.

ὥς ἔφατο, Τρῶας δὲ κατὰ κρήθεν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
 550 ἔσκε καὶ ἄλλοδαπός περ ἑὼν· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἔκτωρ χυόμενος Καρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὥρσε Μενoitιάδew Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 555 Αἶαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

Αἶαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἰοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἥ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν,
 Καρπηδῶν. ἄλλ' εἴ μιν ἀεικισαίμεθ' ἐλόντες,
 560 τεύχεά τ' ὥμοιν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταῖρῳ
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεί χαλκῷ.

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 565 κύμβαλον ἀμφὶ νέκυι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι
 δεινὸν ἄυσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.

V. l. 544 δὲ omitt. H Vrat. A. — 545 ἀπο ACDHL. ἀεικίσσῳσι E
 Apoll. Soph. 10, 28. ἀεικίσσῳσι H. — 547 οὐς E. — 548 τρῶας L. κατα-
 κρήθεν ADG Eust. 1257, 55. κατάκρηθεν H. κατάκρηθεν Vrat. A. κατ'
 ἀκρήθεν S. κατ' ἀκρηθεν C. κατάκρηθεν ἢ κατακρήθεν E. — 549 ἐπεὶ
 σφιν CDL Lips. ἐπὶ σφιν Apoll. Soph. 147, 21. — 552 βὰν C. — 554
 μενοιτιάδew ACDH Lips. μενοιτιάδew LS. μενοιτιάδew G. — 555 αὐτῷ
 G. — 556 αἶαντες L. φίλον ἔστω: ἐν ἄλλῳ μένος ἔστω A. — 557 μετ'
 ἀνδρῶν L. — 558 ἐσήλατο A. ἐκύλα Thomas Mag. sub v. κυλῶ. —
 559 ἀεικισόμεθα E. — 560 τεύχε' ἀπ' S. ἀφελόμεθα D Vrat. b. 1. man.
 d. ἀφελόμεθα H καὶ ἐν τιν' G. — 562 ὡς A. οἱ δὲ C. — 563 οἱ δ' D.
 οἱ δ' CGHL. — 565 νέκυϊ ACDG. κατατεθνηῶτι L Mor. Vrat. A. κατα-
 τεθνηῶτι ACDGHS. — 566 αἶσαντες G.

A. c. 548 κατὰ κρήθεν Aristarchus; alii κατ' ἀκρηθεν teste Schol.
 V, conf. κατ' ἀκρης N 772. O 557. X 411. Ω 728. κατὰ κρήθεν legitur
 λ 588. Hymn. V, 182. Hesiod. Theog. 574, ἀπὸ κρήθεν Hesiod. Scut.
 Herc. 7. — 558 Aristarchus ἐσήλατο: ἐσήλατο Lysanias, conf. Eust.
 1075, 45. — 559 εἰ Aristarchus (λείπειν φασὶν αἱ ἀριστάρχου τὸ εὖ ἂν
 ἔχοι Schol. A): εὖ Rhianus.

Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

ῥῶσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·

570 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
υἱὸς Ἀτακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
ὃς ῥ' ἐν Βοῦδείῳ εὐ ναιομένῳ ἦναισσε
τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιδὸν ἐξεναρίζα
ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·

575 οἱ δ' ἅμ' Ἀχιλλῇ ρῆξήνορι πέμπον ἔπεσθαι
ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.
τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἥ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ
580 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάριοιο,
ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρῇ ἐοικῶς
ὠκεί, ὃς τ' ἐφόβησε κολοιοὺς τε ψῆράς τε·
ὥς ἴθους Λυκίων Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε

585 ἔκκυο καὶ Τρώων, κεχόλωτο δὲ κῆρ ἐτάριοιο·
καὶ ῥ' ἔβαλε Θενέλαον, Ἰθαίμενος φίλον υἱόν,
αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
590 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆη πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ

V. l. 567 ἐπὶ D. κρατερῇ ὑσμίνῃ S. — 568 ^{α α}περὶ S. εἴη AH. —
569 πρότερον Barocc. Mor. τρῶες L. — 570 μετὰ A. — 571 ἐπειγεύς
AHS Harl. Lips. Vrat. d. — 572 εὐ, ναιομένῳ A. εὐ ναιομένῳ CDHLS.
vulgo εὐναιομένῳ. ἦναισσε ACDGH. — 573 τοπρίν DEL. τότε γ': τό γ'
L. — 574 πηλῆα D. εἰς Πηλῆ Schol. O 339. — 575 οἱ δ' D 1. man.,
nunc δ δ'. οἱ δ' CGHL. ἀχιλλῇ CD. πέμπεν D. — 576 ἱβρί εὐπωλον.
τρῶεσσι L. — 578 ἦδ' CGL. ἦδ' H. — 579 δ δ' D. 88' CGHL. ἐπὶ γαίῃ
S. — 580 ἀμφὶ AD. χύτο D. θάνατος κείτο L. θυμοραϊστής C. — 581 ἄρ

ADEGH. — 582 ἴθυσεν D. — 582 ἱρῇ DHL Schol. P 755. ἱρῇ A. —
584 ὥς AG. — 585 τρώων L. κεχόλωτο G Cant. Flor. — 586 ἔβαλες
Lips. ἰθαίμενος Mosc. 2. Vrat. A. Flor. — 587 ἀπο D. τένοντε G. τέ-
τε
νοντας A. conf. E 307. K 456. Ξ 466. P 721. Y 478. X 396. γ 449. H.
U. 168. — 5-9 τέτυκτο G. — 590 ἀφῆη: ἀφῆκε LS. ἀφῆκε Lips. προή
Vrat. A.

A. c. 574 Πηλῆ': alii Πηλῆ, conf. Schol. O 339, in quo comparan-
tur Μηκιστῇ et Τυδῇ Δ 384.

- ἤε καὶ ἐν πολέμῳ, δῆϊων ὑπο θυμοραϊστέων,
τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὥσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
595 Χάλκωνος φίλον υἱόν, δὲ Ἑλλάδι οἰκία ναίων
ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ
στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
600 ὥς ἔπες' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο,
στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, δὲ Διὸς ἱερεὺς
605 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὐατος· ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·
ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβύντος.
610 ἄλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
πρόσσῳ γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
οὔδαι ἐνικίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη
ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
[αἰχμῇ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
615 ᾤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.]

V. l. 591 ἢ E. ὑπὸ CDGL. ὑπο H. — 592 ἐχώσαντο S. τρῶες L.
— 594 ἔκτεινε GL Lips. δὲ omitt. L. — 596 ὄλβῳ τε A. μυρμιδόνεσσι
ACDEGH. — 598 ἐξ ἀπίνης G. — 599 πυκινόν: γρ. δεινὸν Lips. ἔλαβ'
DH Townl. Lips. Vrat. d. — 600 τρῶες L. — 601 ἄρ ADGHL. — 603
τρῶων L. — 604 ἱερεὺς Lips. Rom. — 605 ὥς A. — 606 τὸν ῥ' ἐβαλε
κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος Schol. Δ 461. — 607 ἀπὸ: ἀπαί L. — 608 μηριό-
νην S. — 609 τεύξεσθαι GS Vrat. b. ὑπ' ἀσπίδια ADH. προβιβύντος
ACDEGHLS, conf. N 158. 807. — 610 ὁ μὲν C. — 611 ἐξόπιθεν DG
Lips. — 612 ἐνὶ σκίμφῳ G. ἐνὶ σκήφῳ Vrat. A. ἐνικίμφθη Schol. Δ 457.
ἐπὶ CD. δουρίαχος L. — 613 ἀφίη Mor. Barocc. ὄβριμος C. — 614,
615 omittunt ACD in textu EH in textu LS Lips. Harl. Townl. Vrat.
d. A. habent D et H in marg. man. rec. G, conf. N 504.

A. c. 607 ἐν τισιν ἐφέρετο „Μηριόνης δ' ἀνέπαλτο φίλον δέ οἱ
ἦτορ ἰάνθη Schol. V. — 613 ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου οὐκ ἐφέρετο
καθάπαξ· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὄβελος (cod. ἄλογος) αὐτῷ παρέκειτο Schol.
V. vide Osann. Aneed. Rom. pg. 246.

Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·

Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστὴν περ ἑόντα
ἔγχοις ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.

τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρὶ κλυτὸς ἀντίον ἠῦδα·

620 Αἰνεία, χαλεπὸν σε καὶ ἴφθιμόν περ ἑόντα

πάντων ἀνθρώπων βέεσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα

ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.

εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξεί χαλκῷ,

αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἔων καὶ χερσὶ πεποιθώς

625 εὖχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.

ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἔων ἀγορεύεις;

ὦ πέπον, οὐ τοι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσιν

νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθεῖξει.

630 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·

τῷ οὐ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.

τῶν δ' ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρη

οὔρεος ἐν βήσσει· ἔκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·

635 ὥς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

V. l. 617 τάχα μὲν σε Mor. Barocc. — 618 σε βάλον περ D Vrat. A. σ' ἔβαλόν γε L. — 618—620 omitt. S. Vrat. d. — 619 δουρὶ κλυτὸς A Vrat. b. d.: ceteri δουρικλυτὸς. ἠῦδα D. — 620 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 621 βέεσαι CDE Vrat. A. ὅς κέ σευ ACD EGH: vulgo ὅς κε σεῦ male. — 622 τέτυξαι Lips. — 623 τυχόν D. — 624 αἰψά τε S Flor. καὶ post κε omitt. C. — 625 δοίης A. δῶης G Flor. δώσεις Lips. ἐν ἄλλῳ δῶης A. κλυτοπόλῳ C. — 626 ὥς A. ἐνέειπε HS Townl. Vrat. b. d. ἐνέειπτε G. — 628 οὔτοι ACHL Cant. Harl. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. οὔτι DEG. τρῶες L. ὀνειδείοις EL. ἐπέεσσιν ACDE. — 629 καθεῖξει G. — 631 τῷ ADHL: τῷ CEG. οὔτοι L. — 632 ὥς A. ὁ μὲν C. ἦρχεν L. ὁ δ' DL. ὁ δ' CH. ἔσπετο H. ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου L. — 633 ὀρυμαγδὸς CGH. * ὀρώρη: ὀρώρει ACHLS Vrat. A. ὀρωρεν DE bis G. ἐν τιαν ὀρωρεν A. — 634 βήσσει L. βήσσει E. γίγνεται L: γίνετο ACDEGH. — 635 ὥς A. ὀρνυτο DS. ἀπο A. εὐρυοδείης A. εὐρυοδείης C.

A. c. 633 οὕτως ὀρώρει ἀρίσταρχος Didymus, cui, vel potius librario, fidem non habeo, nam plusquamperfectum in comparationibus locum non habet, quod Aristarchum fugere non potuit. ὀρώρη primus correxit Bekkerus, conf. adnot. ad Δ 483. — 634 ἀκουή: ἀριστοφάνης αὐτμή (sic) Didymus.

- χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' εὐποιητῶν,
 νυσσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Καρπηδόνα διόν
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 640 ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
 σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγρεα δεύει·
 ὥς ἄρα τοῖ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, οὐδέ ποτε Ζεὺς
 645 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαιινῷ,
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ,
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἢ ἤδη καὶ κείνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Καρπηδόνι φαιίδιμος Ἔκτωρ
 650 χαλκῷ δηώσει, ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔλθαι,
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν·
 ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσαντο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἥς θεράπων Πηληιάδew Ἀχιλλῆος
 ἐξαυτίς Τρῳάς τε καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυστὴν
 655 ὥσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Ἔκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνήκεν·

V. l. 636 βοῶν τ': βοῶν E 1079, 14. 679, 21. εὐποιητῶν AC.
 εὐ ποιητῶν DHL. Vrat. b. d. εὐ ποιητῶν ἢ εὐποιητῶν E 1079, 14
 et 24. εὐποιητῶν G Apoll. Soph. 52, 3. Et. Mg. 204, 2. Eust. 98, 38.
 679, 21. — 639 βελέεσσιν H. κονίησι D. — 640 εἵλυτο: εἵρυτο D. —
 641 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. περι A. — 642 ἐνιβρομέωσι ACDHL Athen.
 XI, 495. ἐνιβρομέωσι Cram. Ep. 50, 17. ἐνὶ βρομέωσι E. ἐπὶ βρομέωσι G.
 βρομέουσι Harl. Lips. Vrat. A. περὶ γλαγέας CH. ἐγγλαγέας Athen. XI,
 495. πολυγλαγέας Apoll. Soph. 55, 1. κατὰ ACDH — 643 ἐνειαρινῇ
 D. — 644 ὥς A. — 646 ἐφράζετο S. — 647 πατροκλῆος Lips. μερμε-
 ρίζων G Flor. — 648 καὶ κείνον ACEH Lips. Vrat. d. A. Mosc. 2.
 κακείνον DG. κακείνον LS. ἐνὶ AD. — 649 ἐπαντιθέω A. — 650 δη-
 ώσῃ G. δηώσῃ L. δηώσει C (an δηώσει? et ἔλοιτο?). — 651 ἢ libri.
 ὀφέλλειεν Lips. Vrat. A. Rom. ὀφέλλει δὴ πόνον G Flor. — 654 ἐξαυτίς
 C. τρώας L. — 655 προτιάστῳ D. πρό τὶ C. πρωτὶ G. — 656 θυμὸν
 ἐνήκεν ACDGHL Harl. Vrat. b. Mosc. 2. Flor. θυμῷ ἐνώρσεν Townl.
 Lips. supraser. Rom. φύζαν ἐνήκεν Lips. Vrat. b. φύζαν ἐνώρσεν S
 Cant. Mor. Baroce. Vrat. A. φύζαν ἐνήκεν ἢ κατὰ τινος θυμὸν ἐνώρσεν
 Eust.

A. c. 636 ἀμεινον εἶχε φησὶν ὁ ἀρίσταρχος εἰ ἐγγράπτο βοῶν
 εὐποιητῶν ἔξω τοῦ τε συνδέσμου Didymus. — 638 Καρπηδόνα διόν:
 ἀρίσταρχος κατὰ δοτικὴν καρπηδόνη διῶ Didymus. — 640 εἵλυτο,
 conf. H. T. 240. — 648 ἐκ πλῆρους καὶ κείνον αἱ ἀριστάρχου Didymus.

- ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
 Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἰρὰ τάλαντα.
 ἐνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν.
 660 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον, βεβλαμμένον ἦτορ,
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εἴτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμουιν Καρπηδόνοσ ἐντε' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 665 δῶκε φέρειν ἐτάροις Μενoitίου ἄλκιμος υἱός.
 καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 εἰ δ' ἄγε νῦν φίλε Φοῖβε κελαϊνεφές αἷμα κάθηρον
 ἐλθὼν ἐκ βελέων Καρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆσι
 670 χρίσον τ' ἄμβροσιν, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσسون·
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὤκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίης εὐρείης πίοιι δῆμῳ,
 ἐνθά ἐ ταρχύουσιν κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 675 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατὴρ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων ἐς φύλοπιν αἰνὴν,

V. l. 657 ἔτραπε: ἔτρεπε L Lips. Vrat. d. — 658 τρῶας L. —
 659 ἀλλὰ φόβηθεν DL: ceteri ἀλλ' ἐφόβηθεν. — 660 βεβλαμμένον AC.
 βεβλαμένον S Flor. Rom.: βεβλημμένον DG. βεβλημένον Cant. Barocc.
 Mor. Lips. βεβολημένον H Vrat. d. A. δεδαῖγμένον L Mose. 2. δεδαῖγμέ-
 νον ἢ βεβλημένον E. γρ. δεδαῖγμένον ἦτορ A. — 661 ἐπαυτῶι A. ἄμ'
 αὐτῷ Mor. Vrat. d. A. — 662 ἐτάνυσσε Lips. Townl. Vrat. d. — 663 οἱ
 δ' D. οἷδ' CHL. ἄρ ADE. — 664 χάλκαια A. — 666 ἀπόλλωνι D. νεφεληγε-
 ρέτα A. — 667 εἴδ' CDGL. κελενεφές D Flor. κάθηρον CH. — 668 ἐκ
 μελέων Harl. Vrat. A. καρπηδόνη L. — 669 ἀπὸ προσφέρων A. ἀπο
 προσφέρων GHLS. ἀποπροφέρων CD Syr. ἀπο προσφέρων ἢ ἀπόπρο φέρων
 Eust. ῥοῆσι ACDEGL Syr. — 670 χρίσον τ' DG. ΧΡΕΙCONT' Syr. χρίσον
 δ' S Townl. Cant. Lips. χρίσον τ' A. ἄμβροσιν H Vrat. d. περὶ CD.
 περὶ τ' H. εἴματ' ἔσسون D. — 672 διδυμάοσι τοῖ L. οἳ ῥά μιν G. —
 673 θήσουσιν λυκίης DGL Vrat. b. Flor. γρ. θήσουσιν λυκίης A. —
 674 ἐνθά ACDGH. ἐ: οἱ H. ταρχύουσιν Vrat. b. Schol. O 545. ταρχύουσι
 Vrat. A. ταρχήουσιν Lips. — 675 τὲ A. — 676 ὣς A. — 677 φύλοπιν G.

A. c. 666 Ζηνόδοτος διεσκεύακε γράφων „καὶ τότε ἄρ' ἐξ ἴδης
 προσέφη Ζεὺς ὃν φίλον υἱόν“ Aristonicus. — 667 Ζηνόδοτος ἠθέτει
 Schol. V. — 668 ἀρίσταρχος καρπηδόνη κατὰ δοτικὴν Didymus. —
 669 ἀπὸ πρὸ Philoxenus: ἀπο πρὸ Ptolemaeus Ascalonita. — 677 Ζηνό-
 δοτος περιῆρκε Aristonicus.

αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Καρπηδόνα διὸν αἶρας,
 πολλὸν ἀπὸ πρὸ φέρων, λούσεν ποταμοῖο ῥοῆσι
 680 χρίσεν τ' ἄμβροσιν, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἔσσε·
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 ὕπνῳ καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὤκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίῃς εὐρείῃς πίοιι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας
 685 Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἄαθῃ,
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἢ ἐπερ ἀνδρῶν·
 [ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 690 ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·]
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνήκεν.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἔξενάριζας
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ἑχέκλον
 695 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἑλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην·
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνύοντο ἕκαστος.

V. l. 679 ἀπὸ προφέρων AH. ἀπο προφέρων GS. ἀποπροφέρων
 CD Syr. ἀποπρὸ, φέρων L. ῥοῆσι ACGH Syr. — 680 χρίσεν τ' D. χρίσεν

τ' G. ΧΡΕΙCΕΝΤ Syr. χρίσεν τ' A. χρίσεν δ' HS Cant. Townl. Vrat. d.
 χρίσεν δ' Lips. Flor. περὶ CD. περὶ τ' H. εἵματ' ἔσσε D. ἔσσε ACL Syr.
 — 681 κραιπνοῖσι D. — 682 omitt. Lips. διδυμάοσι τοῖ HL Vrat. d. — 685
 τρῶας L. μετεκίαθε H. — 686 πηληϊάδεω DHS. πηληϊάδεω ἐφύλαξεν Harl.
 φύλαξε D. — 687 ὑπ' ἐκφυγε D. — 688 ΑΙΕΙΓΕ Syr. αἰεὶ γε Barocc. Mor.
 Townl. ἢ ἐπερ A. ἀνδρὸς AH Syr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A.
 ἀνδρὸς ἢ ἀνδρῶν E. γρ. ἀνδρῶν A. — 689, 690 omitt. AD Syr. ἰστέον
 δὲ ὅτι ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ „κρείσσων νόος ἢ ἐπερ ἀνδρῶν“
 οὐ κεῖνται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆς δύο γινωμικοὶ στίχοι Eust. 1081,
 36. — 689 ὀφείλετο G. — 690 omitt. H in textu, habet in marg. man.
 rec. ἐποτρύνει C. ἐποτρύνῃσι H. — 691 ὅς οἱ G. ὅς τε καὶ D. ἐνὶ A.
 ἐπὶ C. ἐνήκεν DGS Harl. Vrat. A. Mosc. 2. ΕΝΗΚΕ Syr. — 693 θάνα-
 τον δὲ D. θάνατόνδ' ἐκάλεσαν CEHLs Barocc. Vrat. d. Mosc. 2. θάνα-
 τον δ' ἐκάλεσαν A. ΔΕΚΑΛΕCΣΑΝ Syr. — 694 ἀντίνοον Lips. ἔχεκλον:
 ὀπίτην Lips. Townl. γρ. καὶ ἔχεκλον Lips. conf. A 301. — 695 πέρινον
 Vrat. d. — 696 βούλιον S. — 697 φύγαδε μνύοντο ACDH Syr. Lips.
 Vrat. d. Mosc. 2. φύγαδ' ἐμνύοντο GLS.

A. c. 688 κρείσσων: ὅτι τινὲς χωρὶς τοῦ ὦ γράφουσι κρείσσω
 Aristonicus in his Zenodotum fuisse existimo, conf. H. T. 302. —
 690 ὅτε: τότε Aristophanes P 178 teste Didymo et Schol. Townl. apud
 Cram. An. Par. III, 287, 3. — 697 ἔλεν: ἔλες Zenodotus.

- ἔνθα κεν ὑπὶ πύλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσί, περὶ πρό γάρ ἔγχεϊ θύεν,
 700 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτου ἐπὶ πύργου
 ἔστη τῷ ὀλοᾷ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 τρίς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρίς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιζεν Ἀπόλλων
 χεῖρεσσ' ἀθανάτηι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
 705 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴκος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 χάζεο διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερῶχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 710 ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω
 μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 Ἔκτωρ δ' ἐν Σκαίῃσι πύλῃσι ἔχε μῶνυχας ἵππους·
 δίζε γὰρ ἥε μάχοιτο κατὰ κλόνον αὐτίς ἐλάσσας,
 ἢ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
 715 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε,
 Ἀσίῳ, δὲ μήτρῳς ἦν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο,
 αὐτοκαίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπὶ Κατταρίοιο·

V. l. 698 ἔνθα ACDGHL. ΕΝΘΑΚΕΝ Syr. κε H. — 699 περὶ πρό
 ΔΕ bis G Schol. Π 669. περιτρο L post ras. Syr. vulgo περιπρό. ἔγχεσι
 L. θύειν AH. — 702 τρεῖς D l. man. ἐπ' ἢ ὑπ' E. — 703 ἀπεστυφέλιζεν
 L. — 704 χεῖρεσσ' ACDEHL Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc.
 2. χεῖρεσιν G. χεῖρεσσιν Flor. Rom. χεῖρεσι τ' S. — 706 δεινὸν ὁμοκλήσας
 L. προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων DGLS Syr. et plerique codd. Heynii.
 γρ. προσέφη ἑκάεργος ἀπόλλων A. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα ACH Cant.
 Vrat. d. — 707 οὐ νύ τοι CDHS. οὐ νύ τί πω L. — 708 ὑπο AH. πέρθε
 S. πέρσαι Harl. τρώων L. — 709 οὐχ ὑπ' H Vrat. d. ἀχιλλῆος CD. ὃ
 περ Lips. Vrat. A. Rom. — 710 ὣς A. ἀναχάζετο G. τυτθὸν ὀπίσσω H.

ὀπίσσω D. — 711 ἀλευόμενος A. ἀλευόμενος GH Mor. Barocc. — 713
 κατα A. αὐτίς C Cant. Barocc. Rom. — 714 ἀλῆναι CDEG. ἀλῆναι A.
 — 715 ἄρ οἱ S. παρέστη L. — 718 αὐτοκαίγνητος A. — 719 φρυγίῃ
 ACDEHL Cant. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. φρυγίην G Syr. Strabo XIII,
 590. ῥοαῖς E. ῥοῆς G. ἐπὶ CDEGL. ἐπὶ AH.

A. c. 707 ἀρίσταρχος οὐ νύ πω αἶσα Didymus. — 710 πολλὸν:
 τυτθὸν Zenodotus, conf. Schol. E 44. — 716 οὕτως εἰσάμενος· ἐπιφέρει
 γοῦν τῷ μιν εἰσάμενος Didymus.

720. τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 "Εκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
 αἴθ' ὅσον ἦσων εἰμί, τόσον céο φέρτερος εἶην,
 τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσεις.
 ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 725 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
 ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευε δαΐφρονι φαίδιμος "Εκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγμέν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὅμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεΐοισιν
 730 ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ "Εκτορι κῦδος ὄπαζεν.
 "Εκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν·
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμάζε
 σκαίῃ ἔγχοις ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 735 μάρμαρον ὀκრიόντα, τόν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν.
 ἦκε δ' ἐρεϊσάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' "Εκτορος ἡνιοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαϊ.
 740 ἀμφοτέρας δ' ὄφρ' ὅς κ' ἐνέλεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἐοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.

V. L. 720 προσεφώνεε φοῖβος ἀπόλλων G: προσέφη διὸς υἱὸς ἀπόλλων ACDHLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. b. d. A. Mosc.

2. — 721 ΕΚΤΩΡ Syr. οὐδέ τι σε ACDGHL. — 722 ὅσον C. — 723 τῷ ACDHL. ΤΩ Syr. τῷ G. ἀπερωήσεις G. — 724 ἔφεπε: ἔπεχε L, conf. 732. — 725 κεν D. πῶς ACDGHL. ἔλοις C Barocc. Vrat. d. δῶή AG Syr. δῶή D. δῶή H. δῶή CL. — 726 ὥς A. ὁ μὲν αὐθῖς C. ἀμπόνον ADGHL. ἀν πόνον CE. ἀμπόνον Lips. Cant. Vrat. A. εἰς πόνον Flor. Rom. — 727 δὲ κέλευσε Vrat. b. ΕΚΤΩΡ Syr. — 728 ἐπὶ πόλεμον Vrat. d. — 730 τρωσὶ C Lips. τρωσὶ L. — 731 omitt. S. ἐνάριζε Cant. Harl. Lips. Mosc. 2. — 732 ὁ ACDGHL. ἔπεχε GL. ἐν ἄλλῳ ἔπεχε A. ἔφεπε ACDEHS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. c. Mosc. 2. Rom. — 733 ἄλτο C. χαμάζε CL Vrat. A. χαμάζε H. — 734 ἐτέρηφι CH. — 735 ὀκრიόντα (ὀκρυόντα Harl. Vrat. d. A.) τόν libri: recentiores ὀκρίενθ' ὅν ex conl. Bentlei. περὶ CDH. χεῖρ' L. ἐκάλυψε G Flor. Rom. — 736 χάζετο EH. ἄζετο AD. ἄζετο CGLS Cant. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. Townl. Flor. Schol. A et V. — 738 ἀγακλῆος Hesych. I, 12. ἀγακλῆος μεγάρθυμον C. (linea transversa in codice nomina propria notantur). — 740 ἐνέλε Lips. Vrat. A. — 742 ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. ὁ δ' omisso ἄρ' Et. Mg. 146, 51. ἄρ ACDEHL. ὁδ' ἄρ' νευτήρι Vrat. A. — 743 ἀπευεργέος H.

τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ' Πατρόκλεις ἵππευ·

745 ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ρεῖα κυβιστᾷ.

εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
νηὸς ἀποθρύσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη,
ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾷ.

750 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητήρες ἔασι.

ὥς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωι βεβήκει,
οἶμα λέοντος ἔχων, ὃς τε σταθμοὺς κεραῖζων
ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
ὥς ἐπὶ Κεβριόνη Πατρόκλεις ἄλκο μεμαῖς.

755 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμάζε.

τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὥς δηρινθήτην,
ὦ τ' ὄρεος κορυφῇ περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
ὥς περὶ Κεβριόναο δύνω μήκτωρες αὐτῆς,

760 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ,

ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεί χαλκῷ.

Ἔκτωρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Τρῶες καὶ Δαναοὶ κύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.

765 ὥς δ' εὖρος τε νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοισιν

V. l. 744 ἐπὶ κερτομέων G. προσέφη Lips. Vrat. A. πατροκλῆς
ων
ἵππεύς Vrat. A. ἵππευ H. — 745 ὦ πόποι ADH. ὥς ACDEHL Harl.
Mor. Vrat. b. Mosc. 2. Flor. Apoll. de Adv. 604, 12. ὥς Cant. Lips.
ὃς S Jo. Alex. 42, 14. Athenaeus I, 13. Rhet. Gr. III, 93, 1. III, 206, 8.
Lips. suprascr. ὃς G. — 747 κορέσει S. ὅδε omitt. H. — 748 ἀποθρύ-
σκων solus A: ceteri ἀποθρύσκων. — 749 ὃς νῦν Mor. — 750 ῥα CDGL.
κυβιστῆρες L Rom., conf. C 605. δ 18. — 751 ὥς A. κεβριόνι C. ἥρω
H. — 752 οἶμα C. — 753 ἐή L. — 754 ὥς A. ἐπὶ D. ἄλκο C. ἄλτο
Baroce. — 755 αὖ Lips. Vrat. A. ἄλτο C. χαμάζε CL. — 756 ὥς AG.
δηρινθήτην: δηρινθῆναι κατά τινος, μάλιστα δὲ δηρινθῆναι (h. e. δηρινθῆ-
την) δίχα τοῦ v Eust. 1085, 13. — 757 περὶ ADHL. — 758 ἀμφω πει-
τάοιτε (sic) G. — 759 ὥς A. — 761 ἵεντ' CD. — 762 κεφαλῇφιν CDE
Ambr. (sine accentu). οὐχὶ: οὐτι LS Lips. μεθείη CS. μεθείει H. —
763 ἔχε CD. — 764 τρῶες L. κύναγον G. — 765 νότος τε C. ἀλλήλοισιν
S Mosc. 2. Schol. V ad 394.

A. c. 748 δυσπέμφελος εἴη: δυσπέμφελοι εἶεν Zenodotus. — 762
οὐχὶ μεθείει: Zenodotus οὐκ ἐμεθείει teste Didymo ad O 716. Aristarchus
οὐχὶ ποῖται abindicavit, quid autem his duobus locis scripserit, οὐκ
an οὐ τι, non liquet, conf. H. T. 328.

οὔρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελὴν τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
 770 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνύοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρήφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 775 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν τροφάλιγγι κόνιῃ
 κεῖτο μέγας μεταλωτί, λελασμένος ἵπποσυνάων.
 ὄφρα μὲν ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβέβηκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' ἥελιος μετενίσσεται βουλευτὸν δέ,
 780 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν.
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρῳα ἔρυσσαν
 Τρῶων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Πάτροκλος δὲ Τρῳαὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουεν.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 785 κερδालέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴκος,
 ἐνθ' ἄρα τοι Πάτροκλε φάνη βίοτιο τελευτή.

V. l. 766 πολεμιζέμεν DL Vrat. b. — 768 τανυήκεας A. TANAH-
 KEAC Ambros. τανήκεας G. τανυκέας S. — 770 ὡς A. τρῶες L. —
 771 δῆτουν G Flor. οὐδέτεροι L. — 772 ἀμφοξέα D. δοῦρα πεπήγει

ἐ
 DGL. ΔΟΥΡΑΠΕΠΗΓΕΙ Ambr. δοῦρα πεπήγει A. δοῦρ' ἐπεπήγει CEHS
 Harl. Vrat. b. d. A. — 773 ἀπο G. νευρήφι E bis G. — 774 ἐστυφέ-
 λιξαν ACHL Vrat. b. d. ἐστυφέλιξε DEG. ἐστυφέλιξεν S. — 775 ὃδ' ἐν
 GL. ὃ δὲ C. ὃ δὲ ADEHS Ven. B. Harl. Lips. Mor. Vrat. b. d. Mosc.
 2. conf. ω 39. — 778 τόφρα μὲν AE Rom. πίπτε EH Bekk. Anecd.
 761, 3. πίπτε ACDGL. — 779 μετενίσσεται AEHL Barocc. Lips. Cant.
 Vrat. b. d. A. μετενίσσεται DG Harl. μετενίσσεται C Townl. βουλευτὸν δὲ
 A. βουλευτὸν δὲ (sic) D. βουλευτονδε G. — 780 ῥ' omitt. S. — 782 τρῶων
 L. τρῶων τ' Vrat. b. A. — 783 δ' ἐν τρῳαὶ Vrat. d. κακὰ τρῳαὶν S.
 κακὰ τρῳαὶ Vrat. A. τρῳαὶ L. ἐνόρουσε ACDGH. ΕΝΟΡΟΥΣΕ Ambros.
 ἐπόρουσεν L. — 784 ἐνόρουσε Townl. Mosc. 2. — 786 τὸ omitt. H. —
 787 ἄρα τοι L. πάτροκλε, φάνη C. Πάτροκλ' ἐφάνη Eust. 1086, 47; sed
 1081, 50 Πάτροκλε φάνη.

A. c. 774 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾱ ἐστυφέλιξαν Didymus. — 775
 ἀρίσταρχος ὃ δ' ἐν τροφάλιγγι σὺν τῷ ν̄ Didymus. — 776 asteriscus;
 κακῶς ω 40.

- ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑμῖν
 δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 790 ἥρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
 στῆ δ' ὀπιθε, πληξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἢ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 795 αὐλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
 αἵματι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἵπποκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἑκτορι δῶκεν
 800 ἢ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὀλεθρος.
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἅπ' ὦμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θῶρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
 805 τὸν δ' αἴτῃ φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στῆ δὲ ταφῶν· ὀπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεί δουρι
 ὦμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχει θ' ἵπποσύνη τε πόδεσσι τε καρπαλίμοισιν·
 810 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας εἰκόσι βῆσεν ἅφ' ἵππων
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος Πατρόκλεις ἵππευ,

V. l. 788 τοι omitt. D. ἐνὶ AD. — 789 ὃ μὲν C. κατα H. — 790 ἀντεβόλησε ACDEG. — 791 ὀπιθεν ACEHL Vrat. A. Et. Mg. 628. 10. ὀπιθε D Lips. Flor. πληξε DL Lips. Flor. εὐρέα LS. — 792 στρεφεδίνηθεν AC. — 794 ἢ δὲ C. εἶχε D. ὑφ' ἔφ' S. — 797 μιαίνεσθαι G. — 798 χαρίεν G. ΚΑΡΙΕΝ Syr. — 799 ἀχιλλῆος C. — 800 ἐν κεφαλῇ S. — 801 ἔαγῃ L. χεῖρεσσ' ἔαγῃ Vrat. A. δολιχόσκιον A. — 803 omitt. G. σὺν D. πέσεν D. — 805 ὑπο ACHL. ΥΠΟ Syr. — 806 ὀπιθε E. ὀπιθεν H. — 807 μεσσηγὺς ACDHL Mor. Townl. μεσσηγὺς G Syr. μεσσηγὺς ἢ μεσσηγὺ Eust. — 808 πανθοῖδης L: ceteri πανθοῖδης. ΗΛΥΚΙΗΝ Syr. ἡλικίη Vrat. A. — 809 πόδεσσι τε H. καρπαλίμοι ACDGH Syr. καρπαλίμοισιν L. — 810 δῆποτε ACDEGS et Heynii libri. δῆ τότε HL. ΔΗΤΟΤΕ Syr. — 812 πρῶτον L.

A. c. 801 οὕτω πᾶν δέ οἱ, ἐν δέ τις τῶν δέ οἱ Didymus. — 807 σχεδόθεν βάλε: σχεδὸν οὕτως Zenodotus, vide Schol. P 15. — 810 δῆ τότε Aristarchus: alii δῆ ποτε.

οὐδὲ δάμασς· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὀμίλῳ
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινε
 815 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δημοτῇτι.
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάρθυμον
 ἄψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξεί χαλκῷ,
 820 ἀγχιμόλὸν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὔτα δὲ δουρὶ
 νεΐατον ἐς κενεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβίηκατο χάρμη,
 ὡ τ' ὄρεος κορυφῇ μέγα φρονέοντε μάχεσθον

825 πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πῖεμεν ἄμφω·
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὡς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα,
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

830 Πάτροκλ', ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμῆν,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας
 ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 νήπιε· τῶν δὲ πρόςθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
 835 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω

V. L. 813 οὐδὲ δάμασς· οὐδ' ἐδάμασς ACEH Cant. Vrat. A. Mosc. 2. Rom. οὐδ' ἐδάμας D. ΟΥΔΕΔΑΜΑΣ Syr. ὁ μὲν C. οὐ μὲν G. αὐθῆ CG. — 814 ὑπέμεινε ACDEGH Syr. — 815 ἐόντα L. — 816 omitt. 1c. in textu, habet in marg. man. rec. — 817 ἄψ δ' H. ΑΨΔ' Syr. — 8 8 Εἶδε Syr. Lips. — 820 δέ οἱ H Syr. οὔτα EHL. — 821 διὰ πρὸ DG. διαπρὸ C. διαπρὸ AEHL Syr. Rom. ἔλασσε ACGH Syr. — 822 δούπησε Eust. 1087, 56. 1123, 8. — 824 ὡ τ' ACDEHLS Syr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Rom. τῷ τ' G Flor. ὄρεος ἐν L. μάχεσθαι L Syr. — 825 ἀμφολίγης D (ὕφέν 2. man.). πινέμεν G Flor. — 826 βίηφι ADHL. βίηφι CEG. ΒΙΗΦΙΝ Syr. — 827 πέφνοντα libri mei. — 828 ἔγχεϊ· ἄορι Schol. Π 117. — 829 πτερόεντα προσηύδα ACLS Syr. Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 2. πτερόεντ' ἀγόρευε(v) DGH et nonnulli apud Heynium. — 830 bis scriptus est in Syr. ἀμῆν· ἀμῆν D 1. man. EGL. αἰπὴν D sup. ἄμυν Harl. ἄμιν Cant. — 831 δὲ omitt. L. ἡμαρ D. — 834 ΠΟΛΕΜΙΖΕΜΕΝ Syr. — 835 τρωσὶ L. ὃ, σφιν AC. ὃ σφιν L. ὄσφιν H. ὈCCΦΙΝ Syr.

A. c. 827 πέφνοντα Aristarchus: πεφνόντα Tyrannio.

- ἡμαρ ἀναγκαῖον· ἐὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἃ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἔων χραίσμηνεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς ποῦ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 μή μοι πρὶν ἰέναι Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε
 840 νῆας ἔπι γλαφυράς, πρὶν γ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
 ὥς πού σε προσέφη, κοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πείθε.
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ Πατρόκλεις ἵππευ·
 ἦδη νῦν Ἑκτορ μεγάλ' εὔχεο· κοὶ γὰρ ἔδωκε
 845 νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ με δάμασσαν
 ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 τοιοῦτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
 πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
 850 ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· κυ δέ με τρίτος ἐξεναρίζει.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, κυ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
 χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
 855 ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παμένη Ἀἴδος δὲ βεβήκει,
 ὃν πότμον γούσῃ, λιποῦς ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.

V. L. 836 HMAP' Syr. ἐὲδ' ἐνθάδε L Flor. γῦπες L. ἔδωνται E. — 837 οὐδέ τι τοι D. ἀχιλλεύς C. — 838 ὅς που τοι HL. ὅς ποῦ τοι C. ὅς που τοι DG Flor. ὅς που τοι S. ὅς ποῦ τοι Barocc. Harl. Vrat. A. Flor. ἐπέτελλεν Cant. Harl. Vrat. A. — 840 ἐπὶ EHL Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἐπὶ A. ἀνὰ DS. ἀναγλαφυράς G. πρὶν γ' ἑκτορος GLS Syr. et nonnulli apud Heynium: πρὶν ἑκτορος ACDEH Barocc. Cant. Vrat. b. d. Mosc. 2. conf. C 334. ἀνδροφόνιοιο: ἸΠΠΟΔΑΜΟΙΟ Syr. — 841 περὶ AH. — 842 ὥς που σε ACGHL. ὥς πού τοι D. ΠΟΥ-ΚΟΙ Syr. κοὶ δ' οὐ φρένας Harl. Vrat. A. πείθε ACGH Syr. — 843 πρὸς ἔφησ H. — 844 ἔκτωρ D. ἔδωκε ACDEGL Syr. — 845 με δάμασσαν D Townl. ΜΕΔΑΜΑCСAN Syr. ceteri μ' ἐδάμασσαν. — 847 εἴ πέρ ADEH: vulgo εἴπερ cum Et. Mg. 112, 51. — 848 πάντες κ' A. πάντες ἄν Rom. αὐτόθ': αὐτίκ' Cant. Vrat. A. — 851 δέ τοι L. ἐνὶ D. — 852 βέη: βαίη C Vrat. A. — 853 παρέστηκεν CEG Syr. Lips. Flor. Rom. — 854 δαμέντι E. — 855 ὥς A. κάλυψε ACG Syr. — 856 αἴδος δὲ AD. αἰδόσδ' ἐβεβήκει HLS Vrat. A. Plut. de Aud. poët. 2. αἰδόσδε κατήλθεν Athenaeus XI, 507. — 857 ἀνδροτῆτα ACDEHLS Syr. Lips. Flor. Rom. et plerique Heynii libri. Plato Rep. III, 386 D. Et. Mg. 102, 56. 417, 39. Et. Gud. 45, 30. 234, 57. Hesych. I, 189. Schol. α 1. Athenaeus XI, 507. Cram. An. Par. IV, 403, 10. ἀδροτῆτα G. ἀδροτῆτα καὶ ὕβριν Plutarchus de Aud. poët. 2. ἀδροτῆτα Cant. Mor. conf. Ω 6. H. U. 8.

A. c. 842 οὕτω διὰ τοῦ ε, ce προσέφη Didymus.

τὸν καὶ τεθνηῶτα προσήυδα φαίδιμος Ἴκτωρ·

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
 860 τίς δ' οἶδ' εἴ κ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠυκόμοιο,
 φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
 ὥς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἔξ ὤτειλῃς
 εἵρυσσε, λαῖε προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὥς ἀπὸ δουρός.
 αὐτίκα δὲ ζὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
 865 ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
 ἵετο γὰρ βαλέειν τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
 ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἄγλαα δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 Πάτροκλος Τρῳέεσσι δαμείς ἐν δημοτῇ.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
 5 πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἶδυῖα τόκοιο·
 ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντος εἶχεν,

V. L. 858 τεθνηῶτα ACDEGHS Syr. et Heynii libri: τεθνηῶτα L Mor. προσήυδα D. — 859 τί νυ μοι AGL: τί νυν μοι D. — 860 ἀχιλεὺς G. παῖς CG. ΠΑΙC Syr. ceteri παῖς. — 861 φθῆῃ GH. φθείῃ S. φθαίῃ Cant. Harl. φθῆῃ ἡγουν φθαίῃ Eust. ΦΘΗΗ Syr. ἐμῷ: ὠμῶν Schol. X 331. ἀπο CDGHL. — 862 ὥς A. — 863 προσβάς: προβάς CGS Lips. προβιβας Vrat. A. ἀπο L. — 864 ἐπ' ἢ μετ' Eust. — 866 ἰέμενος βάλλειν E. — 867 ἄμβροτοι L Townl. δς πηλῆι G.

A. c. 864 ἐκ πλήρους τὸ δαμεντ (sic) ἀρίσταρχος Didymus, conf. H. T. 398. — 858 διὰ τοῦ ἢ τὸ τεθνηῶτα ἀρίσταρχος Didymus. — 867 τινὲς γράφουσιν „ἡματι τῷ, ὅτ' ἔγρημε Θέτιν λιπαροκρήδεμνον“ Schol. V.

V. L. 1 οὐδ': οὐκ L. ἀτρεύς Harl. ἀρηΐφιλον A. — 2 τρῳέεσσι L. — 3 διὰ A. — 4 ἀμφι D. ἄρ ADEGHL Apoll. Soph. 27, 26. 133, 30. AP Ambr. βαῖνεν C. — 6 περὶ A. — 7 δόρατ' G. δούρατ' H. πάντοσε ἵχην DLS Townl. Lips. Vrat. A. πάντοσε ἵχην A. ΠΑΝΤΟCΕ ΙCΗΝ Ambr.

A. c. 7 οἱ: οὐ Zenodotus.

- τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐυμελῆς ἀμέλῃσσε
- 10 Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
χάζεο, λείπε δὲ νεκρόν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.
οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
- 15 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
μὴ σε βάλῃ, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
- 20 οὔτ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λείοντος
οὔτε κυδὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμαίνει,
ὅσσον Πάνθου υἱὲς ἐυμελῆϊαι φρονέουσιν.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίῃ Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο
- 25 ἦς ἤβης ἀπόννηθ', ὅτε μ' ὦνατο καὶ μ' ὑπέμεινε,
καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πόδεσσι γε οἷσι κίοντα
εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.
ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα

V. l. 8 τοῦ γ': τοῦτ' S. ἔλθῃ Cant. Lips. Vrat. b. d. — 9 ἐυμελῆς EG Vrat. A. ἀμέλῃσσε ACDGH Ambr. — 10 ἄρ AG. — 12 διοτρεφές H. — 14 τρώων L. κλητῶν Harl. — 15 κατὰ AD. — 16 τῷ ACDHL. TΩI Ambr. τῷ G. μ' ἔα H. ἐσθλὸν omitt. C. ἐνὶ AD. τρώεσσιν L. — 17 βαλῶν ἀπὸ μελιηδέα Lips. ἀπο CH. δὲ μελιηδέα C. — 18 τόνδε GL. — 20 παρδάλιος CGHL Townl. Vrat. A. Flor. πορδάλιος A Ambr. DES Rom. Pseudoplut. 138, 3. — 21 κυδὸς, κάπρου τ' Pseudoplut. l. l. ὀλοόφρονος C. οὔτε μάλιστα L Pseudoplut. l. l. — 22 ἐνὶ AD. στήθεσσι περὶ δὲ H. περὶ AD. μέγα pro περὶ Lips. — 23 ἐυμελῆϊαι G. ΕΥΜΕΛΙΑΙ Ambr. φρονέουσιν: φορέουσιν L. Frgm. Mosc. Townl. Ambr. (sine accentu). φρονέουσιν ἢ φορέουσιν Eust. γρ. φορέουσι Lips. — 25 ἀπόναθ' C. ὅτ' ἐμ' Vrat. b. ὑπέμεινε A Ambr. CDEG. — 27 οὐδέ ἔφημι ADEGHL. οὐδέ μὲ C (corr. 2. man.). γ' οἷσι Vrat. A. — 28—159 absunt a cod. D, folia duo in quaque pagina 33 versus. — 29 ὥς δὴ S. ὥς θην G. ceteri ὥς θην cum Apoll. Soph. 88, 2.

A. c. 9 Πάνθου: Πανθόου Bekk. 2. conf. O 522. — 20 διὰ τοῦ αἰ ἀριστάρχου παρδάλιος Didymus. — 27 διὰ τοῦ τε οὐδέ τε ἀριστάρχος Didymus.

- 30 στήης. ἀλλά ^ε ἐγὼ ^γ ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίος ἵστας^ε ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 ὡς φάτο, *τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 νῦν μὲν δὴ Μενέλαε διοτρεφὲς ἦ μάλα τίσεις
 35 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἄγορεύεις,
 χήρωςας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 ἄρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖην καὶ τεύχε' ἐνεΐκας
 40 Πάνθῳ ἐν χεῖρεσσι βάλῃ καὶ Φρόντιδι δῖῃ.
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
 οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἦ τ' ἄλκῃς ἦ τε φόβοιο.
 ὡς εἰπὼν οὔτις καταΐσπιδά πάντος^ε εἰσιν·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφη δέ οἱ αἰχμὴ
 45 ἀσπίδι ἐν κρατερῇ. ὁ δὲ δεῦτερος ὄρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἐπευζάμενος Διὶ πατρί,
 ἄψ δ' ἀναχαζόμενοι κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χεῖρι πιθήσας·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἄκκῃ.
 50 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 30 στήης ADGL Cram. Ep. 430, 27. στήης CEH. στήης G. ἔγνω^ε ADEHL Cant. Mor. Harl. Vrat. a. b. d. frgm. Mosc. Lips. ἔγωγε C Vrat. A Flor. ἔγω G Rom. — 31 ἐς: εἰς E 1093, 19. ἰέμεναι H. μὴ δ' ACGHL. μὴδ' E. — 34 διοτρεφὲς H. ἦ τάχα L. — 37 ἄρητὸν ADE Rom. Apoll. Soph. 43, 26. Et. Mg. 140, 40. ἄρητον seu ἄρητον CGH LS Lips. Mor. Vrat. A. d. Flor. ὅτι δὲ τὸ ἄρητὸν πένθος ἄρητὸν τινες γράφουσι δῆλον Eust. 1093, 60. — 38 ἦ καὶ C. — 39 τε omitt. H. Lips. — 40 πάνθῳ ἐνι Lips. malletm πανθόψ ἐν. — 42 οὐδ' ἔτ' Vrat. A. ἡδ' ἄλκῃς ἡδὲ CL Barocc. Harl. Townl. Vrat. b. A. frgm. Mosc. οὐτ' ἄλκῃς οὔτε EGHs Flor. Rom. — 43 πάντοσε, ἴσιν A. πάντοσε ἴσιν L. πάντος

ἔσιν G. — 44 ἔρρηξε EG Vrat. A. Flor. Rom. χαλκός AL. χαλκόν^ε H. γράφεται οὐδ' ἔρρηξε χαλκός Eust. 1094, 14. ἀνεγνάμφη HL. — 45 ἀσπίδι ἐν ACH frgm. Mosc. ἀσπίδι ἐνι S Townl. Vrat. d. Flor. Rom. vulgo ἀσπίδ' ἐνι, conf. H. U. 127. ὄρνυτο Barocc. — 47 κατα A. — 49 ἀντικρὺ libri cum Apoll. Soph. 32, 6. Schol. Plat. Charmid. 153 A.

Schol. P 47. δ' ἀπ' αὐχένος ἀπαλοῖο ἤλυθ' H. — 50 δούπησε G Lips. Flor.

A. c. 30—32 asterisci; οὐκ ὀρθῶς Y 196—198. — 34 μάλα: ἐν τις τῶν ὑπομνημάτων ἦ τάχα τίσεις Schol. V. — 41 ἔτι: κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ π ἐπὶ δηρὸν Didymus. — 42 ἀρίσταρχος ἀμφοτέρω διὰ τοῦ δ ἡδ' ἄλκῃς ἡδὲ φόβοιο Didymus. — 44 οὕτως ἀρίσταρχος χαλκός, ἄλλοι δὲ χαλκόν Didymus, conf. ad Γ 348.

- αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοὶ θ', οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 55 καλὸν τηλεθάον· τὸ δέ τε πνοιαί δονέουσι
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεὶ λευκῷ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πάνθου υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 60 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐκύλα.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἥ τις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
 65 δῆλ' ὅν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνας τ' ἀνδρὲς τε νομῆες
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὥς τῶν οὐ τι νι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενέλαου κυδαλίμοιο.
 70 ἔνθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ρά οἱ ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·

V. L. 52 πλοχμὴ θ' L. ἐσφήκωντο S Lips. Apoll. Soph. 78, 1. ἐσφήκωνται C: ceteri ἐσφήκωντο cum Schol. B 872. C 401. Et. Mg. 385, 5. Phot. Lex. 23. Suid. II, 1, 213, 7. Eust. 1393, 34. — 54 ἀναβέβρυχεν frgm. Mosc. γρ. καὶ ἀναβέβρυχεν Eust. 1095, 7. — 55 τηλεθάον A. δονέουσι CEG: ceteri δονέουσιν. — 56 βρύει S. — 57 ἐλθὼν τ' Schol. A 256. δ' omitt. Cant. — 58 ἐξέστρεψε L. γαίην Schol. A 256. γαίῃ ἢ ἐπὶ γαίῃς E. — 59 εὐμμελίην G. — 61 τε omitt. L Lips. frgm. Mosc. ὀρεσίτροφος A. ἀλκῇ C. — 62 ἀρπάσει CE Lips. — 63 ἐξ omitt. G. ἐξαυχέν' H. ὀδοῦσι ACG. — 64 πάντα omitt. H. λαφύσσει G. λαφύσει S. — 65 δῆλ' ὅν L Lips. δῆλ' ὅν H. δῆλ' ὅν S. τὸν γε: τόνδε C. τ' omitt. C. ἀνδρὲς τε H. ἀνδρες τε C. — 66 ἀπό πρόσθεν H. οὐδὲ θέλουσιν CES Lips. — 67 ἐλθέμεναι ἐπεὶ χλωρὸν H. δριμύς χόλος ἢ μάλλον χλωρὸν δέος Eust. 1095, 49. — 68 ὥς A. — 70 ἔνθα κε ACH. φέρεν Vrat. A. — 72 θεῶν Vrat. b.

A. c. 51 χαρίτεσσιν ὁμοῖαι: χαρίτεσσι μέλαιναί Zenodotus. — 54 ἀναβέβρυχεν: ἀναβέβρυχεν Zenodotus.

- καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 75 Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὦδε θέεις ἀκίχητα διώκων,
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλγεινοιὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήιος, Ἀτρέος υἱός,
 80 Πατρόκλῳ περιβὰς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
 Πανθοΐδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας·
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στήθεα, αὐτίκα δ' ἔγνω
 85 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὤτειλῃν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ὀξέα κεκληγώς, φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀδὺ βοήσας·
 90 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μόνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχῳμαι
 95 αἰδεσθεῖς, μή πῶς με περιστείωσ' ἓνα πολλοί·
 Τρώας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

V. l. 75 θέεις: νοέεις Apoll. Soph. 20, 6. — 76 οἷδ' CGHL. —
 77 δαμῆναι E. ἢ δ' H. — 80 τρώων L. ἔπεφνε AH Schol. P 62. —
 82 ὥς A. δ μὲν C. αὐθὶς C. ἀμπόνον ACGHL. ἀνπόνον S Cant. Mor.
 Lips. Flor. Rom. ἀν πόνον E. — 83 ἀμφὶ μελαίνας CG. ita quaedam
 antigrapha teste Eust. 1096, 34. — 84 πάπτηνεν C. ἄρ EGH. ἄρ A.
 κατὰ A. ἔγνω H. — 86 οὐταμένης ὤτειλῆς Cant. — 87 δια A. — 88
 ἵκελος E. ἵκελος G. εἵκελος C. — 89 λάθεν: λάθ' Lips. — 91 ὦμοι ACE.
 ἐγὼ Lips. κατὰ L. κατὰ EG. λίπω κλυτὰ H Vrat. d. — 93 μή τίς E:
 ceteri μήτις. — 94 τρωσὶ L. — 95 μή πῶς E: ceteri μήπως. περιστείωσ'
 A Ambr. EHLS Et. Mg. 449, 35. Cram. Ep. 202, 24 et Heynii libri.
 περιστείωσ' G. περιστήωσ' C Bekk. Anecd. 761, 1. — 96 τρώας L. κορυ-
 θαίολος AE Rom. — 97 τί ἤ A: ceteri τίη.

A. c. 73 Μέντη: τινὲς γράφουσι Πείρω Schol. V. — 75 τὸ δὲ
 ἀκίχητά φασι Ποσειδώνιον τὸν Ἀριστάρχου ἀναγνωστὴν τοῖς ἐξῆς προσ-
 νέμειν, καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀποδέχεσθαι Nicanor, conf. Eust. 1096,
 14. — 89 ἀσπέτω Bentleius. νῖα λάθ' Barnesius ex con. — 95 ἀρίσταρ-
 χος διὰ τοῦ ἡ περιστήωσι (sic) Didymus.

- ὀππότε' ἀνὴρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φῶτὶ μάχεσθαι,
ὃν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
100 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νημεσῆσεται, ὅς κεν ἴδῃται
Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησάμεθα χάρμης
καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
105 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.
εἶος δ' ταυθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρόν,
ἐντροπαλιζόμενος ὥς τε λῖς ἠυγένηιος,
110 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δύνωνται
ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
ὥς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε Ξανθὸς Μενέλαος.
στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων,
115 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
θεςπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
βῆ δὲ θέειν, εἴθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἤυδα·
120 Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος

V. L. 98 ἐθέλη AHL Harl. Lips. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. ἐθέλῃς
Townl. ἐθέλει CE. ἐθέλοι G. — 99 τάχα οἱ AC. μέγα κῶμα C. ΚΥΛΙΣΘΗ
Ambr. — 100 τῷ ACHL. ΤΩΙ Ambr. τῷ EG. — 102 Αἴαντός τε Schol.
Θ 249. — 103 αὐθὺς C. ἐπιμνησώμεθα Townl. — 104 εἴ πως: εἰπερ C.
— 105 ἀχιλῆ H. φέρτατον AL Barocc. Mor. Vrat. A. East. 1097, 27:
φέρτερον CE 1097, 24 GHS. φόρτατον et γράφεται δὲ καὶ φέρτατον
Et Mg. 798, 47. — 106 * εἶος: ἕως A. Ambr. CGHL. δ ACGHL. ὁρ-
μαινε Vrat. A. κατα bis A. — 107 ἐπὶ CH. τρώων L. ἄρ ACHL. —
108 ἐξοπίσω L. — 109 λῖς EHS: ceteri λῖς cum Apoll. Soph. 108, 31.
— 110 ὃν ῥα GL. ἀπο L. — 111 ἔγχεϊ Cant. ἐνὶ φρεσὶν GHl Lips.
Flor. Rom. — 112 ἀέκων A. ἀέκον G. ἀπο AL. μεσαύλοιο CGH Lips.
Vrat. A. Flor. — 113 ὥς A. — 114 μετὰ στρεφθεὶς A. μεταστρεφθεὶς C.
— 116 ἐπαριστερὰ A. — 118 φόβον omitt. L Lips. — 119 θέων S. —
120 περι HL.

A. c. 103 ἰόντες: Ζηνόδοτος ἰόντε δυϊκῶς Didymus. — 109 λῖς
Aristarchus: λῖς Aeschrio, conf. H. T. 307. — 110 δύνωνται: οὕτως
διένονται ὥς τίθενται μέμνηται ὁ ἠρωδιανὸς ἐν τῷ μ' Schol. A. conf.
Herod. ad M 276. — 112 ἀέκων, conf. H. T. 418.

- σπεύσομεν, αἶ κε νέκυν περ Ἀχιλλῇ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὣς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ Ξανθὸς Μενέλαος.
 125 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
 ἔλχ', ἴν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῷ,
 τὸν δὲ νέκυν Τρῳῆσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων κάκος ἥτε πύργον.
 Ἔκτωρ δ' ἄψ ἐς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων,
 130 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλὰ
 Τρῳεὶ φέρειν προτὶ ἄκτυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κάκος εὐρὺ καλύψας
 ἐστήκει ὡς τίς τε λέων περὶ οἴα τέκεσσιν,
 ὦ ρά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 135 ἄνδρες ἐπακτήρες· ὃ δέ τε σθένει βλεμαίνει·
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
 140 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν,
 Ἔκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μῦθον·
 Ἔκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο.
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξην ἰν ἔοντα.

V. l. 121 σπεύσωμεν H. ἀχιλλῇ CH. — 122 τάγ' || L post ras. Lips. omisso τεύχε'. κορυθαίολος A. — 123 ὡς A. ὄρινε ACGHL. — 124 δια A. — 125 Πατρόκλῳ Schol. P 186. — 127 ἐρυσσάμενος Lips. δῶη E Rom. — 129 ἀναχάζεθ' S. — 131 τρῳεὶ L. ἔμμεναι ἀνδρῶν Mor. — 133 ἐστήκει AE 1098, 40 et 51 GH 1. man. L. 1. man. S Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. d. A. Frgm. Mose. εἰστήκει CE 1098, 54 H 2. man. L 2. man. Gellius XIII, 7. 4. ἐστήκειν nullus. — 134 συναντήσωνται AGH Cant. Mor. Vrat. b. Frgm. Mose. συναντήσονται CEL Plutarchus de Amore prolis 2. — 136 καλύπτων CH Et. Mg. 364, 4. — 137 ὡς A. — 139 ἐστήκει AEH 1. man. Cant. Mor. Harl. Lips. (?) Vrat. b. d. A. Frgm. Mose. εἰστήκει CGH 2. man. LS. — 141 omitt. A in textu. ἔκτορα G. — 142 ἔκτορ: ἔκτωρ Vrat. d. ἔκτορ ὦ G. — 143 σ' omitt. S. αὐτως GH. αὐτως A.

A. c. 127 Τρῳῆσιν veteres conf. H. U. 214. P 255. C 179. libri τρῳῆσιν. — 133 ὅτι χωρὶς τοῦ ἰ εἰστήκει Schol. A. ita Aristarchus, conf. H. T. 244. — 134—136 παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ ἐν τῇ Χίᾳ οὐκ ἦσαν Didymus. — 136 καλύπτων: διὰ τοῦ ὦ γράφεσθαι συνεφώνουν ἅπασαι Didymus. — 139 ἐστήκει: [οὕτως] ἔξω τοῦ ἰ Didymus.

- φράζω νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστὺ καύσεις
 145 οἷος σὺν λαοῖσι, τοῖ Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν·
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα καύσεις μεθ' ὅμιλον,
 150 σφέλλι', ἐπεὶ Καρπηδόν', ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῖρον,
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκόμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν, εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιτείσεται ἀνδρῶν,
 155 οἴκαδ' ἵμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 εἰ γὰρ νῦν Τρῶεσσι μένος πολυθαρκὲς ἐνείη,
 ἄτρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαιμέθα Ἰλίον εἴσω.
 160 εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστὺ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν ἐρυσαιμέθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Καρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἰλίον εἴσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέρ' ἀριστος
 165 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγχεμάχοι θεράποντες.
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγάλητορος οὐκ ἐτάλασας

V. L. 144 ὅπως καὶ C. καύσεις AE 1099, 65; 1100, 3. Frgm. Mose. Cram. Ep. 31, 23. Et. Gud. 87, 19. καύσης CE 1099, 11; 42 GL Ammon. de Diff. s. v. πόλις. Et. Gud. 473, 43. καύσης H. — 145 οἷος γὰρ σὺν γαμβροῖσι τοῖ H. — 146 γε omitt. C. δαναοῖσι H. — 147 τίς C. — 148 δηίοισι μετ' ACEGHLS et Heynii libri, conf. l 317. — 149 πῶς κέν σοι L. σοὶ χεῖρωνα Lips. — 151 κάλλιπες οἰωνοῖσιν S Harl. Lips. κύρμα HS. — 152 ὃς τις Lips. πόλει L Vrat. A. — 154 τῷ ACHL. τῷ EG. ἐπιτείσεται G. — 156 τρῶεσσι L. — 157 εἰσέρχεται EGL Lips. Flor. Rom. οἱ omitt. C. περὶ A. — 158 δῆριν ἔχουσιν Cant. Vat. Harl. Townl. Vrat. b. A. γρ. ἔθεντο Vrat. b. — 160 προτιάστῳ D. προτὶ C. ποτὶ S. — 161 ἔλθῃ S. ἔλθῃ Cant. Frgm. Mose. τεθνηὼς H Townl. Vrat. b. d. Frgm. Mose. Cant. τεθνηὼς AL. τεθνηὼς CDGS. χάρμης H. χάρμη L Lips. χάρμη S. — 163 καὶ κ': καὶ δ' Apoll. Soph. 65, 6. κ' omitt. S.

A. c. 144 καύσεις: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ καύσης διὰ τοῦ ἡ Didymus. — 148 δηίοισιν ἐπ' Aristarchus teste Didymo ad l 317. — 149 Aristarchus ὅμιλον: ὁμίλου Zenodotus. — 153 κύνας: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει κύον ἔτλης, ἄλογον δὲ Aristonicus. — 161 οὕτως διὰ τοῦ ἡ τεθνηὼς (sic) Didymus.

στήμεναι ἅντα κατ' ὅσσε ἰδὼν δῆϊων ἐν αὐτῇ,
οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ céo φέρτερός ἐστι.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·

170 Γλαῦκε, τί ἦ δὲ cὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον εἶπες;
ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβύλακα ναιετάουσι·
νῦν δέ τευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον εἶπες,
ὅς τέ με φῆς Αἴαντα πελῳρίον οὐχ ὑπομείναι.

175 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων·
ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,

180 ἢ ἐ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
ἦ τινα καὶ Δαναῶν ἀλκῆς, μάλα περ μεμαῶτα,
σχῆζω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

ὡς εἰπὼν Τρῳεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

Τρῳες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,
185 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὅφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἔντεα δῶω
καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα κατακτάς.

V. l. 168 μαχέσθαι L Lips. ἐστι ACDGH. φέρτερος ἐστὶν L. — 169 ἄρ ADGH. κορυθαίολος ADH. — 170 τίη δε A. τί δε cὺ D. εἶπας Plut. de Aud. poët. 11. — 171 ὦ πόποι A Vrat. d. Frgm. Mose. Rom. ὦ πόποι CEG. ὦ πέπον DHL S Flor. Plutarchus de Aud. poët. 11. περὶ H. — 172 ναιετάουσι ACDEGH. — 173 δὲ σεῦ L. — 174 ὅς τέ με AD EGH L. ὅς τ' ἐμὲ C Frgm. Mose. φῆς EG. φῆς D. μ' ἔφης H Vrat. d. — 175 οὐτὶ ES Harl. Vrat. A. Cram. Ep. 382, 19. ἐγὼ G Flor. Cram. Ep. 382, 19. — 176 αἰεὶ δὲ Townl. αἰγιόχοιο: ἢ περ ἀνδρός C Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. A. γρ. ἢ περ ἀνδρός H, conf. Π 688. ἢ περ ἀνδρῶν Vat. — 178 ὅτε: ὅτε CDHL. τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων καὶ νῦν παροξυτόνως ἔχει ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει Eust. 1101, 39. ἐποτρύνει μαχέσασθαι ἢ ἐποτρύνει μάχεσθαι Eust. 1101, 29, conf. Π 690. μαχέσθαι L Lips. Harl. — 181 ἦ: libri ἦ. μάλα: μέγα G et edd. vet. — 183 ὡς A. τρῳεσσιν L. αἰσας G. — 184 τρῳες L. — 185 ἔστε AD: ἐστὲ CGHL. φίλοι omitt. L Lips. — 186 ὅφρ' ἂν ἐγὼ δῶω κατὰ τεύχεα Πηλεΐωνος Et. Gud. 154, 1.

A. c. 171 ὦ πόποι: παρὰ Ζηνοδότῳ ὦ πέπον, οὐ κακῶς Didymus. — 172 τὰ τοιαῦτα εἰωθεν ἀθετεῖν ὁ Ἀρίσταρχος Schol. A. — 173 σευ: ce Zenodotus: asteriscus; οὐκ ὀρθῶς Ξ 95. — 174 με φῆς Alexio: μ' ἔφης Ptolem. Ascalonita. — 178 ὅτε: παρὰ ἀριστοφάνει τότε δ' αὐτὸς Didymus.

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἐταίρους
 190 ὦκα μάλ', οὐ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών,
 οἱ προτὶ ἄστει φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦ τοι ὁ μὲν τὰ ἅ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
 Τρωεὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
 195 Πηλείδew Ἀχιλλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίῳνες
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὦ παιδὶ ὅπασσε
 γηράς· ἄλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγῆρα.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 200 κινήσας ῥα κάρη προτὶ δὴν μυθήσατο θυμόν·
 ἃ δειλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δὴ τοι χεδὸν εἶσι· κύ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνει
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δὴ ἐταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
 205 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
 εἴλεν· ἀτὰρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
 τῶν ποινήν ὃ τοι οὐ τι μάχης ἐκ νοστήσαντι

V. l. 188 ὥς A. κορυθαίολος AD (?) GH Flor. Rom. — 190 με-
 τασπών H. — 191 προτιάστει D. προτὶ C. ποτὶ S. πηλεΐδαο ACDGH et
 Heynii libri praeter Barocc. πηλείωνος L Barocc. ἐν ἄλλῳ πηλείωνος
 A. πηλεΐδαον S. — 192 πολυδακρύου AD: ceteri πολυδακρύτου. —
 193 ἦτοι libri cum Apoll. Soph. 1, 12. ὁ μὲν C. ἅ, δῶκε AL. προτὶ C.
 — 194 τρωεὶ L. ὁ δ' D. ὁ δ' CGHL. τεύχε' ἔδυνε G et edd. vet. τεύ-
 χεα δύνει ACL Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. A. Frgm. Mosc. δύνει
 DH, conf. Γ 327. 339. Ε 164. Ζ 28. Τ 12 (χ 109). ω 498. — 196 ὁ δ'
 D. ὁ δ' CGHL. ἄρ' C. ἄρ E. ὅπασσε ACDGHL. ὅπασσε E Lips. — 198
 ἴδε D Lips. Vrat. A. νεφεληγερέτα A. — 199 τεύχεσι λαμπόμενον μεγα-
 θύμου πηλείωνος H Vrat. d. — 200 ῥα CD 2. man. GHL. ἄρα D 1.
 man. ποτὶ S. προτιὸν D. — 201 οὐδέ τι τοι ACDGHL. οὐκέτι τοι S
 Cant. — 202 ὥς δὴ L Lips. χεδὸν εἶσι L Lips. χεδὸν ἐστὶ A. χεδόν
 ἐστὶ CDEGHS. ἄμβροτα Mor. δύνει S. — 203 τε omitt. L Lips. τρέμουσι
 S. — 204 ἐνηέα C. — 205 ἀπο H. — 206 εἴλες G Vat. Flor. γε omitt.
 L Lips. — 207 ὅτι οὐτι GH Cant. Mor. Vat. Vrat. b. A. Flor. ἐκνοστή-
 σαντι CDEGHL Schol. Θ 187. ἐκνοστήσαντα Vrat. A. νοστήσαντος Vrat. b.

A. c. 201 δειλ' Herodianus: δειλέ Aristarchus? conf. A 441. 452.
 — 202 ἐστὶ: ἀριστάρχος εἰσιν Didymus, conf. β 284. Ζ 27.

- δέζεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεύσε Κρονίων.
 210 Ἔκτορι δ' ἤρμωσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δὴ δέ μιν Ἄρης
 δεινὸς ἐνυάλιος, πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ θένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισὶ πᾶσι
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι.
 215 ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποικόμενος ἐπέεσσι,
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἄστεροπαῖόν τε Δεισίνον ἢ Ἰππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 220 κέκλυτε μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοιθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 225 τὰ φρονέων δῦροισι κατατρύχῳ καὶ ἐδωδῇ
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω,
 ἢ ἐσθλήτω· ἢ γὰρ πολέμου δαρικτός.
 ὅς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπηξ
 230 Τρώας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσει, εἴη δέ οἱ Αἴας,

V. l. 209 ἐποφρύσι H. — 212 κλητοὺς H. κλυτοὺς L. — 213 ῥὰ D 2. man. HL. δὲ σφιν L Lips. πᾶσι ACDEGH Lips. — 214 μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι A: ceteri μεγαθύμου Πηλεΐωνος, ἕτεροι δὲ σφιν ὅτι μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι ἰνδάλλετο East, 1103, 1. — 215 ὤτρυνε E Vrat. A. ἐποικόμενος: παριστάμενος Vrat. A. παριστάμενον Vrat. b. ἐπέεσσι ADGH. — 216 Θερσίλοχόν: ὀρσίλοχόν S Cant. Barocc. Mor. — 217 Δεισίνον D. Δεισίνον G. Δεισίνον Vrat. A. βιήνον S Cant. Ἰππόθοόν: ἱππόνοόν Mor. — 218 Φόρκυν A. Χρομίον CDGHL. — 219 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. abest etiam a Lips. et Townl. et signo notatus est in A. — 220 ἐπὶ κούρων H. — 221 οὐδὲ H. — 223 τρώων L. — 224 ὑπ': ἀπ' GH Frgm. Mosc. — 225 τα H. — 227 τῷ ACDHL: τῷ EG. ἰθὺς omitt. D 1. man. — 228 ἢ ADL. ἢ GH. ἢ C. — 229 τε-
 ηι

Θηνηῶτά H Cant. Townl. τεθνηῶτά A. τεθνηῶτά L Lips. τεθνηῶτά CD EGS. — 230 τρώας L. ἐρύσει G Vrat. b. d. εἴη GH Vrat. b. d. A.

A. c. 214 μεγαθύμῳ Πηλεΐωνι: οὕτως ἀρίσταρχος κατὰ δοτικήν. ἄλλοι δὲ (αἱ κοινὰ ἐκδόσεις teste Schol. A) μεγαθύμου Πηλεΐωνος Didymus. Ζηνόδοτος Πηληϊάδῳ Ἀχιλλῆος Schol. V. — 215 ὤτρυνεν: Ζηνόδοτος (?) ὤτρυνεν Schol. A. — 229 τεθνηῶτα: διὰ τοῦ ἢ ἀρίσταρχος Didymus.

ἡμῖν τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἡμῖν δ' αὐτὸς
ἔξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὅσσον ἐμοὶ περ.

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
235 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
νήπιοι· ἦ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

ὦ πέπον ὦ Μενέλαε διοτρεφέες, οὐκέτι νῦν
ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστήσμεν ἐκ πολέμοιο.
240 οὐ τίς τόσον νέκυος περιδείδια Πατρόκλοιο,
ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς,
ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃαι,
καὶ σῇ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἔκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.

245 ἀλλ' ἄγ' ἀριστήας Δαναῶν κάλει, ἦν τις ἀκούσῃ.
ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνύς·
ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
οἱ τε παρ' Ἀτρεΐδης, Ἀταμέμονι καὶ Μενελάῳ,

V. l. 231 τῷ G Townl. Vrat. A. Flor. τῶν A. τῶν CDEHLS
Frgm. Mosc. Rom. — 232 ἔξω: ἄξω Vrat. A. ὅσον Lips. — 233 ὥς A.
οἶδ' CGHL. ἔβαν D. — 234 δέ σφισιν ACDEG. δέ σφιν S Harl. γάρ
σφισιν H Vrat. d. γάρ σφιν L Lips. ἔλπετο ACEGLS Ven. B. Harl.
Lips. ἦλπετο DH Barocc. Vrat. d. — 236 οἱ τε πολέσσιν L. ἐπ' A. ἀπῆρα
G. — 237 ἄρ' ADGHL. — 238 νῦν C Frgm. Mosc. — 239 αὐτῷ G.

περινοστήσαιμεν L. νοστήσαιμεν D. νοστήσαιμεν Lips. νοστήσαιμεν C. —
240 οὗτοι G. περιδείδια EH Vrat. A. Rom. Schol. O 642. περί δεΐδια CDG
LS. περί, δεΐδια A. — 241 τρώων L. κορέει ACDG Lips. Harl. Flor.
κορέη L. κορέει EHS Rom. κορέει Mor. Barocc. ἦ δ' D. — 242 ἐμοὶ
Eust. 1104, 35, sed ἐμῇ 1104, 57. περιδείδια EHL Rom. Schol. O 642.
περί δεΐδια ACDG. πάθῃαι ACDEGHL. — 243 περί CDH. — 244 ἡμῖν
δ': ἡμῖν DG Cant. Flor. δ' ἡμῖν S. ἡμῖν τ' αὐ L. — 246 ὥς A. — 247
ἦυσεν G Vrat. A. Flor. Rom. — 249 ἀτρεΐδης L. ἀτρεΐδῃ D Harl. Cant.
Vrat. b. A. καὶ μενέλαῳ: ποιμένι λαῶν S Vrat. A.

A. c. 231 ἀριστάρχος κατὰ δοτικὴν ἡμῖν τῷ ἐνάρων Didymus.
— 234 ἔλπετο: οὕτως Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ εἰ γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ
ἡ Didymus. Ἀριστοφάνης δὲ ἔλπετο γράφει Schol. V. equidem non
Aristophanem sed Aristarchum ἔλπετο scripsisse credo, conf. Schol.
P 603 διὰ τοῦ εἰ αἰ ἀριστάρχου ἔλπετο. de Aristarchi et Aristophanis
nominibus confusis conf. H. T. 25. adn. 47. — 240 περιδείδια Ptolem.
Ascalonita: περί δεΐδια Aristarchus teste Schol. V, conf. H. T. 339. —
242 περιδείδια: οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν Herodianus.

- 250 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
 λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηρεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἡγεμόνων· τόσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
- 255 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέληθηρα γενέσθαι.
 ὣς ἔφατ', ὃς δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δημοτῆτα,
 τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεΐφοντι.
- 260 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
 Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ.
 ὥς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κύμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
- 265 ἡιόνες βοῶσιν ἐρευγομένη ἀλὸς ἔξω,
 τόσῃ ἄρα Τρῶες ἰαχὴ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες κάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφί
 λαμπρήσιν κορύθεσσι Κρονίων ἡέρα πολλήν

V. L. 250 πίνουσι E Lips. Et. Mg. 265, 29. ἕκαστα Harl. ἕκαστοι Vrat. b. — 251 λαῶν H Vrat. d. — 252 δέ μοι ἐστὶ CDEHL. διασκοπι-
 ᾶσθαι Lips. — 254 ἐνὶ AD. — 255 τρωῆσι CEL. τρωῆσιν D. κυσὶ E
 Lips. — 256 ὥς A. ὥς φάτο τοῦ δ' ἤκουσεν H Vrat. d. οἰλῆος G. —
 257 ἀνα D. — 259 ἀνδρεΐφοντι GH Townl. Vrat. d. — 260 τίς κεν ἦσιν
 ἐνὶ φρεσὶν Frgm. Mosc. τίς κεν ἦσιν ἐνὶ Vrat. d. τίς ἂν ἦσι φρεσὶν
 Eust. Rom. ἐν ἄλλῳ τίς κ' ἦσιν ἐνιφρεσὶν A. εἴποι: εἴπη HS Vat. Mor.
 Frgm. Mosc. Vrat. A. — 262 τρῶες L. ἄρ' ADEGHL. — 263 ἐπὶ D.
 διπετέος A. — 264 βέβρυχε EG Lips. Flor. Rom. βεβρύχει L. ποτὶ A.
 ποτὶ ῥόον CH. ποτὶ ῥόον D. ποτὶ ῥόον Townl. Frgm. Mosc. alii. ἀμφὶ
 D. — 265 βοῶσιν Pseudopl. 109, 14. ἰστέον ὅτι οὐ μόνον πληθυντικῶς
 γράφεται ἡιόνες βοῶσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν γενικῇ ἐνικῇ ἄκραι ἡιόνες Eust.
 1106, 50. — 266 τρῶες ἰαχὴ ἴσαν ACD 1. man. (nunc τρώων post ras.)
 EHL (τρῶες) S Cant. Baroec. Mor. Vat. Vrat. d. Frgm. Mosc. τρώων
 ἰαχὴ γένετ' G Flor. — 267 ἔστασαν EL. ἔστασαν A. ἀμφὶ D. — 268 κά-
 κες G Flor. Rom. ἀμφὶ D. ἄρα G. σφί ACE 1110, 7 L Lips. Vrat. A.
 ceteri σφιν. — 269 λαμπρήσιν CDEG. πολλήν: πούλυν Mor. Cant. πούλην
 S. πολλήν ἢ μάλλον πούλυν Eust.

A. c. 250 ἕκαστος: ἐν τισὶ διὰ τοῦ αῦ ἕκαστα Didymus. — 260,
 261 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 263 διπετέος: διειπετέος
 Zenodotus vel Zenodorus, conf. H. T. 226. — 264 βέβρυχεν: ἐν τῇ
 κατ' ἀριστοφάνους βεβρύχῃ Didymus. — 268 φραχθέντες: Ζηνόδοτος
 ἀρθέντες Didymus.

- 270 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἤχθαιρε πάρος γε,
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυκὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἐταίρους.
 ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
- 275 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
- 280 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συτ' εἵκελος ἀλκὴν
 καπρίῳ, ὃς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηνούς
 ῥηιδίως ἐκέδασεν ἐλιζάμενος διὰ βήσας·
 ὥς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
- 285 ρεῖα μετεικάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστῃ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦ τοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱός,
 Ἴπποθοος, ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
- 290 δηκάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
 Ἔκτορι καὶ Τρῳέσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.

V. l. 270 ἤχθαιρε ACEH Frgm. Mosc. Vrat. d. ἤχθησε DG Rom. ἤχθησε S. ἔχθησε L Lips. πάρος γε omitt. C 1. man. — 272 μίσησε G Schol. C 376. ἄρα G. κύρμα DS. κυκὶ post γενέσθαι in D colloc. — 273 τρωῆσιν AL. τρωῆσιν CH. τρωῆσι DE. τῷ ADHL: τῷ CEG. καὶ οἱ: κεν οἱ Cant. Vat. κέ οἱ S. ἐν ἄλλῳ ὤρσεν ἀχαιοὺς A. — 274 τρῶες L. — 276 τρῶες L. ἰέμενοι H. — 277 abhinc usque ad vs. 577 codex A recentiore manu est scriptus: desunt scholia et signa critica. — 278 ἀπέσσεσθαι G Flor. Rom. γὰρ σφέας GH. — 279 περὶ μὲν A. περὶ δ' H. ἔργ' ἐτέτυκτο ADGH Vat. Vrat. b. d. A. — 281 ἵκελος E Vrat. A. ἵκελος G. — 282 ὄρεσι G. — 283 ἐκέδασεν G Flor. ἐλιζάμενος GH. βήσας G. — 285 τρώων L. — 287 ποτὶ ACEGHL. ποτὶ D. — 288 libri ἦτοι. — 289 ἔλκε L Lips.: εἵλκε ACDEGHS et Heynii libri. κατα D. — 290 παρὰ: περὶ Et. Mg. 750, 34. τένοντας: τένοντε AHS Cant. Vrat. d. Frgm. Mosc. conf. H. U. 169. — 291 τρῳέσσι L. — 292 ἱεμένων AEH ex corr. S et nonnulli apud Heynium. ἱεμένων C: ἱεμένῳ DH 1. man. L Lips. Vat. Vrat. d. ἱεμένον G. ἱεμένον Harl.

A. c. 270 ἤχθαιρε: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἔχθαιρε Didymus, conf. Schol. Y 306. — 292 ἱεμένων Aristarchus: alii ἱεμένῳ, conf. Didymus ad O 450 διχῶς ἀρίσταρχος καὶ ἱεμένῳ καὶ ἱεμένων.

- τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος ἐπαῖζας δι' ὁμίλου
 πληῖξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 295 ἦρικε δ' ἵπποδάμεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ
 πληγῆς· ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἔξ ὠτειλῆς
 αἱματοίεις· τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγάλητορος ἦκε χαμάζε
 300 κείσθαι· ὃ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ,
 τῇλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβύλακος, οὐδὲ τοκεῦσι
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 "Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντις δουρὶ φαινῶ.
 305 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὃ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκίων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῇ
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδρῶν ἀνάσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἄμπερὲς ἄκρη
 310 αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε.
 δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα, δαΐφρονα Φαίνοπος υἱόν,
 Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 315 ἦφυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος "Ἐκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,

V. l. 293 ἀπαῖζας L. — 294 χαλκοπαρήου AEHL: ceteri sine iota adscripto. — 295 ἦρικε C ex corr. ἔρικε D ex corr. κόρυς omitt. L Lips. — 299 χαμάζε DE: χαμάζε ACGHL. — 300 ὃ δ' AD. ὅδ' CDHL. ἄγχ': ἄχ' G. — 301 λαρίσης ACEGHL: λαρίσης D Strabo XIII, 620, conf. B 841. τοκεῦσι ACDGHL. — 302 θρέπτρα ACDEH Cant. Townl. Frgm. Mosc.: θρέπτα GLS Lips. Vrat. A. Flor. conf. Δ 478. — 304 δ' αὐ C. δ' αὐτ' Vrat. A. — 305 ὃ μὲν C. — 306 ὃ δὲ C. σκεδίον AL. μεγαθύμον G Flor. Ἰφίτου μεγαθύμου τυτθέος υἱόν D (υἱόν add. man. rec.). — 307 κλητῷ Vrat. A. — 308 πολέσσ' C. πόλεσιν D. ἀνδράσιν Rom. ἀνδρῶν libri mei. — 309 δια ACHL. — 310 αἰχμὴ χαλκείῃ H. ἀνέσχε CGH. — 313 κατὰ DG. τύψε CGH. — 314 δὲ οἱ θώρηκος H. — 315 ὃ δ' AD. ὅδ' CGHL. — 317 μέγα: μέγ' ACDGHL et Heynii libri. correxit Barnesius, conf. Δ 506. ἐρύοντο H. εἰρύατο G. ἐρύσαντο Vrat. A.

A. c. 302 θρέπτρα: θρεπτά Zenodotus, conf. Schol. Δ 478. — 307 Φωκίων: φησὶν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος καὶ διὰ διφθόγγου τὴν παραλήγουσαν τοῦ Φωκίων γράφεσθαι, conf. Didymum ad B 517.

- Φόρκυν θ' Ἰππόθοόν τε, λύνοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 320 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες·
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῃσιν· ἄλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνεΐαν ὤτρυνε δέμας Περίφαντι ἑοικώς,
 κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 325 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 τῷ μιν εἰσιδάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεΐα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαιθε
 Ἴλιον αἰπεινὴν; ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 καρτεῖ τε σθένει τε πεποιθότας ἠγορέῃ τε
 330 πληθεῖ τε σφετέρῃσιν, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσι
 νίκην· ἄλλ' αὐτοῖς τρεῖς ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.
 ὥς ἔφατ', Αἰνεΐας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἔς ἅντα ἰδὼν, μέγα δ' Ἑκτορα εἶπε βοήσας·
 335 Ἑκτόρ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι ἦδ' ἐπικούρων,
 αἰδώς μὲν νῦν ἦδέ γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.
 ἄλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν ἐμοὶ ἄγχι παραστάς
 Ζῆν', ὕπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
 340 τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μὴ δ' οἷ γε ἔκηλοι

V. L. 318 φόρκυνά θ' L Vrat. A. φόρκυν omisso θ' A Frgm. Mosc.
 φόρκυν' H. — 319 ἔνθα κεν ACDGHL. τρῶες L. — 320 εἰς ἀνέβησαν H.

ἀναλκείῃσι ADH Vrat. d. ἀναλκείῃσι S. — 321 κε omitt. C Vrat. A. —
 322 κάρτεϊ τε καὶ C. — 324 κήρυκι libri et edd. vet. cum Herodiano
 περί διχρ. 268, 4. Cram. Ep. 233, 17. Et. Mg. 511, 47. Et. Gud. 320, 37.
 Drac. de Metr. 28, 8. 56, 6. Schol. K 258. κήρυκ' Barnesius, conf. H. U.
 127. Ἠπυτίδῃ κήρυκι ὅς οἱ Bothius, male. — 325 φρεσὶ A. — 327 εἰρύ-
 σαιθε EG edd. vet. εἰρύσσεσθε DH Vrat. d. εἰρύσσεσθε AS Vrat. b. A.
 εἰρύσσεσθε Townl. — 330 πληθεῖ H bene. ὑπερδέα C Vrat. A. Et. Mg.
 778, 38, cf. δ 728. — 331 ἡμῖν: ὑμῖν ES Cant. Ζεὺς μὲν omitt. L, μὲν
 A. δαναοῖσι ACDG. — 333 δὲ ἑκατηβόλον AS, an δὲ ἐκηβόλον? — 334
 ἔς ἅντα H: ceteri ἐσάντα. ἔκτορι Vat. Vrat. A. — 335 τ' omitt. L.
 τρώων L. ἐπικούροι L. — 336 ἦδέ γ' C. ἦδε γ' D. ἦδ' Lips. γ' omitt.

L Lips. — 337 ἀναλκείῃσι ACGH. ἀναλκείῃσι S. — 338 τις φησι CDL. —
 339 ἐπιτάρροθον A. — 340 τῷ CDGHL: τῷ A. μὴ δ' ACDGHL. μὴ δὴ
 γε Harl. οἷ γε: οἷ γ' L. οἷδε G Flor.

A. c. 334 ἔς ἅντα, conf. H. T. 243.

Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.

ὣς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔσθη·

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἀναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἔνθ' αὐτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρί,

345 υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἐταῖρον.

τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,

στή δὲ μάλ' ἐγγυς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,

καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπικάονα, ποιμένα λαῶν,

ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπιδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,

350 ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβύλακος εἰληλούθει,

καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,

ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·

ἀλλ' οὐ πως ἔτι εἶχε· κάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη

355 ἐσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.

Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐψύχετο πολλὰ κελεύων·

οὔτε τιν ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνῶγει

οὔτε τινα προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔзоχον ἄλλων,

ἀλλὰ μάλ' ἄμφ' αὐτῷ βεβάμεν, χεδόθεν δὲ μάχεσθαι.

360 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν

δεύετο πορφυρέῳ, τοῖ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτόν

νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων

καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτὶ γε μάχοντο,

παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ

V. L. 341 νηυσὶ ACDL Lips. τεθνηῶτα A Cant. Harl. Townl.
 ηι η

τεθνηῶτα L. τεθνηῶτα S. τεθνηῶτα CDGH. — 342 ῥα L. προμάχων: πρὸ φίλων Lips. — 343 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. ἐναντίον G. — 344 λειόκριτον G edd. vett. — 346 ἀρηίφιλος μενέλαος L. — 346—351 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 348 ἀπικάονα: ἀμυθάονα G Mor. Barocc. Vrat. b. — 349 ὑπο CD. hunc versum omitt. Vat. — 351 μετὰ στεροπαῖον Vrat. d. — 353 ἴθυσεν Vrat. A. δ ACDGH. — 354 πάντη ADEG: πάντη CHL. — 355 προ CH. — 357 οὔτε τιν' ACDEGH. οὐδέ τιν' L. νεκροῦ μάχεσθαι L Vrat. A. — 358 οὔτε τινα ACDEGHL. ἄλλων: ἄλλον C. — 359 χεδόθεν τε CHE Harl. Townl. Vrat. d. Et. Mg. 193, 34. — 361 τοῖ: οἱ Apoll. Soph. 5, 20. ἀγχιστῖνοι AC post ras. D: ἀγχιστῖνοι C 1. man. EGHS et Heynii libri cum Apoll. Soph. 5,

η

20. ἀγχιστῖνοι L. conf. χ 118. ω 181. 449. Cram. An. Ox. II, 319, 19. Et. Mg. 14, 45. — 362 τρώων L. — 363 οἱ ACDGHL. ἀναιμωτὶ L Lips. ceteri ἀναιμωτὶ γε μάχοντο E Mor. Townl. ceteri γ' ἐμάχοντο. — 364 φθίνυθον L. μέμνηντο L Lips. μέμνητο G. αἰεὶ H.

365 ἀλλήλοισ καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
οὔτε ποτ' ἥελιον σῶν ἔμμεναι οὔτε σελήνην.

ἥερι γὰρ κατέχοντο μάχης ἐπὶ θ' ὅσσοι ἄριστοι
ἕστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.

370 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
εὐκνηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
ἡελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

375 πολλὸν ἀφεσταῶτες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
ἥερι· καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεί χαλκῷ
ὅσσοι ἄριστοι ἕσαν. δύο δ' οὐ πῶ φῶτε πεπύσθην,
ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃ· Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο

380 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρῶεσσι μάχεσθαι.
τῷ δ' ἐπιοσσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρῳ
νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ

V. l. 365 καθ' ὅμιλον ACDH Harl. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. A.

ἀν' ὅμιλον GL Lips. edd. vet. ἀν' ἢ καθ' E. ἀλεξάμεναι C. φόνον
ACHLS Harl. Cant. Mor. Frgm. Mosc. πόνον EG edd. vet. χόλον
αἰπύν D. — 366 οἱ μὲν C. — 367 οὔτε ποτ' ACDGHL. σῶν L Lips.
σόν ACDEGH Pseudoplat. 129. 6. οὐδὲ σελήνην A. — 368 μάχης ἐπὶ
E, μάχης ἐπὶ θ' Cant. Mor. Harl. Lips. Vat. Townl. Flor. μάχης ἐπὶ θ'
AD 1. man. (?) S Ven. B. Vrat. A. Frgm. Mosc. μάχης· ἐπὶ θ' CH ex
em. μάχης ἐπὶ θ' Vrat. b. μάχης ἐπὶ θ' G. μάχη· ἐπὶ θ' H 1. man.
μάχη ἐπὶ θ' Vrat. d. μάχη ἐπὶ θ' L. μάχη||| ἐπὶ θ' ὅσοι D post ras.
ὅσσοι: libri ὅσσοι. — 369 ἕστασαν DEL, κατατεθνηῶτι AGS Cant. Townl.
Frgm. Mosc. Vrat. b. κατατεθνηῶτι CDHL. — 370 τρῶες L. τρώες τε
καὶ εὐκνήμιδες editores ante Wolfium. εὐκνήμιδες ADGHL. — 371 ἐκη-
λοι D. πίπτατο δ' αὐγὴ G. — 373 δὲ μάχοντο GH edd. vet. ceteri δ'
ἐμάχοντο. — 375 ἀφεσταῶτες D. μέσσω H. — 377 ὅσοι D. δύο DH.
πεπύσθην: πυθέσθην S Cant. — 378 κυδαλίμῳ AH. — 379 θανόντος:
πεσόντος CD Vrat. d. ἀλλ' ἔτ': ἀλλά τ' L Lips. — 380 ἐνὶ: ἐν L.
τρῶεσσι L. — 381 πόλεμον D et in marg. γρ. καὶ θάνατον. — 382 ἐμαρ-
νάσθην: μαρνάσθην? conf. Θ 127. Ξ 406. γ 140. Ω 281. sed etiam H
303 ἡμὲν ἐμαρνάσθην librorum consensus tuetur.

A. c. 368 τὸ ἐξῆς ἐφ' ὅσσοι, καὶ οὐκ ἀναστρεπτέον· ὁ δὲ πλεο-
νάζει. ἔστι γὰρ ὁ λόγος καὶ ὁ νοῦς οὕτως· ἐφ' ὅσσοι οἱ ἄριστοι ἕστασαν,
ἐπὶ τοσοῦτο ἀέρι κατεῖχοντο. Ζηνόδοτος ἐπὶ τόσσοι. Ἀριστοφάνης μάχη
ἐνὶ Schol. V. scholiasta igitur legebat μάχης ἐπὶ θ' ὅσσοι, Schol. B
μάχην ἐπὶ θ' ὅσσοι, quod patet ex interpretatione eius ὅσοι γὰρ ἄριστοι
ἐπὶ τὴν μάχην. quid veteres scripserint, pro certo affirmari non potest,
quum scholia A deficiant. μάχης ὅσσοι τ' ἐπ' ἄριστοι Lachmannus ex con-
i.

ὀτρύνων πόλεμον δὲ μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει

385 ἀργαλῆς· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νηλεμεὲς αἰεὶ
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
 ἄμφ' ἄγαθὸν θεράποντα ποδῶκεος Αἰακίδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην

390 λαοῖσιν δῶη τανύειν, μεθύουσιν ἀλοιφῇ·
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοῖ γε διαστάντες τανύουσι
 κυκλός, ἄφαρ δέ τε ἱκμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή,
 πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διὰ πρό·
 ὥς οἱ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ

395 ἔλκεον ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός,
 Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσκόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τὸν γε ἰδοὺς ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

400 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἥματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδεε Πάτροκλον τεθνηότα διός Ἀχιλλεύς.

V. L. 383 πόλεμόνδε omnes. — 384 πανημερίου A. — 385 ἀργα-
 λέοις L. δὲ omitt. D. — 386 θ' omitt. D. — 387 παλάσσαντο D. μαρνα-
 μένοιον C Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. d. ceteri μαρναμένοινιν,
 quod defendit Eustathius οἷα οὐχ ἀπλῶς ἐπὶ πλήθους ῥηθέν, ἀλλ' ἐπὶ
 δυάδος μερῶν τοῦ τε Τρωϊκοῦ τοῦ τε Ἀχαιοῦ. — 388 ἄμφι G. —
 390 λαοῖσι ADE. δῶη ACDL. δῶη EG. δοίη H Vrat. d. — 391 τανύουσι
 ACDEG. — 392 δέ τε: δέ τ' CD. — 393 τανύεται D. τε omitt. CD.
 διὰ πρό G: vulgo διαπρό. — 395 εἴλκεον ACDEGHLS et Heynii libri.
 δέ σφισιν ACDHLS Harl. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. d. A. δέ σφιν Lips.
 vulgo γάρ σφισιν cum G Flor. ἔλπετο CDGL Lips. Mor. Frgm. Mosc.
 Townl. Vrat. b. Flor. ἤλπετο AHS Rom. — 396 τρωσὶ D. τρωσιν L.
 μὲν ῥ' ἐρύειν ACHS Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. ῥ' in caesura semiter-
 naria et ante ἐρύειν opus non esse docent permulti loci, conf. Annal.
 Gymn. Austr. 1871, pg. 502 sqq. προτὶ: ποτὶ S ut fere semper. — 397
 ἐπὶ ACDG. ἐπὶ L. ἀνὰ H Vat. Vrat. d. ἀνὰ ἢ ἐπὶ E. νεῖκος ὀρώρει C.
 — 398 ἄγριον C. οὐδέ κ': οὐδ' ἂν E. — 399 τὸν δ' A. τὸν δὲ S. τόνδε
 Cant. τὸν γ' Lips. Vrat. b. εἰδοὺς Vrat. b. ἦκει L Lips. ἴκη D. ἦκοι
 Apoll. de Pron. 109 A. — 400 Ζεὺς περὶ D. — 401 ἥματι D. ἀρά πῶ A.
 ἄρα πῶ C. — 402 τεθνεῖότα CL Cant Harl. Lips. Frgm. Mosc. τε-
 θνεῖωτα D. τεθνηῶτα A. ἀχιλλεύς C.

A. c. 392 κυκλός: κύκλος Aristarchus. κύκλῳ Zenodotus, conf. Δ
 212. H. S. pg. 90. — 395 εἴλκεον: ἔλκεον Aristarchus. scriptura γάρ
 pro δέ orta videtur ex interpretatione. ἔλπετο Aristarcho tribuo, conf.
 ad 234.

- πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
 τείχει ὑπο Τρώων· τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 405 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχρίμφθέντα πύλησιν
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·
 410 δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νυλεμές ἐγχιρίπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 415 ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές ἀπονέεσθαι
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστν ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῶδος ἀρέσθαι.
 420 ὣς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδῆσαςκεν·
 ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μή πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.

V. l. 403 γάρ: γάρ ρ' Harl. Vrat. A. Frgm. Mosc. γάρ ρ' C. γάρ ρ' H conf. Ξ 30. ε 321. κ 242. φ 32. Annal. Gymn. Austr. 1871. pg. 506. — 404 ὑπὸ ACDGHL. τρώων L. ὁ μιν A. τῷ μιν D. τὸ μὲν H. ἔλπετο ACDEGHLS Ven. B. Mor. Cant. Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. θυμὸν Vrat. d. — 405 τεθνάμεν ἂν H. ἐνὶ χριμφθέντα A. ἐνιχρίμφθέντα Vrat. b. ἐνιχρίμφθέντα E Vrat. d. πύλαις H. — 406 ἔλπετο H: ceteri ἔλπετο. — 407 ἐκπέρσαι D. — 408 τό γε: τόδε AS Cant. Vat. νόσφιν: χωρὶς Cant. Vat. e glossa. — 410 γ' omitt. H. οὐ οἱ: οὐ τοι L. — 411 ὅτι DH. πολυφίλτατος D. ἐταίρων L. — 412 οἱ δ' A. οἷδ' CD GHL. — 413 ἐγχιρίπτοντο A. ἐχρίμπτοντο D Mor. Harl. Vat. Vrat. b. A. Lips. ἐνάριζεν H. — 414 εἶπεςκεν G. — 415 οὐ μὰν CEHL Lips. Flor. Rom. Cram. Ep. 188, 9. Bachm. Anecd. II, 66, 17. οὐ μὲν Vat. οὐκ ἂν AS. οὐ μὲν DG. ἡμῖν CDEG Cram. Ep. 188, 9. Bachm. Anecd. II, 66, 17. ἡμῖν HLS Lips. Vrat. d. A. εὐκλεές DHL Lips. Vrat. d. A. εὐπλεές G. γράφουσι μὲν τινες οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές Eust. 1112, 34. — 416 ἐπὶ ACDEGHL. — 417 ἡμῖν CG. ἡμῖν D. ἡμῖν AEHL. πολυκέρδιον D. — 418 ἢ τοῦτον G et olim vulgo: εἰ ACDEHL Cant. Harl. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. τρώεσσι L. ἵπποδάμοισι D. — 419 ποτὶ ACDGHL. ἐρύσαι ACD. ἐρύσειν Harl. Vrat. b. A. — 420 ὦς δέ τις ACDHL Cant. Harl. Vat. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ὦδε δέ τις G Mor. — 422 μή πῶ τις ADEGH. μή πῶ τις C. μή πῶς L Lips. τίς L.

A. c. 404—425 Ζηνόδοτος οὐ γράφει Schol. V. — 415 et 417 ἡμῖν conf. H. T. 275. — 420 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ Schol. V ad 404.

- ὥς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσαςκεν ἐκάστου.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
 425 χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
 ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
 κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
 ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοι.
 ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
 430 πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῇ ἐπεμάϊετο θείων,
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηῦδα, πολλὰ δ' ἄρει·
 τῷ δ' οὐτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντόν
 ἠθελέτην ἰέναι οὐτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοὺς,
 ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 435 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηὸς ἢ γυναικός,
 ὥς μένον ἀσφαλῆως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 οὐδὲ ἐνικίμψαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφι
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἡνιόχοιο πόθω· θαλερὴ δὲ μαιίνετο χαίτη
 440 Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ Ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν.
 μυρομένω δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ δὴν μυθήσατο θυμόν·
 ᾧ δειλῷ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆϊ ἀνακτὶ
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγῆρω τ' ἀθανάτῳ τε.
 445 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;

V. L. 423 τίς τ' AS. τίς C. ὄρσαςκεν CLS Townl. ἐκάστου ADGH LS et Heynii libri. ἕκαστος C. vulgō ἐταίρου cum ed. Rom. — 424 σιδή-
 ρεος L. ὀρυμαγδός CGH. — 425 ἴκε C. — 427 ἐπειδὴ libri. — 429 αὐτο-
 μέδων γε AS Cant. Vrat. A. male, conf. 474. — 431 προσηῦδα D: κε-
 λεύων Apoll. Soph. 42, 16. — 434 omitt. H in textu, habet in marg.
 man. rec. — 435 ἐστήκει ADHLS Cant. Mor. Lips. Vat. Vrat. b. d.
 Schol. α 1. εἰστήκει CEG. correxit G. Hermannus. τεθνηὸς AGHS.
 τεθνηὸς L. τεθνεϊός CE. τεθνεϊώτος D Vrat. A. Schol. α 1. —
 436 ἔχοντε CS Cant. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. quod non displicet.
 — 437 ἐνικίμψαντε CE 1114, 20 H Vat. Harl. Rom. ἐνὶ κίμψαντε
 Townl. ἐνικίψαντε L Eust. 1114, 21. Frgm. Mosc. man. sec. ἐνὶ κίψαντε
 AS. ἐνὶ κήψαντε Vrat. A. ἐνικήψαντε G Flor. Philemo gramm. 90.
 134. ἐνικίμψαντες Vrat. d. ἐνικήψαντες D. ἐνικίψαντε ἢ ἐνικίμψαντε
 Eust. 1113, 19. — 438 μυρομένοισιν HS Cant. Vrat. d. A. — 439 ποθῇ
 G Cant. Flor. δ' ἐμαίνετο HL Cant. — 440 ἀμφοτέρωθεν AS Cant. Harl. Vat.
 ἀμφοτέρωce HL Townl. Vrat. d. ἀμφοτέροce D. ἀμφοτέροισι CG et olim
 vulgo. ἀμφοτέροισιν ἢ ἀμφοτέρωθεν Eust. — 441 μυρομένω G. μυρο-
 μένους δ' ὠδ' ἄρα τοῦγε Townl. — 442 ποτὶ AS Cant. πρὸ τι HL. —
 445 ἦ D. ἔχητε L Lips. ἔχοιτον A.

A. c. 435 ἐστήκη conf. ad Δ 483. — 439 ποθῇ ut Iliadis proprium
 recepit Bekkerus, idem δ' ἐμαίνετο.

- οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν διζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσά τε γαῖαν ἐπι πνείει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης ἐποχίχεται· οὐ γὰρ ἑάσω.
 450 ἦ οὐχ ἄλλος ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 σφῶν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἡδ' ἐνὶ θυμῷ,
 ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα καώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσκέλμους ἀφίκωνται
 455 δύη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευεν μένος ἧῦ.
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδας δὲ βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ' ἀχνύμενός περ ἐταίρου,
 460 ἵπποις αἰσῶν ὡς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας·
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὁμίλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἥρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ

V. L. 446 τι που ἐστὶν AL. τί που ἐστὶν DG. τι ποῦ ἐστὶν H. τί ποτ' ἐστὶν Plat. Axioch. 367 D. Stobaeus Flor. 98, 51 et 75. διζυρώτερον H Vrat. d. — 447 ὅσά τε CEH. ὅσα D. ἐπι πνείει A. ἐπιπνείει CDEGHL Plat. Axioch. 367 D. Stob. Flor. 98, 51 et 75. Pseudoplat. 71, 10. Schol. X 431. Plutarchus de Amore proles 3. Schol. Soph. Trach. 1162. — 448 γε omitt. L. — 449 ἐποχίχεται A. ἑάσω Vrat. A. — 450 ἦ ACDEGH. Apoll. Soph. 170, 14. idem ἀγάλλεται pro ἐπεύχεται. ἐχῆ Vrat. A. αὐτῶς AEGH Apoll. Soph. — 451 γούνασι G: ceteri γούνεσσι. βάλῳ Frgm. Mose. ἦ δ' D. — 453 ἐπὶ ACDGHL. ἀνά Vat. γὰρ σφιν L Lips. — 454 εἰς δ' κεν D: ceteri εἰκόκε. εὐσκέλμους D. εὐσκέλμους H. — 455 omitt. C 1. man. Vat. ἐπὶ HL. ἔλθοι HS Vrat. d. — 456 ἐνέπνευε DG. ἐπέπνευε Vrat. A. — 457 οὐδαςδε AC. οὐδαςδε D. vulgo οὐδαςδε. — 458 τρῶας L. — 459 αὐτομέδων μεταχνύμενος L Lips. — 460 μετὰ H. — 461 ῥέα DH Mor. Barocc. ῥεῖα ACEGL Vrat. A. ὑπ' ἐκ ADEGL. τρῶων L. ὀρυμαδοῦ CGH. — 462 ἐπαῖξασκε CH. — 463 ὅτε σεύαιτο A. ὅτ' ἐσσεύαιτο S Cant. ὅτ' ἐσσεύετο GHL Mor. Townl. Vrat. b. d. A. Flor. ὅτ' ἐσσεύατο Frgm. Mose. Vat. ὅτ' ἐσσεύοντο C. ὅτ' ἐπεσσεύετο D, conf. Ψ 198. — 464 οἶον D. οἶον θ' ἱερῷ A. ἰόνθ' G Flor.

A. c. 456 ἐνέπνευεν μένος ἧῦ Aristarchus: μένος πολυθαρκὲς ἐνήκεν Zenodotus, qui addit αὐτὸς δ' Οὐλυμπον δὲ μετ' ἀθανάτοισι βεβήκει Schol. V. cf. Schol. 545. μετ' ἀθανάτοισι βεβήκει a consuetudine poëtae abhorret, conf. A 221 Οὐλυμπον δὲ βεβήκει μετὰ δαίμονας ἄλλους. A 423. O 54. 161. 177. γ 366. δ 258. ζ 54. θ 294. 456. itaque corrigendum est μετ' ἀθανάτους βεβήκει.

- 465 ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὤκεας ἵππους.
 ὁψὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκίμεδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·
 στή δ' ὀπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
 Αὐτομέδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
 470 ἐν στήθεσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς;
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχεται πρῶτῳ ἐν ὁμίῳ
 μῶνος· ἀτὰρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
 τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διῶρεος υἱός·
 475 Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
 ἵππων ἀθανάτων ἔχεναι δμῆσιν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζωὸς ἑὸν; νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάλιστα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 480 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
 ὥς ἔφατ', Ἀλκίμεδων δὲ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μάλιστα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἑόντα·
 485 Αἰνεία, Τρῶων βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,
 ἵππῳ τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοις κακοῖσι.
 τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
 σὺ ἐθέλεις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῦν
 490 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρῃ.

V. l. 465 ἔγχει C. ἐπισχεῖν G. ἐπισχεῖν Vrat. A. — 467 αἰμονίδαο
 AHLs Cant. αἰμονίδαο DG. ἄρμονίδαο C Townl. Frgm. Mosc. — 468
 ὀπιθεν D. ὀπιθε Lips. προσηύδα D. — 469 τοι νῦν H. — 470 ἐν στή-
 θεσιν A. στήθεσι τέθεικε D. — 471 τρῶας L. μάχεσθαι I Lips. 1. man.
 — 473 ὤμοισν Vrat. A. — 474 αὖτ' omitt. A. διῶρεως G. — 475 τίς τ'
 ἄρ Townl. — 476 δμῆσιν G. — 478 νῦν αὖ ACGHL Barocc. Lips. Mor.
 Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. νῦν δ' αὖ DS. κιχάνει: κάλυπεν CDH
 Mor. Vrat d. A. — 480 ἀποβήσομαι: ἐπιβήσομαι AS conf. E 227. —
 481 βοηθόν: βοή θοόν AS Vrat. A., conf. N 477. — 485 τρῶων L. —
 487 κακοῖσι ACDGH. — 488 τῷ CDGL. τῷ AH. τῷ κεν (ἡγουν οὐς
 οι
 κεν) ES Rom. — 489 ἐθέλοισ CHS Frgm. Mosc. ἐθέλει A, conf. Ψ 894.
 ἐπεὶ οὐτίν' D. νῶιν DG Flor.

A. c. 465 ἐπίσχειν Herodianus cum Aristarcho: ἐπισχεῖν Ptolem.
 Ascalonita. — 481 βοηθόν Aristarchus: βοή θοόν, οἱ ἀπὸ τῆς σχολῆς
 Schol. V.

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν εὖς πάϊς Ἀτχίσαο.
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὤμους,
 αὔραι στερεῇσι· πολὺς θ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδής
 495 ἦσαν ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος. ὃ δ' εὐζάμενος Διὶ πατρὶ
 ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 500 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσήυδα, πιστὸν ἐταῖρον·
 Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππους,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένῃ· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἔκτορα Πριαμίδην μένεος στήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ
 505 νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσθαι τε στίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων, ἧ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἄλῳη.
 ὥς εἰπὼν Αἴαντε καλέεσσο καὶ Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' οἱ περ ἄριστοι,
 510 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν,
 νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ·
 τῇδε γὰρ ἔβρικαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἔκτωρ Αἰνεΐας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κέϊται·

V. L. 491 πάϊς: παῖς H — 492 εἰλυμένῳ G. — 493 στερεοῖσι Lips. —
 494 χρομῖος ACDGHL. — 495 ἔλπετο DEGL Lips. Mor. Vrat. b. ἔλπετο
 ACHS. — 496 ἐλάαν: ἐλέειν H Vrat. d. — 497 ἄρ ADGHL. — 498

αὐτίς CD. ἔπ' D. ὅδ' ACDGHL. πατρί G. — 500 προσήυδα D. —
 501 ἀλκιμέδον A. ἵππῳ CH Harl. Townl. Frgm. Mose. Vrat. A. —

502 μεταφρένῃ^{ον} H. μετάφρενον ἢ μεταφρένῃ Eust. 1116, 12. — 503 στή-
 σεσθαι Barocc. μάχης στήσεσθαι C. — 504 πρὶν κ' A. ἀχιλλῆος C. —
 505 φοβῆσθαι δὲ G. — 505—510 omitt. Vrat. A. — 506 ἄλῳη A. ἄλῳη
 E. ἄλῳη CDGS et olim vulgo. ἄλῳην H. ἐνὶ τρώεσσιν ἀλοίῃ Lips.

ἄλοῖη^ω L. ἀλοῖη Harl. — 509 ἦτοι libri. ὅσσοι ἄριστοι CG Flor. ὅσοι D.
 — 510 ἀμύνασθαι C Cant. Mor. — 511 νῶϊ D. δὲ: δ' ἐν A. ἀμύνετε
 Mor. Barocc. ἡμαρ D. — 512 κατὰ ADEGL. κατὰ H. καταδακρυόεντα
 C. — 513 ἔκτωρ τ' C. τρώων L.

A. c. 494 Χρομῖος veteres, conf. H. T. 399. — 495 ἔλπετο, conf.
 234. 395. 404.

- 515 ἦεν γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσιν·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἵσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασεν.
 520 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήιος ἀνὴρ,
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραυλοιο,
 ἵνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσιν,
 ὥς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὕπιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 νηδυίοις μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε τυτῖα.
 525 Ἔκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδεις ἐνίσκιμψεν, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμήχθη
 ἔγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 530 καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσσι αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην,
 εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον ἐταίρου κικλήσκοντος.
 τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς

V. L. 515 δι: θεῶ E. μελήσει C. — 516 ῥά ACDGHL. — 517 παν-
 τόσε ἴσιν ADLS Lips. Vrat. A. — 518 ἦδ' CDGHL. διὰ πρὸ H. διαπρο
 C: ceteri διαπρὸ. δεείσατο καὶ τῆς C. — 519 διὰ H. ἐλασεν D. — 520
 ὅταν ACDE (om. δ') GL Eust. 1001, 29. αἰζήιος AG Flor. αἰζή||ος D. —
 521 ἐξόπιθε D. ἐξόπιθεν Lips. — 522 ἵνα τάμῃ G. τάμεν Et. Mg 471,
 15. διὰ CH. ὃ δὲ C. προθορῶν ἐρύπῃσιν L. ἐρίπῃσι D. — 523 ἄρ AD
 GH. προθορῶν L. — 524 νηδυί D. νηδυίοις L Lips. Vrat. A. Flor. λυε
 DG. λυσε E. λυσε Vrat. d. — 525 δ' omitt. L. — 526 ὃ μὲν C. ἀλεύατο
 D. — 527 ἐξόπιθεν G Lips. Flor. Rom. ἐξόπιθε D. — 528 ἐνίσκῃμψη
 C. ἐνίσκῃμψη Vrat. A, conf. 437. ἐπὶ H. — 529 ὄβριμος CD Lips. —
 530 ξιφέεσσι D. ξιφεσ' A. ὀρμηθήτην A Vrat. d. ὀρμηθήσαν H et supra
 γρ. οὐτάζοντο. ceteri ὀρμηθήτην, conf. E 12. — 531 σφω': σφω CGLS.
 μὴ σφῶ A. σφῶ D. σφῶ H Vrat. d. σφῶ Frgm. Mosc. διέκρινον Schol.
 K 516. μεμαῶτε ACDGLS: μεμαῶτας H Vrat. d. — 522 οἷδ' Vrat. A. —
 533 ἐχώρησαν D. αὐτίς C.

A. c. 530 in editionibus inde a Florentina legebatur ὀρμηθήτην,
 quod Wolfius correxit in ὀρμηθήτην, iure, nam hae formae dualis
 augmento solent carere, conf. ἀνάσθην K 377. ἀχθήτην Ω 97. ἀειρέσθην
 Ψ 501. ἀπειλήτην λ 318. ἀρνύσθην X 160. προκαυδήτην Λ 136. X 90.
 συναντήσθην H 22. συναντήτην π 333. ἱκέσθην Λ 328. ι 185. Ψ 215. β
 150. κ 117. (exc. Ξ 283). ἱκεσθον Θ 456. ἰδέτην β 152. φ 222. ἐαδέσθην
 ω 101. ἀφέτην Λ 642. ἴτην Z 120. Π 476. Υ 159. Ψ 814. φ 244. ἐλέτην
 Ε 576. Η 8. Λ 328. χ 187. ἐχέτην Ε 569. C 580. ἀγέτην γ 439. ἐπέσθην
 Ε 571. ἐίκτην Α 104. Φ 285. Ψ 379. δ 662. excipiuntur ἠθελέτην K 228.
 Ρ 433. ἠθέλετον Λ 782. ὠρχείσθην θ 378, quod cum cod. Q ὀρχείσθην
 scribi oportet.

- Ἔκτωρ Αἰνείας τ' ἠδὲ Χρομῖος θεοειδής,
 535 Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαιγμένον ἦτορ,
 κείμενον· Αὐτομέδων δέ, θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι,
 τεύχεά τ' ἔξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·
 ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα χερεῖονά περ καταπέφνων.
 540 ὥς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα
 θῆκ', ἄν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνῃ
 ἀργαλή πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνῃ
 545 οὐρανόθεν καταβάσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
 ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
 ἥυτε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσσει
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
 550 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει,
 ὥς ἢ πορφυρὴ νεφέλῃ πυκάσασα ἔαυτὴν
 δύσσει· Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσήυδα
 ἴφθιμον Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
 555 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

V. L. 534 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. ἔκτωρ τ' Barocc. Vat. Frgm. Mosc. τ' ἠδὲ omnes. χρομῖος CDGL. — 535 ἄρητον A. ἄρητον Lips. δέ κε Et. Mg. 140, 37. καταῦθι A. καταῦθι D. ἦτορ D. — 538 ὀλίγον τι Vrat. b. A. θανόντος: δαμέντος Harl. — 541 ἄν G. ἀνά D Mor. Vat. Townl. Vrat. d Frgm. Mosc. ἀνα H. ὑπερθε D. — 542 ὥς D. κατα CDH. — 547 τανύσσει CE: ceteri τανύσσει cum Cram. An. Par. III, 14, 18. — 548 ἐξουρανόθεν A. — 549 δυσταπέος A. — 550 δὲ ἔπαυσεν Schol. Theocr. IV, 10. — 551 ἢ CDGHL. omitt. A. πυκάσασα Apoll. de Synt. 140, 8. πυκάσασάν Apoll. de Pron. 102 C. ἔαυτὴν L Lips. Mor. Flor. Schol. I 342. ἔαυτὴν Apoll. de Pron. 102 C. de Synt. 140, 8. ἔαυτὴν ACDGH Townl. Vrat. A. Frgm. Mosc. Flor. Rom. Schol. I 122. ἔαυτὴν ἢ μάλλον ἔαυτὴν Eust. — 552 δύσσει L. — 553 ἀτρεὺς Vrat. d. ἐποτρύνουσα ACDHS Cant. Barocc. Mor. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ἐποτρύνουσα GL Lips. Flor. — 554 ὃ ACDGHL.

A. c. 531 cωw' Herodianus ad K 546 et Apollonius Dysc. de Pron. 113 C. — 534 τ' ἠδὲ: fortasse scriptum erat τε ἰδὲ, quod Δ 147. Z 479. Θ 162. K 573. M 311. Φ 351. X 469. δ 604. λ 337. c 249. ψ 289 omnes fere libri exhibent. cf. etiam B 697. Δ 382. — 539 καταπέφνων Aristarchus, conf. Schol. Π 827. H. T. 341. — 545 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ· τινὲς οὐδὲ γράφουσι Schol. V. — 551 ἔαυτὴν Herodianus ad I 342: ἐωυτῇ Zenodotus, conf. Schol. Ξ 162. H. T. 252.

κοὶ μὲν δὴ Μενέλαε κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσων.
ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

560 τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Φοῖνιξ, ἄττα γεραιᾷ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλωμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσματο θυμόν·

565 ἀλλ' ἔκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
χαλκῷ δηϊῶν· τῷ γὰρ Ζεὺς κύδος ὀπάζει.

ὥς φάτο, γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ρά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκε,

570 καὶ οἱ μυῖαις θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνήκεν,

ἥ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·

τοίου μιν θάρσευς πλήσσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντις δουρὶ φαιινῷ.

575 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἡετίωνος,

V. l. 557 ἀχιλλῆος D. — 558 τεῖχη Barroc. Mor. ὑπὸ CDGHL Barocc. Mor. τρήων L. ἐλκύουσιν AGS Cant. Mor. Townl. Vrat. d. A. Flor. ἐλκύουσιν L. ἐλκήουσιν CDH Vrat. b. Frgm. Mosc. ἐλκήσων Harl. — 559 ἀλλ' ἔρχεο A. ὄτρυνε G. — 560 ἀγαθὸς διομήδης Barocc. Mor. — 561 φοῖνιξ L. γεραιᾷ διογενές Vat. διοτρεφέας Vrat. A. — 562 ἀπερύκει Lips. — 563 τῷ CDL: τῷ AEGH. παριστάμεναι Vrat. A. — 564 ἐσεβάσματο D. ἐπεβάσματο AS. ἐσεμάσματο H 1. man. Barocc. Townl. Frgm. Mosc. ἐσεμάσματο Vrat. d. ἐπεμάσματο Cant. 1. man. — 569 γούνασιν C. γούνασιν DGH et olim vulgo. γούνεσιν Flor. γούνεσσιν ALS Cant. Lips. Frgm. Mosc. ἔθηκε ACDEG. — 570 μυῖαις C. ἐνήκεν ACGHS. ἐνήκε D. ἔθηκεν L Barocc. Mor. Vrat. A. Schol. E 2. ἔθηκε Lips. in marg. Pseudoplat. 122, 33. ἐνήκεν ἢ ἔθηκεν Eust. — 571 ἐργομένη GL. ἐεργομένη Frgm. Mosc. an ἢ καὶ ἐεργομένη? ἀνδρομέοιο D. — 572 λαρότατον L. λαρόν δὲ οἱ E. — 573 θάρσευς CE edd. vett. πλήσσε EL: πλήσεν ACDGH Schol. O 4. Bekk. Anecd. 1209. φρένας C. ἀμφὶ μελαίνας CL. — 575 ἔσκε δ' ἐνὶ: ἦν δὲ τις ἐν Harl. Athenaeus VI, 236. τρήεσσι L.

A. c. 558 scripsi cum Heynio ἐλκήσων, nam εἴ κε apud Homerum cum indicativo futuri nusquam iungitur, conf. Y 181. (311). p 80. o 524. — 564 ἐσεμάσματο, conf. Y 425. — 573 θάρσευς: conf. Θ 368. λ 37. η 118. Hesiod. Op. 502. o 533. ω 394. 398. [I 106. N 424]. Hesiod. Scut. 334. 460. Theocr. VII, 2; 46. Alcaeus Frgm. 15, 4. Hipponax Frgm. 19, 2. Nicandr. Ther. 2. 17. 592. Alexiph. 321. 366. 375. 511.

ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἔκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦν φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλε Ξανθὸς Μενέλαος
 αἶζαντα φόβον δέ, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

580 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὃς οἱ ἀπάντων
 ζείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·

585 [τῷ μιν εἰσιάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων]

Ἔκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος αἶρας
 νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,

590 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοις, Ποδῆν, υἱὸν Ἡετίωνος.

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ.
 καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
 μαρμαρέην, Ἰδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυπεν,

595 ἀτράσας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναζε·
 νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοὺς.

πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρχε φόβοιο.
 βλήτο γὰρ ὦμον δουρὶ πρόσω τετραμμένος αἰεῖ,
 ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δὲ οἱ ὀστέον ἄχρισ

V. l. 576 τε omitt. A. τίεν G. — 577 δήμῳ D, ου 2. man. —
 578 τὸν ῥα DL. κατὰ G. ζωστήρ' ἔβαλε H Vrat. d. — 579 φόβον δὲ A.
 διὰ πρὸ G. διὰ πρὸ C ceteri διαπρὸ. ἔλασσε ACH. ἔλασε DG. — 580 δού-
 πησε D. — 581 ὑπ' ἐκ ACDGHL. τρώων L. ἔρυσεν D. — 583 ἀσσιάδῃ L.
 — 584 οἰκία A. — 585 omitt. AC 1. man. Frgm. Mosc. Townl. 1. man.
 προσέφη διὸς υἱὸς ἀπόλλων H Vrat. d. — 586 ἔκτωρ Vrat. d. τίς κέν
 σ' ἄλλος H. — 587 ὑπέτρεσας H. τοπάρος L. πάρος γε A, conf. N 465.
 O 256. — 589 ὑπ' ἐκ ACDGHL. τρώων L. — 590 ἐνὶ A. προμάχοισιν
 G. ποδῆν C. — 591 ὥς A. ἄχεος μεγάλη ἐκάλυπεν ἀχλὺς C. — 592 δια
 ΑΗ. — 593 θυσανόεσσαν DEGS Lips. Flor. Rom. — 594 κατὰ ACDG
 HL. — 595 * δὲ τίναζε: δ' ἐτίναζε ACDG. — 596 τρώεσσι L. φόβησε
 H. — 597 πρῶτος δὲ D. ἦρχε ACDEHL Harl. Townl. Frgm. Mosc. Vrat.
 A. ἦρξε GS Flor. — 598 πρόσω C Vrat. A. — 599 ἐπὶ λίγδην D.
 ἐπιλίγδην S Caut. γράψε DE Et. Mg. 361, 50.

A. c. 582 Zenodotus Ἔκτορα δὲ φρένα διὸς (θοῦρος?) Ἄρης ὄτρυνε
 μετελθὼν Aristonicus. — 590 υἱὸν: υἱ' Bentleius ex coniectura. — 595 τὴν:
 γῆν Zenodotus.

- 600 αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὃ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
 Λήιτον αὖθ' Ἑκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 υἷὸν Ἀλεκτρούνοιο μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
 τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
 ἔγχεος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρῳέσσιν.
- 605 Ἑκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὀρμηθέντα
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
 ἐν καυλῷ δ' ἑάγη δολιχὸν δόρυ, τοῖ δὲ βόησαν
 Τρῳες. ὃ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντιζε Δευκαλίδας
 δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
- 610 αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονα θ' ἠνίοχόν τε,
 Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου εὐκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 πεζὸς γάρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιερίσας
 ἤλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιζεν,
 εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
- 615 καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἡμαρ,
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιοιο.
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
 ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
- 620 καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλῃσι
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
 μάστιγι νῦν, εἴως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
 ὥς ἔφατ', Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους

V. L. 600 δ ACDE 1120, 11 HL. ῥ' omitt. Harl. Vrat. A. Flor. ἔβαλεν C. σχεδόθεν G Flor. — 601 δ' αὖθ' C. — 603 παπτήνας CDG. οὐκ ἔτι L. οὐκέτ' D. ἔλπετο ACDHL Lips. Townl. Vrat b. d. A. Rom. ἤλπετο GS Flor. — 604 ἔλκος ἔχων Cant. μαχήσεσθαι L. μαχήσασθαι Barocc. τρέσσειν L. — 606 κατὰ H. — 607 δὲ ἄγη E. τὸ δὲ ἄγη δύναται καὶ διςυλλάβως ἐνταῦθα γραφῆναι Eust. 1120, 18. δ' ἐφόβηθεν DG LS Cant. Mor. Harl. Vrat. A. Flor. ceteri δ' ἐβόησαν. — 608 τρῳες L. ὅδ' CDGHL. — 609 ἐφεσταώτος D. ἀπο H. μὲν ῥά ποτὶ τυτθὸν L. — 610 δ ACDGHL. θ' ὀπάονα D. — 611 εὐκτιμένης DGH Vrat A. ἔπλετ' αὐτῷ Lips. — 612 νῆας C. — 613 καὶ κεν DL. τρωσὶ L. — 615 ἤλυθεν D. ἡμαρ D. — 617 βάλε G. ὑπο H. ἄρ ADEGHL. ὀδόντων Harl. — 618 διὰ H. διὰ δὲ — ὀχέων (619) omitt. D. — 619 κατὰ CDL. — 620 ἔλαβε DEH Lips. φίλῃσι ACDGH. — 622 ἐπὶ A. — 623 omitt. Vrat. d. γιγνώσκεις L. γινώσκεις ACDEGH. ὅτι Lips. κράτος Lips. — 624 ὥς A. ἵμασε D. καλῖτριχας H.

A. c. 603 διὰ τοῦ εἰ ἀριστάρχου ἔλπετο Didymus. — 607 οὕτως ἀριστάρχος τοῖδ' ἐβόησαν Didymus. — 623 ὃ τ': vulgo ὅτ' conf. H. S. 265.

- 625 νῆας ἔπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Αἶαντά μεγάλητορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρῳέεσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὦ πόποι, ἦδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστι,
630 γνοίη ὅτι Τρῳέεσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει.
τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅς τις ἀφή,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπησ' πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὖτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
ἀλλ' ἄγερ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
635 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
χάρμα φίλοις ἐτάροις γενώμεθα νοστήσαντες,
οἳ που δεῦρ' ὁρώοντες ἀκηχέδατ' οὐδ' ἔτι φαcὶν
Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
cxήceσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεcέεσθαι.
640 εἶη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα

V. l. 625 ἐπὶ ACDGH. — 627 τρῳέεσσ' ἐδίδου C. τρῳέεσσ' L. ἑτεραλ-
κέα A. — 629 ὦ πόποι AGH. ἦδη: ἢ δὴ H Vrat. d. non male, conf.
B 337. μὲν κε ACDGHL Lips. Mor. Vat. Townl. Vrat. d. Frgm. Mosc.
μὲν γε S Flor. μὲν ἂν East. μάλα: μέγα Mor. Vat. ἐcτι ACDEGH.
νήπιος ἐcτὶν L. — 630 τρῳέεσσ' L. αὐτὸς ἀρήγει ACDEHS Cant. Mor.
Baroce. Harl. Vat. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. ἐν ἄλλω ἀμύνοι A. Ζεὺς
κῶδος ὁπάζει GL Lips. Flor. et olim vulgo. — 631 * ἀφή: ἀφείη D
Flor. ἀφίει EHL Cant. Lips. Vrat. d. Rom. ἀφίη S. ἀφείη Baroce. Mor.
ἐφείη CG Frgm. Mosc. Vrat. b. ἐφίει Vrat. A. ἐφίη A et in marg.
διχῶς καὶ ἀφείη. — 632 πάντα C. ἰθύνει L Lips. — 633 αὖτως GH.
αὖτως A. ἔραζε H. — 634 αὐτοὶ τε Vrat. A. φραζόμεθα D. — 635

ἐρύσσομεν C. — 636 γενοίμεθα G Flor. — 637 οἳ που νῦν DH Townl.
Vrat. b. d. ἢ που Harl. οὐδέ τι φαcὶν ACDGS Cant. Mor. Vrat. b.
οὐδέ τε L Lips. — 639 μελαίνῃσι E Lips. Vrat. A. — 640 εἶη: τοι L.
ὅς τις: ὥς τις Cant. Vat.

A. c. 631 scripsi ἀφή, quam coniunctivi formam legitimam indocti
librarii corruerunt in eas scripturas, quas libri exhibent. quas ut sperne-
rem ductus sum similibus librorum scripturis B 34. Γ 436. Z 432. H 72. Π
96. T 27. 375. Υ 64. X 73. 246. Ω 417. ε 378. 471. ε 394. κ 301. 341. ο 51. ψ
233, de quibus egi H. T. 405. H. U. 153. Optativum h. l. a consuetudine
poëtae alienum puto, et qui loci ad eum confirmandum afferuntur, partim
diversi sunt, ut X 348. Ψ 294. Z 286. Aesch. Prom. 292. Arist. Th. 872. par-
tium corrigendi, ut τ 511 ἔλη (ita ACKMPQS). Theogn. 689 ἦη. de con-
iunctivo cum ὅς τις iuncto conf. A 230. 513. 554. N 234. O 491. 492. T 265.
Υ 363. Φ 103. 347. X 73. α 352. 416. γ 320. ε 448. θ 148. 210. κ 39.
λ 428. μ 41. 66. ν 214. ξ 106. ο 401. c 336. υ 335. ω 286. — 637 δεῦρ':
οὕτως ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ οἳ που νῦν Didymus.

- Πηλείδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν ὀίομαι οὐδὲ πεπύσθαι
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
 ἀλλ' οὐ πῇ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
 ἥρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.
 645 Ζεὺ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥύσαι ὑπ' ἥeros υἱας Ἀχαιῶν,
 ποιήσον δ' αἶθριν, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐν δὲ φάει καὶ ὀλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὖαδεν οὕτως.
 ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
 αὐτίκα δ' ἥρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,
 650 ἥελιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 σπέπτεο νῦν Μενέλαε διοτρεφές, αἱ κεν ἴδῃαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 ὄτρυνον δ' Ἀχιλλῇ δαΐφρονι θάσσον ἰόντα
 655 εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 βῆ δ' ἰέναι ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαῦλοιο,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμῃσι κύνας τ' ἀνδράς τ' ἐρεθίζων,
 οἱ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐλέσθαι
 660 πάννουχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἰσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,

V. L. 641 οὐδὲ πυθέσθαι Harl. Townl. — 642 ὅτι οἱ H. οἱ omitt. G. — 643 οὐ πῇ AH. ceteri οὐπῇ. οὕτω GL Lips. Mor. Barocc. Flor. — 644 ἐν ἄλλῃ ἥρι γὰρ κεκάλυπται A. — 645 ῥύσαι ACD. — 646 ποιήσον τ' Schol. Γ 280. ἰδέσθαι: ἐν ἄλλῃ ὁρᾶσθαι A. — 647 ὀλεσον H. — 648 ὥς A. τὸν δ' ὁ πατὴρ L Mor. Barocc. Vrat. A. δάκρυ χέοντα A. ceteri δακρυχέοντα. — 649 κέδασεν Lips. ὁμίχλην E 1121, 42 GH: ὁμίχλην ACDE 1121, 38 L conf. A 359. — 650 ἐπὶ CDH. ἐπὶ πᾶσι φαάνθη Plutarchus de Primo frigido 9, 3. — 651 ἄρ CDHL. ἄρ A. — 652 σκέπτεο δὴ Mor. Vat. σκεπτέον αὐ Lips. διοτρεφές H. — 653 μεγαθύμου ACDHLS Cant. Mor. Lips. Vat. Vrat. b. Frgm. Mosc. μεγαθύμου G edd. vet. conf. 306. — 654 ὄτρυνον D. ἀχιλλῇ D. θάσσον D. — 655 ὅτι D. πολυφίλτατος D. — 656 ὥς A. ἀπέθηκε G. — 657 ὥς τις τε L. ὥς τις τε A. ἀπο A. μεσαῦλοιο CE Vrat. A. — 658 ὅτ' ἐπεὶ G. ἄρ κεκάμῃσι L. ceteri ἄρ κε κάμῃσι, A κε, κάμῃσι. κύνας ἀνδράς τ' H. — 659 οἱ τέ EGH. πῖαρ D. πείαρ H. — 659, 660 omitt. C in textu Mor. Barocc. — 660 πάννουχοι EG Rom. ἐγρήσσοντες G. — 661 ἰθύει ἢ μάλιστα ἰθύει E. — 662 ἀντίον DS Mor. Cant. Vat. Vrat. b. ἀντίοι ἢ ἀντίον E. ceteri ἀντίοι, conf. A 553. ἀπο H.

A. c. 658 κε κάμῃσι: alii κεκάμῃσι ὅφ' ἐν teste Aristonico, conf. Schol. A 168. H 5. — 662 Aristarchus ἀντίον, conf. A 553.

- καίόμεναί τε δεταιί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἦῴθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
 665 ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἦε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλῳρ δῆϊοις λίποιν.
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσς ἐπέτελλεν·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
 670 νῦν τις ἐννήϊς Πατροκλῆος δειλοῖο
 μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παπταίνων ὡς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασι
 675 ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
 ὃν τε καὶ ὑπόθ' ἑόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
 θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔσσυτο, καὶ τέ μιν ὤκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
 ὡς τότε κοὶ Μενέλαε διοτρεφὲς ὅσσε φαεινῷ
 680 πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἐταίρων,
 εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιτο·
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·

V. l. 664 ἀπὸ νόσφιν D: ceteri ἀπονόςφιν, conf. H. U. 88. τετιηότι
 θυμῷ: ἐν ἄλλῳ τετιημένος ἦτορ A. — 665 ἀπο A. — 666 ἀέκων A.

περὶ GL. περὶ D. — 667 προ ACL. λίπειεν L. λίποιε C. — 668 ἐπέτελλε
 D. αἰάντεσσι κέλευε G Flor. Rom. — 670 πατρόκλοιο S. — 671 πᾶσι
 DE Lips. Apoll. Soph. 163, 28. — 672 νῦν αὖ ADEHL Barocc. Lips.
 Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. νῦν δ' αὖ G edd. vet. νῦν γάρ C.
 μοῖρα κάλυπεν H. — 673 ὡς A. — 674 δν A. ῥά τε φασι ACDGHL.
 — 675 ὑπουρανίων A. πετεινῶν DL Harl. — 679 ὡς A. τότε cū L
 Lips. coi D. διοτρεφὲς omitt. C l. man. διοτροφὲς H. — 680 δινέσθην

L. δινέσθην L. δινέσθην H. — 681 ἴδοιτο ACD Barocc. Townl. Frgm.
 Mosc. ἴδοιο EGHS Flor. Rom. ἴδοιε L Lips. — 682 τόνδε H. αἰψα νόησε
 Lips. — 683 ἐταίρους H Lips. Flor. post hunc insertus est in H et
 Vrat. d. θεσπέσιον γὰρ σφὶν φόβον ἔμβαλε φοῖβος ἀπόλλων, qui legitur
 P 118. — 684 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα Vat.

A. c. 681 οὕτως ἀρίσταρχος ἴδοιτο, τὰ ὅσσε δηλονότι Didymus.
 οἱ μὲν μετὰ τοῦ ν, οἱ δὲ χωρὶς τοῦ ν, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς σχολῆς ἴδοιο γρά-
 φουσιν Schol. BL.

- 685 Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι
 λυτῆς ἀγγελίης, ἥ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
 ἦδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν δίομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν,
 690 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται.
 ἀλλὰ κύ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα καύσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 695 δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλῃσε,
 βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ,
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μῶνυχας ἵππους.
 700 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα κοὶ Μενέλαε διοτρεφές ἤθελε θυμὸς
 τειρομένοισι ἑτάροισιν ἀμυνόμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 705 ἀλλ' ὃ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκεν,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωι βεβήκει,

V. l. 685 εἰδ' C. αἰ δ' A. αἰδ' D. ἄρ δ' ἄγε L Lips. διοτρεφές GH Rom. πύθῃαι Eust. 1122, 66. — 686 ἥ εἰ μὴ H. ἥ μὴ Lips. — 687 μὲν σὲ καὶ C, conf. Z 338. Θ 293. Z 35. saepius pronomen personale accedente καὶ αὐτὸς accentum suum servat, conf. T 178. Ψ 80. Z 39. 60. ρ 583. — 688 γινώσκειν L: γινώσκειν ACDEGH. — 689 τρώων L. ὤριστος A. ἄριστος G Lips. Zon. Lex. 1574. δῶριστος Vrat. d. ἄριστος et γρ. καὶ ὤριστος E, conf. H. U. 283. — 691 ἀχιλῆϊ D. — 693 γυμνόν ἐπεὶ L. κορυθαίολος A Rom. — 694 ὥς A. — 695 ἀφασίῃ CDS Townl. conf. δ 704. — 696 δακρυόφιν CDEGHL. πλησθε C. — 697 ὥς A. ceteri ὥς. ἀμέλῃσε ACDGH. — 698 τάχα δὲ τεύχε' Lips. — 700 τὸν δὲ D. δακρυχέοντα omnes, etiam A. — 701 ἀχιλῆϊ D. — 702 κοὶ D. διοτρεφές ὅς H. θυμῷ S. — 703 ἀμύνειν E 1122, 47. ἀπῆλθε H. — 704 ποίλοισιν H. ἐτύχθη A. — 705 τοῖσι DG edd. vet. δῖον ἤκεν Lips. ἀνήκεν A. ἐνήκεν Vrat. A. — 706 αὖτ' omitt. L Lips. πάτροκλον ἥρωα Harl.

A. c. 688 κυλίνδει Aristarchus teste Herodiano et Eust. 1123, 4. vid. H. T. 299. — 689 ὤριστος Aristarchus, ni fallor, conf. Didym. ad I 539 ἀρίσταρχος ἀργείων ὤριστοι καὶ ἄνευ τοῦ ἰ. — 696 ad δ 705, ubi idem versus legitur, adnotavit Didymus αἰ Ἀρισταρχοῦ ἔσκετο ἀντί τοῦ ἐγένετο· γέλοιοι γάρ εἰσιν οἱ γράφοντες ἔσχετο.

- κτῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἴθαρ δὲ προσηύδα·
 κείνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
 ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
 710 νῦν ἰέναι μάλα περ κεχολωμένον Ἑκτορι δίῳ·
 οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο·
 ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἥδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.
 715 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμῶνιος Αἴας·
 πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὤκα
 νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθε
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,
 720 ἴσον θυμὸν ἔχοντες, ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 μίμονεσσι δέξιν ἄρῃα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλῳ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὅπισθε
 Τρωϊκός, ὥς εἶδοντο νέκυν αἵροντας Ἀχαιοὺς.
 725 Ἰθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάπρῳ
 βλημένῳ αἴξῳσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
 ἕως μὲν γάρ τε θεοὺσι διαρῥαῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλκὴ πεποιηθῶς,
 ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.

V. L. 707 κτῇ δ' ἄρ' ἐπ' G Flor. δὲ μετ' Vrat. A. θέων ACDGHL
 Cant. Mor. Harl. Lips. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. Rom. κίων Vrat.
 A. Barocc. Flor. — 708 ἐπὶ προέηκα G. — 709 ἀχιλλῆα D. δῖω ACDL
 Flor. Rom. — 710 κεχολωμένον Ἑκτορι δίῳ: κεχολώμενος ἀτρείωνι A
 in marg. — 711 τρώεσσι L. — 713 ἐρύσσομεν G Lips. Flor. — 714 τρώων
 L. φύγωμεν AEG L Lips. φύγομεν CDHS utrumque recte. conf. H. U.
 236. — 718 ὅπισθε AC et Heynii libri omnes (?) ὅπισθεν DHL Lips.
 Vrat. A. ὀπίσσω G. — 719 τρωσὶ DE. τρωσὶν L. — 720 τοπάρος HL. —
 721 μένοντες omnes. — 722 ὥς A. οἷδ' CL. ἀπο A. — 723 ἐπὶ CD.
 ὀπίσθε ACD Schol. P 607: ὀπισθεν GHL Lips. Et. Mg. 38, 17. — 724
 εἶδοντὸν D ex corr. (1. man. εἶδοντο). εἶδον τὸν Et. Mg. 38, 17. εἶδον
 Flor. ἶδον G. αἵραντας A Harl. Vrat. d. ἀραντας Et. Mg. 38, 17. ἀραν-
 τες Eust. 1124, 34 et 36. — 725 οἳ τ': οἳ E. — 726 αἴξουσι L Lips. pro
 GL. — 727 εἴως HS. bene si μὲν omittitur. διαρῥαῖσαι H. δ' ἀρῥαῖσαι L.
 — 728 ῥ' omitt. E. ὅτε δούρ' ἐν G. ἐλίξεται ACD. αἴξεται S Cant. ἀλκή
 G. ἀλκή Lips. — 729 abhinc usque ad finem codex A recentiore manu
 est scriptus. ἄψ τ': ἄψ ACS Cant. ἄψ δ' H non male. αἰψά τ' L Lips.
 δια δ' H. ἄλλος: ἄλλοι G.

A. c. 721 ἀριστοφάνης δυϊκῶς μένοντε Didymus. — 724 ἀραντας
 Choeroboscus apud Et. Mg. 38, 17 diserte, conf. H. U. 201. — 727 εἴως Nicanor.

- 730 ὡς Τρῶες εἶως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
 νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἶζας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.
- 735 ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἥυτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν céλαϊ μεγάλῃ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἵς ἀνέμοιο.
- 740 ὡς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητῶν
 ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν·
 οἱ δ', ὡς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
- 745 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῷ σπευδόντεσσιν·
 ὡς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὅπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχάνετην, ὡς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
- 750 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίων δὲ τίθῃσι
 πλάζων· οὐδέ τέ μιν σθένει ῥήγνυσι ῥέοντες·

V. l. 730 τρῶες L. τρῶες χ' Vat. τέως E 1124, 43. — 731 ξίφεσι D. ἀμφιγύοισιν D. ἀμφὶ γύοισιν A. — 733 δ' ἐτράπετο GL Flor. δὲ τρέπετο EH Rom. ceteri δὲ τράπετο, conf. φ 412. — 734 δηριάσθαι: δηρίσασθαι CDE Mor. Barocc. Vrat. Harl. Townl. Frgm. Mose. Vrat. b. d. A. δουρίσασθαι G. — 735 οἱ γε μεμαῶτε AGS Cant. Flor. τῷγε μεμαῶτε Vat. οἱ γ' ἐμμεμαῶτε DHL Lips. Rom. ἐμμεμαῶτες C. — 736 ἐπὶ ACD GHL. σφι L Lips. — 738 ὄρμενον C. ὄρμαινον D. — 740 τὲ H. ἀνδρῶν ἀσπιστῶν Townl. — 741 ὀρυμαγδὸς CGH. — 742 οἱ δ' A. οἷδ' DGH. ὡς Schol. Ψ 111. ἡμίονες A. ἡμίονι G. οἰμίονοι L. — 743 ἔλκωσιν E. κατα H. — 744 μέγα δόρυ C Vrat. b. — 745 σπυδόντεσσι H. — 746 οἱ γ' ἐμμεμαῶτε HL Lips. Rom. οἷγεμμεμαῶτε C. οἷγ' ἐμμεμαῶτες D. τῷ γ' ἐμμεμαῶτε Vat. οἷγε μεμαῶτε AGS Cant. Flor. — 747 ὡς τε: ὡς περ L. — 748 τετυχηκός Lips. τετυχηκός Heraclides apud Osann. Quaest. Hom. IV, pg. 21. — 750 πασιρῶον A. πασιρῶον H. τίθῃσι AC DEGL. — 751 οὐδέ τι μιν AG. οὐδέ τί E οὐδέ τε CDHL Barocc. Mor. Townl. Lips. Vrat. b. „alii oὐδ' ἔτι“ Heyne. ῥήγνυσι D.

A. c. 735 οἱ γ' ἐμμεμαῶτε Aristarchus, conf. H. T. 251. — 746 ἐμμεμαῶτε: οὕτω διὰ τῶν δύο μ. τινὲς δὲ οἱ μὲν ἀρ' ἐμμεμαῶτε Schol. V, conf. ad 735. — 751 Ἀριστοφάνης οὐδέ τι μιν Schol. V.

ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἳ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 755 τῶν δ', ὥς τε παρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐκ τοιῶν,
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε μικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἑκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντό δὲ χάρμης.
 760 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἄμφι τε τάφρον
 φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.

ΙΛΙΑΔΟΣ C.

Ὡς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῇ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
 τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραϊρῶν
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 5 ὁχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπὶ κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσῃ θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

V. l. 752 μάχην ἀνέεργον αἴαντε ὀπίσσω C. ἐνέεργον ὀπίσσω E. —
 753 τρώων L. οἳδ' ACDGHL. — 755 παρῶν γένος H Vrat. d. — 756
 κεκλήγοντες libri mei: κεκληγότες Lips. Vrat. A. apud Heynium discre-
 pantiam lectionis video nullam. — 757 ὅς τε DG. ὅς τις L Lips. μι-
 κροῖσι Barocc. Cant. Mor. μικρῇσι Townl. — 758 ἄρ ADEGH. ὑπ': ἐπ'
 H Vrat. d. αἰνείαν τε καὶ ἕκτορα Townl. — 759 κεκλήγοντες ut supra:
 κεκληγότες Lips. Vrat. A. ἦσαν C. δὲ omitt. L. — 760 τε omitt. L.
 τάφρῳ D Vat. — 761 γίγνεται EL Rom.: γίνετ' ACDGH.

A. c. 757, 759 κεκλήγοντες et κεκληγώτες Aristarchus διχῶς? conf.
 ad M 125. Π 430. H. T. 296.

V. l. 1 μάρναντο πυρὸς μένος H Vrat. d. — 2 ἀχιλλῇ D. ἦλθε
 ACDEG. — 4 εἶεν C 1. man. — 5 εἶπεν D. — 6 ὦμοι AC. ὦμοι E
 1127, 54. 1128, 4; 6; 31. τί τὰρ A. τί τὰρ H. τί γὰρ Barocc. τί τ'
 ἄρ CDGL. κάρη κομόωντες AH: ceteri κερηκομόωντες. — 7 ἐπικλο-
 νέονται CDEGHL. ἐπικλονέουσι Cant. — 8 τελέῃσι θεός E. κακὰ
 μήδεα HL Lips. Vrat. d. θυμοῦ Lips.

A. c. 7 νηυσὶν ἐπὶ Herodianus.

- ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε
 10 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμεῖο
 χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 cχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆιον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, μὴ δ' Ἑκτορι Ἴφι μάχεσθαι.
 15 εἶος δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρ' αὖ οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς
 δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν·
 ὦ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυτρήσ
 πεύσσαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
 20 κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχοντα
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 ὦς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·
 25 νεκταρέῃ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
 αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστί ταυυθεῖς
 κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.
 δμῳαὶ δ', ἅς Ἀχιλεὺς λήϊσσοτο Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 30 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·

V. L. 9 ἔειπε ACDGH. — 11 ὑπὸ ACEGHL. τρώων L. — 12 δὴ
 omitt. H. — 13 ἦ τ' D. — 14 νῆας ἐπ' ἄψ ἰέναι CDE bis L Cant. Mor.
 Barocc. Lips. Vat. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. Rom. νῆας ἐπ' A.
 νῆας ἐπ' S. lectio Aristarchea est in cod. H et fortasse in Vrat. d. μὴ
 δ' ACGHL: μὴδ' D Schol. Π 93. μὴδὲ E. — 15 * εἶος: ἔως ACDEGHL.
 conf. ad A 193. δ CDGHL. κατα A. — 16 τόφρ' αὖ οἱ ACDHL. — 18
 ὦμοι AC. ὦμοι E. πηλέως E. — 19 πεύσεται Apoll. Soph. 7. 11. —
 20 κοῖται G. δὲ διαμφιμάχονται Townl. — 21 κορυθαίολος ADEG Rom.
 — 24 κὰκ κεφαλῆς E: κακκεφαλῆς ACDL post ras. Vrat. A. Et. Mg.
 528, 31. κακκεφαλῆς GHL 1. man. (?). — 25 μέλαινα Lips. — 26 κονίη
 E. — 27 φίλην δέ τε χερσὶ Cant. — 28 δμῳαὶ L 1. man. δμῳαὶ ceteri
 et L post ras. ἀχιλλεύς DE bis G. λήϊσσοτο CDE bis Cant. Lips. Vrat. A.
 — 31 ὑπὸ AHL Vrat. b. — 33 ἀχιλλῆος D ex corr. δδ' CDGHL.

A. c. 10, 11 ἐν τῇ Ῥιανοῦ καὶ Ἀριστοφάνους οὐκ ἦσαν οἱ δύο
 Schol. A. — 14 ἀρίσταρχος ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν Didymus. Ἀρίσταρχος
 καὶ Ἀριστοφάνης ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν Schol. AV. — 28 δμῳαὶ veteres.

δεΐδῃε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.

- 35 κμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
 ἡμένη ἐν βένθεσιν ἄλδος παρὰ πατρὶ γέροντι,
 κῶκυέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλδος Νηρηίδες ἦσαν.
 ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
 40 Νηραΐη Σπειῷ τε Θόῃ θ' Ἀλὶή τε βοῶπις,
 Κυμοθόῃ τε καὶ Ἀκταίῃ καὶ Λιμνῶρεια
 καὶ Μελίτῃ καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθόῃ καὶ Ἀγαυή,
 Λωτῷ τε Πρωτῷ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 45 Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
 Νημερτὴς τε καὶ Ἀψευδὴς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἄλδος Νηρηίδες ἦσαν.
 50 τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο·
 κλύτε κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι
 εἶδ'ετ' ἀκούουσai, ὅς' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,

V. l. 34 ἀπαμήσειε Townl. ceteri ἀποτμήσειε cum Eust. 1129, 49. Cram. Ep. 106, 19. 120, 5. ἀποτμήσειε Eust. 1129 55. ἀποτμήσει Et. Mg. 260, 11. — 35 κμερδαλέον S. — 36 βένθεσιν E Lips. — 37 κῶκυέ E. ἄρ ACDEGHL. ἀμφ' ἀγέροντο D Cant. ἀμφαγέροντο A. hunc et sequentem vs. omitt. S. — 39 ἄρ ADGH. ἔνθ' ἄρα ἦν γλαύκεια L Lips. — 42 ἀγαυή ACDGL. — 45 ἀγακλειτὴ L. — 46 ἀψευδὴς G. — 47 ἔνθα δ' ἔην ACDHLS Cant. Lips. Vat. Frgm. Mose. Vrat. b. d. A. ἐνθάδ' ἔην Townl. Harlei. ἔνθα δε ἦν G. ἔνθα δὲ ἦν edd. vet. — 48 εὐπλόκαμος DE. ἀμάθεια ACDLS Mor Harl. Townl. Lips. Vrat. b. et codex Battavus, vid. Valcken. ad Ammon. pg. 166. τινὲς Ἀμάθειαν ἐτόλμειαν γράφειν Eust. 1130, 57. ἀμάθεια GH Eust. 1130, 2; 57. Suidas II, 1, 1269, 12. — 49 ἄλλαι θ' A. — 50 αἶδ' CDGHL. — 52 κασίγνητοι HL Lips. εὐ libri. — 53 ἐνι EGH. ἐνι ACD. — 54 ὦ μοι bis ACE. ὦ μοι ἐγὼ Et. Mg. 261, 31. δυσαριστοτόκεια A.

A. c. 34 ἀποτμήσειε: οὕτω Ζηνοδότος. ἀρίσταρχος ἀπαμήσειε, conf. φ 301. fallitur Schol. V Ἀρίσταρχος ἀποτμήσειε. — 39—49 ο τῶν Νηρείδων χόρος προσηθέτηται καὶ παρὰ Ζηνοδότῳ. ὁ δὲ Καλλίστρατος οὐδὲ ἐν τῇ Ἀργολικῇ φησὶν αὐτοὺς φέρεσθαι Schol. A. cf. Eust. 1131, 20. — 39 Γλαύκη Aristarchus βαρυτόνως. Θάλεια: ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ θ ἄλεια παρὰ τὴν ἄλλα Didymus. — 42 Ἀγαυή, vide Herod. ad. I 150. O 445. — 44 Δεξαμένη: τινὲς δευτόνως Schol. B. — 46 Νημερτὴς et Ἀψευδὴς Aristarchus δευτόνως. — 53 ἐνι: ἀριστοφάνης ἐπικήδεα (?) Didymus.

- 55 ἢ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἷδν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 ἕξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἱκος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῷ ἀλῶης,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 Τρωσὶ μαχηόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 60 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηληϊόν εἴσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῷει καὶ ὄρᾳ φάος ἡέλιιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραϊσμήσαι ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἥδ' ἐπακούσω,
 ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
 65 ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῷ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλῆα.
 70 τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ὅϊο,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἔξαῦδα, μὴ κεῖθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 75 ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχεο χεῖρας ἀνασχών,
 πάντας ἐπὶ πρυμνῆσιν ἀλήμεναι υἱὰς Ἀχαιῶν,
 σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀκῆλῖα ἔργα.
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

V. L. 55 ἢ τ': ἢ E. — 56 ὅδ' CDGL. — 57 ὡς A. ἀλῶης A: ceteri ἀλῶης. — 58 κορωνίσιν D. — 59 τρωσὶ L, αὐθὶς C. — 61 ζῷη C. Ζῷη Harl. Vat. Townl. ἡέλιιο D. — 62 οὐδέ τι οἱ ACDGHL. χραϊσμήσαι ὀλεθρον H Vrat. d. — 63 ἴδωμι AD: ἴδοιμι CELS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vat. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. ἴδωμαι GH Vrat. d. Flor. Rom. — 64 ὅττι μιν AC. ἀπο CDS. ἀπο E Lips. Flor. Rom. Bekk. An. 931, 21. — 65 ὡς A. λίπεν H. αἱ δὲ C. — 66 περὶ D. δέ σφι D. δέ σφι CS Lips. δέ σφιν L. — 68 εἰς ἀνέβαινον D. εἰσανέβησαν A. γρ. εἰς ἀνέβησαν A. ἐπισχειρῷ L Lips. ἐπὶ χερῷ CG. ἐπὶ χερῷ D. — 69 ἀχιλῆα D. — 70 βαρὺ στενάχοντι AH Frgm. Mosc. Schol. A 364. βαρυστενάχοντι CDEGL. — 71 ἔργον Cant. Harl. Vat. ὅϊο D. ὅϊο ACGHLS Pseudoplut. 144, 24. ὅϊο ἢ μάλλον ἔργον Eust. 1131, 44, δ δαδύνεται παρά πολλοῖς teste Eust. 1131, 45. — 72 ῥ' omitt. Vrat. d. — 73 δέ σε S. — 74 ἔξαῦδα D. — 75 ὡς ἄρα LS Harl. Vat. — 76 πρυμνῆσιν libri. ἀλήμεναι CGL Lips. — 77 τ' omitt. D. — 78 τήνδε G. βαρὺ στενάχων AH Vrat. d. ceteri βαρυστενάχων. ἀχιλεύς C.

A. c. 57 ἀλῶης conf. H. U. 212. — 63 ἴδωμι, conf. H. U. 250. — 64 ἀπό: Ἀρίσταρχος φυλάττει τὸν τόνον Herodianus.

μήτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
 80 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' ἔκτωρ
 δηῶας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 καλὰ· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 85 ἥματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
 αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλῆϊσι
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀταγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴῃ
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις
 90 οἶκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
 ζῶειν οὐδ' ἀνδρῶσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ ἔκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃ,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδew ἀποτίσῃ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 95 ὠκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις·
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 αὐτίκα τεθναίνῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 100 ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.

V. l. 80 ἥδος D Lips. ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἑταῖρον πάτροκλον Vrat. A. — 81 περὶ C. περί HL. τῶν H Lips. — 82 ἀπώλεσσα H. — 83 δηῶ-
 ρας GH Flor. διώσας Lips. — 85 ἥματι DG. — 86 αἶθ' ACD: ὡς EG
 HS Apoll. de Synt. 249, 28. ὡς L. ὡς ὄφελος A in marg. ἀλῆϊσι ACD
 GHL. — 88 εἴῃ libri. — 89 ἀπὸ φθιμένοιο Vrat. d. αὖθις CDG. — 90
 οὐδέ με DEHS Vrat. A. οὐδέ ἐμὲ G. ἄνωγε EGLS Lips. ἀνώγει CD
 Baroce. Mor. Vrat. b. A. — 92 τυπείς: δαμείς L. ἀπο CHL. — 93 με-
 νοιτιάδew AES Cant. Rom. ἀποτίσει H Vrat. d. — 94 ἐν ἄλλῳ τὸν δ'
 ἡμείβετ' ἔπειτα A. κατα A. καταδακρυχέουσα C. καταδακρυχέουσα DGHL
 Syr. — 95 τέκνον ἔσειαι D. ἀγοράζει Diog. Laert. VI. 2, 6. — 97 τήνδε
 G. ἀχιλεύς C. τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς Aeschines
 adv. Timarchum § 150. — 98 ἄρ ADGHL. — 99 ὁ μὲν D. ἐπαμῦναι δ
 μοι πολὺ φίλτατος ἔσκεν Aeschines. — 100 ἔμοιο G Baroce. δὲ, δῆσεν
 A. δὲ δῆσεν CDEGL et Heynii libri fere omnes. Schol. ≡ 485. Et. Mg.
 138, 2. Et. Gud. 216, 47. Eust. 1139, 12. δὲ δῆσεν H et ex corr. δ' ἔδῃσεν.

A. c. 88 εἴῃ: ἤη? — 92 ὑπὸ: ὑπο Herodianus. idem ἀπὸ. — 100
 προπερισπαστέον τὸ δῆσεν. τὸ γὰρ εἰ τοῦ δὲ ἐστὶ Schol. V. τὸ δὲ δῆσεν
 διςκύλλαν ἐκδεκτέον ποιητικόν, καὶ τὸ εἰ τοῦ προκειμένου ἐστὶ συν-
 δέσμου Herodianus. ἀρῆς Ptolem. Ascalonita, Herodianus, αἱ εἰκαιό-
 τεραι: Ἄρην Aristarchus teste Didymo (ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ὦ ἄρην).
 conf. Et. Mg. 138, 2. Eust. 1133, 10. Schol. ≡ 485.

- νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροις
 τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἑκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 105 τοῖος ἐὼν, οἷος οὗ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὡς ἕρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφείκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 110 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέζεται ἤυτε καπνός·
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἔασι μὲν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω,
 115 Ἑκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 ἀλλὰ ἐμοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
 120 ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
 καὶ τινα Τρῳιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
 ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·

V. l. δ' ἔδῃεν S Syr. Cant. Vrat. A. Et. Mg. 138, 17. Apoll. Soph. 62, 26. ἀρῆς CDEGHLS Syr. et Heynii libri praeter Vrat. d. Apoll. Soph. 41, 27. 62, 26. Schol. Ξ 485. Et. Mg. 138, 17. Et.

Gud. 216, 47. ἀρῆς Vrat. d. Eust. 1139, 12. ἀρεῶ Et. Mg. 138, 2. ἀρῆς A. — 101 δ' omitt. G Flor. — 102 φῶς ἢ φάος E. ἐτάροις ACDEGH Syr. — 103 οἳ δὲ G. — 104 νηυσὶ κορωνίσιν ἄχθος Plato Apol. 28 D. — 105 οἷος omitt. L Lips. — 106 ἀγορῇ δέ τι D. ἀμείνονες εἰσι L. — 107 καὶ ἀνθρώπων Aristoteles Eth. Eud. III, 1. — 108 χαλεπῆναι H. —

111 ὡς D. — 114 Δ' IM' Syr. (ε 2. man.). — 116 ἐθέλοι C ex corr. E. τελέσαι G Lips. ἡδ' D. τελέσαι καὶ Barocc. Mor. Vrat. A. — 117 οὐδὲ γὰρ βίῃ L Lips. — 118 ὅς περ: ὅς κεν Porphyrius ad Z 488. — 119 μοῖρ' ἐδάμασσε ACDEHS Barocc. Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. μοῖρα δάμασσε GL Lips. Flor. Porph. ad Z 488. ΜΟΙΡΑΔΑΜΑCCE

Syr. — 121 ἀράμην H. — 122 δαρδανίων L. — 123 ἀμφοτέρῃσιν DEH Frgm. Mosc. — 124 δάκρυ' ACEGHL: δάκρυ D Harl. Vat. Frgm. Mosc.

A. c. 124 scripsi δάκρυ' cum plerisque, conf. l 433. β 81. θ 88.

- 125 γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
 μηδὲ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 τὸν δ' ἡμείβει' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐστι,
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 130 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
 δηρὸν ἐπαγλαίεσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσῃς μῶλον ἄρηος,
 135 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἔλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἶδῃαι·
 ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστιο ἀνακτος.
 ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,
 καὶ στρεφθεῖς ἄλῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
 140 ὑμεῖς μὲν νῦν δῶτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 ὀψόμεναι τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλύμπῳ
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἶ κ' ἐθέλησιν

V. L. ΔΑΚΡΥ Syr. ὁμοῖαμένην D. ἀδινὸν A: ceteri ἀδινόν. στονα-
 χῆσαι ADEHLS Syr. Rom. Eust. 178, 27. 1949, 28. Et. Gud. 603. 39.
 στοναχῆσαι C. στεναχῆσαι G Flor. — 125 ὡς δηρὸν δὴ L. δὴ omitt. C.
 πεπαύμην S Cant. Harl. Vrat. d. A. — 126 μὴ δέ ACGH. μὴ δ' ἐμ' L.
 — 127 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος Vrat. A. — 128 τοῦτο DS. ταῦτα ἢ τοῦτο
 E. γε omitt. D. ἐστι ACDEGH Syr. — 129 ἐτάροις E. — 130 τρώεσσι
 L. — 131 κορυθαίολος A. κορυθαιόλος DGH Flor. Rom. — 132 ΟΥΔΕΕ
 Syr. οὐδέ ἐ φημί ACDEHL. οὐδέ ἐ φημί G. — 133 ἀπαγλαίεσθαι L

Lips. φόβος H. — 136 omitt. D in textu. ἡῶθι L Lips. ἡελίῳ κατα-
 δύντι D. — 137 φέρουσα|| D post ras. — 138 ὡς A. ἔηος H Vrat. d.
 ἔηος D Harl. Vat. Εἶος Syr. εἶο AGLS. ἐν ἄλλῳ υἱὸς ἔηος A —
 141 ὀψόμεναί γε D. — 143 κυκλοτέχνην S. αἶ κε θέλησι H. αἶκε θέλησιν
 L Vrat. A. αἶκε θελήσει Vrat. b. d.

A. c. λ 530. οὕτως ἀρίσταρχος ἄλλοι δὲ ἀδινᾶι (sic) Didymus. in
 textu cod. A scriptum est ἀδινον^α, quum autem scripturae ἀδινᾶ, ita
 enim pro ἀδινᾶι est legendum, alia non possit esse opposita quam
 ἀδινόν vel ἀδινόν, haec est lectio Aristarchea. legitur ἀδινᾶ στεναχίζων
 Ψ 225. ω 317. ἀδινᾶ στενάχω Ω 123. η 274. ἀδινόν praeter hunc locum
 nusquam. — 138 ἔηος: εἶο fortasse Zenodotus, conf. A 393. O 138. T
 342. Ω 528. 550. H. T. 233. — 142 ἀγορεύσατ': παρὰ Ζηνοδότῳ ἀγο-
 ρεῦσαι καὶ ὑποφαίνει τὸ ὁμηρικόν ἔθος Didymus.

- οὐεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
 145 ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ὑπὸ κύμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυαν.
 ἦ δ' αὖτ' Οὐλύμπον δὲ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐκαι.
 τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπον δὲ πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὕφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 150 φεύγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
 οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελών ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος.
 αὐτίς γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 ἔκτωρ τε, Πριάμοιο πάις, φλογὶ εἵκελος ἀλκήν.
 155 τρίς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἑκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρῳέεσσιν ὁμόκλα·
 τρίς δὲ δὴ Αἴαντες, θοῦριν ἐπειμένοι ἀλκήν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἀλκί πεποιθὺς
 ἄλλοι' ἐπαΐεσκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 160 στάσκε μέγα ἰάχων· ὅπῃσι δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
 ὥς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἰθωνα δύνανται

V. L. 144 υἱ H, non male. παμπανόωντα H. — 145 ὥς A. αἰδ' CDGHL. ὑπο A. αὐτίκ' εἰ H, om. ducan. — 146 ἩΜΕΝΑΡ' Syr. ἦδ' CDGHL. οὐλύμπον δὲ A. ΟΥΛΥΜΠΟΝΔΕ Syr. — 147 ΗΙΕΙΜΕΝΟΦΡΑ Syr. ἐνεΐκαι ACH Syr. Cant. Lips. Vat. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. d. ἐνεΐκη L. ἐνεΐκη Barocc. Harl. Vrat. b. A. ἐνεΐκοι DG edd. usque ad Bekkerum. conf. φ 196. Theocr. I. 134. V, 125. eadem lectionis varietas est apud Atticos. conf. Soph. Trach. 774. Frgm. 105, 4. Eurip. Iph. Aul. 724. Rhess. 259. Arist. Eccles. 807. Plat. Phaedr. 279 A. Rep. I, 330 A. Isocr. 15, 10. Xenoph. Conv. 2, 3. Dem. 9, 76. 14. 26. 23, 28. 25. 20, ubi ἐνέγκοι est praeferendum. — 148 ἄρ AGL. οὐλύμπον δὲ A. ΟΥΛΥΜΠΟΝΔΕ Syr. οὐλύμπον δὲ G. — 149, 150 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. — 149—151 omitt. Frgm. Mosc. — 150 ἐλλήσποντον G. — 151 οὐδέ κε: ἐν ἄλλῳ οὐδ' ἄρα A. εὐκνήμιδες DH. — 152 νέκυν: ἀνακτα L Lips. ἀχιλλέως D. — 153 αὐθῆς C. τόν γε: τόνδε C Townl. —

154 τέ AC. ἵκελος G. ἵκελος E Draco de Metr. 54, 14. ἵκελος A. ^ΕΙΚΕΛΟΣ Syr. (ε add. 2. man.). — 155 μετ' ὅπισθε A. ποδός D. — 156 μεμαῶς ἐπὶ δὲ H. μετὰ δὲ Et. Mg. 625, 22. Zonar. 1448 τρῳέεσσιν L. — 157 αἴαντε DH Lips. — 158 ἀπεστυφάλιξαν C. ὅδ' CDGHL. — 159 omitt. Vrat. A. κατα H. — 160 μέγ' ἰάχων L Lips. — 161 ἀπο A.

A. c. 154—156 Ζηνόδοτος γράφει οὕτως· „Ἑκτωρ τε Πριάμοιο πάις συῖ εἵκελος ἀλκήν, ὅς μιν τρίς μετόπισθε ποδῶν λάβε καὶ μέγ' αὐτεῖ, ἐλκόμεναι μεμαῶς, κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνά σκόλοπας οἱ ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς“ Aristonicus. — 160 ἰάχων: ἀχέων Zenodotus.

ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δῖεςθαι,
ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
ἔκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίζασθαι.

165 καὶ νῦ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἥρατο κύδος,
εἰ μὴ Πηλείωνι ποδὴνemos ὤκέα Ἴρις
ἄγγελος ἦλθε θεοῦς ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

170 ὄρσεο Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότητ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους δλέκουσιν,
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἱ δὲ ἐρύσσεσθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

175 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος ἔκτωρ
ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ' ἄνα, μῆδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
Πάτροκλον Τρωῆσι κυκλὶν μέλπηθρα γενέεσθαι·

180 κοὶ λύβη, αἶ κέν τι νέκυς ἤσχυμμένος ἔλθῃ.

V. L. 163 ὥς ῥα CDGHL. κορυστὰ HL Lips. Vrat. A. — 164 ἀπο

AG. δειδίζεσθαι D Syr. Townl. conf. Y 432. — 165 εἵρυσεν L. εἵρυσεν^c
CDH Lips. εἵρυσεν E Cant. Townl. ἥρατο EH. — 167 ΟΥΛΥΜΠΟΥ Syr.
θωρήσεσθαι H. θωρήσεσθαι G. — 168 ἄλλων τε C. pro D. — 169 προ-
σηύδα D. — 170 ὄρσε Lips. ΕΚΠΑΓΛΟΤΑΤ' Syr. — 171 πατρόκλῳ libri.
— 172 pro H. οἱ δ' L. οἷδ' CDH. — 173 οἱ μὲν CD. περι AH. περι D.
τεθνηῶτος H Cant. Townl. τεθνηῶτος^{ει} S. τεθνηῶτος^Η A. τεθνηῶτος C

DGL Syr. Lips. edd. vett. — 174 οἱ δὲ CD. ἐρύσσεσθαι A. ἐρύσσεσθαι D
Lips. Vrat. A. Rom. pro CDHL Syr. Lips. cum aliis. — 175 τρῶες
L. — 176 τέ ἐ A. ΤΕΕ Syr. δέ γε Cant. Harl. ἀνώγει AC Syr. ἀνωγε
GHL Lips. Harl. Mor. Cant. Vat. Vrat. d. Schol. X 397. ἀνωγεν DS.
ἐν ἄλλῳ ἀνωγεν A. ἀνώγει ἢ ἀνωγε E. — 177 ἄνα G. ἀπὸ C. ἐπὶ Schol.
X 397. ὑπὸ δειρῆς EH. — 178 μῆ δ' ἔτι ACL. μῆ δέ τι GS Vrat. A.
μῆδ' τι D Frgm. Mosc. ΜΗΔΕΤΙ Syr. μηκέτι Harl. Apollon. de Coni.
500, 5. Apoll. Soph. 30, 20. θυμὸς Apoll. Soph. — 179 τρωῆσι AL:
ceteri τρωῆσι. κυκλὶ E Syr. Lips. — 180 αἶ κέν τι A. κέν τοι C. ἤσχυ-
μένος L Lips. Vat. Vrat. A. ἔλθοι CE bis Rom. ΕΛΘΗC Syr.

A. c. 171 ἀρίσταρχος κατὰ γενικὴν πατρόκλου Didymus. retinui
dativum libros secutus, quem confirmant Z 361. Θ 414. M 369. N 465.
Ξ 357. C 99. — 174 ἠνεμόεσσαν: αἰπὺ θέλοντες Zenodotus transpositis
versibus 176. 177. conf. ad 154.

- τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἴρι θεά, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὤκέα Ἴρις·
 "Ἦρῃ με προέηκε, Δῖος κυδρὴ παράκοιτις·
 185 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 190 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι·
 στεῦτο γάρ Ἡφαίστιο πάρ' οἰέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε κάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ,
 195 ἔρχεῖ δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὤκέα Ἴρις·
 εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὃ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,
 αἶ κε σ' ὑποδείξαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 200 Τρῶες, ἀναπνεύσῃ δ' ἀρήιοι υἷες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

V. L. 181. ἀχιλεύς C. — 182 τίς τ' ἄρ S Cant. ἦκε ACDG Syr. —
 185 ΟΥΤ' ΟΥΤΕΤΙΣ Syr. — 186 οὐλυμπον Flor. Rom. ἀγάννι-
 φον Vrat. A. — 187 ἀχιλεύς C. — 188 πῶς τὰρ AC. TAP Syr. τ' ἄρ
 GL. γὰρ H. πῶς δὴ ἔλθω Eust. μετὰ μόθον C. τεύχε' ἐκείνοι ACDEG
 HL Syr. et Heynii libri. τεύχεα κείνοι nullus. — 189 θωρήσσεσθαι H. —
 191 πάρ' οἰέμεν CD Frgm. Mosc. Jo. Alex. 28, 16. Schol. B 150. l 456.
 C 400. Φ 588. παρ' οἰέμεν GL Cram. An. Ox. II, 433, 8. παροϊέμεν
 AH Syr. Townl. Vrat. A. — 192 οὐ τευ οἶδα ACEH Frgm. Mosc. Townl.
 Lips. Rom. ἀλλ' οὐδ' οὐτευ οἶδα L ἀλλ' οὐδ' οὐτ' εὐ οἶδα D. ἀλλ' οὐδ'
 οὐδέ τευ οἶδα Ven. B. ἀλλ' οὐδ' εὐ οἶδα Vrat. A. οὐ θην οἶδα GS Cant.
 Flor. οἶδα μὴ ἂν H. τοῦ ἂν L. — 194 ὅτ' ACDEGHL S Syr. ὅδ' Din-
 dorffius, nescio unde. ἔλπομαι D. ἐνὶ AD. πρῶτοισιν DE 1137, 57 GH
 LS Syr. τρῶεσσιν AC Townl. Frgm. Mosc. ἐνὶ τρῶεσσιν ἢ μάλιστα ἐνὶ
 πρῶτοισιν Eust. 1137, 26. ὀμιλεῖν C Vrat. b. — 195 ἔρχεῖ Flor. περὶ
 AH Syr. — 197 ἴδμεν G Flor. ὅτι CG edd. vett. ὅτι ἢ δ τοι Eust. τεύ-
 χεα G. — 198 αὐτως GH. αὐτως A Syr. αὐτὸς L Lips. τρῶεσσι L. —
 199 αἶ κε σ' D. αἶ κεν G Flor. ὑποδείξαντες G: ceteri ὑποδδείξαντες. —
 200 τρῶες L. ἀρῖι G. hunc et sequentem omitt. Syr. — 201 omitt. S
 Cant. Vat. Townl. Frgm. Mosc. ἀνάπνευσις: ἀνάπαυσις Harl.

A. c. 182 γάρ: τὰρ altera Aristarchi, conf. H. T. 359. — 191 πάρ'
 οἰέμεν Aristarchus et Herodianus. — 197 κατ' ἔνια καλά τεύχε' ἔχον-
 ται Schol. A. — 198 αὐτως: αὐτὸς Zenodotus et Aristophanes. — 199
 ὑποδείξαντες Aristarchus, cf. H. T. 399.

ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο δίφιλος· ἄμφι δ' Ἀθήνη
 ὦμοις ἰφθίμοις βάλ' αἰγίδα θυεσσάνεσσαν,
 205 ἄμφι δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶν
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆιοι ἀμφιμάχωνται,
 οἳ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται ἄρηι
 210 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὕψος δ' αὐγῇ
 γίνεταί αἵσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἳ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἂπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς ἐλάσας αἰθέρ' ἵκανε.
 215 στῇ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμὴν.
 ἔνθα στὰς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγγεατ'· ἀτὰρ Τρῳεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε κάλπιξ
 220 ἄστὺ περιπλομένων δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,

V. l. 202 ἡ μὲν, C. ἄρ A. ἄρ DGHL, ὡς AD. — 203 ἀχιλλεὺς CH.
 δι' φίλος ACDGHL. ΔΙΦΙΛΟΣ Syr. ἄμφι D. αὐτὰρ ἀθήνη H Syr. Vrat.
 d. — 204 ὦμοις H. ἰφθίμοις βάλεν Schol. O 229. θυεσσάνεσσαν DEGS
 Lips. Flor. Rom. — 205 ἄμφι D. κεφαλῇ Flor. — 206 δαΐεν Vrat. A.
 παμφανόωσα L. — 207 ἐξάστεος D. — 208 ἀμφιμάχωνται CDEG Syr.
 ἄμφι μάχονται S. „ἀμφι μάχονται et ἀμφιμάχονται scribitur“ Heyne. —
 209 κρίνονται GH Syr. Vat. Vrat. d. Frgm. Mosc. — 210 καταδύντι
 CL. — 211 ὕψοι Vat. — 212 γίνεταί G Syr. γίνεταί ADEHL Lips.
 Flor. Rom. γίνετ' C. — 213 ΚΕΜΠΩC Syr. (N 2. man.). ἀρῆς: ἀρεως
 ADE 1139, 11 HL Syr. Barocc. Frgm. Mosc. ἀρεος CE 1138, 11 GS Lips.
 Vrat. b. Flor. Rom. τὰ παλαιὰ τῶν ἀντιγράφων ἐκτείνουσιν ἐνταῦθα
 τὴν λήγουσαν τοῦ ἀρεως Eust. 1139, 13. ἀρηος Vrat. A. — 214 ἀχιλλῆος
 CD 1. man. Lips. ἵκανε CDEGH. — 215 ἐπὶ A. ἐπ' ἀχαιοὺς ἢ ἐς ἀχαιοὺς
 Eust. — 217 δὲ omitt. G. παλὰς L. — 218 αὐτὰρ G Flor. τρῳεσσιν L.
 τρῳεσσιν ἂν Harl. ἐνάσπετον ACG. — 219 ἀριζήλη φωνή D. ὅτι Lips. —
 220 ὑπο AD 1. man. ὑπὸ D 2. man. EGH L Syr. θυμοραϊστέων C. θυμο-
 ραϊστέων Lips. Vrat. A. θυμοραϊστέων H.

A. c. 207 οἱ περὶ Διονύσιον τὸν Θράκᾳ φασιν Ἀρίσταρχον πρώτη
 ταύτη χρώμενον τῇ γραφῇ μεταθέσθαι καὶ γράψαι „ὥς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ
 πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται“ Didymus. — 208 ἀμφιμάχωνται, v.
 G. Hermannum, Op. II, 55. — 210 ζηνόδοτος ἄστὺ ποτὶ (cod. potè)
 σφετέρων Didymus. — 211 ἐπήτριμοι: ἐπητριμοί Ptol. Ascalonita,
 conf. Eust. 1139, 4. — 213 * ἀρῆς: ἀρίσταρχος ἀρεω Didymus, conf.
 ad v. 100. Eust. 1139, 14.

- ὡς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
οἱ δ' ὡς οὖν αἶον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
225 ἡνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διός Ἀχιλλεύς,
τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
230 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δωδέκα φῶτες ἄριστοι
ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες
κάθθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδῶκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
235 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσδε πιστὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξείῃ χαλκῷ.
τόν ρ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρῃ
240 πέμπεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
ἥελιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δίοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
245 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι.

V. l. 222 omitt. Barocc. Townl. οἱ δ' GL. οἷδ' CH. οὖν omitt. C.
— 223 αὐτὰρ E. — 225 ἐκπληγον HS Vrat. A. — 226 ὑπὲρ A. — 227
τὸ δὲ δαΐε AC Vrat. d. Frgm. Mosc. τὸ δ' ἔδαε DEH. τὸδ' ἔδαε GLS.
τόν δ' ἔδαε Lips. — 228 ὑπὲρ: ὑπ' ἐκ E. ἀπὸ Schol. C 35. ἀχιλλεύς C.
— 229 δὲ κυκλήθησαν DEL Syr. Lips. Cant. Vrat. d. A. Schol. C 35. δ'
ἐκυκλήθησαν ACGH Flor. τρῶες L. κλητοὶ Barocc. — 231 ἀμφὶ D. ὀχέεσσι:
ἐν ἄλλῳ ξιφρέεσσι (cod. ξίφεσσι) A. καὶ ἔντεσιν Vrat. d. — 232 ὑπ' ἐκ
EGHL. ὑπὲρ AD 2. man. ὑπὲρ CD 1. man. — 233 ἀμφ' ἔσταναν A.
ἀμφέσταναν Flor. ἀφέσταν Lips. — 234 μετὰ AD. ἀχιλλεύς C. — 235
εἶσδε H. — 236 φερέτρῳ G Flor. Et. Mg. 790, 54. — 237 ἵπποισι DL
Lips. Vrat. A. ὄχεσφι D Lips. — 238 εἰς E Vrat. A. αὐθὺς C. — 239 ἐν
ἄλλῳ ἥελιον μὲν ἔπειτα A. — 240 πέμπεν A. Harlei. — 242 πτολέμοιο
CDGH Syr. Flor. — 243 τρῶες L. δ' αὖ E Vrat. A. ἀπο H. ἐν ἄλλῳ
ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο A. — 244 ὑφάρμασιν H.

A. c. 222 χάλκεον: χαλκήν Zenodotus. — 230, 231 Ζηνόδοτος
γράφει „ἐνθα δὲ κοῦροι ὄλοντο δωδέκα πάντες ἄριστοι οἵσιν ἐνὶ βε-
λέεσσι“ Aristonicus. — 231 ἀμφὶ σφοῖς Apoll. de Pron. 142 A.

- ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 250 Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρόσσῳ καὶ ὀπίσσω.
 "Ἐκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
 ὁ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 255 ἄστῳ δὲ νῦν ἰέναι, μὴ μῖνεν ἡῶ διάν
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιει δίῳ,
 τόφρα δὲ ῥηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 260 ἐλπίομενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας.
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἷος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μῖνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μένος ἄρῃος δατέονται,
 265 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχέσεται ἡδὲ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστῳ, πίθεσθέ μοι· ὦδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχέσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 270 γινώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν

V. r. 247 ἔχε: ἔλε H Vrat. b. d. A. ἔχε^λ A. ἀχιλεύς C. — 248 δει-
 ρὸν H. ἀπέπαυτ' G Flor. conf. Y 43. — 250 πανθοΐδης L: ceteri παν-
 thoΐδης. δ ACDGHL. ὀπίσσω G. — 252 ὁ μὲν ἂν E. δδ' D. δδ' CGHL. —
 253 ὁ. σφιν C. ὁ σφιν ADH Flor. Rom. δσ σφιν GL. OCCΦIN Syr.
 εὖ φρονέων HLS Lips. Flor. εὖφρονέων ACG. εὖφρονέων D. — 254
 ἀμφι ACDH. φράζεσθαι G. — 255 ἄστῳ δὲ ADGL. — 256 ἐμπεδίῳ H.
 παρα A. ἀπο D. τείχεος εἰμέν CEGHL. — 257 ANHP^η Syr. πολεμίζεσθ'
 S. πολεμίζεμεν Vat. — 260 νῆας γ' G. νῆας γ' E Flor. Rom. γ' abest
 ab omnibus fere libris. — 261 ποδώκεα G. — 262 κείνου ACDEGHL
 Syr. οὐδ' ἐθελήσει H Vrat. d. A. — 263 τρῶες L. — 264 ἄρεος AC
 Ven. B. Harlei. — 265 μαχέσεται: ἐν ἄλλῳ μαχέσεται A. — 266 προτὶ
 H. προτιάστῳ D. πίθεσθε δέ μ' ὦδε L. ὦδε γὰρ ἔσται: γρ. ὥς γὰρ
 ἄμεινον L. — 268 οὐδ' ἄμμε S. ΕΟΝΤΟC Syr.

A. c. 247 τρόμος: φόβος Zenodotus, conf. T 14. — 262 κείνου
 Aristarchus, conf. O 94. — 265 μαχέσεται Aristarchus, non μαχέσεται.
 — 266 πίθεσθε: πιθέσθε Tyrannio teste Schol. V.

- ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἱ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἶν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστρῳ δὲ πύργοι
 275 ὑψηλαί τε πύλαι κανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
 μακραὶ ἐύξεστοι ἐζευγμένοι εἰρύσσονται.
 πρῶι δ' ὑπηῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στηρόμεθ' ἄμ πύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 280 ἄψ πάλιν εἷς' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
 παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.
 εἵσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 285 Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὅς κέλεαι κατὰ ἄστρῳ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
 ἦ οὐ πῶ κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἀνθρωποὶ
 πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 290 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηρινίην ἐρατεινὴν
 κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω

V. L. 271 φύγοι S Cant. κύνες D. γῦπες C. — 272 τρώων L.
 γένοιτο Harl. — 273 πιθώμεθα Harl. ἐν ἄλλῳ πιθώμεθα A. — 275
 CANIDECΔ' Syr. — 276 εὔξεστοι H. εἰρύσσονται DEG Syr. — 277 omitt.
 H in textu. Syr. habet lacunam. ὑπηῖοι D 1. man. ὑπ' ἡῖοι AEGH
 Ammon. de Diff. s. ὁρθοσ. ὑπ' ἡῖοι Cant. ὑπ' ἡῖοι CL Vrat. A. ἐπ'
 ἡῖοι Lips. conf. ad Θ 530. — 278 ἀμπύργους ACH Harl. Townl. Mor.
 Frgm. Mosc. ἀν πύργους D ex corr. E. ἀνπύργους GL Syr. Vrat. d.
 ἀπύργους D 1. man. κε θέλῃσιν CDS. ΚΕΟΕΛΗCIN Syr. — 279 ἐκ νηός
 Mor. — 280 ΑΨ' Syr. — 281 ἄσει C. — 282 ἑάσει C. — 283 κύνες ἡδ'
 οἰωνοὶ Schol. A 29. — 284 ἀρ ADGHL. κορυθαίολος AG Flor. Rom. —
 285 οὐκ ἔτ' G. — 286 κέλει G. αὐθῖς C. — 287 ἡ CEGl. ἐερμένοι Vrat.
 b. ἐερμένοι Barocc. Mor. Vrat. A. — 288 γὰρ omitt. H. — 290 καλά:
 πολλά Vat. κατὰ S. — 291 δὲ δὴ: Δὲ καὶ Syr. μηρινίην D. ΜΗΟΝΙΗΝ
 Syr. — 292 ἵκει GS Cant. Lips. Harl. Vrat. b. A. Flor. Rom. ὠδύσα-
 το L. — 293 νῦν δ' ὅτε δὴ L Lips πάϊς: παῖς libri.

A. c. 285 Πουλυδάμα: Πουλυδάμαν Zenodotus, conf. ad M 231.
 ≡ 470. — 287 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει κεκόρησθον, συγχέων τὸ δυῖκον
 Aristonicus. — 292 ἵκει: ἵκει, conf. H. T. 287.

- κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοῦς,
 295 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γάρ ἐάσω.
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 300 Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
 κυλλέζας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι,
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοῦς.
 πρῶϊ δ' ὑπὸ ἰοῖσι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα.
 305 εἰ δ' ἐτεδὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσχηέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἥ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἥ κε φεροίμην.
 ζυγνὸς Ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.
 310 ὥς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδῃσαν,
 νήπιοι· ἐκ γάρ σφρων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 315 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξήρχε γόοιο,

V. l. 294 τ' ἔλσαι: τ' ἔλασαι CG. τ' ὀλλέσ' Barocc. Mor. — 295 μὴ κέ τι L. νοήματα omitt. L. ἐνὶ D. — 296 τρώων L. ἐπὶ πείσεται A. — 297 ἐγὼ ACDGHL Syr. et Heynii libri. recentiores ἐγὼν. — 298 κατὰ D. τελέεσσι ACDGHL Syr. — 299 ἕκαστοι Lips. — 300 τρώων L. 302 τινα ACDH: τινὰ EGL. οὐ περ ἀχαιοῦς G. — 303 πρῶϊ ἢ πρῶϊ E. ὑπὸ ἰοῖσι H 1. man. Syr. Flor. ὑπ' ἰοῖσι ADEH ex corr. ὑπ' ἡῶσι Cant. ὑπ' ἰοῖ CGL Vrat. A., conf. ad 277. — 304 ἐπὶ ACEGHL Syr. ἐπὶ D. — 305 δ' omitt. H. παρα A. ἀχιλλεύς C. — 306 αἶκε θέλῃσι D Vrat. A. τὸ ἔσσεται L Lips. ἐγῶγε libri. — 307 πολέμου E 1143, 50 1144, 40 L. bene. — 308 στήσομαι καὶ κε H. ἡ ἐ φεροίμην Vrat. A. ΗΚΕΦΕΡΟΙΤΟ Syr., quod Bekk. 2. recepit. — 309 καὶ τὸν κτενέοντα Lucianus 59, 10. — 310 ὥς AD 1. man. ἘΚΤΩΡ' Syr. ἀγόρευεν G Vrat. A. Flor. Rom. ἐπὶ D. τρώες L. — 311 γάρ σφρων ACEH Syr. γὰρ σφρών DGL. ΦΡΕΝΑΣ ΕΞΕΛΕΤΟ ΖΕΥΣ Syr. cf. T 137. — 312 ΓΑΡ' Syr. ἐπήνεσαν L. ἐπήνεσαν Lips. — 313 δ' ἄρ ADHL. γὰρ Cant. δ' ἄρ οὔτι G. ἄρ' omitt. E. — 314 κατὰ H. — 315 ἀναστενάχοντο G. γοῶντες: βοῶντες LS Lips. — 316 ἀδινού A: ceteri ἀδινού. ἐξήρχε G.

- χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἐταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῖς ἠυγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 320 ὕλῃς ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών,
 πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἔχιν' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡματι κείνῳ,
 325 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροις·
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόμεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέραντα, λαχόντά τε ληΐδος αἶσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσὶ νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
 δέξεται ἐν μεγάροις γέρων ἱππηλάτα Πηλεῖδ·
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σέυ ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὗ σέ πρὶν κερειῶ, πρὶν γ' Ἑκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 335 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεταθύμου σοῖο φονῆος·
 δώδεκα δὲ προπάραιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.

V. l. 317 στήθεσιν E. — 318 ΠΟΛΛὰ ΜΑΛΑ Syr. δηθὰ μάλα Et. Mg. 263, 27. ὥς τε L: vulgo ὥστε. ὥς περ Rom. λῖς G. — 319 ὑπὸ AHL. ἐλαφηβόλος A. ἀρπάσει CEL. — 320 ὁ δέ τ' G. ὁ δ' ἄχνυται D.

— 321 πολλὰ τ' L. δ' ἔτι L Lips. ἀνέρι Harl. ἀνέρ' Vrat. A. — 322 δριμύς G. — 323 ὁ ACDGHL. βαρὺ στενάχων A: βαρυστενάχων CDEG HL Syr. μετεφώνει AC. γρ. μετεφώνεε A. ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣΣΙ Syr. — 324 ὦ AD. ὦ Syr. ἡματι G. — 325 μεγάροις ACDEG Syr. — 326 εἰς-οπόμεντα A. — 327 λαχόντά τε solus A. λαχόντα δὲ L. — 329 ἐρεῦσαι: ἐρεῦσθαι Aeschines adv. Timarchum § 144. — 330 ἐνὶ AD. οὐδ' ἐμὲ ACDEHL Cant. Mor. Harl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A: οὐδέ με GS Flor. — 332 ΜΗΤΗΡ' Syr. — 333 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν φίλ' ἐταίρε Aeschines adv. Timarchum § 148. — 334 γ' omitt. S Vrat. A, conf. ad Π 840.

ἐνεῖκαι D. ἐνεῖκαι^ω S. ἐνεῖκω L Lips. Barocc. Harl. Aeschines l. l. — 335 σοῖο Harl. σοῖο ACDEGHLS Syr. et Heynii libri cum Aesch. adv. Tim. § 148. σοῖο primus recepit Bekkerus. φονέως C. — 336 προπάραι-θεν D. — 337 τρώων CL.

A. c. 317 διὰ τοῦ τ ἅπασαι ἀνδροφόνους Didymus, conf. Schol. Ψ 18.

- τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίει κείσεται αὐτως,
 ἀμφὶ δέ σε Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 340 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡματα δάκρυ χέουσai,
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
 πειράς περθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
 ὣς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 345 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφετε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Ζέσσαν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 350 καὶ τότε δὴ λούσαν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
 355 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 ἔπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπι πότνια Ἥρη,
 ἀνστήσας Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ρά νυ κεῖο

V. L. 338 μοι omitt. E. αὐτως CDL. αὐτως A. ΑΥΤΩC Syr. αὐτως GEH et olim vulgo. — 339 ἀμφὶ D. δέ σε ACDE: vulgo δέ σε. τρῳαί AL. ΤΡΩΙΑΙ Syr. τρῳαί H: vulgo τρῳαί. — 340 νύκτας τε solus A. ἡματα G. δακρυχέουσai ACDEGHL Syr. — 341 καμόμεθα E bis. βίηφί AEH. — 342 ΠΕΡΘΟΝΤΕC Syr. πέρθονται D. πόλεις H 1. man. nunc πόλεις ex corr. — 343 ὡς A. ἀχιλλεύς C. — 344 στήσαι D. — 345 ἄπο AE. ἀπὸ D. ἀπο CGL. ΑΠΟ Syr. ἀπόβροτον H. — 346 οἱ δὲ C. λοετροχόον A. ἔστασαν HL Lips. κηλείῳ H. — 347 ἄρ ADEGHL. ἈΡ· Syr. ἔχεαν EG Lips. Flor. χεῖαν L. ὑπο DHL. δαῖον D. — 348 ἄφεπε D. — 349 ἐπειδὴ libri: ἐπεὶ L Lips. (om. δὴ). Ζέσσαν CEGHL Vrat. A. Lips. Flor. Ζέσαν D. ἐνὶ ἥνοπι A. ἐνὶ D. ἐν H Harl. Vrat. d. ἐπὶ C Vat. — 351 πλήσαν D. ἐννεώροιο L Lips. ἐννεόροιο G. — 352 ἐανῶ DH. ἐανῶ Flor. Bekk. An. 1226. — 353 ἐς omitt. H. καθύπερθεν D. καθ' ὑπερθε A. — 354 ἀχιλλῆα D. — 355 ἀνεστενάχοντο Vat. ἐστενάχοντο S. γοῶντες D. — 356 ἥρην προσέειπεν D. ἥρην ἐκάλεσε Plutarchus Quaest. conviv. IX, 1, 2, 3. — 357 βοῶπι ACH. ΒΟΩΠΙC Syr. cum ceteris, conf. O 49. — 358 ἀχιλλῆα D. ἦ ρά νυ D.

A. c. 338 αὐτως: διὰ τοῦ αὐτως (sic) πᾶσαι εἶχον Didymus. αὐτως, non αὐτως scribendum, conf. τ' αὐτως Γ 20. ἔτ' αὐτός Ψ 268. οὐκ αὐτως Ξ 151. — 352 λιτὶ Aristarchus et Herodianus: alii λιτῖ. — 356—368 Ζηνόδορος πειράται ἀποδεικνύει διεσκευασμένον τοῦτον τὸν τόπον, ἐπὼν γ' Porphyrius.

- ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.
 360 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πόντια Ἥρῃ·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
 ὅς περ θνητός τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·
 πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἣ φημι θεῶων ἔμμεν ἀρίστη,
 365 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἥφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 370 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶντα ἐλίσσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὐσταθέος μεγάρου,
 375 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκάστην πυθμένι θῆκεν,
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα,
 ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοΐατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὐ πῶ
 δαιδάλεα προσέκειτο· τά ῥ' ἦρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

V. L. 359 ἑξαυτῆς C eraso spiritu D. κάρη κομώωτες ADH: ceteri
 καρηκομώωντες. — 361 ἔειπας DH. — 362 δῆπου τις ADGHL. —
 363 ὅς που E. θνητός ἐστὶ ADEL Lips. τόσσα E. οἶδε ACDEGHL. —
 364 ἔγωγ' libri. ἣ φημι ACD (ἦ) EGH. ἔμμεν' E. ἔμμεναι D. — 365 τέ
 H. — 367 τρῆεσσι L. ῥέξει H Vrat. d. in H supraser. man. rec. ῥάψαι.
 — 368 ὥς A. οἱ μὲν C. — 369 ἡφαίστοιο GS. ἵκανε D. ἵκανε A. —
 370 μετὰ πρεπέ' A. ἀθανάτοισι ACDEG. — 372 ἰδρῶντα D. ἐλίσσόμενον
 CDG. φύσας CHL Lips. — 373 γὰρ omitt. L Lips. — 374 ἐστάμεναι D.
 τοῖχον D. εὐσταθέος DH Lips. — 375 ὑπόκυκλα C — 376 ὄφρα οἱ ACL.
 αὐτόματα S. δυσαΐατ' AC Frgm. Mosc. δυσεΐατ' Townl. δύσονται DGHS.
 Vrat. A. Flor. Rom. Apoll. Soph. 6, 5. Et. Mg. 15, 52. Cram. An. Par.
 IV, 87, 12, conf. H 298. δύσωνται L Lips. δυσαΐατ' ἦ δύσονται East.
 ἐν ἄλλῳ δύσονται ἀγῶνα A, conf. Aristot. Polit. I, 4. — 377 ἦδ' D.
 ἦδ' αὖτις C. — 378 οἶδ' A. οἶδ' CL. οἱ δὴ τόσσον H. οἱ δὴ τοι Vrat. d.
 Et. Mg. 750, 40. οἱ δὴ τοι Schol. X 322. οἱ δ' ἦτοι τόσσον D. vulgo οἱ
 δ' ἦτοι. — 379 δεσμά Baroce. Mor.

A. c. 364 ἐγὼ γ': ἐγὼν Zenodotus. — 375 ὑπὸ κύκλῳ: alii ὑπό-
 κυκλα teste Herodiano, conf. Schol. AB. Cram. Ep. 250, 9. Et. Mg.
 782, 54. Cram. An. Par. III, 288, 27. Lobeck. Paralip. 384. — 376 δυ-
 σαΐατ' ἀγῶνα: ἐν ταῖς εἰκαιόταις θεῖον κατὰ δῶμα νέοντο (A νέονται)
 Schol. AV Townl. apud Cram. An. Par. III, 288, 29.

- 380 ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
τόφρ' αἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
- 385 τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
- 390 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ὅφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
Ὅφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἦ ρά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίῃ θεὸς ἔνδον,
- 395 ἦ μ' ἐκάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησε
κρύψαι χυλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη, θυγάτηρ ἀφορρόου Ὠκεανοῖο.
- 400 τῇσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους
ἐν σπῆι γλαφυρῷ· περὶ δὲ ρόος Ὠκεανοῖο

V. L. 380 ταῦτα πονεῖτο L. εἰδυίῃσι CH 1. man. ἰδίῃσι S et γρ. ἰδυίῃσι. εἰδείῃσι Lips. ἰδυίῃσιν D. πραπίδεσσι ACDG. — 381 omitt. A et D in textu, Papyrus ab Harrisio repertus (H. T. 446). τόφρ' αἱ ACD GH. — 382 ἶδεν HL Schol. Δ 151. προμολοῦσαν Lips. λιπαροκρήδεμνος

A. — 383 ὤπυιε DG. περὶ κλυτὸς H. — 384 ἄρα οἱ G. ἄρα οἱ D. ὀνόμαζε ACDGH. — 386 θαμίζοις Vat. — 387 προτέρω AD, conf. H. U. 186. ἵνα τοι H. παρ ACDGH, παρα L. παρὰ Lips. — 388 ὥς A. φωνήσας' ἡγήσατο S Cant. Vat. — 389 καθῆσεν CD. ἐπὶ DH. — 390 ὑπο D. θρήνυς DG. — 392 νύ τοι L Lips. — 394 ρά νυ μοι G. ρα νύ μοι D. ἦ δὴ μοι Eust. — 396 ἐθέλησε ACDEH libri Heynii Flor. Rom. ἐθέλεσκε θ'

G. — 398 τε omitt. L. Θέτις δ' A. — 399 post hunc scriptus est in D vs. 403, sed man. rec. deletus. — 400 παρεινάετες CDL. πολλά: πάντα Barocc. — 401 πόρπας, omisso τε, LS. πόρπακας γναμπτάς Lips. γναπτὰς Townl. τ' ἔλικας D. — 402 δερρόος C.

A. c. 381 ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος εὐρέθη, ἀπέστραπτο δὲ Schol. A. — 385 Θέτις τανύπεπλος ἰκάνεις ἡμέτερον δὲ Zenodotus. — 400 πολλά: ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης δαίδαλα πάντα Didymus.

- ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 405 ἀλλὰ θέτις τε καὶ Εὐρυνόμῃ ἴσαν, αἶ με κάωσαν.
 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 πάντα θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
 ἀλλὰ cὺ μὲν νῦν οἱ παράθεσ ξεινήια καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλά τε πάντα.
 410 ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλά τε πάντα
 λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
 σπότην δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 415 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα,
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώνοντο ἄνακτι
 χρούςαι, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῇ
 420 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.

V. l. 403 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. — 405 ἔσαν
 E 1149, 32 G Flor. Rom. ἦσαν S: ceteri ἴσαν. μ' ἐκάωσαν libri. —
 406 ἦ ACDGHL. ἵκει ACDGH Barocc. Lips. Vrat. b. d. Frgm. Mosc.
 ἵκει LS edd. vett. τῷ ACGHL. τῷ D. τῷ E. χρεῶν C. χρῆ E Harl.
 Vat. — 407 θέτιν D. — 408 οἱ D, acc. man. rec. ξεινήια Harl. — 409
 φύσας HL conf. 372. 412. 468. 470. ὄπλά τε H. ὄπλα τέ C. — 411 ὑπο
 ADH. ῥώνοντο L. ἀραιαί A. ἀραιαί C. ceteri ἀραιαί cum Apoll. Soph.
 139, 29. Hesych. I, 269. II, 497. — 412 φύσας HL. ὄπλά τε CE 1150.
 50. — 413 εἰς E. συνελλέξατο H. — 414 ἀμφὶ ACD. πρόσωπον id' Barocc.
 πρόσωπον Vrat. A. ἀπομόργνυ ADEGH: ἀπεμόργνυ CLS Lips. Frgm.
 Mosc. Cram. Ep. 440, 31. conf. p 304. — 415 αὐχένα τε C. τέ H. —
 417 ὑπο AHL. — 418 ζωῆσι A. νεήνισιν D. νεάνισιν Schol. Theocr.
 I, 36. εἰοικυῖαι ACL Et. Mg. 350, 57. Schol. Theocr. I, 36. εἰοικυῖαι DE
 GH. ἔργ' εἰκυῖαι Schol. Pind. Ol. VII, 95. — 419 ἐστὶν ἐνὶ Vrat. b. μετὰ
 D. — 420 ἀπὸ GHL. ἀποέργα D.

A. c. 404 οὕτως ἦδεεν. γρ. δὲ καὶ ἦδεν Didymus. — 407 μετὰ
 τοῦ ἱ τοῦ ζωάγρια ὁ ἀρίσταρχος Didymus, conf. H. U. 215. — 410
 αἶητον Herodianus cum Ptolem. Ascalonita, προπαροεὐτόνως. — 411
 δακύνεται τὸ ἀραιαί, ita Aristarchus, conf. Schol. E 425. — 418 εἰοικυῖα
 καὶ πλεονακμῶ τοῦ ἱλιάδος c' Et. Mg. 350, 57. εἰοικυῖαι similes sunt
 formae oīes pro ὀφείας, οἰέτης ὁλοῖός pro ὀφέτης ὁλοφός. εἰοικυῖα in fine
 versus (Θ 305) laudat Athenaeus XIV, 632 et ferri potest, ut ἀποειπῶν
 T 35. ἀποέρσει Φ 329. ἀρᾶ ὦ P 196. θυγατέρᾳ ἦν E 371. Z 192. A 226.
 μερδαλέα ἰάχων E 302. ἀρᾶ ἔρξαν E 411.

αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνουον· αὐτὰρ ὃ ἔρρων
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 425 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 αὔδα ὃ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "Ἥφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 430 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά,
 ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάνων ἀλιάνων ἀνδρὶ δάμασεν,
 Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὃ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ

435 κέϊται ἐνὶ μεγάροις ἀρῆμένος, ἄλλα δέ μοι νῦν.
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔσοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴκος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὥς γουνῷ ἀλῶῃς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω

440 Τρωσὶ μαχρὸν· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἴσω.

ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἡελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραϊσμήσαι ἰοῦσα.

κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,

445 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.

V. l. 421 ποίπνουον H. δ CDGHL. — 422 ἴζε CHL. ἴζε A. — 423
 ἄρα οἱ G. ὀνόμαζε ACDGL. — 425 γέ μιν A. — 426 αὔδα CD. ἄνωγε
 ADL Lips. ἀνώγει Barocc. Mor. ἐν ἄλλῃ ἀνώγει A conf. H. T. 194. —
 427 omitt. Pap. Harris. Syr. habet H in marg. man. rec. scriptum. ἐστί
 C. ἔσται D 1. man. — 428 καταδακρυχέουσα C. καταδακρυχέουσα ADG
 HL Syr. — 429 ἧδ' ἄρα δὴ, τίς H. εἴς' CGHL. — 430 τόσσάδ' CH.
 τοσσάδ' D. τόσσ' δ' ἐνὶ G. ἐνὶ D. ἀνέχετο G. — 431 ἔθηκεν EL. —
 432 ἄλτων C. — 433 αἰακίδι C. — 435 ἐνὶ AD. ἐνὶ μεγάροις H. μεγά-
 ροισιν L ex em. — 436 γενέσθαι τε A, conf. H 199. γ 28. τε ante τραφέμεν
 omitt. C. — 437 δ δ' D. ὅδ' GHL. — 438 ὥς DG. ἀλῶῃς C. ἀλῶῃς Flor.
 ceteri ἀλῶῃς. — 439 ἐπὶ προέηκα AS cum Schol. C 7. ceteri ὑφ' ἐν.
 — 440 τρωσὶ L. ὑποδέχομαι H. αὐτίς C Mor. Barocc. — 441 omitt.
 Papyrus Harr. — 442 ζῶη C. ζῶη Townl. — 443 οὐδέ τι οἱ ACDHL.
 — 444 ἄρα οἱ L. οἱ D, acc. man. rec.

A. c. 424 Zenodotus Θέτις τανύπεπλος et ἡμέτερον δὲ ut 385. —
 436 γενέσθαι τε conf. H. T. 413. 434. — 438 ἀλῶῃς, conf. H. U. 212. —
 441 ἐν τισιν οὐκ ἔστι Schol. A. — 444—456 ἀθετοῦνται Aristonicus.

ἦ τοι δὲ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρῳῆς ἐπὶ πρυμνήσιν εἰέλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἴων ἐξίεναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 450 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμύναι,
 αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἔσσε,
 πέμπε δέ μιν πόλεμον δέ, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὅπασσε.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάρναντο περὶ Σκαίῃσι πύλῃσι·
 καὶ νῦν κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 455 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε.
 τοῦνεκα νῦν τὰ καὶ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶψ' ἐθέλῃσθα
 υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἄσπιδά καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλάς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 460 καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἷ, ἀπώλεσε πιστὸς ἐταῖρος
 Τρῳαίᾳ δαμεί· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχέων.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυεῖς·
 θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ χῆσι μελόντων.
 αἶψ' γάρ μιν θανάτοιο δυσχέος ὦδε δυνάμην
 465 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι,

V. l. 446 δ ADGHL. δ omitt. C. — 447 τρῳῆς L. ἐπὶ A. πρύμνησιν libri. — 448 δὲ, λίσσοντο CL. δὲ λίσσοντο AE Syr. Flor. Rom. δ' ἐλίσσοντο DGHS Cant. Vat. δ' ἐλλίσσοντο Mor. conf. I, 574. — 450 ἠνῆνατο DE 1152, 33 Flor. Rom. ἠνῆνατο S. ἠναίνατο G. ἠναίνετο ACE 1153, 1 HL Mor Baroce. Townl. Vrat. b. Frgm. Mose. — 451 δ ACDGHL. περὶ AC. τεύχε' D. ἔσσε ACDHL Syr. — 452 πόλεμον δὲ AD. ΠΟΛΕ-
 ΜΟΝΔΕ Syr. πολὺν δὲ οἱ C. πολὺν δ' ὅγε S Baroce. Harl. Cant. Mor. ὅπασσε ACDEGHLS. — 453 ἤμαρ D. μάρνατο G. περὶ AD. πύλῃσι AC DEGH Syr. — 455 ῥέζοντα H 1. man. ῥέξοντα 2. man. — 456 ἐνὶ AD. ἐπὶ προμάχων Schol. Z 205. ἔδωκε ACDG Syr. — 457 αἶψ' κε θέλῃσθα A. ΑΙΚΕΘΕΛΗCΘΑ Syr. — 458 υἱεῖ ἐμ' CDL. υἱεῖ ἐμ' A. υἱεῖ ἐμ' Mor. Harl. Lips. Vrat. A. Frgm. Mose. Schol. Π 177. ὙΪΕΙΕΜ' Syr. υἱεῖ ἐμ' E. υἱ' ἐμῷ GS Flor. Rom. υἱεῖ ἐμῷ H. υἱεῖ ἐμῷ Vrat. b. A. ἐμῷκυμόρῳ Et. Mg. 337, 4. δόμεν' CD 2. man. GH. δόμεναι L. — 459 κνημίδας H. ἐπὶ σφυρίοις Apoll. de Synt. 91, 10. — 461 τρῳαί L. δ δὲ C. ἐπὶ DH. — 462 ἀμφιγυεῖς G. — 463 μὴ τι D. μὴ τι τοι Lips. μὴ τι τοι C Vrat. A. μετὰ AD Syr. — 464 αἶψ' γάρ μοι Mor. Schol. Z 488. — 465 ὅτε CH. ἰκάνει EGL Syr. Baroce. Vat. ἰκάνει Lips.

A. c. 448 δὲ λίσσοντο Aristarchus, conf. H. T. 390. — 458 ἔξω τοῦ ἱ τοῦ ἐμῷκυμόρῳ· συνεκτέθλιπται γὰρ τῷ πρὶ τὸ ἱ Didymus, conf. H. U. 282.

ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.

ὥς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.

470 φύσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύων,
παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
ὅπως Ὅφαιστος τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε

475 καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἄκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ραϊστήρα κρατερὴν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράττην.

ποίει δὲ πρῶτιστα κάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
480 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα.

πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν κάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

V. L. 466 ὥς οἱ D 2. man. (1. man. οἱ). ὥς οἱ H. — 467 θαυμάσσεται
CGL Lips. Cant. Mor. — 468 ὥς A. φύσας HL. — 469 ἐπὶ πῦρ ἔτρεψεν
H Vrat. d. ἔτρεψε L Vrat. d. κέλευσε δὲ L. — 470 φύσαι L. φύσαι
H. φύσαι C. ἐφύων GHL Lips. χοάνοις πᾶσαι ἐφύων ἐείκοσι D. —

π
473 ὅπως D. ὅπως Flor. Et. Gud. 61, 47. τε θέλοι HL Vrat. d. τ' ἐθέ-
λει Vrat. b. γ' ἐθέλοι GDS Harl. Vat. Flor. Cram. Epim. 16, 30. Et.
Gud. 61, 47. τ' ἐθέλοι ACE Rom. ἄνυτο Cant. Barocc. Lips. Frgm. Mosc.
Et. Gud. 61, 47. ἐργ' ἄνυτο Cr. Ep. 16, 30. — 474 βάλεν CD Vrat.
A. βάλλε H. — 475 τιμῆντα H. — 476 ἐν: ἐπ' CS Cant. Barocc. Mor.

π
Eust. 1150, 57. θῆκε δ' ἐπ' Apoll. Soph. 19, 22. ἐν A. ἐπ' ἢ ἐν Eust.
1153, 54. ἐν DGH L Syr. — 477 κρατερὴν LS Syr. Cant. Barocc. Mor.
Harl. Vat. Vrat. A. Lips. Frgm. Mosc. Apoll. Soph. 138, 12. Herodianus

π
περὶ μόν. λέξ. 16, 27. κρατερὴν A. κρατερὴν ἢ κρατερόν Eust. 1153,
54, conf. 1154, 25. κρατερόν CDGH. ἐτέρηφι CE Zonar. Lex. 433. δέ,
λ

γέντο H. — 478 μέγα τε C. — 479 δαιδάλλων G. περὶ CH. βάλε D. βάλε
Lips. Flor. — 480 habet H in marg. man. rec. ἐκ δ' ACDEGS Syr. ἐν
δ' HL Lips. Mor. Vrat. A. — 481 ἄρ ADEGHL. ἐναυτῶν A. ἐν ἢ ἐπ'
Eust.

A. c. 466 παρέσσεται: παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει παρέξομαι
Didymus. — 471 διὰ τοῦ εὐπρηστον. τινὲς δὲ διὰ τοῦ κ εὐπρηστον
Didymus. εὐπρηστον ut εὐξέστω Π 402. εὐπρηστος Δ 248. εὐδητος
u 302. εὐφραδὴς τ 352. εὐφραίνω O 99. P 28. Ω 102. β 311. κ 465. u 8,
conf. H. U. 96. G. Herm. ad Hymn. in Apoll. 36. alii εὐπρηστον male.
— 477 παρὰ Ζηνοδότῳ κρατερόν διὰ τοῦ ο Didymus. Zenodotum se-
quitur Grashofius „das Hausgeräthe bei Homer“ pg. 11. adn. 11. —
481 ἐν ἐστὶ τὸ αὐτοῦ Schol. A; alii igitur αὐ τοῦ.

ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίηι πραπίδεσσιν.

- ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἡέλιόν τ' ἀκάμαντα κελήνην τε πλήθουσιν,
 485 ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἑστεφάνωται,
 Πληιάδας θ' Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος
 ἄρκτόν θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
 490 ἐν δὲ δύνω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
 ἡγίνεον ἀνὰ ἄστει, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
 κούροι δ' ὀρχηστήρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 495 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
 ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινηῆς
 ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὃ μὲν εὖχετο πάντ' ἀποδοῦναι
 500 δῆμῳ πιφαύσκων, ὃ δ' ἀναίνετο μῆδ' ἐλέσθαι·
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἐλέσθαι.

V. L. 482 εἰδυίηι C Vrat. A. ΠΟΛΛΕΙΔΥΙΗΙ C Syr. πόλλ' εἰδυίηι Schol. Pind. Nem. IV, 95, conf. Eust. 1154, 35. πραπίδες E. — 483 ἐν μὲν . . ἐν δ' . . ἐν δὲ A. γαῖαν τεύξ' Vrat. b. A. τεύξεν Eust. 1153, 60 — 485 ἐν δὲ τε L Lips. Harl. ἐν δὲ τ' ἀτεῖρεα D. ceteri ἐν δὲ τὰ cum Athenaeo XI, 490. Schol. C 468. Euseb. Praep. Ev. XIII, 13, 26. Heracl. Alleg. c. 48. — 487 ἄρκτόν A. ἄμαξαν CEGHL Athenaeus XI, 490. ΚΑΛΕΟΥCΙ Syr. — 489 ἄμμορος ἐστὶ L. — 490 δύο Eust. 1155, 12. 1157, 5. — 491 μὲν ῥα GL. — 492 ὑπὸ AG Schol. Pind. Ol. IV, 3. ΥΠΟ Syr. ὑπολαμπομενάων CDEHL. — 493 ἀνὰ: κατὰ S Flor. Apoll. Soph. 82, 13. — 496 ἐπὶ D. — 497 ἐνθάδε D. ἐνθαγε L. — 498 δύνω G. — 499 ὃ μὲν C. — 500 πιφάσκων Vrat. A. ὃ δ' D. δδ' CGH. — 501 omitt. L. ἰέσθην G. ἰέσθην A. ἵστορι G. ἐπίστῳρ πῖαρ ἐλέσθαι Apoll. Soph. 93, 2. πεῖραν ἐλέσθαι S.

A. c. 483—608 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν ἀπὸ τούτου τοῦ στίχου τὰ λοιπὰ, ἀρκεσθεὶς τῷ κεφαλαίῳ προεκθέσει Aristonicus. — 485 οὐρανὸς ἑστεφάνωται: Ζηνόδοτος οὐρανὸν ἐστηρικῆ (sic! Bekk. ἐστήρικται). ἀρίσταρχος οὐρανὸν ἑστεφάνωκε Didymus. — 489 οἷη: οἷος Crates apud Strab. I, 3. conf. Apoll. Soph. 29, 14. — 492 ἐκ θαλάμων: Ζηνόδοτος ἐς θαλάμους, καὶ ἔστιν οὐκ ἀπίθανος ἡ γραφή Didymus. — 499 ἀποφθιμένου: παρὰ Ζηνοδότῳ ἀποκταμένου καὶ ἐν ταῖς πλείσταις. καὶ ἔστιν οὐκ ἀπίθανος ἡ γραφή Didymus. — 501 ἐλέσθαι: παρὰ Ζηνοδότῳ ἀρέσθαι Didymus.

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἄρωγοί.
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ Ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
505 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὺς δὲ δίκάζον.
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῦω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δῦω στρατοὶ εἶατο λαῶν
510 τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βουλή,
ἥ ἐδιαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει.
οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπὸ θωρήσσοντο.
τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
515 ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἄνδρες οὐς ἔχε γῆρας.
οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν ὥς τε θεῷ περ,

V. l. 504 εἶατ' CD. ἐπὶ A λίθοις D. ἐνὶ D. — 505 ἡεροφώνων A. —
506 τοῖσι δ' ἔπειτ' Vrat. d. ἀμοιβηδὺν Harl. Vrat. A. δὲ δίκάζον AS Cant. δ'
ἐδίκάζον CDEGHL Et. Mg. 85, 43. Apoll. Soph. 27, 13. — 507 ἄρ ADEGHL.
μέσσοις G Lips. δῦω: δύο EHL Flor. Rom. Heynii libri excepto Cant. Et.
Mg. 744, 24. Photii Lex. 416. Bachm. Anecd. I, 380, 21. Suidas II, 2,
1021, 1; 1022, 5. conf. H. U. 46. — 508 μετὰ A. τοῖσιν D Flor. δίκην
omitt. H. εἶποι AEH Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. d. Frgm. Mosc. εἶπη
CDGL. — 509 ἀμφὶ D. δύο CEHL: δῦω ADG. εἶατο CD. — 510 λαμπο-
μένῳ Harl. Vat. δὲ σφιν S Cant. Harl. Jo. Alex. 33, 13. δίχα σφισιν
Et. Mg. 279, 53. ἦνδανε DH et C altero spiritu addito. — 512 ἔεργει

CDGHS Eust. 1187, 32. ἔεργεν A. ἔεργει L. ἔεργεν E Mor. Barocc.
Townl. Lips. Vrat. b. A. Rom. ἔεργοι est coniectura Bekkeri, quem
secuti sunt recentiores. — 513 οἷδ' GHL. ὑπὸ θωρήσσοντο Vrat. d.:
ὑποθωρήσσοντο H Frgm. Mosc. ceteri, in his ACDEGLS, ὑπεθωρήσσοντο
cum Schol. C 509. — 514 φίλαι omitt. L Lips. — 515 μετὰ CH. ἄνδρας
D. — 516 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. — 517 ἦσθην D. ἦστο H. — 518 μεγάλῳ
G. θεός περ D. θεῷ περ H.

A. c. 502 ἀμφοτέροισιν: παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει ἀμφοτέ-
ρωθεν. ἡ μασσαλιωτικὴ ἀμφοτέρωθεν ἐποίπνυον (cod. ἐπίπνυον) ἀμφὶς
ἄρωγοί Didymus. — 506 ἀμοιβηδὺς: ἀριστάρχος ἀμοιβηδὺν ὡς κλαγγη-
δόν, κατὰ τάξιν τῆς ἡλικίας Didymus. — 513 ὑπὸ θωρήσσοντο scripsi
cum librorum parte propter caesuram bucolicam, ut πολέας διὰ || κοι-
ρανέοντα Δ 230. μάχης ἐκ || νοστήσαντε Ε 137. Ρ 207. Ω 705. πολέμον
κάτα || κοιρανέουσιν Ε 332. μάχης ἐξ || ἀποδίωμαι Ε 763. πεδίον κάτα ||
θηριάσθαι Π 96. ποδῶν ὑπο || κείετο ὕλη Ξ 285. ἔλος κάτα || βουκολέον-
το Υ 221. πόλεμον μετὰ || θωρήσσοντο Υ 329. Κικόνων ὑπο || δηωθέντες
ι 66. conf. α 247. ν 377. π 424. τ 48. φ 346. ψ 290. C 492.

- ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.
 520 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον θθί cφiciv εἶκε λοχήσαι,
 ἐν ποταμῷ, θθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύνω σκοποὶ εἴατο λαῶν,
 δέγμενοι ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
 525 οἱ δὲ τάχα προγέγοντο, δύνω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆς
 τερπόμενοι κύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
 ἀργεννέων οἶων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
 530 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν
 εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἵκοντο.
 cτησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχεΐειν.
 535 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοῇ Κῆρ,
 ἄλλον Ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·

V. L. 519 ὑπ' ὀλίζονες CH Townl. Vrat. d. ὑπ' ολίζονες A. ὑπο-
 λίζονες DEGL cum plerisque. — 520 οἱδ' CHL. θθί cφiciv CD. θθι cφi-
 civ H. ceteri θθι cφiciv, conf. H. T. 413. l 99. A 807. Ξ 134. Ψ 138.
 Ω 96. εἶκε G. εἶκε λοχήσαι διὰ διφθόγγου ἔχουσι τὰ τῶν ἀντιγράφων
 ἀκριβέστερα Eust. 1160, 19. — 521 βοτοῖσι G Flor. Rom. — 522 ἵζονθ'
 εἰλυμένοι C. — 523 δύνω ACDEG Barocc. Frgm. Mosc. δύο HLS Vrat.
 A. edd. ante Barnesium. — 525 οἱ δὲ C. — 526 τερπομένω Vrat. A.
 — 528 ἀγέλην Et. Mg. 746, 43. πῶεα μῆλων Apoll. Soph. 150, 14. Cram.
 An. Ox. III, 255, 30. — 529 * ἀργεννέων: vulgo ἀργεννῶν cum Apoll.
 Soph. 41, 30. ἀργενῶν D. ἀργενῶν Mor. οἶων G. ἐπιμηλοβοτῆρας CH,
 conf. ἐπιβουκόλος, ἐπιπομένες, ἐπιβῶτωρ, ἐπίουρος. — 530 οἱ δ' D.
 οἱδ' CGHL. παρὰ: περὶ L Lips. Barocc. — 531 εἰράων AH man. rec.
 Harl. Mor. Vat. Frgm. Mosc. Et. Gud. 170, 55: ἱράων DG Lips. Et. Mg.
 475, 12. Apoll. Soph. 92, 22. ἱράων CEH 1. man. LS Ven. B. Zonaras
 Lex. 1120. Suidas I, 2, 1067, 2. — 532 ἀερσιπόδων A. μετεκίαθον D.
 ἵκοντο D. — 535 ἐν A ter. δ' ὀλοὸν κῆρ Plutarchus adv. Coloten 11, 6. —
 537 τεθνηῶτα DH Cant. Mor. Barocc. Lips. Townl. Vrat. b. d. τε-
 θνηῶτα L. τεθνεῖωτα CEG Vrat. A. Schol. C 483. 535. Heracl. Alleg. c.
 48. Plutarchus Plat. Quaest. 4, 1. κατὰ A. ἔλκε libri. ἔλκε D.

A. c. 526 τερπόμενοι: ἀριστοφάνης δυϊκῶς τερπομένω Didymus.
 — 528 πῶεα καλὰ: παρὰ Ζηνοδότῃ πῶν μέγ' οἶων Didymus. — 529
 ἀργεννέων scripsi ex coniectura, conf. ad A 69. — 531 ὅτι εἶρας λέγει
 τὰς ἀγοράς, σχηματίζων ἀπὸ τοῦ εἶρειν ὃ ἐστι λέγειν Aristonicus.
 Aristarchus igitur εἰράων scripsit. — 537 ἀρίσταρχος τεθνηῶτα (sic)
 Didymus.

εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλειν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἡδὲ μάχοντο,
 540 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας.
 ἐν δ' ἐτίθει νεῖδον μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
 εὐρείαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάτρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρούρης,
 545 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
 δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους
 ἰέμενοι νεοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.
 ἦ δὲ μελαίνετ' ὅπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐψκεί
 χρυσεὴ περ ἑοῦσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.
 550 ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι
 ἥμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὅπισθε

V. l. 538 εἶμα D. — 539 ὠμίλειον Harl. Frgm. Mosc. non male.
 ὠμίλειν D. ἡδ' D. ἡδὲ μάχοντο L: ceteri ἡδ' ἐμάχοντο. — 540 κατα-

τηθνηῶτας L. κατατεθνηῶτας A. κατατεθνηῶτας CEG. — 541 ἐν A.
 δὲ τίθει DE 1153, 59. 1155, 12. 1161, 11. Frgm. Mosc. Vrat. b. — 542
 εὐρείαν D. — 543 ἐλάτρεον S. ἐλάτρεον Lips. ἐλάτρεον Vrat. d. —
 544 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. τρέψαντες Harl. Vat. ἰκοῖατο D. — 546 οἱ δὲ
 GLS Cant. Harl. Vrat. b. d. Flor. δὲ, στρέψασκον C. δ' ἐστρέψασκον D. δὲ
 τρέψασκον H Harl. Vat. Vrat. d. ἀνόγμους A. — 547 ἰέμενοι CD. ἰκέσθαι D.
 — 548 δ' ἐμελαίνετ' S. ἀρηρομένη A. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀρηρομένη διὰ
 τοῦ E Eust. 1161, 64. — 549 περὶ D. περὶ H. θαῦμα τέτυκτο ACDEHLS 1.
 man. Vat. Vrat. b. d. A. Lips. Frgm. Mosc. θαῦμ' ἐτέτυκτο S ex corr. θαῦμα
 ἐτέτυκτο G. — 550 ἐν A. δὲ τίθει D Eust. 1153, 59. 1155, 13. 1162, 1.
 Vrat. b. A. βαθυλήιον H. βαθὺ λήιον, ὃ τινες ὑφ' ἐν βαθυλήιον ἀνα-
 γινώσκουσιν Eust. 1162, 19. βασιλήιον AC 1. man. G Ven. B. Frgm.
 Mosc. γρ. τέμενος βαθὺ λήιον A. ἐνθάδ' D. — 551 ἥμων GH. ὀξείας C.
 — 552 πίπτον ACGI Apoll. Soph. 72, 6. πίπτον E. πίπτεν DH (Vrat.
 d.). — 553 ἀμαλλοδετῆρες A. εἰλεδανοῖσι GL Lips. Flor. ἀμαλλοδετῆρες
 ἐφέστασαν αὐτὰρ ὅπισθε D. hunc et sequentem in unum contraxit H
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν αὐτὰρ ὅπισθεν. — 554 δὲ ἀμαλλοδε-
 τῆρες G. ὅπισθε ACG (D 553). τρεῖς γὰρ ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἑλλεδανοῖσι
 (1. man. ἑλλεδανοῖσι) δέοντο D.

A. c. 538 ἐν τῇ μασσαλιωτικῇ εἶματ' ἔχε Didymus. — 540 κατα-
 τεθνηῶτας: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἡ Didymus. — 549 οὕτως ἀρίσταρχος
 τέτυκτο ἰακῶς Didymus. — 551 ἐν δὲ τινι ἐγγράφῳ μετὰ τὸν „ἥμων
 ὀξείας δρεπάνας“, καρπὸν Ἐλευσίνης Δημήτερος ἀγλαοδώρου Schol.
 C 483. τινὲς προσγράφουσι εἰς τὸν „καρπὸν Ἐλευσίνης Δημή-
 τερος ἀγλαοδώρου“ Eust. 1156, 57.

- 555 παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
 ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 κήπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόουνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 560 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.
 ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλψήν,
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
 565 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
 τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγῶσιν ἀλψήν.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάσι φόρμιγγι λιγείῃ
 570 ἡμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶειδε
 λεπταλὴ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῇ
 μολπῇ τ' ἰγυμῶ τε ποσὶ καίροντες ἔποντο.

V. L. 555 δραγματεύοντες S Mor. ἐναγκαλίδεσσι H. ἀγκαλίδεσι D.
 557 ἐστήκει ACE 1156, 57 G: εἰστήκει E 1162, 8 HL Lips. εἰστήκει D.
 ἐπόγμου D. ὄγμου G Vat. Flor. — 560 ἐρίθοισι CEG Flor. Rom. πόλλ'
 ἐπάλυνον H. πάλυναν D. πόλλ' ἄλφιστα λεύκ' ἐπάλυνον Frgm. Mosc. —
 561 ἐν A. ἐνθ' G. δὲ τίθει D Vrat. b. d. A. E 1153, 60. 1155, 13. sed δ'
 ἐτίθει 1162, 54. δε τίθει H. μεταβρίθουσαν H. ἀλψήν AH. — 562 ἀνα
 ACDH. ἄρα Barocc. Mor. — 563 ἐστήκει AEGS cum aliis: εἰστήκει CL
 Frgm. Mosc. Vrat. d. Et. Mg. 487, 44. Schol. Y 271. εἰστήκει DH. κά-
 μαξή G. ἀργυρέοισιν CS Barocc. Harl. Frgm. Mosc. — 564 ἀμφὶ D. περὶ
 H. ἔρκος AD. ἔλασσε ACDEG Schol. Y 271. — 565 ἀταρπητὸς CDL.
 ἐπαυτῇ D. ἐπαυτῇ S. ἐπ' αὐτῇ Frgm. Mosc. adscripto φ. — 566 τη-
 νῆσσοντο G. νείσσοντο ADL. νείσσοντο Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A.

τὴν εἵσσοντο Vrat. d. νίσσοντο C Frgm. Mosc. νείσσοντο H. νίσσοντο E
 Cram. Ep. 424, 11. ἀλψήν AH. ἀλψήν C. vulgo ἀλψήν ut 561. — 567
 παρθενικαὶ τε καὶ Rhet. Gr. III, 86, 6. — 568 πλεκτοῖσι ταλάροισι Vat.
 conf. i 247. — 569 τοῖσι CE in H est ἐν πρὸ τοῖσιν. — 570 ἡμερόεν D.
 λίνον G. ὑπὸ ADHL. αἶειδε ACDEGHL. — 571 λεπταλὴ C. λεπτεῖ
 Vrat. A. πρῆσσοντες Harl. Vat. ἀμαρτῇ A. ἀμαρτῇ D. ὁμαρτῇ A in
 marg. EG. ὁμαρτῇ CHLS. — 572 ἔποντο D.

A. c. 557 ἔξω τοῦ ἱ τοῦ ἐστήκει αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 563
 Ζηνόδοτος ἀργυρέοισιν Didymus. — 565 ἐς αὐτὴν παρὰ Ζηνοδότῳ, καὶ
 ἔχει λόγον ἢ γραφὴν Didymus. — 566 νίσσοντο, conf. H. T. 316. —
 568 ἀριστάρχου ταλάροισι καὶ πλεκτοῖσι Didymus, ἀπὸ πλεκτοῖσιν τα-
 λάροισι? μελιηδέα κάρπον: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου Schol. V. quod scho-
 lium ad scripturam πλεκτοῖσιν ταλάροισιν videtur pertinere, conf. H. T.
 393. — 570 λίνον Aristarchus: Zenodotus λίνον.

- ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραίων·
αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχато κασσιτέρου τε,
575 μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόν δὲ
παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
μερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
580 ταῦρον ἐρύτμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκὺς
ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἡδ' αἰζηοί.
τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
αὐτῶς ἐνδίσταν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
585 οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.
ἐν δὲ νομόν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις
ἐν καλῇ βήσσει μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ κηκούς.
590 ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,

V. L. 573 ἐν A. ὀρθοκραίων D. — 574 χρυσεῖο C. τετεύχεται Schol. O 187. — 575 νομόν δὲ A Apoll. Soph. 102, 21. νομῆνδε Vrat. A. — 576 παρ D. παρὰ DEHL Townl. Vrat. d. A. Frgm. Mosc. Et. Mg. 283, 12. παρὰ CS Cant. Vat. Harl. περί G. παραροδανόν A. ἐν ἄλλῃ ῥαδαλόν A, ita Hesychius sub δονακα et ῥαδαλόν. οἱ δὲ γράφουσι ῥαδαλόν Eust. 1165, 19. ῥάδαλον Schol. N 458. — 577 βόεσσι ACDEG. — 578 σφι H. — 579 μερδαλέω G. μερδαλέω S. μερδαλέω τε L. δύω πρώτῃσι L Lips. ἐν πρώτοις AD 1. man. Vat. Barocc. Frgm. Mosc. Vrat. b. βόεσσι ACDEGHL. — 580 ἐρύτμηλον S Lips. Vrat. b. A. ἐρίμυκλον L. ἔχετον Harl. δ δὲ C. — 581 μετεκίαθον D. μετακίαθον Barocc. — 582 ἀναρρήξαντε AD, bene. ἀναρρήξαντες H. μέγαλοιο βύρσην H Vrat. d. e glossa. — 584 αὐτῶς EGH Schol. C 162. Ψ 475. αὐτῶς A. ἐνδίσταν A. ἐν δ' ἴεσαν L Lips. ἐνδίσταν D. ὀτρύναντες D Mor. Flor. Apoll. Soph. 68, 22. — 585 οἱ δ' D. οἱδ' CG. οἱ δὲ τοι H. οἱ δὲ τοι Lips. Vrat. d. Frgm. Mosc. vulgo οἱ δ' ἦτοι. — 587 ἐν A. — 589 ἰδὲ: ἡδὲ Lips. Schol. E 137. τε ἡ ἰδὲ Eust. — 590 ἐν A.

A. c. 576 παρὰ ῥοδανὸν Aristarchus: παρὰ ῥαδαλὸν Aristophanes. διὰ ῥαδαλὸν Zenodotus. conf. Et. Mg. 701, 52. ῥοδανὸν vel ῥαδανὸν Heracleo, conf. Et. Mg. 702, 10. alii ῥοανόν teste Schol. BV, qui Zenodoto scripturam κραδαλὸν tribuit. Ζηνόδοτος ῥοδανόν Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 4. φησὶ δὲ Διονύσιος γράφεσθαι καὶ δονακῆν Didymus. — 579 μερδαλέω δὲ λέοντε: ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν ἀριστάρχου δύο πρώτῃσι βόεσσι. παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ κυανέω (cod. κυάνεον) δὲ λέοντε Didymus. Ζηνόδοτος κυανέοι δὲ λέοντες [ἐν] Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 5. — 581 τὸ δὲ ἔλκετο χωρὶς τοῦ Didymus. τὸν δὲ: παρὰ Ζηνοδότῳ τοὺς δέ, τοὺς λέοντας Didymus. — 584 αὐτῶς: οὕτως Zenodotus. ἐνδίσταν: ἐνδίσταν Ptolem. Ascalonita.

- τῷ ἵκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἔνθα μὲν ἦίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
 ὠρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
 595 τῶν δ' αἶ μὲν λεπτάς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 εἴατ' εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἶ μὲν καλὰς στεφάννας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
 οἱ δ' ὅτε μὲν θρέζασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
 600 ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃν
 ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέρῃν·
 ἄλλοτε δ' αὖ θρέζασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
 τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰδοῖς
 605 φορμίζων· δοιῷ δὲ κυβιστητῆρ κατ' αὐτοῦς
 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσους.

V. L. 591 ἵκελον CGHL, οἷον D. ἐνὶ A. κνωσῷ AC: κνωσῷ DEG HL Athenaeus V, 181. Rhet. Gr. III, 104, 23. Herodiansus περὶ σχημάτων ed. Dind. 64, 13. abhinc usque ad vs. 602 ἀθετεῖ Tzetzes Alleg. 762. — 592 ἥσκησε C Vrat. A. καλλιπλοκάμῳ CD. — 593 ἦίθεος Apoll. Soph. 24, 1. ἀλφεσίβοιαι A. — 594 ἐπὶ A. ἐνὶ H Vrat. d. ἔχουσαι Athen. V, 181. — 595 αἶ μὲν C. εἶχον D. οἱ δὲ C. — 596 εἴατο GL Lips. εἶχον E Rom. εὐνήτους ACE 1166, 57: εὐνήτους DE 1165, 62 GH L Lips. Barocc. Cant. Mor. Harl. Vat. Townl. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. — 597 οἱ μὲν Schol. B 67. στεφάνους S. οἱ δὲ C. — 598 ἔχον H. — 599 οἷδ' CDGHL. ὅτε DE 1166, 2; 40. πόδεσσι ACEG. — 600 τίς C. ἄρμενον CGH Flor. Et. Mg. 769, 48. ἄρμενον A. — 601 θέρῃ H Et. Mg. 769, 49. αἶ κε θέλῃσι Vrat. d. Flor. αἶ κε θέλῃσιν Lips. αἶκ' ἐθέλῃσιν Harl. — 602 ἀλλήλοισι ADEG. — 603 πολλὸν Cant. — 604 τερπόμενος Mor. Athenaeus V, 181 bis. μετὰ δέ σφιν — φορμίζων omittunt libri. — 605 δῶν D. κυβιστητῆρες D. κυβιστῆρες Townl. κυβιστῆρ HL. κατ' αὐτοῦς H. — 606 ἐξάρχοντες ACDEGL et Heynii libri, ἐξάρχοντε H. ἐδίνεον E 1166, 8 Rom. Frgm. Mosc. κατὰ A.

A. c. 592 παρὰ Ζηνοδότῳ ἀριήδνῃ Didymus. — 597, 598 ἀθετοῦνται. οὐδὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἦσαν Schol. A. — 604 ὁ δ' Ἀρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου συμπόσιον ἐμβαλὼν οὐς οὐ προσῆκε στίχους (δ 15—19) καὶ τῆς Λακωνίων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ κρητικοῦ χοροῦ τὸν ψδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον „πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος τερπόμενος· δοιῷ δὲ κυβιστητῆρ κατ' αὐτοῦς μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσους.“ ὥστ' ἀνίατον γενέσθαι παντάπασι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ψδὸν ἀναφορᾶς σῴζεσθαι Athenaeus V, 181 c. conf. V, 180 d. adn. ad δ 15—19. — 605 καθ' αὐτοῦς Diodorus Aristophaneus apud Athen. V, 180 e. — 606 ἐξάρχοντος: ἐξάρχοντες Aristarchus, cf. Athen. l. l.

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πυμάτην κάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε κάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 610 τεύξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς,
 τεύξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἄραρυϊαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκε,
 τεύξε δέ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέριοιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυῆις,
 615 μητρός Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰέρας.
 ἦ δ' ἴρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἥφαιστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ρόων
 ὠρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φώως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον δν φίλον υἱόν,
 5 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 μύρονθ'. ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

V. L. 607 ἐν A. δὲ τίθει Eust. 1153, 60. 1155, 13; sed δ' ἐτίθει 1167, 29; 46. — 608 παρ C. παρ' D. — 609 ἐπειδὴ libri. ἐπεὶ L Lips. omisso δὴ. — 610 ἄρα οἱ C. οἱ D. αὐγῆς: αὐτῆς H. — 611 κινέην βριαρὴν G Barocc. Flor. βριαρὴν omitt. L. βαρυὴν Lips. — 612 ἐπὶ δὲ χρύσειον H. ἦκε ACDEG. — 613 κνημίδας H. ἑανοῦ H Flor. — 615 ἀχιλλῆος C. θῆκεν A. — 616 ἦ δ' L. ἦδ' CDGH. ἴρηξ GL Flor. male, conf. ὥς τ' ἴρηξ N 62. ὑπ' ἴρηκος Φ 494. τ' ἴρηκες ε 66. ὥς A. ἄλτο C. Ἡδ' ΟΙΡΗΞ Ὡς ΑΛΤΟ ΚΑΤΟΥΛΥΠΟΥΝΗΦΟΕΛΠΟΣ Papyrus ab Harrisio repertus, conf. H. T. 446. — 617 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' ἡφαιστοῖο ἀνακτος EH Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. d. A. ΤΙΕΥΧΕ] ΑΚΑΛ[Α]ΦΕΡΟΥΣΑ ΠΑΡ ΗΦΑΙ[Ι]C[Τ]ΙΟΑΝΑΚΤΟΣ Pap. Harris. γρ. τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' ἡφαιστοῖο ἀνακτος A.

V. L. 1 ἀπ': ἐπ' Harl. — 2 φέρη L. φέρη Harl. Lips. φέρεi DG. βροτοῖσι DH. — 3 ἦδ' CDGHL. πάρα ACDG: παρὰ HL. — 4 περικείμενον A. περί κείμενον L Apoll. de Synt. 308, 20. Bekk. Anecd. 924, 30. ceteri περικείμενον eum Schol. T 284. Jo. Alex. 26, 22. — 5 λιγείως D. πολλοὶ E. — 6 μύροντο D. ἦδ' CDGHL. δῖα D. — 7 ἐν G. ὀνόμαζε ACDGHL.

- τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἔακομεν ἀχνύμενοί περ
 κείσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθῃ.
 10 τὴν δ' Ἥφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 καλὰ μάλ', οἳ οὐ πώ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
 ὥς ἄρα φωνήσας θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 15 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδου χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥς εἰ céλας ἐξεφάνθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσων,
 20 αὐτίκα μητέρ' ἔην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 μήτηρ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἳ ἐπιεικέες
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μὴ δὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι.
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 25 μυῖαι καδδύσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς
 εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίῃσσι δὲ νεκρόν,

V. l. 10 παρα H Frgm. Mosc. παρὰ Vrat. b. ceteri πάρα cum Schol. T 3. — 12 ὥς A. κατὰ ACDHL: καλὰ Baroce. Harl. Mor. ἔθηκε ACDEG. — 13 ἀχιλλῆος C. ἀνέβραχε: ἀνέδραμε L. δαίδαλα: φαίδιμα Baroce. Mor. — 15 ἀχιλλεὺς C. — 16 ὥς ἴδεν Et. Mg. 824, 29. Et. Gud. 582, 25. Schol. Theocr. III, 42. conf. Ξ 294. Υ 424. μάλον D. — 17

οἷς
 βλεφάρων A. βλεφάροις Baroce. Harl. βλεφάρων G. ἐξεφάνθεν AGL

Lips. Flor. ἐξεφάνθη C. ἐξεφάνθη^ε H. ἐξεφάνθη DES Ven. B. Frgm. Mosc. Vrat. d. Rom. ἐξεφάνθη Harl. — 18 χεῖρεσσιν DE. — 19 ἦσι τετάρπετο ACDHL ex corr. Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. ἦσιν ἐτάρπετο GL 1. man. edd. vett. ἦσιν ἐτέρπετο E. ἦσι τ' ἐτέρπετο Cant. λεύσων D Lips. — 20 μητέρα ἦν libri. προσηύδα D. — 22 μὴ δὲ CDGHL. τελέσαι E. — 23 ἦτοι libri. — 26 ἐγγείνωνται: ἐγγίνωνται D. ἐγγίγνωνται L ex corr. ἐγγίνονται Lips. ἐγγείνωνται Zonar. Lex. 606. ἀεικίῃσιν E Apoll. Soph. 62, 1.

A. c. 14 ἔλε τρόμος: ἔλεν φόβος Zenodotus, conf. C 247. — 17 ἐξεφάνθεν: οὕτως ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἐξεφάνθη Didymus. — 18 τινὲς δὲ γράφουσι τέρπετο δ' ὁφθαλμοῖσιν ὁρῶν Schol. V. — 19 ἦσι τετάρπετο, conf. Ω 513. I 705. Ψ 10. 98. indicativo ἐταρπόμεν ποῖτα non utitur, sed coniunctivo ταρπώμεθα Ω 636. δ 295. ψ 255, ubi variant libri inter ταρπώμεθα, ταρπώμεθα, παυσώμεθα, quod Aristarchus Ω 636 scripserat. — 20 μητέρ' ἔην scripsi Bekkerum secutus, conf. β 195. δ 618. — 26 ὅτι ἐν τοῖς (ταῖς?) Ζηνοδότου ἐγγίνονται διὰ τοῦ ἰ γε-γράφται, δεῖ δὲ διὰ τοῦ εἰ (εἰ?) Aristonicus.

- ἐκ δ' αἰὼν πέφεται, κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήν.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 30 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φύλα,
 μυίας, αἱ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
 ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷ γ' ἔσται χρῶς ἔμπεδος ἢ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ κύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
 35 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσο, δύσεο δ' ἀλκήν.
 ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρκὲς ἐνήκε,
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάζε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.
 40 αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οἱ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἱ τε κυβερνήται καὶ ἔχον οἰῆα νηῶν
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, κύτοιο δοτῆρες,
 45 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τῷ δὲ δῶυ σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

V. l. 27 κατὰ ADH, δε A, σαπήν A Vrat. A. σαπήν D. σαπίην H. σαπίην CEGl et ante Heynium vulgo. — 29 μή μοι C Frgm. Mosc. μετὰ A. μελλόντων A. — 30 τῷ: τῶν E. πειρήσομαι G Flor. ἀλαλκέμεν D Barocc. — 31 κατέδουσι GH Flor. Rom. — 32 εἴπερ E Harl. κῆταί A: κείταί CDEGHLS cum libris Heynii. — 33 τῷ δ' ACDEL: τῷ γ' GHS Barocc. Cant. Vat. Harl. Vrat. d. Frgm. Mosc. Flor. recte. — 34 ἀλλὰ γὰρ εἰς D. — 35 ἀπειπὼν D. — 36 εἰς D. θωρήσσο Lips. Vrat. A. — 37 ὣς A ἐνήκε ACDGHL. — 39 κατὰ A. ἵνα οἱ CHL. post hunc insertus est in H Harl. Frgm. Mosc. versus ἡ μὲν ἄρ' (H ἄρ) ὡς ἔρξας' (H ἔρξας) ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα. — 40 δ ACDGHL. ἀχιλλεύς C. ἐν ἄλλῳ ποδάρκῃ διος ἀχιλλεύς A. — 41 σμερδαλέα S. ὥρσε E. — 42 καὶ θ' H Vrat. d. τοπάρος L. γε, νεῶν AE. ἐναγῶνι D. μένεσκον: γέροντο C. — 43 καὶ οἱ ἔχον GLS Barocc. Mor. Vat. Flor. ἰῆα Harl. οἷα Vat. — 44 παρα A. ἦσαν C. — 45 οἱ GHL. τότε γ' C. ἀχιλλεύς C. — 47 ἄρεως ADH Townl. Herodianus περὶ σχημάτων ed. Dind. 59, 23. θεράποντες ἄρῃος E. — 48 τὲ AH.

A. c. 27 οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἡ σαπήν Didymus. — 30 παρὰ ἀριστοφάνους (sic) ἀλαλκέμεν Didymus. — 41 ἥρωας: παρὰ ἀριστοφάνει καὶ βριανῷ ἐρίηρας Didymus.

- ἔγχει ἔρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρά·
 50 καὶ δὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὕτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκῆρεϊ δουρί.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 55 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἔπλετο, κοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένω κῆρ
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης.
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἀρτεμις ἰφ,
 60 ἥματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσαι·
 τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.
 Ἑκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσcesθαι οἴω.
 65 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' ἣ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ
 ἀσκελέωσ αἰεὶ μενεαινόμεν· ἀλλ' ἄγε θάσσοιν
 ὄτρυνον πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 70 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίον ἐλθὼν,
 αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱαύειν· ἀλλὰ τιν' οἴω

V. L. 49 ἔρειδομένω G. ἔλκεα DL Barocc. Mor. γρ. ἔλκεα L. —
 50 καὶ δὲ ACDGHL. μετὰ A. ἀγορᾷ E. ἵζοντο D. κιόντες L Vrat. b. A.
 — 51 δ ACDGHL. — 52 ἐνὶ A. — 53 οὕτα C Vrat. b. d. — 54 ἐπειδὴ
 libri. ἀχαιῶν H. — 55 τοῖσιν D. πόδας ταχὺς D. ἀχιλλεύς C. — 56 ἣ D.
 ἄρ, τι E 1170, 37. 1171, 2. τόδ': τόγ' Barocc. Mor. — 58 μενεήναμεν
 CH. — 59 ὄφελεν νήεσσι H. — 60 ἥματι D. λυρνησσὸν CDEH: λυρνη-
 σὸν AGL Flor. cf. B 690. 691. Υ 92. 191. — 61 τῷ ACHL. τῷ EG. τὸ
 D. — 62 ὑπο A. ἀπομνησίαντος A. — 63 τρωσὶ L. — 66 ἐνὶ A. — 67
 δὴ τοι H Harl. νῦν δ' ἤδη Apoll. Soph. 168, 20. παύω μὲν ἐγὼ C.
 οὐδέ τι με ADGHL. οὐδ' ἔτι με Vrat. b. A. οὐδέ τί με Apoll. Soph.
 111, 9. Et. Mg. 579, 58. — 69 πόλεμον δὲ A. κάρη κομόωντας AH. —
 70 πειρήσομαι G. ἀντίον ACD Mor. Harl. Frgm. Mose. vulgo ἀντίος.
 ἐλθεῖν S Cant. — 71 ἐπὶ A. οἴω DHL.

A. c. 56 ἄρειον: ἄμεινον Massiliensis. ὄνειρα Chia. — 62 ἀπομνη-
 σίαντος Ptolem. Ascalonita et Herodianus: ἀπο μνησίαντος Nicias.
 ἐπιμνησίαντος Chamaeleo, conf. l 426. H. T. 198. — 70 οὕτως ἀρίσταρ-
 χος διὰ τοῦ ὦ ἀντίον Didymus.

ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγηι
 δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 75 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρῃος,
 ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἔοικεν

80 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἐόντι.
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.

Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 cύνθεσθ' Ἀργεῖοι μῦθόν τ' εὖ γινώτε ἕκαστος.

85 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
 καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἡεροφοῖτις ἐρινύς,
 οἱ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,

V. l. 72 αὐτὸν DS Vat. αἱ κε φύγηιν L. αἱ κε ἡ ὅς κε Eust. φύγηι ACDH. — 73 φεύγων ἐκ AC. γρ. δηίου ἐκ πολέμοιο A. — 74 ὥς A. οἷδ' CDGHL. δὲ χάρησαν Vrat. b. conf. Γ 111. εὐκνήμιδες DG HL. — 75 ἀπειπόντος H. — 77 μέσσοι παρὰ S Cant. μέσσοις Apoll. Soph. 156, 26. — 79 ἑσταότος: τινὲς ἑσταότως Eust. 1172, 59. μὲν: γὰρ Apoll. Soph. 156, 23. ἀκούειν AE 1172, 16 Barocc. Cram. Ep. 252, 29. Apoll. Soph. 156, 23: ἀκούμεν CDE 1171, 56 GHL Et. Gud. 656, 49. Bachm. Anecd. II, 83, 26. — 80 ὑββάλλειν G. ὑβάλλειν C. alii ὑββάλλειν teste Eust. 1172, 60. χαλεπὸν καὶ Bachm. Anecd. II, 49, 35. ἐπιστάμενόν περ ἐόντα libri cum Apoll. Soph. 156, 24. Bachm. An. II, 49, 35. — 81 ἀκούσῃ Maxim. Tyr. Diss. XVII, 10. ἀκούσειεν Apoll. Soph. 156, 31. — 82 βλάβεται γὰρ L Lips. βλάβεται γὰρ δὲ S. — 83 ἐγὼ A. — 85 πολλάκις CE. μῦθον ἀχαιοὶ τοῦτον H Vrat. d. — 86 καὶ τε με D. αἰτίος εἰμι L. — 87 ἡεροφοῖτις A. ἐρινύς AD Townl. Vrat. b. ἐρινύς CEGHL et Heynii fere omnes. — 88 οἱ τέ μοι ACEH. vulgo οἷτε μοι. L οἱ τ' ἐμοί.

A. c. 75 ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ὁ ἀπειπόντος καὶ αἱ πλείους Didymus. — 76 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων Massiliensis, Chia, Zenodotus. — 77 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης. οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς: οὕτως καὶ παρ' Ἀριστοφάνει Didymus. Ἀρίσταρχος παρενέθηκε τὸν „αὐτόθεν ἐξ ἔδρης“ teste Alexandro Cotyaensi. Ζηνοδότος τοῦτον οὐκ ἔγραφε Aristonicus. μῆνιν ἀνατενάχων καὶ ὑπ' ἑλκεος ἄλγεα πάσχων Chia cum Massiliensi teste Didymo. — 79 ἀκούειν: οὕτως ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ ἀκούμεν Didymus, conf. ad vs. 30. — 80 ὑββάλλειν: ὑββάλλειν Herodianus, ψιλῶς. ἐπισταμένῳ περ ἐόντι Aristarchus, hanc scripturam tuentur Archias et Dionysius Sidonius apud Apoll. Soph. 156, 26. — 86 παρὰ ἀριστοφάνει καὶ τῇ χίᾳ νεικείουσιν Didymus. — 87 ἡεροφοῖτις Herodianus: alii ἢ ἐροφοῖτις.

- ἥματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 90 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
 πρέεβα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἥ πάντας ἀάται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πίλνεται, ἀλλ' ἄρα ἥ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἑτερόν γε πέδησε.
 95 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζεὺς ἄατο, τὸν περ ἄριστον
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φας' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρῃ θήλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν
 ἥματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βῖνν Ἡρακλεΐην
 Ἀλκμήνῃ τεῖεσθαι εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 100 ἦ τοι ὃ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
 κέκλυτέ μευ, πάντές τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,
 ὄφρ' εἵπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φῶως δὲ μογροστόκος εἰλείθια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 105 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήυδα πότνια Ἥρῃ·

V. l. 89 ἥματι D ἀχιλλῆος C. — 90 διὰ CH. — 92 τῇ ACDEGHL Barocc. Vat. Townl. Frgm. Mosc. τῆς S edd. vett. τῆς Plato Conviv. 195 D. οὔδει: οὔδεος Plato Conv. 195 D. Stob. Flor. 63, 36. — 93 βαί-
 νοι G. — 94 κατὰ CH γ' ἐπέδησε ACDE Barocc. Cant. Mor. Vrat. b. d. A. γ' ἐπέδησεν H. γε πέδησε G. γε πέδησεν E 1174, 1 L Apoll. Soph. 96, 28. — 95 Ζεὺς: Ζῆν' ACDEGHLS Ven. B. Townl. Lips. Cant. Harl. Vrat. d. Frgm. Mosc. ἄατο: ἀάατο G Flor. Rom. — 96 φας' CH φᾶς' L. φασιν G. φασιν E Rom. — 97 δολοφροσύνη Vrat. b. A. Flor. δολοφροσύνης' E. δολοφροσύνην Cant. ἥπάτησεν L. — 99 τεῖεσθαι H. εὐστεφάνῳ DGH. ἐνὶ A. — 100 ἦτοι libri. θεοῖσι ACDEGH. — 101 πάντες τε E. πάντες τε A. πάντες θεοὶ D. — 102 ἐνὶ A. στήθεσσιν ἀνώγει ACDHL Lips. Flor. Rom. στήθεσσι κελεύει GS Cant. Vat. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. κελεύει A in marg. — 103 φῶως δὲ ADG: vulgo φώωδε. μογροστόκος A. εἰλεί-
 θεια E. — 104 ἀνάξει: ἀνέξει Vrat. b. ἀέξει Vrat. A. — 105 οἳ δ' G. ἐξεμεῦ A. εἰσί ACH Apoll. de Pron. 137 A. εἰσι E. εἰσίν G Apoll. de Synt. 164, 21. 165, 22. de Pron. 138 A. εἰσιν DH. — 106 τόνδε G.

A. c. 90 κεν: κε Aristarchus, conf. H. U. 61. γράφεται κατ' ἑνια „θεοὺς διὰ πάντα τελευτᾷ“. ἐν δὲ τις „θεοὺς διὰ πάντα τέτυκται“ Didymus. Hellanicus θεόδια, τὰ θεόδοτα Schol. B. Eust. 1173, 24. — 92 τῇ: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ Didymus. Ἀριστοφάνης τῇ μὲν Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 290, 9. — 94 ἀθετεῖται Aristonicus. — 95 ἀρίσταρχος Ζεὺς ἄατο Didymus. ἐν τις τῶν εἰκαιωτέρων Ζῆν' Schol. A. — 96 φας': φαρὲν Chia. ἀλλ' ἄρα: ἀλλὰ νῦν Aristophanes. — 105 οἳ θ': παρὰ ἀριστοφάνει ἔξω τοῦ θ οἳ αἵματος Didymus. ἐμεῦ: πρὸς ἐνίων διὰ τοῦ ο ἐγράφετο (ἐμοί') Apollonius de Pron. 137 A.

- ψευστήρεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσσαν Ὀλύμπιε καρτερόν ὄρκον,
 ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 110 ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ κῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἴζασα λίπεν ρίον Οὐλύμποιο,
 115 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιικόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη
 ἰφθίμην ἄλοχον Θενέλου Περσηίδαο.
 ἦ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, δ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώως δὲ καὶ ἡλιτόμνηνον ἐόντα,
 Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, χέθε δ' εἰλειθυίας.
 120 αὐτὴ δ' ἀργελεύουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα·
 Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὅς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυςθεύς, Θενέλοιο πάις Περσηίδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασκέμεν Ἀργείοισιν.
 125 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν.

V. l. 107 μύθου D. — 108 εἰ δ' L. ἐν ἄλλῳ αἰ δ' ἄγε νῦν A. ἄγε δὴ μοι Vrat. d. κρατερόν CGH Lips. — 109 ἦ μὲν D (accentus 2. man.). ἦ μὲν in libris meis non reperi. — 110 ὅς κεν: ὅς τις Schol. δ 477. Cram. An. Par. III. 23, 11 (ex Porphyrio). ὅς τ' Schol. P 263. μετὰ et παρὰ Schol. δ 477. — 111 αἵματος εἰς DL. — 112 δολοφροσύνης Bachm. Anecd. II, 84, 17. — 113 ὅμοσε E Vrat. A. — 115 ἀχαιικόν GS Lips. ἦδη L. ἦδει Vrat. b. ἦδε Vrat. A. — 116 περσιίδαο C. περσηίδαο D. — 117 ἦδ' CGL. δὲ κύει AD 1. man. H Vrat. d. ceteri δ' ἐκύει. δ δ' D. ὅδ' CGL. ἐστήκει A Townl. Vrat. b. Lips. Frgm. Mosc. εἰστήκει CDEGHLS. ἰστήκει Et. Orionis 192, 29. — 118· προσφῶς δὲ AD Et. Gud. 242, 33. πρὸ φώωςδε E Townl. Frgm. Mosc. Rom. προσφώωςδε CG Apoll. Soph. 136, 8. Et. Mg. 428, 16. Schol. Π 188. προσφῶς Schol. T 104. ἄγαγε φώωςδε H Lips. ἦγαγε φώωςδε L. ἡλιτόμνηνον A. hunc et sequentem habet H in marg. man. rec. — 119 εἰληθυίας Eust. 1175. 12; sed 1174. 21 et 1175. 45 εἰλειθυίας. 121 τί τοι H. ἐνι φρεσὶ D. ἐνὶ φρεσὶ Lips. Flor. — 122 γέγονεν L Lips. Vrat. A. — 123 περσηίδαο D. — 124 ἀργείοισιν: ἀνθρώποις Et. Mg. 21, 53. — 125 ἄχος βαθὺ C. κατα D.

A. c. 107 ψευστήρεις Aristarchus: alii ψεύστης εἴ vel εἷς. — 117 μείς: ἐν τῇ χιὰ μῆς Didymus. forma ionica μείς legitur apud Hesiodum Op. 557. Hymn. in Merc. 11. Anacreont. Frgm. 6, 1 ed. Bergk. — 118 πρὸ φῶς δέ, conf. ad Π 188. hoc loco Aristarchus πρὸ admisit et interpretatus est πρὸ τῶν μηνῶν. — 124 ἀργείοισιν: κατ' ἐνίας τῶν ἐκδόσεων ἀνθρώποις Didymus.

- αὐτίκα δ' εἶλ' ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χωόμενος φρεσὶν ἦι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον,
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι ἄτην, ἥ πάντας ἀάται.
- 130 ὡς εἰπὼν ἔρριπεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 χειρὶ περιτρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσθ', ὅθ' ἐδὼν φίλον υἱὸν δρῶτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυθῆος ἀέθλων.
 ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δὴ αὐτὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
- 135 Ἀργεῖους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,
 οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἥ πρῶτον ἄασθην.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην, καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἄψ' ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείαι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρσει πόλεμον δέ, καὶ ἄλλους ὀρνυθι λαούς.
- 140 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσά τοι ἐλθὼν
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρῃος·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι ὃ τοι μενοεικέα δώσω.
- 145 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

V. l. 126 abhinc usque ad vs. 326 cod. A manu recentiore est scriptus. desunt scholia et signa critica. — 126 εἶλεν G. κεφαλῇ L. — 127 κρατερόν AC Lips. — 129 αὐτίς C. ἐλεύσεσθ' AD. — 131 περιτρέψας Harlei. ταχέως Lips. ἵκετ' L Lips. — 133 ὑπ': πρὸς AS Cant. — 134 * ὅτε δὴ: libri ὅτε δ'. κορυθαίολος ADG Lips. Frgm. Mosc. — 135 ὤλεσκεν AC Vat. Townl. ὀλέσκεν S. ὀλέεσκεν Frgm. Mosc. ὀλόχεσκεν H. ὀλέεσκεν E et olim vulgo. ὀλέεσκεν D Harl. Mor. πρὺμνῃσι libri. — 136 λελαθέσθαι ACEH. λαθέσθ' L Lips. ἦ: ἥ L. ἦν DE 1176, 8 Frgm. Mosc. τὴν Eust. 1174, 29 Vrat. A. τῇ Vrat. b. — 137 καὶ μευ: καὶ με DH Baroce, non male, conf. O 460. Π 58. P 678; sed praestat altera scriptura, ut I 377 ἐκ γάρ εὐ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς. C 311 ἐκ γάρ σφρων φρένας εἴλετο. Hes. Scut. 89 τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς. dativi exemplum habes Z 234 Γλαῦκῳ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς. — 139 πόλεμον δέ D. ΠΟΛΕΜΟΝ ΔΕ Syr. ὀρνιθε A. — 140 ἐγὼν: ἐγὼ Eust. 1176, 20; 22. ὅδε: ὡδε D. τάδε H 1. man. Syr. Vrat. d. παρασχέμεν L Syr. Lips. ceteri παρασχεῖν cum Bachm. Anead. II, 94, 1. ὅσά τοι CDH. — 141 ἐνὶ D. — 142 δέ θέλεις AE ter S Vrat. A. — 143 παρὰ: ἀπὸ Syr. Vrat. A. — 144 οἴσουσι D. — 145 ἀχιλλεύς C. ΤὸΝΔ' ΗΜΕΙΒΕΤ' ΕΠΕΙΤΑΠΟΔΑΡΚΗΣ ΔΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ Syr.

A. c. 137 post hunc Dioscurides Isoeratis discipulus legerat verbum „ἢ οἶνω μεθύων, ἢ μ' ἐβλαψαν θεοὶ αὐτοί“ teste Eust. 1176, 11. de quo vide adnot. ad I 119.

Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλῃσθα, παρασχέμεν, ὥς ἐπιεικές,
 ἣ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
 αἴψα μάλ'. οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
 150 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
 ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται
 ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων δλέκοντα φάλαγγας.
 ὦδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 155 μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἱας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησόμενους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσῃ φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν.
 160 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοῦς
 cíτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμηνος cíτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 165 ἀλλὰ τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἥδὲ κιχάνει
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα

V. l. 147 κε θέλῃσθα D Syr. Lips. — 148 εἴ τ' ἐχέμεν CG Barocc. Harl. ἤτεχέμεν D. παρὰ ACDE 1176, 48 GHL Syr. τὸ παρὰ σοὶ γράφεται καὶ πάρα σοί Eust. 1176, 57. — 149 μάλα H. κλοτοπεύειν Vat. — 151 ὥς κε τις G. δέ τις H ex corr. — 152 τρώων CL. — 153 ὥς δέ τις D ex corr. EH. ὥς δέ τις D 1, man. Rom. ὦδὲ τις ACGL Barocc. Townl. Frgm. Mosc. ὑμέων E. μάχεσθαι Vat. — 155 μὴ δὴ Eust. 1177,

Ε.
 53: libri μὴ δ'. ΘΕΟΪΚΕΛ Syr. (ε 2. man. add.), ἀχιλεῦ C. ἀχιλεῦ D. —
 156 πρὸ τι C. — 157 μαχησόμενους D: ceteri libri mei μαχησόμενους
 cum E Barocc. Mor. Lips. Vat. Harl. Vrat. A. Frgm. Mosc. Rom. μα-
 χησόμενος Cant. — 159 πνεύσει Barocc. ἀμφοτέρῃσιν Cant. — 161 ἀλκή
 D. — 162 ΓΑΡ Syr. ἡμαρ D. HMAP Syr. ἡμαρ καὶ εἰς L. — 163 cíτοιο:
 δόρποιο Suidas I, 1, 168, 2. — 164 πτολεμίζειν C. — 165 λάθρῃ AC. —
 166 δίψα τε C. τε omitt. Eust. 1177, 35. Flor. Apoll. Soph. 51, 29. δέ
 οἱ Eust. 1410, 18. — 168 πολεμίζει E bis; sed 1180, 17 πολεμίζῃ. παν-
 ημέριον πολεμίζει Schol. Z 265. — 169 νύ τοι Townl. Pseudoplat. 159,
 16. HTOP Syr. ἐνὶ D.

- 170 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντα ἐρωῆσαι πολέμοιο.
 ἄλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῇς.
- 175 ὁμνυέτω δέ τοι ὄρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς,
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἡδὲ μιγῆναι·
 [ἢ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἦτ' ἀνδρῶν ἦτε γυναικῶν·]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
- 180 πιεῖρη, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιοτέρος καὶ ἐπ' ἄλλῃ
 ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἄνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
- 185 χαίρω σεῦ Λαερτιάδῃ τὸν μῦθον ἀκούσας·
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὐτόθι τεῖος ἐπειγόμενός περ ἄρῃος·
- 190 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα

V. l. 171 κέδασον Harl. — 173 ἐν μέσση (H μέση) ἀγορῇ H Vrat. d. — 174 ὀφθαλμοῖσι A. ἴδωσιν D. φρεσὶν σῆσιν ACDEHS Townl. Ven. B. Frgm. Mosc. φρεσὶν ἦσιν GL Vrat. A. Flor. Rom. — 175 δέ τοι ἔργον D. δ' ὄρκον C omisso τοι. — 177 omittunt ADHL Syr. Harl. Lips. Vrat. d. Frgm. Mosc. ἢ θέμις CEGS. ἡδ' — ἡδὲ C Cant. in marg. ἦτ' — ἡδὲ S Townl. — 178 δέ σοι H. ἐνὶ D. ἔσται L. — 179 ἐνὶ D. κλισίῃς E. κλισίῃ Lips. — 181 ἀτρεΐδῃ omitt. A et in extremo versu addit ἔσσεαι. — 182 ἔσσεαι: ἀτρεΐδῃ A. νεμεσσητὸν C. — 183 ἄνδρα παρέσσεσθαι H. ἀπαρέσσεσθαι DE. ἐπαρέσσεσθαι L Vrat. A. ἐπαρέσσεσθαι Lips. Vrat. b. ὅτε τις AH. τίς C χαλεπήνῃ ACH. — 186 δίκεο πάντα D. — 187 ὁμόσαι D. — 188 πρὸς δαίμονος Vat. ἀχιλλεὺς C. — 189 * αὐτόθι τεῖος: αὐθι τέως περ ACDHS Syr. (ΠΕΡ') Townl. Vrat. d. Frgm. Mosc. Flor. τέως δὲ Vat. τέως γε EG Rom. Lips. (?). τέως γ' L. τέως Ven. B. τέως καὶ Vrat. b. A. ex Vrat. d. Heynius τέως περ et infra τέως καὶ attulit, cui fidem non habeo, nam in H, qui ex eodem τέως metro repugnet, τέως περ scriptum est. ΠΕΡ' bis Syr. — 190 ΑΟΛΛΕΕΣ Syr. bis omisso πάντες. ὄφρα κε CDH. ὄφρα καὶ S. ΟΦΡΑΤΑ Syr. εἰκόκε Mor.

A. c. 189 τέως: δίχα τοῦ πέρ· ἐν δὲ ταῖς εἰκαιόταις μετὰ τοῦ πέρ Schol. B. equidem non dubito scripturam δίχα τοῦ πέρ fuisse Aristarcheam, nam omnibus fere locis αἱ εἰκαιόταις opponuntur Aristarchi editioni, conf. H. T. pg. 97. sed quum τέως metro repugnet, τεῖος et cum G. Hermannō αὐτόθι pro αὐθι scripsi, conf. Thiersch. Gramm. Gr. § 168, 10, not. H. U. 234.

- ἐκ κλισίης ἔλθῃσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἡδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεϊκέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
 195 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας.
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοίμασάτω, ταμέειν Δίί τ' ἡελίῳ τε.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 200 ἄλλοτὲ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὅππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσι μοῖσι.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 205 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγὼ γε
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἱὰς Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὐ πως ἂν ἐμοὶ γε φίλον κατὰ λαιμόν ἰεῖν
 210 οὐ πόσις οὐδὲ βρώσις, ἐταίρου τεθνηῶτος,

V. l. 191 ἔλθῃσι Rom. libri ἔλθῃσι. — 194 ΔΩΡΑ^Δ Syr. (Δ 2. man.).
 γρ. καὶ δῶρα δ' ἐμῆς Eust. 1179, 34. δῶρα θεῆς Strabo X, 467. ἐνεϊκέ-
 μεν ACDG: ἐνεγκέμεν E bis HL Lips. Flor. Rom. ἐνεγκεῖν Strabo X,
 467, a vero aberrat Heynius affirmans „ἐνεγκέμεν lectio est codd. et
 edd. Flor. Rom.“ δc' C. — 195 χθιζοὶ Strabo l. l. ἀγέμεν δὲ DE. τὲ C.
 — 198 ἀχιλλεύς C. AXIAC Syr. quod perinde est. — 200 ὀφέλλεται H
 l. man. ταῦτα: πάντα Barocc. γενέσθαι H Vrat. d. — 201 ὅππότε A.
 τίς C. μετὰ παυσωλὴ AL Vrat. A. — 202 τόσον ἐστὶν L. εἰσιν Harl.
 Vat. Lips. ἐνὶ D. ἐμοῖσι ACDE Syr. — 203 ἐδάμασσαν E. — 204 ὅτε οἱ
 CGL. — 205 βρωτῶν L Lips. ἦτ' D. ἔγωγε libri. — 206 πολεμίζειν E
 Syr. Lips. Townl. Frgm. Mosc. — 208 τεύξεσθαι Cant. Barocc. Mor.

Harl. Ven. B. Flor. τεύξεσθαι A. — 209 κατὰ CH. ἰεῖν DH ex corr. L
 Townl. Frgm. Mosc. ἰεῖν AEG Et. Mg. 467, 44 et olim vulgo. ἰῆναι C.
 ἰεῖν H l. man. — 210 τεθνηῶτος AH Vrat. A. τεθνηῶτος L. τεθνεῖῶτος
 CDEG Syr.

A. c. 194 ἐνεϊκέμεν Schol. V. — 205 ὀτρύνετον tuetur Schol. B
 ὑμεῖς: πρὸς Ὀδυσσεά καὶ Ἀγαμέμνονα. mallet ὀτρύνετε. — 208 quid sibi
 velit Schol. V οἱ δὲ γράφουσι μετὰ, μετὰ τὸ νικῆσαι non liquet. Hey-
 nius putavit fuisse qui μετὰ pro μέγα scriberent. fortasse referendum
 est ad vs. 201 μετὰ παυσωλὴ πολέμοιο γένηται. conf. B 386 οὐ γὰρ
 παυσωλὴ γε μετέσεται. — 209 ἰεῖν, conf. Hesych. ἰεῖν πορεύοιτο διὰ
 ψιλῆς. Schol. V ἰεῖν ψιλῶς καὶ παράκειται τὸ ἰέναι ἀπαρέμφατον. Et.
 Mg. 467, 44 κατὰ λαιμόν ἰεῖν (sic): ὡς ἀπὸ τοῦ τίθημι τιθεῖν, οὕτως
 ἀπὸ τοῦ ἵημι ἰεῖν τὸ ἀπιέναι.

ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξεί χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμληεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.

- 215 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 220 τῷ τοι ἐπιτήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἥς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,
 ἄμητος δ' ὀλίγιςτος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 225 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθήσαι Ἀχαιοὺς·
 λήν γάρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἥματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρή τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἥματι δακρύσαντας·
 230 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδῆτύος, ὅφρ' ἔτι μάλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νυλεμέσ αἰεῖ,
 ἐσκάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μὴ δέ τις ἄλλην
 λαῶν ὀτρυντὸν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω·

V. l. 211 ἐνὶ D. ΚΛΙΣΙΗC Syr. αἰθοπι χαλκῷ D. — 212 ἀνα D. προθύροις S Cant. ἀμφὶ D. — 213 τῷ μοι Cant. Vat. οὐ τοι G. μετὰ D. — 214 φόνος: πόνος L Harl. — 216 ἀχιλλεῦ H. πηλέος ACLS Cant. Vat. Ven. B. Frgm. Mosc. Vrat. b. A. πηλέως DEGH Syr. πηλέως υἱέ μέγα κῦδος Ἀχαιῶν Plutarchus de Aud. poët. 13. μέγα φίλτατ' Vrat. d. — 217 εἰς CD: vulgo εἰς, ita AEGHL. φέρτατος Barocc. Flor. — 218 γε Syr. Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Bachm. Anecd. II. 30, 22. κε CH Ven. B. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. d. κεν ADEGS Flor. Rom. Schol. N 355. — 220 τῷ CHL. τῷ AEG. τῷ D. ΤΩ Syr. — 221 αἰψά τε: καὶ δὴ Rhet. Gr. III, 235, 11. Αἰψάδε Syr. ΑΝΘΡΩΠΟΙCΙ Syr. — 223 ὀλιγοστός H. — 225 ἐστὶ ACDGHL. — 226 πολλοὶ τε καὶ L Lips. ἥματα D. — 227 ΠΙΠΤΟΥCΙ Syr. πίπτουσι E. — 228 καταθάπτειν S Townl. θάνῃσι ACDGH Syr. Stob. Floril. 123, 8. — 229 ἥματι D. ἥμασι L. δακρύσαντας G. — 230 περὶ AC Syr. — 231 ἐδυτήος L. ἐδυδῆς Vrat. A. — 232 νηλεές αἰεῖ D. — 233 ἐσκάμενοι D. μὴ δέ ACGL. τις: τι A. — 234 ὀτρυντὴν C Vrat. A.

A. c. 218 προβαλοίμην, πολλόν ἐπεὶ Aristocles, aequalis Strabonis cf. XIV, 655.

- 235 ἦδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσεται, ὅς κε λίπηται
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἄλλ' ἄθροοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα.
 ἦ, καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσκατο κυδαλίμοιο,
 Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 240 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον.
 βὰν δ' ἵμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἦν, τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἐπτά μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 245 ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσῃ ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 250 ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλὶγκιος αὐδὴν
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἥ οἱ παρ' εἵφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,

V. l. 235 ἦδε D: vulgo ἦδε. ἔσεται: ἔσπεται Vrat. A. ὅς κεν D.
 — 236 νηυσὶ παρ' CL Barocc. Harl. Mor. ὀρμηθέντες Lips. — 237 τρω-
 σὶν L. ἐπιποδάμοισιν D. — 239 τε μέγην τε Vat. καὶ μελάνιππον C
 pro μηριόνην τε. — 240 omitt. C. — 242 αὐτίκ' ἔπειτὰ γε μῦθος Plutar-

chus de Se ipsum citra inv. laud. 19. μῦθον H. — 243 ἐς κλισίην Vrat.
 d OCOIŶΠECT. Syr. — 244 αἰθωνας A. — 245 ἀμύμονα ACH sup. LS
 Syr. Cant. Mor. Townl. 1. man. Frgm. Mosc. ἀμύμονας DGH 1. man.
 et pars librorum Heynii. ἔργ' εἰδυίας ACDGHL Syr. et olim vulgo. —
 247 Ὀδυσσεὺς DEH Syr. Flor. Rom. — 248 ἄλλα L. δῶρα omitt. L Lips.
 ἀχαιοὶ Vrat. d. — 249 ἂν δ' ACDHL. ἐν δ' Barocc. — 250 αὐδὴν: ἀν-
 τὴν Townl. — 251 χερσὶ GL Lips. Athenaeus XIV, 660: χερσὶ CDHS
 Syr. Cant. Mor. Vat. Vrat. b. d. A. Frgm. Mosc. Flor. ἐγχειρὶ A. —
 252 ἐρυσσάμενος Lips. εἵφεσσι μάχαιραν D. — 253 παρ H. μέγαν κουλεὸν
 L. μέγαν E. ἄωρτο ACEHS Syr. Cant. Barocc. Mor. Townl. Vat. Frgm.
 Mosc. Vrat. b. d. A. ἄωρτο DGL. Lips. Flor.

A. c. 239 Μέγητα: Μέγην τε Zenodotus, conf. Schol. K 175. N 692.
 — 245 ἀμύμονας Aristarchus teste Didymo ad l 128. ὅτι ἐντεθεὶν
 πλανηθεὶς Ζηνόδοτος συναριθμεῖσθαι ἐν ταῖς ἐπτά καὶ τὴν Βρισηίδα
 ἔδοξε. καὶ ἐν ἄλλοις γράφει „ἐκ δ' ἄγον ἐπτά (sic) γυναῖκας ἀμύμονα
 ἔργ' εἰδυίας, ἔξ, ἀτὰρ ἐβδομάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον“ Aristonicus
 ad l 131. — 246 ὅτι Ζηνόδοτος ἐλέγχεται γράφων „ἔξ, ἀτὰρ ἐβδομάτην
 Βρισηίδα“. χωρὶς γὰρ εἰς αἱ ἐπτά Aristonicus ad l 638. conf. Schol.
 V ad T 246.

κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν
255 εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο κυγῇ

Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.

εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,

γῇ τε καὶ ἡέλιος καὶ ἑρινύες, αἳ θ' ὑπὸ γαῖαν

260 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσσει,

μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,

οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κερχημένος οὔτε τευ ἄλλου·

ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.

εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν

265 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν ὃ τέ σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσει.

ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεὶ χαλκῷ·

τὸν μὲν Ταλθύβιος πολίης ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα

ρίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

V. l. 254 ἀπο CGH. — 255 οἱ δ' E. AMAΠΑΝΤΕC Syr. ἅμα πάν-
τες Vrat. d. ὑπ' αὐτόφιν HL Lips. Vat. αὐτόρι κυγῇ εἶατο D. εἶατο
CL. — 256 κατὰ CD. — 259 ἑρινύες AHL 1. man. (?) Townl. Frgm.
Mosc. ἑρινύες CDEGL ex corr. Syr. Schol. Θ 1. ὑπὸ γαίῃ C. — 260
τίνονται H. τίνωνται Harl. Vat. τίνυνται edd. vet. Et. Gud. 654, 6.
δστις CGL Lips. Eust. 1183, 35. Et Gud. 654, 6. δς τίς H. κ' omitt. L
Lips. Eust. 1183, 35. ὁμόσσει Eust. 1183, 35. ὁμόσει 1183, 36. — 261
ἐπένεικα DH. ἐπενείκai L. vulgo ἐπενείκai cum ACEGS Syr. Lips. Harl.
Townl. Frgm. Mosc. Vrat. b. Flor. Rom. Et. Mg. 586, 26. Et. Gud.
390, 26. Eust. 1317, 6. Cram. Ep. 269, 26. ἐπενεγκεῖν Eust. 809, 22. —
262 οὔτ': εἴτ' ἢ οὔτ' Eust. οὔτε τευ ACDE 1183, 34 GL. ΟΥΤΕΤΕΥ
Syr. οὔτῃ τευ H. εἰ τε ἢ οὔτε Eust. 1183, 25. — 263 ἐνὶ D. ΕΜΗΙCΙ
Syr. ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν Et. Gud. 94, 45. 621, 45. ἐνὶ μεγάροισιν Et.
Mg. 133, 4. — 264 δ' ἔτι D. ἐμοὶ θεὸς ἄλγεα δοίῃ et in versu seq. δι-
δωσιν Eust. suo more, addit enim ἄλλ' Ὅμηρος πληθυντικῶς γράφει
θεοὶ ἄλγεα δοῖεν ὅσσα διδοῦσι — 265 * ὃ τέ σφ': ὅτι σφ' CL 1. man.
Townl. δστις σφ' AG Flor. δς τίς σφ' H. ΔΙΔΟΥCΙΝΑΤΙCΦ Syr. ceteri
δστις σφ'. ὁμόσσει Lips. Flor. — 266 ἀπο HL ἀπὸ σφάραγον Pausanias
V, 24, 11. — 268 ρίψ' AE Pausanias: ρίψ' CDGHL Bachm. Anecd. II,
94, 14. ἰχθύσιν C. ἀχιλεὺς C.

A. c. 261 ἐπένεικα restitui ex libris duobus, conf. O 41 μὴ δι'
ἐμῇν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων πημαίνει Τρῶας, qui locus nostro
est simillimus. K 330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλος.
ἐπενείκα (sic) editores a Stephano usque ad Ernestium: vitiosam
scripturam μὴ ἐγὼ ἐπενείκai primus revocavit Heynius ex edd. Flor.
Rom. et libris mss. — 265 ὃ τέ σφ', quae genuina lectio videtur esse,
ad quam proxime accedit scriptura trium librorum ὅτι σφ', restitui ut
μ 40. π 228. υ 188. χ 415. ψ 66, ubi scripturae ὃ τέ σφας auctor est
Charax apud Bekk. An. 1154, variantibus pariter libris inter ὅτι δστις
δστις conf. H. T. 413.

ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπολέμοισι μετῆύδα·

270 Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἀνδρεσσὶ διδοῖσθα.

οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἑμοῖσιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
ἦγεν ἑμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς
ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

275 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.

ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρὴν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
βάν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·

280 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.

Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χρυσήν Ἀφροδίτῃ,
ὥς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε

285 στήθεά τ' ἡδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα.
εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ἐκυῖα θεῆσι·

Πάτροκλέ μοι δειλὴ πλείστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζωὸν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃθιν ἰοῦσα,

V. L. 269 ἀναστὰς C. φιλοπολέμοισι Lips. — 270 ἀνδρεσι Lips. διδοῖσθα CDLS Vrat. d. A. Flor. — 271 ἐνὶ D. — 272 ἀτρείδης ὤτρυνε C. — 273 ἄκοντος Lips. Vrat. A. — 274 ἀχαιοῖσι DE Lips. — 276 ἄρ DGH. λῦσεν D. λῦσε Schol. Θ 399 λῦσαν Suidas I, 2, 70, 13. II, 2, 1051, 10. λῦσαν Zonar. Lex. 86. Apoll. Soph. 17. 20. Cram. An. Par. IV, 101, 18. libri praeter D λῦσεν cum Hesych. I, 90. Apoll. Soph. 150, 8. Bachm. Anecd. II, 51, 16. Schol. Θ 38. λαιψηραν D. λαιψηρὴν Vrat. d. ceteri αἰψηρὴν cum Apoll. Soph. 17. 20. 150, 8. Suid. I, 2, 70, 13. II, 2, 1051, 10. Hesych. I, 90. Schol. Δ 182. Θ 399. Θ 38. Zonar. 86. Cram. An. Par. IV, 101, 18. Bachm. Anecd. II, 51, 16. — 277 οἱ μὲν C. ἄρ ADGH. ἄρα σκίδναντο L. ἐσκίδνοντο G. — 278 δῶρα G. — 279 βάν δ' ἐπὶ D. ἀχιλλῆος C. — 280 κάθισαν L Lips. — 282 ἄρ ADGHL. ἐπειθ' HLS Flor. Rom. ἄρ' ἐθ' Lips. ἱκέλη AGHLS edd. vett. χρυσή ACDEGHL et Heynii libri. — 284 λίγα κώκυε L. ἄμυσσε ACDEGHL. — 286 θέρεαι ACEGH. — 287 πάτροκλέ μοι libri cum Apoll. de Pron. 67, C. Bekk. An. 633, 24. 827, 5. 828, 19. 1153. Drac. de Metr. 5, 24. 152, 1. Eust. 1278, 16. πάντων κεχαρισμένε H Vrat. d. — 288 σε ἔλειπον CEG: c' ἔλιπον A Townl. Lips. Vrat. d. A. Schol. Soph. El. 1127. σε ἔλιπον DHLS.

A. c. 276 αἰψηρὴν Aristarchus testibus Hesychio I, 90 et Apoll. Soph. 17, 20. vide adn. ad β 257. — 288 σε ἔλειπον: Bothius, qui in hiatu insuaviore offendit, in peius mutavit c' ἔλειπον, quod idem est ac ἐνέλειπον. hiatum in hac sede iustum esse confirmatur his exemplis:

- νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
 290 ἄψ ἄνιους· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεῖ.
 ἄνδρα μέν, ᾧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πόλιος δεδαϊγμένον ὀξεί χαλκῷ,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδεῖους, οἱ πάντες ὀλέθριον ἡμαρ ἐπέσπον.
 295 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἕασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὥκυς Ἀχιλλεὺς
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαῖειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσκειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἐς Φθίην, δαΐσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι.
 300 τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα μείλιχον αἰεῖ.
 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
 αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἡγερέθοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὃ δ' ἡρνεῖτο στεναχίζων·
 305 λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπέθεθ' ἐταίρων,
 μὴ με πρὶν τίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτήτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύντα δ' ἐς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.

V. L. 289 σε: τε E. τεθνηῶτα AHLs Cant. Lips. Townl. Mor. Vrat. d. τεθνηῶτα CDEG edd. vet. — 292 προ AD. πόλιος G Flor. χαλκοῦ D. — 293 τοὺς: οὗς L. — 294 κηδεῖους θ' Townl. ἡμαρ D. ἐπέσπον CHL Harl. Lips. Vrat. b. d. — 295 οὐδ' ἐμ' G Cram. Ep. 168, 22 et olim vulgo. correxit Heynius ex Rom. Ven. Townl. Vrat. b. A. Frgm. Mosc. quibus addo CDEHLS Strab. XIII, 581, 612. ἀχιλλεύς C. — 296 πέρσε D. — 297 ἀλλὰ μ' ACDEHLS Cant. Mor. Vat. Townl. Vrat. b. A. Rom. ἀλλ' ἐμ' G. ἀλλ' ἐμ' editores ante Heynium. ἀχιλλῆος C. — 298 ἄξειν δ' DGHS. ἐπὶ νηυσὶν Barocc. — 299 μυρμιδόνεσσι ACEH. — 300 τῷ CDGHL. τῷ AE τεθνηῶτα AH. τεθνηῶτα CG Townl. τεθνηῶτα L Lips. τεθνηῶτα DE Vrat. A. τεθνηῶτα Cant. — 301 ἐπὶ CD. δὲ στενάχοντο ADE 1186, 42 GLS: δ' ἐστενάχοντο CE 1185, 34 H Lips. Vrat. d. A. — 303 ἄμφι DGH. — 304 ὃ δ' D Et. Gud. 652, 53. ὃδ' AC GHL. στοναχίζων L Mor. Bachm. An. II, 84, 21. — 305 εἴ τις μοι L. εἴ τις ἐμοί H Vrat. d. εἴ τις ἐμοί Lips. — 306 habet H in marg. man. rec. μήτε πρὶν L. μὴ δὲ ACDGHL. — 307 φίλον G. — 308 δύντα C.

A. c. βάσκ' ἴθι οὐλε ὄνειρε B 8. ἢ τοιόδε ἐὼν Γ 46. χειρὸς ἔλοῦσα ἀτὰρ Δ 542. δὸς δὲ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν E 118. Ἰλιον αἰπὺ ἔλοιεν O 71 (?). θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι Ψ 263. ἵπποι δ' αὐτε ἕασι Ψ 480. οἱ δ' εἰς ἄστὺ ἔλυν Γ 696. τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος α 225 (?). ὀφά τε οἶα ἔδουσι γ 480. οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἐὼσι δ 805. ἄμφ' Ὀδυσῆι ἐμείο ε 287. ἦσθαι μηδὲ ἔαν κ 536. ἐντύνοντο ἄριστον π 2. τὸν ξείνων δὲ ἐῷμεν c 420. ἐνθ' Ὀδυσῆα ἐγών τ 185. Ζεὺ πάτερ ἦ ρα ἔτ' ἐστέ ω 351.

- ὥς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 310 δοῖω δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἵππηλάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
 τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
 μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·
 315 ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σὺ δυκάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαΐγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 320 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
 κῆ ποθῇ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χῆται τοιοῦδ' υἱός· ὃ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 325 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
 ἥ ἐ τόν, ὃς Κύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
 οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο
 330 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίην δὲ νέεσθαι,
 ὥς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ
 Κυρὸθεν ἔξαγάγοις καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,

V. L. 310 δῶω A. ἀτρεΐδα ACELS Harl. Cant. Mor. Lips. Townl. Frgm. Mosc. Ven. B. Vrat. b. A. ἀτρεΐδαι G. ἀτρεΐδαι DH et olim vulgo. — 311 νέστωρ τ' Harl. — 312 τέρπονται D. οὐδ' ὄγε θυμῷ L. — 314 ἀνενήγκατο Zon. Lex. 216. ἀνενήκατο Apoll. Soph. 34, 28. — 315 ῥα G. μοι ποτέ ADGHL. — 316 ἐνὶ D. ἐν A. ἐνὶ κλισίῃ et γρ. ἐνὶ κλισίῃ Eust. 1186, 49. παρα CGH. — 318 τρωσὶν L. — 319 ἐμοὶ κῆρ Townl. — 321 τι omitt. D. κακώτερον D. — 322 πύθοιμην C. πυθοίμην G. — 323 φθίῃφι CE. κατὰ CDGHL. — 324 χῆται ACDE 1186. 24; 61; 63 GHL Vrat. A. Flor. Rom. conf. Z 463. δ δ' D. δδ' ACGHL. ἐνὶ D. — 325 τρωσὶ DEH Vat. πτολεμίζω H Vat. — 326 ἐνὶ A Cant. Mor. Vat. Vrat. d. Bachm. Anecd. II, 160, 9. ἐνὶ H. ἐνιτρέφεται CDEGL Lips. edd. vett. — 327 ζῶη C. ζῶη Townl. νεοπτόλεμος A (abhinc 1. man.). — 328 μὲν omitt. H. ἐνὶ AD. — 329 ἀπ' H. — 330 ἐνὶ AD. ἐν S. σὲ δέ τι Rom. φθίην δὲ ADG. — 331 ἐνινηὶ A: ceteri cūν νηϊ. γρ. συννηὶ A. conf. α 182. γ 61. 302. 323. κ 332. ω 152. 427.

A. c. 327 καὶ Ἀριστοφάνης προσηθέει τὸν στίχον. ὥς φησι Καλλι-
 στρατος. τεκμήριον δὲ τῆς διασκευῆς τὸ καὶ ἑτέρως φέρεσθαι τὸν
 στίχον „εἴ που ἔτι ζῶει γε Πυρῆς ἐμὸς δὲν κατέλειπον“ Didymus.

- κτῆσιν ἐμὴν δμῶας τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἤδη γὰρ Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 335 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι
 γήραϊ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.
 ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 340 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 αἰψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἔηος.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραϊράων
 345 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηнос καὶ ἄπαστος.
 ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
 στάξον ἐνὶ στήθεσσι, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.
 ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 350 ἦ δ' ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ
 οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἄμβροσίνην ἐρατεινὴν
 στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκηται,

V. l. 333 ὑπερεφές C 1. man. DG. ὑπερεφές C ex corr. L Lips.
 — 334 κατὰ DH. — 335 τεθνάναι et ἀκαχεῖσθαι Vrat. A. — 336 λυγρῷ
 Eust. 1186, 39; sed 1187, 37 et 38 στυγερῷ. ποτιδέγμενον D Syr. —
 337 πύθεται ACDEL Syr. Cant. Mor Barocc. Harl. Lips. Vat. Townl.
 Frgm. Mosc. Vrat. b. A. Rom. πύθοιτο GH et editores ante Heynium.
 — 338 ὥς A. ἐπὶ ACDH. δ' ἐστενάχοντο CH Vrat. A. — 339 μνησάμε-
 νος C. ἐνὶ AD. ἐνὶ μεγάροισιν H. ἔλειπον E Rom. ἔλειπε ACS Syr.
 Cant. Lips. Frgm. Mosc. ἔλειπεν DG. ceteri ἔλειπεν. — 341 προσηύδα D.
 — 342 ἔηος ACEGHL. vulgo ἔηος, ita Zonar. Lex. 620. — 343 ἦ A.
 οὐκ ἔτι AH. μετὰ AH. ἀχιλεύς C. — 344 ὀρθοκραϊράων A. — 345 ἦστο
 L. — 346 μετὰ ADH. ὃ δ' D. ὅδ' CHL. — 348 ἐνὶ AD. — 349 ὥς A.
 — 350 ἦδ' CGHL. ἄρπη H. τανυπτέρυγῳ H. λιγυφώνῳ E. — 351 ἐκ
 κατέπαλτο ACDEGHL Schol. A 497. conf. Δ 508. H 21. recentiores
 nonnulli ἐκ κατέπαλτο. — 352 κατὰ A. ἦδ' GHL. ἦδ' C. — 353 ἐνὶ D. —
 354 ἴκηται libri omnes: editores post Wolfium ἴκοιτο. de coniunctivo
 conf. H. U. 292. l 98. N 649. Y 126. 185. B 3. l 494. 690. O 23. 598.
 Π 650. C 190. X 282.

A. c. 333 οὕτως ἀρίσταρχος δμῶας ἔξω τοῦ τ Didymus. — 335
 ἀκάχησθαι: ἀκαχεῖσθαι Ptolem. Ascalonita, cf. Schol. δ 806. — 342 ἔηος:
 εἰοί Zenodotus.

- 355 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐριςθενέος πυκινὸν δῶ
 ῥχετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
 ψυχραί, ὑπὸ ῥίπης αἰθρηγενέος βορέας,
 ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
 360 νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 θώρηκές τε κραταιγῦαλοι καὶ μέλινα δοῦρα.
 αἶγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθών
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοις κορύσσετο διὸς Ἀχιλλεύς.
 365 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην ὡς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δύν' ἄχος ἄτλητον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
 δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 370 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἡύτε μήνης.
 375 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανήῃ

V. L. 355 ἐν ἄλλῳ αὐτῇ (cod. αὐτῇ) δ' αὖ A. — 357 ἐκπετέονται Vrat. b. A. ἐκποτέονται nullus. — 358 ὑπὸ Barocc. Mor. ὙΠΟ Syr. ὑπὸ ἢ ὑπαὶ E. ὑπαὶ ACGHLS et Heynii libri. ὑπαιριπῆς D. — 359 ὡς A. — 360 ἐκ νηῶν φορέοντο Lips. hic versus in L post 361 est collocatus. — 361 κραταιγῦαλοι A. κραταιγῖαλοι C. μήλιναι C. post hunc insertus erat in codd. Barocc. Mor. Vrat. A. ἐκ νηῶν ἐχέοντο βοῇ δ' ἀσβεστός ὀρώρει. — 362 ἴκε A. ἴκε C. γέλασε Rhet. Gr. III, 232, 18. περὶ ACDEGH Syr. γέλασε δὲ χθών παμμήτωρ Schol. Theocr. I, 31. — 363 ὑπο A bis. ὑπ' ἀστεροπῆς D. ὀρνυτο A. ποσσὶν E. ποσσὶ H. — 364 ἀχιλεὺς C. — 366 ὡς εἴ τε AH: vulgo ὡσεῖτε. HTOP' Syr. — 367 ὁδ' CGHL. τρωσὶν L. τρωσὶ CDG Lips. Vrat. A. — 368 θεοῖο L Lips. οἱ omitt. D. — 369 κνημίδας H. πρῶτιστα C. περὶ D. ἔθηκε ACDGH Syr. — 370 ἐπισφυρίοις C ex corr. G. — 371 ἔδυνε A Syr. — 372 ἀμφὶ D. ἄρ DGHL. ὤμοις D. — 373 μέγα τε C. — 375 ὅταν ACEGL. ὅταν Syr. φανῇ DH. φανῇ A. φανῇ Vrat. b. d. φανῇ L Lips. Townl. ΦΑΝΗΗ Syr. φανείη CEGS et olim vulgo.

A. c. 357 Aristarchus et Ptolem. Ascalonitai ταρφειαί: ταρφειαὶ Dionysius Thrax, conf. Schol. M 158. — 365—368 ἀθετοῦνται. ὃ δὲ Σιδώνιος ἡθετηκέναι μὲν τὸ πρῶτόν φησιν αὐτοὺς τὸν Ἀρίσταρχον, ὕστερον δὲ περιελεῖν τοὺς ὀβελούς, ποιητικὸν νομίσαντα τὸ τοιοῦτο. ὃ μὲντοι Ἀμμώνιος ἐν τῇ περὶ τῆς ἐπεκδοθείσης διορθώσεως οὐδὲν τοιοῦτο λέγει Aristonicus. — 375 φανῇ conf. H. T. 405.

- καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑπόθ' ὄρεσφι
 σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κάκεος céλας αἰθέρ' ἵκανε
 380 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ' ἀστήρ ὡς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περιρρεῖοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 385 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀτλαὰ γυῖα·
 τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνεται, αἶρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα κύριγγος πατρώιον ἐσπάσας ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 390 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἥρώεσσιν.

V. L. 376 τόδε A. τό τε Townl. ὄρεσφι ACDGHL Syr. — 377 οἰοπόλῳ A. οὐκ ἐθέλοντας D. — 378 φέρουσι D. φέρωσι Vrat. d. — 379 ὑπ' S. ἀχιλλῆος C Lips. κάκεος: ΚΕΦΑΛΗC Syr. ἵκανε CDGH Syr.

— 380 δαιδαλέου C. — 381 βριαρὴν H. ἥδ' CGHL. ὡς G. — 382 περιρρεῖοντο EG Lips. Vrat. A. — 383 χρυσεῖαι CH. ἵει A. ἀμφὶ H. ἀμφὶ CD. — 384 δ' ἔο αὐτοῦ ACDEHL, Syr.: δέ οἱ αὐτοῦ GS Cant. Townl. Flor. ἀχιλλεύς C. — 385 εἰ οἱ CDEGHL. ἐφαρμόσειε CGH Lips. Vrat. A. ἐντρέχει Barocc. γυῖα ACDE Syr. Harl. Townl. Frgm. Mosc. Rom. δῶρα GHLS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 386 εὖτε CDEL Syr. Lips. Townl. Vat. Frgm. Mosc. Ven. B. Vrat. b. Schol. Γ 10. Ε 453. Et. Mg. 398, 50. ἥτε AS. ἥτε GH Flor. αὖτε Townl. ἥτε Vrat. A. γίγνεται EL Syr. Rom. γίγνεται ACDGH Et. Mg. 398, 50. γίγνεται Schol. Ε 453. γίγνεται Schol. Γ 10. — 387 ἐσπάσας H. πατρώιον ἔγχος ἔρυσσεν Apoll. Soph. 147, 6. — 389 ἀχιλλεύς C. — 390 πόρε L Syr. Lips. τάμε ACDGHS

Schol. Pind. Nem. III, 55. — 391 ἐκ κορυφῆς^v A.

A. c. 376 ἀριστάρχος τό τε καίεται Didymus. — 384 οὕτως ἔο αὐτοῦ αἱ ἀριστάρχοι· Ζηνόδοτος ἐοῦ αὐτοῦ Didymus. δὲ οἱ αὐτοῦ Ptolem. Ascalonita teste Herodiano. — 386 εὖτε Aristarchus: ὥστε Aristophanes. αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων, „τῶν δ' αὖτε“. πρότερον γράφων ὁ Ἀριστάρχος „τῷ δ' εὖτε“ μετέγραψεν ὕστερον „τῷ δ' αὖτε“, ἐμφαντικώτερον νομίσας εἶναι ὑπακουομένου τοῦ ὡς Didymus. — 388—391 ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες. ἐνταῦθα μὲν αὐτοὺς Ζηνόδοτος καταλέλοιπεν, ἐπὶ δὲ τοῦ Πατρόκλου (Π 141—144) ἠθέτηκεν Aristoniceus. in cod. A quinque versus (387—391) obelis sunt notati, adscripto scholio Didymi οὐδὲ ἐν ταῖς ἀλλαῖς ἦσαν οἱ ἀθετούμενοι. — 390 καὶ πόρε χείρων^v

A in marg. utrumque Aristarchus teste Didymo ad Π 143. — 391 ἐκ κορυφῆς: οὕτως πληθυντικῶς αἱ ἀριστάρχου Didymus.

- ἵππους δ' Αὐτομέδων· τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
 Ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινούσ
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τείναν ὀπίσσω
 395 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὃ δὲ μάστιγα φαεινὴν
 χεὶρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν,
 Αὐτομέδων· ὀπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 400 Ξάνθέ. τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ χ' ἐώμεν πολέμοιο,
 μὴ δ' ὥς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ Ζυγόφῃ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 405 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι· πᾶσα δὲ χαίτη
 Ζεύγλης ἔξεριποῦσα παρὰ Ζυγόν οὐδας ἵκανεν·

V. l. 392 τε καί: ἡδ' Rhet. Gr. III, 106, 13. ἀμφιέποντε C. —
 393 Ζεύγνυσαν G et olim vulgo. restituit Heynius Ζεύγνυον ex Barocc.
 Lips. Mor. Harl. Vat. Frgm. Mosc. Vrat. A. b. d. Rom., quibus addo
 ACDEHLS Syr. ἀμφὶ D. λέπαδνα L. ἔσαν AC: ἔσαν DEGH. supra ἔσαν
 glossa est in A περιέβαλον. — 394 γαμφηλῆς GH. κατὰ CL. τείνειν C.
 — 395 ΠΡΟΤΙ Syr. ἐπὶ Harl. δ δὲ C. ὅδ' ἀρα G Flor. — 396 ἵπποισιν
 C Harl. — 397 ὀπιθεν D Lips. ἀχιλλεύς C. — 398 τεύχεσι λαμπόμενος
 DS Cant. Vat. — 399 σμερδαλέον S. — 400 Ξάνθέ τε ACD. βάλῃε Apoll.
 Soph. 43, 35. — 401 ἡνιοχῆα ACEH Rom. ἡνιοχῆας DGLS Syr. Lips.
 Flor. εἰ δὲ γράφει σαωσέμεν ἡνιοχῆας Eust. 1190, 15. — 402 ἄψ δαναῶν:
 ἐν ἄλλῃ ἄψ λαῶν A. χ' ἐώμεν ACE 1190, 14; 18 G Flor. Rom. Et. Mg.
 16, 43. 307, 37. 403, 3. Et. Gud. 286, 25. Et. Or. 59, 2. X' ΕΩΜΕΝ Syr.

χ' ἔωμεν S. χ' ἔωμεν H. χ' ἔομεν L. χ' ἔδομεν Lips. χέωμεν D. ἔωμεν
 A in marg. κ' ἔωμεν Vrat. A. Et. Gud. 224, 4. 624, 43. Cram. Ep. 216,
 33. Apoll. Soph. 80, 28. ἔωμεν Lips. in marg. κ' ἔωμεν Schol. BL ad
 B 432. ἐπεὶ κέωμεν Et. Or. 105, 17. κ' ἔομεν Et. Gud. 8, 23. γρ. ἐπεὶ
 κ' ἔομεν C in marg. man. rec. Hesychii cod. (II, 140 ed. M. Schmidt.)
 ἐπείχομεν. τὸ δὲ ἔομεν γράφεται μάλιστα ἔωμεν Eust. 1190, 17. —
 403 μὴ δ' CDGHL. αὐτοῦ AGE Syr. Lips. αὐτόθι CDEH. γρ. λίπετ'
 αὐτόθι A. αὐτόθι editores usque ad Wolfium. qui αὐτοῦ induxit. εἶπετ'
 αὐτόθι τεθνεῖωτι Schol. Θ 18. τεθνηῶτα HLS Lips. Cant. Mor. Vrat. d.
 η
 τεθνεῖωτα A. τεθνεῖωτα CDEG edd. vet. ΤΕΘΝΕΙΩ . . Syr. — 404 ἀρ
 ADEGHL. ὑπο EH. Ζυγόφῃν CDEGHL, vide H. U. 45. αἰόλος L. —
 406 παρὰ: περὶ E.

A. c. 393 οὕτως διὰ τοῦ ὁ Ζεύγνυον Didymus. — 400 Βαλῖα
 Bentleius, quem secutus est Bothe. de ē ante τ producto vide O 478.
 Φ 474. H. U. 66. — 402 δαυνντέον τὸ ἐώμεν Schol. A. τινὲς χέομεν
 Schol. V.

- αὐδῆντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
καὶ λῆν' ἔτι νῦν γε καώσομεν ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ.
ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
410 αἵτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή·
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτι τε νωχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου· τεύχε' ἔλοντο·
ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, δν ἡύκομος τέκε Λητώ,
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἑκτορι κῦδος ἔδωκε.
415 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
ἦν περ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ τοὶ αὐτῷ
μόρσιμόν ἐστι θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἱφι δαμῆναι.
ὥς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδῆν.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
420 Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπηρ
οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοισι ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
ἀμφὶ δὲ Πηλεὺς υἱὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,

V. L. 408 ὄβριμ' CHL. ἀχιλλεῦ C. — 409 ἀλλ' ἦ τοι L Lips. ἦμαρ
ἐγγύθεν G. ὀλέθριον ἀλλ' οὗτοι ἡμεῖς H. οὐδέ τοι ACDES Cant. Harl.
Vat. Townl. Frgm. Mosc. Vrat. A. οὐδέ τι GL Lips. Flor. et olim vulgo.
— 410 θεός τις L. — 411 τε ante νωχελίῃ omitt. L Lips. Vrat. A. —
412 τρῶες L. πάτροκλον Eust. — 413 ὤριστος AE Rom. ἄριστος G. —

414 ἐνι AD. ἔδωκε CDEG Syr. — 415 θέοιμεν A. θέωμεν C. — 416
ΤΗΝΠΕΡ Syr. τόνπερ ἐλαφροτάτον φάσ' Schol. Apoll. Rhod. II, 276.
φάσ' L. ἀλλὰ τοι GH. — 417 τε omitt. L Lips. — 418 ὥς A. ἐρινύες
ADH Townl. Vrat. d. Schol. T 407. ἐρινύες CEGH edd. vet. ἔσχεθον
L. — 419 τόνδε G. ἀχιλλεύς C. — 420 οὐδέ τι σε ACDGHL. τι δὲ E. —
422 μητρός L. — 423 τρῶας L. τρωσὶν Barocc. ἄδην G Townl. ἄδην C.
ἀδην A. ἐλάσω ἢ μᾶλλον ἐλάσαι Eust. — 424 ῥά CGL.

A. c. 407 ἀθετεῖται, conf. Schol. T 418. — 416, 417 ἀθετοῦνται
Aristonicus.

V. L. 1 Ὡς A. οἱ μὲν C. παρα H. — 2 omitt. Schol. K 167. πηλέως
E Mor. Apoll. Soph. 20, 22. Schol. N 621. ἀκόρητοι H Vrat. A. Townl.
pro var. lect. Flor. Pseudoplat. 117, 35.

A. c. 2 ἐάν πληθυντικῶς γράφηται ἀκόρητοι, συνάφομεν τῇ τελευταίᾳ
λέξει ὡς ἀνέπιθετικὸν ἐκείνης· ἐάνδ' ἐνικῶς, βραχὺ διατελούμεν Nicanor.

Τρώες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμιῷ πεδίοιο.

- Zeus δὲ Θέμιτα κέλευσε θεοὺς ἀγορὴν δὲ καλέσσαι
 5 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἥ δ' ἄρα πάντη
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἳ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πῖσαα ποιήεντα.
 10 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ὥς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
 ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνθον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούσῃσθε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς,
 15 ἴζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
 τίπτ' αὖτ' ἀργικέραυνε θεοὺς ἀγορὴν δὲ κάλεσσας;
 ἥ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηκε.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 20 ἔγνωσ ἐννοσίγαιε ἐμὴν ἐν κτήθεσι βουλήν,

V. L. 3 τρώες L. δ' αὖ L. ἐπὶ D. θρωσμιῷ A: ceteri θρωσμιῷ. post hunc insertus est in C man. rec. versus ἔκτορι θωρήσσοντο μετὰ πρώτοισιν ἐόντι. — 4 θέμιτι GS Townl. Cant. Flor. Schol. A 807. Zeus δ' ἐκέλευσε θέμιτι Lips. θέμιτ' ἐκέλευσε Pseudoplut. 132, 36. κέλευσε ADEGHL Schol. A 807. Apoll. Soph. 86, 34. Cram. An. Ox. III, 232, 8. κέλευε C. ἀγορὴν δὲ AD. — 5 ἥδ' CHL. πάντη AEGH Syr. ceteri πάντη. — 7 οὔτε τις AC. τίς H. — 8 αἳ τ' ACD Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2. ταί τ' EGHLS Syr. — 9 πῖσαα ADE Rom. Et. Mg. 673, 16.

Et. Gud. 529, 52. Cram. Ep. 63, 25. πήσαα L. πείσσα H. πῖσσα Harl. πείσσα Vrat. d. πείσα CG Syr. Lips. Cant. Vrat. A. Mosc. 2. Flor. Plutarchus de Defectu oracul. 11. Apoll. Soph. 129, 21, conf. Z 124. πῖσεντα L Et. Mg. 673, 16. — 10 νεφεληγερέταο A. — 11 αἰθούσῃσιν A Syr. ἐνίζανον AC: ceteri ἐφίζανον. ἐνιοι ἐφίζανον A in marg. — 12

ποίησεν ἰδυίῃσι ADEGLS Hesych. s. v. Ἥφαιστος. ἰδυίῃσιν Lips. ἰδυίοισι H. ἰδυίῃσι C. ΠΟΙΗC' ΕΙΔΥΙΗCΙ Syr. conf. ad A 608. — 13 οἱ μὲν C. ἐνθον omitt. Syr. ΑΓΗΓΕΡΑΟ Syr. — 15 ἴζε CDGHL. ἴζε A. ἄρ A, ἄρ DGHL. ἐξήρετο CL Barocc. Mor. Lips. — 16 αὖτ' libri mei praeter G, Barocc. Lips. Mor. Harl. Vat. αὖ EG Flor. Rom: ἀγορὴν δὲ AD. κάλεσac E Lips. ἀγορήνδ' ἐκάλεσac GH Flor. Pseudoplut. 132, 37. ita editores usque ad Heynium, qui ἀγορήνδε κάλεσac reduxib. — 17 ἥ EGL. τί L. τρώων L. — 18 ΤΩΓΑΡ Syr. δέδηκε ACGL Syr. δέδηκε H. — 20 ἐνι EL Lips.

A. c. 11 ἐνίζανον: ἐφίζανον Zenodotus. — 12 οὕτως διὰ τοῦ ἰ τοῦ ἰδυίῃσι καὶ τέλειον τὸ ποίησε[v] Didymus, conf. Eust. 1193, 25.

- ὦν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι δαλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρπομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὅφρ' ἂν ἵκηθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,·
 25 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου.
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἷος ἐπὶ Τρῳέεσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὀρώντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χύεται αἰνῶς,
 30 δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
 ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίστατον ἔγειρε.
 βᾶν δ' ἵμεναι πόλεμον δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἠδὲ Ποσειδάων γαῖοχος ἠδ' ἐριούνη
 35 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται·
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε θένει βλεμαίνων,
 χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώνοντο ἀραιαί·
 ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 40 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομειδῆς τ' Ἀφροδίτη.

V. l. 21 μέλλουσι C. — 24 ὅφραν D. μετὰ A. τρῶας L. — 25 ὅπη
 AE 1193, 41 Schol. Θ 5. O 234. ὅπη CDE 1194, 3 GHl Syr. — 26 ἀχι-
 λεὺς C. ἐπὶ A. ἐνὶ Vrat. b. A. τρῳέεσι L. μάχηται C 1. man. — 28 δέ
 τε μιν DH. δέ τι S. — 30 ὑπὲρ μόρον ACGHL Schol. Υ 125. Cram. Ep.
 423, 16. ὑπερμόρον D. ὙΠΕΡΜΟΡΟΝ Syr. ὑπέρμορον ES Cant. Rom. —
 31 ὡς A. κρονίδης πόλεμόνδε θεοὶ δι' H. ἔγειρε ACDGL Syr. ἄγειρε
 Vrat. d. ὄρωρε Vat. — 32 πόλεμον δὲ AD. ΠΟΛΕΜΟΝΔΕ Syr. — 33
 παλάς L. — 34 ποσιδάων A Syr. ποσειδ A in marg. ἢ δὲ — ἠδ' H. —
 35 ἐπὶ A. ἐνὶ GHLS. ἐνὶ D. πευκαλίμοισι L. κέκασται HL Lips. Vrat. b.
 d. Mosc. 2. Flor. Rom. κέκαστο ACDEGS Syr. — 36 ἅμα: ἀρα Cant. —
 37 ὑπο ADH. ἀραιαί A: ceteri ἀραιαί. — 38 τρῶας L. κορυθαίολος A.
 κορυθαίολος DEGH Flor. Rom. ΑΥΤΑΡ' Syr. — 39 ἠδ' Apoll. Soph.
 19, 26. — 40 ξάνθος τε ACD. ξανθός τε H. φιλομειδῆς EGL Townl.
 Lips. edd. vett.

A. c. 28 ἀρίσταρχος καὶ δέ τι μιν διὰ τοῦ ἰ Didymus. — 30
 ὑπέρμορον Aristarchus, Aristophanes, Ptolem. Ascalonita cum pleris-
 que: ὑπὲρ μόρον Heliodorus, conf. Schol. B 155. Apoll. Soph. 160, 18.
 Cram. Epim. 442, 32. Eust. 1193, 57. τινὲς γράφουσιν „οὐ μέντοι μοῖρ'
 ἐστὶν ἔτι ζωοῦ Ἀχιλλῆος Ἰλίου ἐκπέρθαι εὐναϊόμενον πτολίεθρον. πέρρει
 δουράτεος ἵππος καὶ μήτις Ἑπειοῦ“ Schol. V. — 35 ἀρίσταρχος κέκασται,
 οὐ διὰ τοῦ ὁ κέκαστο Didymus.

εἵως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τέιος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 45 δειδιότας, ὅθ' ὀρώντο ποδῶκεα Πηλεΐωνα
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἴσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὀμιλον Ὀλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσκόος, αὔε δ' Ἀθήνη,
 στᾶς ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεο ἑκτός,
 50 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ.
 αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴκος
 ὀξύ, κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε πὰρ Τιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
 ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύναντες
 55 κύβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν.
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν· αὐτὰρ νέρθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 60 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

V. l. 41 ἕως G. — 42 * τέιος: τέως CDHL et Heynii omnes.
 ΤΕΙΩC Syr. τέως δ' AGS. ἐν ἄλλῃ τόφρα δ' ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον
 Α. μέγ' ἐκύδανον ADGHS. μέγα κύδανον CEL Lips. Harl. Vrat. b. A.
 ἀχιλλεὺς C. — 43 ΑΠΕΠΑΥΤ' Syr. conf. C 248. — 44 τρῶας L. τρόμος
 δεινός L Lips. ἐπήλυθε C Mose. 2. — 44—46 omitt. Syr. add. 2. man. in
 marg. — 48 λαοσκόος A. — 49 ὅτε AC 1. man. G Syr. ὅτ' H. ἐντός
 Baroco. — 50 ἐριδούπων Lips. — 51 ὦρτο δ' Ἄρης Strabo XIII, 597.
 — 52 πόλεως DES Rom. τρώεσσι L. — 53 παρ DH. θεῶν ADL Ven.
 B. Harl. Hesych. II, 312. Suidas II, 1, 43, 13: θεῶν CH Syr. θεόν G.
 θεῶν ἢ θεῶν Eust. 1195, 26. τὸ δὲ θεῶν ἐπὶ καλλικολώνῃ γράφεται καὶ
 θεῶν ἦτοι τρέχων Eust. 1195, 39. καλλικολώνῃ A. — 54 ὡς A. μάκαροι
 S. ὀτρύναντες CD. ὀτρύναντες A. ceteri ὀτρύνοντες. — 56 δὲ βρόντησε
 A Syr. Vrat. b. δ' ἐβρόντησε CEGHLS. ἐβρόντησε D. ΠΑΤΗΡ Syr. —
 57 ΝΕΡΘΕ Syr. ἐνερθε ceteri. ποσειδάων A Syr. ποσειδ A in marg.
 ἐτίναξε ACDEG Syr. — 58 ἐπεινὰ L Lips. — 59 πολυπίδακος A. πολυ-
 πίδακος CL Syr. Lips. Ven. B. Townl. Bekk. An. 738, 25: πολυπιδάκου
 DEGHS edd. vet. Rhet. Gr. III, 192, 7, 228, 10, 246, 15. — 60 τρώων
 L. πόλεις A Vrat. b. sed A in marg. πόλις. καὶ τείχος S Cant.

A. c. 42 τέιος. conf. H. U. 234. — 53 θεῶν Aristarchus: Hero-
 dianus θεῶν. — 57 ἐνερθε: ἀρίσταρχος ἰακῶς αὐτὰρ νέρθε Didymus. —
 59 οὕτως ἀρίσταρχος πολυπίδακος, ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus.

- ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἀνέρων Ἀιδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἴαχε, μὴ οἱ ὑπερθε
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 65 σμερδαλέῳ εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
 ἄντα δ' Ἐνυαλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 70 Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδείῃ
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·
 Λητοῖ δ' ἀντέστη κῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
 ἄντα δ' ἄρ' Ἠφαίστιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Κράμανδρον.
 75 ὥς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἵκαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστα ἐθυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσκόος ὦρσεν Ἀπόλλων
 80 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνήκε δέ οἱ μένος ἡΰ·
 υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἵσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσιάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,

V. L. 61 ἔδδεισεν libri. ἔδδεισε E. ἄναξ ἀνέρων L. — 62 ἄλτο C.
 οἱ omitt. D. μὴ οἱ ἔπειτα Rhet. Gr. I, 254, 21. ὑπερθε ACDGH Syr.
 — 63 ποσιδάων A Syr. ποσειδ A in marg. — 64 φανείη CEG Plato
 Rep. III, 386 D: φανήη D. φανήη H Townl. φανήη L Syr. Lips. Mosc.
 2. φανήη Harl. φανήη Vrat. b. d. φανήη A. — 65 ΠΕΡ' Syr — 66
 συνιόντων E. — 67 ποσιδάωνος A Syr. ποσειδ A in marg. — 69 ἐνυά-
 λιοιο L. — 70 ἀντέστη χρυσηλάκατος A. — 71 ἄρτεμις ἀγροτέρη Apoll.
 Soph 97, 31, conf. Φ 471. ἐκάτη τε D, corr. eadem manus ἐκάτοιο. —
 72 ἀντέστη A. — 73 ἄρ HL. — 74 κάμανδρον L Harlei. — 75 ὥς A.
 οἱ μὲν C. ΑΥΤΑΡ' Syr. ἀχιλλεύς C. — 77 πριαμίδου Vrat. A. γὰρ ῥα L.
 μάλιστα ἐ C Ven. B. Mosc. 2. μάλιστα γε ADEGHLS Syr. — 79 λαοσκόος
 A. — 80 ἐνήκε A. — 81 υἱεὶ CDGHLS, conf. Γ 174. Φ 141. δ 10. Ξ
 115. Ω 61. — 83 τρώων L.

A. c. 62 ἄλτο: ἐν ἄλλῳ ἐκ θρόνου ὦρτο, οὕτως καὶ ἡ μασσαλι-
 τικὴ Didymus. — 72 κῶκος: κυκλὸς Tyrannio. — 77 ἀρίσταρχος μά-
 λιστα ἐ, μάλιστα αὐτόν Didymus.

ὡς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπὶ σχο οἰνοποτάζων,
 85 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
 Πριαμίδῃ, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
 οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 90 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσίῃ ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι,
 πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρὰ τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 95 ἦ οἱ πρόσθεν ἰούσα τίθει φάος ἠδὲ κέλευεν
 ἔγχεϊ χαλκίῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
 αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς τοι γόν' ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 100 πρὶν χρόος ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεὸς περ
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ρέα
 νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὐχεται εἶναι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰγιγενέτην

V. l. 84 ὡς ACDGHLS Cant. Barocc. Mor. Ven. B. Vat. Vrat. b.
 d. A. Suidas II, 2, 292, 21. τὰς E Syr. edd. vett. correx. Heynius.
 τρώων L. ὑπὶ σχο ACDH ex corr. Townl. Mosc. 2. Ven. B. Vrat. d.
 ὑπὶ σχο EGLS Syr. Suidas I. l. conf. Ψ 195. — 85 * πολεμίζειν: libri
 πολεμίζειν, conf. B 328. K 451. N 644. O 179. Q 667. — 86 προσέειπε
 ACDGH Syr. — 87 τί με omitt. L. — 89 νῦν omitt. S. γὰρ δὲ DG Flor.
 πρῶτον C. ἀχιλλῆος E. — 91 ἡμετέρῃσι CDE Syr. — 92 λυρνησσὸν L.
 πήδασσον C. — 93 ἐπῶρσε Townl. τε omitt. C. γούνατα L. — 94 ἦ κε
 δάμην H. ἀχιλλῆος C. — 95 φάος εἶδ' G. ἦδε κέλευεν H. ΗΔΕΚΕΛΕΥΕΝ
 Syr. vulgo ἦδ' ἐκέλευεν. ἐκέλευεν D Mor. Mosc. 2. — 96 λέλεξας L.
 τρώας L. — 97 τῷ ACDHL Syr. τῷ G. ἀχιλλῆος E. — 98 omitt. D. —
 99 δ' ἄλλων G. τοῦδ' C Schol. Φ 169. ἰθὺ DEHL: ἰθὺς CG Syr. edd.
 vett. Schol. Φ 169 (Aristonici). ἀν τοῦ ἰθὺς πέτεται βέλος? ἐν ἄλλῳ
 ἰθὺ χωρὶς τοῦ τ A. — 100 διελθέμεν DEHLS Lips. edd. vett. διελθεῖν
 ACG. γρ. διελθέμεν A. — 101 τείνειε CDE Syr. Lips. Flor. Rom. οὐ κε
 AC Harl. Townl. οὐ με καὶ μάλα L Lips. ρέα GL Lips. Rom. — 102
 νικήσει: νικήσῃ Vat. Bentley νικήσει. — 103 ἌΝΑΞ ΑΝΔΡΩΝΑΓΑ-
 ΜΕΜΝΟΝ Syr. suprascr. 2. man. ΕΚΑΕΡΓΟΚΑΠΟΛΛΩΝ. — 104 ἀλλὰ
 γε CDH et olim vulgo. ἀλλ' ἄγε AEGL Rom. Harlei. αἰγιγενέτοισιν L.

A. c. 84 οὕτως διὰ τοῦ τ ὑπὶ σχο Didymus.

- 105 εὔχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
ἐκγεγάμεν, κείνος δὲ χερεῖονος ἐκ θεοῦ ἐστιν.
ἡ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ σε πάμπαν
λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
110 ὥς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν,
βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίαιος πάϊς λευκώλενον Ἥρην
ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
ἡ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
115 φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη,
ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα.
Αἰνείας ὃδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρυνώμεν ὀπίσσω
120 αὐτόθεν· ἡ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλλῆϊ
παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
δευέσθω, ἵνα εἰδῇ ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
ἄθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶνιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηιοτήτα.
125 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃαι
σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἄσκά οἱ αἶσα
γενομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

V. L. 105 δὲ σε φασι CGHL. δὲ σέ φασι ADE. — 106 ἐστιν CDHL.
ἐστίν AG. ἐστιν E. — 107 ἡ μὲν C. ἐσθ' ADE: ceteri ἐσθ'. ἡ δ' CGL. —
108 μὴ δέ CHL Et. Mg. 139, 25. — 110 ὥς A. — 111 δια A. — 113
ἐλθὼν pro ἰὼν H. ἀναουλαμὸν D. — 114 ἡ δ' D. ἡ δ' CGHL. καλέσασα
ACDGHLS Syr. et Heynii omnes. μετὰ CDH Syr. ἔειπε ACDGH Syr.
— 115 ποσιδαὼν A Syr. ποσειδ A in marg. ποσειδάων L Cant. Harl. —
116 ἡμετέρησιν E. — 119 ἀποτροπώμεν G. ἀποτροπώμεν S Cant. —
η.

120 εἴ τις S. εἵτις Cant. Vat. ἀχιλλῆϊ D. — 121 παρσταίῃ A. μὴ δέ CL.
— 123 οἳ δ' D. οἳ δ' CGL. τοπάρος DL. ΠΕΡ' Syr. — 124 τρωσὶν L.
ἀμύνουσι D Lips. — 126 τῆς δὲ G. πάθῃαι ACDEG. ΠΑΘΗCΙ Syr. πάθῃ
τε Lips. ἵνα μὴ — σήμερον (127) omitt. L. — 127 ἄσκά οἱ CDG. ἄσκά
L. — 128 γενομένῳ libri, Bachm. Anecd. II, 107, 16. Euseb. Praep.
Ev. VI, 8, 2; 5. Plutarchus Consol. ad Apoll. 31. γενομένου Schol.
Theocr. I, 129. conf. K 71. Ψ 79. Ω 210. δ 208. η 198.

V. L. 105 δὲ σέ Ptolem. Ascalonita. — 114 ἀρίσταρχος ἄμυδις στή-
σασα Didymus. Zenodotus ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς ρεία ζῶντας
teste Didymo et Aristonico. ἡ δ' Aristarchus et Herodianus. ἄμυδις
Herodianus, ψιλῶς. — 125—128 ἀθετοῦνται κτίχοι τέσσαρες Aristoni-
cus. — 128 asteriscus; ὁρθῶς Ω 210.

- εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμφῆς,
 130 δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
 τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 "Ἡρη, μὴ χαλέπαινε παρέκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
 οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοισι θεοὺς ἔριδι ζυνελάσσαι
 135 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτεροί εἰμεν]·
 ἄλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κίοντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆς ἵχχωσι καὶ οὐκ εἴωσι μάχεσθαι,
 140 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὀρεῖται
 φυλοπίδος· μάλα δ' ὤκα διακρινθέντας δῖω
 ἄψ ἵμεν Οὐλυμπον δὲ θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίῃφι δαμέντας.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο κυανοχαίτης
 145 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
 ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,

V. l. 130 ἔλθοι L Lips. — 131 χαλεπὸν D. φαίνεσθ' C. — 132 πο-
 σιδάων A Syr. — 133 παρέκ G Flor. παρεκ CDL. παρέκνοον S Cant.
 οὐδέ τι σε ACDGL. οὐδέ τέ σε E. — 134 ζυνελάσαι Vrat. A. edd. vett.
 — 135 omitt. CD in textu EL Vat. Townl. Vrat. b. d. Lips. in t. Cant.
 in t. Harl. in t.: habent AGHS Syr. Mor. Barocc. Mosc. 2. Flor. et in
 margine D Lips. Cant. Harl. in G et Flor. adscriptum est νόθος. ἐπεὶ ἡ
 A. ΕΠΕΙΗ Syr. ἡμεν edd. εἰμεν Barocc. — 136 καθεζώμεθα EG. —

137 ἐσκοπιήν L. — 138 ἡδέ κ' L. ἄρχωσι CDEHS Syr. Rom. Herodianus
 περὶ σχηματῶν 61, 13 ed. Dind. Lesbos π. σχημ. 180. Schol. Theocr.
 VI. 1. Schol. E 162. 774. C 514. Rhet. Gr. III, 101, 27. Eust. 1160, 2.
 ἄρχωσι A. ἄρχωσι A in marg. LS Cant. Harl. Flor. Tzetzes Alleg. 330.
 ἡ: ἰδὲ S Cant. — 139 ἀχιλῆ D. — 140 παραυτόφιν AD. παρ' αὐτόφιν C.
 ὀρεῖται ἢ ὀρεῖται E. libri ὀρεῖται cum Et. Mg. 633, 13. γράφεται καὶ
 ἐτύχη Paris. — 141 διακρινθέντας CDL Cant. Mor. Lips. Rom. Eust.
 1200, 48; sed 1200, 56 διακρινθήμεναι δῖω. — 142 οὐλυμπον δὲ AD. —
 143 ὑπο A. ἀνάγκη ἱφί ACDGLS Syr. ἀνάγκης ἱφί Harl. ἀνάγκη ἱφί
 Flor. ἱφί E, omisso ἀνάγκη. γρ. ἀναγκαίῃφι A, ita H Vrat. d. δαμέντες
 D. — 144 κυανοχαίτης A. — 145 ἡρακλείος L. — 146 τρῶες L. — 147
 ἀλέαιτο AHLS Syr. Lips. Vat. ἀλέοιτο DG edd. vett. Schol. Pind.
 Nem. I, 96. Plutarchus Plat. Quaest. 3, 4. ἀλέαιτο ἢ ἀλέοιτο Eust.
 ἀλέηται Barocc. Mor. ἀλέατο C.

A. c. 138 ἀρίσταρχος προκρίνει τὴν διὰ τοῦ π γραφὴν· γράφεσθαι
 ζ φησι καὶ διὰ τοῦ η ἀρχῆς Didymus. ἀρχῆς Zenodotus. τινὲς δὲ
 γράφουσιν ἀρχῆς Eust. 1200, 55. ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων· οὕτως Ἀρίσταρ-
 χος. γράφεται εἰ δέ κεν ὡς ἀρχωσιν Ἄρης καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων Schol. V.

- ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἡϊόνος πεδίων δέ.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔζητο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 150 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο·
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σὲ ἦϊε Φοῖβε καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
 ὥς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεῖατο μητιόωντες
 βουλὰς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 155 ὤκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἥμενος ὕψι κέλευε.
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίων, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἦδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 ὀρнуμένων ἀμυδῖς. δύο δ' ἄνδρες ἔζοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 160 Αἰνείας τ' Ἀγχιτιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θούριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς,
 165 αἰντής, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάσιν
 ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὃ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθόων αἰζηῶν

V. L. 148 σεύετο D. σεύατο Vat. σεύοιτο Harl. Vrat. A. πεδίων δέ
 A. — 149 ποσειδάων A Syr. ἀρ A. ἀρ GL. καταρέζετο CD. ΚΑΤΑΡΕΖΕΤΟ
 Syr. — 150 ἀμφὶ D. ἀρ ADGL. πάντες δὲ ἀρρηκτον E. — 151 οἱδ' CGL.
 καθίζον CDEGL. ἐτέρως ἐκάθιζον Schol. Υ 53. καλλικολώνης AC. —

152 ἀμφὶ A. — 153 ὥς AD 1. man. μὲν ῥ' ἀπάνευθε S Cant. Vrat. d.
 καθήατο LS Barocc. Mor. Lips. — 155 ὤκνεον Townl. κέλευε ACDGL

Syr. — 156 καὶ ἐλάμπετο ACDEGLS. ΕΛΑΜΠΤ . . . Syr. — 158 δύο C.
 δύο D. γράφεται καὶ ἀμυδῖς δὲ δύο ἄνδρες Paris. — 159 ἀμφοτέρω G.
 — 160 versus, quem omitt. Barocc., in Syr. et Cant. ante 159 est collo-
 catus. τ' omitt. L. ἀχιλεύς C. δῖος δδυσσεύς D. — 162 κόρυθα βριαρῇν
 Zonar. Lex. 1409. ΑΤΑΡ Syr. αὐτὰρ C. — 163 γράφεται καὶ τίνασσων
 Paris. — 164 ὥς A. — 165 μεμάσι D. — 166 ἀγρόμενος Eust. 28, 46.
 ὃ δὲ κρείων (κρείον Lips.) ἐρατίζων L Lips. — 167 ἀρηιθόων G.

A. c. 152 ἦϊε Aristarchus: ἦϊε Crates et Herodianus, cf. H. T.
 274. — 155 κατ' ἑνία διὰ τοῦ ὁ ὤκνεον Didymus. — 156 ἀρίσταρχος
 ἰακῶς λάμπετω Didymus, conf. Z 319. Θ 494. Ξ 35. Ψ 163. δ 659.
 B 510. N 260. sed plerumque in hac sede post καὶ augmentum non
 solet omitti, conf. A 106. N 609. Ψ 617. Ω 571. β 106. Z 9. 10. η 61.
 γ 206. ρ 367. 412. τ 151. ω 141. 444. H. U. 86. — 166 ἀγρόμενοι
 Aristarchus.

δουρὶ βάλη, ἔαλε τε χανῶν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 170 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκίων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν, ἣ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίῳ·
 ὡς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ

175 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν
 ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 180 ἐλπόμενον Τρῳεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοις
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναρίξης,
 οὐ τοι τοῦνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
 εἰς γάρ οἱ παῖδες, ὃ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἦ νύ τί τοι Τρῳες τέμενος τάμον ἔσοχον ἄλλων,
 185 καλὸν φυταλῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι,
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέειν.

V. L. 168 ἔαλε G. ἔαλε τε C. — 169 γίγνεται L Syr. γίνεται AC
 DEGH Lips. Rom. ἐν δέ τε A. OBPIMONH̄TOP' Syr. — 170 οὐρῇ τε
 L. πλευράς καὶ L Cram. An. Ox. III, 111, 22. ἰσχίον Rhet. Gr. I, 264,
 27. — 171 μαστίεται αἰὲ δ' αὐτὸν D. μαστίετ' αἰὲν δ' S Cant. αἰεὶ δ'
 Vrat. A. ἔε L Et. Mg. 66. 6. 642, 6. Apollon. de Pron. 58 B. 103 A.
 107 A. Cram. Ep. 301, 26. αἰεὶ δ' αὐτὸν Schol. Nicand. Ther. 123. ἐπὶ
 δ' αὐτὸν Cram. An. Ox. III, 111, 23. μαχέσθαι CL Lips. Harl. Barocc.
 μάχεσθαι S. ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει Bachm. Anecd. II, 70, 5. — 174 ὡς
 AD 1. man. ἀχιλῆ D Schol. O 339. — 176 οἶδ' CGL. — 177 ἀχιλεὺς C.

— 178 τί σὺ A. τί νύ Lips. τόσσον G. ἀπελθὼν L Harl. Vat. ^αἀπελθὼν
 A. — 179 ἦ CGL. μάχεσθαι S. — 180 τρῳεσσιν L. ἵπποδάμοις CD.
 ἵπποδάμοις A. — 181 εἴ περ E. εἴ κεν μ' ἐξεναρίξης Vrat. A. ἐξεναρί-
 ξεις ES Cant. Barocc. Mor. — 182 τοῦνεκά σέ L. χερὶ C. χερσὶ DEG
 Vrat. A. Flor. Rom. — 183 εἰς ACLS Cant. Mor. Barocc. Vat. Lips.
 Townl. εἰς DEGH edd. vet. γάρ οἱ H. ὃ δ' D. ὅδ' CGH Vrat. A. ἀεσσί-
 φρων C. — 184 ἦ E. νύ τι τοι ACG. νύ τι τοι L. τρῳες L. — 185 κα-
 λόν: ἐσθλόν AC Barocc. Mor. γρ. καλόν A. — 186 κτείνεις D. τὸ ῥέειν
 H (ai 2. man.). τὸδ' ἔρδειν L. τὸδ' ἔρξειν Barocc. τότε ῥέειν Lips.

A. c. 170 γρ. ἀμφοτέρωσθε ἐν τισιν οὐ φανλῶς Didymus. — 174
 Ἀχιλῆ': alii Ἀχιλῆ, conf. Schol. O 339. — 180—186 ἀθετοῦνται
 Aristonicus.

- ἤδη μὲν σέ γε φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι.
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο μούνον ἐόντα
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὁρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 190 καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετατροπαλίζεο φεύγων.
 ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρὶ,
 ληιάδας δὲ γυναῖκας ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 195 ἀλλ' οὐ νῦν σε ρύεσθαι οἴομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ
 βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' ἀντίος ἵστας ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνων.
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 200 Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσι γε νηπύτιον ὥς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ κάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἥδ' αἴκυλα μυθήσασθαι.
 ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
 205 ὅψαι δ' οὐτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὐτ' ἄρ' ἐγὼ σούς·
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίαια

V. L. 187 μὲν σέ γε φημι AH. μὲν σὲ γε φημί C. 2. man. (1. man. omitt. γε) L. φημὴ G. vulgo μὲν σέ γε φημί. φοβῆσαι DHLS Cant. Harl. Vat. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. A. φόβησα ACE bis G edd. vet. — 188 ἢ CDEGHL. ὅτ' H. ἀπὸ L. — 189 πόδεσσι ACDEG Strabo XIII, 607. πόδεσι H. — 190 τότε δ': πρὶν δ' Et. Mg. 345, 36. Et. Or. 62. 28. μετετροπαλίζεο CDGS Cant. Harl. Mosc. 2. Flor. hunc versum omittit Strabo XIII, 607. — 191 ἔνθεν: κείθεν Strabo l. l. λυρνησσὸν L Lips.

λυρνησσὸν C. — 193 ἡμαρ D. — 194 ἐρρύσατο omnes, conf. ad B 859. — 195 σὲ ρύεσθαι ACEGHL Barocc. Harl. Townl. Vrat. A. σ' ἐρύεσθ' D. νῦν ἐρύεσθαι S. ἐνὶ D. — 196 ἀναχωρήσαντα G. κελεύω: κέλομαι E Rom. — 197 μὴ δ' CDHL. ἐμοῖο E ter Vrat. b. — 200 μ' omitt. S

Cant. ὥς A. — 201 δειδίξεσθαι A. — 202 ἢ μὲν A. ἡμὲν H. — 205 οὐ-

τάρ D. οἶδας C. ἄρ ἐγὼ ADEGHL. hunc versum omitt. Pseudoplat. 61, 35. — 206 πηλεΐος G. εὐγονος G. — 207 μητρὸς τ' ACL Mor.

A. c. 188 ἡ ῥίανου καὶ ἀριστοφάνους βοῶν ἐπὶ οὐκ ἀχαρίτως Didymus. ἐν τῇ Χίᾳ δὲ βοῶν ἐπὶ Schol. AB. ἀπο Herodianus: alii ἀπό. — 195 σὲ ρύεσθαι: οὕτως ἀρίσταρχος ἐρύεσθαι χωρὶς τοῦ σὲ Didymus. — 195—198 ἀθετοῦνται. asterisei; ὁρθῶς P 30—33. — 205—209 ἀθετοῦνται στίχοι πέντε Aristonicus.

- εὔχομαι ἐκτεγάρμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη·
 210 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
 χήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσιν ἐν νηπυτίοισιν
 ὠδὲ διακρινθέντε μάχης ἔξ ἀπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
 ἡμετέρεην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴασι·
 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω Ἴλιος ἱρὴ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπὸ πύργῳ ἔσκεον πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 220 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τοῦ τριχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι.
 τῶν καὶ βορέης ἡράσσατο βοσκομενῶν,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
 225 αἰ δ' ὑποκυάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλους.

V. l. 209 δέ μοι ἔστ' CGHL. — 210 ἕταροί γε CD. — 211 γὰρ φημ' D. ἐπέεσσιν τε Barocc. — 212 διακρινθέντε CEG Barocc. Rom. διακρινθέντες HL. διακρινθέντες Lips. ἔξαπονέεσθαι ACDEGHLS. — 214

ἴασι D. — 215 αὖ: ἄρ LS Cant. Lips. Vrat. d. αὖ A. τέκετο: τέτοκεν Tzetzes Alleg. 378. νεφεληγερέτα A. — 216 κτίσσε E Vrat. A. Flor. κτίζε G. — 218 ἀλλ' ἔθ' G. αἰ ῥά θ' ὑπὸ πύργῳ Apoll. Soph. 160, 16. ἔσκεον libri mei, Strabo XIII, 592. Apoll. Soph. ἔσκουν E Plato Legg.

III, 681 E. πολυπίδακος AL Mor. Harl. Lips. πολυπιδάκος C (ou 2. man. add.): πολυπιδάκου DEGHS edd. vett. Apoll. Soph. 160, 16. Plato l. l. Strabo XIII, 592. Pseudoplut. 61, 41. γρ. πολυπιδάκου A. — 221 τριχίλιοι Maximus Tyrius Diss. XXXIX, 1. κάτα ADG: καταβουκολέοντο CE HL Vrat. A. Mor. Rom. Max. Tyr. l. l. — 222 ἀταλῇσι ACDE. ἀταλῇσιν H. ἀταλοῖσιν L Barocc. Lips. Vrat. b. ἀπαλῇσι G. ἀπαλοῖσιν Vrat

A. — 223 ἡράσατο L. ἡράσατο Lips. ἡρήσατο S. — 224 huic subiunctus est in C man. rec. S in marg. versus ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν, quem codd. Cant. Harlei. post 223 habent. — 225 αἰ δ' ADH. αἰδ' CGL. ὑποκυάμενοι CGLS Lips. edd. vett. ὑποκυάμενοι ADEH. δύοκαίδεκα A. δυοκαίδεκα CL.

A. c. 213* εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ ταῦτα δαήμεναι Aristarchus (ἀπαρέμφοτον ἀντὶ προστακτικοῦ Aristonicus), vide Nicanorem ad Z 150. Aristarchus εἰδῇς: εἰδῇς Tyrannio, conf. Schol. Z 150. α 174. — 218 πολυπίδακος Aristarchus, cf. H. T. 343. — 221 κάτα Herodianus. — 224 τινὲς γράφουσιν „ἵππῳ δ' εἰσάμενος ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ“ Schol. A. altera scriptura est Aristarchi. — 225 δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus, conf. H. T. 228.

- αἶ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ Ζεῖδωρον ἄρουραν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεὸν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
- 230 Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσιν ἄνακτα·
 Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσκάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
 τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰοχοεῦιν
- 235 κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πρίαμόν τε
 Λάμπόν τε Κλυτίον θ' Ἰκετάονά τ', ὅζον Ἄρηος.
 Ἀσκάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
- 240 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὥς,
- 245 ἔσταότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηιοτήτος.
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι

V. L. 226 αἶ δ' D. αἶδ' CGHL. ἀλλ' ὅτε δὴ Rhett. Gr. III, 221, 25.
 δη
 ὅτε μὲν A. αἶδ' ὅτε δὴ Schol. Apoll. Rhod. I, 184. ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης D et in marg. man. rec. γράφεται καὶ ἐπὶ Ζήδ ἄρουραν. — 227 καρπῶν S Flor. — 229 * ἐπὶ: libri ἐπὶ. — 230 τρῶα L. ἐριχθόνιος D. τρώεσιν L. — 231 τρωὸς L. τρωῖ Et. Gud. 537, 10. Cram. Ep. 404, 29. ἀμύμονες ACDEGS edd. vet. Et. Gud. 537, 10. Cram. Ep. 404, 29: ἀμύμονος HL Vrat. b. A. Mosc. 2. conf. A 692. E 115. — 232 Ἴλος GS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 233 δὴ καὶ κάλλιστος H. — 234 τὸν libri, Apollon. de Pron. 60 A. Schol. Apoll. Rhod. III, 114. δν καὶ Apoll. de Synt. 153, 1. Euseb. Praep. Ev. VIII, 14, 7. ἀνηρείψαντο A. — 235 οὐνεκα E. μετείη G. — 236 Ἴλος GS Lips. Cant. Vrat. d. Flor. — 238 λάμπόν τε A. κλυτίον L. κλυτίον τ' Lips. — 239 ὃ δ' DL. ὅδ' CH. ἄρ' ADEGHL. ἀγχίσην A. — 240 δὲ τέχ' Vrat. d. — 242 δ' ἀνδρεσσιν D. ἀνδρεσσιν Lips. — 243 ὅπως E. δ ACDGHL Orionis Anthologigignomicum V, 13 (ed. Meinecke. pg. 256). κάρτιστος DH. κ' ὅχ' ἀριστος AC. ἐν ἄλλω ὃ γὰρ κ' ὅχ' ἀριστος ἀπάντων A ut in textu. — 244 ἀλλά γε DL.

A. c. 228 ἀρίσταρχος ἀλλ' ὅτε δέ, ἄλλοι δὲ ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ τοῦ ἡ Didymus. — 234 κατ' ἕνια τὸν μὲν ἀνηρείψαντο Didymus. ἀνηρείψαντο Aristarchus: ἀν ἡρείψαντο Apollonius Theonis. — 235 asteriscus; οὐκ ὁρθῶς ο 251.

- πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηὺς ἐκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο.
 στρεπτή δὲ γλῶσς' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 250 ὅπποιόν κ' εἶπρηθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο.
 ἀλλὰ τί ἦ ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
 αἶ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦς' ἀλλήλησι μέσῃν ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
 255 πόλλ' ἑτέα τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θάσσον
 γευόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείρην.
 ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ κάκει ἦλασεν ὄβριμον ἔγχος,
 260 μερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ κάκος μῦκε δουρὸς ἀκκῆ.

V. L. 247 οὐδ' αὖ D. ἐκατόζυγος A. ἐκατόζυγος CDEGHS Townl.
 Vrat. d. A. Flor. Rom. ἐκατόνζυγος L Lips. Schol. Pind. Pyth. IV, 501.
 ἀροιτεο G. — 248 στρεπτή H Vrat. d. δέ τε γλῶσς' D. ἐνὶ D. ἐνὶ Pseudo-
 plut. 151, 51. — 250 ὅποιον EL Lips. ἐπακούσης Pseudoplut. 151, 51.
 Eust. 1312, 43. — 251 τί ἦ A. τῇ E: κατὰ δέ τινα τῶν ἀντιγράφων
 γράφεται ἀλλὰ τῇ Eust. 1206, 57. καὶ νείκεα: ἐν ἄλλῃ καὶ ὀνειδέα A.
 ἀνάγκη AG. — 252 γυναῖκες Vrat. A. — 253 περὶ EL. περὶ D. θυμοβό-
 ροιο C. — 254 ἀγυιάν CL. — 255 πόλλ' ἑτέα τε καὶ οὐκί A in marg.
 C post ras. DEGHLS et Heynii libri. πολλὰ τὰ τε καὶ οὐκί A Ven. B
 et fortasse C 1. man. χόλος δέ καὶ C. κατακελεύει D pro καὶ τὰ κελεύει.
 — 256 ἐπέεσσιν μετατρέψεις AC. γρ. ἀποτρέψεις A, ita E Cant. Vat.
 Mosc. 2. ἀποτρέψης Vrat. A. ἀποτρέψεις μεμαῶτα ἐπέεσσιν D. — 257
 μαχέσασθαι Harl. ἀλλὰ γε D. θάσσον G. — 259 ῥα CDGHL. δινῶι A. ἦλασε
 χάλκεον DL Lips. edd. vet. ἦλασεν ὄβριμον AEGHS Cant. Mor. Harl.
 Vrat. A. Mosc. 2. ὄβριμον C Cram. An. Par. III, 26, 32. — 260 μερ-
 δαλέον G Cant. Vrat. A. Flor. μερδαλέω H. μερδαλέον S. ἀμφὶ D.
 μῦκε G. ἀκκῆ EGLS.

A. c. 251—255 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 251 τί ἦ: ὁ ἦ τῷ
 μὲν τί ὑποτασσόμενος δέυνεται. τῷ δὲ ἐπεὶ περιπᾶται Cram. An. Par.
 III, 291, 8. conf. Schol. A. — 255 πολλὰ τὰ τε καὶ οὐκί: οὕτως ἀρίσταρ-
 χος. ἄλλοι δὲ πολλὰ τ' ἐόντα τὰδ' οὐκί (sic) Didymus. οὕτως Ἀρίσταρ-
 χος πολλὰ τὰ τε καὶ οὐκί, τὰ τε ταῖς ἀληθείαις ὄντα καὶ μὴ. τὰ δὲ
 φαυλότερα τῶν ἀντιγράφων „ἑτέα“ ἔχει, τουτέστιν ἀληθῆ Schol. A. τὰ
 δὲ εἰκαίτερα τῶν ἀντιγράφων πόλλ' ἑτέα τοι Cram. An. Par. III, 291,
 10. ἐν δὲ τῷ πολλὰ „ἑτέα τε καὶ οὐκί“ γράφουσιν οἱ παλαιοί, ὅτι τὰ τῶν
 ἀντιγράφων εἰκαίτερα ἔχουσι τὴν τοιαύτην γραφήν, τὰ δὲ ἀκριβέστερα
 οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὅτι „πολλὰ τε ὄντα καὶ οὐκί“, ὅ ἐστι πολλὰ ἀληθῆ καὶ
 ψευδῆ Eust. 1206, 64. πολλὰ τε ὄντα καὶ οὐκί: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, ἀντὶ
 τοῦ τὰ τε τῆς ἀληθείας ὄντα καὶ οὐ Schol. V, cui fides est nulla. —
 259 δεινῷ κάκει ἔλας Aristarchus teste Didymo. conf. Cram. An. Par.
 III, 291, 11. Eust. 1207, 7.

- Πηλείδης δὲ κάκος μὲν ἀπὸ ἔο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχο
 ρέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 265 ὥς οὐ ῥηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
 οὐδὲ τὸτ' Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχο
 ῥήξε κάκος· χρυρὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 ἀλλὰ δὴ μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 270 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἦλασε κυλλοποδίων,
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέριοι,
 τὴν δὲ μίαν χρυσήν· τῇ ῥ' ἔσχετο μέλινον ἔγχο.
 δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχο,
 καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσιν,
 275 ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἥ λεπτότατος θεὸς χαλκός,
 λεπτοτάτῃ δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἥ δὲ διὰ πρὸ
 Πηλῖας ἦϊζεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἔαλε καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
 δείσας· ἐγχείῃ δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 280 ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους

V. L. 261 πηλείδης μὲν κάκος ἀπὸ ἔο D. — 262 δολιχόσκιον A. —
 263 ρέα δ' ἐλεύσεσθαι ACDGH. ρέα διελεύσεσθαι S Townl. Schol. A
 439. ρέα δι' ἐλεύσεσθαι Lips. ρέα διελεύσεσθαι L. — 264 καταφρένα D.
 — 267 ὄβριμον CHL Lips. — 269 δύο E bis S Lips. Schol. Φ 165.
 Cram. An. Par. III, 26, 35. ἔλασσε E Vrat. A. δια AH. αἱ δ' D. αἶδ' CGH.
 ἄρ ADEG. αἱ γὰρ L. τινὲς γράφουσι δύο μὲν θλάσσε (sic) Eust. 1208, 9.
 — 270 ἐπὶ G. — 272 χρυσήν ACDEGHL Schol. Δ 138. Υ 271. χρυσήν
 Heyne. μέλινον ACEH Vrat. A. Mosc. 2. Rom. Porphyrius ad Υ 271.
 χάλκεον DGL cum aliis. Aristoteles Poët. 25. — 273 ἀχιλεὺς D Rom.
 δολιχόσκιον A. — 274 πάντοσε ἴσιν DEGLS Lips. Vrat. A. πάντοσε,
 ἴσιν A. — 275 ὑπὸ CDEGHL. ὑπο A. — 276 ἥ δὲ CG. διὰ πρὸ G Schol.
 Π 669. Υ 323. vulgo διαπρὸ, ita ACDEHL Rom. — 277 ἦϊξε DEGL 1.
 man. Lips. Flor. — 278 ἔαλε L. ἀπὸ: ὑπὸ Bekk. Anecd. 1146. ἀνέσχε
 ACEGL. — 279 ἄρ ACDEGHL. ὑπὲρ A. ἐνὶ AD. — 280 ἱεμένη D. δια CDL.

A. c. 261 ἔο: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀπὸ οὗ Aristonicus, conf.
 Apoll. de Pron. 97 A. de Synt. 163, 10. 164, 3. — 263 ἀρίσταρχος ἔξω
 τοῦ τ ρέα Didymus, conf. N 144. — 265 δῶρα: ἐν τισιν ἔργα Schol.
 A. — 269 δύο μὲν θλάσσε Autochthon grammaticus teste Eust. 1207,
 49. — 269—272 ἀθετοῦνται στίχοι τέσσαρες Aristonicus. προηθετοῦντο
 παρ' ἐνίοις τῶν σοφιστῶν. ἐν ἐνίοις δὲ οὐδὲ ἐφέροντο Schol. V. conf.
 Schol. Φ 165. 594. — 273 Ζηνόδοτος μετεποίησεν „Ἀχιλεὺς μελίην
 ἰθυπτίωνα ἀσπίδα νύξ' ἐς χαλκὸν ἀμύμονος Αἰνείαιο Aristonicus, conf.
 Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 291, 14 Ζηνόδοτος δεύτερον
 αὐτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα ἔπειτα νύξε χαλκὸν ἀμύμονος Αἰνείαιο.

- ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὃ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
 ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μύριον ὀφθαλμοῖσι,
 ταρβήσας ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἔμμεμαῶς ἐπόρουσεν ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 285 κερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος.
 ἔνθά κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
 ἢ κόρυθ' ἢ ἐκ κάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 290 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγάλητορος Αἰνείαιο,
 ὃς τάχα Πηλείωνι δαμείς Ἀἴδος δὲ κάτεισι,
 295 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραϊσμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναΐτιος ἄλγεα πάσχει,
 μὰς ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων; κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 300 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
 μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 305 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν.

V. L. 281 δξδ' D. δδ' CGHL. — 282 καδδ' ACDGHL. οἱ L. ὀφθαλμοῖσι ACDG. — 283 οἱ οἱ ἄγχι G. ἀχιλλεὺς C. — 284 ἀπόρουσεν H Vrat. d. ἐρυσσάμενος E. ξῖφος H. — 285 ὃ δὲ C. — 286 δύο ἄνδρε Barocc. ἄνδρες Lips. — 287 habet A in margine. νυν A. τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσι Pseudoplat. 115, 49. βροτοὶ εἰσι D. δδὲ C. — 288 ἐνθά κεν ACDHL. ἐπεσσύμενος S ex corr. Cant. — 291 ἄρ A. ἄρ CDGHL. — 292 μετὰ C. κατὰ S. μετὰ θεῶν ἔειπεν (sic) H. — 293 ὦ AD. ἦ μοι D. — 294 αἴδος δὲ AD. κάτεισι ACDEG. — 295 habet Cant. in margine. — 296 οὐδέ τι οἱ CGHL. οὐδέ τις οἱ S. — 297 τί ἦ A. τῇ ἢ τῇ Eust. — 299 ἔχουσι D Vrat. A. — 300 ὑπ' ἐκ ACDEGL. ὑπεκ H. — 301 εἰ κεν D. εἰ περ Mor. ἀχιλλεὺς C. — 302 μόριμον E Rom. μόριμον ACDGHL S Lips. Flor. cum libris Heynii. δέ οἱ ἔστ' CDGHL. δέ οἱ ἔστιν E. — 303 ὥς κε μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται Maximus Tyr. Diss. XXVI, 9. — 304 περὶ L. — 305 οἱ ἔθεν A. οἱ ἔθεν DH. οἱ ἔθεν CEL.

A. c. 282 καὶ δ' ἀχλὺς χύτο Benteleius, conf. 321. E 696. Π 344. καὶ δ' ἄρ' ἄχος χύτο Hermannus. — 303 ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος: ἄφαντος γενεὴ δηθέντος Aristarchus.

- ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 310 ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ κῆσι νόησον
 Αἰνείαν, ἣ κέν μιν ἐρύσσει, ἣ κεν ἑάσῃ
 [Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἐόντα].
 ἦ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσκαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 315 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμάρ,
 μῆδ' ὅπότη' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ῥ' ἔμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχείων,
 320 ἔξε δ' ὄθ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν
 Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελὴν εὐχαλκον
 ἀπίδος ἐξέρυεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·

V. l. 307 δὲ omitt. Et. Mg. 608, 53. Bekk. An. 769, 27. Cram. An. Ox. III, 356, 8. δὲ omitt. Et. Gud. 412, 38. βίη GL. τρώεσσιν L. — 308 παίδων παῖδες ACD ex corr. E Syr. Mor. Barocc. Vrat. b. Mosc. 2. Strabo XIII, 608: παῖδες παίδων D 1. man. GHLS Lips. Flor. Bekk. An. 769, 28. τοὶ καὶ μετόπισθε Mosc. 2. μετόπισθεν E. ΜΕΤΟΠΙΣΘΕ-ΛΙΠΩΝΤΑΙ Syr. μετόπισθεν ἔσονται Bekk. An. 769, 28. — 309 ἦρη D. — 310 μετὰ DH. φρεσὶ σοῖσι H. — 311 εἴ κεν μιν Harl. ἐρύσει C.

ἐάσει ADEHS Syr. Lips. ἐάσῃ C. ἐάσῃ GL Vrat. A. Mosc. 2. — 312 omittunt AC 1. man. DEHLS Syr. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. habent GC 2. man. Vrat. d. in marg. — 313 ἦτοι libri. * πολέας: πολεῖς ACDEG HLS Syr. ὠμόσκαμεν G Flor. — 314 μεταθανάτοισιν A. — 315 ἐπὶ D. τρώεσσιν L. — 316 μῆδ' CDGHL. ὅπότη' ἂν H 1. man. ὅπότη' ἂν A. ὅπότην CDEGH ex corr. L. hunc et sequentem vers. omitt. Syr. sed videntur 2. man. in margine additi. — 317 δαιομένη^κ δαίωσι A. δαίωσι

E bis. ἀρήϊοι H. — 318 ποσειδάων A et in marg. ποσειδ. ΠΟΣΙΔΑΩΝ Syr. ε 2. man. add. — 319 βῆ δ' E. ἀνα D. — 320 ἔξε A. ἔξε CDGH. ἦδὲ κλυτὸς L Lips. ἀχιλεύς C post ras. — 321 τῷ D. τῷ C. ὀφθαλμῶν D. — 322 δ δὲ C. εὐχαλκον L, ceteri εὐχαλκον. — 323 ἐξέρυε CD Syr. Flor. Rom.

A. c. 306 παρὰ ἀριστοφάνει ἤχθηρε Didymus. Aristarchus fortasse ἔχθηρε conf. Schol. P 270. — 307 τινὲς γράφουσιν Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει Eust. 1209, 16. τινὲς δὲ γράφουσιν Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει, καὶ παῖδες παίδων, τοὺς Ῥωμαίους λέγοντες Strabo XIII, 608. μεταγράφουσι τινες Αἰνείω γενεῇ πάντεσσιν ἀνάξει Schol. AB. — 308 γένωνται: αἱ διὰ τῶν πόλεων λίπωνται εἶχον Didymus.

- καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 325 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὕψος' αἶρας.
 πολλὰς δὲ κτίχας ἥρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατὴν πολυαῖκος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 330 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 335 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσῃ αὐτῷ,
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἀῖδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσύνει δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
 340 ὣς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.

V. l. 324 προπάροιθεν E Lips. — 325 δ' ἔσσευεν ACDHS Syr. Barocc. Harl. Cant. Mor. Townl. Vrat. b. d. A. Mose. 2. Eust. 1209, 49. ἔσσευεν 1210, 45. δ' ἐπέσσευεν G Flor. et olim vulgo. δαπέσσευεν L. ἀπο A. ὕψος Lips. — 327 ὙΠΕΡΑΛΤΟ Syr. ἀπὸ A. ἀπο G. — 328 ἴξε A. ἴξε DGH. — 329 ἐνθα δὲ CDL Syr. et olim vulgo. ἐνθάδε Cram. An. Par. III, 27, 5. ἐνθα κε S Cant. Harl. μέτα AH. μέγαν Cram. An. Par. III, 27, 5. μεταθωρήσσοντο CDGL Syr. conf. N 301. — 330 ΠΟΙΣΙΔΑΩΝ Syr. — 332 τίς ὧδε Apoll. Soph. 46, 4. ἀτέοντα ACDEHS Syr. χατέοντα L Lips. Mor. Harl. Barocc. θεῶν ἀέκητι G. γρ. ἀέκητι C man. rec. ἀέκοντα Cant. — 333 ἀντία πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι AE Harl. Vrat. b. A. Mose. 2. ἀντί' ἀχιλλῆος (ἀχιλλῆος CDS) πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι CDGHLS Syr. editores ante Wolfium. ἐν ἄλλω ἀντί τοῦ (sic) ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι A. — 335 ὅτε κεν: ὅτε δὴ CD. συμβλήσῃ AG. συμβλήσεται Lips. συμβλήσῃ CDEHL Townl. Vrat. A. Mose. 2. συμβήσῃ S. συμβήσῃ Mor. — 336 ὑπὲρ AD. ἐξαφίκει C 1. man. — 337 ἀχιλλεύς EG Rom. — 338 θαρσύνει Harl. δ' ἡπειτα CDG HL Vrat. A. Lips. δ' ἡπειτα A. δὴ' πείτα E. δὴπειτα Vrat. b. d. ΔΗΠΕΙΤΑ Syr. „in codd. plerisque scriptum est δ' ἡπειτα, etiam in edd. excerpta Romana, e qua defendit Barnes δὴ πείτα“ Heyne. μετὰ τρώεσσι Syr. Mor. Barocc. Townl. — 339 τίς σ' C. C' omitt. DHL Lips. Syr., in quo τ man. rec. additum videtur. ἄλλων C. — 340 ὡς A.

A. c. 322—324 ἀθετοῦνται κτίχοι τρεῖς Aristoniciens. — 331 παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ μιν νεικείων, παρὰ ῥιανῶ τὸν καὶ νεικείων Didymus, conf. Cram. An. Par. III, 291, 17. — 332 ἀτέοντα οὕτως ἐν πάσαις Didymus, conf. Apoll. Soph. 46, 4. Et. Mg. 168, 28. Schol. ABV. Eust. 1210, 60. — 334 σεῦ, non ceu, Herodianus.

αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν κέεδас' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι.

345 ἔγχοc μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα
 λεύσσω, τῷ ἐφάρκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὖτως εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι

350 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
 ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
 τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.

ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστῳ·
 μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε δῖοι Ἀχαιοί,
 355 ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτων δὲ μάχεσθαι.
 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι
 τοσσοῦδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 οὐδέ κ' Ἀρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τοσσηδ' ὑμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
 360 ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσὶν τε ποσὶν τε
 καὶ θένει, οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν οὐδ' ἡβαιόν,
 ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
 Τρώων χαιρήσιν, ὅς τις χρεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.

V. L. 341 ἀπ': ἐπ' H Lips. ΕΚΕΔΑC' Syr. ἐκέδас' A. — 342 ὃ δ'
 D. 38' CGHL. — 344 ὦ A. ὦ Syr. ἦ D. — 345 ἐπὶ AD. χθονὶ Barocc.
 οὐδ' ἔτι Barocc. — 347 ἦ ῥα CDGHL. θεοῖσι CD Syr. — 348 αὖτως
 EGH. ΕΥΧΕΤΑΑCΘΕ Syr. — 350 ὥς καὶ Harl. ἄσμενος φύγεν ἐκ D. —
 351 ἀλλὰ γε H. — 352 τρώων L. ἀντία L. — 353 ἄλτο C. — 354 μὴ κέ
 τι AG. τρώων CL. τρώας D. — 355 ἀλλὰ γ' H Vrat. d. A. ANHP' Syr.

ἀντ' A. — 356 δέ μοι ἐστὶ ACDEGHL. — 357 τόσσουδ' ACD. τόσσουc
 H Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. ἀνθρώπων Harl. — 358 ὥσπερ
 Tzetzes Alleg. 440. ἄβροτος Mor. — 359 τόσσης δ' ACDGH Vrat. A.
 ΤΟCCHC Syr. τόσσης Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. τοσσης δ' EL.
 ἐφέποι τότε vel τότε L. — 360 ὅσον D. μὲν omitt. C. χερσὶ τε ποσὶ τε
 E. — 361 οὐ μ' ἔτι φημι ACDGHLS et Heynii libri. ΜΕΤΙΦΗΜΙ Syr.

μέ τι φημι E Rom. — 362 οἴω DGL. — 363 τρώων L. ὅς κεν L. ὅστις
 A. ὅστις κεν C. ἔγχεος· ἀντίος L. ἔλθοι L Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2.
 ἔλθῃ A.

A. c. 357 τοσσοῦδ' Ptolem. Asealonita: τόσσουδ' Aristarchus.

ὥς φάτ' ἐποτρύνων· Τρῶεςσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
365 κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος·

Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεΐдите Πηλείωνα.
καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
370 ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολουέει.
τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι κιδήρην.

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτή.
375 καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστάς Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῇ προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μή πῶς σ' ἡὲ βάλη ἡὲ σχεδὸν ἄορι τύψη.

ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
380 ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος.
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρῶεςσι θόρε φρεσὶν εἰμένος ἀλκὴν,
σμερδαλέα ἰάχων, πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα,
ἐσθλὸν Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
ὃν νύμφη τέκε νηὶς Ὀτρυντῇ πτολιπόρθῃ·

385 Τρωῶσιν ὑπο νιφόνετι, ὕδης ἐν πίονι δήμῳ.

V. L. 364 ὥς A. τρῶεςσι L. — 365 ἵμεναι CDEGHL post ras. S
Syr. conf. ad Π 145. ἵμεναι Heyne, quem omnes fere recentiores
secuti sunt. — 366 τρῶες L. δεΐδντε C 1. man. — 367 ἐγὼ H. —
368 ἐπεὶ ἦ D. ἐπειὶ A Rom. ἐπεὶ ἦ C: ceteri ἐπει. πολυφέρτεροι G.
πολυφέρτερος ἐστὶν D. — 369 μύθοις τέλος πάντεσσι L. — 370 μεσσηγὺ
D. κολῆει G. κολουέει Townl. — 371 τοῦ C man. rec. DE ter GHS Syr.
Heynii libri. Athenaeus VII, 298. Herodianus π. σχημάτων 56, 14 (ed.
Dind.). Schol. Theocr. IX, 2. Pseudoplat. 111, 50. Rhet. Gr. II, 336,
30; 433, 29. III, 20, 3; 71, 14; 97, 1. τῷ AC 1. man. L. ἐν ἄλλῳ τοῦ
δ' ἐγὼ A. ΕΟΙΚΕ Syr. — 373 ὥς A. οὐδ' CGH. ἔγχε' ἄειραν: γρ. ἔσαν

ἀχαιῶν A. — 374 τρῶες L. — 375 ἄρ ADGHL. ἔκτορι S. — 376 ἀχιλλῇ
CG Syr. — 377 κατὰ AD. — 378 μή πῶς σ' ACDEGL Syr. μήπως H
Vrat. A. omissio σ'. τύψει Townl. — 379 ὥς A. αὐθὺς CH. ἐδύσετο ADE
Vrat. A. ἐδύσσετο L Lips. ἐδύσατο CGHS Syr. — 381 ἐν δ' A. ΕΝΘ'
Syr. ἀχιλλεὺς E Lips. τρῶεςσι L. — 383 ὀτρυντείδην C Lips. — 385 ὑπὸ
ACDGH Syr. ὑπο E. ὑπαί L. ὕλης Vrat. A. Schol. B 500.

A. c. 371 τοῦ, conf. B 185. E 256, 301. H 98. 160. A 219. 594. P
8. 31. 69. Y 197. X 113. — 384 ὃν: ἐν τισὶ τῶν παύλων ἀντιγράφων
τόν διὰ τοῦ τ Schol. A. — 385 ὕδης: οὕτως ὕδης διὰ τοῦ δ, τῆς λυδίας
Didymus, conf. Apoll. Soph. 157, 15. Strabo IX, 407.

τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔρχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς
μέσσην κακ κεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεᾶσθη.
δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·

κεῖται Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
390 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυταίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
"Υλλῶ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινήεντι.

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισκώτροις दाτέοντο
395 πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολόοντα,
ἐσθλὸν ἀλεξητήρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
νύξε κατὰ κρόταφον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
αἰχμῇ ἱεμένη ρῆξ' ὅστέον, ἐγκέφαλος δὲ
400 ἐνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα.
Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἶξαντα,
πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐτάσε δουρί.
αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἰσθε καὶ ἥρυγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
ἥρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
405 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων·

V. L. 386 τὸν ρ' G. τόνδε θὺς μεμαῶτα H. ἀχιλεύς C. — 387 κακ-
κεφαλὴν ACDGL. κάκκεφαλὴν H. ἥ δ' D. ἥδ' CGHL. — 388 δούπησε
EG. δ δ' DL. ὅδ' CH. ἀχιλεύς C. — 389 ΚΕΙC' Syr. ὀτρυντεΐδη C Lips.
ὀτρυντεΐδη A. — 390 ἐνθα δέ τοι H Schol. I 398. ἐνθα δέ τοι D.
ΕΝΘΑΔΕΤΟΙ Syr. ἐνεῇ G. δέ τοι ἔστ' ADEGHL. δέ οἱ ἔστ' Schol. Δ 60.
δ' ἔστ' C omissio τοι. — 391 ΕCΤΙ Syr. πατρώϊον ἐστίν GL. — 392 δη-
νήεντι G. — 393 ὥς A. φάτ' ἐπευχόμενος Heyne. Clarke. nescio unde.
ἔφατ' εὐχόμενος libri mei. ὅσσε κάλυψε ACG Syr. κάλυψεν DH. ὅσσε
ἐκάλυψε S Vrat. A. Lips. Flor. Rom. ὅσσε ἐκάλυψεν L. — 394 ὀπισκώ-
τροις A Syr. ἐπὶ σκώτροις D. ἐπισκώτροις Rom., quod ferri potest, si
δατεῦντο scribitur ut Ψ 121. α 112. — 395 δ δ' D 2. man. ὅδ' CGHL.
ἐπαυτῷ D. δημολόοντα Mosc. 2. — 396 omitt. D. — 397 νύξε G. κατα
A. δια DH. χαλκοπαρήου HL: ceteri χαλκοπαρήου. — 399 ἱεμένη DG
Townl. Vrat. d. — 400 δάμασε E. — 401 δ' ἔπειτα omitt. L Lips.
αἶξαντα ACL Lips. Vrat. b. Mosc. 2. αἰσسونτα DGHS. γρ. αἰσσοντα A.
— 402 πρόσθεν ἐνθεν D. — 403 δ ACDGHL Et. Mg. 43. 23. — 404 ἐλι-
κώνιον ἀμφιάννακτα D. ἀμφι, ἀνακτα A. — 405 δέ γε Et. Mg. 221, 17.
δὲ τοῖς L Lips.

A. c. 390 ἐνθάδε Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. ἐνθα δέ
Schol. A ad I 398. — 395 δημολόοντα: οὕτως ἀρίσταρχος· τινὲς δὲ
δηιλέοντα Didymus, conf. Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III,
291, 23.

- ὥς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὄστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.
 αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατὴρ εἶσκε μάχεσθαι,
 οὐνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 410 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα·
 δὴ τότε νηπιέησι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
 415 χρύσειοι κύνεχον καὶ διπλὸς ἦν τετο θώρηξ·
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῇ,
 γυνῆ δ' ἔριπ' οἰμώεας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
 κυανήν, προτὶ οἱ δὲ λάβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.
 Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 420 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ,
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆι
 ὁζὺ δόρυ κραδᾶων, φλογὶ εἶκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὥς εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠῦδα·
 425 ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμᾶσσο θυμόν,
 ὃς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

V. r. 406 ὡς AD 1. man. — 407 δ CDGHL. σὺν A. — 409 μετὰ D. παισὶ ACEL Syr. Vrat. A. Flor. Rom. πᾶσι DGH. τρωσὶ Cant. — 410 πάντες L. — 412 θῦνε H. δια A. — 413 μέσον DE Lips. ἀχιλεὺς C. — 414 παραΐσσοντα EH Townl. Vrat. A. Mosc. 2. παραΐσσοντ' Vrat. b. — 417 ἀμφ' ἐκάλυψε A. ἀμφεκάλυψε CDGH. ἐπεκάλυπεν ἢ μάλλον ἀμφεκάλυψε E. — 418 προτὶοὶ D. ποτὶ CH. δέ, λάβ' L. δὲ λάβ' Vrat. b. ΔΕΛΑΒ Syr. ceteri δ' ἔλαβ'. ἔντερα: ἔντεα Schol. A 368. — 420 διαζόμενον G. ποτὶ ACGHLS. ποτὶ D. ΠΡΟΤΙ Syr. ποτὶ γαίην Zonar. Lex. 119. — 421 καρ, ῥά A. κάρ ῥά C. καὶ ῥά GH. κάρ ῥά L apostropho post p eraso. ΚΕΧΥΤΟΧΛΟΟΣ Syr. κέχυτο χλοὺς Lips. κέχυτο χόλος Harl. ἄρ A. ἄρ DL. ἔτ' omitt. L Lips. — 422 δηρὸν ἐκάς H. ἀχιλῆϊ ACGL Syr. Flor. Rom. ἀχιλῆος DHS Cant. Harl. Townl. Lips. Vrat. A. Mosc. 2. ἀχιλλέως E. — 423 δόρυ omitt. C. ἵκελος E 1214, 40 G. ἵκελος E 1215, 17. ἸΚΕΛΟΣ Syr. ἀχιλεὺς C. — 424 ὡς bis ACDEGHL. ὡς ἴδεν Hesych. IV, 336. ὡς ἴδεν ἡγουν ὡς εἶδ' E. — 425, 426 omitt. Syr. relicta lacuna. — 425 ἐπεμᾶσσο Mor. Schol. Nicand. Alex. 137. — 426 οὐδ' ἄρ ACDEGHS. οὐδ' ἂν L Harl. — 427 ἀλλήλῳ G. πτώσσοιμεν G. ἀνα ADG.

A. c. 414 οὕτως κατὰ γενικὴν παραΐσσοντος Didymus, conf. H. S. pg. 226 *. — 426 ἀρίσταρχος οὐδ' ἂν ἔτι δὴν διὰ τοῦ ἀν Didymus.

- ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἑκτορα δῖον·
 ἄσσαν ἦθ', ὥς κεν θᾶσσαν ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
 430 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσ' γε νηπύτιον ὥς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ κάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἢδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χεῖρων.
 435 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
 αἱ κέ σε χειρότερός περ ἔων ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δοῦρι βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξύ πάροισεν.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνῃ
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 440 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἑκτορα δῖον,
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
 ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ.
 445 τρίς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρίς δ' ἥερα τύψε βαθεῖαν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴκος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 450 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύκατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὦ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,

V. l. 429 ἄσσαν AD. ἄσσαν ἦθ' C. κε G Flor. — 430 κορυθαίολος AD (?) G Flor. Rom. — 131 ὥς A. — 432 δειδίξεσθαι H 1. man. Syr. — 435 libri ἦτοι, ἐπὶ γούνασι Mor. Baroce, κείνται Lips. — 436 αἱ κε σε DGH. αἱ κε σὲ L. ἀπο AD. — 437 ἐπεὶ ἦ D. ἐπεὶ ἦ C spiritu deleto. ἐπεὶ ἦ A. πάροισθε Lips. — 438 ἦ ῥα CD 2. man. GHL. ἦρα A. — 439 ἀχιλλῆος CG. — 440 ἦκα Et. Gud. 239, 6; 18. εὐξασα C et man. rec. γρ. ψύξασα. — 441 ἀχιλλεὺς C. — 442 ἀπόρουσε S Cant. — 443 ἐξήρπαξεν D. ἐξήρπασεν L. — 444 ἄρ ACDEGHL. πολλῇ omitt. H. — 445 ἀχιλλεὺς C. — 447 omittant D 1. man. EHLS Syr. Lips. Townl. Rom. habent A (adscripto signo) CD in marg. 3. man. G Flor. — 449 ἐξ αὐδα νῦν H. αὐ δὴ νῦν ἔφυγες Vrat d. — 450 ἦλθε versui praecedenti additum in D. αὐτε γ' L. ἐρύκατο CDEGHL Townl. Vrat. b. d. ἐρύκατο A et γρ. ἐρύκατο. EP Syr. conf. B 859. E 344. A 363. O 290. Y 194. α 6. E 279. x 372.

A. c. 451 ἐν ἄλλοις οὗτος ὁ στίχος οὐ κεῖται Schol. ap. Bekk. — 452 ἦ Herodianus.

- εἴ που τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχίω.
 455 ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
 ἦριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην, ἧν τε μέγαν τε,
 κατ' γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε, τὸν μὲν ἔπειτα
 οὔταζων ξίφει μεγάλῳ ἑξαίνυτο θυμόν.
 460 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἱε Βιάντος,
 ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σκεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἴ πως εὖ πεφίδοιτο, λαβῶν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
 465 μὴδὲ κατακτείνειεν ὀμηλικίην ἐλεήσας,
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεαῖος. ὁ μὲν ἥπτετο χεῖρεσι γούνων,
 ἴεμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
 470 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἶμα κατ' αὐτοῦ
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε

V. l. 453 εἴ που τις ACDGL. εἴ που τις H. εἰμοιγε libri. θεός E. ἐπιτάρροθος ἐστὶ G. ἐστὶ ACD Syr. εἶη L. Lips. Vrat. b. A. — 454 αὐ τοὺς ἄλλους Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. τοὺς ἄλλους E. δ' ἄλλους τρώων ACDGH Syr. δ' ἄλλους τρώας L. δ' ἄλλους τρώας S. γρ. νῦν αὐτοὺς ἄλλους A. ΚΙΧΕΙΩΙ Syr. — 455 ὣς A. οὔτα L. — 456 ὁ δὲ C. ἔασε AC DL Syr. ἔασε G edd. vet. — 457 δὴ μοῦχον G. φιλοντορίδην Vrat. A. — 458 κατ' γόνυ ACG. κ' ἀγγόνυ H. κατ' γόνυ L. κατ' γόνυ D Syr. Lips. Harl. Mosc. 2. ἐρύκατε G. — 459 οὔταζον D. — 460 ὁ ACDHL. Λαόγονον προπαροξύνεται ἐν τοῖς ἀκριβετέροις τῶν ἀντιγράφων teste Eust. 1213, 42. — 461 ἐξίππων D. χαμᾶζε AD Syr. χαμᾶζε CGHL. — 462 τρῶα L. ὁ μὲν C. ἦλθε C. — 464 εἴ πως εὖ ACDGHS Apoll. Soph. 78, 21. εἴ πως εὖ Eust. 1217, 34. Apoll. de Pron. 97 B. εἴ πως εὖ ἦ εἴ πως εὖ Eust. 1217, 12. Εἰπῶσιν Syr. εἴ πως οἱ L Harl. Lips. πεφίδοιτο D. ἀφίη C. τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἀφίη Eust. 1217, 37. — 465 μὴ δὲ CGHL. — 466 ΗΔΗ Syr. ἦδη L. οὐ omitt. C. — 467 οὐ γάρ τοι L. οὐ γάρ τις καὶ οὐ γάρ ἐτι A in marg. ANHP' Syr. — 468 ὁ μὲν C. χερσὶ E. — 469 ἴεμενος D Townl. ὁ δὲ C. οὔτα CDL. καθ' ἦπαρ A. ἦΠΑΡ' Syr. — 470 ἦπαρ ἦλθεν ἀτὰρ H. — 471 ἐνέπλησεν H Vrat. d. Townl. ἐνέπλησεν A. ἐνέπλησε G Lips. Flor. Rom. ὄσσε κάλυψε ACE 1213, 31 GH Syr. κάλυψεν D. ὄσσε' ἐκάλυψε E 1213, 57 Lips. Townl. ἐκάλυψεν L.

A. c. 454 ὃν κε κιχίω Aristarchus. — 464 εἴ πως εὖ Ptolemaeus Ascalonita: εἴ πως εὖ Herodianus, scribendum est εὖ, conf. H. U. 141. — 471 ἐνέπλησεν: ἐνέπλησεν Aristarchus et Philoxenus, conf. Schol. B 415.

θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστὰς
 δουρὶ κατ' οὖς· εἴθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμὴ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἑχεκλον
 475 μέεσσην κάκ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι,
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 480 αἰχμὴ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθείς,
 πρόσθ' ὀρώων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας
 τῇλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σπονδυλίων ἔκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱόν,
 485 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβύλακος εἰληλούθει·
 τὸν βάλε μέεσσην ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν νηδύϊ χαλκός,
 ῥιπτε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηῖθοον θεράποντα

V. l. 472 οὔτα CL. — 473 κατ' DGHLS Syr.: παρ' AC. γρ. καὶ
 κατ' οὖς A. ἐτάροιο D. — 474 ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. — 475 μέεσσην H.
 κακκεφαλὴν ACDGHL Syr. κωπήεντι G. — 476 τόνδε G. — 478 τέ-
 νοντες D c 2. man. addito. τένοντε Vrat. b. A. — 479 MECHCΔIA

ΧΕΙΡΟΣ ΕΛΑCCEN Syr. δῖα H. — 480 αἰχμὴ χαλκείῃ libri mei cum
 Eust. AIXMHXAAKEIH Syr. dativum restituit Wolfius adversus Heynium
 adnotantem „est αἰχμὴ χαλκείῃ in Mosc. 2. alludunt et alii cum un.
 Vindob.“ qui si Eustathium inspexisset, scriptum reperisset pg. 1217,
 50 Δευκαλίωνα φίλης διὰ χειρὸς ὁ Ἀχιλλεύς ἔπειρεν αἰχμὴ χαλκείῃ.
 ὁ δὲ: οἱ δὲ G. — 482 μήλικι G. — 483 σπονδυλίων G. ὁ δ' D. ὁδ' CHL.
 — 484 ὁ ACDGHL. ῥ' omitt. L. βῆ τ' ἰέναι Lips. ῥ' ἰέμεναι H. πείρῳ
 libri. — 485 θράκης Harl. — 486 ἐν: ἐνὶ S Cant. Vat. Vrat. b. A.
 νηδύϊ DGHLS Cant. Vat. edd. vett. πνεύμονι AC Syr. Harl. Mor. Mosc.
 2. Vrat. b. A. ἐν ἄλλῳ ἐν νηδύϊ χαλκός A. — 487 ὁ δ' DH. ὁδ' CGL.
 ἀρηῖθοον D in quo accent. 2. man. add.

A. c. 480 αἰχμὴ χαλκείῃ est vera scriptura, nam πείρῳ non dici-
 tur de hasta, sed de pugnatore ut Π 405. conf. πείραν τ' ὀβελοῖσιν
 Η 317. Ω 623. τ 422. περὶ δουρὶ πεπαρμένη Φ 577. coll. A 465. B 428.
 γ 462. μ 365. Ξ 430. — 481 πρόσθ' ὀρώων: Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ θ πρόσ-
 ὀρώων (an πρόσσω ὀρών?) Schol. V. — 484 οὕτω πείρῳ ὡς ἀπ' εὐθείας τῆς
 πείρῳ Didymus, conf. Schol. C 100. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει Πείρῳ υἱὸν
 Aristonicus. — 486 ἐν νηδύϊ scribendum est, nam in medio corpore
 h. e. in ventre Rigmus erat vulneratus, conf. N 397 δουρὶ μέεσσην πε-
 ρόννησε, μέεση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν. Υ 413 sqq. τὸν βάλε μέεσσην
 ἄκοντι ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμὴ. Δ 528
 βάλε δουρὶ στερνὸν ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 scripturam νηδύϊ etiam Grashofus postulat in libello „das Fuhrwerk
 bei Homer“ pg. 28, not. 23. νηδύϊ in editionibus ferebatur usque ad
 Wolfium, qui motus auctoritate meliorum librorum scripturam πνεύ-
 μοι intulit. hunc secuti sunt editores recentiores.

- ἄψ ἵππους στρέψαντα μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 490 ὥς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκρα θεσπιδὰς πῦρ
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὥς ὃ γε πάντη θῦνε σὺν ἔγχει δαίμονι Ἴκος,
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 495 ὥς δ' ὅτε τις Ζεύξῃ βόας ἄρκενας εὐρυμετώπους
 τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐυκτιμένη ἐν ἀλῶνῃ,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μύωνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων
 500 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
 ἄς ἄρ' ἀπ' ἵππειων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἱ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὃ δὲ ἴετο κύδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον ἐυρρέϊος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίον δὲ δίωκε

V. L. 488 τρέψαντα E. — 489 ἀπο DH. — 490 ἄγκρα C. — 491 ἐζαλέοιο G. καίται G. — 492 πάντη AEG: ceteri πάντη. — 493 ὥς AD 1. man. πάντη AEG: ceteri πάντη. — 494 ἐφ' ἔπων A. — 495 τις C. Ζεύξει C. ἄρκενας H Vrat. d. εὐρυμετώπους A. — 496 ἐυκτιμένη ACD

GLS Lips. Townl. Vrat. d. Flor. Rom. εὐκτιμένη H. ἐυτροχάλῳ Vrat. b. ΕΥΤΡΟΧΑΛΩΙ Syr. ἐυκτιμένη ἢ ἐυτροχάλῳ Eust. 1218, 18 et 25. γρ. ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλῶνῃ A. ἀλῶνῃ libri. ἀλῶνῃ Vrat. b. d. — 497 ῥίμφα τε ACD. — 498 ὥς AD 1. man. ἀχιλλῆος C Flor. ἀχιλλέως E. — 499 CTIBON Syr. — 500 αἱ A. περὶ AD. — 501 ἄρ DGL. ὀπλέων L. ὀπλέων omitt. H. — 502 ΟΠΙΣΣΩΤΡΩΝ Syr. δ δὲ C. ἴετο CD. — 503 δ' ἐπαλάσσετο G.

A. c. 502 ἀπ' ἐπισσώτρων Aristarchus, conf. ad A 537.

V. L. 1 ἴζον D Ven. B. Et. Mg. 683, 6. ἴζον A. ἐυρρέϊος L Lips. — 3 πεδίονδε δίωκε E 1219, 63 G Harl. Vrat. b. Lips. δίωκεν E 1219, 59 L Schol. Π 394. πεδίονδ' ἐδίωκε ACDS Ven. B. ἐδίωκεν H. ΠΕΔΙΟΝ-ΔΕΔΙΩΚΕ Syr. πεδίονδε ἐδίωκε Eust. 1219, 35.

A. c. 1 πόρον: ῥόον Aristophanes. — 2 ἀθάνατος: ἀθάνατον Zeno-
 dotus, conf. B 741. Π 174.

πρὸς πόλιν, ἢ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 5 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνεται φαίδιμος Ἔκτωρ·
 τῇ ῥ' οἱ γε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἄργυροδίνην,
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ρέεθρα,
 10 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἡερέθονται
 φευγέμεναι ποταμὸν δέ· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 15 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
 πλητο ῥόος κελάδων ἐπιμιξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρίκηιν, ὃ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴκος,
 φάσσανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 20 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι ὕδωρ.

V. l. 4 ἀχαιοὶ ADG Syr. οἱ ἄλλοι CHLS Ven. B. Lips. Townl.
 Vrat. b. d. A. Mosc. 2. ἀχαιοὶ ἢ κατὰ τινὰς οἱ ἄλλοι Eust. 1219, 37.
 γρ. ἡπερ οἱ ἄλλοι A. — 5 ἡματι DH. ὅτ' ἐμαίνεται ACE Ven. B. Flor.
 Rom. Schol. β 1. ΟΤΕΜΑΙΝΕΤΟ Syr. — 6 πεφυζότες Tzetzes Alleg. 13.
 — 7 πρόσθεν H. πρὸς τε L. — 8 εἰλεῦντο EL Vrat. b. — 9 ἐν δ' A.
 — 10 ἀμφὶ περὶ A. ἀμφιπερὶ DL. ἀμφὶ περὶ CH. οἱ δ' D. οἷδ' CGHL.
 — 11 ἔνεον H. ἐλίσσόμενοι ACGHL. περὶ ACG Ven. B. κατὰ DELS
 Lips. κατὰ H Syr. γρ. κατὰ δίνας A. — 12 ὑπὸ ADH Syr. Lips. Vrat.
 b. d. Mosc. 2. ὑπαὶ CGLS. ὑπὸ ἢ ὑπαὶ Eust. ἡερέθοντο L Lips. — 13
 ποταμὸν δὲ AD. ΠΟΤΑΜΟΝΔΕ Syr. — 14 ὄρμενον CD. ὄρμονον H.
 — 15 ὡς A. ἀχιλλῆος C. βαθυδινῆεντος A. ὑπὸ δινῆεντος D. — 16 κελά-
 δων H. ἵππων τε ACH. — 17 δ ACDGHL Et. Mg. 645, 20. ΕΝΟΧΘΗ
 Syr. ἐπ' ὄχθαις G Flor. ἐπ' ὄχθῃ ACDEHLS Cant. Mor. Barocc. Harl.
 Lips. Vrat. A. Mosc. 2. Et. Mg. 645, 20. — 18 κεκλυμένον H. δ δ' D.
 ὁδ' CGHL. ἔσθορε ACHLS Syr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl.
 Vrat. A. ἐνθορε D. γρ. καὶ ἐνθορε A. ἔσθορεν ἢ ἐνθορε Eust. 1221, 4.
 ἔκθορε G Flor. γρ. καὶ ἔκθορε Townl. — 20 ἐπιστροφάδην C. ὄρνυτ' E.
 — 21 conf. ad K 484.

A. c. 11 ἔννεον: ἔνναι τῶν κατὰ πόλεις νήχοντ' Didymus. —
 12 ὑπὸ, conf. H. U. 62. — 18 δ δ': ὁδ' Pythocles. ἔσθορε δαίμονι ἴκος:
 ἐν ἐνίαις δ' αἰψ' ἐσόρουσεν Schol. A. ἔννιοι δὲ γράφουσιν αὐτὸς δ' αἰψ'
 ἐπόρουσεν, quod Bekkerus ad vs. 33 rettulit. Heynius suspicatur
 scriptum fuisse αὐτὸς δ' αἰψ' ἐσόρουσεν Ἀχιλλεύς δαίμονι ἴκος.

- ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει ὄν κε λάβησιν·
 25 ὡς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 πῶσσαν ὑπὸ κρημνοῦς. ὃ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωὺς ἐκ ποταμοῖο δυῶδεκα λέξατο κούρους
 ποιήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἡύτε νεβρούς,
 30 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐντμήτοισιν ἱμάσι,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι,
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὃ ἄψ ἐπόρουσε δαιζέμεναι μενεαίνων.
 ἔνθ' υἱεὶ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὺν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξεί χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρπηκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 40 καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρασσε
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε·
 κείθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,

V. L. 22 ΩCΥΠὸ Syr. ὑπο ΑΗ. μεγακήτεος Α. ἰχθύες C. — 23
 μ
 πῖπλάσι L. ἐπιπλάσι Townl. εὐόρμους Barocc. — 24 γάρ κε Barocc.
 Mor. γάρ τι Eust. 1221, 37. κατέσθιει Vrat. Α. ὄν τε Townl. ἦκε λάβη-
 σιν G. λάβησι Lips. Townl. — 25 ὡς Α. τρῶες L. κατὰ D. δεινοῖο AD
 HS Vrat. b. d. τινὲς τὸ δεινοῖο δι' ἰῶτα γράφουσι Eust. 1221, 40. —
 27 ^{οι}δυῶδεκα L. — 28 πείνην H. — 29 τοὺς δ' E. τοὺςδ' Harl. θήραζε
 L. — 30 εὐτμήσιν H. ἱμάσι CEG. ἱμάσι Α. ἱΜᾶσι Syr. ἱμάσιν D. — 31
 χιτῶσι ACDEGH Syr. — 32 ἐταίροισι DEH Vrat. Α. Flor. Rom. ἐπὶ
 H. — 33 δ CDGHL. δαιζέμεναι Vrat. d. γρ. κατακτάμεναι Α. — 34 οὐ
 S Cant. non male, conf. B 791. H. U. 46. δαρδανίδεω D. — 35 τὸν ῥά
 L. — 36 ἀλωῆς AD. ἀλωῆς C. ἀλωῆς L. ἀλωῆς E. — 37 δ δ' D. 6δ'
 CGHL. — 38 τάμνε, νέους Α. ὄρπηκας E 1221, 61. Apoll. Soph. 150,
 13. εἶεν: ἦεν GL Vrat. Α. — 39 ἄρ ADEGL. ἀνώϊστον Α. ἀχιλεύς C. —
 40 μιν omitt. L. εὐκτιμένην H. ἐπέρασσε ACD Syr. ἐπέρασεν EHL Vrat.
 Α. ἐπέρησε G. ἐπέρασε Flor. Rom. — 41 ἔδωκε ACDGH Syr. — 42
 ἔδωκε D. πολλὰ δε δῶκεν G.

A. c. 33 δαιζέμεναι Aristarchus. — 38 ὄρπηκας Herodianus cum
 Ptol. Ascalonita et paradosi: τινὲς ἠθέλησαν δαδύνειν Schol. A.

- Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγῶν πατρίωιον ἵκετο δῶμα.
 45 ἔνδεκα δ' ἡματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν
 ἔλθων ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 50 τυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τείρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 55 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὐς περ ἔπεφνον,
 αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ Ζόφου ἡερόεντος,
 οἷον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε φυγῶν ὑπο νηλεὲς ἡμαρ,
 Λήμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
 πόντος ἄλός πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 60 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
 γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω,
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κείθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 τῇ φυσίζοος, ἣ τε κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει.
 ὡς ὤρμαινε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
 65 γούνων ἄψασθαι μεμαώς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 ἐκφυγῆειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἦ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς

V. l. 43 πέμψε DE Flor. — 44 ὑπὲκ προφυγῶν A. — 45 ἡματα D. θυμὸς G. — 46 αὐθὶς C Vrat. A. — 47 ἀχιλλῆος C Flor. ἀχιλλέως H. θεὸς ἔμβαλεν G. ἔμελλε ACDG Syr. — 48 οὐκεθέλοντα G ut 36. — 49 ἀχιλλεύς C. — 50 ατερ H. — 51 ἀπο D. δὲ ἰδρῶς Harl. — 52 ὑπο CD. — 53 προσὸν D. πρὸν ὃν G. — 54 ὦ πόποι ADH. — 55 τρῶες L. ΠΕΡ' Syr. — 56 αὐθὶς C. ὑπο AH. — 57 ὑπο AGH Syr. Flor. ὑπὸ CDL. — 58 ἔσχε ACDEHL Syr. — 59 * πολέας: πολεῖς ACDGHL Syr. Plutarchus de Exilio 12. ὅς πολεῖς E 1223, 2. ὅς πολλοὺς E 1223, 20. ἐρύκοι H. — 61 ἐνὶ AD. — 62 ἄρ ADEGHL. καὶ κείθεν ACDE 1223, 6 GH. ΚΑΙΚΕΙΘΕΝ Syr. κἀκείθεν E 1223, 31 Lips. κἀκείθεν L Vrat. d. ΕΡΥΚΕΙ Syr. — 63 φυσίζωος CDL Barocc. Lips. Townl. κατὰ omitt. DHL Lips. καὶ pro κατὰ C. — 64 ὡς A. — 65 περὶ CDH. περὶ Flor. Mosc. 2. — 67 ὃ μὲν H. ἀνέσχετο: ἀνέσχεθε Vrat. b. Mosc. 2. ἀνέσχετο ἦ ἀνέσχεθε E. ἀχιλλεύς C.

A. c. 57 ὑπο: ὑπὸ Herodianus. — 59 πολέας Wolfius ex em. conf. N 734. O 66. Y 313. Φ 131. — 62 καὶ κείθεν: ἐκ πλήρους τὸν καὶ σύνδεσμον ἀρίσταρχος Didymus.

οὐτάμεναι μεμαώς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
κύψας· ἔγχειν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ

70 ἔστη ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο.

αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσεται γούνων,
τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθείει·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

γουνουμαί ε' Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·

75 ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο.

πάρ γάρ σοι πρώτῃ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
ἡματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες ἐυκτιμένη ἐν ἄλῳῃ,
καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
Λῆμνον ἐς ἡγαθήην, ἐκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.

80 νῦν δὲ λύμην τρίς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἔστιν

ἦδε δουδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
πολλὰ παθὼν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθῆσθαι Διὶ πατρί,
ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ

V. L. 68 δ δ' D. 88 CGHL. λάβε: βάλε G. — 69 ἄρ ADEGHL. νῶτον H. ἐν AD. — 69—71 habet H in marg. man. rec. scriptos. — 70 ἱεμένη A. ἱεμένη D. ἄμεναι C Syr. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. Apoll. Soph. 26, 19. Cram. Ep. 342, 27. Cram. An. Par. IV, 17, 27 (χροὸς). Hesychius. ἄμεναι AD. ἄμμεναι ἢ ἄμεναι E. ἄμμεναι GHL Rom. ἄμμεναι S Vrat. A. Flor. ἡμεναι Cant. Baroce. et γρ. ἄμμεναι. ἔμμεναι Cram. An. Ox. III, 77, 18. — 71 δ ACDGHL. ἐλίσσεται CDGHL. ἐλίσσεται E Rom. — 72 ἔσχεν E. ἔλεν Harl. μεθείη H Vrat. b. d. μεθείη S. — 73 φωνήσας AC Syr. Ven. B. Baroce. Mor. λισσόμενος DEGLS Lips. καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος H Vrat. d. γρ. καὶ μιν λισσόμενος A. — 74 ἀχιλεῦ E Rom. — 75 τοι εἰμ' A. τοι εἰμ' Et. Mg. 111, 31. τοι εἰμ' CDEGHL. τοι εἰμ' Apoll. Soph. 31, 12. Schol. Θ 163. — 76 παρ D. πάντα πρὸ παρ H. πρώτον Rom. Eust. 1223, 62. 1224, 34. sed 1224, 32 πρώτῃ. — 77 ἡματι D. ἐυκτιμένη D. ἄλῳῃ AE bis H: vulgo ἄλῳῃ. C ἄλῳῃ. — 78 μ' ἐπέρασσας libri mei. μ' ἐπέρασας Harl. Townl. Apoll. Soph. 71, 13. ἐν ἄλλῳ καὶ με πέρσας A. φίλον τε D. — 79 ἐκατόνβοιον L Lips. ἐκατόμβοιον D, spir. 2. man. — 80 δέ, λύμην AC Ven. B. δέ λύμην DEHL Syr. Cant. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. Schol. Ω 1. δ' ἐλύμην S Lips. Schol. Φ 99. Et. Mg. 333, 44. 572, 12. παρών D. δέ μοι ἔστιν CL Schol. Θ 1. Et. Mg. 440, 46. Et. Gud. 252, 59 (ἔστι). — 81 ἦδε AD: ceteri ἦδε. — 82 αὖτε με D. ΑΥΤΕΜΕΧΗC Syr. ἔθηκε ACEG Syr. — 84 μέ σοι E 1225, 5. αὖτις CE 1225, 8, sed 1225, 5 αὖτις. ἔδωκε libri. ΜΗΤΗΡ Syr.

A. c. 73 τοῦτον προστιθέασι τινες οὐ φερόμενον ἐν ταῖς Ἀριστάρχου Didymus. ἐν δέ τι καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος. ἄλλοι (?) καὶ μιν λισσόμενος Schol. A. — 80 δέ λύμην, non δ' ἐλύμην traditum fuisse confirmatur errore grammaticorum, qui hanc formam pro optativo acceperunt. quos refellit Etym. Mg. 333, 44. — 84 ἔδωκε: ἀρίσταρχος ἰακῶς δῶκε Didymus.

- 85 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
 Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Κατνιόνenti.
 τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δῶν γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.
 90 ἦ τοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῳ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσεται· οὐ γὰρ οἶω
 καὶ χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε daίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 95 μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάτριος Ἑκτορός εἰμι,
 ὅς τοι ἐταῖρον ἔπεφνεν ἐνῆέα τε κρατερόν τε.
 ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσε·
 νῆπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφαύσκειο μῆδ' ἀγόρευε·
 100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἵσιμον ἡμαρ,
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἠδὲ πέρασκα·

V. L. 85 λαοδόκη Vrat. b. ΘΥΓΑΤΗΡ Syr. — 86 ἄλταο C. ἄλταω G. ἀνάσσει LS Syr. Lips. — 87 πῆδασσον EG Flor. Rom. ἐπὶ: ὑπο AH Syr. ὑπὸ CDEGLS. — 88 ἔσχε H. — 89 τῆς δὲ ACG: ceteri τῆςδε. — 90 μετὰ H. δάμασας E Flor. — 91 ὀξεί χαλκῷ Harl. pro var. lect. — 92 ἐνθάδ' ἐμοὶ ACH: ἐνθάδε μοι E bis GLS Lips. ἐνθα δέ μοι D. ΕΝΘΑΔΕΜΟΙ Syr. ἔσσει L Lips. ἐν ἄλλω κακὸν ἔσσει A. — 93 ἐπέλασσε με Vrat. A. — 94 ἐν AD. σῆσι ACDH Syr. — 96 omitt. Vrat. b. ὅς τις Cant. ἐνῆέα τε C. addit post hunc Syr. ΩΙ CYMAΛICTAXOΛΩAI ENI ΦΡΕCIN OIDA KAI AYTOC. — 97 ὡς A. — 98 ἀκούσε ACDEGHL Syr. — 99 μὴ μοι ταῦτα ἢ μὴ μοι ἄποινα E. πιφάσκειο G. μὴ δ' ACD GL. — 100 αἵσιμον ACDEHLS Syr. Cant. Lips. Ven. B. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. Flor. Rom. μόριμον G. ἡμαρ D. ἩΜΑΡ Syr. — 101 τόφρα δέ μοι H Vrat. d. ἐν ἄλλω τόφρα δέ μοι A. ἐν AD. ἦεν: ἩΕ Syr. — 102 τρώων L. ἦδ' H. ἦδ' D. acc. 2. man. ἐπέρασκα CDGHL. ἐπέραςα AE. ΗΔΕΠΕΡΑCCA Syr. ἐν ἄλλω ἦδε περασκα A.

A. c. 86 ἐναι τῶν κατὰ πόλεις ἀνάσσει Didymus. — 87 ἐπὶ Strabo XIII, 605 et 619. γράφουσι δὲ τινες οὐκ εὖ ὑπὸ Κατνιόνenti, ὡς ὑπὸ ὄρει Κατνιόνenti κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἔστιν ὅρος ἐνταῦθα Κατνιόεις προσαγορευόμενον. ἀλλὰ ποταμός, ἐφ' ᾧ ἴδρυται ἡ πόλις Strabo XIII, 605. conf. Schol. V ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς φαμεν κείσθαι τὰς πόλεις. Eust. 1225, 48 λέγει δὲ (ὁ γεωγράφος) καὶ ὅτι γράφουσι τινες Πήδασον ὑποκατνιόνεντα, unde apparet, Eustathium verba Strabonis non plane intellexisse. — 88 ἐν τῇ μασσαλιτικῇ πολλῶν τε καὶ ἄλλων Didymus. — 95 οὐχ ὁμογάτριος: Zenodotus οὐκ ἰογάτριος, conf. Aristonicum ad Ω 47.

- νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγῃ, ὃν κε θεός γε
 Ἰλίου προπάρειθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃ,
 105 καὶ πάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
 ἀλλὰ φίλος θάνε καὶ κύ' τί ἢ ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας οἶος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
 πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 110 ἀλλ' ἔπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἔσσεται ἢ ἥως ἢ δείλῃ ἢ μέσον ἡμαρ,
 ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρῃ ἐκ θυμὸν ἔλῃται
 ἢ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἰστώ.
 ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 115 ἔγχεος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
 ἄμφοτέρας. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δέ οἱ εἴω
 δὺ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δευε δὲ γαῖαν.
 120 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμὸν δὲ λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,

V. l. 103 ὅς τις: ὅς γε C. ὅς κεν E Rom. φύγῃ ACEGHL Lips.
 Cant. Mor. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. φύγοι DS Syr. Vrat. A. θεός γε
 G. — 104 ἐν: ἐνὶ Vrat. A. βάλλῃ ACDEGHL Syr. — 105 καὶ πάντων
 ACDHLS Syr. Mor. Barocc. Harl. Townl. Flor. Rom. καὶ πάντων ἢ
 συμπάντων E. συμπάντων G. γρ. καὶ συμπάντων A. τρώων L. περὶ CL
 Syr. περὶ A. alii πέρι. — 106 τί ἢ A: ceteri τίη. οὕτως: αὕτως EG
 Flor. Rom. Diog. Laert. IX, 11, 6. — 107 ἀμείνω D. — 108 ΚΑΙΕΓΩ
 Syr.: καὶ AD. καὶ CEHL Schol. E 256. N 769. Eust. 546, 11. 959,
 29. Rhet. Gr. II, 558, 12. III, 4, 12. Et. Mg. 637, 43. καὶ G. — 109
 εἴμ' CDEGH. εἴμ' A. με γείνατο ACDELS Syr. Cant. Lips. Vrat. b. A.
 Mosc. 2. μ' ἐγείνατο GH edd. vet. MHTHP' Syr. — 110 ἐπὶ ACEG.
 ἐπεὶ DL. ἐπὶ coī Harl. ἐπὶ H. κάμοι G: ceteri καὶ ἐμοί. — 111 ἥως
 Apoll. Soph. 85, 23. δείλῃ CDG Ven. B. Mor. Vrat. A. Schol. Z 201.
 H 433. Θ 66. Phot. Lex. 62. Cram. Ep. 175, 12. δείλῃ AE 1226, 29
 HLS Syr. Lips. Townl. Apoll. Soph. 85, 23. Et. Mg. 261, 24. Schol.
 K 252 bis. Suidas I, 2, 866, 3. δείλῃ, κατὰ δὲ τινὰς δείλῃς E 1225, 35.
 HMAP' Syr. — 112 ὁππότε τις G. τίς C. ἐμοῖο C. ἄρῃ ACDH Ven. B.
 Lips. Harl. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. ἄρῃ S. ἄρῃς G Flor. ἀρεῖ L
 Syr. Eust. 1225, 36. 1226, 32. utrumque Eust. 1226, 33. — 113 ἀπο H.
 νευρῆφιν C. — 114 ὥς A. ΗΤΟΡ' Syr. — 115 δ δ' D. δδ' CGHL. πε-
 τάσας E. — 116 ἀχιλλεύς GH Lips. Rom. δέ: δ' CH. ἐρυσσάμενος CG
 Lips. — 117 κατὰ D. κληῖδα CDGH. παραυχένα A. — 118 δ δ' D. δδ'
 CGHL. ἀμφὶ γαίῃ L Lips. — 119 γαῖα L. — 120 ἀχιλλεύς Lips. Rom.
 ποταμὸν δὲ AD. ΠΟΤΑΜΟΝΔΕ Syr.

A. c. 106 οὕτω διὰ τοῦ ὁ ἄπασαι οὕτως Didymus. — 110 ἐπὶ
 Nicias cum Aristarcho: alii ἐπὶ. — 111 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τ δείλῃ
 Didymus. — 112 ἄρῃ conf. E 757. 909. Φ 431.

- καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ἐνταυθοὶ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ δ' ὠτειλὴν
 αἶμ' ἀπολιχμῶνται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Κκάμανδρος
 125 οἴσει δινήεις εἴσω ἄλδος εὐρέα κόλπον.
 θρώσκων τις κατὰ κύμα μέλαιναν φρίχ' ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάωνος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰς ὃ κεν ἄκτυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρήσ,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραΐζων.
 130 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐρύροος ἀργυροδίνης
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
 ζωὸς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.

V. L. 121 πτερόεντα προσηύδα Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 2. γρ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα A. — 122 ἰχθύν C. ὠτειλὴν AD Schol. O 24. Z 224: ὠτειλῆς CEGHL Syr. Ven. B. Lips. Schol. Φ 126. Ξ 178. —

123 ἀπολιχμῶνται Vrat. A. Schol. O 24. ΜΗΤΗΡ Syr. — 124 λεχέεσι D. κάμανδρος L Harl. γοήσεται ἢ τὸ πάρος περ γείνατο κοῦρον ἔοντα [καὶ ἔτρεφεν] ἀλλὰ σκάμανδρος C, in quo est lacuna post ἔοντα. — 125 ἄλδος εἴσω Vrat. A. εὐρέα πόντον C. — 126 θρώσκων AE: ceteri

θρώσκων. τίς C. τις L. κατα AD. μέλαινα S. φρίχ' A. ὑπαῖξει ACGL Mor. Cant. Ven. B Lips. Flor. φρίχ' ὑπαλύζει DHS Rom. Schol. Z 459. Ψ 692. ὑπαλύζει ἢ ὑπαῖξει Eust. 1227, 5 et 6. ὑπαλύξας Apoll. Soph. 165, 16. ἄλλοι δὲ ὑπαῖξει γράφουσιν Eust. 1227, 14. — 127 ἰχθὺς AC 1. man. D. ὡς κε L Lips. Eust. 1227, 17. ἔνια δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸ ὡς κε διὰ τοῦ ὁ μικροῦ γράφουσιν Eust. 1227, 8. λυκάωνος G. — 128 εἰς ὃ κεν A: ceteri εἰσέκην. — 129 ὀπισθε D. — 130 εὐρύρος G. εὐρύρος H. εὐρύρος E. — 131 πολέας ADEGHLS Syr. Lips. πολλοὺς C. ἱερεύεται G. — 132 καθίετε G.

A. c. 122 ἐνταυθοὶ: ἐνταυθοὶ Dionysius Thrax, Timarchus, Aristoteles (?) Schol. apud Cram. An. Par. III, 291, 27. διχῶς κείσο καὶ ἦσο Didymus (?) conf. Schol. B. οὕτως διὰ τοῦ ὦ ὠτειλὴν ἅπασαι Didymus. — 126 ὑπαῖξει: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ὑπαλύζει Didymus. — φρίχ' ὑπαλύζει Philetas et Callistratus teste Aristonico, conf. etiam Schol. Z 459. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου „μέλαιναν φρίκ' ἐπαῖξει“. ἢ δὲ Χία „μελαίνῃ φρίχ' (μελαίνῃ φρίχ' ?) ὑπαῖξει.“ οὕτω δὲ αὐτὸς Ἀρίσταρχος ἐξηγήσατο Schol. Townl. apud Cram. An. Par. III, 292, 4. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος φρίκ' ἐπαῖξει, οἱ δὲ ἄλλοι ὑπαῖξει Schol. B. Aristarchum ὑπαῖξει scripsisse tradiderunt Didymus et Aristonicus, idque confirmat Porphyrius, qui Aristophanem quoque ita legisse testatur (Ἀριστοφάνης βούλεται τὸν ἰχθύν θρώσκειν κατὰ κύμα καὶ ὑπαῖσσειν τὴν φρίκα); itaque Schol. B. et Townl. fides nulla est habenda. de Philetas scriptura ὑπαλύζει in scholiis nulla est discrepantia. quid in Chia scriptum fuerit, non liquet. — 127 ὅς Aristarchus: ὡς Aristophanes. — 130—135 Ἀριστοφάνης ἡθέρηκεν Schol. V. μήποτε μέντοι καὶ ὁ Ἀρίσταρχος συγκατέθετο τῇ ἀθετησίᾳ, μηδὲν ἀντιπῶν τῷ Ἀριστοφάνει Didymus. — 131 Ἀρίσταρχος πολέας: ἔνιοι δὲ πολέας Didymus, conf. Schol. A 559.

- ἀλλὰ καὶ ὡς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.
 ὡς ἄρ' ἔφη, ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὤρμηθεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχοι
 140 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 υἱεὶ Πηλεγόνοιο· τὸν δ' Ἀεῖος εὐρυρέεθρος
 γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσεμένοιο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μήτηρ ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 145 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 150 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
 τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοιο προσεφώνεε φαιδῖμος υἱός·
 Πηλεΐδῃ μεγάρυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις;

V. l. 133 ὡς A Ven. B.: ceteri ὡς. ὀλέεσθαι D. εἰς ὃ κε A. —
 135 ἐπὶ AG. ἐπέφνετο H. — 136 ὡς A. ἄρ G. δ' ἐχολώσατο L Tzetzes
 Alleg. 31. — 137 ὤρμηθεν CH Tzetzes All. 32. ἀνα D. πόνοιο: ΦΟΝΟΙΟ
 Syr. conf. 249, ita Ven. B. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 138 ἀχιλλῆα
 C. τρῆεσσι L. θυμὸν ἀλάλκοι L Lips. λοιγὸν ἀμύνη E Rom. — 139 δο-
 λιχόσκιον A. — 140 ἐπᾶλτο G. — 141 ἄεσιος CDES. εὐρυρέεθρος (sic) D.
 — 142 ἀκεσσεμένοιο G. ἀκεσσεμένοιο Lips. ἀκασσεμένοιο Vrat. A. θυγά-
 τηρ S. — 143 γάρ ῥα L. ῥα μήτηρ: ἐν ἄλλῳ τῇ γάρ ῥ' ἐμήτηρ A. — 144
 τῷ ῥ' C Lips. Barocc. Vrat. b. Mosc. 2. τῷ ῥ' AL Syr. τῷ δ' DEGHs.
 ἀχιλλεύς H Rom. δ δ' D. ὅδ' CGHL. — 145 δύο D. ἐμφρεσὶ A. ἐν
 φρεσὶ D. θῆκε ACDEGH Syr. — 146 δαΐ κταμένων CH. — 147 ἐδάϊζε
 ACDEGHs Syr. Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Flor. ἐδάϊζε L Rom. καταρρόον
 C. κατάρρρον D (sic). κατάρρρον H. — 148 omitt. Syr. οἱ δ' L. οἱδ'
 CH. — 149 πρότερον προσέφη Mosc. 2. προσέειπεν omisso ποδάρκης H.
 ἀχιλλεύς C. — 150 εἰς A: ceteri εἰς. ἀντίος A. ἀντίον Mosc. 2. ἐλθὼν
 D. — 151 ἀντιόωσι ACDG Plutarchus de Se ips. citra invid. laud. 16.
 — 152 προσεφώνει C. — 153 τί ἦ A: ceteri τῇ.

A. c. 137 πόνοιο: φόνιοιο, conf. ad 249. — 141 Πηλεγόνοιο Hero-
 dianus cum Ptol. Ascalonita. — 142 Ἀκεσσεμένοιο Herodianus, conf.
 Eust. 1228, 20. — 146 δαΐ κταμένων, conf. ad 301. — 150 εἰς veteres,
 conf. H. T. 241.

- εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' εὔουης,
 155 Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
 ἥως ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀεῖου εὐρὺ ρέοντος,
 [Ἀεῖου, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασι
 160 γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
 ὥς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 Πηλιάδα μελὴν· ὃ δ' ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
 ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρω μὲν δουρὶ κάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρό
 165 ῥῆξε κάκος· χρυσοῦ γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 τῷ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, κύτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἦ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὖτ' Ἀχιλλεὺς μελὴν ἰθυπτίωνα
 170 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,

V. L. 154 εἴμ' A. εἴμ' CEG. — 155 ἔχων AC. ἄνδρας ἄγων A in marg. δολιχεγχεάς A. ἦδε AD: ceteri ἦδε. — 156 ἐνδεκάτη D. ἐς: εἰς EGL Lips. Flor. Rom. — 157 ἐμὴ γενεὴ Vrat. A. Mosc. 2. αἰεῖου CDES. ἔξαίσιον A. εὐρὺ ρέοντος ACDEGHL. — 158 omitt. ADH in t. Syr. Lips. in t. Townl. Vrat. d.: habent CEGH in marg. 2. man. L Lips. in marg. αἰεῖου CES. δc: οὐ C. ἐπὶ γαῖαν ἵησιν GH, ceteri ἵησιν: ἐπικίδναται αἶαν C Ven. B. — 159 δέ με ACE Ven. B. Vrat. A. Mosc. 2. Rom. δ' ἐμέ DGHV Vrat. b. d. Flor. φασι ACDEGHL. ΦΑCΙ Syr. — 160 γείνασθαι AC Ven. B. γείνασθαι A in marg. νῦν δ' Harl. ἀχιλλεῦ C. — 161 ὥς A. δ δ' D. δδ' CGHL. — 162 δ δ' D. δδ' CGH. ἁμαρτῇ ADE Rom. Apoll. Soph. 24, 29. ἁμαρτῇ GL Cant. Harl. Mor. Vrat. b. A. Lips. Flor. ἁμαρτῇ C. ὁμαρτῇ HS. OMARTH Syr. ἁμαρτῇ et ἀμφὶ Et. Gud. 42, 31. — 163 περιδέξιος A. — 164 διὰ πρό DG: ceteri διαπρό. — 166 ἐπιγραύδην L Lips. Vrat. b. ἐπιγραύδων Vrat. A. ἐπιγράμβδην Apoll. Soph. 72, 27. — 167 κύτο: χύτο Vrat. A. ἦ δ' L. ἦδ' C. — 168 ἐν ἐστήρικτο L. ἐνστήρικτο CH. — 169 ἀχιλλεὺς D Flor. — 170 ἐφῆκε D. — 171 ῥ' omitt. E. δ δ' D. δδ' CGHL.

A. c. 158 φέρει καὶ τὸ ἔπος καὶ Εὐδοξος δίχα τοῦ ν „Αἰεῖο [οὔ] κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα“ Schol. B. idem Schol. λ 239. conf. adnot. ad B 850. — 159 δ' ἐμέ: δέ με Ptol. Ascalonita. — 162 ἁμαρτῇ Herodianus cum Ptol. Ascalonita: ἁμαρτῇ Aristarchus, conf. Schol. E 556. Eust. 1229, 18. Zonar. Lex. 164. Cram. An. Par. III, 292, 7. ἀμφὶς: ἀμφω Massiliensis. — 163 περιδέξιος Herodianus: πέρι δέξιος Ptolemaeus Pindarion. — 169 ἰθυπτίωνα Aristarchus teste Aristonico, qui hanc scripturam tueretur allato Y 99 τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ'. Zenodotus ἰθυκτίωνα, erravit Eustathius 1229, 42, qui cum Schol. B Aristarcho scripturam Zenodoti tribuit, sed conf. ad Y 273.

- μεσσοπαλές δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἄορ οὖν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώς· ὃ δ' ἄρα μελὴν Ἀχιλῆος
 175 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
 τρὶς μὲν μιν πελέμιζεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
 ἄσαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήυρα.
 180 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν
 ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι δρούσας
 τεύχεα τ' ἐξενάριζε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 κεῖς' οὕτω χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 185 παισὶν ἐριζέμεναι ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι.
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ρέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτέ μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσων Μυρμιδόνεσσι,

V. L. 172 μεσσοπαλές A. μεσσοπαλές C Syr. Ven. B. Mosc. 2. pr.
 man. Apoll. Soph. 111, 28. Hesychius III, 94: ceteri μεσσοπατέες cum
 Schol. Φ 10. ἄρ DEGL. — 173 ἐρυσσάμενος DE. — 174 ἄλτ' C. ἄλτο L.
 ἐπὶ οἱ ACDHL: ἐπὶ οἱ G Lips. Schol. A 368. δ δ' AD. ὅδ' CGHL. —
 175 ἐρύσαι EGL 1. man. Lips. Flor. — 176 ἐρύσσεσθαι ACL 2. man.
 Syr. ἐρύσσεσθαι ES Barocc. Cant. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. ἐρύσσεσθαι DH.
 ἐρύσσεσθαι GL 1. man. Lips. Flor. Rom. — 177 * βίης (Lips.): βίη AC
 EHS Syr. Ven. B. Rom. βίη DGL Cant. Harl. Flor. τέταρτον CD Lips.
 Flor. — 178 ἄσαι ACDEGHL Syr. ἐπιγνάμψας L. — 179 ἀλλὰ ἐ πρὶν S
 Cant. ἀχιλλεύς DE Lips. — 180 γαστέρι Mosc. 2. πᾶσαι sequenti versui
 additum est in D. — 181 χύντο AEHL Syr. χύντο CDG Ven. B. KA-
 additum est in D. — 181 χύντο AEHL Syr. χύντο CDG Ven. B. KA-
 ΛΥΨΕ Syr. ὅσσε' ἐκάλυπεν L Lips. Vrat. A. — 182 ἄρ ADGHL. γάρ
 Barocc. δ' ἐνὶ C omisso ἄρ'. ἐνὶ AD. στήθεσιν G. δρούσας CG Syr. Ven.
 B. δρούων DHL Lips. Vrat. A. δρούσας A. — 184 οὕτω ADEGHL Lips.
 Ven. B. edd. vett. Tzetzes Alleg 49. οὕτως C. in Syr. est lacuna usque
 ad τοι χαλεπὸν τι L. — 185 ΠΕΡ' Syr. ἐκγεγαῶτι ACDEHL Syr. Ven.
 B: ἐκγεγαῶτα GL Lips. — 186 φῆσθα ACDG Syr. φῆσθα HL. φῆσθα
 E. εὐρὺ ρέοντος ACDEGHL. ΕΥΡΥΡΕΟΝΤΟΣ Syr. — 188 τίκτέ μ' ADH.
 ANHP' Syr. μυρμιδόνεσσι ACDG Syr.

A. c. 172 οὕτως ἀρίσταρχος μεσσοπαλές Didymus. — 174 ἐπὶ οἱ
 Herodianus, conf. Lehrs. Quaest. Ep. 119. — 177 βίης, quod φ 126
 libri praeter unum omnes exhibent, hoc loco restituit Bekkerus, nam
 μεθίημι ubique genetivo iungitur. — 183 ἐξενάριζε: ἐν ἐνίαις διὰ τοῦ
 ἐξενάριζε Didymus. — 185 οὕτως κατὰ δοτικὴν ἐκγεγαῶτι αἱ Ἀρι-
 στάρχου Didymus. — 186 φῆσθα: φῆσθα Tyrannio.

- Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 190 τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἄλιμυρηνέντων,
 κρείσσων αὖτε Διὸς γενεῇ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χραϊσμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳνι μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρεῖων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 195 οὔτε βαθυρρέϊταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὅς δαίδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆς.
 200 ἧ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσκατο χάλκεον ἔγχος,
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαίνε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
 205 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστὰς,
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,

V. L. 189 δ δ' D. δδ' CGHL. ἄρ ADEHL. διὸς εἶναι L. ἦν E. —
 190 τῷ ACL. τῷ DEGH. in Syr. est lacuna. ἄλιμυρηνέντων A. ἄλιμοι-
 ρηνέντων C Ven. B. Mosc. 2. ἄλιμυριέντων G. ἄλι μυριέντων Et. Gud.
 400, 10. — 191 δ' αὖτε ACDEHLS Ven. B. Lips. ΔΑΨΤΕ Syr. — 192
 γὰρ σοὶ DEHL Tzetzes Alleg. 71. γε omitt. C. μέγας πάρα G. δύναται
 τοι S Cant. δύναται τις Vrat. d. — [194 οὐδὲ ACDEGHS Syr. Cant. Mor.
 Townl. Vrat. b. Ven. B. Cram. Ep. 306, 27. Et. Mg. 181, 14. Schol. Ξ 434.
 δ' οὐδὲ Vrat. A. Apoll. de Synt. 90, 13: οὔτε HL Lips. — 195 οὔτε L Lips.
 οὐδὲ A: ceteri οὐδὲ. — 196 πᾶσαι τε θάλασσαι Vrat. A. — 197 φρεῖατα
 D. νάουσι CD. νέουσι Cant. — 198 ὅς δαίδοικε libri praeter D cum
 Apoll. de Pron. 5 A. Cram. Epim. 359, 8. Et. Mg. 635, 16. Zonar. Lex.
 1473. ὡς δαίδοικε D. ὅς γε δέδοικε Tzetzes Alleg. 77. — 199 ἀπ' omitt.
 G Flor. σμαραγῆς CES Cant. Mor. Baroce. Vrat. A. σμαραγῆς Tzetzes
 Alleg. 78. — 200 ἧ ῥα CGHL. ἐρύσκατο G Lips. ὀμβριμον ἔγχος L. —
 201 καταυτόθι G Syr. Flor. λίπεν D. λείπε Lips. — 202 ΔΙΑΙΝΕΙ Ambr.
 ὕΔΩΡ Syr. φίλον ἦτορ C et in marg. man. rec. γρ. μέλαν ὕδωρ. —
 203 ἄρ ADGHL. ἀμφ' ἐπένοντο H Syr. — 204 ΕΠΕΙΝΕΦΡΙΔΙΟΝ Syr.
 οὐ κείραντες L. — 205 δ ACDGHL. βῆ ῥ' CDGH Syr. βῆ A Ambr. L Lips.
 Ven. B. — 206 παρ AD.

A. c. 190 ἄλιμυρηνέντων Aristarchus. — 191 ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ
 δὲ κρείσσων αὖτε Didymus. — 195 οὐδὲ: ἀρίσταρχος οὔτε βαθυρρέϊταιο
 Didymus. Ζηνόδοτος αὐτὸν οὐκ ἔγραφε Aristonicus.

- ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἴφι δαμέντα.
 ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀκτύπυλόν τε
 210 Μνησκόον τε Θρακίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην·
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὡκύς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωράμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγγατο δίνης·
 ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατεῖεις, περὶ δ' αἵσυλα ῥέζεις
 215 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
 εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
 πληθῆι γάρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
 οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα διὰν
 220 στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγῃ μ' ἔχει ὄρχαμε λαῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὡκύς Ἀχιλλεύς·
 ἔσται ταῦτα· Κκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.
 Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
 225 πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστῃ καὶ Ἔκτορι πειρηθῆναι
 ἀντιβῆν, ἥ κέν με δαμάσσεται, ἥ κεν ἐγὼ τόν.
 ὥς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴκος.

V. l. 207 ἴδον C. ἐνὶ AD. ὑσμίνῃ H. — 208 ὑπὸ ACDL. ὑπο H. Syr. — 209 ἔλετ' ὀρσίλοχον Vrat. b. — 210 θρακίον GL. θρακίων D. ἠδ' H. — 211 νύ κέ τι D. ἔκτανε AC. ἀχιλεὺς C. — 212 ΠΡΟΣΕΦΗ ΞΑΝΘΟΣ Syr. suprascr. 2. man. ποταμός. — 213 ΕΙΔΟΜΕΝΟΣ Ambr. γρ. καὶ εἰδόμενος A. βαθέης ἐκφθέγγατο L. δ' ἐφθέγγατο ACDGHS Ven. B. Lips. Tzetz. Alleg. 86. ΔΕΦΘΕΓΞΑΤΟ Syr. „ἐκφθέγγατο edidit Barnesius ex emendatione Isaaci Casauboni“ Clarke. — 214 περὶ μὲν CD. περὶ μὲν H (sic) περὶ bis GL Flor. Rhet. Gr. III, 374, 10. περί δ' H. — 215 ἀμύνουσι CDEGHL Vrat. A. Flor. Rom. — 216 εἴ σοι EG. τρῶας L. — 217 κατὰ DL. κατὰ H. ῥέζειν D Rom. ῥέζειν ἡγουν ῥέζε E. ῥέζε α
 H 1. man. nunc ῥέζει. — 218 αἰπεινὰ ῥέεθρα Vrat. A. ῥέεθρον H. — 219 οὐδέ τι πη ADGH. οὐδέ τι πη CL. οὐδέ τι πη E. οὐδέ τι πη Schol. — Π 71. οὐδέ τι πη Rhet. Gr. III, 374, 16. — 220 δεινόμενος Vrat. d. — 221 ἕασον C. — 222 ἀχιλεὺς C. — 223 κάμανδρε L. Harl. — 224 τρῶας L. — 225 ἔλσαι CH. ἐλάσαι S Cant. Harl. ἔλσαι, ὃ ἔστιν ἐλάσαι συγκλεί-
 και E, conf. adnot. ad ε 132. η 250. — 226 εἴ κέν με D. — 227 ὥς A. τρώεσσιν L.

A. l. 213 τὸ δὲ βαθέης χωρὶς τοῦ δ Schol. A. — 217 οὕτω διὰ τοῦ γε ἐμέθεν γ' ἐλάσας Didymus. τινὲς πελάσας Schol. V. — 221 ἕασον: alii ἕασον teste Schol. V.

- καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
 ὦ πόποι ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ κύ γε βουλάς
 230 εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
 Τρωεὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 δεῖλος ὅψε δύων, κιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
 ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρὶ κλυτὸς ἔνθορε μέσσω
 κρημνοῦ ἀπαῖξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδατι θύων,
 235 πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥς δὲ νεκροὺς
 πολλοὺς, οἳ ῥά κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεὺς·
 τοὺς ἐκβαλλε θύραζε μεμικῶς ἤτε ταῦρος,
 χέρσον δέ· ζωὸς δὲ κάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
 κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
 240 δεινὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
 ὤθει δ' ἐν κάκῃ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
 εἶχε στηρίζεσθαι. ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
 εὐφυέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
 κρημνὸν ἅπαντα διώσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
 245 ὄζοισιν πυκνοῖσι, γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν
 εἴσω πᾶς ἐριποῦς· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας

V. l. 229 ὦ πόποι ADH. ὦ πόποι G. βουλήν E. — 230 ὅ, τι L. ὅτι H Lips. ἐπέτελλε ACDEGL Syr. — 231 τρωεὶ L. παριστάμεναι AC G Ven. B. εἰς ὃ κεν A Et. Mg. 33, 48. ἔλθοι C Vrat. A. — 232 κιάσῃ

D. — 233 ἀχιλλεὺς C. δουρὶ κλυτὸς ADEH Rom. — 234 ἀπαῖξας A. ἐπαῖξας S Mor. Barocc. ὑπαῖξας L Lips. Harl. ἀπαῖσων G Flor. δ δ' D. ὅδ' CGHL. θύων A. — 236 οἳ ῥά L. ἄλις D ex corr. ἦσαν C. ἔσαν ἄλις E Harl. Mosc. 2. ἀχιλλεὺς C. — 237 ἐκβαλλε CE Vrat. A. ἐν ἄλλω τοὺς ἐξήγε A. — 238 χέρσον δὲ ADG. δέ, κάω H. δὲ ante κάω omitt. D 1. man. δὲ κάω ACD 2. man. E Syr. Ven. B. Lips. Townl. Harl. Vrat. d. A. Rom. Cram. An. Par. III, 28, 6. δ' ἐκάω GLS Schol. Φ 343.

κατὰ AH. — 239 omitt. C. κρύπτων H. βαθείῃσι ADE Vrat. A. Schol. λ 243. μεγάλῃσι ADEGH Syr. — 240 ἵστατο ῥέμα S Cant. — 241 ὤθει C ex corr., 1. man. ὀθί. — 242 εἶχε· εἶα L Lips. στηρίζεσθαι Dion. Halic. de Comp. verb. XVI. δ δὲ CH. ἔλε H 1. man. ἔχε 2. man. εἶλε C. — 243 ἥδ' CGHL. * ῥιζέων· ῥιζῶν libri. — 245 ὄζοισι EG Lips. Flor. Rom. ὄζοισι H. γεφύρωσε CDEH Lips. Flor. Rom. ἐν ἄλλω γεφύρωσεν δὲ κέλευθον A, conf. O 357. — 246 ἐριποῦσα H. δ δ' D. ὅδ' CGHL. ἄρ ADEGHL. ἐκ λίμνης DEHL Lips. Ven. B. γρ. καὶ ἐκ δίνης E 1235, 26, ita AC Syr. Harl. Mor. Mosc. 2. ἐν δίνῃ Vrat. A.

A. c. 232 τὸ ὅψε δύων ἐν δυεὶ μέρεσι λόγου Herodianus, conf. Eust. 1235, 4. — 243 ῥιζέων, conf. ad Λ 69. — 246 ἀρίσταρχος ἐν δίνῃ (sic), ἄλλοι ἐκ λίμνης Didymus. ὅτι διχῶς γράφεται ἐκ λίμνης καὶ ἐκ δίνης Aristonicus? ἐκ λίμνης· οὕτως ἡ γραφή· οἳ δὲ ἐκ δίνης. τινὲς δὲ καὶ ῥιπῆς γράφουσιν Schol. V.

- ἦϊζεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δείκας. οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινίων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν ὄσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
 ὃς θ' ἄμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκὼς ἦϊζεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 255 μερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς
 φεῦγ', ὃ δ' ὄπισθε βέων ἔπετο μέγῳ ὀρυμαδῷ.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύη
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·

V. l. 247 ἦϊζε CDE. πέτεσθαι: ἐν ἄλλῳ φέρεσθαι A. — 248 θεὸς μέγας ACDEH Syr. Ven. B. Vrat. b d. μέγας θεός GL Lips. edd. vet. ἐπ' αὐτῷ ACDGHL Ven. B. Lips. Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. ἐπ' αὐτόν E Syr. Rom. quod editores receperunt praeter Hoffmannum. ὦρτο δ' ἐπ' αὐτούς legitur E 590. A 343; sed usitatio est dativus, conf. E 629. M 293. E 401. O 579. 726. P 677. 725. κ 214. χ 80. Annal. Gymn. Austr. 1870, pg. 90 et 105. — 219 ἀκροκελαινίων A. πόνοιο libri cum Apoll. Soph. 20, 4. Cram. An. Ox. III, 261, 23: ΦΟΝΟΙΟ Syr. — 250 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. scr. ἀχιλλῆα C. τρῦεσσι L. — 251 ἐπὶ D. ἐρωή: ἐρωήν ADG. ἐρωήν ἢ ἐρωή Eust. 1235, 31. —

252 ΟἶΜΑΤ' Syr. — 253 ὦσθ H. — 254 ἐπὶ AD. στήθεσφι D. στήθεσι E. — 256 δ δ' D. 68' CGHL. ὀρυμαδῷ G 1. man. H. μέγῳ ἀλαλητῷ C. — 257 ΑΝΗΡ' Syr. — 258 ἀμφυτὰ ACDEG Syr. Et. Mg. 77, 14. ἄμ φυτὰ L. ἀνφυτὰ H. ἀν φυτὰ Cant Vrat. A. ὕδατι ACDEH Ven. B. Barocc. Harl. Townl. ὕδατος GLS Syr. Et. Mg. 77, 15. ἡγεμονεύη AD EH Syr. Harl. Vrat. d. Mosc. 2. ἡγεμονεύει CGLS Lips. Et. Mg. 77, 15. ἡγεμονεῖοι Vrat. A. — 259 ἀμάρης A. ἐξ omitt. C. ἐξέχματα H. ΔΕΞ Syr. δ' omitt. ACDEGHLS Ven. B. Lips. Cant. Mor. Mosc. 2. Flor. Rom. Apoll. Soph. 25, 23. 80, 21. Et. Mg. 77, 15. Eust. 904, 2. δ' receperunt. Barnes. Clarke. Heyne. eiecit Wolfius.

A. c. 247 πεδίοιο Aristarchus: alii πεδίον δέ. — 249 οὕτως πόνοιο αἱ Ἀριστάρχου διὰ τοῦ π. Ἀριστοφάνης φόνιοι, καὶ λόγον ἔχει Didymus. — 251 ἐρωή: conf. ὄσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή γίγνεται O 358. ὄσόν τ' ἐπὶ οὐρα πέλονται K 351. ἔστηκε εὐλὸν ὄσον τ' ὄργυια Ψ 327. ἐρωήν defendi non potest analogia locorum i 325 ὄσον τ' ὄργυιαν ἐρῶν ἀπέκοψα. κ 167 πείσμα δ' ὄσον τ' ὄργυιαν πλεῖστος. κ 113 γυναικα εὐρον δειν τ' ὄρεος κορυφῇ. i 321 τὸ μὲν ἄμμες εἰσκομεν εἰσορόωντες ὄσόν θ' ἰστέον νηός. — 252 οἶματ' Aristarchus: δμματ' Philetas, conf. Ariston. ad X 308. Eust. 1235, 39. μέλανος τοῦ Herodiani: μέλανός του Aristarchus. μελανόστου Aristoteles, conf. Eust. 1235, 41. τινὲς δὲ γράφουσι μελανόσπου Schol. D. Cram. An. Par. III. 27, 21, conf. Eust. 1235, 43.

- 260 τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὤκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλεί, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κύμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 265 ὅσσεάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
 στήναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοῖ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 τοσσάκι μιν μέγα κύμα διπιτέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὃ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
- 270 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
 λάβρος ὕπαιθα ῥέων, κονίη δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλείδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεὺ πάτερ, ὥς οὐ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο καῶσαι· ἔπειτα δέ καί τι πάθοιμι.
- 275 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανίωνων,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτῶν
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὥς μ' ὄφελ' ἔκτωρ κτείνειν, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
- 280 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριζε.
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἀλῶναι

V. l. 260 μέν τοι H. προρέοντος AG. ὑπο CDEGHL Syr. ψηφίδες CDGHL. — 262 ἐνὶ AD. ἐνὶ CEGHL. τε omitt. Vrat. A. Flor. — 263

ὥς AD 1. man. αἰεὶ H. ΚΥΜΑ Syr. — 265 ὀρμήσειε C. ἀχιλλεὺς C. — 267 τοῖ A. ἔχουσι ACDEG Syr. — 269 καθύπερθεν A. καθ' ὑπερθεν D. δ δ' D. ὅδ' CGL. — 270 ὑπο ADGH Syr. — 271 ὑπέριπτε L Lips. γρ. καὶ ὑπέρεπτεν (ὑπέριπτε?) ἀντὶ τοῦ ὑφῆρπαζεν Schol. Paris. 273

ΠΑΤΕΡ Syr. — 277 τρώων L. ὑπο H. — 279 κτείν' D. apostr. add. 2. man. γ' ἔτραφ' AD Mor. τέτραφ' A in marg. CEGHLS Lips. Schol. Ψ 348. τ' ἔτραφ' Townl. ἐν ἄλλῳ ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος A. ΕΝΘΑΔΕ ΤΕΤΡΑΦ Syr. — 280 τῷ ACDGHL. ΤΩ Syr. τῷ E. ἀγαθὸν μὲν E bis. ἔπεφν D. ἔπεφεν L. ἀγαθὸς δέ κεν E bis. ἐξενάριζε ACDEG Syr. — 281 εἵμαρτο D. εἵμαρτο ὀλέσθαι H Vrat. d.

A. c. 260 τὸ προρέοντος οὐ διπλασιάζει τὸ ρ. ἐνια δέ τῶν ἀντιγράφων Ἀττικῶς διπλάζοντα τοῦτο συνίζησιν ποιοῦσι τῶν μετ' αὐτὸ δύο συλλαβῶν Eust. 1235, 63. — 262 οὕτω φθάνει διὰ τοῦ ἑτέρου εἰ, οὐ φθανέει Didymus. Zenodotus φθανέει teste Schol. V. conf. Ariston. ad I 506. — 265 γράφεται καὶ οἰμήσειε· προκρίνει δέ τὴν διὰ τοῦ ρ γραφὴν Ἀρίσταρχος Didymus. — 279 γ' ἔτραφ' scribendum est notione intransitiva ut B 661. E 555. H 199. Z 436. γ 28. Herodianus γ' ἔτραφ' (= ἔτραφη). οἱ πολλοὶ τέτραφ' ἄριστος ἀπὸ τοῦ τ ποιοῦντες τὴν ἀρχὴν Herodianus. — 281 ὀλέσθαι Demetrius Ixion in eodem versu e 312.

ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα κυφορβόν,
ὄν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρει χειμῶνι περῶντα.

ὥς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὤκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
285 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν εἵκτην,
χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Πηλεΐδῃ, μήτ' ἄρ τι λῖν τρέε μήτέ τι τάρβει·
τοίῳ γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμέν,
290 Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
ὥς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστιν.
ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφῆσει, κύ δὲ εἴσει αὐτός·
αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ κε πίθηαι·
μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,

295 πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἔλσαι
Τρωικόν, ὅς κε φύγησι. κύ δ' Ἔκτορι θυμὸν ἀπούρας
ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμῇ,
300 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο,
πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζηῶν

V. l. 283 ἀποέρει AE 1236, 65 S Syr. Baroce. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. ἀπὸ ἐρχῇ D, spir. man. rec. ἀποέρει H. ἀποέρει CE 1236. 26 GL Et. Mg. 377, 42. Schol. Z 348. ἀποέρει Lips. περῶντα G. περῶντα S. — 284 ὡς A. τῷ δὲ C. ποσιδάων A Syr. ποσειδ A in marg. — 285 ἰόντες G Flor. εἵκτον Vrat. b. — 286 ἐπέεσσι ACDGH Syr. — 287 ποσιδάων A Syr.. A in marg. ποσειδ. — 288 μῆμ ἄρτι G. ἄρ, τι A. ἄρ, τι H. μήτέ τι ACDE 1237, 29 H Et. Gud. 653, 5. μὴ τέ τι G. μήτ'

ἐτι L. μῆδὲ τι Eust. 1237, 13. — 289 τοίῳ γάρ τι D. ἐπιταρροθοὶ εἰμεν D Vrat. A. — 291 αἰσιμον ἐστιν L. — 292 κύ δ' C. — 293 αὐτάρ τοι

EHL Lips. edd. vet. αὐτάρ τοι G. αὐτάρ ^C τοι A. αὐτάρ τοι coi D. αὐτάρ

coi C Ven. B. Syr. ὑποθήσομαι D. πίθηαι C, co add. 2. man. — 294

παύειν S. παύειν L Lips. πολέμοιο DGH. — 295 ἸΛΙΟΦΙ Syr. ἰλιόφιν ACDEGHL edd. vet. — 296 τρωικόν L. ἀπηύρας Harl. — 297 ἐπὶ D. νῆας ἵναι L Lips. — 298 ἄρ ADGHL. ὡς AD. — 299 δ ACDGHL. μέγα: MAAA Syr. γάρ ῥα L. — 300 κεχυμένοιο C. — 301 δαῖ, κταμένων A. δαῖ κταμένων CH.

A. c. 282 ψιλωτέον τὸ ἐρχθέντ' Schol. A. εἰρχθέντ' ed. Massiliensis. — 290 ἀθετεῖται Aristonicus. — 293 τοι: αὐτάρ coi Bekk. 2. Dindorf. — 297 ἄψ ἐπὶ νῆας ἵμεν, conf. C 14. — 301 δαῖ κταμένων: ἀμεινων κατὰ διάλυσιν, ὡς ἀρῇ κταμένῳ (X 72)· οὐδὲν γάρ πλέον ἐκ τῆς συνθέσεως Herodianus, cf. H. T. 312.

πλῶν καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑπόσσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἄν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
 εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 305 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ δν μένος, ἀλλ' ἔτι μάλλον
 χῶετο Πηλείωνι, κόρυςσε δὲ κῦμα ῥόοιο
 ὑπόσ' αἰερόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας·

φῖλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 315 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὃ γε ἴσα θεοῖσι.
 φημί γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνη
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις, χέραδος περιχεύας
 320 μυρίον, οὐδέ οἱ ὄστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.

V. L. 303 ἀνιθύν D. ἔσχε G Syr. Lips. ἴσχευ S. — 304 εὐρὺ ῥέων
 ACDEGL. μέγα δὲ S. — 305 κάμανδρος L Harl. τεὸν μένος G Schol.

N 424. — 308 φῖλε AL Syr. — 310 ἐκπέρσαι H. ἐκπέρσαι Vrat. d. τρῶες
 L. κατὰ A. ΜΕΝΕΟΥCΙ Syr. — 311 ΕΠΑΜΥΝΑΙ Syr. ἐκπίπληθι C.
 ἐμπίπληθι H. ΕΜΠΙΠΛΗΘΕΙ Syr. ἐπίπληθε L. ceteri ἐμπίπληθι, quod
 correxi, poëta enim forma πίπλημι non utitur, conf. A 104. I 679. Φ
 23. δ 662. κ 248. υ 349. de μ in libris mss. omisso conf. A 569. B 572.
 E 662. H 188. 259. 272. O 521. P 413. 427. 465. Φ 178. Ψ 334. 338 et
 quae exempla congressi H. U. 224, sq. — 313 δὲ omitt. H. ὀρυμαγδὸν
 CGH Flor. — 314 παύσομεν DH. παύσομαι G. — 315 μέμονε E. μέ-
 μνην L. μέμνην Lips. ἴσα D. θεοῖσι ACDE Syr. — 316 οὔτε τι ACHL.
 — 317 τὰ omitt. CH. — 318 ἰλῦος ADL Ven. B. ἰλῦος CEGH Et. Mg.

477, 18. Et. Gud. 283, 25. ΕΙΛΥΟΣ Syr. καδδὲ ACDGHL Syr. κὰδ δέ E
 Apoll. de Pron. 47 A. 102 B. de Synt. 142, 10. de Adv. 550, 31. —

319 εἰλύσω L. εἰλύσσω Harl. ἄλις, χέραδος A. χέραδος H. — 320 ὄστέ'
 D. — 321 ἀλέξαι H. ἄσιν L Lips. edd. vet. καθ' ὑπερθε C. ἐφύπερθε
 Cram. Ep. 225, 8.

A. c. 303 ἔσχεν libri: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἰ ἴσχευ Didymus. — 308
 φῖλε, conf. ad Δ 155. E 359. — 319 διχῶς ἢ γραφὴ (εἰλύσω et ἰλύσω)
 Schol. V; conf. Eust. 1238, 4. χέραδος Aristarchus, non χέραδος. —
 321 ἀρίσταρχος ἀνλέξαι διὰ τοῦ ν Didymus.

αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύχεται, οὐδέ τί μιν χρεὼ
ἔσται τυμβοχόης, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.

ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος, ὑψόσε θύων,
325 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διπτετός ποταμοῖο
ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλεΐωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄυσε περιδείσας' Ἀχιλῆϊ,
μὴ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.

330 αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
ὄρσο κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήνεντα μάχῃ ἤσκομεν εἶναι·

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἄργεσῶ νότοιο
335 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσοις θύελλαν,
ἣ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
δένδρεα καί, ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μὴ δέ σε πάμπαν
μελιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·

340 μὴ δὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὁπότε ἂν δῇ

V. l. 322 σῆμα: μοῖρα Et. Mg. 169, 18. οὐδέ τι μιν ACDHL. —
323 τυμβοχόης CDEGHLS Syr. edd. vett. τυμβοχόης A. θάπτουσιν
CEL Lips. Harl. Mosc. 2. — 324 θύων A. — 325 νεκύεσσιν ACDE Syr.
— 327 ἀειράμενον D. κατὰ CDL. ἤρεε D. ἤρεε H. ἤρεε L. ἤρει Lips.
— 328 δέ: δ' αὖ Tzetzes Alleg. 140. περιδείσας Lips. περιδείσας L:
ceteri περιδείσας. ἀχιλλῆϊ E. ἀχιλλῆος C. — 330 Ἥφαιστος προσεφώνεε
φίλον G. προσεφώνεε D Flor. Rom. προσεφώνει Tzetzes Alleg. 141. —
331 κυλλοπόδιον D ex corr. Lips. — 332 μάχην D. ἔσκομεν H. ἤσκο-
μαι S. ἤσκομεν ἢ ἔσκομεν E 1238, 29. — 333 πιφαύσκεο G. — 334 ἄρ-
γεσῶ ACDEGHL Mosc. 2. Rom. Strabo I, 29. ἄργεσῶ Lips. Flor. —
335 ἴσομαι Et. Mg. 306, 14. Zonar. Lex. 634. ἐξαλόθεν AD. ὄρσοις
θύελλαν Pseudoplat. 129, 14. — 336 ἀπο C. τρώων L. ΚΗΑΙ Syr. κῆαι
G Ven. B. Lips. κῆαι E. κῆαι ADH. κῆαι L. κῆαι C. κῆ Townl. κῆ
Vrat. b. — 338 ἐν A. ἵει A. μὴ δέ AEGH. — 339 ἀποτρεπέτω G. —
340 μὴ δὲ ACDEGHL Ven. B. Lips. ΜΗΔΕ Syr. ὁπότε ἂν ADEH Vrat.
b. d. ὁπότεν CGL Syr.

A. c. 323 τυμβοχόης Crates: τυμβοχόης Aristarchus, Ptolem. Asca-
lonita, Herodianus cum plerisque, conf. Zonar. Lex. 1757. Eust. 1238,
18. Lobeck. ad Phryn. 498. H. S. 249. — 331 ἀθετεῖται Aristonicus.
τὸ δὲ κυλλοπόδιον Ἀρίσταρχος προπαροξύνει, ὡς καὶ ἐπείσθημεν Hero-
dianus. — 335 ὄρσοις: ὄρσοις Zenodotus. — 336 ἢ κεν: ἢ κεν Zeno-
dotus teste Aristonico ad vs. 335. προπερισπαστέον τὸ κῆαι· ἔστι γὰρ
ἀπαρέμφατον Herodianus.

φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε χρεῖν ἀκάματον πῦρ.

ὥς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκειτο θεσπιδαῆς πῦρ.

πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκροὺς πολλοὺς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς.

345 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, χρέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδέ' ἀλωήν

αἴψ' ἀνξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρη·

ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδ δ' ἄρα νεκροὺς

κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανώσων.

350 καίοντο πετελεία τε καὶ ἰτέα ἡδὲ μυρῖκαι,

καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύνον ἡδὲ κύπειρον,

τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·

τείροντ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,

οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα

355 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο.

καίετο δ' ἵς ποταμοῖο ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥφαιστ', οὗ τις κοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,

V. l. 342 omitt. Barocc. ὥς A. — 343 καίετο Vrat. A. καίε ἢ δαίε E. δαίε Vrat. b. A. Mosc. 2. — 344 οἳ ῥα DL. κατ' αὐτὸν ADEG HLS Syr. et Heynii libri. κατ' αὐτὸν C post ras. ἦσαν C. ἀχιλλεύς C. — 345 ΥΔΩΡ' Syr. — 346 ἀλωήν AE. ἀλωήν C. ἀλωήν Vrat. b. ceteri ἀλωήν. — 347 ἀν, ξηράνη A. ἀν ξηράνη DEG Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. Flor. Rom. ἀνξηράνη HLS. ANΞHPANHI Syr. ἀνξηράνει C. αἴψα ξηραίνη Vrat. A. ἐθείρη ACGH Syr. Cant. Mor. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. Apoll. Soph. 63, 10. ἐθείρει D ex corr. eiusdem man. EL Lips. — 348 ὥς A. καδδᾶρα A Syr. καδδ' ἄρα CDGHL. — 349 κῆεν GHL. κῆε E. ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. ἀνποταμὸν H. τρέψεν A Syr. Vrat. A. — 350 est lacuna in Syr. αἱ δὲ μυρῖκαι L. αἶδε μυρῖκαι Lips. μυρῖκαι CE GL. — 351 δὴ λωτός τε G. τε ἰδὲ ACDHL Flor. Rom. Heracl. Alleg. c. 11. τε ἡδὲ EG. ἰδὲ Schol. Nicandr. Theriac. 200. κύπερον D. — 352 περὶ D. — 353 εἰρόντ' G. οἳ CDE 1239, 63 GL Ven. B. Lips. κατα D. — 354 κατα D. — 356 ὀνόμαζε DH. — 357 ἱσοφαρίζειν Harl. Mosc. 2. ἀντιφερίζειν ἢ ἱσοφαρίζειν Eust. 1240, 39.

A. c. 344 κατ' αὐτὸν dedi ex libris et recepissem αὐτὸ ex cod. C, si poëta hac forma esset usus, recentiores fere omnes ex coniectura Wolffi κατ' αὐτόθι scripserunt, quibus assentiri non possum; nam ubi κατ' αὐτόθι legitur, κατὰ cum verbo (λείπειν, ἔζεσθαι, μένειν) est iungendum, conf. H. U. 246. Heynius, quem secuti sunt Bothe, Hoffmann, Düntzer, hunc versum ex vs. 236 interpolatum esse putat. — 346 ἐνιοι δὲ νεοαλδέα διὰ τοῦ ᾶ, νεοαὔξητον Apoll. Soph. 116, 5. — 347 ἀρίσταρχος αἴψ' ἀνξηράνη Didymus. ἔξαναίη Aristophanes. — 351 τε ἰδὲ: τ' ἡδὲ, conf. ad P 534. 351 κύπειρον: αἱ ἐκ τῶν πόλεων κύπαιρον (cod. κύπαρον) εἶχον Didymus, conf. Eust. 1239, 62. Cram. Epim. 112, 8. — 355 οὕτως πνοιῇ, ἐν τισὶ δὲ ῥιπῇ Didymus. — 356 καίετο δ' ἵς: καὶ ἐ τὸδ' ἵς Ptolemaeus Pindarion.

οὐδ' ἂν ἐγὼ κοί γ' ὦδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα διός Ἀχιλλεύς
 360 ἄστεος ἐξελάσει· τί μοι ἔριδος καὶ ἄρωγής;
 φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ρέεθρα.
 ὥς δὲ λέβης Ζεὶ ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσχην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος ciάλοιο
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται,
 365 ὥς τοῦ καλὰ ρέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
 οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτμῇ
 Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὃ γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἥρη, τίπτε σὺς υἱὸς ἔμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 370 ἔξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιός εἰμι,
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρῳέεσσιν ἄρωγτοί.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 παύεσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρῳέεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἡμάρ,
 375 μῆδ' ὁπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
 καιομένη, καίωσι δ' ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
 Ἥφαιστε, χέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 380 ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.

V. L. 358 κοί δ' D. πυριφλεγέθοντι CDL. — 359 τρῶας L. ἀχιλλεύς C. — 360 ΚΑΙ ΑΥΤΗΣ Syr. — 361 ἀνα ACDGL. ΑΝΑ ΔΕΦΛΥΕ Syr. δ' ἔφλυε Zonar. Lex. 1524. ἀν δ' ἔφλυε Vrat. b. — 363 κνίσχην ACD. κνίσχην G Syr. κνίσχην E bis edd. vet. Macrob. Sat. V, 11, 23. Eust. 1312, 27. κνίσχην LS Lips. κνίσχην H Suidas II, 1, 760, 17. κνίσχην Apoll. Soph. 110, 32. Athenaeus I, 25. ἀπαλοτρεφέος A. ἀπαλητρεφέος L. — 364 ὑπο AL Syr. — 365 ὥς A. ὙΔΩΡ Syr. — 366 ἡδ' ἔθελε L. οὐδ' ἐθέλει Schol. Arist. Av. 582. Suidas II, 1, 1207, 18. προχέειν Harl. Mosc. 2. — 368 post πολλά 2. man. add. τε in L. — 370 ἐξάλλων D. — 371 τρῳέεσσιν L. — 372 ἐγὼ E. ἀποπαύομαι L Lips. — 373 ἐπὶ C Syr. ἐπὶ τοῦτο ὁμοῦμαι L. ἐπὶ τόδ' ὁμοῦμαι Lips. — 374 ΕΠΙ Syr. τρῳέεσσιν L. ἡμάρ D. — 375 μὴ δ' ACDGHL. ὁπότ' ἂν ADH. ὁπόταν CEGH Syr. Troiē D. — 376 καιομένη ADEGHLS Syr. δαιομένη C Ven. B. Harl. Mosc. 2. καίωσι ADEGHLS Syr. δαίωσι Ven. B. Harl. Mosc. 2. δαίωσι C, conf. Y 317. — 378 ἄρ ADGHL. — 380 ὦδε omitt. C. στυφελίζειν HS Cant. Vrat. d. A.

A. c. 363 κνίσχην: οὕτως ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ κνίσχης Didymus. Ἑρμογένης ἐν τῷ περὶ τῶν προβλημάτων γράφει κνίσχην μελδόμενος (μελδομένου V) Schol. BV.

ὥς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέεβесе θεσπιδαῆς πῦρ,
ἄφορβον δ' ἄρα κῦμα κατέεσυτο καλὰ ῥέεθρα.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χwoμένη περ.

385 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα
ἀργαλήν, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
κὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών,
ἀμφὶ δὲ κάλπιξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
ἥμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
390 γηθοσύνη, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἐνθ' οἳ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέεσταν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ρίνοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδείον φάτο μῦθον·

τίπτ' αὐτ' ὦ κυνάμυια θεοὺς ἔριθι ξυνελαύνεις
395 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
ἦ οὐ μέμνη ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκα
οὐτάμεναι, αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα
ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδασας;
τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν, ὅσσά μ' ἔοργας.

400 ὥς εἰπὼν οὕτως κατ' αἰγίδα θυεσσάμενος

V. l. 381 ὥς A. — 383 post ΑΥΤΑΡ est lacuna in Syr. οἱ μὲν C.
— 385 ἐν A. πέσεν D. — 386 δέ σφιν CG Flor. ἐν AD. — 387 κυν
D. ΔΕΙΠΕCON Syr. conf. H 256. πατάγῳ ACH Syr. Barocc. Mor. Vrat.
b. A. ομάδῳ DGLS Lips. Ven. B. Eust. 1195, 56. γρ. ομάδῳ A. πατάγῳ
ἢ ομάδῳ Eust. 1242, 16. — 388 ἀμφὶ C Syr. δὲ κάλπιξεν ACDGHS

Apoll. Soph. 16, 1. ΔΕΣΑΛΠΙΓΞΕΝ Syr. δ' ἐκάλπιξε L Vrat. A. Rom.
Rhet. Gr. I, 254, 19. II, 361, 8. δ' ἐκάλπιξε Eust. 1195, 56. 1242, 17.
Tzetzes Alleg. 152. οὐρανὸς οὐλυμπός τε Rhet. Gr. I, 254, 19. — 390
ὁρᾶτο A. ὁρᾶτο G. ὁρᾶτο Flor. Vrat. b. 1. man. — 391 οὗτοι pro οἳ
γ' C. ἦρχε δὲ Vrat. A. — 392 ῥινοτόρος L. ἐπόρουσε CDEG Syr. Tzetz.
Alleg. 156. — 393 ΟΝΙΔΕΙΟΝ Ambros. ὀνειδίον EHS Syr. Mor. Vrat.
d. φάτο D. — 394 αὐτ': αὐ CGH Ven. B. Tzetzes Alleg. 158. ὦ omitt.
H Rom. κυνάμυια ἢ κατὰ τινας κυνόμυια E. ἔτεροι δὲ διὰ τοῦ τ' γράφουσι
(κινάμυια) Eust. 1243, 25. θεοὺς: θεᾶ L. — 395 ἀνῆκε H. ΘΥΜΟCΑΝΩ-
ΓΕΙ Syr. — 396 ἢ οὐ CDEG. ΜΕΜΝΗ Ambros. — 397 δὲ omitt. L.
πανόψιον A. — 398 ὦσας C. δια D. — 399 τῷ ACDGHL. ΤΩ Ambros.

τῷ E. οἶω CD. ἀποτινέμεν Vrat. b. ὅσσά μ' AL. ΟCCEAEPΓAC Ambros.
addito μ' man. rec. — 400 ὥς A. οὕτως D. αἰγίδα GH. ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ
Ambros. ἀσπίδα CDELS Tzetzes Alleg. 164. κατασπίδα A. γρ. κατ'
αἰγίδα AS. κατ' αἰγίδα τινὲς γράφουσιν Eust. 1243, 50. θυεσσάμενος
Tzetzes Alleg. 164.

A. c. 390 60': δ θ'? conf. θ 78. λ 540. ὁρᾶτο, conf. A 56. 198. —
397 οὕτως ἀρίσταρχος πανόψιον Didymus. Antimachus ὑπὸ νόσφιον
teste Schol. B. conf. Eust. 1243, 40.

- κερδαλέην, ἦν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ.
 ἦ δ' ἀναχασσάμενη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 405 τὸν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἐπτά δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεά τ' ἀμφοράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 410 νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
 εὔχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
 ἦ τοι χωομένη κακὰ μῆδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῳεὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
 415 ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῷ.
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 420 ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 καὶ δὴ αὖθ' ἡ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα

V. l. 401 τὴν Vrat. A. Schol. O 229. δάμνησι A Ambr. D. δάμνησι

E: ceteri δάμνησι. — 402 μιν A. οὔτασε C. — 403 ῥδ' CGHL. χειρὶ πα-
 χείῃ: ΠΑΛΛΑΣΑΘΗΝΗ Ambr. ἐν ἄλλῳ παλλὰς ἀθήνη A. — 405 τὸν
 δ' Apoll. Soph. 125, 4. ΠΑΝΔΡΕC Ambr. πρότερον Apoll. Soph. 125, 4.
 Tzetzes Alleg. 169. — 406 καταυχένα Ambr. H. λῆσε G. — 407 μέλαθρα Lips.
 πέλε
 μέλαθρα L. ἐπέλεθρα G. ἐκόνισε ADE bis HL Mosc. 2. Flor. Heracl.
 Alleg. cap. 52. ἐκόνισσε CGS. ΕΚΟΝΕΙCΕ Ambr. — 408 ΔΑΜΦΑΡΑΒΗCΕ
 Ambr. ἀμφ' ἀράβησε AC. — 409 καὶ μιν A Mor. Vrat. A. γρ. καὶ οἱ A.
 — 410 νυ D. πω CG. ἀρείων G. — 411 ἰσοφαρίζεις A Barocc. Mor.
 Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. ἰσοφαρίζει Cram. An. Ox. I, 329, 24. ἀντι-
 φερίζει CDGLS. ἀντιφερίζει H. ἰσοφαρίζεις ἢ ἀντιφερίζεις E. ἐν ἄλλῳ
 ἀντιφερίζεις (sic) A. — 412 ἐρινύας ACDH Townl. Vrat. A. Flor.:
 ἐριννύας EGL Lips. ἐξαποτίνοις E. — 414 τρῳεὶν L. ἀμύνεις: γρ. καὶ
 ἀρήγεις A, ita Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 415 ὡς A. τρέπεν CGHS
 edd. vet. τρέπεν ADEL Lips. Harl. Mor. Vrat. A. — 416 γρ. φιλου-
 εδῆς ἀφροδίτη A, ita Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 417 μόγις: μόλις
 H. ἐσαγείρετο A Townl.: ἐσαγείρατο CE bis GHLS Lips. Ven. B. Schol.
 A 593. Tzetzes Alleg. 244. ἐC ἀγείρατο D. — 420 ὦ AD. — 421 δὴ:
 libri δ'. δ' αὖ Schol. B 381. κυνόμυια L Lips. conf. 394. γρ. τὴν κυνα-
 μυϊαν A.

A. c. 401 δάμνησι Aristarchus? conf. ad E 746. H. T. 221
 Homeri Ilias. II.

- δήϊου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
 ὡς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 425 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κείντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἢ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 430 ὡδὲ τε θαρκαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτῃ
 ἦλθεν Ἄρη ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντίωσα·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαuscάμεθα πτολέμοιο
 Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐυκτίμενον πτολίεθρον.
 [ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ.]
 435 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἑνόςιχθων·
 Φοῖβε, τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἶ κ' ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλυμπόν δὲ Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε
 440 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἰλίον ἄμφι

V. L. 422 κατα D. μετέλθε G. — 423 ὡς A. ἔφατ' H. — 425 τῇδ' H, add. τ 2, man. τὴν δ' Vrat. b. — 426 ἄρ DEGHL. κείτο C. ἐπὶ EG Baroce, Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. Heracl. Alleg. c. 54. ἐπὶ A: ποτὶ CHLS Lips. Ven. B. ποτὶ D. γρ. ποτιχθονὶ A. πολυβοτείρῃ H. — 427 ἢδ' CGHL. ἄρ ADG. ἀγόρευε CG: ceteri ἀγόρευεν. γρ. πτερόεντα προσήυδα A, ita Lips. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 428 τρώεσσι L. — 429 omitt. Vrat. b. 1. man. θωρηκτοῖσιν S Mor. Baroce. edd. vett. — 430 ὡιδέ A. ὀδέ τε H. — 431 ἄρη A Harl. Townl. Mosc. 2. ἄρη S. ἄρη H Schol. H 453. ἄρη DL Vrat. b. d. ἄρη Lips. ἄρη G, conf. 112. ἄρη C. ἐν ἄλλῳ ἦλθεν ἐπίουρος A. — 432 τῷ ACDGHL. τῷ E. κε G Flor. ἐπαύμεθα πολέμοιο E. πολέμοιο Lips. Flor. Rom. — 433 γρ. ἴλιον A, ita L. ἐυκτίμενον H. — 434 omitt. ACDH in textu Ven. B. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. habent GH in marg. LS Lips. Cant. Townl. ὡς ἔφαθ' ἢ δ' ἐγέλασε HS. ὡς ἔφαθ' ἢδ' ἐγέλασε Cant. Townl. μείδῃσεν G. μῆδῃσεν Flor. Rom. — 436 τί ἢ A. τῇ D, gravi supra ἦ eraso. ceteri τῇ. δὴ omitt. L. γρ. ἀφέσταμεν Vrat. b. — 438 οὐλυμπόν δὲ AD. ποτὶ AD. — 439 γενεῇφι CEH. ἔμοιγε libri. — 440 πρῶτος Townl. — 441 ἔσχεσ G Flor. — 442 κακὰ πάθομεν C Ven. B. ἄμφι D. ἄμφι Cant. Townl.

A. c. 433 Ἰλίον Aristarchea lectio videtur, conf. Schol. B 133. — 442 οὕτως ἐνταῦθα μέμνηαι, διπλῇ γὰρ ἡ χρῆσις Didymus, conf. μέμνηαι Ψ 648. ceteris locis μέμνη legitur O 18. Υ 188. Φ 396. ω 115, vide Didym. ad O 18.

- μούνοι νῶι θεῶν, δτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 445 μισθῷ ἐπι ῥητῷ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.
 ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἦν' ἄβρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὕληεσσης.
 450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὦραι
 ἐξέφερον, τότε νῶι βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
 σὺν μὲν ὃ γ' ἠπειλήσε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε
 δῆσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπι τηλεδαπάρων·
 455 στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεσμένον οὐατα χαλκῷ.
 νῶι δέ τ' ἄψορροι κίονεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾷ ὥς κε Τρώες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 460 πρόχην κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι.

V. l. 443 μούνοι νῦν G. νῶι omitt. C. — 444 παρ D. — 445 ἐπι A. ἐπὶ CEGl. ἐπιρρητῶι D. ἐπιρρητῶ H. ἐπιρρητῶ Townl. ἐπὶ δ' ῥητῶ Cant. ἐπιρρητῶ Vrat. d. 8 δὲ C. — 446 τρώεσσι L. πόλει H Vrat. d. πόλιν καὶ E Rom. περὶ AH. περὶ CDL Vrat. b. A. Mosc. 2. Ven. B. Flor. περὶ GS Cant. Mor. Harl. Flor. — 448 εἰλίποδας L. βουκόλεες H. βουκολέεσκε D. — 450 πολυγηθέος Vrat. b. τινὲς δὲ πολυγηθέος γράφουσιν Eust. 1246, 8. — 451 τῷτε A. ἐβιάσατο E 1245, 32. 1246, 15; sed 1246, 17 βιήσατο. — 452 ἀπέπεμπε ACDEGHL: ἀπέπεμψεν Vrat. b. A. — 453 σὺν μὲν AC 1. man. L Lips. Harl. Townl. Mosc. 2. Ven. B. σὺ μὲν D post ras. coī μὲν EGHS Vrat. b. edd. vet. 8δ' Vrat. b. ὑπερθε ACEG: ceteri ὑπερθεν. — 454 νήσων H. ἐπὶ ADH. ἐπὶ CEGl Tzetzes Alleg. 309. θηλυτερῶν Et. Mg. 451, 6. — 455 ἀποκόψειν A Barocc. ἀποκοψέμεν CDGHS et Heynii libri. Tzetzes Alleg. 310. ἀπολεσμένον L Lips. ἀποκοψέμεν ἢ ἀπολεσμένον Eust. 1215, 38. γρ. ἀπολεσμένον οὐατα A. τὸ δὲ ἀποκοψέμεν τινὲς ἀπολεσμένον γράφουσιν Eust. 1246, 26. τινὲς ἀπολεσμένον ἔγραψαν· ἄλλοι δὲ ἀπολουσέμεν. ἦτοι κολοβώειν Eust. 1246, 37. — 456 νῶι δ' ἄψορροι DL. νῶι δὲ ἄψορροι Lips. καὶ κοτιότι H. — 457 ἐτέλεσσε ACDG. ἐτέλεσε E bis. Tzetzes Alleg. 312. — 459 πειρᾷ L Lips. Harl. Vrat. b. A. κεν ACDEGH, conf. Δ 66. 71. 95. K 282. τρώες L. ἀπώλονται H. — 460 ἀλόχοισι ACDEGH.

A c. 446 γρ. πόλει, ὡς ἀριστοφάνης Didymus. περὶ Herodianus. — 454 οὕτως ἀρίσταρχος τηλεδαπάρων· αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων θηλυτερῶν Didymus. — 455 ὅτι καταχρηστικῶς ἀπολεσμένον ἀντὶ τοῦ ἀποκόψειν Aristonicus. Aristarchus igitur ἀπολεσμένον scripsit et interpretatus est ἀποκόψειν, ex hac interpretatione ortae sunt scripturae ἀποκόψειν et ἀποκοψέμεν, quod non raro factum esse docent exempla, quae attuli in Proleg. ad Hom. Odys. XXVII.

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με καόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ κοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἑοικότες ἄλλοτε μὲν τε
 465 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.

ὥς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃ.

470 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν,
 Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδείον φάτο μῦθον·

φεύγεις δὴ ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας.
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;

475 μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
 εὐχομένου, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

ὥς φάτο, τὴν δ' οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις
 480 [νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν]·

πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας κύον ἀδδεὲς ἀντί' ἐμέιο

V. L. 461 ἄναξ διὸς υἱὸς ἀπόλλων C Ven. B. — 463 δὴ κοί C
 omisso γε. πτολεμίζω ADEHS Cant. Townl. πολεμίζω Barocc. Vrat. d.
 Flor. πολεμίζω G. de ei δὴ cum ind. fut. iuncto conf. A 61. 294. N 375.
 Ω 57. φ 170. ω 434; de futuro πολεμίζω B 328. K 451. N 644. O 179.
 Ω 667. — 466 δὲ ACL Syr. Lips. Ven. B. Mor. Stob. Floril. 98, 52, δ'
 αὐ DEGHS. γρ. ἀλλ' ὅτε δ' αὐ A. ἀκήριοι οὐδέ τις ἀλκή Plutarchus
 Consol. ad Apoll. 6. Stob. Floril. l. l. τάχιστα omitt. H. — 467 παυ-
 σώμεσθα AGL Syr. Ven. B. Rom. παυσώμεθα E Vrat. d. παυώμεσθα
 CD Cant. Lips. Mor. Townl. Vrat. A. παυόμεθα Flor. παυώμεθα H. οἳ
 δ' H. οἳδ' CGL. — 468 ὥς A. γάρ ῥα L. — 469 παλάμη ACDG Syr.
 παλάμη H. — 471 ἄρτεμις ἰοχέαιρα Vrat. b. ONEIDIION Syr. idem E.
 conf. 393. — 472 ποσειδάωνι A Syr. ποσειδ A in marg. — 473 δέ οἱ
 καὶχος L. — 474 αὐτῶς EGH. αὐτῶς A. ΑΥΤΩC Syr. — 475 ἐνὶ AD.
 — 476 τοπρίν L. θεοῖσι D. — 477 ποσειδάωνος AD. ποσειδ A in marg.
 πτολεμίζειν D. πολεμίζειν Flor. — 478 ὥς A. τηνδ' D. ΤΟΝΔ Syr.
 οὔτοι L. — 479 αἰδοίη: κυδρή E Rom. — 480 omitt. ACDEL Syr. Ven.
 B. Lips. Harl. Townl. Rom. habent GHS Vrat. b. d. A. Flor. νοίκεσεν
 G. ὀνειδείοις G Vrat. b. d. A. — 481 δὲ omitt. C. νῦν omitt. Syr. ἀντίον C.

A. c. 469 μιγήμεναι: τινὲς γράφουσι δαμήμεναι Schol. V. — 471
 ἀθετεῖται ὅτι περὶ σὺν Aristonicus, ὀνειδείον, ὥς τέλειον καὶ ὄρειον
 Schol. AV. — 475—477 ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς Aristonicus. — 480
 aberat ab editione Aristarchi teste Aristonico ad vs. 479.

στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλησθα.

485 ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θήρας ἐναίρειν
ἄγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσονιν ἴφι μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις, πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς,
ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
490 σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἶνυτο τόξα,
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὐατα μειδιώσκα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἰστοί.
δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
ἦ ῥα θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλῃν εἰσέπτато πέτρην,
495 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι αἵσιμον ἦεν·
ὥς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῷ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.
ὥς ἄρ' ἔφη, Λητῷ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα

V. l. 482 στήσεσθαι East. 1248, 10, sed 1247, 42 στήσεσθαι. ἀντι-
φερίζειν Vrat. b. d. A. Eust. 1248, 10. ἀντιφέρεσθαι ἢ ἀντιφερίζειν
1247, 44. — 483 γυναιξὶ ACDEGL Syr. — 484 θῆκε C Flor. Rom. ἔδω
H. ἔδωκεν D. κατακτάμεν' E. ἣν κ' ἐθέλησθα Harl. ΚΕΘΕΛΗΘΕΑ Syr.
— 485 ἦτοι libri. βέλτερον ἐστὶ L. — 486 ἢ κρείσσον D. — 487 δὲ
θέλεις E 1247, 58; sed 1248, 25 et 27 δ' ἐθέλεις. ἐθέλεις. πολέμοιο A.
ἐθέλεις, πολέμοιο Ven. B. — 488 φέρτερος Vrat. A. εἴμ' A. εἴμ' DL.
ΟΤΙΜΕΝΟCΜΟΙ Syr. — 489 ἦ ῥα CDGL. ἐπὶ D. ἔμαρπτε ACDEG Syr.
— 490 ἄρ ADEGHL. — 491 αὐτοῖσι EG Flor. Rom. ἄρ ADEGHL. παρ-
οὐατα D. — 492 ἐντροπαλιζομένη S Syr. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2.
ταχέως E. — 493 ἀκρυόεσσα δ' ἔπειτα A in marg. ἔπειτα E. — 495
ἀλώμεναι L. ἀλώμεναι A. — 496 ἢ ACDGHL. λίπεν δ' H. λίπεν αὐτόθι
D. — 498 δέ τι Bekk. Anecd. 1246. μαχέσσομαι Harl. Mosc. 2. μαχέσο-
μαι Bekk. An. 1246. ἀργαλέον γὰρ A Mor. Vrat. A. Schol. Φ 468. ΓΑΡ
Syr. γρ. ἀργαλέον δὲ A. — 500 πρόφρασσα L Lips. Flor. μεταθανάτοισι
H. — 501 νικῆσιν C Ven. B. κρατερῇφι CEH. βίηφι ADL. βίηφι CEH
Syr. βίηφι G. — 502 ὥς A. ἄρ DGL. λητῷ G. συναίνυτο C. ἐξαινυτο
Et. Mg. 36, 40. Et. Gud. 18, 49.

A. c. 487 ἐθέλεις, πολέμοιο δαήμεναι Aristarchus, conf. Ariston.
ὅτι ἀντὶ τοῦ δάηθι προστακτικοῦ et Nicanorem, vide Υ 213. — 492
οὕτω τὸ ἐντροπαλιζομένην διὰ τοῦ ν Didymus.

- πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ τροφάλιγγι κονίης.
 ἢ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἥς·
 505 ἢ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἵκανε Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 δακρυόεσσα δὲ πατρός ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἡδὺ γελάσας·
 τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανίωνων
 510 [μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ];
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος κελαδαινῆ·
 σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἔξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νείκος ἐφήπται.
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 515 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
 μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐυδμήτοιο πόλης,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἵκαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιώωντες·
 520 καὶ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μῦνυχας ἵππους.
 ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται

V. L. 503 πεπτεῶτ' L Lips. Vrat. A. γρ. καὶ πεπτῶτα A. πεπτεῶτ' CS. πεπτεῶτα E. πεπταῶτ' Mosc. 2. πεπτηῶτ' Vrat. b. πεπτεῶτ' AD GHS Syr. Harl. μετὰ: ἐν E. μετὰ CL. — 504 ἢ μὲν C. ἢ pro ἧς L. — 505 ἢδ' CGHL. ἄρ ADGHL. οὐλυμπον C Syr. — 507 ἀμφὶ AD. ἄρ DE GHL. προτὶ οἷ libri omnes, conf. ω 347, ubi libri meliores in hac scriptura consentiunt. mallet ποτὶ, conf. H. U. 255. — 508 ἀνείρετο CEGl: ceteri ἀνείρετο cum Harl. Cant. Vrat. b. d. A. γελάσας E Flor. Rom. — 510 omitt. ACD in textu EHL Syr. Lips. Harl. Vrat. b. d. Mosc. 2. Ven. B. habent D in marg. man. rec. G Townl. Vrat. A. ὡς εἴ τι G Townl. ἐνωπὶ Vrat. A. — 511 εὐστέφανος DH. — 513 εἴης D. — 514 ὡς AD 1. man. οἱ μὲν C. — 515 ἐδύσετο C. δύσετο S. — 516 ἐυδμήτοιο H. — 517 ὑπὲρμόρον AD Lips. ὑπέρμορον S Cant. Mor. ΥΠΕΡΜΟΡΟΝ Syr. ἡματι D. — 519 οἱ δὲ C. — 520 καὶ δ' ACDGH Syr. καὶ δ' L. ἴζον CH Lips. Ven. B. ἴζον D. παρ A. Ζηνὶ A Mor. παρὰ πατρὶ CD GHLS Syr. ὅτι παρα πατρὶ A in marg. ἀχιλλεύς C. — 521 τρῶας L. θ' ὁμῶς C. αὐτοὺς τ' Vrat. b. — 522 ἵκάνει ACDEGHLS Syr. et Heynii libri. γρ. ἵκηται A. conf. C 207, ubi omnes libri ἵκηται habent, quod etiam Aristarchus scripsit.

A. c. 503 πεπτεῶτ': conf. πεπτεῶτας χ 384. ἐστεῶθ' ψ 46. ἐστεῶτ' ω 204. — 513 πληθυντικῶς νείκεα αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 517 ὑπὲρ μόρον, conf. H. T. 370. — 520 haud scio an παρὰ πατρὶ genuina sit lectio et Ζηνὶ glossema.

ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκε,
 πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κῆδε' ἐφήκεν,
 525 ὥς Ἀχιλεὺς Τρῳεσσὶ πόνον καὶ κῆδε' ἔθηκεν.

ἐστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
 ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
 Τρῳες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
 γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμάζε,
 530 ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαυρούς·

πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰς ὃ κε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ ἄστὶ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγ' ἔσεσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσασιν ἀλέντες,
 535 αὐτίς ἐπανθέμεναι κανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
 δεΐδια γὰρ μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄλῃται.

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεύξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ἀντίος ἐξέθορε, Τρῳῶν ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

540 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τεῖχεος ὑψηλοῖο
 δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο,

V. l. 523 θεοῦ E. ἀνῆκε ACEG Syr. — 524 omitt. L. πᾶσιν C. δὲ
 θῆκε Lips. ἐφήκε G. ΕΦΗΚΕ Syr. — 525 post 526 collocatus in Syr.
 omitt. Townl. 1. man. ἀχιλλεὺς EH Lips. τρῳεσσὶ L. πόνον: φόνον A
 Harl. Mor. πολύστονα κῆδεα θῆκεν L Lips. κῆδε' ἐφήκεν (sic) H. γρ.
 ἔτευξεν A. — 526 εἰστήκει CDEGHL. ICTHKEI Syr. conf. M 446. X 36.
 ἐστήκει soli A Vrat. A. ἐπὶ D. — 528 τρῳες L. δ' ἄφαρ C. — 529
 γίγνεθ' L: γίνεθ' ACDGH Syr. γίνεταί E. δ' δ' D. 88' CGHL. χαμάζε
 ADEG: χαμάζε CHL. ΧΑΜΑΖΕ Syr. — 530 ὀτρύνων AD: ὀτρυνέων
 CEGHLS Syr. παρα A. ἀγακλειτοὺς L. — 531 εἰς ὃ κε A: ceteri εἰσέκο
 eum Schol. M 122. — 532 ἔλθωσι libri: ἔλθωσιν Schol. M 122. προτι
 ἄστὶ AD. ΓΑΡ' Syr. ἀχιλεὺς C. — 533 ὡς D. 88' G. κλονέει C Ven.
 B. Vrat. A. οἴω G. οἴω ἢ οἴω E. — 534 εἰς E. ἀλέντες GL Flor. Schol.
 M 122. ἀλέντες A. — 535 αὐτίς C. ἐπ' ἂν A. ἐπ' ἂν CDEG. ἐπᾶν HLS.
 ΕΠΑΨ' Syr. et θέμεναι omnes. ἐν ἄλλῃ ἐπανθέμεναι A. ἐπιθέμεναι
 Schol. M 122. — 536 ἄλῃται AC, ἄλῃται D. ceteri ἄλῃται. — 537 ὥς
 A. οἶδ' CGHL. — 538 αἱ δὲ C. — 539 ὥς pro ἀντίος H. τρῳῶν L.
 οἱ
 ἀλάλη L. ἀμύναι CS Cant. Townl. Vrat. d. Ven. B. ἀμύναι H. ἐν
 ἄλλῃ λοιγὸν ἀμύναι A. — 540 οἱ δ' D. οἶδ' CH. εὐθὺς H. πόληος D. —
 541 δίψει Baroco. Vrat. A. καρφαλέοι G Vrat. A. Flor. Rom. ΚΕΚΟΝΙΜ-
 ΜΕΝΟΙ Syr. κεκονημένοι C.

A. c. 530 οὕτως ἀρίσταρχος ἔξω τοῦ ἑ ὀτρύνων· ἄλλοι δὲ ὀτρυ-
 νένων Didymus. — 535 οὕτως Ἀρίσταρχος ἐπανθέμεναι διὰ τοῦ ν, οἷον
 ἀναθεῖναι. τινὲς δὲ τῶν κατὰ πόλεις ἐπ' ἂν θέμεναι Didymus. —
 536 ψιλῶς τὸ ἄλῃται Schol. B. conf. A 192. — 538 ὅτι Ζηνόδοτος τοῦ
 [B] κτίχους (538, 539) ἡθέτηκε Aristonicus.

- φεύγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔρχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κύδος ἀρέεσθαι.
ἐνθά κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἷες Ἀχαιῶν,
545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
φῶτ' Ἀντήνορος υἷδ' ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
550 αὐτὰρ ὃ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
555 αἰρήσει με καὶ ὦς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει.
εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἑάσω
Πηλείδῃ Ἀχιλλῇ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
φεύγω πρὸς πεδῖον Ἰλίων, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
Ἰδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήια δύω·
560 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
ιδρῶ ἀποψυχθεῖς, προτὶ Ἰλιον ἀπονεοίμην.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

V. L. 542 δ δὲ C. σφεδανῶν AL Syr. Townl. 1. man. Ven. B. σφε-
δανῶς C, ὃν supraser. 2. man. ceteri σφεδανόν. ἐπ' pro ἔφεπ' L. —
544 ἐνθά κεν ACDL. — 545 ἀνῆκε ACDGH Syr. — 547 ἐν A. θράσος
EH παρ D. — 548 κῆρας AE: χείρας CDGHLS Syr. — 548—550 omitt.
Townl. 1. man. — 549 ἄρ ADGHL. — 550 ἀχιλλῆα CG. Flor. Rom. —
551 πόρφυρε κίοντι Baroce. Schol. A 269, conf. δ 427. 572. κ 309. —
552 ἄρ L. προσὸν D. — 553 ὦμοι AC. ὦμοι E. ὑπο H. ἀπὸ G. —
554 τοῖπερ οἱ C. κλονέονται AG Syr. Mor. Baroce.: φοβέονται CDHLS
Ven. B. φοβέοντο Lips. γρ. φοβέονται A. φοβέονται ἢ κλονέονται E. —
555 ὦς D. ὦς A. ceteri ὦς. καὶ ὦς omitt. H. — 557 ποσσὶ E. ποσὶ Flor.
Rom. ἀπο AH. τῦχεος H. — 559 Ἰδης τέ ACH. — 560 ἄν: ἄρ D. ἄρ'
Vrat. A. — 561 ιδρῶτα Cram. An. Ox. II, 425. 16. προτὶ AEHLS Syr.
Ven. B. Lips. προτιλίον D. ποτὶ CG Flor. — 562 τί ἦ A. ceteri τῇ.
τί E. θυμῷ D.

A. c. 542 οὕτω σφεδαν' (sic) Didymus. ὅτι σφεδανῶν σφοδρῶς
διώκουν Aristonicus. ἐπιρῆμα ἀντὶ τοῦ σφεδανῶς. οἱ δὲ σφεδανῶν
γράφουσιν, ἵν' ἢ μετοχή Schol. B. Ἡρόδωρος καὶ Ἀπίων ἐκτείνουσι τὸ
σφεδανῶν ὡς μετοχήν, λέγοντες εἰληφθαι τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς
διώκουν Eust. 1250, 56. conf. H. T. 354. — 550 πτολίπορθον: τινὲς δὲ
Ἀχιλλῆα Πηλείωνα ποιοῦσι ξενισθέντες πρὸς τὸ ἐπιθετον Schol. AV. —
558 Ἰλίων Aristarchus: Crates Ἰδῆιον.

- μή μ' ἀπαιρόμενον πόλιος πεδίον δὲ νοήσῃ,
καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν.
565 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρώς δέξεται χαλκῷ,
ἐν δὲ ἴα ψυχὴ, θνητὸν δὲ ἔφατ' ἀνθρωποι
570 ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
ὥς εἰπὼν Ἀχιλλῆα ἀλείς μένευ, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἥυτε πάρδαλις εἷσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
575 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὕλαγμόν ἀκούσῃ·
εἷ περ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ ἢ βάλησιν,
ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγῃ
ἄλκης, πρίν γ' ἢ ζυμβλήμεναι ἢ δαμῆναι·

V. L. 563 ἀπαιρόμενον A. πόλιος D. 1. man. πόλεως E 1261,
9; sed 1251, 12 πόλιος. πεδίον δὲ ADGH. ΠΕΔΙΟΝΔΕ Syr. — 564
μάρψει S. πόδεσσι D. — 565 οὐκ ἔτι G. ἔσεται Baroce. κῦρας H. —
566 κρατερῶς L. περί L. περὶ C. — 567 δὲ κεν οἱ ACDE; ceteri δὲ κέν
οἱ. H εἰ δ' αὐτῷ. πόλιος ACDEH Syr. Ven. B. Vrat. A. edd. vett. πό-
λεος L. πόληος G Lips. conf. B 811. κατ' ἐναντίον ES. κατεναντίος L
Lips. πεδίον δὲ νοήσῃ D et in marg. κατ' ἐναντί' ἔλθω. — 568 γάρ δὴ
E. γάρ τ' ἦν Schol. Δ 510. — 569 ἐν A. δὲ ἔφατ' CGH. δὲ ἔφατ' A.
δὲ ἔφατ' D. δὲ ἔφατ' E. ΔΕ ΕΦΑΤ' Syr. — 571 ὡς A. ἀλείς G. ΑΛΙΣ
Syr. ἦτορ Syr. — 572 πολεμίζειν S Syr. Townl. Flor. — 573 πάρ-
δαλις GHL Lips. πόρδαλις ACDES Syr. Harl. Townl. Vrat. d. A. Mosc.
2. Flor. Rom. — 576 κτάμενός Vrat. b. ἢ omitt. Syr. οὐτάσει C. — 577
ΟΥΚ Syr.

A. c. 567 κεν ante οἱ libris inuitis non mutavi, quamquam ceteris
locis excepto Ψ 540 scriptura κε praevallet, conf. Z 281. l 155. 157.
γ 258 (GINV κεν). δ 174. ι 458. δαίε οἱ E 4. — 569 de hiatu ἐν δὲ ἴα
conf. l 319 ἐν δὲ ἴῃ (sed A 174 τῇ δὲ τ' ἴῃ. Π 173 τῆς μὲν ἴῃς). A 533
Ζεὺς δὲ ἔδον (ἐφδόν, non φεδόν). B 165. 181 μηδὲ ἔα. Θ 428 νῶϊ ἐῷ. l 420.
687 χεῖρα ἔην. P 16 τῷ με ἔα. T 194 δῶρα ἐμήs. X 339 μή με ἔα. Ψ
278 πατρί ἐμῷ (sed c 140 πατρί τ' ἐμῷ). Ω 335 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι. Θ 524
ὅς τε ἔης. ν 133 πάγχυ ἐπέι. itaque causa non est, cur cum Heynio
μία αὐτ' ἐν δὲ τ' ἴα scribamus. — 570 ἀθετεῖται Aristonicus. — 573
διὰ τοῦ α παρδαλις εἶχον αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 575 Ἀριστάρχος
τινάς φησι γράφειν κυνυλαγμόν. οὕτω καὶ Ζηνόδοτος. καὶ Στησίχορος
δὲ ἔοικεν οὕτως ἀνεγνωκέναι· φησὶ γοῦν ἀπειρεσίσι κυνυλαγμοῖο (ἀπει-
ρεσίσι κυνυλαγμοῦ Eust. 1251, 61) Schol. BV. — 576 αἱ ἀπὸ τῶν πό-
λεων φθάμενός τις Schol. V.

ὡς Ἀντήνορος υἱὸς ἄγαυοῦ, δῖος Ἀθήνωρ,
 580 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλλῆος,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντος· εἴσιν,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·

ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ
 ἥματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερύων,
 585 νηπύτι', ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύχεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ.
 ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
 οἱ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱὼν
 Ἴλιον εἰρυσόμεθα· cū δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
 ὦδ' ἔκπαγλος ἔων καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

590 ἦ ῥα, καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφήκε,
 καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάρμαρτεν.
 ἀμφὶ δέ οἱ κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο

V. L. 579 ὡς A. — 580 ἔθελε E Syr. Flor. Rom. φυγέειν Ven. B. πειρήσεται H. πειρήσαι Vrat. b. — 581 δ γάρ ACDGHLS. ΟΓΑΡ Syr. ὅγ' ἄρ Lips. πρόσθε σχέτο Harl. Vrat. b. A. Mose. 2. πάντοσε, ἴσιν A. πάντοσε ἴσιν DGLS. ΠΑΝΤΟΣ· ΕΙΣΙΝ Syr. — 583, 584 absunt a Syr. relicta lacuna. — 583 ἦ δὴ: γρ. ἦδη A. ἦ δὴ που ἦ ἦδη που E. ἐνὶ AD. β' α'

ἀχιλεῦ C. — 584 ἥματι D. τῷ δὲ G. τρώων πόλιν πέρσειν D. πέρσαι Vrat. A. τρώων L. — 585 ἦ μάλα A Harl. γρ. ἦ τέ τι πολλὰ A. ἦ τέ τι L Lips. ΗΤΕΤΙ Syr. ἦτ' ἔτι H. τετεύχεται HL Lips. Harl. Vrat. d. ἐπαυτῇ A. αὐτῆς Lips. ἔτ' αὐτῇ Vrat. b. — 586 γάρ οἱ AD 1. man. EGL Syr. γάρ ρ' οἱ C. γάρ ρ' οἱ Ven. B. γάρ ρ' οἱ Mose. 2. γάρ τοι D ex corr. HS Townl. Lips. Vrat. d. ἄνδρες εἰμέν L Lips. ἐν ἄλλω ἄνδρες ἐνείμεν (cod. ἐνείμαν) A. — 587 οἱ κε AD Syr. οἱ κεν CGHLS. οἱ πρόσθεν E. οἱ καὶ nullus. τεκέων Lips. τέ H. τὸ τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν ἐν τισιν ἀντιγράφοις μετὰ τὸ ἀλόχων ἔχει κείμενον τὸ τοκέων Eust. 1252, 18. — 588 εἰρυσόμεθα CG Ven. B. Flor. εὐρυσόμεθα ἢ εὐρυσόμεθα (sic) E. — 589 ἔκπαγλος G. — 590 ἦ ῥα CDGHL. βαρείης: παχείης CD Harl. Vrat. b. Mose. 2. γρ. παχείης χειρὸς A. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων παχείης χειρὸς γράφουσιν Eust. 1252, 20. ἀφήκε ACEGH Syr. — 591 ἀφάρμαρτε L Syr. — 592 ἀμφὶ CDG. δέ μιν: δέ οἱ H Vrat. d.

A. c. 583 τινὲς τὸ ἦδη χρονικὸν ἐκδέχονται καὶ παροξύνουσιν, οὐκ εὖ· ἀμείνων γάρ περιπὰν Herodianus. — 586 ἄνδρες εἰμέν: ἐν ταῖς πλείοσιν οὕτως ἐφάρετο ἄνδρες ἐνείμεν, καὶ μήποτε οὐ καλῶς Didymus. conf B 131. E 477. — 587 οὕτως αἱ Ἀριστάρχου οἱ καὶ πρόσθε· ἐν τισὶ δὲ τῶν εἰκαιοτέρων οἱ κε πρόσθε Schol. B. — 588 ἐφέψεις: Νικίας ἀναστρέφει τὴν πρόθεσιν, οὐκ εὖ Herodianus. — 592 δέ οἱ dedi ex libris duobus, quum accusativum exemplis firmatum non viderem, sed dativum, ut M 396. N 181. E 420 ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα. N 805 ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοις φαεινὴν εἴετο πῆληξ. C 205 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε, his valde dissimiles sunt loci quibus accusativus legitur ut Z 117 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαϊνόν. Π 414. 580 ἀμφὶ δέ μιν (δὲ οἱ N 544) θάνατος χύτο. Ω 588 ἀμφὶ δέ μιν φάρος καλὸν βάλεν. γ 467. θ 455. κ 365. 452. ν 434. 436. Ξ 320. 342. ψ 155. Ο 153.

- μερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
 βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
 595 Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήμερος ἀντιθέοιο
 δεύτερος· οὐδέ τ' ἔαцен Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 ἡκύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ δὲ Πηλεΐωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
 600 αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήμερι πάντα εἰκῶς
 ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἐπέεσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 εἶος δὲ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινηέντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 605 ὥς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσσὶν οἴσι·
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 ἀσπασίοι προτὶ ἄστυ, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μέναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι
 610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐκκυμένως ἐέχυντο
 ἐς πόλιν, ὃν τινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα καῶσαι.

V. l. 593 κονάβιζε D. ἀπο CDH Syr. ὄρουσε ACDEGH Syr. —
 594 omitt. A in textu. ΟΥΔΕΠΕΡΗΣΕ Syr. δὲ ἐρύκακε L. δ' ἐρύκακε
 Lips. — 596 οὐδ' ἔτ' Vrat. A. ἔαцен E Rom. ἐν ἄλλῳ ἔαцен ἀναξ διὸς
 υἱὸς ἀπόλλων A. — 597 κάλυψε δ' ἄρ': γρ. καὶ καλύψας A. ἄρ ADEG
 HL. πολλῇ H. — 598 omittit L. ἔκπεμπε ACDGHS. ΕΚΠΕΜΠΕ Syr.
 ἐξέπεμπε E bis. — 599 δ CDGHL. λαφ L Lips. — 600 γὰρ ACDL Syr.
 Lips. Vrat. A. Ven. B. γάρ ρ' EGHS edd. vett. — 601 δ δ' DGL. ὅδ'
 CH. διώκων Vrat. b. — 602 * εἶος: libri ἔωσ. δ ACDGHL. — 603 τρέ-
 ψας libri praeter G, in quo est στρέψας, quod in Ald. 2. transiit, παρ
 DH. παρ' A. κάμανδρον L Harl. — 604 δόλῳ γὰρ GH Flor. Schol. X 15.

ἀρ ADEL. — 605 ὥς D. ἐέλποιο S. ἔλποτο H. ποσσὶν εἰσὶν G. οἴσι
 AC. — 606 ἄλλοι πάντες C Ven. B. τρέψας L. — 607 πρὸ τι C. προτι-
 ἄστυ D. πόλις: γρ. πόλαι A. δ' ἔμπληστο Lips. Mor. Barocc. δ' ἔμπληστο
 L. ἀλέντων G. — 608 ἄρ τοί γ' L. — 609 μέναι ἐπαλλήλους H Vrat.
 b. d. μέναι τ' ἀλλήλους Schol. A 171. γινώμει E. ὅς τέ περ φεύγει
 Schol. A 171. πεφεύγει D. — 610 ἐκκυμένως A Barocc. Mor. ἀσπασίως
 CDEGHL Syr. Lips. Ven. B. edd. vett. γρ. ἀσπασίως A. ἐπέχυντο Vrat.
 A. — 611 εἰς Eust. 1253, 7; sed 1253, 9 ἐς. γε omitt. L Lips. γούνα
 κάωσαν ACEGHLS Syr. Lips. Ven. B. edd. vett. γούνα' ἐκάωσαν D.

A. c. 600 γὰρ ἐκάεργος: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ αὐτῷ γάρ ρ'
 ἐκ Didymus. — 607 πόλις δ' ἔμπλητο: παρὰ Ἀντιμάχῳ καὶ Ῥιανῷ
 πύλαι δ' ἔμπληντο Didymus. — 611 ἀρίσταρχος εὐκτικῶς καῶσαι ἀντὶ
 τοῦ καῶσαι Didymus.

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄκτυ πεφυζότες ἤυτε νεβροὶ
 ἰδρῷ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἄσσαν ἴσαν εἰς ἅκε' ὤμοισι κλίναντες.

5 Ἔκτορα δ' αὐτοῦ μέναι ὀλοῇ μοῖρα πέδῃσεν,
 Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Κραιάων.
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσῆδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

τίπτέ με Πηλεός υἱέ ποσὶν ταχέεσσιν διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 10 ἔγνωσ ὡς θεός εἰμι, εὐ δ' ἀπερχέαι μενεαίνεις.
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
 οἱ δὴ τοι εἰς ἄκτυ ἄλυν, εὐ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 15 ἔβλαψάς μ' ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τεῖχος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὁδᾶξ εἶλον πρὶν Ἰλίον εἰσαφικέσθαι.

V. L. 1 ὡς A. κατα A. — 2 ἰδρῷ G. ἀπεψύχοντο A. ἀνεψύχοντο
 Vrat. A. γρ. καὶ ἀνεψύχοντο Lips. — 3 καλοῖσιν L. — 4 ἄσσαν AD. —
 5 μέναι G. ὀλοῇ AG. ὀλοῇ||ἦ D post ras. ΟΛΟΗ Ambros. Syr. ὀλοῇ
 CEHL Townl. Lips. Harl. Ven. B. Paris. B. edd. vett. ὀλωῇ Vrat. A.
 ὀλωῇ Paris. GI. ὀλοῇ Par. A. * μοῖρα πέδῃσεν: libri μοῖρ' ἐπέδῃσεν. —
 6 τέ C. — 7 αὐτὰρ δ H. ΑΥΤΑΡ Ο Ambr. ΑΥΤΑΡ Ὁ Syr. προσῆδα
 D. — 8 τίπτέ με ACDL Tzetzes Alleg. 9. ποσὶ E. — 9 ἄμβροτον Ba-
 rocc. νυ πῶ με CG. νυ πῶ με DHL. ΝΥΤΩΜΕ Syr. — 10 θεός εἰμι L.
 subiungit huic Syr. versum ἸΛΙΟΥ ἘΞΑΛΛΑΠΑΞΑΙ ΕΥΚΤΙΜΕΝΟΝ ΠΤΟ-
 ΛΙΕΘΡΟΝ, qui legitur Δ 33. Θ 288. — 11 ἦ C. 2. man. DL Schol. Z
 ἦ νυ
 465. νύ τι D. ἐνούτοι οὐτὶ H, superscr. 2. man. ἦ νυ. μέλλει DG. τρώων
 L. — 12 ΟΙΔ' ἦΤΟΙ Syr. ἄλυν G. ἄλυν C utroque spiritu, ἄλυν ceteri
 cum Et. Mg. 59, 4 (φιλοῦται). δεῦρο λιάσθης CDEG Syr. Ven. B. δεῦρ'
 ἐλιάσθης AHS Lips. Vrat. A. Rom. „ed. Rom. cum plerisque codd.“
 Heyne. conf. Ω 106 δεῦρο κάλεσσα. — 13 γάρ με Rom. κτανέεις G. οὐ
 τὶ H. — 14 ἀχιλεύς C. — 15 ὀλοώτατε: alii δολοώτατε teste Eust.
 1254, 31. — 16 ἐνθα δὲ Schol. I 398. ἀπο H. ἦ κέ τι DH. — 17 ἔλον
 C. προτι pro πρὶν D. εἰς ἀφικέσθαι A.

A. c. 2 διχῶς ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο· χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ
 ὧ Didymus, conf. E 795. Λ 621. Φ 561. — 12 ἄλυν, vide Herod. ad
 Λ 192. — 15 τινὲς δὲ δολιώτατε Schol. B.

- νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ κάωσας
 ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδεικας ὁπίσσω.
 20 ἦ ἢ ἄν τιςαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.
 ὣς εἰπὼν προτὶ ἄκτυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὃς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
 25 τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὃς ῥά τ' ὀπώρης εἴσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ·
 ὃν τε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσι.
 30 λαμπρότατος μὲν ὁ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
 ὦμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὁ γε κόψατο χερσὶν
 ὑπὸς ἄνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει,
 35 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων
 ἐστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.

V. 18 ΑΦΕΙΛΑΟ Ambros. δὲ κάωσας Paris. C: ceteri δ' ἐκάωσας.
 — 19 ΕΔΔΕΙΞΑΝ Ambr. ceteri ἔδδεικας. ὁπίσσω G Flor. — 20 εἴ μοι:
 εἰ μὴ D. ΠΑΡΕΙΗ Ambr. Syr. — 21 ὥς A. προτιάκτω D. — 22 σευόμε-
 νος H. ἀεθλοφόρος A. ὄχεσφιν C. — 23 ῥά omitt. D. ΘΕΗCΙ Ambr. —
 24 ὥς A. ἀχιλεὺς E. λαιψηρὰ χεῖρας C. — 25 εἶδεν CE. ἰδὼν H.
 ὀφθαλμοῖσι A Ambr. CDE Syr. ὀφθαλμῆσιν H. — 27 ὀπώρη H. ΙCIN Syr.
 ε add. 2. man. — 28 ἀστράσι E bis Et. Gud. 458, 46. — 29 καλέουσι
 ACE: ceteri καλέουσιν. καλέονται Et. Mg. 549, 42. — 30 λαμπρότερος
 Et. Mg. 484, 44. ὅγ' CD ex corr. EGS Syr. Ven. B. Lips. Pseudoplut.
 158, 32. Et. Mg. 484, 44. μὲν οἱ D 1. man. ὅδ' AHL Barocc. Harl. Vrat.
 b. Mose. 2. Paris. B. F. H. τε omitt. C. — 31 πούλυν Paris. D. Schol.
 Λ 62. — 32 ὥς A. ἔλαμπεν ἐνὶ D. περὶ A. — 33 ὅγ' ἐκόψατο Vrat A.
 ὁ γε λάζετο L Lips. Paris. A. C. ΧΕΡCΙ Syr. — 34 ὑπὸς L Lips. —
 35 δ δὲ C. — 36 ἐστήκει A Harl. Vrat. b. εἰστήκει CDEGHLS Lips.
 Ven. B. ΙCΤΗΚΕΙ Syr. conf. Φ 526.

A. c. 28 Aristarchus ἀστράσι: ἀστράσι Philoxenus et Herodianus
 cum plerisque. — 29 κύν' Ὀρίωνος: κυνωρίωνος Dion. Sidonius ὑφ'
 ἔν. — 36 οὕτως ἀρίσταρχος ἐστήκει ἄνευ τοῦ τ Didymus. ἐστήκει
 editores ante Bekkerum, qui scripturam ἐστήκειν intulit, quam recen-
 tiores receperunt. ἢ paragogico opus non esse in caesura semiternaria
 confirmant cum multi loci, quos enumeravi in Annal. Gymn. Austr.
 1871. pg. 498, tum haec exempla: ἐστήκει P 133. c 344. βεβλήκει χ 258.
 275. Ε 661 (βεβλήκειν Aristarchus ut Ψ 691 ἐστήκειν). vide Bekk. Hom.
 Bl. pg. 29. H. T. 194.

- τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσήυδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 Ἔκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
 40 Πηλείωνι δαμείς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστι,
 σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
 45 κτείνων καὶ περνᾶς νήων ἐπὶ τηλεδαπῶν.
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστὺ ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
 50 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοις μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 55 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
 ἀλλ' εἰσέρχεο τείχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
 Τρῶας καὶ Τρῳάς, μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς

V. L. 38 ἔκτωρ Lips. μί μοι D. — 39 ἄνευ L. — 40 ἐπεὶ ἢ A: ceteri ἐπειή. πολυφέρτερός D. ἐστι ACDEH Syr. φέρτερος ἐστίν L. — 41 θεοῖς G Flor. — 42 ἔδονται ADEGHLS Syr. Lips. Ven. B. et Heynii

libri. ἔδονται C. ἔδωνται Paris. B. — 43 ἢ κεν C. ἔλθῃ Harl. Vrat. d. Mosc. 2. — 44 ἔθηκε ACEG Syr. — 45 ἐπὶ CDEGHL Et. Mg. 36, 42. Et. Gud. 18, 51. Zonar. Lex. 92. Cram. An. Par. IV, 102, 35. ἐπὶ A Cram. Ep. 72, 32. ἐπ' ἄλλοδαπῶν Eust. 1222, 27. — 47 τρώων L. ἀλέντων G. — 48 οὕς μοι D Vrat. A: ceteri τοὺς. λαοθῆ Barocc. λαοδόκη Paris. G. — 49 στρατῷ ἢ στρατὸν E. ἢ τὰν A. — 50 τε ἀπολυσόμεθα G. ἐν ἄλλῳ ἀπολύομεν A. ΓΑΡ Syr. — 51 ὀνομάκλυτος AC. ὄνομα κλυτὸς L. — 52 καὶν αἶδαο H. — 54 λαοῖς H Flor. Rom. — 55 ἔται E. — 57 τρῶας L. τρωιάς ACL. τρωιάς H. τρωᾶς Townl. ceteri τρωᾶς. τρωιάς Vrat. d. ΤΡΩΑΣ bis Syr. μὴ δὲ ACDGHL Lips. Ven. B.

A. c. 42 ἔδονται: ἀρίσταρχος ἔδοιεν Didymus. τάχα κεν omnibus fere locis cum optativo iungitur, conf. A 205. B 373. Δ 290. H 158. Λ 654. Π 71. 723. β 76. μ 387. ο 536. ρ 164. τ 310. φ 374. χ 78. 134. excipiuntur N 676. Π 617. Ψ 606. ψ 23, ubi indicativo aoristi est adpositum. — 45 τηλεδαπῶν: τινὲς θηλυτεράων Schol. V, conf. ad Φ 454. — 48 οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, ἄλλοι δὲ οὕς μοι Didymus. — 51 γέρων: αἱ ἀπὸ τῶν πολέων παιδὶ φίλῳ Didymus. Aristarchus ὀνομάκλυτος, ὅφ' ἔν.

Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 60 δύςμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 αἶψῃ ἐν ἀργαλήι φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἷας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθεΐας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
 65 ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 ὠμηταὶ ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
 τύπας ἢ βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 οὐς τρέφον ἐν μεγάροις τραπεζῆας θυραωρούς,
 70 οἳ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
 κείοντ' ἐν προθύροις. νέψῃ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηικταμένῃ, δεδαΐγμένῃ ὀξεί χαλκῷ
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντί περ, ὅττι φανήη·

V. L. 59 δ' ἐμὲ ADH Syr. Bachm. Anecd. II, 425, 24. Draco de Metr. 140, 11. „sicque legunt optimus quisque“ Heyne. δέ με ἢ δ' ἐμὲ Eust. 1255, 60. δέ με CGLS Lips. Bachm. Anecd. II, 183, 24. Plutarchus Cons. ad Apoll. 24. φρονέων L Lips. Paris A. C. in marg. ἐλέησον ADEGH Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. sex Paris. Plutarchus I. I. ἐλάειρε CLS Lips. et olim vulgo. Bachm. Anecd. II, 183, 24; 425, 25. — 60 ὃν ῥα G. — 61 νοῦς ἐν Pseudoplut. 119, 6. δὴ ἐν Stobaeus Flor. 104, 1. ἐναργαλή H. — 61 ἐπ' ἰδόντα A. — 62 ἐλκυθεΐας τε C. ἐλκυθεΐας Vrat. A. ἐλκυθεΐας H Rom. ἐλκυσθεΐας Cant. Mosc. 2. ἐλκυθεΐας Flor. — 64 βαλλόμενα H. ποτὶ GHS Flor. ποτὶ D. προτὶ ἄστῃ Stobaeus I. I. — 65 ὑπὸ AGH. — 66 αὐτὸν τ' (sic) D. πύματόν τε Townl. — 67 ἐρύουσιν L. ἐρύουσι Lips. Vrat. A. Paris. B. C. ἐρύουσιν Plutarchus Consol. ad Apoll. 24. ἐπεὶ εἰ κε τις D. ἐπεὶ με τις Barocc. — 69 ἐνὶ D. ΘΥΡΑΩΡΟΥΣ Syr. πυλαωρούς ACDEGHLS. τὸ δὲ πυλαωρούς θυραωρούς οἱ πλείονες γράφουσι Eust. 1257, 36. — 70, 71 omitt. D in textu, adscripsit margini man. 3. — 70 πίνοντες ἢ πίνοντες E. περὶ A. — 71 κείονται H. προθύρῃσι S. — 72 ἀρηὶ κταμένῃ ACGLS. ἀρηικταμένων D. ἀρηικταμένῃ H. ἀρηὶ κταμένῃ ἢ συνθέτως ἀρηικταμένῃ E. ἀρεὶ κτεινομένῃ Barocc. ceteri ἀρηικταμένῃ. — 73 φανήη A.

φανήη D Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Paris. A. φανήη Paris. L. φανήη Townl. Ven. B. φανήη H. φανείη CE bis GLS. in Syr. excidit verbum.

A. c. 59 ἐμὲ: οὕτως ὀρθοτονητέον Schol. A. τινὲς ἔτι ζῶοντ' ἐλέησον Schol. V. — 67 ὠμηταὶ Aristarchus et Herodianus: ὠμῆται Tyrannio. ἐρύουσιν Aristarchus: Alexio ἐρυοῦσιν, conf. ad A 454. — 69 ἀρίσταρχος θυραωρούς, θυροφύλακας Didymus, idem Herodianus teste Schol. B. — 72 ἀρηὶ κταμένῃ Herodianus ad Φ 301, conf. Φ 112 ὁπότε τις καὶ ἐμείο ἀρηὶ ἐκ θυμὸν ἔλῃται· quod quamquam ex duabus integris dictionibus constat, tamen sub uno accentu protulimus, ut ἀρηίφιλος, ἀρηίθοος, ἀρηίφατος. — 73 οὕτως ἀρίσταρχος φανήη διὰ τῶν δύο ἢ Didymus.

- ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον,
 75 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 τοῦτο δὴ οἰκτιστὸν πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθε.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε·
 καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἔκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
 τῶν μνήσαι φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
 85 τείχεος ἐντὸς ἐών, μὴ δὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ.
 σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
 90 ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι,
 βεβρωκὺς κακὰ φάρμακ', ἔδου δέ τέ μιν χόλος αἰνός·

V. l. 75 αἰδῶ G. αἰσχύνοισι CS Cant. Vrat. A. Ven. B. Paris. D. κύνες: παῖδες C. — 76 οἰκτιστὸν G. — 77 ἄρ AGL. δὰρ D. ἄρ' omitt. CEH. Vrat. A. ἀνα AD. χερσὶ AEGL Syr. χειρὶ Par. B. — 78 ἔπειθε ACEGHL Syr. — 79 δακρυχέουσα A. ceteri δακρυχέουσα. δάκρυα λείβων Paris. G. — 80 ἀνιεμένη A. ἐτέρηφι CDEH Apoll. Soph. 34, 33. Schol. β 300. ΕΤΕΡΗΦΙ Syr. ἀνέσχε ACDEGL Syr. Schol. β 300. — 81 δακρυχέουσ' A. ceteri δακρυχέουσ'. — 82 τὰδ' αἶδεο C. τάδε τ' L. — 83 εἴ ποτέ τι L. λαθικηδέα A. — 83 ἐπέσχον: οὕτω γὰρ δεῖ γράφειν, οὐ μὴν ἀνέσχον, ὥς τινα τῶν ἀντιγράφων βούλονται Eust. 1258, 61. — 84 φίλον τέκνον G Lips. Rom. Vrat. A. Paris. A. B. C. E. — 85 ἐών AC Ven. B. Barocc. Mor. Harl. ἰών DEGHLS Syr. Lips. edd. vett. μὴ δὲ ACDE bis GHL Lips. Vrat. A. Flor. Rom. — 86 γὰρ omitt. Syr. κατακτείνῃ CE. κατακτενεῖ Harl. κατακτάνοι Paris. H. cé τ' EGL Syr. οὐ σ' τ' D Lips. οὔτε c' Paris. C. οὐ σ' ἔτ' ACH Vrat. A. libri ἔγωγε. — 87 φίλον τέκος A Townl. Paris. G. I. γρ. φίλον θάλος A. — 88 νῶι C. — 90 ὥς AD 1. man. τόγε A. προσευδήτην Paris. B. male. — 91 λισσομένῳ G. — 92 ἀχιλλῆα E. ἄσπον AD. — 93 μένῃσι ACDEGHL Syr. — 94 δέ τε μιν ACDL. δέ omitt. H.

A. c. 83 οὕτως διὰ τοῦ τ εἴ ποτέ τοι Didymus. — 85 ἐών: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἰών Didymus. — 93 ἐν τι τῶν ἀπὸ τῶν πόλεων ὀρέστερον ἄνδρα δοκεῖσι (alt. Schol. δοκεῖν) Didymus.

- 95 κμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἑλίσσόμενος περὶ χειρῇ·
ὥς Ἔκτωρ ἄρβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαινήν ἀσπίδ' ἐρείσας.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
ὃς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμήσιν,
105 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἑλκεσιπέπλους,
μὴ ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
Ἔκτωρ ἦφι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
110 ἢ ἐκὼν αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόληος.
εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,

V. l. 95 ΚΜΕΡΔΑΛΕΟΣ Syr. ἑλίσσόμενος CDL. — 96 ΟΥΧ' Syr. οὐχ' Eust. 176, 29. — 97 ἐπὶ D. ἐνὶ CE bis GHL. — 98 πρὸς A. προσὸν D. — 99 ὦμοι AD. ὦμοι E. τῦχα H. — 100 πολυδάμας E. μοι omitt. C. πρῶτος ἢ πρῶτον E. μοι ἔπειτα Et. Gud. 159, 1. μὲν μοι ἔπειτ' Cram. Ep. 143, 7. ἀναθήσει Eust. 1260, 45 cum libris. καταχεύει Eust. 1260, 50. καταχεύει ἢ ἀναθήσει 1260, 26. — 101 τρωσὶ L. τρωσὶν D. ποτὶ AD Syr. προτὶ L Lips. ἡγήσασθαι E. — 102 ὑπὸ ACDE bis GHL Syr. τήνδ' A. ceteri τήνδ'. D τήν. νύχθ' ὑπὸ λυγαῖν (= σκοτεινήν) Et. Mg. 571, 22 diserte. ἀχιλεύς C. — 103 πιθόμην D. πολυκέρδιον CDG. — 104 ἀμήσιν G. — 105 τρῶας L. τρωιάδας A Vrat. A. τρωιάδας CDGHL Lips. Vrat. b. d. Paris. C. Flor. τρωάδας E bis Syr. Cicero ad Atticum II, 5, 1. conf. ad Z 442. ἑλκεσιπέπλους AL. — 106 κακώτερος C. ἐμοῖο Barocc. — 107 ἦφι G. ἦι D. ἦφι βίῃφι CEH Syr. Et. Gud. 411, 13. Cram. Epim. 293, 19. ἴφι βίῃφι Apoll. Soph. 87, 8. — 108 πολυκέρδιον CDG. — 109 κατακτείναντι E Harl. Mosc. 2. Rom. — 110 αὐτῷ ACDEGH Syr. Ven. B. αὐτὸν L Lips. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. εὐκλειῶς H. προ AD Syr. — 111 μὲν omitt. GL Lips. Flor. καταθειώμαι G Flor. ὀμφαλόεσσαν: ΟΠΛΑΤΕ ΠΑΝΤΑ Syr. — 112 ἐρύσας L Lips. — 113 ἀντίος: ἀντίον C Ven. B. Vrat. A. Paris. B. F.

A. c. 108 κέρδιον: αἱ κατὰ ἄνδρα πολὺ κάλλιον Didymus. — 109 διχῶς καὶ κατακτείναντι Didymus. — 110 αὐτῷ Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι ὁ κέν περιεσσός. καὶ ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καθ' Ὀμηρικὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι.

- καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 115 πάντα μάλ' ὄσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ
 ἡγάγετο Τροίην δ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἄμφις Ἀχαιοῖς
 ἅλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθε·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 120 μὴ τι κατακρύψειν, ἅλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι.
 [κτῆσιν ὅσῃν ποτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει]
 ἅλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
 125 αὖτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαρίζεσθαι, ἃ τε παρθένος ἡϊθέος τε,
 παρθένος ἡϊθέος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα·
 130 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
 ὥς ὤρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
 Ἴκος Ἐνυαλίῳ, κορυθαίκι πολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμων
 δεινὴν· ἄμφι δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἶκελος αὐτῇ

V. L. 115 ὄσσα τ' ACG. ὄσσ' L Lips. ἐπὶ A. ἐπὶ D. — 116 τροίην δ': τροίην L Lips., quod placet. — 117 ἅμα τ' DEHS Ven. B. Lips.

ἅμα δ' L. — 118 ἀποδάσσεσθαι ADGS Harl Flor. ἀποδάσασθαι HL Lips. Vrat. A. ἀποδάσσεσθαι E. ἀποδάσσεσθαι C Ven. B. ὄσσα πτόλις AEHS Ven. B. Lips. Townl. Leid. ὄσα τε DH. τε omitt. C. γρ. ὅσα τε πτόλις A, ita Vrat. b. d. A. κέκευθε ACDGH. — 119 τρωσὶν L. τρωσὶ CEH. ἔλωμαι: γρ. ὁμοῦμαι A. — 121 omitt. ADH: habent CEGL Lips. Ven. B. Vrat. b. ἔεργε Vrat. b. — 122 τί ἡ A: ceteri τῇ. — 123 ἐγὼ μιν D. μὲν omitt. L Lips. ὃ δέ G. — 124 οὐδέ τι μ' ACDEGL. αἰδέσεται G. κτανέει Apoll. Soph. 15, 5. — 125 αὖτως EG Ven. B. 2. man. Schol. K 167. α 1. ἀπο ACDHL. — 126 ἔστιν L Et. Mg. 123, 22. ἔστιν CDGH. ἀποδρυὸς G. ἀποπέτρης A. — 128 ἀλλήλοισιν AG Harl. Vrat. A. Leid. Paris H. ἀλλήλοισιν EHLS Rhet. Gr. III, 243, 5. ἀλλήλοισι CD Ven. B Lips. — 129 ὅττι τάχιστα: ἐν ἄλλῳ ὅφρα τάχιστα A. — 130 ὀρέξοι L Lips. Paris. A. C. E. H. ὀρέξει E 1260, 60. 1261, 8. Harl. — 131 ὥς A. δ L. ἀχιλεύς C. — 132 εἶκος H. κορυθαίκι A. πολεμιστῇ C Flor. — 133 κατὰ A. — 134 ἄμφι D. ἴκελος E Vrat. A. Rom. Flor. Rhet. Gr. III, 225, 13. εἶκελος C. ἴκελος G.

A. c. 118 ἀρίσταρχος ἅλλ' ἀποδάσσεσθαι διὰ τοῦ ε Didymus — 122 οὕτω χωρὶς τοῦ δ ἄλλα τῇ μοι Didymus. — 123 ἴκωμαι: τινὲς ὡς φιλῶμαι ἀναγινώσκουσιν Herodianus.

- 135 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος.
 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὔθι μένειν, ὅπῃ δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἥτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 ῥηιδίως οἶμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 ἢ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν δὲ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνύγει·
 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξिटὸν ἐσσεύοντο,
 κρουῶν δ' ἴκανον καλλιβρόω· ἔνθα δὲ πηγαί
 δοιαί ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἢ δ' ἐτέρῃ θέρεϊ προρέει ἑκυῖα χαλάζῃ,
 ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι,
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
 155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατραι
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν υἱὰς Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·

V. L. 135 αἰθομένου ACDEGHS Cant. Harl. Vrat. b. d. A. Mosc.
 2. Ven. B. novem Paris.: αἰθομένοιο L Lips. — 136 ἄρ' DEGH. ἔτ'
 omitt. C Vrat. A. οὐδ' ἄρα γ' ἔτλη Pseudoplut. 136, 28. — 137 μένων
 L. ὅπῃ δὲ L Lips. — 139 πετεηνῶν G. πετεεινῶν S Cant. — 140 ῥηιδίως
 G. ἥμῃ C. — 141 δ δ' D. δδ' ACGHL. δὲ κεκληγώς Paris. F. — 143
 ὡς AD 1. man. ἄρ' ADGHL. ὄγε μεμαῖος S. οἱ γ' ἐμμεαῶς D. πέτατο
 Paris. J. L. τρέπετο Par. C. τρέσε: τρέε Mor. — 144 τεῖχος DEGHLS Lips.

τεῖχει C Ven. B. Paris. F. τεῖχος^{ει} A. τεῖχη Mor. Barocc. τείχεος Vrat.
 b. ὑπὸ ACDE bis GHL. τρώων L. λαιθηρὰ GH. — 145 οἱ δὲ C. παρα

αῖαν
 A. ἠνεμόεντα A. — 146 ἄστεος Schol. O 4. ὑπ' ἐκ EHL Lexicon περὶ
 πνευμάτων ed. Valck. pg. 211. ὑπὲκ' A. ὑπεκ C. ὑπεκ D. ὑπεκ G Schol.
 O 4. ὑπὲρ G Flor. καταμαξिटὸν L. — 147 κρουῶ . . . καλιβρόω G
 Townl. Paris. H. ἔνθα δὲ ADEGLS Porphyrius. ἐνθάδε CH. ἐνθα τε
 nullus. — 148 δοιαί αἰσσοῦσι E. καμάνδρου L Harl. — 149 ἢ μὲν C.
 χλιαρῶ L Lips. Paris. A. H. ἀμφὶ AD. — 150 γίγνεται L Athenaeus
 II, 41. γίνετα ACDEGH. ὡσεὶ DG. ceteri ὡσεὶ. — 151 ἢ Apoll. Soph.
 82, 3. προρέει G. — 153 ἔασι ACDEG. — 154 εἴματα D (acc. et spir.
 add. 2. man.). — 155 τρώων L. — 156 τοπρὶν L. — 157 ῥά H. παραδρα-
 μέτην libri. δ δ' DL. δδ' CH.

- πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφρευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοείην
 160 ἀρνύσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μύνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀεθλον,
 ἢ τρίπος ἢ ἑυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 165 ὡς τῷ τρίς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
 καρπαλίμοις πόδεσσι· θεοὶ δ' ἐς πάντες ὀρώντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 170 Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μῆρι' ἔκην
 Ἰδης ἐν κορυφῇ πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὴ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἅστῳ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε,
 175 ἢ ἐ μιν ἐκ θανάτοιο σώσομεν, ἢ ἐ μιν ἦδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῇ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔοντα.
 τὸν δ' αὐτὴ προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. L. 158 δίωκε δὲ μέγ' L. — 159 οὐχ' E Flor. Rom. ἱρήιον Vrat.
 b. ἱερήτιον L. — 160 ἃ, τε A. ὅτε D. ποσσὶν Vrat. A. Flor. Rom. γίγνε-
 ται L: γίνεται ACDEGH. — 162 ὡς δὲ τ' Schol. X 190. ἀεθλοφόροι H.
 ἀεθλοφόροι G. περὶ AD. τέρμασι C (Medic apud Heurnium, quem librum
 eundem esse puto). — 163 τὸ δὲ κεῖται μέγ' ἀεθλον L Lips. (τὸ δὲ). —
 164 τρίπους H Schol. p 222. κατατεθνηῶτος HS Cant. Barocc. Mor.
 Harl. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. Paris. A. C. G. J. κατατεθνηῶτος L.
 η
 κατατεθνηῶτος A. κατατεθνηῶτος CDEG. — 165 τῷ G. τρεῖς L Lips.
 Tzetzes Alleg. 32. πέρι Cant. Mor. Harl. Vrat. b. περὶ A. περιδινηθήτην
 CDEGHL Lips. Ven. B. Tzetzes Alleg. 32. — 166 δ' ἐς A. δ' ἐς S Vrat.
 b. A. Par. C. G. K. δὲ ἐ Vrat. d. δὲ (omisso τε) DHL. δὲ τε CG Ven.
 B. — 168 ὦ πόποι ADG. περὶ τεῖχος: περὶ ἅστῳ Plato Rep. III, 388
 C. — 170 ἐπὶ D. — 171 Ἰδης ἐν κρημοῖσι D. κορυφοῖσι L. — 172 ἐ
 omitt. A. ἀχιλεὺς C. — 173 περὶ ACDGHL. ποσσὶν D. ποσσὶ Vrat. A.
 Flor. διώκειν L. — 174 ἀλλ' ἄγε D. — 175 ἢ ἐμιν A. — 176 δαμάσσομεν D.
 — 177 προσέειπεν D.

A. c. 158 ἐν ἐνίοις δὲ φέρεται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελής „φεῦγ'
 υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς“ Aristonicus. — 166 δὲ τε
 pro genuina lectione non habeo, quia te in libris melioribus omittitur;
 itaque recepi ex optimo codice δ' ἐς, quod sententia postulat; nam
 simplex ὁρᾶν est videre, ἐσθλὸν spectare. conf. Δ 4. 9. Ω 23. Θ 341.

ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ξειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἑόντα, πάλαι πεπρωμένον αἵῃ,
 180 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσχερές ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 185 ἔρξον, ὅπη δὴ τοι νόος ἔπλετο, μὴ δέ τ' ἐρώει.
 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μέμαυϊαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶζασα.
 Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖται,
 190 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσας·
 τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθῃσι καταπτῆξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·
 ὥς ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 195 ἀντίον αἶζασθαι ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

V. l. 178 ξειπας D. — 180 ἐξαλῦσαι H. — 181 ἀτ' ὅρ L. „ούτι
 multi pro οὔτοι“ Heyne. libri mei οὔτοι. — 182 νεφεληγερέτα A. —
 183 τριτογένεια G. τριτογένεια Flor. Rom. οὐ νύ CDEH. νύ τοι
 GHL. — 184 ἥπιος H. — 185 ἔρξον C. ὅπη AEH: ὅπη CDGL. μὴ δέ τ'
 ACDGHL Ven. B. — 186 ὥς A. ὤτρυνεν D. ὄτρυνε Vrat. d. — 187
 δε κατουλύμποιο A. ολύμποιο H. — 188 ἀχιλλεύς C. — 188 ἔφεπ' —
 189 κύων omitt. H in textu — 190 ὄρσας G. διαβήσας D. — 191 εἴ
 πέρ τε ACDE. εἴ πέρ τε G Syr. ὑπο AH Syr. — 192 ἐνιχνεύων H.
 ὄφρα κεν CDE εὖροι L Lips. Vrat. b. Paris. A. — 193 ὥς A. — 194
 ὁσσάκις ὀρμήσειε E. ὀρμήσαιο L Lips. Paris. A. — 195 ἀντίος H Vrat.
 d. ἀντίος D. ἐνδμήτους H. ὑπὸ AD Syr. Mor. Harl. Vrat. d. A. Paris.
 G. H. J. ὑπο H: ἐπὶ CEGLS Lips. — 196 εἴ πως οἱ G: εἴ πως οἱ CDL.
 vulgo εἴ πως οἱ. βελέεσσι ACDG Syr. — 197 ἀποστρέψασκε H Syr. πα-
 ραφθὰς GL Lips. Paris. A. C. L. ΠΑΡΑΦΘΙΣ Syr. — 198 πεδίον γ' G:
 ceteri πεδίον eum Lips. Vrat. A. Flor. Rom. ποτὶ A. προτὶ D. ΠΕ-
 ΤΑΤ Syr.

A. c. 183, 184 asterisci: οὐκ ὀρθῶς Θ 39, 40. ὁ νοῦς ἀσαφής, ὅ-
 τινα ἀγνοῖσαντες ἠθέτησαν τὰ ἔπη Porphyrius. — 196 εἴ πως οἱ,
 conf. H. U. 144. — 197 ἀποστρέψασκε: καὶ παραστρέψασκε διχῶς Schol.
 A. — 198 οὕτως διὰ τοῦ ε πέτετο Didymus.

- ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 200 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὐθ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὅς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἑκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα;
 205 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι διός Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἑκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιο βαλῶν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο,
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἑκτορος αἰσιμον ἡμαρ,
 ὥχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 215 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα διίφιλε φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ
 οἴεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἑκτορα δηῶσαντε μάχης ἄτον περ ἐόντα.

V. L. 200 ἄρ ACEGHL. οὐταρ D. ὁ ACDHL. ΤΟΝΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ Syr. οὐθ' ὁ ACDGHL. — 201 ὥς A. ὁ DGHL Lips. ῥα ACE Ven. B. Vrat. b. Paris. B. F. G. J. ΩCPA Syr. ἐν ἄλλῳ ὥς ὁ τὸν A. δύναται L. — 202 ὑπεξέφυγε E bis Vrat. A. Flor. Rom. ΥΠΕΞΕΦΕΡΕ Syr. — 203 μὴ οἱ Tzetzes Alleg. 86. — 204 ὥς οἱ Tzetzes Alleg. 87. — 205 λαοῖσιν CGH supra 2. man. Ven. B. λαοῖσι Flor. Rom. ἄλλοισιν ADH 1. man. L Syr. Barocc. Harl. Mor. Vrat. d. Paris. A. G. J. Mosc. 2. pro var. lect. ἄλλοισιν ἢ μάλιστα λαοῖσι Eust. ἀνένευε H Vrat. d. ἀχιλεὺς C. — 206 εἶα G. ἰέμεναι D. ἰέμεναι A. ἔμεναι E. — 207 ἄροιο ἐλῶν S Cant. ἔλθῃ Vrat. b. — 209 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ἐτίταινε G. — 210 ἐν D. δὲ τίθει S Mosc. 2. Ven. B. ΔΕΤΙΘΕΙ Syr. ταηλεγέος A. — 211 ἀχιλλῆος CE. ἀνδροφόνου Maximus Tyr. Diss. X, 8. — 212 habet A in marg. ἔλκε omnes. δ' αἰσιμον ἑκτορος H Vrat. d. ἡμαρ' Syr. — 213 λίπεν δ' G. — 216 δι' φίλε ACDEGHL Syr. ἀχιλεὺ C. — 217 ἀχαιοῖσι προτὶ EGL Lips. Ven. B. προτὶ AD. ΑΧΑΙΟΪΣΙΝ ΠΡΟΤΙ Syr. ἀχαιοῖσιν προτὶ HS Cant. — 218 δηῶσαντε CEG edd. vett. δηῶσαντα L Lips. ἄτον C. ἄατον Barocc. Mor. Vrat. b.

A. c. 199—201 ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς Aristonicus. — 202 ὑπεξέφυγεν: ἀρίσταρχος ὑπεξέφερεν Didymus. — 212 μέσσα: Χρύσιππος ῥῦμα γράφει: τὴν γὰρ ῥοπήν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖσθαι Schol. V. — 216 νῶϊ γ': ὅτι Ζηνόδοτος γράφει νῶϊν Aristonicus.

- οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 220 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο.
 ἀλλὰ cὺ μὲν νῦν cτῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέεσθαι.
 ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαίρε δὲ θυμῷ,
 225 cτῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλύχινος ἐρεϊσθεῖς.
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχῆσατο δ' Ἔκτορα δῖον
 Διηφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἀτχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ ce βιάζεται ὡκύς Ἀχιλλεύς
 230 ἄcτυ περί Πριάμοιο ποcὶν ταχέεcci διώκων·
 ἀλλ' ἄγε δὴ cτέωμεν καὶ ἀλεξώμεcθα μένοντες.
 τὴν δ' αὖτε προcέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 Διῆφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦcθα
 γυνωτῶν, οὐc Ἑκάβῃ ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 235 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεcὶ τιμήcεcθαι,
 ὃc ἔτληc ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδεc ὀφθαλμοῖci,
 τείχεoc ἐξελεθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοcθε μένουci.
 τὴν δ' αὖτε προcέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. L. 219 οὐ οἱ: οὐ τοι H Vrat. d. ἐcτὶ ACDEGHL. ἄμμε EGH Syr. Ven. B. Townl. ἄμμι ACDLS Lips. Cant. Mor. Vrat. b. d. Paris. A. C.

F. — 220 πάθοι CE 1267, 30 S Syr. Ven. B. πάθοι A. πάθη DHL Lips. Barocc. Mor. Vrat. d. Mosc. 2. Paris. A. B. C. F. — 221 προπροκυλιν-
 δόμενος A. προκυλινδόμενος S Lips. διὸς ἀντίοχοιο H. 1. man. — 222
 τονδέδ' C. τόνδετ' D Syr. τὸν δέ τ' Vrat. A. τόνδ' ἐγὼ L. — 224 ὡc
 A. ὃ δ' G. ὃδ' CDH. δέ, πείθετο L. δέ πείθετο Lips. Paris. A. C. OΔΕ
 ΠΕΙΘΕΤΟ Syr. — 225 ἄρ ADEGHL. χαλκογλύχινος A. ἐρεϊσθεῖc AG. —
 226 ἦδ' CHL. ἔλειπε DHL. — 227 ΔΗΪΦΟΒΩΙΔ Syr. — 229 ἠθείος μάλα
 Et. Gud. 238, 20. ἦ D. βιάζετο L Lips. Cant. ἀχιλεύς C. — 230 περί
 ACDHL, περί G. — 231 cτέωμεν ADEGH Syr. Schol. O 297. Et. Mg.
 727, 28. cταίωμεν Vrat. A.: cτέομεν CL Lips. Ven. B. Harl. Mosc. 2.
 Vrat. b. Paris. A. B. C. F. H. conf. A 348. ἀλεξώμεθα EGH. — 232
 τὸν δ' DS Vrat. A. κορυθαῖολος A. κορυθαῖόλος DH Flor. Rom. — 233
 τοπάρος L. πολυφίλτατος D Syr. — 235 νῦν δέ τι Ven. B. τιμήcεcθαι

E Rom. — 236 ὃc: ὡc E Rom. ὡc C Townl. Ven. B. ὡc H. εἶδεc D.
 ὀφθαλμοῖci ACDG. — 237 ἔντοcθὶ L. μένουci ACDG Syr. — 238 προc-
 έειπεν D.

A. c. 231 in eodem versu A 348 Zenodotum μένοντε scripsisse
 traditum est, conf. ad A 348. — 236 de productione syllabae ὃc in arsi
 primi pedis conf. quae ad l 5 adnotavimus.

- ἦθεϊ, ἥ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 240 λίσσονθ' ἔξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἔμοδς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, ἥ κεν Ἀχιλλεὺς
 245 νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δουρὶ δαμείη.
 ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 250 οὐδ' ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ
 τρὶς περὶ ἄστει μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μέναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνῆκε
 στήμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 255 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δῶη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε σιλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ,

V. L. 240 λίσσονθ' D. — 243 μαχώμεθα G. μὴ δέ τι G. ΜΗΔΕΤΙ Syr. μὴ δ' ἔτι CDE. ceteri μηδέ τι. „Codd. et edd. in μηδέ τι consentiunt“ Heyne. — 244 εἶδωμεν D. * ἥ κεν: libri εἴ κεν. ἀχιλλεὺς C. — 246 ἐπὶ ACDGHL Syr. * ἥ κεν: libri ἥ κεν. C εἴ κεν. δαμείη CDGLS Syr. Ven. B. δαμείη A. δαμείη H. δαμήη Lips. (?) — 247 ὥς A. κερδοσύνη A. — 248 οἱ δ' L. οἷδ' CH. — 249 προσέειπεν D. κορυθαίολος A. κορυθαίολος D Flor. Rom. — 250 πηλέως Cant. Baroce. τοπάρος L. — 251 πριάμοιο H. δῖον GH Lips. Vrat. A. — 252 νῦν δ' αὐτὲ Vrat. b. ἀνῆκε A. ἀνῆκε CEG Syr. — 253 στήναι Vrat. b. ἀλοίμην L Lips. ἀλόιβω Flor. — 254 ἐπιδωσόμεθ' οἱ γὰρ H. ἐπιδωσόμεθ' οἱ Vrat. d. τοιγὰρ G. — 255 ἔσσονται CE Flor. Rom. — 256 ΕΚΠΑΓΚΛΟΝ Syr. ἀεικιῶ H. — 257 δῶηι A. δῶηι D. δῶη Cram. Epim. 430. 31. δῶη CGL Lips. ΔΩΗΙ Syr. δώκει H Vrat. d. δῶη E bis. — 258 ἀχιλεῦ C.

A. c. 246 δαμείη editum erat usque ad Wolfsum, qui scripturam δαμήη intulit. hunc secuti sunt recentiores. sed nihil cogit a scriptura consensu librorum firmata recedere; nam optativus quoque in enuntiationibus interrogativis admittitur, sicut o 300 ὀρμαίνων ἥ κεν θάνατον φύγοι ἥ κεν ἀλώη· C 307 ἀλλὰ μάλ' ἄντην στήσομαι, ἥ κε φέρησι μέγα κράτος, ἥ κε φεροίμην. vide H. U. 236. — 247 τινὲς πληθυντικῶς κερδοσύνης Schol. A. — 251 γρ. καὶ διές, καὶ οὕτως εἶχον αἱ χαριέστεραι Didymus. — 255 μάρτυροι: μάρτυρες Zenodotus, vide B 302. Γ 280.

νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ cū ῥέζειν.

260 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς

Ἔκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀτόρευε.

ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,

οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,

ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,

265 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ cē φιλήμεναι, οὔτέ τι νῦν

ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα

αἷματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.

παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρή

αἰχμητήν τ' ἔμναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.

270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξίς, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη

ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις

κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὐς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.

ἢ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.

καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·

275 ἔζετο γὰρ προῖδων, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγῃ· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

V. l. 259 ἀχαιοῖσι DE Flor. Rom. ὥς AC. ῥέζειν S Lips. Barocc. Mor. Vrat. b. A. Paris. A. B. C. D. L. ῥέζει Paris. F. ῥέζε Paris. H. — 260 ὁρ ACDGHL. ἀχιλεύς C. — 261 ἔκτωρ Apoll. Soph. 147, 10. συνημοσύνας A. συνημοσύνας τ' DS Cant. (τε) Apoll. Soph. 147, 10. μεθ-ημοσύνας Vrat. A. — 262 καὶ ἄρνας Plato Phaedr. 241 D. — 263 καὶ ἄνδρες C 1. man. (nunc ἄρδ||ε) Barocc. Mor. Schol. Aristoph. Pac.

1076. — 265 ὥς HL. οὔτε τι EGHS Syr. Ven. B. οὔτε τε C. οὔτε τι A. οὐδέ τι DL Lips. Barocc. Vrat. d. Paris. C. D. οὐδ' ἔτι Vrat. b. —

266 ὄρκια γ' D. ἔσσονται CDE. πρὶν γ': πρὶν E. ΠΡΙΝΗ Syr. (γ add. 2. man.) — 269 ἔμναι D Lips. θαρσαλέον D. — 270 ἔτ' omitt. CGL Lips. Ven. B. Flor. „vulg. edd Flor. Aldd. et hinc ductae cum parte Codd. sine ἔτ'“ Heyne. — 271 δαμάα: δαμάαη Barocc. Mor. νῦν δ': νῦν Barocc. Paris. C. — 272 omittit Paris. L. θύων A Harl. — 273 ῥά CD GHL. — 274 ἀλεύατο D. — 275 ἔζετο: ἄζετο Cant. ἐν ἄλλῳ μείλιον ἔγχος A. — 276 ἀνα CDH. ἤρπασε D.

A. c. 261 συνημοσύνας Herodianus. — 266 Heynius turpi hiatu ὄρκια ἔσσονται laesus comiecit ὄρκιον ἐσσεῖται. sed idem turpis hiatu in eadem sede persaepe recurrit, conf. A 532 εἰς ἄλλα ἄλτο. E 90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα. I 247 ἄλλ' ἀνα εἰ. E 182 ἐν δ' ἄρα ἔρματα. Π 404 ἡνία ἡίχθησαν. E 723 χάλκεα δακτύλῳ. O 227 ἔπλετο ὅτι. Ψ 71 θάπτει με ἡίχθησαν. E 723 χάλκεα δακτύλῳ. O 227 ἔπλετο ὅτι. Ψ 71 θάπτει με ὅτι. γ 480 ὅσα τε οἶα. δ 543 μηκέτι Ἀτρεΐος. η 217 ἔπλετο ἦ. ο 327 ὅτι. η 323 παῖδα δὲ ὥς. τ 1. 51. υ 1 αὐτὰρ δ' ἐν. A 333. 393. B 105. 107. 152. Γ 349. 379. E 142. Z 123. Θ 271. 423. 446. N 399. O 247. 365. Π 309. 583. P 45. 583. Υ 152. Φ 33. Ω 387. γ 160. ζ 224. η 230. θ 547. ι 261. κ 246. ξ 1. ρ 5. 443. τ 231. φ 72.

ἄψ δ' Ἀχιλῇ διδου, λάθε δ' Ἑκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἑκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

ἥμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
280 ἐκ Διὸς ἡεῖδεις τὸν ἑμὸν μόρον· ἦ τοι ἔφης γε.

ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.

οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρυ πῆξεις,
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

285 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἑμὸν ἔγχεος ἄλευαι
χάλκεον. ὥς δὴ μιν σῶ ἐνὶ χροῖ πᾶν κομίσειο.
καὶ κεν ἑλαφρότερος πόλεμος Τρῳέεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχεος,

290 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάρμαρτε·
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χῶσατο δ' Ἑκτωρ,
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
σὴ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχεος.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὔσας·

295 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.

Ἑκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν·

V. l. 279 πῶ C. πῶ D. Ἀχιλῆ C. — 280 ἡεῖδεις CE 1269, 29; 32. H Syr. Lips. Rom. ἡεῖδεις A. ἡεῖδεις D 1. man. ἡ εἶδεις D. 2. man. ἡῖδεις L. ἡ εἶδεις Paris. D. ἡ ἰδης Paris. K. ἡδεῖς Vrat. ^{οῖς}

A. ἡεῖδης G Ven. B. Leid. Flor. conf. ad 1 206. — 281 μύθων A. μύθοις ἢ μύθων Eust. 1269, 33; sed 1269, 49 μύθων. — 282 ὄφρα AH. ὑποδείσας libri. μένεος τ' Vrat. A, conf. Z 265. λάθωμαι ADEHL Lips. λαθοίμην CG Syr. Ven. B. Paris. F. — 284 μεμαῶτα Lips. (?) Par. C. Townl. (?). δια D. ἔλασσε L Lips. — 285 ἄλευαι AEH Syr. Herodianus ad A 302; ἄλευε CDGLS Lips. Vrat. A. Paris. ^{τα}

C. L. edd. vett. — 286 ἐνὶ S Cant.: ceteri ἐν. πᾶν κομίσει L (τα et alterum c 2. man.). κομίσει Lips. — 287 καὶ κεν: ἐν ἄλλῃ καὶ σφιν A. ἑλαφρότατος D. τριῖεσι L. — 288 σοῖο G. κατακταμένοιο Paris. K. γάρ

σφισι GL. — 289 ῥὰ CDGHL. δολιχόσκιον A. — 290 βάλεν D. βάλεῖ H. ἀφάρμαρτε ACGHL Syr. — 291 ἀπεπλάγχθη C Vrat. d. Paris. L. — 294 δὲ κάλει D. ΔΕΚΑΛΕΪ Syr. λευκάσπιδα A. — 295 ἦτεε δέ μιν D. ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. — 296 ἐνὶ AD. — 297 ὦ πόποι AD Syr. θάνατον δὲ A. θάνατον δε D. κάλεσσαν ADL Harl. Paris. C. E. J. θανάτὸν δ' ἐκάλεσσαν CGHS. θεός θάνατονδ' ἐκάλεσε E. θεὰ θάνατονδ' ἐκάλεσσε Lips.

A. c. 294 ἐκάλει: ἐβόα αἰ [ἀπὸ] τῶν πόλεων Schol. V.

Δηίφοβον γὰρ ἐγὼ γε φάμην ἦρωα παρεῖναι·
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.

300 νῦν δὲ δὴ ἐργῆθι μοι θάνατος κακός, οὐδὲ τ' ἄνευθεν,
οὐδ' ἄλῃ· ἡ γάρ β' ἀπάλοι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνὶ τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
μὴ μὰν ἄσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,

305 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐκκομένοις πυθέσθαι.

ὥς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,
τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
οἷμηνεν δὲ ἄλλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
ὅς τ' εἶσιν πεδίον δὲ διὰ γαφῶν ἐρεβενῶν

310 ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλῆν ἢ πτώκα λαγῶν·
ὥς Ἔκτωρ οἶμῃσε τινάσσω φάσσανον δῆϊ.
ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
ἀγρίου, πρόσθεν δὲ κάκος στέρνοιο κάλυψε
καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ

315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 χρύσει, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἷος δ' ἄστὴρ εἶσι μετ' ἄστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ

V. L. 298 * ἐγὼ γε φάμην: libri ἔγωγ' ἐφάμην. Syr. ΕΓΩΓΕ ΦΑ-
ΜΗΝ. γάρ ὡδ' ἐφάμην Vrat. A. — 299 δ μὲν D. — 300 ὁ δὲ δὴ H pro
vūe δὲ δὴ. — 301 ἀλλή G. ἡ γάρ ῥα D. γάρ ῥα L. τότε πάλοι C. τότε
Barcoe. Mor. Townl. φέρτερον Vrat. A. — 302 τίς CLS Ven. B. Cant.
Lips. Townl. Paris. A. B. C. D. E. K. υἱεῖ ADGH Syr. conf. H. U. 46.
166. λ 273. πάρος περ CH. — 303 προφρονέως DH. εἰρύατο ACDHS
Syr. Cant. Mor. Harl Vrat. b. d. Mosc. 2. sex Pariss. εἰρύατο Townl.
εἰρύαται GL Lips. Flor. Rom. — 304 μῆ A. μὴ μ' ἂν D. μὴ δὴ E.
ἀσπουδί A Syr. Ven. B. Paris. L. Cicero ad Atticum X, 1, 1. ἀσπουδί
CDEGHS Lips. et Heynii libri. Pseudeplut. 156, 52. Cicero ad Famil.
XIII, 15, 2. conf. Θ 512. — 305 ΠΕΣΕC Syr. — 306 ὥς A. εἰρύατο CL.
εἰρύατο Vrat. b. — 307 ὑπο AD. ὑπαί L. οἱ omitt. H. μερά τε C. —
308 ἀλείς CGL Lips. Et. Mg. 618, 9. „in multis ἀλείς“ Heyne. ὠπι-
πέτις D. — 309 εἵτι E Vrat. A. πείδιον δὲ AG. ἐρεβενῶν D. — 310 ἀρ-
πάων AEGL Syr. Flor. Rom. Bachm. Anecd. II, 33, 31. ἀρπάων
CDHS Cant. Lips. Vrat. A. d. Townl. Paris. K. L. Apoll. Soph.
28, 18. ἀμαλὴν: ἀπαλὴν L Lips. — 311 ὥς D 1. man. οἴμης: ὠμήσε
H. — 312 ὀρήθη E 1271, 17; sed 1270, 40 ὠρήθη. ἀχιλλεύς EH. —
313 πρόθε C. κάλυψε ACEG Syr. — 314 ἐπένευσε C. — 315 περὶεόντο
DEHL Vrat A. περὶ εἰόντο Harl. — 316 omitt. A in textu, D in textu.
H Vrat. d. Paris. J. ἀμφι A. θαμείας E Syr. — 317 ἀστρασί CEGL Lips.

A. c. 298 γε φάμην, conf. H. T. 424 et locos ibi laudatos K 446
 ρῳε πόρεν. I 177 τε πίων. A 464. B 427 μήρα κή. I 492. Ψ 607 πολλά
 πάθον. Ψ 440 γε φάμεν. c 68 τε φάνεν. H. U. 99. — 315 καλαί: αἱ
 πλείους δεινὰ δὲ Didymus. — 317 ἀστράκι Aristarchus, conf. ad X 28

- ἔσπερος, δὲ κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ,
 ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 πάλλιν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἑκτορι δῖω,
 εἰσορώων χροά καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τεύχεα,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ', ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
 325 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλας' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 ἦριπε δ' ἐν κονίῃ· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Ἑκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
 cως ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἔοντα,

V. l. 319 ὡς D 1. man. ἀπέλαμπεν EHL Lips. λαμπ' C. ἄρ ADE.
 ἀχιλλεύς C. — 320 πάλιν D. — 321 ὅπῃ AE: ceteri ὅπῃ. — 322 τοῦδε
 A. τεύχεα Vrat. b.: τεύχη ACDEGHLS Syr. conf. H 207. ω 534. Ω 7.
 — 323 ἐξενάριξε DL Lips. — 324 φαίνεται omnes. δ' ἡ C. κληῖδες C.
 ἀπώμων D. ἔχουσι ACEG Syr. ἔχουσι D. — 325 λαυκανίην A Syr. Mor.
 Barocc. Par. D. λαυκανίης C 1 man. DGHL Ven. B. Lips Townl. Rom.
 λαυκανίας E. λευκανίης C post ras. S Cant Vrat. b. A. Mosc. 2. Paris.
 E. Flor. Et. Orionis 92, 20 λευκανίη Hesychius III, 28. — 326 ἐπὶ οἱ
 AD. ἐπὶ οἱ CGH. μεμαῶτ': μεμαῶς GHS. ἔλας' ἔκτορα D. ἀχιλλεύς C. —
 328 ἄρ CDEGHL. ἄρ ἀσφάραγον Apoll. Soph. 147, 29. τινὲς τῶν πα-
 λαιῶν ἀπὸ σφάραγον Eust. 1272, 9. μελίη τάμε χαλκοβάρειη Et. Mg.
 160, 50. — 329 ὄφρα Et. Mg. 160, 51. προτείποι D (spir. 2. man.).
 προτί εἰποι H. ceteri προτείποι cum Et. Mg. 160, 51. Apoll. Soph.
 147, 32. ποτιεῖποι S. ποτιεῖπη Vrat. A. Mosc. 2. Paris. C. ἐπέεσσι
 H Et. Mg. 160, 51. — 330 κονίῃ C. AHL Lips. κονίησιν C. δ δ' A. δδ'

χε
 CGHL. ἐπεύξατο A. ἀχιλλεύς C. — 331 ἔφης libri cum Flor. Rom. ἔφηςθα
 edd. ab Ald. 2. usque ad Clarkium. πατροκλῆ' ξεναρίζων H. ἐξεναρίζων
 A. — 332 ἔσσεσθ' DG Lips. Vrat. A. ἔσσεσθαι E. „Multi ἔσσεσθαι“ Heyne.

A. c. 324 ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων φαίνεται δ' ἡ (cod. δὲ) κληῖδες,
 ἵν ἡ ἐπὶ τῶν τευχῶν· τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε τὴν λαυκανίην, ἀλλ'
 ἐποιεῖ φαίνεσθαι Didymus. ἐν τισι φαῖνον δ' ἡ κληῖδες (cod. κληῖδεσιν)
 Schol. V. τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκκέπτειο. ἐκεῖνος δὲ ὁ τόπος ἐφαίνετο,
 ὅπου αἱ κληῖδες τῆς λαυκανίης τὸν αὐχένα συνέχουσιν Schol. B. erant
 igitur tres scripturae: 1. φαίνετο λαυκανίην (Aristarchea?); 2. φαίνετο
 λαυκανίης (ἡ κοινῇ); 3. φαῖνεν (vel φαῖνον) λαυκανίην (in commenta-
 riis Aristarchi), quam Bekkerus in editione altera recepit. conf. H. S.
 19. Hoffmann. XXI. u. XXII. Buch der Ilias pg. 199 sqq. — 326 ὄρθο-
 τονητέον τὴν οἱ Schol. V. — 329 ἀθετεῖται Aristonicus.

νήπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἄορσσητήρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
 335 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσους· αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσσαι Ἀχαιῶν,
 340 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλλισ χρυσόν τε δέδεξο
 δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἰκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 345 μή με κύον γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκῆων·
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔορτας·
 ὣς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 350 στήσῃς· ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα·

V. L. 333 ἄορσσητήρ H. — 334 ἐπὶ ACDGHL. μετ' ὀπισθε H. μετ-
 ὀπισθεν E. λελείμην Lips. — 335 ΩCTOI Syr. σὲ A. — 336 ἐλκήσους·
 CHS Mor. Barocc. Vrat. A. octo Pariss. αἰκῶς EH Syr. Barocc Mor.
 Vrat. d A. τὸ αἰκῶς ἐνταῦθα φέρεται διὰ μόνου τοῦ ἰ κατὰ τὴν παρα-
 λήγουσαν ἐν τισὶν ἀντιγράφοις Eust. 1172, 25. κτεριοῦσιν L. — 337 ὀλι-
 γοδρανέων A. κορυθαίολος D Flor. Rom. — 339 μή μ' C Paris. C. παρα
 A. ἀχαιῶν omitt. H. — 340 ΧΡΥCONTEAΛIC XAΛKONTE Syr. τε δέ-
 χεσθαι H. — 341 τὰ σοι L Lips. Paris. A. B. — 343 τρῶες καὶ τρῳίων
 CL. — 344 τὸν δὲ καὶ ὑπόδρα H. ἄρ ACDGL. ἐν ἄλλῳ τὸν δ' ἀπαμει-
 βόμενος A. ἀχιλλεύς C. — 345 κύων D Mor. Barocc. Vrat. d. Leid. μὴ
 δὲ ACDHL. μὴ δὲ Ven. B. — 346 γάρ (acc. 2. man.) πῶς D. ἀνείη CD
 EGH L Lips. Townl. ANÉIHI Syr. ἀνήη A. ἀνήη Harl. Mosc. 2. Vrat.
 A. Paris. F. J. γρ. καὶ διὰ τοῦ ἥ Eust. 1273, 28. — 347 ὦμ' E Vrat. b.
 d. Mosc. 2. Rom. ἀποτεμνόμενον D Mor. Barocc. Lips. ὅσα μ' ἔορτας
 H Vrat. d. — 348 ὡς CD 1. man. ES. — 349 εἰκοσινήριτ' A. — 350
 στήσῃς Paris. F. ὑπόσχονται E Barocc. Vrat. A.

A. c. 336 οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον ἐλκήσουσι κακῶς
 Didymus. — 339 de hiatu μὴ με ἔα, qui Heynii vitiosus videtur,
 conf. P 16 τῷ με ἔα. B 165. 181 μὴ δὲ ἔα. Θ 428 νῶϊ ἔω. [Ψ 73 ποτα-
 μοιο ἔωσιν. δ 805 οὐδὲ ἔωσι. κ 536 μηδὲ ἔαν. ξ 420 ξείνων δὲ ἔωμεν.]
 A 533 Ζεὺς δὲ ἔφθν. I 319 ἐν δὲ ἱή. I 420. 687 χεῖρα ἔφην. T 194 δῶρα
 ἔμης. Φ 569 ἐν δὲ ἱα. Ψ 278 πατρὶ ἔμψ. Ω 335 ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι. Θ 524
 ὅς τε ἔφης. ν 133 πάγῃ ἔπει. ξ 69 πρόχῃ ἔπει. — 348 Ἀρίσταρχος ὡς
 χωρὶς τῆς βαρέας Schol. Paris. βέλτιον πρό τούτου στίζειν καὶ τὸ ὡς
 εἰς τὸ οὕτω μεταλαμβάνειν Nicanor. — 349 τὸ εἰκοσινήριτ' ὕφ' ἐν
 ἀναγνώστῳ Schol. B.

οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες σέ καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.

- 355 τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γάρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
 ἥματι τῷ, ὅτε κέν σέ Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 360 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσσωιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
 ὃν πότμον γούσῃ, λιποῦς ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηῦδα διὸς Ἀχιλλεύς·

- 365 τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσκατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνεύθεν ἔθῃχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐκύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἱὲς Ἀχαιῶν,

- 370 οἱ καὶ θηήσαντο φυῆν καὶ εἶδος ἀγῆτὸν

V. l. 351 εἴ κέν σ' αὐτὸν ACE Ven. B Bachm. Anecd. II, 62, 12.
 εἴ κεν σ' αὐτὸν Apoll. de Pron. 57 C. εἴ κεν αὐτὸν GHL Lips. Schol.
 Θ 233. αὐτῷ D. ἐρίσασθαι Lips. Vrat. b. ἀνώγει L Lips. Paris. A.
 ἀνώγει Vrat. d. Paris. D. E. F. H. K. Rom. — 352 ὥς AD: ceteri ὥς.
 — 354 τὲ H. κατα ACDGH Syr. — 355 καταθνήσκων A. τὸν δ' ὀλιγο-
 δραπέων H. τόσσα δ' ὀλιγοδραπέων Vrat. d. κορυθαίολος A. κορυθαίολος
 D Flor. Rom. — 356 γιγνώσκων L: γινώσκων ACDEGH Syr. οὐδ' ἄρ
 ACDEGL. οὐ γάρ H Vrat. d. — 357 ἐν φρεσὶ ACDGHL Syr. Barocc.
 Mor. Lips. Vrat. b. d. Ven. B. Paris. A. C. F. ἔνδοθι E ter S edd. nett.
 conf. X 242. τ 377. A 243. β 315. Θ 577. — 358 μή τοι τι DHL. μή τί
 τοι C. μή τί τοι θεοῦ E. τι omitt. G. — 359 ἥματι D. — 360 ἐνὶ AD
 Syr. ἐπὶ Schol. Pind. Nem. VII, 58. — 361 κάλυψε CEG. — 362 αἶδος
 δὲ AD. — 363 omitt. D in textu, habet in marg. 3. man. ἀνδροτῆτα
 H. ΑΝΔΡΟΤῆΤΑ Syr. ἀνδροτῆτα ceteri, conf. Π 857. — 364 τεθνηῶτα

η
 LS Lips. Cant. Mor. sex Paris. τεθνηῶτα A. τεθνηῶτα CDGH Syr.
 προσηῦδα D. ἀχιλλεύς C. — 365 δέξομαι: τεύξομαι Paris. L. — 366 ἐθέλει
 Vrat. A. Paris. J. ἐθέλοι Paris. K. — 367 ῥα CGHL. ἐρύσατο C Vrat.

A. Lips. — 368 καὶ τόδ' L Lips. Mosc. 2. ΕΘΗΚ' Syr. δ δ' D. δδ' CG
 HL. ἀπ': ἄρ ἀπ' C. — 369 δε D. — 370 οἱ κέ (Ven. B. κέ) ἐ θηήσαντο
 C Ven. B. ita G. Hermannus Opusc. IV, 24 ex conjectura. οἱ καὶ ἐθηή-
 σαντο Schol. O 265. ceteri οἱ καὶ θηήσαντο cum Schol. A 1.

A. c. 356 τὸν ἢ σύνδεσμον περισπαστέον Herodianus.

Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα οἷ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
 ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμπαφάσθαι

Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

375 ὥς ἄρα τις εἶπεςκε καὶ οὐτήσασκε παρατάς.

τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

380 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὃς οὐ κύμπαντες οἱ ἄλλοι,

εἰ δ' ἄγερ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθέωμεν,
 ὄφρα κέ τι γινώμεν Τρώων νόον, ὃν τιν' ἔχουσιν,

ἦ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
 ἦε μένειν μεμάσσι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

385 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

κεῖται πᾶρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος, ἄθαπτος,

Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε

ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

V. l. 371 ἄρα C. οἱ τίς CDG. οἷ τις H. ἄρα γέ τις Paris. F. —
 372 ἄλλων D. — 373 ὦ πόποι AD. — 374 ἐνέπρησε EGH Flor. Rom.

θ
 ἐνέπρησεν A. ἐνέπρηθεν Barocc. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. Paris. G. H. J. K. — 375 ὥς A. τίς C. — 376 ἐξενάριξε G. ἀχιλλεύς C. — 377 ἀγό-
 ρευεν libri mei: πτερόεντα προσηύδα Mor. — 378 ὦ φίλοι ἡρώες· δα-
 ναοὶ· θεράποντες ἄριστος C. idem Flor. Rom. Ald. 1. — 379 ἐπεὶ D,
 omisso δὴ. δαμάσασθαι Cant. — 380 ἔρδεσεν A. Mor. Barocc. Harl. ἔρρεξεν
 ἦ ἔρδεσκεν Eust. 1274. 45. ἔρδεσκεν CDE 1274. 53 GHLS Lips. Ven. B.
 ἦ ἔρδεσκεν A. ὃς οὐ D. οἱ omitt. C. — 381 εἶδ' CGL. σὺν D. * πειρη-
 θέωμεν: libri πειρηθώμεν. — 382 ὄφρα A. κ' ἔτι ALS Cant. Mor. Lips.
 Ven. B. ὄφρα ἔτι E. ceteri κέ τι· τρῶων L. — 383 καταλείψουσι DE
 Vrat. A. Lips. καταλείψουσιν H Vrat. d. — 384 ἦε A: ceteri ἦε. —
 385 τί ἦ A: ceteri τίη. τί μοι D. — 386 παρ AD. παρὰ G Flor. ἄκλαυ-
 τος ADEL Lips. Vrat. d. Rom. ἄκλαυτος CGHS Ven. B. Flor. conf.
 δ 494. λ 51. 72. — 387 ὄφραν D. ἔγωγε libri. — 388 ζωὸς ἐν ἀργείοις
 φιλοποτόμοις μετείω C Ven. B (φιλοποτόμοις). Vrat. b. A. ὅτι ζωὸς
 ἐν ἀργείοις φιλοποτόμοις μετείω A. ζωὸς ἐν ἀργείοις φιλοποτόμοις
 μετείω ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν ζωοῖς μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη
 Eust. 1274. 65. ὀρώρει DS Paris. G. H. J.

A. c. 375 ἀθετεῖται Victor. in margine. expunxit Senacherim conf.
 Schol. Leid. — 378 Zenodotus Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Πανα-
 χαιῶν. — 379 ὅτι σπανίως Ὅμηρος κακομέτρους ποιεῖ Aristonicus,
 qui affert Ψ 2. μ 423. conf. ad l 5. — 381 πειρηθέωμεν scripsit Bekk.
 2. ex coniectura, quod analogia cogit: conf. στέωμεν A 348. X 231.
 φθέωμεν π 383. κτέωμεν χ 216. θέωμεν ω 485. νεμεσσηθέωμεν Ω 53
 (ita Aristarchus; libri ὠμεν). excipitur δαῶμεν B 299. μεθῶμεν K 449,
 quod Bekkerus non tetigit, mutandum est in μεθῶμεν. ἀφῶμεν Hymn.
 VII, 22 in medio relinquo. — 388 scriptura in textum recepta Aristarchea

- εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
 390 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
 νῦν δ' ἄγ' αἰδόντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον,
 ὦ Τρῶες κατὰ ἄστρῳ θεῷ ὥς εὐχετόωντο.
 395 ἦ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα.
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξηπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδρησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 400 μάστιξ ἐν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθη.
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίκαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
 κείμετο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἐπὶ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 405 ὥς τοῦ μὲν κεκόννιτο κάρη ἅπαν· ἦ δέ νυ μήτηρ
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόχε, κῶκυκεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.

V. L. 389 καταλήθοιτ' Vrat. d. καταλήθη Schol. X 52. — 390 καὶ κεῖθι ACELS Cant. Harl. Lips. Ven. B. Paris. F. H. editores ante Heynium κάκειθι. κάκειθι DGH Plutarchus Non posse suaviter vivi s. E. — 392 ἐπὶ ACEGHL. ἐπὶ D. τὸν δὲ δ' D. τὸν δὲ τ' H. — 393 ἡράμεθα ACG. κῦδος G. — 394 τρῶες L. ὥς AD. Tzetzes Alleg. 162. — 395 ῥὰ CGHL. μήσατο D. — 396 ἀμφοτέρω L Lips. Paris. C. τένοντας DH Vrat. d. Dion. Halicarn. de Comp. Verb. XVIII. — 397 ἐκ σφυρῶν C Ven.

B. ἐσφυρὸν L. βοῖους Cant. δ' omitt. Harl. — 398 ἔασεν: ἔσσευεν Paris. E. — 399 aberat a Paris. B. ἀνα D. — 400 μάστιξεν Paris. D. ῥ' ACL Lips. Ven. B. Paris. F. J. K. δ' EGHS Vrat. A. δελάαν D. ἀέκοντε Harl. Mor. Cant. Paris. K. Dion. Halic. l. l. οὐκάκοντε D. ceteri ἄκοντε. — 401 κονίκαλος ELS. ἀμφὶ D. — 402 πίτναντο LS Lips. Townl. Paris. C. πῖλναντο AC Ven. B. Vrat. b. πῖπναντο G. πῖμπλναντο E 1276, 27. DH Vrat. d. A. Paris. E. F. L. Flor. Rom. πῖμπλναντο ἢ πῖλναντο Eust. 1276, 12. ἐν τις πῖμπλναντο A πῖμπλναντο Dion. Halic. l. l. κονίῃσι ACDEGH. — 403 δυσμενέεσσι ACDEGHL. ἐν ἄλλῳ τερπικέρανος A. — 404 ἀεικίσσασθαι αἰεὶ ἐν D. ἀεικίσσασθαι H Vrat. A. Ἀπολλ. de Synt. 157, 25. — 405 ὥς AD 1. man. κεκόννιστο H Vrat. d. κεκονίατο D. — 406 καλύπτραν L Lips. — 407 κῶκυκε E Vrat. A. ἐς ἰδοῦσα D.

A. c. videtur et pro ὅτι in Schol. A reponendum est οὕτως, ut sit Didymi. ὅτι et οὕτως in Schol. A haud raro permutata sunt, ut B 347. Γ 306. 368. Δ 170. Ε 684. Θ 428. Κ 18. 225. 445. Λ 307. 348. Ρ 125. Φ 246. Χ 26. vide Lehrs. Arist. pg. 14 * * (ed. II.) H. T. 131. — 393, 394 ἀθετοῦνται κτίχαι δύο Aristonicus.

- ῥμωξεν δ' ἔλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστν.
 410 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπανα
 Ἥλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ μύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλῶντα,
 ἐξελεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 415 ἔξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
 χέεσθε φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔακατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελεθόντα πόλῃος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πῶς ἡλικίην αἰδέσσεται ἡδ' ἐλεήσει
 420 γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωαί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·

V. l. 408 ῥμωξε E Vrat. A. ἀμφι D. — 409 εἴχοντο: ὤχοντο Mor. οἰμογῇ G. — 410 ἄρ ADEGH. μάλιστ' αἰεὶ (ἀεὶ Lips.) ἐναλίγκιον L Lips.

ὡσεὶ DEGL. — 411 πυρὴ C. μύχοιτο DG Flor. Paris. A. K. μύχοιτο Vrat. b. κατὰκρης E Vrat. b. Rom. — 412 μὲν ῥα GL. μόγις AG Mor. Vrat. b. Paris. G. H. J. μόλις CDEHLS Lips. Ven. B. conf. Φ 417. γ 119 τ 189. — 414 δὲ λιτάνευε Vrat. b. δ' ἐλιτάνευε DEHLS Lips. Cant. Townl. Vrat. d. ἐλιτάνευε Vrat. A. conf. η 145. κατὰ AD. — 416 χέεσθε C. κηδόμενοί EGHLS Lips. κηδόμενόν ACD Ven. B. Vrat. A. Maxim. Tyrius Diss. VI, 7. „est lectio codd. omnium meliorum“ Heyne. — 417 πόλιος C Ven. B. — 418 λίσσωμ' ACDL Lips. λίσσωμ' GH Vrat. b. d. A. ex corr. Flor. Rom. quinque Paris. λίσσωμαι E ter S. Vrat. A. 1. man. λίσσωμαι ἀνέρα τοῦτον ἢ κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων λίσσωμ' ἀνέρα Eust. 1277, 55. ὀβριμοεργόν CL Lips. Mor. Barocc. Paris. C. D. F. καὶ βριμοεργόν S. — 419 ἡδ' D, acc. man. rec. — 420 τῷ γε DHE

Vrat. b. d. τῷ γε A. ceteri τῷδε. — 422 τρωαί L. μάλισθα G. πέρι L. ἄλγε' ἔθηκε ADE 1277, 30; 35; 37. GL. ἔθηκεν H. ἄλγεα θῆκε C Ven. B. Townl. ἄλγεα θῆκεν ἢ ἄλγε' ἔθηκε Eust. 1277, 23. — 423 ἀπέκτεινε CG Flor. Rom. ἐπέκτανε E.

A. c. 410 τινὲς περιεργῶς διὰ μόνον τοῦ τ γράφοντες (ὡς ἰ) ἀποδίδασιν ὡς αὐτὴ ἅπανα Schol. A. — 411 μύχοιτο: οὕτως ἀρίσταρχος μύχοιτο (vel μύχοιτο, nam scriptura vocalis mediae est ambigua) Didymus. Ἀρίσταρχος μύχοιτο ἀντὶ τοῦ μύχοιτο Schol. B. quod scholium in Veneto B. non exstat, conf. Hoffmann. XXI. u. XXII. Buch der Ilias pg. 158. Aristarchum μύχοιτο scripsisse confirmatur appposito οὕτως, quo scholiasta non utitur, nisi in textu ipsa Aristarchi lectio fertur (H. T. 125) et confirmatur schol. l 653 οὕτως μύχῃαι Ἀρίσταρχος. — 414 δὲ λιτάνευε conf. H. U. 51. — 416 ἀρίσταρχος πληθυντικῶς κηδόμενοί περ Didymus.

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύνεός περ,
 425 ὡς ἑνός, οὐ μ' ἄχος δὲ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
 Ἑκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇ·
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένῳ τε,
 μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.
 ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·

430 Τρωῆσιν δ' Ἑκάβη ἄδινου ἐξῆρχε γόοιο·
 τέκνον, ἐγὼ δειλὴ· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 εὐχਾਲὴ κατὰ ἄστρῳ πελέσκεο, πᾶσι τ' ὄνειρα,
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὡς
 435 δειδέχατ'· ἧ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα
 ζωὸς ἑὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

V. L. 425 ὡς D. κατοίσεται D. κατ' οἴσεται H. αἰδόςδε C. αἰδος
 δὲ Ven. B. — 426 ὄφελε G Vrat. A. ὄφελε E. ὄφελλε Rom. ἐμῇσι AC
 DE Vrat. A. — 427 τῷ ACGHL. τῷ E. τῷ D. — 428 θ' omitt. D. —
 429 ὡς AD 1. man. φάτο D. ἐπὶ AD. δε D. δ' ἐστενάχοντο EH Lips.
 Vrat. A. γυναῖκες D et man rec. γρ. καὶ πολῖται. γρ. γέροντες A. πο-
 λῖται G. — 430 τρωῆσιν A. τρωῆσιν L. ἀδινου A. — 431 ἔκτορ ἐγὼ
 Et. Mg. 198, 8. ἔκτορ τέκνον ἐμόν. τί νυ βείομαι Et. Mg. 496, 17.
 ἐκτωρ ἐγὼ, τὸ γὰρ βέω corrupte Et. Gud. 109, 27. βείομαι ACEGL
 Ven. B. Lips. Paris. C. 1. man. D. J. Et. Mg. 198, 8. 496, 17. Schol.

Π 852. βί^{ει}ομαι H, ei add. man. rec. Paris. E. βίομαι D Cant. Mor. Vrat.
 d. A. Paris. A. C. man. sec. schol. ε 299. παθοῦσα libri. — 432 ἀπο-

τεθνηῶτος Vrat. b. Paris. A. B. C. F. J. ἀποτεθνηῶτος L. ἀποτεθνη-
 ῶτος A. ἀποτεθνηῶτος CDE bis GH. νύκτας τε A. ἡμαρ D. — 433 πε-
 λέσκετο C. — 434 τρωσὶ L. τρωῆσιν AL. κατα AD. πόλιν D. ὡς A. —
 435 γὰρ καὶ DL Lips. Baroce. Mor. Paris. A. ceteri γὰρ κέ, inepte.
 ἔησθα A. — 436 νῦν δ' αὖ L Lips. Vrat. A. Paris. A. C.

A. c. 430 ἀδινου: Ἀρίσταρχος ἀθρόου Schol. V, cui fidem non
 habeo, ἀθρόου est glossa, conf. Schol. A ad Ψ 17 ἀδινου: ἀθρόου,
 οἰκτροῦ. Apoll. Soph. 9, 4 ἀδινου γόοιο, τοῦ ἀθρόως ἐκχεομένου. Et.
 Mg. 17, 36. Suidas I, 1, 105, 7. — 431 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἡ βήομαι,
 βιώσσομαι (cod. βηωσσομαι) Didymus. τὸ δὲ βείομαι Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ
 ἰώτα γράφει, ἵν' ἡ πῶς βιώσσομαι καὶ ζήσσομαι τοῦ θανόντος. τὸ δὲ αἰνὰ
 παθοῦσα τεκοῦσα γράφει Schol. BV. non adducor ut credam Aristar-
 chum βείομαι scripsisse, obstant enim testimonia scholiorum, et si
 βείομαι scripsisset scholio A additum fuisset οὕτως, i. e. sicut in textu.
 restant scripturae βίομαι et βήομαι; hanc Aristarcho tribuo, qui in
 formis huius similibus ē non in εἰ sed in ἡ producere solebat, conf.
 περικτῆως P 95. μήρης, ἀνή, φανή (H. U. 153 sq.) ἐκκα λ 76. v 24.
 τεθνηῶς (H. T. 282). de βίομαι dubito an genuina sit lectio, nam forma
 primitiva βέομαι O 194 (βῆ Π 852. Ω 131) facere non potest βίομαι,
 sed βέομαι vel βήομαι. nec βιόμεσθα (quod Wolfius in βέόμεσθα muta-
 vit) Hymn. in Apoll. Pyth. 350. in auxilium vocari potest, habet enim
 ἰ corruptum, quum nostro loco ἰ sit productum. βέομαι Aristarcho
 addixit Hoffmannus, βίομαι Heynius, βήομαι vel βίομαι Bekkerus.

- ὡς ἔφατο κλαίους, ἄλοχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο
 Ἔκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἦγγειλ' ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
 440 ἄλλ' ἢ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἔκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι,
 445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἦκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
 ἦ δ' αὖτις δμῳῆσιν εὐπλοκάμοις μετηύδα·
 450 δεῦτε, δῶμα μοι ἔπесθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πῆγνυται· ἔγγυς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.

V. l. 437 ὡς AD 1. man. φάτο D ut 429. — 438 οἱ τίς C. οἱ τίς H. γάρ πως ἐτήτυμον ἄγγελον ἦλθεν (inscriptis ε in η et ω in ε ut sit ἐλθὼν) D. — 440 ἦφαινε G. — 441 πορφυρέην ACDELS Lips. Ven. B. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. octo Pariss. μαρμαρέην GH edd. vet. γράφεται καὶ μαρμαρέην Vict. θρόνα: θρόα CLS Ven. B. Paris. L. 1. man. ἔπασσε ACDEGL. — 442 εὐπλοκάμοις H. εὐπλοκάμοις L. κατὰ AD 1. man. δῶμα: δῶ H. — 443 ἀμφὶ AD 1. man. πυρὴν Mosc. 2. πέλοι H. — 444 ἐκνοστήσαντι ACDGHL: ἐκ νοστήσαντι nullus. conf. E 157. P 207. Ω 705. μάχης in A post νοστήσαντι collocatum correxit librarius suprascriptis numeris I et II. — 446 ἀχιλλῆος CD. δάμασεν GHL. — 449 ἦδ' CGL. αὐτῆς C. αὐτῇ H. δμῳῆσιν solus A. εὐπλοκάμοις DH. — 450 ὅτιν' ACEGH Ven. B. Townl. 1. man. ὅτι DL Lips. Vrat. A. Paris. B. ὅτινα Paris. F. ἄτιν' Vrat. b. Paris. E. — 451 αἰδοίης G. ἐν δέ μοι ACDEGHS. ἐν δ' ἐμοὶ L Lips. — 452 στήθεσσι C. ἀνα D. δὲ omitt. L.

A. c. 450 pro ὅτιν' ἔργα Hoffmannus olim (Quaest. Hom. § 201, 9) scribendum esse coniecerat τίνα ἔργα, nunc scripturam ὅτι ἔργα potius habet, quam defendit analogia locorum κ 44 ὅτι τὰδ' ἐστίν. C 128 ταῦτα ἐτήτυμον (qui locus est aliter explicandus). X 73 πάντα, ὅτι, cui assentire, si substantivo ἔργα pronomen esset additum ὅτι ut nunc est, sententia postulat pronomen relativum „videbo, quae res ut acciderint“. ceterum hoc loco non solum in ἔργα sed etiam in ἴδωμι neglectum est digammum. — 451 pro δέ μοι αὐτῇ recentiores editores ex deterioribus libris receperunt δ' ἐμοὶ. qua forma non opus esse docent haec exempla: οὐδέ μοι αὐτῇ ε 190. ἀλλά μοι αὐτῷ ο 371. δέ μοι αὐτῷ ψ 281. Ζ 338. αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο E 459. 884. μή τί μοι αὐτῷ ε 179. κ 374. plura exempla congestissimus H. U. pg. 136 sqq.

- αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 455 δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
 μόνον ἀποτμήζας πόλιος πεδίον δὲ δῖται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἄγνηορίης ἀλεγεινῆς,
 ἥ μιν ἔχεσκέ, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δν μένος οὐδενὶ εἴκων.
 460 ὥς φασμένη μετάρωιο διέσσυτο μαινάδι ἴσῃ,
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
 465 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα κυγαλέοντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλον τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμευ
 470 κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσὴ Ἀφροδίτη
 ἥματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεθ' Ἑκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,

V. l. 454 εἶη ἔπος ἐμεῦ Vrat. b. — 455 ἀχιλλεὺς C. — 456 πεδίον δὲ AG. πεδίοιο Vrat. d. — 457 καταπαύσει EL Vrat. A. — 458 ἐνὶ AD ex corr. ἐν D 1. man. πληθῦι ACDE ter GH. πληθει S Cant. Mor. μένεν CELS Ven. B. μένε D. μέν' AH Flor. μὲν G. — 459 ἀλλὰ A. τεὸν μένος DH. — 460 ὥς A. ἴσῃ ADL. — 461 κραδίη D. κραδίη Mosc. 2. conf. παλλόμεναι κραδίην Quint. Smyrn. XIII, 115. ἐκ πλήγῃ φρένας N 394. Π 403. κατεπλήγῃ φίλον ἦτορ Γ 31. ἀχεῖ βεβολημένος ἦτορ I 9. — 462 πύργον τε AC. πύργων D. ἴξεν DH. ἴξεν A. — 463 παπτήνας' C. δ' ἐνόησεν libri. — 464 habet H in marg. man. rec. πρόσθε DE. — 465 κοίλας D. ἐπὶ H. — 466 τήνδε G. ἐκάλυψε A Vrat. A. — 467 ἀπο H. ἐκάπυσσε AEGH. — 468 ἀπο A. βάλε L Lips. Paris. A. C. χέε ACD EGH Ven. B. χέε S. — 469 τε ἰδὲ ACDHL Lips. Ven. B. Harl. Flor. Rom. Apoll. Soph. 25, 7 et 33. 2. „vitiose ubique legitur τε ἰδὲ cum hiatu“ Heyne. τε ἠδὲ EG. τ' ἠδὲ Schol. Pind. Olymp. V, 15. VII, 118. — 470 τε ὃ ρά D. ὃ ρά οἱ C. χρυσὴ ACEGHL. χρυσὴ D. — 471 ἥματι D. ὅτε μιν H. κορυθαίολος A. κορυθαίολος DH. — 472 ἔδνα CG. ἔδνα D. — 473 ἀμφὶ D. γαλόων τε D. γρ. ἄλις ἦσαν A. ita Flor. Rom. Paris. L. ἔσαν E Vrat. d. A.

A. c. 458 πληθῦι bisyllabum est ut λ 514 ἐνὶ πληθῦι μένεν ἀνδρῶν. π 105 με πληθῦι θαμναῖατο, ubi octo libri πληθῦι. conf. Θρήνυι ρ 504. ὀρχηστῦι ρ 605 (ὀρχηστῦι quinque). ἱεῦι ε 231. κ 544. πληθει legitur P 330. Ψ 639. — 468 ἀρίσταρχος βάλε δέσματα, αἱ δὲ κοιναὶ χέε Didymus. — 470 θ': ἐκ πλήρους ὃ τε σύνδεσμος κρήδεμνόν τε, οὕτως ἀπαται Didymus. — 473 γαλόω veteres, non γάλω.

- 490 ἦμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικά παῖδα τίθησι·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάσις ἐς πατρὸς ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεγκάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
 495 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερῶν δ' οὐκ ἐδίηνε.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρβ' οὕτως· οὐ γὰρ πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάσις ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀκτυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπληγόμενος κῆρ.
 505 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτύν,
 Ἀκτυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἷος γὰρ σφιν ἔρυστο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 510 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται

V. L. 490 ἦμαρ D. παναφήλικά A. τίθησι ACDEGH. — 491 ὑπεμνή-
 μυκε libri cum Apoll. Soph. 67, 18. 159, 4. Hesych. IV, 202. Et. Mg.
 777, 47. ὑπομνήμυκε Harl. Mosc. 2. Paris. H. δεδάκρυντο Apoll. Soph.
 159, 6. παρεία C Ven. B. Harl. Mosc. 2. Paris. H. — 494 τίς CD. τυτ-
 θὸν omitt. D. ἐπέσχε ACDEGH. — 495 μὲν τε δίηνε D 1. man. et δίην' ex
 corr. τε δίην' Vrat. d. τ' ἐδίηνεν L Lips. τ' ἐδίην' C Maxim. Tyr. Diss. V, 5.
 ἐδίηνε ADE. ἐδίηνε CGH. ἐδίηνεν Maxim. Tyr. l. l. — 496 ἀμφιθαλὴς G.
 ἐστυφέλιξε ACDEGHL. — 497 χερσὶ DEGL Lips. ὀνειδείοις H. ὀνειδίοις E
 Lips. ὀνειδίοισιν Harl. ἐνίσσων D. 1. man. cum plerisque. ἐνίσπων D ex
 corr. S Cant. Vrat. b. A. — 498 οὕτως: οὗτος CDH. „nusquam reperio
 ἔρβ' οὗτος“ Heyne, quod non miror. μετὰ δαίνυται A Vrat. d. — 499
 ἐς: πρὸς Vrat. A. — 500 ἀκτυάναξ A. ἐπὶ DH. γούνατα H Vrat. d.
 γούνασι A. — 502 παύσαιτό C. νήπι' ἀχεύων Paris. G. J. — 503 εὐδεσκεν
 λέκτροισιν Mosc. 2. εὐδεσκεν ἐν E. ἐναγκαλίδεσσι D. — 504 ἐνι AD. ἐνι
 CEGHL. — 505 ἀπο AC. — 506 ἀκτυάναξ A. τρῶες L. ὃν πάντες Mor.
 Barocc. γρ. τρῶες Barocc. — 507 γὰρ μιν D. ἔρυστο C. — 508 δὲ σὲ G.
 παρα A. — 509 omitt. Lips. in textu, habet in marg. man. rec. κορέ-
 σονται AEGH. κορέσσονται D. κορέσσονται C Harl. Lips. Vrat. d. Mosc.
 2. Ven. B. sex Pariss. κορέσσονται L. — 510 ἀτὰρ μοι Pseudoplut. 155,
 49. ἐνι AD. κέοντο H.

A. c. 491 ἀρίσταρχος οὐδετέρως παρεία Didymus, conf. H. T. 332.

λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν κοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσει αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
 515 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 5 ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροις φιλοπτολέμοις μετηύδα·
 Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσσι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἄρμασιν ἄρσεν ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 10 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπύμεσθα γόοιο,
 ἵππους λυάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόου ἡμερον ὤρσε.
 15 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆτῳρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου·

V. l. 512 ἦτοι libri. κηλεῷ CG. κηλεῖω H. — 513 οὐδέ κοί ὄφελος D. ὄφελος τ' Ven. B. addito τ' man. rec. — 514 πρὸς A. τρώων L. — 515 ὥς AD 1. man. φάτο D, ut 429, 437. κλαίοντα C. ἐπὶ DHL. δ' ἐστενάχοντο E*1277, 28 H Lips. Vrat. A. γυναικῶν H.

V. l. 1 Ὡς A. — 2 ἐπεὶ δὴ Pseudoplat. 173, 42. libri ἐπειδὴ. ἐππειδὴ S. — 3 οἱ μὲν C. ἄρ ADGHL. ἐπὶ AD. — 4 ἀχιλλεύς C. — 7 omittunt H Vrat. d. μηδέπω Bekk. An. 1147. ὑπόχεσσι D. — 8 ἄρσεν AD. — 9 κλαίοντες D. δ ACDEGHL. — 10 ἐπεὶ τ' L. τεταρπύμεθα AC. τεταρπύμεθα D. — 12 ὥς A. οἱ δ' D. οἷδ' C. ἀχιλλεύς C. — 13 οἱ δὲ C. περὶ A. εὐτρίχας H. — 14 μετὰ AD. γόου θέτις C. ὤρσε ACDEGH. — 17 ἀδινού A, ceteri ἀδινού. — 18 ἐπ': ἀπ' G.

A. c. 18 οὕτως ἀρίσταρχος cὺν τῷ τ' ἐπ' ἀνδροφόνους Didymus.

- χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Ἀῖδαο δόμοι·
 20 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
 ἦ ῥα, καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 25 πρηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηλέας ἵππους,
 καὶ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρίοι· αὐτὰρ δ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 30 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.
 35 αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες ἐταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνωνος ἴζον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγροις κέλευσαν
 40 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπιθόιεν

V. L. 19 δόμοι ACDEG. — 20 σοι G Flor. τελέω H. τὰ, πάροιθεν L. προπάροιθεν Lips. ὑπέστη D. — 22 ἀποδειροτομήσω Vrat. d. — 23 τρώων L. σέθεν H 1. man. — 24 ῥα GHL. — 25 παρ D. παρελεχέεσσι H. τανύσσας E Lips. Vrat. A. — 26 κονίῃς E. κονίῃς GL. οἷδ' CGL. ἕκαστος: ἕκαστοι GS Cant. Harl. Townl. Vrat. A. Flor. γρ. ἕκαστοι A. — 27 λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους GS Cant. Mor. Barocc. Townl. Vrat. A. Flor. γρ. λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους A. ὑψηλέας D. — 28 καδδ' AC DHL. καδδίζον G. ἴζον A. ἴζον D. ἴζον CHL. παρὰ A. — 29 δ ACDGHL. δαίνυ D 1. man. G. — 30 ἀργοὶ omitt. D. ἀμφὶ A. — 32 ἀργιόδοντες ὕες C. — 33 εὐόμενοι A. δια A. — 34 πάντῃ AE Athenaeus XI, 478. ceteri πάντῃ ἀμφὶ A. κοτυλήρυτον A. κοτυλήρυτον EH Apoll. Soph. 103, 21. Cram. An. Ox. III, 122, 14. Athenaeus. κοτυλήρυτον DL C 1. man. (?) Lips. Vrat. A. Ven. B. κοτυλήρυτον C post ras. κοτυλήρυτον G. ἔρρεεν: ῥέειν D. — 37 παρπεπιθόντες C. — 38 οἱ δ' L. οἷδ' C. ἴζον A. ἴζον CL post ras. ἴζον D. ἴζον G. — 39 κέλευσαν ACS Harl. Cant. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. Ven. B. κέλευσεν EGHL Flor. Rom. κέλευσε D. — 40 ἀμφὶ AD.

A. c. 30 τινὲς ἀθετοῦσιν Schol. V. — 34 κοτυλήρυτον Aristarchus, non κοτυλήρυτον. — 39 ἀρίσταρχος κέλευσαν πληθυντικῶς Didymus. ἐκέλευσαν πληθυντικῶς, οἱ βασιλεῖς, ὡς Ἡρωδιανός Schol. B.

Πηλείδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἡρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμοσεν·
 οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρά καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,
 45 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι
 κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξεται ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαίτι·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον
 50 ὕλῃν τ' ἀζέμεναι παρά τε σχεῖν, ὅςσ' ἐπιεικὲς
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ Ζόφον ἡερόεντα,
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θάσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
 ὣς ἔφαθ, οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 55 ἐκσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,
 Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 60 κείτο βαρὺ στενάχων, πολέειν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 ἐν καθαρώ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἡϊόνος κλύζεσκον.
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε λύων μελεδήματα θυμοῦ,

V. l. 41 ἄπο H. ἀπὸ E. ἀπὸ CDGL. — 42 αὐτὰρ δ D Vrat. b. d. ἐπὶ CDH. ὄρκον D. ὁμοσεν E. — 43 οὐ ACEHL. οὐ μα D. μα A. ὅς τις C: ceteri δστις. τε omitt. EL. — 44 ἄσπον AD. — 45 ἐνι AD. πυρὶ omitt. H. χεῦναι ADS Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. Rom. τ' εχεῦναι H. χεῦναι CGL. — 46 κείρεσθαι H Vrat. d. οὐδέ με δεύτερον H Vrat. d. ἐν ἄλλῃ ἐπεὶ οὐ τι με A. — 47 εἴξεται E. μετείω H. — 48 ἀλλάγε δὴ νῦν μὲν D. μὲν νῦν G: ceteri νῦν μὲν cum Barocc. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. d. — 50 ὅςσ' AC. ὅς D post. ras. ὡς EGHLS Schol. Ψ 139 et Heynii libri; ita editores usque ad Bekkerum. — 51 ὑπο A. — 52 ἦτοι libri. ἐπιφλέγει Barocc. Townl. — 53 ἐπὶ D. ἐπιέργα A. — 54 ὡς AD 1. man. οἳ δ' L. οἳδ' C. ἠδ' ἐπίθοντο libri. — 55 ἐφοπλίσαντες CEG. ἐφοπλίσαντο D. ἐφωπλίσαντο Eust. 1285, 42. ἐφοπλίσαντο Bentleius versu sequenti eiecto. — 56 οὐδ' ἐτι A. — 57 ἐξέρον DH. ἐντο DL Syr. ἐντο Flor. Rom. — 58 κλισίην δὲ AG. ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ Syr. κλισίην δ' L. οἰκονδὲ D. — 59 ἐπὶ A. — 60 βαρὺ στενάχων AE: βαρυστενάχων CDGHL Syr. πολέει G Flor. Rom. πολλοῖσι D. μετὰ AD. — 61 ὅτι δὴ κύματ' D. ΘΘΙΔΗ Syr. ἐπ' ἡϊόνος Vrat. b. d. ἀπ' ἡϊόνος Vrat. A. κλύζεσκον C Eust. 1287, 26 Harl. ἐκλύζεσκον Lips. κλύζεσκον A, adscripto in margine διχ[ῶς]. ceteri κλύζεσκον cum Eust. 1287, 30.

A. c. 48 οὕτως πειθώμεθα, οὐ τερπώμεθα Didymus.

- νήδυμος ἀμφιχυθείς, μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἑκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 65 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο,
 πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐικυῖα,
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 εὖδεῖς, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ Ἀχιλλεῦ.
 70 οὐ μὲν μευ ζῶντος ἀκήδεῖς, ἀλλὰ θανόντος·
 θάπτέ με ὅτι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
 τῆλέ με εἵργουσι ψυχαί, εἰδῶλα καμόντων,
 οὐδέ με πῶ μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλῃμαι ἄν' εὐρυπυλὲς Ἀΐδος δῶ.
 75 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
 νίκομαι ἔξ Ἀΐδαο, ἐπὴν με πυρὸς λελάχετε.
 οὐ μὲν γὰρ Ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
 βουλὰς ἐζόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 80 καὶ δὲ κοὶ αὐτῷ μοῖρα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
 τείχει ὑπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.

V. l. 63 κήδυμος G. — 64 προτιλίον D. ποτὶ L Lips. — 65 ἐπὶ H. ψυχῇ D ex corr. L. — 66 καλλ' G. καλά οικυῖα H. — 67 τοῖος L. περὶ D. — 68 omittunt H Vrat. d. στή A. ἄρ ADEGL. ὑπὲρ A. πρὸς C. — 69 ἑμοῖο Baroce. Vrat. b. ἀχιλεῦ C. — 70 μὲν με C. ἐκήδεῖς L. — 71 θάπτέ με ὅτι A. θάπτε ὅτι με G. περήσαι G Flor. — 72 με εἵργουσι ACDEGL Pseudoplat. 133, 39. Schol. β 183. εἵργουσιν H. μ' ἑέργουσι LS Syr. Schol. ω 187. πῶς G. Heynius ex solo Harl. πῶ laudat. μί- γεσθαι H. μίσγεσθ' D. — 74 αὐτως EGH Schol. K 167. αὐτως A. ἀνευ- ρυπυλὲς A. — 75 εἰ μοι δὸς H. αὐθὶς CL. — 76 νίκομαι ACDEH ex corr. Townl. Vrat. b. d. A. νίκομαι GH ex corr. LS. NEICCOMAI Syr. conf. East. 1288, 55. νείομαι Harl. Mose. 2. ἐπεὶ Vrat. A. λελάχεται D Vrat.

d. λελάχητέ H, αἱ 2. man. add. — 77 ΟΥ Syr. μὲν γὰρ: γὰρ ἔτι Aeschines contra Timarchum § 149. Rhet. Gr. II, 450, 29. γρ. οὐ γὰρ ἔτι A. — 79 ἀμφ' ἔχανε C. ΑΜΦ' ἔΧΑΝΕ Syr. ἐμφέχανε H. ἀμφέλαχε Townl.

γεινόμενον omnes. — 80 δε AD. δέ κοὶ H. ΕΠΙΕΚΕΛ' Syr., add. ε 2. man. ἀχιλεῦ C. — 81 τείχε' L. τείχη D. ὑπὸ ACDGHL. ὑπο Schol. Z 488. 518. τρώων L. εὐηγενέων libri omnes cum Schol. Z 488. 518. A 786. Et. Mg. 390, 34. Aeschin. 1. 1.

A. c. 63 Aristarchus νήδυμος. — 73 οὐδέ με, non οὐδ' ἐμὲ Hero- dianus. — 76 νίκομαι conf. H. T. 316, 317. — 77 μὲν γὰρ: ἐν τισὶ τῶν πολιτικῶν οὐ γὰρ ἔτι Didymus. — 81 εὐηγενέων: εὐηγενέων Aristophanes et Rhianus.

- ἄλλο δέ τοι ἔρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθῃαι.
 μὴ ἐμὰ σὺν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστε' Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 85 εὐτέ με τυτθὸν ἑόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπóεντος
 ἦγαγεν ὑμέτερον δ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἥματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἄστραγάλοις χολωθείς·
 ἐνθά με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότη Πηλεὺς
 90 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὺν θεραπείᾳ ὀνόμηνεν·
 ὡς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ κορὸς ἀμφικαλύπτει
 χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τίπτέ μοι ἡθείη κεφαλὴ δεῦρ' εἰλήλουθας,
 95 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσπον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπύμεσθα γόοιο.

V. L. 82 καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθῃαι: σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
 Aeschines. — 83 τιθήμεναι L Lips. cum Eust. 1289, 41. τιθήμεν' C.
 ὅστε' D. ἀχιλεῦ C. — 84 ἐτράφην περ ADHS Townl. Cant. Vrat. d. A.
 Lucianus 48, 47. Bekk. Anecd. 948, 27. ὡς οὐ τράφην περ Cram. Epim.
 28, 6. ἐτράφην CEG L Lips. Syr. Plato Phaedon. 72 C. Suidas II, 1,
 1116, 3. Phot. Lex. 244. γρ. ἐτράφην A. ἐν: ἐφ' Plato. ἡμετέροισι
 Phot. Lex. δόμοισι D Syr. ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίᾳ γαῖα κεκεῦθῃ
 χρυσεῷ ἐν ἀμφιφορεῖ, τὸν τοι πορε πότνια μήτηρ, ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν
 περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν Aeschines. — 85 ἐξοπóεντος D. — 86 ὑμέτε-
 ρον δ' A. ἡμέτερον δ' D. ὑμέτερον δὲ Vrat. A. ὑπὸ ACDGHL Syr. —
 87 ἥματι D. ὅτ' H. ἐφιδάμαντος Harl. — 88 νήπιον D Vrat. d. — 89
 ἐνθά με AC. ἐνθά με H. δεξάμενον L Lips. δόμοισιν D Lips. — 90 ἔτραφέ:
 ἔτραφέ GLS Aeschines. ἔτραφ' C. ὀνόμηνεν H. ONÓMHNH Syr. — 91 ὡς

ACDGHL ἀμφικαλύπτει L. — 93 ἀχιλεὺς C. — 94 τίπτέ μοι AC Et.
 Mg. 422, 10. τυπτέ H. ἡλήλουθας E. — 95 ταῦτ' L Lips. ἐγὼ σοι Vrat.
 A. — 96 ὡς με L. ἐν ἄλλῳ ὡς με κελεύεις A. — 97 ἄσπον A. ἄσπον D.
 ἀμφιβαλόντε ADE 1288, 19 GH Syr. ἀμφιβαλόντες CLS Lips. Eust. 1290,
 32 Harl. Cant. Townl. Mosc. 2. Vrat. d. — 98 ὀλοοῖο: ἐν ἄλλῳ κρυεροῖο
 A. τεταρπύμεθα Eust. 1288, 19. ὀλοοῖο τε ταρπύμεθα Eust. 1290, 32.

A. c. 84 scripsi ὡς τράφομέν περ ex coniectura, nam περ in
 optimis libris legitur, et τ augmenti in verbo τρέφειν nusquam apud
 Homerum corripitur, accedit quod numerus singularis ἐτράφην senten-
 tiaae parum convenit, et ἔτραφον notione intransitiva etiam aliis locis
 (B 661. Φ 279) a librariis parum eruditis depravatum est, vide adnot.
 ad B 661. Φ 279. — 92 ἀθετεῖται Aristonicus. ἐν πάσαις (sc. exempla-
 ribus recensiois Aristarchae) οὐκ ἦν ὁ στίχος Schol. V. — 94 ἡθείη:
 Χαμαιλέων γράφει ὡς θεῖη κεφαλὴ Aristonicus, conf. Eust. 1290, 29.

- ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέζατο χερσὶ φίλην,
 100 οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤυτε καπνὸς
 ᾧχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
 χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ ρά τίς ἐστι καὶ εἰν Αἶδαο δόμοις
 ψυχὴ καὶ εἵδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν.
 105 παννυχίη γάρ μοι Πατροκλήος δειλοῖο
 ψυχὴ ἐφεστήκει γοῶσά τε μυρομένη τε,
 καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
 ὡς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὦρσε γόοιο.
 μυρομένοις δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
 110 ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκ κλισίων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει,
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
 115 σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
 πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πارانτά τε δόχμια τ' ἦλθον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
 αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
 τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι

V. L. 99 ὡς AD 1. man. φίλησι D Syr. — 100 ΟΥΔΕΛΑΒΕ Syr. κατα D Syr. — 101 ἀχιλεὺς C. — 102 συμπλατάγησεν S Cant. Lips. Mor. Vrat. b. A. ἔπος τ' D. ὀλοφυδρὸν Lips. — 103 ὦ πόποι ADH. ρά τις ἐστὶ ACD (ἐστὶ) E. ρά τις ἐστὶ G. ρά τις ἐστὶ H. ρά τι ἐστὶ L Lips. Vrat. A. εἰναῖδαο A. δόμοις ACDG Syr. — 104 αὐτὰρ C. — 106 ἐφεστήκει Eust. 1290, 55: ἐφείστηκε ACE 1288, 13 GH. ἐφείστηκε D. ΕΦ' ΙΣΤΗΚΕΙ Syr. conf. M 446. Φ 526. X 36. — 107 ἕκας D. ἔεικτο H. εἶητο D (dare volebat εἶκτο). — 108 ὡς A. ὑφ' ἡμέρον DG. ἐφ' ἡμέρον E. ἡμέρον A. — 109 τοῖσι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε Plutarchus Consol. ad Apoll. 26. — 110 ἀμφὶ A. αὐτὰρ C, conf 104. — 111 ἐξέμεν G. ἀξέμεν' Vrat. A. Lips. — 112 κλισίων CL Syr. κλισίων AS. κλισίων EGH. κλισίων D. ἐπὶ D. — 114 οἱ δ' D. οἷδ' CGL. — 115 τ' omitt. H. εὐπλέκτους CDG Flor. προ CD. ἄρ ADEGHL. — 117 προσέβησαν C. πολυπίδακος ACEGHL Syr. πολυπιδάκου DS Townl. — 118 παναίκεϊ L.

A. c. 104 ἐνσέεισται ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας ὁ στίχος, ἐκεῖ γὰρ τὰς ψυχὰς εἵδωλα σκιάδων, φρονήσεως ἀμέτοχα, ὑπέθετο οὕτως Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς Schol. A, conf. κ 494, 495. λ 222. — 106 ὁ ἀρίσταρχος ἐφεστήκει χωρὶς τοῦ ἰ Didymus. — 111 κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων οὐρῆας ὠτρυνεν ἔξω τοῦ τέ Schol. A. productio syllabae ac in caesura semiternaria facta est ut Z 240, 366. Y 45. conf. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502. — 117 πολυπίδακος: οὕτως ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ πολυπιδάκου Didymus.

- 120 πίπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ
 ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
 ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.
 πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὥς γὰρ ἄνωγει
 Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
 125 καὶ δ' ἄρ' ἀκτῆς βάλλον ἐπὶ χερσὶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 φράσσειτο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον ἡδὲ οἱ αὐτῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
 εἴατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
 130 χαλκὸν ζώννυσθαι, Ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
 ἵππους· οἳ δ' ὤρνυντο καὶ ἐν τεύχεσιν ἔδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἡνίοχοί τε.
 πρόθε μὲν ἵππηες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοὶ ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 135 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἅς ἐπέβαλλον
 κειρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἴδος δέ.

V. l. 120 πίπτον AE: πίπτον CDHL. τίπτον G. διαπλήσσοντες ACDEHL Apoll. Soph. 58, 18. Schol. θ 507. διαπλήσσαντες G

ΠΑΙΣΣΟΝΤΕΣ Syr. ἔτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διαπλήσσαντες διαρρήσσαντες γράφουσιν Eust. 1291, 53. — 121 ἡμιόνους D. ταὶ δὲ L. χθόνα G. ποσὶ DEH. — 122 ἐλδόμεναι L. ἐλδόμεναι A. ἐλκόμεναι D, κ post ras. διαρ-

ρωπήια Apoll. Soph. 139, 25. — 123 φῦτροὺς L. ὥς AD. — 125 καδδ' ACDHL. ἄρ ADEGHL. βάλλον CL. ΕΠΙΧΕΡΩΙ Syr. ἐπὶ χερσὶ C. ἄρ ADGL. ἀχιλεὺς C. — 126 οἳ omitt. G. ἡδὲ οἱ DHL. — 127 πάντῃ AEG: ceteri πάντῃ. παρακάββαλον ACDEL. παρακάββιλον H. παρακάμβαλον GS Syr. Cant. Harl. Mosc. 2. περικάμβαλον Vrat. A. — 128 εἴατ' C. εἴατ' D. ἄρ ACDGHL. ἀχιλεὺς C. — 129 κέλευσε ADEGL Syr. κέλευσεν H. κέλευσε C Mor. Barocc. μετηύδα Vrat. b. — 130 χαλκὸν ἢ χαλκῷ Eust. χαλκῷ Vrat. A. conf. ad E 857. Ζεῦξαι θ' CHS Syr. Cant.

δ' Ζεῦξαι θ' A. ὑπόχεσφιν DH. — 131 οἳ δ' DL. οἳ δ' CH. οἳ δ' ὄτρυνον Lips. καὶ γ' ἐν τεύχεσιν H. τεύχεσιν E Flor. Rom. — 132 ἂν CDGH. ἐν L. ἀνδύφροισι D. παραβάται L Lips. Mosc. 2. — 133 μετὰ A. — 134 μυριοὶ G. — 135 δ' ἐπὶ πάντα H. καταείνυσαν A. καταείνυσον CDE bis GHLS Syr. et Heynii libri. Apoll. Soph. 97, 4. Et. Mg. 494, 54. Schol. θ 58. Υ 387. Eust. 1871, 37. καταείλυσον Vrat. A. — 136 ὅπιθεν D. ὅπιθεν G Flor. ὅπιθε Lips. ἔχε: χέθε S Cant. Townl. ἀχιλεὺς C. — 137 αἴδος δέ AD: ceteri αἰδόδε. αἴδος δῶ H Syr. Vrat. b. d.

A. c. 120 διαπλήσσαντες: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διαπλίσσαντες διὰ τοῦ ἱ Didymus. — 135 καταείνυσον: ἐν τισὶ δὲ καταείλυσον, τοῦτο-
 ἐστὶν εἶλον· Ἀρίσταρχος δὲ καταείνυσαν Didymus. — 137 αἴδος δέ:
 οὕτως ἡρωδιανός, ἄλλοι δὲ αἰδος δῶ Schol. A, conf. C 385.

οἷ δ' ὅτε χώρον ἵκανον ὄθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάθθεσαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
 140 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς Ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχεῖω ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·

Σπερχεῖ, ἄλλως κοί γε πατὴρ ἠρήκατο Πηλεὺς,
 145 κείσε με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 κοί τε κόμην κερεῖν ῥέζειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὡς ἡρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσας.

150 νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Πατρόκλῳ ἥρωι κόμην ὀπάσσαιμι φέρεσθαι.

ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἐτάριοιο φίλοιον
 ἤθηκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἕμερον ὥρσε γόοιο.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,
 155 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
 Ἀτρεΐδῃ, κοί γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσονται μῦθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ' οἷσι μάλιστα

160 κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

V. l. 138 οἷ δ' D, acc. 2. man. οἷδ' CGHL. ὅτε δὴ χώρον C. ἵκοντο AH Vrat. d. γρ. ἵκανον A, conf. C 520. ὄθι σφίσι AD ex corr. H Schol. Z 367: vulgo ὄθι σφίσι. ἀχιλλεύς C. — 139 νήεον E. — 140 ἀχιλλεύς C. — 141 ἀπεκείρατο G. — 142 τὴν ῥα L. — 143 ΟΧΗCΑC Syr. ἐπὶ D. εἶπε πρὸς δὲν μεγαλήτορα θυμὸν Vrat. b. — 146 κορέειν C. — 147 παρ' αὐτόθι ACEGH Syr. Schol. Theocr. III, 4. Et. Mg. 344, 34. παρ' αὐτόφῃ LS Lips. Townl. παρ' αὐθὶ Vrat. b. παρ' αὐτίκα D. ἐν ἄλλῳ παραντίκα A. — 148 ὄθι τοι H. — 149 ὡς D 1. man. — 152 ὡς A. versum omittunt D 1. man. et Lips. in textu; habet uterque in margine. — 153 ἤθε E. ὕφ' ἕμερον D. ἐφ' ἕμερον H Vrat. d. — 154 ἔδω φάος ἡελίοιο D post ras. man. rec. — 155 ἀχιλλεύς C. — 156 κοί γάρ τε: κοί μὲν τε CEHL Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. μὲν γε D. — 157 habet H in marg. man. rec. πείσονται Vrat. A. μὲν ἔστι ACDGL. — 158 ἀπο A. πυρκαϊήν C. — 159 τὰ δέ τ' G. — 160 κῆδεός L. παρα CD. οἱ, ταγοὶ A. οἱ ταγοὶ DE Mor. Mosc. 2. Rom. vulgo οἱ τ' ἀγοὶ. — 161 τόδ' Vrat. A.

A. c. 147 παρ' αὐτόφῃ legitur M 302. N 42. Y 140. Ψ 640. — 160 οἱ ταγοὶ Aristarchus: οἱ τ' ἀγοὶ Dionysius (Sidonius?).

- αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἰσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 165 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ.
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημόν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
 170 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 175 δώδεκα δὲ Τρώων μεγάρθυμων υἱέας ἐσθλοὺς
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
 ὦμυξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
 χαῖρέ μοι ὦ Πάτροκλε καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
 180 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγάρθυμων υἱέας ἐσθλοὺς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἑκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

V. L. 163 ἡγεμόνες Vrat. A. παραῦθι ADL. — 164 ἐκατόμποδον

ELS Cant. man. rec. ἐκατόμπεδον H Lips. ἐκατόμπεδον A. ἐκατόμπεδον
 CDG Syr. — 165 ἐν A. KHP' Syr. — 166 εἰλίποδας EGL. ΚΑΙΕΛΙΚΑΣ
 Syr. — 167 πρόσθε bis legitur in H omisso πυρῆς. ἀμφεπον H. — 168
 ἀχιλλεύς C. — 169 περὶ: παρὰ Zonar. Lex. 572. σώματ' ἀνῆει Vrat. b.
 νῆει omitt. H. — 170 δ' ἐτίθει ACDEH Vrat. b. d. A. Mosc. 2. Rom.
 ΔΕΤΙΘΕΙ Syr. δὲ τίθει GLS Lips. conf. C 541. 561. 607. ἀμφιφορεῖς H
 ex corr. — 172 ἐνέβαλλε EG. πυρὶ CLS Vrat. b. d. στεναχίζων CD post
 ras. EL: στεναχίζων AGHS Cant. Mor. Vrat. d. — 173, 174 omitt. D
 in textu, habet in marg. man. rec. — 174 καὶ τούτων E. τῶν ἐννέα
 βάλε πυρὶ Vrat. A. πυρὶ CL. — 175 τρώων L. — 178 ἄρ' ADGHL. φί-
 λον τ' CD. — 179 εἰναῖδαο AD. δόμοισι ACDEGHLS. — 180 τοι omitt.
 L Lips. Vrat. A. τελέω τὰ (δ' E) πάροιθεν: τετελεσμένα ὡς περ S Syr.
 (ΠΕΡ') Cant. Townl. ἐν ἄλλῃ τετελεσμένα ὡς περ ὑπέστην A. — 181
 τρώων L. — 182 σοὶ DGH. οὐ τι: οὐτοι C. — 183 πρίαμίδην H, v 2. man.

A. c. 169 δρατὰ: τὰ πολλὰ τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ εἰ δρετὰ
 Didymus.

ὥς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
 185 ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρίεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίον δέ, κάλυψε δὲ χώρον ἅπαντα,
 190 ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
 κήλει' ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵνεσιν ἥδὲ μέλεσιν.
 οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος.
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἥρατ' ἀνέμοισι,
 195 βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπίσχετο ἱερὰ καλὰ·
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
 ἔλθειν, ὅφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροί,
 ὕλη τε σέυαιτο καήμεναι. ὥκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἰούσα μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

V. L. 184 AMΦ' ΕΠΕΝΟΝΤΟ Syr. ἀμφιέποντο Tzetzes Alleg. 29.
 — 186 δὲ χρίεν ADEL Apoll. Soph. 139, 11. Schol. Ξ 172. δὲ χρίεν
 CGS. δὲ χρεῖσεν H. δ' ἐχρίεν Athenaeus XV, 688. — 187 ἑλκυστάζων L. —

188 ἐπὶ DG. — 189 πεδίον δὲ A. κάλυψεν δ' ἄρα χώρον D. — 190 ὅσων
 E. — 191 κήλει' A. κήλει D Syr. Townl. κήλη' H. κήλη E Plutar-
 chus Quaest. conv. III, 10, 2, 3. κήλη CGLS Et. Mg. 716, 39. κλήλη
 Lips. ἀμφὶ DG. περὶ ADG. μέλεσιν D. — 192 πυρὶ GL. πυρὶ D, η post
 ras. ἐκαίετο ADH Syr. Barocc. Mor. καίετο CGLS Townl. Vrat. A.

η
 τεθνηῶτος LS Lips. Cant. τεθνηῶτος A. τεθνηῶτος CDGH Syr. —
 193 ἀχιλλεύς C. — 194 στὰς D. ἀνέμοισι ACDEG. — 195 βορέῃ ACDEG
 HL Syr. conf. ad l 5. ὑπίσχετο ACL Lips. ὑπέσχετο ἢ ὑπίσχετο Eust.
 ceteri ὑπέσχετο. — 196 δέπαϊ, λατάνευεν C. ἐλιτάνευεν D. ἐλιτάνευεν
 H, sed in utroque δέπαϊ, conf. κ 316, ubi ACDEHIKLMNQRV δέπαϊ
 ὅφρα πίοιμι exhibent. — 197 ἐλθέμεν ADGHL Syr. ἐλθεῖν CE bis Harl.
 Townl. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. γρ. ἐλθεῖν A. νεκροί ADH: νεκρὸν CE
 GL Syr. Heynius νεκροί ex solo Veneto A laudat. — 198 τε σέυαιτο
 E Flor. τ' ἐσσεύαιτο AGS Townl. ΤΕΣΕΥΑΙΤΟ Syr. τ' ἐσσεύαιτο C Vrat.

οι
 d. τ' ἐσσεύαιτο H. τ' ἐσσεύετο D 2. man. L. τ' ἐσσεύαιτο Mosc. 2. τ'
 ἐσσεύοιτο Rom. τ' ἐσσεύοντο D 1. man. ἐν ἄλλῳ ὕλη τε σέυαιτο A. —
 199 μετ' ἄγγελος A. μετ' ἄγγελος CDHS Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat.
 b. d. Tzetzes Alleg. 64. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐν ducl μέρει λόγου
 ἔχει τὸ μετ' ἄγγελος Eust. 1296, 8. conf. 1009, 49. ἦλθεν L.

A. c. 195 ὑπίσχετο, conf. ad Υ 84, ubi Aristarchus ὑπῆρχεο scripsit.
 — 197 ἐλθεῖν scripsi ut 209, ubi libri in eo consentiunt. — 198 οὕτω
 δὲ (τε σέυαιτο?) καὶ ἔξω τοῦ ὕλη Didymus. χωρὶς δὲ τοῦ ὕλη.
 οἱ δὲ ὕλην τ' ἐσσεύοντο (?) ἀντὶ τοῦ ὁρμήσειαν οἱ ἀνεμοὶ καίεν τὴν
 ὕλην, Scholia. AV. de scriptura τε σέυαιτο conf. P 463. haec Aristarchi
 fuit, quia sola cum ὕλη convenit.

- 200 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
 βηλῷ ἐπὶ λιθέω. τοὶ δ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσι,
 πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν τέ μιν εἰς ἑ ἕκαστος·
 ἦ δ' αὖθ' ἔζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
- 205 οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ρέεθρα,
 Αἰθίοπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλεὺς βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεῖνόν
 ἐλθεῖν ἀράται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
- 210 ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἥ ἔνι κεῖται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπεβήκετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
 ἡχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κύμα
- 215 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην,
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
 φuscώντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὦκύς Ἀχιλλεὺς
 χρυσέου ἔκ κρητῆρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 220 οἶνον ἀφυσκόμενος χαμάδις χέε, δευε δὲ γαῖαν,

V. l. 200 Ζεφύρου H. — 200—202 omitt. Vrat. b. — 201 ὑπέστη HS Vrat. d. — 202 ἐπὶ ACDEGL Et. Mg. 186, 19. Et. Gud. 102, 41. Zonar. Lex. 373. ἐπὶ H Syr. οὐδ' ἐπὶ Et. Mg. 196, 30. εἶδον D. ὀφθαλμοῖσι ACDEG. Syr. — 203 κάλεόν τέ libri mei cum Townl. Vrat. d. Apoll. Soph. 61, 19. Apollon. de Pron. 53 A. κάλεον δέ Et. Mg. 294,

37. εἰς ἑ G. ἔ ἕκαστος A. εἰς ἕκαστος D. ἔ omitt. DL Syr. — 204 ἦδ' CD. 2. man. L. AY Syr. ἀνήνατο ACE 1295, 61 H. εἶπε τέ L. τε S Syr. Townl. Vrat. A. — 205 ΟΥΧ' Syr. ΓΑΡ' Syr. αὖτις CG. αὖθι AH Vrat. d. γρ. αὖτις A. ἐπ'· ἀπ' G. ρέεθρα: ρεέθρων Apoll. Soph. 62, 18. ρόων C. — 206 ῥέζουσ' Mose. 2. — 208 ἀχιλλεὺς H. — 209 ὑπίσχεται D. ὑπίσχεται Lips. — 210 ὄρσητε G. ἐνὶ DL. ἐνὶ H. — 212 ἦ μὲν C. ἀρ ADGHL. ὥς omitt. H. ὥς AD. ἀπεβήκατο D Barocc. Harl. Lips. 1. man. Vrat. b. ἀνεβήκατο S. οἶδ' E Pseudoplat. 129, 18. ἐρέοντο H. — 213 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὅπισθεν Pseudoplat. 129, 18. — 215 ὑπὸ ACDEGL ὑπο H Syr. — 216 πυρῇ AD ex corr. EGHL Mor. Cant. Rom. πυρὶ CD 1. man. S Syr. Vrat. A. ΠΥΡ' Syr. — 217 habet H in marg. man. rec. scr. — 218 φuscώντες L Lips. ὁ δὲ C ἀχιλεὺς C. — 219 ἐλὼν ACDGH Barocc. Harl. Mor. Mose. 2. Vrat. d. ἔχων

ELS Lips. ἐν ἄλλω ἔχων A. — 220 ἀφυσκόμενος DG. ἀφυσκάμενος A. ceteri ἀφυσκάμενος cum Harl. Mose. 2. Vrat. d. χαμάδις D. χέε: χεύε G. Flor.

A. c. 206 γρ. ἐς δῆμον, ὥς αἱ ἀπὸ τῶν πόλεων Didymus. — 220 ἀφυσκόμενος, conf. Γ 295 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσκόμενοι (ita

- ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
 ὡς δὲ πατὴρ οὐ παῖδός οδύρεται ὀστέα καίων,
 νυμφίου, ὅς τε θανῶν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὡς Ἀχιλεὺς ἐτάριοι οδύρετο ὀστέα καίων,
 225 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν, ἀδινὰ στεναχίζων.
 ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φῶς ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὃν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται ἡώς,
 τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνεται, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκον δὲ νέεσθαι
 230 Θρηίκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔστενεν οἴδατι θύων.
 Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρείωνα ἀλλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 235 ἔζητο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφραγὶς πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαίων,
 πρῶτον μὲν κατὰ κυρκαϊῇν σβέσατ' αἶθοπι οἴνῳ
 πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν
 240 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοῖ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ

V. l. 221 πατροκλοῖο E. — 222—228 maximam partem mutilos
 habet Syr. ut 113—122. — 223 ὥστε D. addit Plutarchus Consol. ad
 Apoll. 30. ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόνος καὶ πένθος ἔθηκε. — 224 ὡς A.
 ἀχιλεὺς E Lips. οδύρετο ἐτάριοι C. — 225 ἐρπύζων H. παρα A. ἀδινὰ
 A: ceteri ἀδινὰ. στοναχίζων CEL Rom. — 226 δ' omitt. Schol. Θ 1.
 ἑωσφόρος D, spir. 2. man. — 227 μέτα Schol. Θ 1. β 1. μετὰ ACEL. μετὰ
 DGH. ὑπεῖράλα D. ὑπεῖρ A. κίδνατο Schol. Θ 1. β 1. — 228 πυρκαϊῇ D.
 ΦΛΟΞ Syr. — 229 αὖτις CE. οἶκον δὲ A. ΟΙΚΟΝΔΕ Syr. οἶκονδε CDL.

μετὰ
 νέεσθαι: ἕκαστος Barocc. Mor. — 230 κατὰ A. δ δ' D. 88' CGHL. ἔσται-
 νεν L. θύων A. — 231 ἀπο A. ἐτέρωθι Eust. 1296, 60, sed 1296, 61
 ἐτέρωσε. — 232 ἐπὶ A. κεκμηκώς Harl. Mor. Vrat. A. — 233 οἶδ' GHL.
 — 234 ὄμαδος D, acc. et spir. 2. man. δοῦπος ὄρουσεν C. ἔγερθεν et γρ.
 ἔγειρεν Vrat. A. — 235 καὶ σφραγὶς HL. — 236 ἀτρεΐδαι Harl. Mosc. 2.
 conf. 272. 658. A 17. H 327. 385. τὲ H. Παναχαίων A. — 237 κατὰ ACH.

σβέσατ' G. αἶθοπα οἶνον D. — 239 λέγωμεν H. — 240 διαγιγνώσκοντες
 AEL Syr. διαγιγνώσκοντες CDGH. — 241 οἱ δ' Eust. 1294, 6. — 242 ἐπὶ
 μίξ G. τὲ καὶ ACH. καὶ omitt. G.

A. c. Aristarchus) δεπᾶεσσι ἐκχεον. K 579 ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθῆ-
 νη πλείου ἀφυσκόμενοι (οὕτως ἀρίσταρχος) λείβον μεληδέα οἶνον.

θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἀϊδι κεύθωμαι.

245 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
ἀλλ' ἐπεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ Πηλεΐωνι.

250 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν βέβαν αἶθοπι οἶνω,
ὄσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
κλαίοντες δ' ἐτάριοιο ἐνθέος ὄστέα λευκά
ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν·

255 τορνῶσαντο δὲ σῆμα θεμεΐλιά τε προβάλοντο
ἄμφι πυρὴν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν.
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἵζανεν εὐρύν ἀγῶνα,
νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε,
260 ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κάρηνα,
ἦδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολίων τε εἰδηρον.

ἵππευδιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
θήκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
καὶ τρίποδ' ὠτύνοντα δυωκαίκοσιμετρον,

V. l. 244 εἰς ὃ κεν A: ceteri εἰκόκεν. ἐγὼ CEL Vrat. A. ἐν ἄλλῳ αὐτὸς ἰὼν A. κεύθωμαι CDEGHLS Syr. Cant. Mor. Barocc. Harl. Townl. Mosc. 2. κεύθωμαι Zonar. Lex. 1200. κλεύθωμαι A. κλεύθωμαι Et. Mg. 517. 45. conf. Hesych. II, 491. — 247 ἐμοῖο G Barocc. Vrat. d. — 248 δεύτερον D Eust. 1298, 2; sed 1298, 9 δεύτεροι. ἐν omitt. H. πολυκλήϊσι H. πολυκλήϊσι G. λίπεσθε H Vrat. d. — 249 ὣς A. οἳδ' CGHL. ΔΕΠΙΘΟΝΤΟ Syr. ἐπείθοντο H. — 250 κατα AC Syr. — 251 ἐπὶ ACDEGHL

post ras. Syr. βαθεῖα τε D. δὲ A. ἐν ἄλλῳ κάππεσεν ὕλη A. — 252 κλαίοντος L. — 253 κύλλεγον Mor. ἐς omitt. H. χρυσέην A. χρυσὴν D. χρυσὴν L. — 254 κλισίῃ EHL. ἐς κλισίῃν Vrat. A. δ' ἐνθέντες L Lips. ἐανῶ L Lips. Flor. εανῶι D. — 255 τὸρνῶσαν τε Et. Mg. 762, 26. θεμεΐλια δὲ A. προβάλλοντο DH. — 256 ἀμφι AD. ἐπὶ DH. ἔχευαν Lips. I. man. — 257 χεύαντες A. ἀχιλλεὺς C. — 261 ἐυζώνους H. — 262 ἵππευσι DEH Flor. ἀγλά DH. ἀγλαὰ C. — 263 ἔργ' εἰδυῖαν ACDGHL Syr. ἔργα εἰδυῖαν E bis. — 264 ὠτύνοντα D Lips. δύο καὶ εἰκοσιμετρον A. δύο καὶ εἰκοσιμετρον CD (δύο) EGH. τινὲς προάγουσιν ὕφ' ἐν ὡς μίαν

A. c. 214 ὅτι κατὰ συκοπὴν κλεύθωμαι ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, οἷον πορεύομαι Aristonicus. ἀντὶ τοῦ κελεύθωμαι, πορεύομαι. τινὲς δὲ κεύθωμαι, οὐκ εὖ Schol. V. — 254 λιτὶ Aristarchus. — 259—261 obelos habent adpictos in A, ad quos excedit scholium Aristonici. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἡθέτηται τοῦτο Schol. V. — 262 ἵππευδιν: τινὲς ἵπποισι Schol. V. — 264 οὐατόενα Heynius coniecit non male, comparato θῆρ οὐατόεσι, quo Callimachus usus est teste Eustathio. δυωκαίκοσιμετρον: ὕφ' ἐν ὡς

- 265 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 ἐξέτε' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὖτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύω χρυσοῖο τάλαντα,
 270 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε.
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἁγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 275 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίην δὲ φεροίμην.
 ἴστε γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοῦς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλισεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 280 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο,
 ἡπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὕργον ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσαις ὕδατι λευκῷ.
 τὸν τῷ γ' ἐσταότες πενθείετον, οὐδεὶ δέ σφιν

V. L. λέξιν δωκαεικοσίμετρον Eust. 1299, 39. — 265 αὐτὰρ τῷ C. αὐ-
 τὰρ H Lips. — 266 ἐξέτε' A. ceteri ἐξέτε'. — 267 ΑΠΥΡΩΤΟΝ Syr. ex 270. —
 268 αὖτως G. αὖτως A. — 269 δύο CE Syr. Et. Mg. 744, 45. Philemon
 gramm. 149, 217. Eust. 699, 17. — 270 ἔθηκε ACE. — 272 ΑΤΡΕΙΔΑΪ
 Syr. ἀτρεΐδα Lips. τε omitt. D. τέ H. ἀριστῆες παναχαιῶν D Cant. Mosc.
 2. Vrat. b. γρ. καὶ ἄλλοι ἀριστῆες παναχαιῶν A. εὐκνήμιδες HL. —
 273 omittit Syr. τὰ τ' H. — 274 μὲν νῦν C. — 275 ταπρῶτα H. κλισίην
 δὲ A. ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ Syr. — 277 ΓΑΡ' ΕΙΣΙ Syr. ποσιδάων A Syr. ποσειδ
 A in marg. δὲ πόρ' DH Schol. Π 867. ΔΕΠΟΡ Syr. ceteri δ' ἐπορ'.
 conf. B 35 δὲ λίπ' αὐτοῦ. αὐτῷ Schol. Π 867. — 278 δ δ' D. ὅδ' CGHL.
 — 279 μώνυχες H. — 280 κλέος ACH Mor. Baroc. cθένος DGLS Syr.
 cθένος ἢ κλέος E. γρ. τοίου γὰρ cθένος A. — 281 ὅς σφωιν A. ΟCΦΩΙΝ

Syr. ὅς σφῶιν EGL. δ σφῶϊ D, gravis et c add. 2. man. ὅς σφῶιν H. —
 283 ἐσταῶτες E. ἐσταῶτε Lips. Mosc. 2. πενθήετον Mor. Harl. Mosc. 2.
 ποθείετον Townl. σφι AC. — 283, 284 omittit Syr. in textu, margini
 adscripsit man. rec.

A. c. τὸ δωκαεικοσίπηχυ (O 678) Schol. V. — 266 ἐξέτε' Hero-
 dianus cum paradoxi: ἐξέτε' Ptolem. Ascalonita, conf. Eust. 1299, 41.
 — 273 διχῶς Ἀρίσταρχος δεδεγμένα καὶ δεδεγμένα Didymus, conf.
 H. T. 224. — 281 ὃ σφωιν: οὕτως καὶ δι' ἐνός c, ὡς τὸ ὃ σφιν εὐφρο-
 νέων ἀγορήσατο (A 73) Didymus. conf. H. T. 326. ἐγκλιτικῶς τὴν
 σφῶιν ἀντωνυμίαν ἀναγνωστέον Herodianus. — 283 vera scriptura
 est πενθείετον, quod factum est a πενθείῳ, ut τελείετα (Ξ 160, τ 305.
 561), τελείει (Ζ 234, ψ 161) α τελείῳ, νεικείειν (B 277, O 210), νει-
 κείησι (A 579), πλείειν (o 34), πνείει (P 447, c 131), ἐρχείη (ι 10) α

χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ.

285 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν
ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἄγερθεν.

ῶρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμηλος,

Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἵπποσύνη ἐκέκαστο·

290 τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ῶρτο κρατερὸς Διομήδης,
ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε Ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ῶρτο Ξανθὸς Μενέλαος

διογενής, ὑπὸ δὲ Ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,

295 Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν ἐόν τε Πόδαργον·

τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχιαιάδης Ἐχέπωλος

δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε

Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὁ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Κικυῶνι·

300 τὴν δ' ὁ γ' ὑπὸ Ζυγὸν ἤγε, μέγα δρόμου ἰχανόωσαν.

Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους,

Νέστορος ἀγλαὸς υἱός, ὑπερθύμοιο ἀνακτος,

τοῦ Νηληιάδαο· Πυλογενέες δὲ οἱ ἵπποι

ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατήρ δὲ οἱ ἄγχι παραστάς

305 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·

Ἀντίλοχ', ἧ τοι μὲν σε νέον περ ἐόντα φίλησαν

V. l. 284 ἐρηρέδαται L Lips. ἕστατον DH. ἔστατον A. — 285 ἄλλ' ἄγε δὴ στέλλεσθε L Lips. κατὰ AD. — 286 ἵπποισι D. κολλητοῖσι H. — 287 ὡς A. ἄγερθεν ACDEHS Syr. Vrat. A. Rom. Schol. Δ 182. Θ 399. Ψ 30. ἔγερθεν GL Mor. Harl. Townl. Lips. Flor. — 288 πολυπρῶτος D. πρότερος C. ANAΞ' Syr. — 289 ἀδρήστου φίλος D. — 290 ἐπὶ CD. — 291 τρωοὺς AL. τρωῖους H. τρωῖους Townl. τρωοὺς CDEG Syr. Cram. Erim. 407, 15. — 292 αὐτὰρ E. — 293 ἄρ DGH. ἐπατρεΐδης G. — 295 τονεὸν D. — 296 τὴν: ἦν E. ἐγχεσιάδης L. — 297 ὑποῖλιον D. — 298 ἔδωκε ACDEG Syr. — 299 ἄφενον L Lips. ναῖε D. — 300 τὴν πῶθ' G. ἐν ἄλλῃ τὴν πῶθ' A. μετὰ δρόμου H. ἰχανόωσαν AD Syr. quod scribi G. Hermannus ad Aesch. Suppl. 816. — 303 πυλογενέες A. πυλογενέες EH Syr. Vrat. d. πυληγενέες CDGLS Lips. Flor. et Heynii libri. γρ. καὶ παλαιγενέες Schol. V. — 304 φέρον omitt. Syr. 1. man. — 306 ἐόντα, φίλησαν D, diastole 2. man. add. ceteri ἐόντ' ἐφίλησαν. EH ἐφίλησε.

A. c. νεικεῖω, πλείω, πνείω, ἐγχεῖω, quorum ē in ēī producitur. — 287 ἄγερθεν: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἔγερθεν Didymus. male alterum Schol. A. οὕτως ἔγερθεν διὰ τοῦ εἰ αἰ Ἀριστάρχου. — 291 τρωοὺς: ὡς πολλοὺς ἀνεγνώσθη Herodianus. de iota adscripto conf. H. U. 214. E 461. Π 393. P 127. 255. C 179.

- Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἵπποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκόμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
 οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 310 βάρδιτοι θεΐειν· τῷ τ' οἶω λοίγ' ἔσσεσθαι.
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἵεασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ φίλος μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 315 μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ ἐ βίηφι·
 μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
 μῆτι δ' ἡνίοχος περιγίγνεται ἡνίοχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἶσι πεποιθὼς
 320 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἵπποι δὲ πλανώννται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ ἑλαύνων ἤσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρώων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 ὅππως τὸ πρῶτον τανύσει βοέοισιν ἱμάσιν,

V. L. 307 ΠΟΣΙΔΑΩΝ Syr. ceteri ποσειδάων, etiam A. ἐδίδαξαν
 A: ceteri ἐδίδαξαν. — 308 τῷ ACDHLS Syr. τῷ EG. καὶ σε ACDEL
 Syr. Harl. Lips. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. A. κέν σε G Flor. κέ σε HS.
 χρεών Cant. Vrat. A. — 309 περὶ A. τέρμαθ' ἐλίσσμεν AD, apostr. et
 spir. 2. man. add. τέρματ' ἐλίσσμεν CHLS Townl. Vrat. b. d. ΤΕΡΜΑΤ
 Syr. — 310 βάρδυτοι L. τῷ ACHL Syr. τῷ DEG. τῷ Townl. κ' οἶω
 L Lips. Harl. Mosc. 2. τ' οἶω G. Γ' Οἶω Syr. — 311 οὐδέ μὲν C. — 312
 ἵεαι DEGL Lips. Vrat. A. Flor. Rom. ICCACIN Syr. ἵεασίν H. MH-
 ΤΙΣΑΘΑΙ Syr. altero τ 2. man. addito. — 314 ΠΑΡΕΚΠΡΟΦΥΓΟΙΣΙΝ
 Syr. — 315 βίηφι ACDGHL. βίηφι E Rhet. Graec. III, 107, 27. 242, 2.
 ΒΙΗΦΙ Syr. — 316 ἐνὶ D. ἐπὶ Vrat. A. — 317 ἐρεχθομένην: σπερχομέ-
 νην Orionis Anthol. I, 23 (ed. Meinecke. pg 251). ἀνέμοισι ACDEG.
 ἀνέμοισιν L Syr. Rhet. Gr. III, 107, 28. — 318 περιγίγνεται L Syr.
 περιγίνεται ACDEGH Rhet. Gr. III, 107, 29. Orionis Anthol. I, 23.
 Herodianus π. διχρόνων 282, 10. Bekk. Anecd. 1227. Et. Gud. 260, 27.
 Eust. 1742, 35. παραγίνεται Eust. 348, 36. — 319 ἄλλος Syr. ἄρμασι
 Syr. omisso οἶσι quod add. man. rec. πεποιθώς: πέποιθε κατὰ τινος
 Eust. 1303, 15 et 24. — 320 ἀφραδέος G. ἐπὶ A. ἐλίσσεται ACDHL. —
 321 ἀνα AD. κατὰ δρόμον C. — 323 ἐγγύθι S. — 324 ὅπως DE Flor.
 Rom. τοπρῶτον L. τὸν πρῶτον C Barocc. τοι πρῶτον Mosc. 2. τανύσει E.

A. c. 307 ὅτι Ζηγόδοτος γράφει ἐδίδαξαν, Ἀρίσταρχος δὲ ἐνικῶς
 ἐδίδαξεν ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· ἵππειος γὰρ Aristonicus. — 310 οὕτως
 θεΐειν (em. θεΐειν) A in marg. — 317 ἐρεχθομένην Aristarchus: ἐριχθο-
 μένην Apio, conf. Et. Mg. 371, 24. — 319 ἀλλ' ὅς Ptolem. Ascalonita:
 ἄλλος (cod. ἄλλως) Antigonus.

- 325 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἶψα,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης. τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ,
 λαε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῷ
- 330 ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἵππόδρομος ἀμφίς,
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
- 335 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κέναι ὁμοκλήσας, εἴξαί τε οἱ ἡνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
 ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσεται ἄκρον ἰκέσθαι
- 340 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
 μή πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχεῖν δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσεται. ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξέλαςθαι διώκων,
- 345 οὐκ ἔσθ' ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ,

V. l. 326 omitt. Vrat. b. — 327 ἔστηκε H. ὅσον τ' AH. γαίης D. —
 329 τοῦδ' L. ἐκάτερθε L. — 331 ἢ τε D. κατατεθνηῶτος L Lips. Cant.

η
 Mor. Vrat. A. κατατεθνηῶτος A. κατατεθνηῶτος CDEGH. — 332 ἐπι
 AD. — 333 τέρματ' C. ποδώκης S Cant. ἀχιλλεύς C. — 334 ὦ E. ἐγχρίψας
 DS Cant. Harl. Mor. Mosc. 2. Vrat. A. ἐγχριμφθεῖς L Lips. — 335
 εὐπλέκτῳ HL. εὐξέστωι ἐ||| (ἐπὶ?) D. ἐνὶ H. κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸς
 εὐξέστω Plato Ion 537 A. B. εὐξέστω ἐπὶ δίφρου Xenophon Conviv.
 IV, 6. — 336 ἐπ' ἀριστερὰ E. — 337 τε οἱ E. — 338 νύσῃ D. ἐγχριμφθήτω
 DL Vrat. b. A. Lips. Flor. Rom. — 339 ὡς μὴ τοι Plato l. l. πλήμνη
 L Lips. δοάσεται: διόσεται E. — 341 πως omitt H. τέ H. τρώσῃς G.
 L Lips. δέ σοι HL. δε σοι D. — 342 ἐλεγχεῖν: ἀεικίῃ Apoll. Soph. 10, 30.
 δέ σοι HL. δε σοι D. — 343 ἔσεται ἢ ἔσσει E. ἔσται Apoll. Soph. 10,
 30. — 344 εἰ περ νύσῃ E. κεν νύσῃ CD. παρέξ ἐλάσθησθαι C. — 345
 ὅς κ' ἔλῃσι C. ἔλῃσι L. παρέλθοι ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Townl.
 Lips. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. παρέλθῃ iam a principio editum erat
 fortasse ex coniectura.

A. c. 327 δακυντέον καὶ προπεριπαστέον τὸ αὖτον Herodianus.
 conf. Eust. 1304, 2. ἐν τισιν ὄργυι' ἐνὶ γαίῃ Didymus. — 332, 333 ἡ
 (ἢ τότε E) σκῆρος ἦν. νῦν αὖ θέτο τέρματ' ἀχιλλεύς Aristarchus teste
 Schol. V et Eust. 1304, 25.

οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρίονα δῖον ἐλαύνει,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἱ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἐσθλοί.
 ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηληϊός ἄψ ἐνὶ χώρῃ

350 ἔζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπε.

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους.
 ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·
 πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεκτορίδαο
 Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὐμηλος·
 355 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης, δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος·
 τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτὲ
 Τυδεΐδης ὄχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμεναι δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
 τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶεν
 360 ἀντίθεον Φοίνικα, ὁπάονα πατρὸς ἐοῖο,
 ὡς μεμνέωτο δρόμους καὶ ἀληθεῖην ἀποείποι.
 οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιον μάλιστα ἄειραν,

V. l. 346 ἀρίονα AHL Lips. Vrat. d. ceteri ἀρείονα. ἐν τις τῶν ἀντιγράφων τὸν Ἀρείονα διὰ τοῦ τ̄ καὶ ὁ μικροῦ γράφουσιν, ὁμοίως τῷ Ἰεῖων Ἰεῖονος, οἱ μέντοι πλείους καὶ ἀκριβέστεροι διὰ τῆς εἰ διφθόγγου τὸν τοιοῦτον Ἀρείονα τυποῦσιν Eust. 1304, 63. — 348 γ' ἔτραφεν A Barocc. Mor. τέτραφεν DEGS. τε τράφεν Townl. γε τράφεν L. ἐνθάδε

α ρ
 γ' ἔτρεφεν C. ἐνθάδε τέφεν H. ἐνθαδ' ἔτραφεν Vrat. A. conf. Φ 279. — 349 ὡς A. ἐνι AD. — 350 ἔειπε ACDGH. — 351 εὐτρίχας H. — 352 ἀν CHL. ἐν A. ἐβάλλοντο EL. — 352—357 absunt a Vrat. b. — 353 πάλ' D. ἀχιλλεὺς DG. — 354 τόνδε λάχε L post ras. Lips. Townl. ceteri τὸν δ' ἔλαχε. εὐμηλος G. — 355 ἄρ AGL. ἄρ H. δουρὶ κλειτὸς A. δουρικλυτὸς CDGL. δουρικλειτὸς H. — 356 ἐπὶ DH. μυριόνης G. ὕστατος C. ὕστατος — ἐλαυνέμεν (357) omitt. H. — 358 μεταστοιχεῖ CE quater GHLS Lips. Schol. A 535. B 777. μεταστοιχόν D. σήμεναι CGH. σήμεναι S. σήμεναι Townl. Vrat. b. A. ἀχιλεὺς C. — 359 παρὰ DH. εἶσε H. —

οἱ
 361 μεμνέωτο H, οἱ add. man. rec. δρόμους Et. Mg. 578, 54: libri δρόμου. ἀποείπη Mosc. 2. — 362 οἱ δ' L. οἷδ' CH. ἄρα ACDH Harl. Townl. Mor. Mosc. 2. Vrat. d. γρ. οἱ δ' ἅμα A, ita EGL Lips. edd. vet. ἵπποιον ACEGH Harl. Mor. Townl. Mosc. 2. Rom. ἐφίπποιον D. ἀφίπποις L. ἐφίπποις Et. Gud. 40, 45. ἵπποις S Vrat. A. Eust. 878. 16.

A. c. 346 non opus est scriptura Ἀρείονα, nam Ἀρίονα solo τ̄ scriptum firmatur analogia nominum Νομίονος B 871. Δολοπίονος E 77. Κρονίονος E 247. λ 620. Ὑπερίονος Θ 480. α 8. 24. Μολίονος Λ (322) 709. 750. Ἀμφίων N 692. λ 262. 283. Ἀμφίος B 830. E 612. — 358 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς 757. — 361 μεμνέωτο Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. δρόμους πληθυντικῶς ἀρίσταρχος Didymus, conf. H. S. 167.

πέπληγρόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 ἐσσυμένως· οἷ δ' ὤκα διέπρησσον πεδίοιο
 365 νόσφι νεῶν ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
 ἵστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἥε θύελλα,
 χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.
 ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,
 ἄλλοτε δ' αἶζασκε μετήορα. τοῖ δ' ἐλατῆρες
 370 ἕστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἵπποις, οἷ δ' ἐπέτοντο κονιόντες πεδίοιο.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὤκέες ἵπποι
 ἄψ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
 375 φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὤκα δ' ἔπειτα
 αἱ Φηρητιάδαο ποδῶκεες ἔκφερον ἵπποι·
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι,
 Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἕσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβηκομένοισιν εἴκτην,
 380 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμῳ
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νύ κεν ἢ παρέλας, ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδεὸς υἱὶ κοτέεσσο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 385 τοιοῦτο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χλωμένοιο·

V. L. 363 πεπληγρόθ' C. — 364 οἷδ' CGHL. διέπρησσον CDGL Lips.
 Vrat. A. — 365 ὑπο A. — 367 ἐρώωντο Eust. δὲ ῥύοντο Apoll. Soph.
 139, 29. — 368 πολυβοτείρῃ D Vrat. A. — 369 μετήορα E bis. τοῖδ' A.
 — 370 ἕστασαν DEL Rom. ἕσαν S. δίφροισι H. δὲ omitt. L. — 371
 ἱεμένων D. κέκλετο C. — 372 οἷ δ' D. οἷδ' CGH. δὲ, πέτοντο L. δὲ
 πέτοντο Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐπέτοντο, conf. 449. — 373 πύματον

δρόμον ἔτρεχον C. — 374 ἐφαλὸς D. ἐφ' A. ἀφ' Eust. 1306, 1. ἐφ' ἢ
 ἀφ' 1305, 45. ἀρετὴ τε Vrat. b. γ' ἐκάστου H. — 376 αἱ omitt. H. —
 377 omittit L. μετεξέφερον CDEGH. — 378 τρῶες L. οὐδ' ἐτι Townl.

ωι
 Vrat. b. ἀπάνευθεν ἦσαν E. — 379 δίφρου A. ἐπι βηκομένοισιν A. ἐπι-
 βηκομένησιν H. — 381 καταθέντε, πετέσθην D. — 382 παρέλασεν H
 Lips. Vrat. A. Flor. Rom. maior pars librorum παρέλας, quod recepi,
 conf. A 27. 151. Θ 514. K 505. C 511. X 135. 152. α 162. 296. β 29. 317.
 δ 283. λ 120. 415. 469. ε 330. 384. ο 306. τ 192. 299. υ 130. 340. ψ 136.
 ω 300. 405, ubi ἢ in eadem sede ante vocalem non corrigitur. — 383
 υἱ D. — 384 ὅς ῥά οἱ C. βάλε D. ἔβαλε H Lips.

A. c. 374 αἱ πλείους ἀφ' ἁλὸς, καὶ μήποτε λόγον ἔχει Didymus.
 ἐφ' ἁλὸς: οὕτως Ἀρίσταρχος. οἱ δὲ πλείους ἀφ' ἁλὸς Schol. V.

- οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηνάμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὤκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
390 δῶκε δὲ οἱ μᾶστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν.
ἦ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκει,
ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ Ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαίαν ἐλύσθη.
αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
395 ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥίνας τε,
θρυλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὅσσε
δακρυόφι πλησθέν, θαλερῇ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
400 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε Ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
ἔμβητον καὶ σφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔ τι κελεύω
405 Τυδεΐδew ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ
νῦν ὤρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μὴ δὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχεῖν καταχεύῃ
Αἴθῃ θῆλυς ἐοῦσα· τί ἦ λείπεσθε φέριστοι;

V. L. 386 ὄρ' ἔτι H. — 387 ἐβλάφθησαν CGL Lips. ἐμβλάφθησαν H. θέουσαι Schol. Pind. Olymp. I, 33. — 388 ἄρ ADH. — 389 διέσσυτο D. — 390 omitt. H. ἵπποισιν E. ἐνήκεν A. — 391 ἦ δὲ C. ἦ δὲ κατ' Mor. κοτέουσα βεβήκει DHS Cant. Harl. Mosc. 2. Vrat. b. d A. γρ. κοτέουσα βεβήκει A. — 392 δὲ οἱ ῥῆξε Vrat. A. — 393 ἐπὶ D. ἐλύθη C Vrat. b. — 394 παρα AD. — 395 στόμα τε CD. ῥίνας τε C. — 396 θρυλίχθη libri mei cum Cant. Vrat. A. Flor. Apoll. Soph. 88, 21. θρυλλίχθη E Rom. Et. Mg. 456, 46. ταῦτα ἢ πλείων χρήσις δι' ἐνός λ οἷδε προσφέρειν Eust. 1307, 46. πρόσωπον Apoll. Soph. 88, 21. τῷ A. — 397 δακρυόφιν CDEGHL, conf. P 696. — 398 παρὰ τρέψας H. — 399 ἐν A. — 400 ἔθηκε ADG. ἔδωκε C Lips. ἔδωκεν L. — 401 ἄρ ADGHL. ἔχε GL Lips. Flor. — 402 D 1. man. ἐήος, nunc ἐοῖο. — 403 σφῶιν H. — 404 μὲν γὰρ κείνοισιν L Vrat. A. Flor κίνοισιν D. — 406 ἔθηκε D. ἔδωκεν CL. — 407 κιχάνετον H Vrat. A. μὴ δὲ ACDGHL. — 408 καταθείη Harl. — 409 τί ἢ A: ceteri τῇ. λίπεσθε EG.

A. c. 387 δὲ οἱ Aristarchus: δ' ἐοῖ Ptolem. Ascalonita. — 391 κοτέουσα βεβήκει, cf. H. U. 75. — 397 de Aristarchi scriptura ἔσχετο conf. ad P 696. — 405, 406 ἀθετοῦνται οἱ δύο Aristonicus.

- 410 ὦδε γὰρ ἔξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
 οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι, ποιμένι λαῶν,
 ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξεί χαλκῷ,
 αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερῶμεθα χεῖρον ἄεθλον.
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα.
- 415 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἡδὲ νοήσω,
 στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλῆν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 στείνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
- 420 ῥωχμὸς ἦν γαίης, ἥ χειμέριον ἄλὲν ὕδωρ
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χώρον ἅπαντα·
 τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχίας ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μῶνυχας ἵππους
 ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
- 425 Ἀτρείδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
 Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·

V. L. 410 καὶ μιν D. — 411 οὐ σφῶιν D. κομιδὴ L. παρα A. περί Lips. — 412 ὕμμε DGH. κατακτενεῖ H. κατακτανεῖ Vrat. A. Flor. E 1308, 29; sed 1307, 60 κατακτενεῖ. — 413 ἀποκηδήσαντες Vrat. A. Flor. — 416 ἐνοδῶι D. οὐδὲ μελήσει Townl. — 417 ὥς A. οὐδ' ἄνακτος ὁμοκλήσαντες ἀπειλην C. ὑποδείσαντες GS Lips. („multi“ Heyne). ὑποδείσαντες ADEHL. — 418 ἐπιδραμέτην D: ἐπιδραμέτην ACEGHLS. — 419 κείλης G. — 420 ῥωχμὸς libri cum Etym. Or. 140, 7. Et. Mg. 706, 4. Philem. gramm. 114, 175. Zonar. Lex. 1624. Suid. II, 2 633, 12. ῥωγμὸς Apoll. Soph. 139, 27. Et. Gud. 70, 17. Suidas II, 2, 629, 15. ἄλὲν CDE Schol. A 192. Cram. An. Ox. II, 336, 15. αλὲν A. ἄλὲν GHL Et. Mg. 97, 29. — 422 εἶχε E Lips. ἔχε Schol. N 326. ἔχε Et. Mg. 143, 17. ἀματροχίας A. ἀματροχίας S. — 423 ἀντίλοχον G. — 424 παρέκλινας Lips. ἐν ἄλλῳ παρακλινθεῖς A. — 425 ἔδδαισεν H: ceteri ἔδδαισε.

A. c. 414 ἐφομαρτεῖτον: διχῶς ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον Didymus, conf. H. T. 189. — 417 διὰ τοῦ ἐτέρου δ τὸ ὑποδδαισαντες Didymus (Schol. V). — 418 ἐπιδραμέτην Aristarchus, conf. ad K 354. nunc Aristarcheam scripturam reicio, formae enim dualis, praesertim in verbis compositis, augmentum spernunt, conf. διαστήτην A 6. Π 470. προκαυήτην A 136. X 90. συναντήσθην H 22. συναντήτην π 333. καταπτήτην Θ 136. ἐκιδέτην φ 222. ἐκγεγάτην κ 138. ἐκιδέσθην ω 101. συνίτην Z 120. Π 476. Υ 159. Ψ 814. ἀνστήτην A 305. καππεσέτην Ε 560. καδδραθέτην ο 494. ἐμβλήτην φ 15. κατθέσθην χ 141. παραδραμέτην X 157. ἐπιδραμέτην Ψ 433. 447. K 354, ubi idem est restituendum. vide ad P 530. excipitur ἀπεβήτην Φ 298. — 419 στείνος Herodianus. — 420 ῥωχμὸς: ῥωγμὸς Herodianus. — 421 ἅπαντα: ἐνερθεν Aristophanes. — 422 τῇ: ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ τῇ ῥ' εἶχεν Didymus.

στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μή πως ἀμφοτέρους δηλήσῃαι ἄρματι κύρσας.

- ὥς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε
430 κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἰόντι ἐοικώς.
ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίῳ πέλονται,
ὄν τ' αἰζήδς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδῳ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
435 μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μύνυχες ἵπποι,
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίῃσι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
τὸν καὶ νεικείων προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·

- Ἀντίλοχ', οὗ τις κεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
440 ἔρβ', ἐπεὶ οὗ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνύσθαι Ἀχαιοί.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὥς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.

- ὥς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἔστατον ἀχνυμένῳ κῆρ.
φθήσονται τοῦτοισι πόδες καὶ γούνα καμόντα
445 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.

- ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἀνακτος ὑποδείξαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.

- Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
ἵππους· τοὶ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ.
450 πρῶτος δ' Ἰδομενεύς, Κρητῶν ἀγός, ἐφράσαθ' ἵππους·

V. l. 427 τάχα δευτέρῃ H. παρελάσσης Mor. παρελάσσαι Lips.
παρελάσεις E. πελάσσεις Townl. — 428 δηλήσῃαι D. — 429 ὥς A. ἔλαυνε
ACDGH, ἔλαυνε E. — 431 κατ' ὑμαδίῳ A. κατομαδίῳ C 1. man. —

432 αἰζήδς A. — 433 ἐπιδραμέτην ACDEGHLS. αἱ δ' D, acc. 2. man.
Aroll. Soph. 84, 33. αἰδ' CL. ὀπίσω E. — 434 ἀτρείδῳ H. — 435 συγ-
κέρσειαν G. ἐν D. ἐν GH. — 436 ἀνατρέψειαν Vrat. A. κατα CD. —
440 γε φάμεν ACDEG. γε φαμέν HL. scripturam γ' ἔφαμεν Dindorfius
intulit. πεπνύσθαι ACDEGL. — 441 ὥς A. ceteri ὥς. οἴσῃ L. mallem
οἴσῃαι. hunc habet H in marg. man. rec. scr. — 442 ὥς A. — 443 μὴ
δ' C. ἔστατον L. — 444 φθήσονται DHLS Lips. Vrat. b. Flor. φθίσσον-
ται Vrat. A. — 446 ὥς A. οἷδ' C. ὑποδείξαντες G. ceteri ὑποδείξαντες.
447 ἐπιδραμέτην ACDEGHLS. σφίσι H. δὲ σφιν LS. σφι Lips. ἄγχι ἐγέ-
νοντο D. — 449 οἷδ' H. οἷδ' D. ἐπέτοντο CDEH Vrat. A. δὲ πέτοντο
ceteri. δὲ, πέτοντο L. οἱ δὲ πέτοντο Barocc. Vrat. b. d. conf. 372.

A. c. 427 εὐρυτέρῃ παρελάσσαι Schol. V diserte. — 440 γε φάμεν
Herodianus.

ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
 τοῖο δ' ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω, φράσσας δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 455 λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον ἥτε μήνη.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι ἥε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 460 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν.
 ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ἰδέειν· πάντα δέ μοι ὅσσε
 Τρωικὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.
 465 ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
 εὖ χρεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχην ἐλίξας;
 ἐνθά μιν ἐκπεσέειν οἶω σὺν θ' ἄρματα ἄξει,
 αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

V. l. 452 ἰόντος D. — 453 φράσας E Lips. — 454 τόσσον D Lips.
 ἄλλο δέμας Apoll. Soph. 164, 29. φοῖνιξ H. — 455 σῆμα G. σῆμα τέτυκτο
 E Harl. Mosc. 2. Vrat. A. ceteri σῆμ' ἐτέτυκτο cum Apoll. Soph. 164.
 30. Schol. C 309. μήνης Vrat. d. — 456 στή A. — 458 οἷος C. — 459
 μοι omitt. C. παυρότεροι D. — 460 αἱ — αὐταὶ Mosc. 2. οἱ — αὐτοὶ
 Vrat. A. — 461 γε omitt. C. ΦΕΡΤΕΡΟΙ Syr. — 462 ὅσοι γὰρ τὰς πρῶ-
 τας H. γὰρ τὰς πρῶτα δ' Lips. τὰ πρῶτα G. πρῶτον LS Vrat. A. περὶ
 DH. μολούσας Vrat. A. — 463 οὐπη DEL Harl. Townl. Mosc. 2. Lips.

ἡ
 Rom. οὐπω A. οὐπω CGHS Syr. πάντα AEG: ceteri πάντη. — 464
 ἀμπεδίον ACDEGHL. ANTIΔΙΟΝ Syr. εἰσορόωντε Vrat. A. 2. man. —
 465 φύγεν A Barocc. Vrat. d. οὐδὲ δυνάσθη ACDEGHS. ΟΥΔΕ ΔΥ-
 ΝΑΘΗ Syr. οὐδ' ἐδυνάσθη L Lips. Townl. receptum a Bekk. 1. —
 466 χρεθέην G. περὶ AD. ἐλίξας ACDH. — 467 ἐνθά μιν ACDH. οἷω
 CDH. σὺν θ' ACDGL Syr. σὺν θ' H. κατὰ θ' ES Harl. Townl. Mosc. 2.
 γρ. κατὰ θ' ἄρματα A. ἄξει ACDEGHL. — 468 omitt. H. in Vrat. d.
 ante vers. 467 est collocatus. αἱ δ' D, acc. 2. man. add. αἶδ' C. ἐξε-
 ρώησαν C. ἔλαβε G.

A. c. 455 οὕτως ἰακῶς τέτυκτο ὁ Ἀρίσταρχος Didymus. — 459
 παροίτεροι Aristarchus. — 461 κεῖσε: Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης κείθι.
 καὶ ἔστιν ἀναλογώτερον Didymus. — 463 οὕτως διὰ τοῦ ἦ (cod. N)
 νῦν δ' οὐπη ἀριστοφάνης Didymus. — 464 αἱ ἀριστάρχου παπταίνετ
 (sic) Didymus. Ἀρίσταρχος παπταίνεται Schol. V, quod verum habeo;
 nam si Aristarchus παπταίνετον scripsisset scholio Didymi in cod. A
 praefixum esset οὕτως (i. e. sicuti in textu, in quo est παπταίνετον).
 — 465 φύγον Aristarchum scripsisse puto ut Θ 137. Λ 128. conf. H. T.
 383 sq.

- ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 470 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργεῖοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.
 τὸν δ' αἰσchrῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 Ἴδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
 475 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίνονται.
 οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργεῖοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι δξύτατον κεφαλῆς ἐκ δέρκεται ὅσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι. οὐδὲ τί σε χρή
 λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
 480 ἵπποι δ' αὐτε ἔασι παροίτεραι, αἱ τὸ πάρος περ,
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.
 τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠῦδα·
 Αἴαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδέε, ἀλλὰ τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.

V. l. 469 ὕμμες DGH Townl. ἔγωγε libri. — 470 διαγιγνώσκω L. διαγιγνώσκω ACDEGH Syr. ANHP' Syr. — 471 μετ' ἀργεῖοισιν D. — 472 ἵππομάχου Vrat. A. ἵπποδάμοιο πάις L Lips. — 473 ἐνένιπεν ADE GH Vrat. b. d. ἐνένισπεν CLS Syr. Lips. ἐνένιπτεν Cant. ἐνέειπεν Townl. Vrat. A. — 474 αἱ δ' ἔτ' Townl. — 475 πόλεως Schol. C 162. δίνονται A. δίνονται S Cant. ceteri δίνονται cum Et Mg. 280, 38. Zonar. Lex. 555. Schol. C 162. δίνονται legitur P 110. — 476 νεώτατος ἐσσι GL. — 477 οὔτε τοι ACD ex corr. E. Apoll. de Synt. 291, 12 οὔτε τὶ H. οὐδέ τοι Bachm. Anecd. II, 314, 17. ἐκδέρκεται ACDEGHL Syr. Eust. 1259, 60. ἐκδέρκετον Lips. Apoll. de Synt. 291, 12. καταδέρκεται Bachm. An. II, 314, 17. — 478 μύθοισι D. οὐδέ τι σε ACDHL. — 479 ΛΑΒΡ' ΑΓΟΡΗΝ Syr. ἔμμεναι C Flor. παρα D. — 480 δ' αὐτε CDES Mosc. 2. αὐται A Vrat. b. αὐται Mor. αὐται Lips. αὐται Vrat. A. αὐται GL Townl. παροίτεροι AS. οἱ S. τοπάρος L. ΠΕΡ' Syr. — 481 βέβηκε ADG. βεβήκει Vrat. b. A. Zonar. Lex. 917. — 482 τόνδε. — 483 νεῖκος L Syr. Barocc. Mor. Lips. Vrat. A. νεῖκει ACDEGHS Plutarchus de Aud. poët. 13. νεῖκη Harl. Mosc. 2. ἀλλὰ τε ACH. — 484 ἐστὶν A. ἀποινής L.

A. c. 471 ἀθετεῖται Aristonicus. — 475 δίνονται Herodianus. — 479 ἀθετεῖται Aristonicus. πάρα Herodianus. — 480 αὐτε editum erat, donec Heynius ex libris nonnullis αὐται deprompsit, eumque secuti sunt recentiores. ego ad pristinam scripturam redii, nam αὐται pro αἱ αὐται dici non potest, et hiatus, quem offendisse neminem Heynius miratur, in hac sede est legitimus, quod exemplis firmavi in annotatione ad T 288. accedit quod in omnibus fere libris syllaba au accentum habet et in nullo legitur αὐτοί, quod respondit scripturae παροίτεροι. — 483 ἀρίσταρχος νίκος (sic) ἄριστε ὡς εἶδος ἄριστε Didymus.

- 485 δεῦρό νυν, ἣ τρίποδος περιδῶμεθον ἥε λέβητος·
ἵστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
ὀπότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνῶης ἀποτίνων.
ὥς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι.
- 490 καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον·
μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν Ἰδομενεὺ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαυτὰ γε ῥέζοι.
- 495 ἄλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράσθε
ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκη
ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνῶσεσθε ἕκαστος
ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι οἳ τε πάροιθεν.
ὥς φάτο, Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
500 μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἵπποι
ὕψος ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγρες ἔβαλλον,

V. l. 485 εἰ δ' ἄγε νῦν Phot. Lex. 305. δεῦρό γε νῦν Schol. Aristoph. Acharn. 771. Equit. 788. νῦν AC. νῦν EH. περιδῶμεθον A. περιδῶμεθον CDEGHS Syr. Suidas II, 2, 201, 8 (unus cod. περιδῶμεθα). Eust. 792, 16. 1939, 5. Phot. Lex. 305. περιδῶμεθα L Barocc. Harl. Townl. Schol. Arist. Acharn. 771. Equit. 788. Hesychius I. 477. Et. Mg. 663, 50. — 486 ἵστορα CL. — 487 ὀπότεροι Vrat. d. γνῶσης Barocc. Vrat. d. γνῶσης H. γνοίης ACDEGLS Syr. ἀπὸ τίνων E bis. — 488 ὥς A. ὤρνυτ' οἴλῆος αὐτίκα L Lips. — 489 ἐπέεσσι AEG. — 490 καὶ νύ κ' ἔτι Schol. I 192. προτέρω AH. ἔτ' omitt. E. — 491 ἀχιλλεὺς C. αὐτὸς omitt. C. Flor. Rom. φάτο D. ἐν ἄλλω καὶ κατέρυκε A. — 492 ἀμείψασθαι D. ἀμείβεσθ' E. — 493 κακῶς Vrat. A. ἔοικε ACDEGH. ἔοικεν L Syr. — 494 ὅστις CDL. γε omitt. L Lips. ῥέζῃ H. ῥέζοι S Cant. Flor. — 495 εἰσοράσθον L Lips. — 496 οἱ δὲ C. — 497 τότε δὴ L. δὲ omitt. D. ἕκαστοι Vrat. A. — 498 οἱ τοπάροιθεν G. τὸ πάροιθεν Flor. — 499 ὥς A. — 500 μάστιγι ELS Townl. Vrat. A. cum aliis. μάστιγα C. μάστι ADGH Syr. Bekk. Anecd. 1227. Zonar. Lex. 1333. τὸ δὲ μάστιγι μάστι τινὲς γράφουσι δις συλλαβῶς Eust. 1312. 55. μάστι, ὥς Θέτι (C 407) Schol. A. αἰ δὲ οἱ Vrat. A. — 501 πρήσσοντε CD. κέλευθα Vrat. A. — 502 ῥαθ μιγρες G.

A. c. 485 νυν Herodianus, conf. Schol. K 105. Φ 428. Bekk. An. 1147. Eust. 792, 16. H T. 318. haud scio an περιδῶμεθα genuina sit lectio, hiatus enim in caesura bucolica est nullus, et formae dualis in μεθον terminatae sunt rarissimae (Soph. Elect. 950. Phil. 1079. Athen. III, 98 a). defendit περιδῶμεθον G. Hermannus ad Soph. El. 938. — 490 de scriptura προτέρω conf. H U. 186. Schol. V ad I 192. — 500 οἱ δὲ οἱ, conf. ad 387.

- ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 505 γίγνεται ἐπισκώτρων ἄρματροχίη κατόπισθεν
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέεθην.
 στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἄγῳνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκίεν ἰδρῶς
 ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμάζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 510 κλίνει δ' ἄρα μάλιστα ποτὶ Ζυγόν. οὐδὲ μάτηεν
 ἴφθιμος Θένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναικα
 καὶ τρίποδ' ὠτώνεντα φέρειν· ὃ δὲ λῦεν ὕψ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήιος ἦλασεν ἵππους,
 515 κέρδεσιν, οὐ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους.
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισκώτρου τρίχες ἄκραι
 520 οὐραῖαι· ὃ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή
 χώρῃ μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπειτ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίκουρα λείπειτο.

V. l. 503 ἄρματα δ' αὐ χαλκῷ Plutarchus Quaest. conv. IX, 15, 1, 5.
 ἄρματά τε Vrat. b. — 504 οὐδέ τε G. ceteri οὐδέ τι. Vrat. b. d. οὐδ'
 ἔτι. — 505 γίγνεται AL: γίνετ' CDEGH Syr. Et. Mg. 145, 20. Schol.
 Ψ 422. Apoll. Soph. 43, 16. Ammon. de Diff. s. ἄρματροχία. ἐπισκώτρων
 H Vrat. A. Apoll. Soph. 43, 16. Et Mg. 145, 20. ὀπισκώτρων D. ἄρ-
 ματροχίη C. ἄρματροχίη Lips. Ammonius. ἄρμοτροχίη Eust. 1312, 52. —
 506 πετέεθην: ἐν ἄλλῳ πέτεεθον A. — 508 ἀπο HL. χαμάζε ADEG:
 χαμάζε CHL. XAMAZE Syr. — 509 XAME Ambr. παμφανόωντος Lips.
 — 510 ΚΛΕΙΝΕ Ambr. ποτὶ AD. οὐδὲ μάτηεν ACD 1. man. GS Syr.
 οὐδ' ἐμάτηεν D ex corr. EH Mosc. 2. Vrat. A. Rom. — 512 ὑπερθύ-
 μοισιν D. — 513 ὠτόεντα D. 8 δ' D. 88' CG. 8 δὲ λῦεν H. δὲ λῦεν L.
 ceteri δ' ἔλυν. — 514 ἄρ ADGHL. — 515 τάχει τε H. — 516, 516
 omitt. Vrat. b. — 516 ὥς A. — 517 ὅσσον τε H. ῥα ἄνακτα E. — 518
 ΕΛΚΗCIN Aṁbr. ἔλκησι DE. συνόχεσφι D Syr. ὄχεσφι C. ceteri ὄχεσφιν.
 — 519 ὀπισκώτρου A. — 520 8 δὲ τ' G. οὐδέ τε E. — 521 μεσσηγύ H
 Vrat. b. (d?). — 522 δὴ: ΔΕ Ambr. — 523 ταπρῶτα L. δίκου οὐρα S.
 δίσκ' οὐρα antiographa quaedam teste Eust. 1309, 35. δίκουρα ἢ δίσκ'
 οὐρα Eust. 1313, 65. δίκουρα A.

A. c. 504 ἐπέτρεχον: οὕτω δὲ διὰ τοῦ ὁ Didymus. ὅτι τὰ ἄρματα
 ἐπέτρεχον, καὶ οὐκ ἐπέτρεχεν Aristonicus. — 523 Aristarchus, Ptolem.
 Ascalonita, Herodianus δίκουρα, κατὰ σύνθεσιν: alii δίκου οὐρα, ut
 supra 431.

- ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἢ
 525 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης.
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 τῷ κέν μιν παρέλασ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐὺς Ἰδομενῆος,
 λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 530 βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
 ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ψκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 535 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μῶνυχας ἵππους.
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὥς ἐπιεικές,
 δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ὥς ἐκέλευε.
 540 καὶ νύ κέ οἱ πόρεν ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·
 ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσει
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρῆσεσθαι ἄεθλον,
 545 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν

V. l. 526 εἰ περ ἔτι E. προτέρω A. προτέρω G. γίνεται H. ἀμφο-
 τέροισι ACDEGHL Syr. — 527 τῷ ACDHL. TΩ Syr. τῷ G. καὶ μιν
 H Vrat. d. Baroc. Lips. κέ μιν D Rom. κεν ACGLS Syr. — 528 ἀτὰρ
 D. — 530 βάρδιστοι Syr. Vrat. A. μὲν: τὴν G. γὰρ οἱ H. — 531 ἥκιστος
 AD Lips. ἥκιστος CEGHL Apoll. Soph. 83, 7. Et. Mg. 424, 28. ἐναγῶνι
 A. — 533 πρόσσθεν E Lips. Rom. — 534 ἀχιλεὺς C. — 535 στὰς δ' ἐν
 CG Flor. ἀργείοισιν G Syr. Flor. ἄρ AHL. ἀγόρευε CGL. ἀγόρευεν AS
 post ras. Syr. πτερόεντα προσηῦδα DH Townl. Vrat. b. d. — 536
 ὤριστος AE. — 537 ἀλλά γε DH. — 539 ὥς A. οἷδ' CL. ἐκέλευε CEG.
 ἦδ' ἐκέλευον H Vrat. A. ὥς ἐκέλευον Vrat. d. ΗΔΕΚΕΛΕΥΟΝ Syr. ἐν
 ἄλλω ἦδ' ἐκέλευον A. — 540 κέ οἱ A Harl. κέν οἱ CDGHL in Syr. est
 lacuna, κε δὴ Vrat. A. ἐπήνεσαν D. Lips. cum aliis. ἐπήνεον Vrat. A.
 ἐν ἄλλω ἐπήνησαν γὰρ οἱ ἄλλοι A. — 541 ἄρ ADEGHL. — 542 ΗΧΙΑΪΑ
 Syr. ἡμείψατο D. — 543 μάλα τοι D. τελέσει D. ταλάσσης Vrat. d. —
 545 ΑΡΜΑΚΑΙ Syr. ἵππῳ G.

A. c. 527 παρέλασ' οὐδ' Aristarchus: παρέλασεν ἢ Zenodotus. —
 531 ἥκιστος, non ἥκιστος, Aristarchus. — 533 Aristarchus πρόσσθεν:
 ὠκέας Zenodotus. — 538 ὅτι ἐν τισιν ὑποτάσσονται τούτῳ „τὰ τρίτα δ'
 Ἀντίλοχος, τέτρατα ξανθὸς Μενέλαος, πέμπτα δὲ Μηριόνης, θεράπων
 ἐὺς Ἰδομενῆος“ Aristonicus. — 540 κέ οἱ conf. ad Φ 567.

εὔχεσθαι τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἰκτεῖρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσοῦς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκός
 550 καὶ πρόβατ', εἰς δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
 ἥ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.
 555 ὣς φάτο, μείδῃσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἐταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἰκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω.
 560 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
 χάλκεον, ᾧ περί χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέριοι
 ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἔσται.
 ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευεν ἐταίρῳ
 οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὃ δ' ὤχετο καὶ οἱ ἔνεικε.

V. L. 547 εὔχεσθαι versui antecedenti additum est in L. * τῷ κ':

τῷ κεν L. τῷ κεν S Lips. Mosc. 2. τῷ κεν C: ceteri τό κεν. ἦλθεν
 ἄλλων D. — 548 οἰκτεῖρης Vrat. A. φίλος AGE Harl. Townl. φίλον·
 C (sic). φίλον DHLS. — 549 ἔστι τοι A. ἐν A. ἐνι G Flor. χρυσοῦς ἔστι
 δὲ πολὺς χαλκός A. — 550 εἰς δέ οἱ D. δὲ H, omisso οἱ. δμῳαὶ A:
 ceteri δμῳαί. δμῳαὶ καὶ μεῖζον ἄεθλον G. — 551 τῶν οἱ D, gravem
 add. 2. man. — 553 περὶ H. — 554 ὅς κε θέλῃσιν D. ὅς κεν θέλῃσιν L.
 — 555 ὣς A. μείδῃσεν H. ἀχιλεύς C. — 557 πτερόεντ' ἀγόρευεν Mosc.

2. — 559 κε omitt. G. τελέσω A. τελέσω E Flor. Rom. — 560 δώσω
 οἱ C. θώρηκα L. δὲν E 1314, 49. ἀπηύρων G Cant. — 561 περὶ ADGH.
 περὶ CEL. — 562 δέ τοι C Mosc. 2. ἄξιον ACDS Cant. Mor. Vrat. d.
 — 563 ῥα CGHL. — 564 κλισίῃθεν H. ὃ δ' D, acc. man. rec. ὅδ' CGL.
 ἔνεικε ACD Syr. Vrat. A. Flor.

547 τῷ κ', ad quod deducit scriptura τῷ κεν in quinque libris,
 reposui; τό enim significat eam ob causam (διὰ τοῦτο) et idecirco
 κεν adsumere non potest, τῷ significat ita, tunc, τῷ κεν tunc sane
 (οὕτως ἄν), conf. c 402 αἶθ' ὠφελ' ὁ ξείνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
 πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' (quod si accidisset) οὐ τι τόσον κέλαδον μετέθηκε.
 B 250. T 61. α 239. γ 224. 258. ε 311. θ 467. ι 458. λ 502. ξ 369. ο 181.
 537. ρ 164. 244. σ 375. 379. τ 310. υ 273. φ 374. χ 78. 134. ψ 23. ω 32.
 285. 381. — 548 οὕτως διὰ τοῦ τ φίλος πᾶσι εἶχον Didymus, conf.
 ad Π 450. — 551 μεῖζον ἄεθλον Aristarchus, teste Apoll. Soph. 11, 14.
 — 551 εἰς δὲ ἀνέστρεψαν τὴν περὶ. ὁ μὲντοι Ἀκαλωνίτης καὶ οἱ
 πλείους κατὰ παρολκὴν ἐξεδέξαντο κείσθαι διὰ τὸ ἀμφιδεδίνηται· διὸ οὐκ
 ἀναστρέφουσιν Herodianus.

- 565 [Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων.]
 τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
 Ἀντίλοχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 χειρὶ κήπτρον ἔθηκε, σιωπήσθαι τε κέλευεν
 Ἀργείους· ὃ δ' ἔπειτα μετῆυδα ἰσόθεος φῶς·
- 570 Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας.
 ἦσχνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
 τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἳ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
 ἀλλ' ἄγετ' Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
- 575 μὴ ποτέ τις εἴπῃεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος
 οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἳ πολὺ χείρονες ἦσαν
 ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε βίῃ τε.
 εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι
- 580 ἄλλον ἐπιπλήξῃεν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται.
 Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο διοτρεφές, ἦ θέμις ἐστί,
 στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
 χερσὶν ἔχε ῥαδινὴν, ἥ περ τὸ πρόσθεν ἔλανες,

V. l. 565 omitt. ACH Syr. Townl. Vrat. b. A. εὐμήλου S. δὲ χερσὶ
 D. χερσὶ L. 88' G. δὲ, δεξατο L. δὲ δέξατο DES Mosc. 2. — 566 ἐν
 τοῖσι δὲ H. — 567 ΚΗΡΥΞ' Syr. κήρυξ E. κήρυξ ACDGHL. — 568
 χερσὶ ACHL Barocc. Mor. Lips. Ven. B. χερσὶ DEGS Syr. γρ. χερσὶ A.
 τε κέλευεν D Syr. τ' ἐκέλευεν L Barocc. Lips. ceteri τ' ἐκέλευεν. —

λ
 569 88' CGHL. — 570 πρόσθε E bis. — 571 ἴσχνας H. — 572 πολλοὶ
 H. ΧΕΙΡΟΝΕΣ ΕΙCΙΝ Syr. — 574 μέσσων H. ἀμφοτέρων S. δικάσσετε D
 Vrat. A. δικάσετε Lips. Flor. δικάσατε Eust. 1316, 55; sed 1316', 19 δι-
 κάσατε, μὴ δ' CDE 1316, 27 GHL. μὴδ' AE 1316, 19 et 55. μὴ Lips.
 ἐπαρωγῇ D Vrat. A. — 577 ὅτι C. — 579 οὐτίνα φημί ACDEGHL. —
 580 μάλλον H. ΓΑΡ' Syr. — 581 αἰδ' CDE Townl. Rom. ceteri εἰ δ'.
 δύναται μὲν γραφῆναι Ἀντίλοχ' εἰδ' ἄγε, τὰ δὲ πλείω καὶ ἀκριβέστερα
 τῶν ἀντιγράφων αἰ δ' ἄγε φασὶν Eust. 1316, 41. ἦ θέμις AD. H Syr. ἦ
 E 1316, 63. ἦ E bis G. ἦ CHLS. ἐστί ACDEHL Syr. — 582 πρὸ πάροιθε
 H. — 583 ἔχε ACDGHLs Syr. Lips. Vrat. A. Flor. Rom. et Heynii libri.
 ἔχεν Vrat. d. ἔχων Eust. 1316, 34. 1317, 1. ῥαδινὴν E. τοπρόσθεν L.
 ἔλανες H.

A. c. 568 χερσὶ conf. β 37. κ 389. c 103. — 581 ἀθερεῖται Aristo-
 nicus. — 583 ἔχων Eustathium ex coniectura dedisse puto, quum
 libri omnes ἔχε exhibeant. retinui ἔχε cum Heynio contra editores
 recentiores, qui Eustathii coniecturam receperunt. Heynius αὐτὰρ
 ἱμάσθλην — ἔλανες in medio interpositum esse censet, sed non opus
 est hac interpretatione, nam δεῦρο loco imperativi positum est ut
 P 685. Ψ 485. Θ 145. ι 517. λ 561.

- ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον
 585 ὄμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.
 τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 ἄνχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι
 ceῖο ἄναξ Μενέλαε, cὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
 οἷσθ' οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
 590 κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μήτις.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
 δώσω, τὴν ἀρόμην. εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
 μεῖζον ἐπαιτήσας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοὶ γε διοτρεφέες ἡματα πάντα
 595 ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
 ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου. τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἔερχη
 ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 600 ὥς ἄρα σοὶ Μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεῖζομαι αὐτὸς
 χωόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 605 δευτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν.
 οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ cὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας

V. L. 584 ἵππων δ' Vrat. A. — 585 μὴ μὲν: μηδὲν Pausanias, VII, 21, 8. τὸ ἄρμα δόλῳ L. ἄρμα δόλῳ D. δόλῳ omitt. C. — 586 αὐ L. Lips. — 587 ἄνχεο: ἐν ἄλλῳ ἴσχεο A. νεώτερος εἰμι L. — 589 οἷσθ' οἶου D. οἶα E 1317, 23. τελέθουσι ACDEGH. τελέθουσιν L. Syr. Flor. — 591 τῷ ACDHL. τῷ EG. — 592 ἀράμην H. — 593 ἀπαιτήσας ἢ μᾶλλον ἐπαιτήσας E, ἄφαρ καὶ τοι C. — 596 ῥὰ CGHL. — 598 ὥς εἴ τε ACH Rom.: ceteri ὥσεῖτε. περὶ AH. ἔερχη CE Schol. Apoll. Rhod. III, 1020. — 599 φρίσσουσιν L. φρίσσων Townl. Vrat. b. — 600 ὥς D 1. man.

coi DGL. coi A. μετὰ AD. — 602 μὲν coi L. ἐγὼ L. Lips. — 604 πάρος D. — 560 βέλτερον αὐτ' GLS Lips. Flor. γρ. ὕστερον A. ἀμυμονος Vrat. b. — 607 cὺ omitt. H. πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας libri.

A. c. 585 μὴ μὲν: μὴ τι Bekk. 2. propter digammum vocis ἐκὼν. Heynius μὴ cὺ suspicatur. miror nemini in mentem venisse μὴ με conicere, ut sit cῆγμα καθ' ὅλον καὶ μέρος. — 604 νεοίη Aristarchus: αἱ περὶ ἀντίμαχον νόημα γράφουσι Didymus. — 607 scripsi πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας quae videtur Aristarchea lectio fuisse, conf. Didym. ad l. 492.

cός τε πατήρ ἀγαθός καὶ ἀδελφεὸς εἶνεκ' ἐμεῖο·
 τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐ καὶ ἵππον
 610 δώσω ἐμὴν περ ἑοῦσαν, ἵνα γνῶσσι καὶ οἶδε,
 ὥς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
 ἵππον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δῶν χρυσοῖο τάλαντα
 615 τέτρατος, ὥς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·

τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο γέρον κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνήμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 620 ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται, οὐδὲ παλαίσεις,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὸν ἐσδύσεται, οὐδὲ πόδεσσι
 θεύσεται· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δὲ δέξατο χαίρων,
 625 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα φίλος, πόδες, οὐδέ τι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.

V. l. 608 ἐμοῖο E. — 609 τῷ ACDHL. τῷ EG. ἐπιπείθομαι Townl.
 Vrat. b. — 610 οἶδε A. οἶδε D. ceteri οἶδε. — 612 ῥα CGHL. — 613
 ὃ δ' D. ὅδ' CGHL. εἶλε C. — 614 δύο CDEGH. — 615 ἔλασε E Vrat. A.
 ὑπελείπετ' C. — 616 ἀχιλεύς C. — 617 ἀναγῶνα D. φέρον C. — 618 τῇ
 D. καὶ σοὶ E. — 619 ἔμμεναι D. οὐ γὰρ εἰ H. omisso ἔτ' αὐτόν. αὐ τὸν
 Townl. — 620 ὄψῃ AD: ceteri ὄψει. mallem ὄψεται. τοι omitt. C. δέ
 σοι Plutarchus Quaest. conviv. II, 5, 1, 6. δ' ἄεθλον omitt. H. — 621

αὐτως G Flor. αὐτως A. οὕτως H. μαχέσεται (sic) C. μεμαχέσεται E. —
 622 ἀκοντιστὴν H. ἐσδύσεται CS Cant. Barocc. Mor. Harl. Lips. Mosc. 2.
 Vrat. A. ἐσδύσεται EL. ἐνδύσεται AGH Plutarchus l. 1. ὑποδύσεται D. πό-
 δεσσι ACDEG. — 623 κατὰ DH. ἐπείγει ADE 1320, 29 et 51 H Rom.
 ἰκάνει CGL Barocc. Mor. Lips. Flor. ἔπεισιν S Cant. Harl. Mosc. 2.
 Vrat. A. γρ. καὶ ὁπάζει καὶ ἰκάνει et 2. man. καὶ ἔπεισιν A. — 624 ὥς
 A. ὅδ' CDGHL. δέ δέξατο S Cant. Mor. Townl. Vrat. b. vulgo δ' ἐδέξατο.
 conf. 565. 797. A 446. ο 130. — 625 πτερόεντ' ἀγόρευε Barocc. Mor. —
 626 κατὰ AH. — 627 φίλοι C Vrat. d. οὐδέ τι ACDGHLS Lips Harl.
 Ven. B. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. Flor. οὐδ' ἔτι Barocc. οὐδέ τε E Rom.
 — 628 ὤμων G. ἀπαῖσσονται L. ἀπαῖσσονται ἢ ἐπαῖσσονται E.

A. c. 622 ἀρίσταρχος ἐσδύσεται Didymus. — 623 ἐπείγει, ὁπάζει.
 ἰκάνει, ἔπεισιν, conf. Schol. Δ 321. Θ 103. — 627 φίλος Nicanor.

- εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 630 ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
 Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα.
 ἔνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὐτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὐτ' αὐτῶν Πυλίων οὐτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἦνοπος υἱόν,
 635 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἐόντα,
 δουρὶ δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἰοῖσιν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀτασσάμενοι περὶ νίκης,
 640 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λείπειτ' ἄεθλα.
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὥς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρή γήραϊ λυγρῷ
 645 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερίζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μευ αἰεὶ μέμνησαι ἐννέος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς, ἥς τέ μ' ἔοικε τιμηθεῖσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 650 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
 ὥς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
 ὥχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

V. L. 629 ὥς A. — 630 ὥς ἡμπότε κρείωντ' H. — 631 δὲ θέσαν HL Vrat. d. ceteri δ' ἔθεσαν. — 632 οὐ τίς μοι A: ceteri οὐτις μοι. ἄρ ACEGL. οὐ γὰρ ἐπειῶν DH. — 634 νίκησα Townl. οἶνοπος CL Barocc. Mor. Townl. Plutarchus Quaest. conv. II, 5, 1, 7. Φαίνοπος Rhet. Gr. III, 191, 8. — 635 πάλῃ Vrat. d. Rhet. Gr. III, 191, 9. πάλῃ H (sic). — 637 ὑπερέβαλον DGH Flor. — 639 βαλόντες Schol. E 856. Cram. An. Par. III, 119, 25. — 640 παρ' αὐτόφιν CL Lips. Mor. Barocc. Mosc. 2. — 641 οἱ δ' DL οἱδ' CH. ἄρ ADEGHL. — 642 omitt. Lips. ἡνιόχευεν C. 68δ' CGL. — 643 ὥς D 1. man. νῦν δ' Mosc. 2. αὐ C. — 646 ἀέθλοισιν C. — 648 ὥς μεθ D 2. man. H. μ' αἰεὶ S. — 649 ἦτε Et. Mg. 748, 43. ἀχαιοὺς G Flor. Apoll. Soph. 152, 35. — 650 θεός . . . δοίη E suo more. ἀντὶ C. ἀντίχαριν L. — 651 ὥς A. — 653 δ ACDGHL. ἄεθλον CHL Barocc. Mor. Harl. Mosc. 2. Vrat. d. Flor.

A. c. 635 ἀρίσταρχος σὺν τῷ ὦ πάλῃν Didymus. — 639 ἀτασσάμενοι: ἐν τισὶ διὰ τοῦ ὦ ἀτασσεμένῳ Didymus. — 640 οὕτως δὲ παρ' αὐτόφιν διὰ τοῦ φ ἀντὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς Didymus. — 648 μέμνησαι Aristarchus, conf. ad Φ 442.

- ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδης' ἐν ἀγῶνι
 655 ἔξετε' ἀδμήτην, ἥ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι.
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 κτῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν.
 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἄριστω,
 660 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶη καμμοινήν, γνῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίην δὲ νεέσθω.
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον.
 ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε
 665 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπήος Ἐπειός.
 ἄψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ φώνησέν τε.
 ἄσσαν ἴτω, ὅς τις δέπας οἷσεται ἀμφικύπελλον.
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμῇ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαί εἶναι ἄριστος.
 670 ἦ οὐχ ἄλλος ὅττι μάχης ἐπιδύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
 ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω.
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 675 οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.

V. L. 654 ἄγων omitt. C. κατέθηκεν ἀγῶνι D. κατέδυεν ἀγῶνι
 Vrat. d. — 655 ἔξετε' S. ἀδμήτην G Vrat. d. Flor. ἀλγίστη G. δα-
 μάσασθαι G Vrat. d. — 658 ΑΤΡΕΪΔΑΙ Syr. ἀτρεΐδῃ Vrat A. Flor.
 Rom. εὐκνήμιδες HL. ἀριστῆες παναχαιῶν D. — 659 κελεύομαι Barocc.
 ὡς περ A. ΠΕΡ' Syr. ἀρίστῳ G. — 660 κ' omitt. G. — 661 ΔΩΗΙ Syr.
 δῶη A. δῶη CDHL. δῶη E Cram. An. Par. I, 165, 18. — 662 κλισίην
 δὲ AG. ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ Syr. κλισίηθεν C. νεέσθω EGL Flor. Rom. φερέσθω
 ACDHS Syr. Cant. Townl. Vrat. b. d. ἐν ἄλλῳ νεέσθω A. — 664 ὡς
 A. ὡς οὐφάτ' G. ὀρνυτο Vrat. A. ANHP' Syr. — 666 ἄψατο libri cum
 Apoll. Soph. 85, 19. Cram. Ep. 310, 25. An. Ox. IV, 418, 31. An. Par.
 IV, 220, 6. Et. Mg. 23, 48. Et. Gud. 429, 16. Zonar. Lex. 58. ἡψατο
 Schol. Π 9. conf. B 171. K 377. O 127. ἡμιόνων Et. Mg. 23, 48. Cram.
 An. Ox. IV, 418, 31. Cram. Ep. 310, 25, ubi etiam ταλαεργῶν. — 667

ἄσσαν AD. — 668 οὐ AH. φημί τιν' D. ἀξέμεν' Townl. — 669 ΕΠΙΕΥΧΟ-
 ΜΑΙ Syr. ε. add. 2. man. εἶναι — 670 ἐπιδύομαι et ἦν omitt. H. —
 670 ἦ CDE. — 672 ὦδε G. ΓΑΡ' Syr. τὸ δὲ καί: καὶ μὴν Syr. Townl.
 Vrat. b. καὶ μιν D. γρ. καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται A. — 673 χροάς τε
 H. ῥήξει Plutarchus de Se ipsum citra inv. laud. 13. cun d' D. — 674
 ἀολλέες D. αὐθι omitt. C. — 675 οἳ καὶ μιν D. ὑπο A.

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβας δ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 680 ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
 τὸν μὲν Τυδείδης δουρὶ κλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 θαρσύνων ἔπесιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραυλοῖο.
 685 τῷ δὲ ζωαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἄντα δ' ἀνασχομένῳ χερσὶ στιβαρῆσιν ἄμ' ἄμφω
 σὺν ῥ' ἔπесον, σὺν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμιχθεν.
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἑπειός,
 690 κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπὴρπε φαίδιμα γυῖα.
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς βορέῳ ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐν φυκίοντι, μέλαν τέ ἐ κῦμα κάλυπεν,

V. l. 676 ὥς A. οἷδ' CDGL. — 677 ἀνίσταται Vrat. d. — 678 μηκιστέος ACL Townl. Vrat. b. μηκιστέως DGH Syr. Schol. λ 275. ταλαονίδαο H Flor. ταλαϊονίδαο D. — 679 θήβας δ' ACGHLS Syr. Harl. Lips. Mosc. 2. Ven. B. Vrat. b. d. A. Flor. θήβας DE Rom. Schol. Ψ 679. λ 275. — 680 ἐνθά κε D. ἐνθάδε H. — 681 δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. ἀμφ' επονεῖτο A Syr. — 682 ἔπесι D Lips. — 683 παρακάββαλεν DGH Syr. Cant. Mosc. 2. Vrat. A. Flor. — 684 θῆκεν Et. Mg. 414, 28. εὐδμήτους D Vrat. A. Flor. εὐδμήτους Barocc. Vrat. A. — 685 τῷ H. ζωαμένῳ G. μέσον CDEH Lips. — 686 ἀνασχομένῳ G. — 687 σὺν AD. — 688 ἔΡΡΕΔ' Syr. — 689 ἐπὶ CD. ὄρνυτο G. ΘΕΙΟC Syr. θεῖος ἢ διος E. — 690 παπτήναντα CD. παπτήναι G. ἄρ ADEGL. — 691 ἐστήκειν AL Syr. Barocc. Vrat. b. d. εἰστήκειν CGS et vulgo. εἰστήκει D. εἰστήκει H. ἐστήκει Vrat. A. εἰστήκει ἢ ἐστήκειν Eust. 1324, 2. τὸ δὲ ἐστήκειν δύναται μὲν καὶ δίχα τοῦ ὅ κοινῶς γράφεσθαι, ἢ δὲ ἀκρίβεια τῆς ἀντιγραφῆς μετὰ τοῦ ὅ γράφει Eust. 1324, 40. — 692 ὑπὸ AH. ἰχθὺς AC. — 693 θίν' DEL Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. θίν' A. ἐν ACDGL Syr. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. d. A. ἐπὶ E. ἐπὶ H. ἐνὶ S Cant. φοικιόντι D. φυκιόντα H. θινὶ ἐπὶ φοικιόντι Schol. Φ 126. μέλαν τέ ἐ DHL Townl. Mosc. 2. Vrat. b. Schol. Γ 197. Φ 126. μέλαν δὲ ἐ CEGLS Syr. Schol. Ε 83. γ 6. μέγα δὲ ἐ A Vrat. d. γρ. μέλαν τέ ἐ A. κύμα κάλυπεν GH Syr. Schol. Γ 197. Ε 83. κύμ' ἐκάλυπεν ACDELS ex corr. Cant. Mor. Mosc. 3. Vrat. d. A. Rom. Schol. Φ 126. γ 6.

A. c. 678 μηκιστήος? conf. A 489. Π 21. Τ 216. λ 478. Schol. V ad Π 21. — 679 οὕτως θήβας δὲ, εἰς θήβας Didymus. — 691 οὕτως ἔξω τοῦ ἰωνικόν Didymus. sufficit ἐστήκει in caesura semiternaria ut P 133. X 36. — 693 τὸ τέλειον ἐπὶ θινὶ Schol. V.

- ὥς πληγεῖς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάλθυμος ἔπειδ' ὅς
 695 χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοιαι πόδεσσιν,
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσι εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
- 700 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς·
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε,
 705 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δέ ἐ τεσσαράβοιον.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυθ' οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.
 ὥς ἔφατ', ὤρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
- 710 ζωαμένω δ' ἄρα τῷ γε βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβήτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὥς ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἦραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 715 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρὺς·
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
 αἵματι φοινικέσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ

V. l. 694 ἀνέπαλτο ἀτὰρ E 1324, 4 L. ἀνέπαλτ' ἀτὰρ D. ceteri ἀνέπαλτ' αὐτάρ. — 695 δὲ ἀφέσταν L. ἀφέσταν Lips. ἀμφέσταν CD. — 697 βάλλονθ' CD Vrat. A. Lips. ἐν ἄλλω βάλλονθ' A. — 698 καδδ' AC DGL Syr. Vrat. A. καδδαλλοφρονέοντα H. ἄλλοφρονέοντα A. μετὰ A. — 700 κατὰ CGL. — 701 δαναοῖσι et supraser. λαοῖσι A. παλαιμοσύνης libri. — 702 ἐμπυριβήτην AC. — 703 δυωδεκάβοιον AC. ἐνὶ A. ἐν σφίσιν Apoll. Soph. 147, 19. τῖον CDH. — 704 μέσον CDEG Flor. Rom. ἔθηκε ACDEH Syr. ἔθηκαν Harl. Mosc. 2. Vrat. d. — 705 τεσσαράβοιον A. — 707 ὄρνυθ' S. πειρήσεσθε CEL Rom. — 708 ὥς A. — 709 ἀν CDGHL. Ὀδυσσεὺς DGH Syr. Flor. Rom. ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς D. — 710. βήτην D. μέσον CDEH Lips. Flor. Rom. — 711 δ' omitt. Apoll. Soph. 5, 8. Schol. Ψ 635. στιβαρῆσι DE. — 712 ὥς δ' ὅτ' CDES Flor. Rom. et Heynii libri. ὥς ὅτ' AGHL Lips. ἀμείβοντας D. τοὺς τε omitt. D. τε omitt. L. τοὺς γε G Flor. κλητὸς G. — 715 κατὰ C. νότιος D. — 716 σμῶδιγγες G. ἀνὰ A. — 717 οἳ δὲ C.

A. c. 694 ἀνέπαλτο ἀτὰρ unica vera est lectio et a Bekkero recepta, conf. ad Δ 542. — 701 παλαιμοσύνης Aristarchus apud Eust. 1587, 40. conf. 1325, 1. — 712 ὥς ὅτ' Nicanor diserte.

- νίκης ἰέσθην τρίποδος περί ποιητοῖο.
οὐτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὐδεῖ τε πελάσσαι,
720 οὐτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἵς Ὀδυσῆος.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζον εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ μ' ἀνάνειρ, ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.
725 ὥς εἰπὼν ἀνάνειρε· δόλου δ' οὐ λήθεται Ὀδυσσεύς·
κόψ' ὅπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
καδ' δ' ἔβαλ' ἔξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῖντό τε θάμβησάν τε.
δεύτερος αὖτ' ἀνάνειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
730 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὐδέ τ' αἶρειν,
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.
καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκε·
735 μηκέτ' ἐρείδεςθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἵς ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύσων Ἀχαιοί.
ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,

V. L. 718 ἰέσθην DL. ἰέσθην A. περι ADHL. περι C. — 719 οὐθ' Ὀδυσσεὺς C. Ὀδυσσεὺς DEH Syr. ΟΥΔΕΙΔΕ Syr. πελάσαι D. — 721 εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ DE Syr. (omiss. acc.) Rom. εὐκνήμιδας ἀχαιοὺς ACGHLS Cant. Baroc. Mor. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. b. 1. man. A. Ven. B. Flor. Eust. 1326, 46. — 722 τότε L. προσέειπεν D. — 724 ἀνάνειρε G

Flor. ἐγὼ σε CD. τὰ δὲ αὖ G. — 725 ὥς A. — 726 κόμψ' ὅπιθεν H. ὅπιθε D. — 727 καδδ' ACDGH Syr. ἔπεσ' A Vrat. d. γρ. καδ' ἔβαλ' A. — 728 θαύμασάν τε Vrat. A. — 729 δεύτερος δ' E. — 730 ἀπο A. οὐδ' ἔτ' H. αἶρει G. — 731 κάμψεν D. γνάμψεν L. ἐπὶ D. κάππεσαν C Flor. — 732 πλησίον D. μίανθη L. — 733 αὐθῖς C. ἀναΐξαντε πάλαιον H Syr. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. ἀναΐξαντες πάλαιον G Flor. ceteri ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον. — 734 ἀχιλλεύς C. κατέρυκε ACEGHL Syr. — 735 μὴ κέ τ' ACD. ἐρείδεςθον C Ven. B. ἐρίδεςθον GS Cant. Flor. μὴ δὲ CD ex corr. HL. μήδε G. κακοῖσι ACDGH Syr. — 736 Δ' ΕΙCΑΝΕΛΟΝΤΕC Syr. — 737 ἀεθλεύσων DL Townl. Vrat. b. d. — 738 ὥς A. οἳ δ' L. οἷδ' CH. ἠδὲ πίθοντο H. ἠδε πίθοντο D. ceteri ἠδ' ἐπίθοντο.

A. c. 718 περί Herodianus: περί Ptolem. Ascalonita. — 721 ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀνίαν ἦγον καὶ ἐχρόνιζον. τοῦτο δὲ μὴ νοήσαντες μετέγραψαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ Aristonicus. — 724 ἦμ' (= ἦ ἐμ') Habron apud Apoll. de Synt. 126, 4. conf. de Pron. 51 A. — 731 ἐν: ἐν Leptines.

- καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
 740 Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα,
 ἀργύρεον κρητῆρα, τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν, ἐπεὶ Cιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
 Φοῖνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡροειδέα πόντον,
 745 στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Εὐνήος.
 καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ ἐτάριοιο,
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 750 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ,
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λαισθήϊ' ἔθηκεν.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυσθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 ὡς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 755 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱός,
 Ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
 στᾶν δὲ μεταστοιχί· σήμεναι δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς

V. l. 739 ἀπομορξάμενοι D Townl. Vrat. b. 1. man. A. λύσαντο Vrat. b. λύσσει Townl. χιτῶνα D. — 741 κρατῆρα EL Lips. — 742 ἐπαῖαν D. — 744 ἐπ': ἐς S Cant. — 746 omitt. Syr. add. 2. man. in marg. ἔδωκε ACDEGH. — 747 εὐνήος C. — 748 ἀχιλλεύς C. — 749 ἐλαφρότατός γε ποσὶ H. ποσὶ D Syr. — 750 μέγα D 1. man. πίονι L. ἐν ἄλλῳ καταπίονα A. — 751 λαισθήϊ' A. λαισθήϊ A in marg CDGHL. λαισθήϊ E Syr. λαισθήϊ Mosc. 2. ἔθηκε ACDEGH Syr. — 753 πειρήσεσθαι G. D ex corr. πειρήσεσθε. — 754 ὡς A. — 755 ἄν CDHL. Ὀδυσσεὺς C. Ὀδυσσεὺς H Syr. conf. 709. 719. — 756 δ ACDHL. ΓΑΡ Syr. — 757 μεταστοιχί A Townl. Syr. μεταστοιχεῖ CDEGLS. μεταστοιχεῖ H. ἀχιλλεύς C. — 758 ἀπαι L. — 759 ἔκφερ' ὀϊλῆος L Lips. ὀϊλιάδης E. ὀϊλιάδης D ex corr. man. rec. ὀϊλιάδης 1. man. ἐπὶ D. ὄρνυτο Vrat. b. Rhet. Gr. III, 106, 28.

A. c. 751 λαισθήϊ' i. e. λαισθήια dictum est ut πρῶτα, δεύτερα (275. 538), conf. 785 λαισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον. Schol. V ita restituendum esse puto λαισθήϊ': ἡ συνήθεια [προπαροξύνει ὡς τὸ] „λαισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον“ (785)· οὐ γὰρ κλίνει λαισθεὺς, ὡς τινες. — 753 πειρήσεσθον Zenodotus, conf. 707. — 757 obelus cum asterisco: ὀρθῶς 358. — 759 ἔκφερ': παρὰ Ζηνοδότῳ ἔκθορ' ὀϊλιάδης Didymus.

- 760 ἄτχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο
 στήθεός ἐστι κανῶν, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀτχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὄπισθεν
 ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
- 765 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' αὐτμένα διὸς Ὀδυσσεὺς
 αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὖχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
- 770 κλῦθι θεά, ἀγαθή μοι ἐπὶ ῥόθοις ἐλθέ ποδοῖν.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάβην γὰρ Ἀθήνη,
- 775 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
 οὐς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνην πόδας ὡκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πλητο στόμα τε ῥίνάς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ὥς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
- 780 στή δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραυλοιο,
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργεῖοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὥς Ὀδυσῆϊ παρίσταται ἡδ' ἐπαρήγει.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.

V. L. 760 τις H. τε omitt. DL. — 761 στήθεος ἐστὶ HL. χερσὶ ADEGH Syr. χειρὶ CLS Barocc. Rhet. Gr. III, 106, 30. τανύσσει C. τανύσει Barocc. — 762 παρεκ ACHL. παρέκμιτον D. — 763 ὥς A Syr. ὀδυσεὺς C. ὀδυσεὺς EH. — 764 ἀμφὶ χυθῆναι D ex corr. 2. man. — 765 καὶ δ' ACDGL Syr. καὶ δ' H. ἄρα ἐκ A et in marg. γρ. καὶ δ' αἰεὶ κεφαλῆς. ΚΕΦΑΛΗ Ambr. χέεν C. χέε D. — 766 αἰεὶ E. ἐπὶ DGL Syr. ΕΠΕΙ Ambr. δ' ἐν πάντες H. — 767 ἱεμένῳ C. ἱεμενοὶ D. ΙΕΜΕΝΟΙ Ambr. ἱεμενοὶ L Lips. Vrat. b. d. A. ἱεμένῳ ἢ ἱεμένων Eust. 1328, 40. ἐν ἄλλῳ ἱεμενοὶ A. δὲ omitt. D. — 769 ΑΘΗΝΑΙΗ Ambr. κατα AD. — 773 ἐπαῖξασθαι A Ambr. CD Syr. Vrat. b. d. A. ἐπαῖξασθαι EGH. — 774 βλάβαι D. βλάψε E. — 775 ῥα L. ἔχυτ' D. — 776 ἐπὶ AG. πέφνη C. E. ἀχιλλεύς C. — 777 ἐν A. ἔνθ' H. ἔνθ' G Cant. Mor. στόμα τε C. ῥίνες τε Syr. Harl. ῥινάς τε C. — 779 εἶλε C. — 780 ἀγραυλοιο G. — 781 ὄνθον ἢ ὄνθου Eust. — 782 ὦ πόποι ADH. ἦ μ' Schol. Ψ 405. το- πάρος DHL Syr. ΠΕΡ' Syr. — 783 ΜΗΤΗΡ' Syr. ὥς A. ὀδυσεὺς C. ὀδυ- σῆς G. — 784 ὥς A. οἷδ' CL. γέλασαν DE.

A. c. 772 obelus cum asterisco: ὀρθῶς E 122, conf. Schol. N 61.

785 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον
μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

εἰδόσιν ὕμ' ἐρέω πᾶσιν φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
790 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
ὠμογέροντα δὲ μὴν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
ποσσὶν ἐριδῆσθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

ὥς φάτο, κύδηνεν δὲ ποδῶκεα Πηλεΐωνα.
τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

795 Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.

ὥς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
800 τεύχεα Καρπῆδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα.

στῇ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἄριστω,
τεύχεα ἐσκαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε.

[ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.]

V. L. 785 Δ' ἈΡΑΟΙ Syr. δ' ἄρα οἱ Vrat. A. δὴ omitt. E. — 786 ἐναργείοισιν D. — 787 ὕμ' DH. πᾶσι CE. — 789 * ἐμεῦ: ἐμοί' H. ceteri ἐμεῖ', conf. ad Z 454. προγενέστερος ἐστὶν HL. — 790 πρότερος γενεῇ προτέρων δ' Schol. N 470. τ' omitt. D. — 791 δέ μιν φᾶς' CEH. δέ μιν φᾶς' A. φᾶς D. — 792 πᾶσιν ἐριδῆσθαι H. ἐριδῆσθαι ES edd. vet. ἐριδῆσθε G. ἐριδῆσθαι D. ἐριδείσθαι Vrat. d. ἀχαιοὺς Zonar. Lex. 1472. ἀχιλεῖ C. — 793 ὥς AD 1. man. κύδηνε EL Lips. κύδηνε C. — 794 ἀχιλλεὺς H. — 797 ὥς A. ὅδ' CGH. δέ, δέξατο L. δέ δέξατο Lips. Townl. Vrat. b. ceteri δ' ἐδέξατο. — 798 κατὰ AL. δολιχόσκιον A. — 799 κατὰ DL. κατ' G Flor. ἢδ' ἀσπίδα Mor. — 801 ἐναργείοισιν A. — 802 περὶ A. — 803 ἐλόντων D: ceteri ἐλόντε. Flor. ἐλόντε. — 804 omittunt D Vrat. A. A habet in margine adposito asterisco. ἀλλή-
λων A. ἀλλήλω Vrat. b.

A. c. 792 ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων γράφεται ἐριζῆσθαι Schol. V. — 804 συναπτόεν πάντα μέχρι τοῦ χαλκὸν ἐλόντες, οὐ λείποντος τοῦ μάχεσθαι ἢ τινος τοιοῦτου, καὶ γὰρ μόνον αὐτὸ κελεύειν εἰώθε τιθέσθαι καθ' ἑαυτὸ ὁ ποιητῆς (laud. φ 175. Ω 90). καὶ μετ' ὀλίγον ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον ὁππότερός κε φθῆσιν Nicanor, unde apparet Nicanorem versum 804. non legisse, quod etiam Bekkerus vidit. non recte de hoc loco iudicasse Friedlaenderum, qui putavit epitomatores omisisse, quod de versu 804. dixerit Nicanor, infinitivum pro imperativo esse accipiendum, etiam ex eo perspicitur, quod A et D versum omittunt.

- 805 ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεζάμενος χροά καλόν,
 ψαύσει δ' ἐνδίνων διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 καλὸν Θρηίκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων·
 810 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν.
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμῶνιος Αἴας,
 ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο, κρατερὸς Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 815 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰόντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἰσὶν
 νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανε· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
 820 Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ κάκεος μεγάλοιο
 αἶεν ἐπ' αὐχένι κύρε φαεινοῦ δουρὸς ἄκωκῇ.
 καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἱε' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωσ
 825 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐυτμήτῃ τελαμῶνι.

V. L. 805 κεν C. Vrat. A. Schol. Ψ 824. φθῆ Cram. Epim. 430, 21. — 806 ψαύσει A. ψαύει Et. Orion. 52, 16. ἐνδίνων A. δια D. — 807 τῷ μὲν C. — 808 ἀπηύρων G. ἀπηύρα D. — 810 παραθήσομεν AC DGH Townl. Vrat. b. A. Flor. παραθήσομαι ELS Lips. Rom. κλισίῃσι D. — 811 ὥς A. — 812 ἄν δ' ACDGHL. ἐν δ' S Cant. — 813 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. — 814 ἀμφοτέρω AG Mor. Rom. ἀμφοτέρων CDEHLS Vrat. A. Lips. Flor. — 815 δερκομένοι D Harl. Mosc. 2. Vrat. d. A. Townl. ἔχεν εἰσπορώντας Townl. ἐν ἄλλω δεινὸν δερκομένοι θάμβος δ' ἔχεν εἰσπορώντας A. — 816 ἦσαν ἢ ἴσαν E. ἰόντε H. — 817 ἐπάϊξαν H. — 818 ἔπειτα omitt. C. πάντοσε, ἴσιν A. πάντοσε ἴσιν DEGL. — 819 θώραξ L. — 820 ἄρ DEGHL. δάρ A. — 821 ὑπ' αὐχένι Vrat. A. ἐπ' αὐχένι κύρε Vrat. d. ἄκωκῇ D ex corr. EG Et. Mg. 548, 39. ἄκωκῇ ACD 1. man. L Lips. Townl. Ven. B. Vrat. d. A. ἄκωκῇ H Vrat. b. — 822 περιδείσαντες E 1331, 36; sed 1331, 25 περιδείσαντες cum ceteris. περιδδείσαντες D, grav. add. 2. man. — 823 ἱε' ἀνάγοντες D. — 824 δῶκε CD Vrat. A. Lips. Flor. — 825 κολεῷ D. εὐδμήτῃ edd. vett.

A. c. 806 ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῆς Δωλωνείας (K 298) μετακίετα Aristonicus, vide ad K 298. Ἀριστοφάνης δὲ οὕτω γράφει (μεταγράφει οὕτως E) „ὁππότερός κε πρόσθεν (πρώτος E) ἐπιγράφας χροά καλὸν φθῆν ἐπευζάμενος διά τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός (Schol. V ἀνδρῶν) Schol. V Eust. 1331, 5. — 810 ἀθετεῖται Aristonicus. — 816 conf. E 630. Z 121. — 824, 825 ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος Schol. V. προηθετοῦντο δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει Didymus.

- αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν κόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα θένος Ἡετίωνος·
 ἄλλ' ἢ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοις κτεάτεσσι.
 830 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυθ' οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 835 ποιμὴν οὐδ' ἀροτὴρ εἷς ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
 ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἑπειός.
 ἔξεϊς δ' ἴσταντο, κόλον δ' ἔλε δῖος Ἑπειός,
 840 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
 δεῦτερος αὖτ' ἀφῆκε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης·
 τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χειρὸς ἅπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἄλλ' ὅτε δὴ κόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 845 ὄσζον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ·
 ἦ δέ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοὺς ἀγελαιάς·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
 850 αὐτὰρ δ' τοξευτῇσι τίθει ἰόντα σιδήρον,

V. l. 826 θῆκε CD Vrat. A. αὐτοχόωνον A. — 827 τὸν πρὶν E Townl. ὃν περὶ μὲν H. — 828 πέφνε L Mor. ἀχιλεύς C. — 829 δ' ἄγετ' S Harl. κτεάτεσσι ACDEGH. — 831 πειρήσαισθε D. — 835 παρέξας H. — 836 ὡς A. — 837 ἂν CDH. καρτερὸν E 1332, 29; sed 1332, 38 κρατερὸν. — 838 ἂν CDH. — 841 δεῦτερον Vrat. d. A. ἀφῆκε Vrat. b. — 842 δ' αὐ E. ἔριψε A Lips. — 843 ἀπὸ DEGHL. πάντα GL. Lips. Flor. δὴ
 πάντα ἢ πάντων E. — 844 ὅτε μὲν A. ὅτε μὲν Vrat. b. ἔλλαβε pro εἶλε L. — 845 ὄσζον τις ἔρριψε A. ἔριψε Lips. versum omitt. Vrat. d. — 846 ἦ δέ τ' ἑλισσομένη HL. ἦ δέ ἑλισσομένη C. ἠδὲ τελισσομένη D. ἦ δέ θ' ἑλισσομένη A. δια D. — 847 τοῖδε βόησαν H: ceteri toti δ' ἐβόησαν. — 848 πολυπότοιο C. πολυποίτοιο S Cant. Vrat. d. — 849 ἐπὶ ACHL. ἐπὶ DG. — 850 δ ACDGHL. ἰόντα σιδήρον G.

A. c. 843 ἀθετεῖται. μετενήνκεται ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας (θ 192) Aristonicus.

- καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνῳ δῆσεν ποδός, ἥς ἄρ' ἀνώγει
 855 τοξεύειν. ὃς μὲν κε βάλη τρήρωνα πέλειαν,
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἶκον δὲ φερέσθω·
 ὃς δέ κε μηρίνῳ τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 ἥσων γὰρ δὴ κείνος, ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
 ὥς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
 860 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὼν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπέιλησεν ἀνακτι
 ἀρνῶν πρωτοτόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 865 ὄρνιθος μὲν ἄμαρτε· μέγριε γάρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων·
 αὐτὰρ δὲ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 ἦ μὲν ἔπειτ' ἦξε πρὸς οὐρανόν, ἦ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδῃσαν Ἀχαιοί.
 870 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.

V. L. 851 καδδ' ACDGH. καδδεται L. πελέκεις G. πέλεκας H. πελέκας et ἡμιπέλεκας Vrat. A. — 852 δὲ εἰσῆκεν L Lips. δ' ἔστησε E Vrat. A. κυανοπρώροιο A. — 853 ἐπὶ A. ὑπὸ D. ψαμάθης S. ψαμάθης Cant. ceteri ψαμάθοις eum Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. d. A. ἐκ A. — 854 δῆσε EL Vrat. A. ἥς: ἦν CD Harl. ἄρ CDG. ὥς ἄρ' Vrat. d. ὥς γάρ L. ἐν ἄλλῃ ἥς γάρ ἀνώγει A. hunc et sequentem in textu man. rec. scriptos habet H. — 855 κε λάβη C. — 856 οἶκον δὲ AH. οἶκονδε CD. οἶκόν δε (?) Barocc. Mor. Vrat. b. d. ΚΛΙΣΙΗΝΔΕ Syr. κλισίηνδε EGL et ceteri Heynii libri. κλισίηνδε S. φέρεσθαι D. φερέσθαι ἢ φερέσθω E. ἐν ἄλλῃ κλισίην δὲ φερέσθω A. — 857 τύχοι D. ἀμαρτῶν H. — 858 δὴ omitt. C. ὅδ' CDGHL. ἡμιπέλεκας DH Vrat. A. — 859 ὥς A. — 860 ἄν CDGHL. — 861 πάλλον D. βάλλον (cod. βάλλων) Apoll. Soph. 100, 1. conf. Γ 316. κ 206. — 864 omitt. D Syr. Townl. „est translatus ex II. Δ 102. et habet manifesta vestigia imitationis“ Heyne. κλειτὴν: ἱερὴν S. — 865 μέγριε C. μέγριε D. οἱ τότε D Vrat. A Schol. Ξ 171. Barocc. — 866 δ AC 2. man. DGH. βάλλε C 2. man. παρ A. παρ πόδας D. versum omitt. C 1. man. — 867 ἀπο CD. — 868 ἦ μὲν C. ἦ δὲ C. — 869 ΠΡΟΤΙ Syr. αὐτὰρ GL Lips. Flor. — 871 αὐτὰρ L Lips. ἔχε DE Vrat. A.

A. c. 854 γράφεται καὶ ὥς γάρ. κατ' ἐνια δὲ δῆσεν πόδα Didymus. — 858 δ δ', non ὅδ' Herodianus. — 870, 871 Massiliensis σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπεθήκατ' οἰστὸν τόξῳ· ἐν γάρ χερσὶν ἔχεν (πᾶσιν ἔχε

- αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 875 τῇ ῥ' ὃ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην,
 ἀντικρὺ δὲ διήλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἵστῳ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίαςσεν.
 880 ὥκυς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῇλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 885 καδὲ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἡμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
 ἄν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἄν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 890 Ἀτρεΐδῃ· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων
 ἡδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας

V. l. 874 ὕψει C. ΥΠΟ Syr. ὑπο H. ὑπαί ACELS Mor. Barocc. Townl. Cram. Ep. 418, 24. ὑπαί DG. ἴδε Lips. ἴδετο S Syr. Cant. Mor. Vrat. d. A. Flor. — 875 τὴν ῥ' DGH Flor. τῇρ' ACELS Syr. Cant. Mor. Harl. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. A. Rom. ὑπο AH. πτερύγος E. ΛΑΒΕ pro βάλε Syr. μέσσης C Harl. Mosc. 2. μέσση D. μέσσαν H. μέσσαν Barocc. Mor. μέσσης ἢ μέσση E 1333, 59. μέσης 1334, 26. — 876 ΑΨ Syr. — 877 πρόσθε D. ΑΥΤΑΡ Syr. ἡ omitt. C. — 878 κυανοπρώροιο A. — 879 ἀπεκρέμασε C. ἐπεκρέμασεν L Lips. ὑπεκρέμασε E 1333, 60; sed 1334, 29 ἀπεκρέμασεν. λίαςσεν D: ceteri λίαςθεν. — 880 ἔπτατο Townl. τῇλε: ἴδε Vrat. d. — 881 κάππεσεν D — 882 ἄν CDGHL. ἄειρε ACGHL Syr. αἵρας D. — 883 ἡμιπέλεκας D. ἡμιπέλεκα G. φέρε CD. — 884 κατα L. δολιχόσκιον A. — 885 καδδὲ ACDGHL. ΚΑΔΔΕ Syr. — 886 ἡμῶν' ἄνδρ' ἀνέσταν D. — 887 ἄν CDG. ἄρ' omitt. D. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 888 ἄν CDG. — 889 ἀχιλεύς C. — 890 ὅσσον G. προβέβηκας ἀχαιῶν D. — 891 ὅσον D Rom. ἡμασιν D.

A. c. Schol. A. χείρεσσιν ἔχεν Schol. V) πάλαι, ὡς ἴθυνεν. Antimachus σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείλετο τόξον χερσίν (ἐξείρυσε Τεύκρου τόξον· χερσὶ δ' οἰκτὸν E Schol. V) Schol. AV. Eust. 1334, 6. — 879 ἀρίσταρχος λίαςσεν Didymus. οὕτως Ἀρίσταρχος διὰ τῶν δύο ζ. ἡ δὲ Maccaλιωτικὴ λιάσθη Schol. A. — 886 ἡμονες Herodianus cum Aristarcho: alii ῥήμονες.

ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἦρωι πόρωμεν,
 εἰ κύ γε σὺ θυμῷ ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.
 895 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωε
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 5 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦϋ,
 ἦδ' ὅποσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα,
 ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 10 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνὴς· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἄλός. οὐδὲ μιν ἦως

V. L. 893 πόρωμεν ἦρω D. — 894 ἐθέλοισ AGHL. ἐθέλεις CDES
 Syr. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. Rom. conf. P 489. ἐθέλη Lips.
 ἔγωγε libri. — 895 ὡς A. — 897 περικαλλὲς H.

V. L. 1 Λῦτο libri mei, Et. Mg. 15. 50. 572. 10. Zonar. Lex. 18.
 Suidas II, 1, 650, 14. Cram. An. Par. IV, 87, 8. Eust. 108, 4. Λῦτο S
 Apoll. Soph. 6, 6. Schol. C 376. — 3 ὕπνου τὲ C. γλυκεροῖο E. ἀχιλλεὺς
 C. — 4 οὐδέ κεν L. οὐδέ μὲν Lips. — 5 πανδαμάτωρ A. ἔστρεφ' S. —
 6 ἀνδροτῆτα ACDEGL Syr. Townl. Lips. Mor. Mosc. 2. Vrat. b. A.
 Eust. 353, 37. 641, 39. Rom. Bachm. Anecd. II, 124, 25. Draco de Metr.
 137, 23. ἀδροτῆτα H, conf. ad Π 857. X 363. τε: γε Barocc. — 7 το-
 λύπευε Harl. Mosc. 2. τολύπευσεν ἐν C. τολύπευσεν αὐτῷ D. συναυτῷ
 A. ἄλγεα ACDEGHL Syr. ἄλγη Dindorfius. — 8 ἀνδρῶν τὲ A. πολέ-
 μους CD Lips. ἀλγεινά S Harl. πείρων: περνῶν Lips. — 9 κατα ACDH.
 εἶβε L Lips. εἶβει Apoll. Soph. 63, 21 (?). — 10 ἐπὶ AH. πλευρὰς HS.
 — 11 δὲ omitt. D. Δὴ Syr. δ' αὖ Vrat. d. τότε DES. — 12 δινεύεσκ'
 S. δυνεύεσκ' Eust. 654, 55. πλωῖζοντ' ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἄλός ἀπρυγέτοιο
 Plato Rep. III, 388 A.

A. c. 6—9 ἀθετοῦνται Aristonicus. προηθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ
 Ἀριστοφάνει Didymus. — 7 αἱ δημῳδαί καὶ πάθεν ἔργα Schol. V. —
 8 πείρων Aristarchus: πειρῶν Pamphilus. — 12 φιλωὺς τὸ ἀλύων Hero-
 dianus.

- φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἡϊόνας τε,
 ἄλλ' ὃ γ' ἐπεὶ Ζεῦσειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 15 Ἐκτορα δ' ἔλκεσθαι δηκάσκετο δίφρου ὄπισθε.
 τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο, τὸν δέ τ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπηγνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ φῶτ' ἐλεαίρων,
 20 καὶ τεθνηότα περ' περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἔλκυσάζων.
 ὣς δ' ἔλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον ἀργεῖφόντην.
 25 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κούρῃ,
 ἄλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,

V. l. 13 ὑπεῖρ AD. τ' omitt. Bekk. An. 928, 14 et 33. — 14 ἀλλά τ' ἐπιζεύσειεν D. ὅτ' ἐπιζεύσειεν Vrat. ΕΠΙΖΕΥΞΕΙΕΝ Syr. — 15 ὄπισθε H: ceteri ὄπισθεν. — 16 περὶ A. — 17 αὐτίς C. αὐτίς δ' D. ἐνὶ AH. ἐν G Flor. Rom. τὸν δέ δ' S. ΤΟΝΔΕΤ Syr. ceteri τόνδε δ' cum Schol. E 256. — 18 ἐν A. κόνι AEC post rasur. sed suprascr. ei man. rec. Rom. κόνι' G Flor. κόνει HS. κονίη D. κονίη τανύσας L Lips. πρηγνέα L. — 19 ἀεικείην Schol. Π 545. Apoll. Soph. 10, 7. conf. ad υ 308. Eust.

1893, 24. χρωτὶ Apoll. Soph. 10, 7. — 20 τεθνηότα A. τεθνηότα EG HL Syr. τεθνηοτά C. τεθνηοτά D. τεθνηότα S Cant. Vrat. d. A. Mosc. 2. περὶ D. κάλυπτε ACDEGH. ΚΑΛΥΠΤΕΝ Syr. καλύπτει S Cant. καλύπτων L Lips. κάλυψε Schol. Θ 43. ἐν ἄλλῃ κάλυψε A. — 22 ὥς ὁ μὲν A. ἀείκιζε CDE Vrat. A. Lips. — 23—30 obelos habent praefixos in C. — 24 ἰέναι ὀτρύνεσκον D. ὀτρύνεσκον libri mei cum Harl. Mosc. 2. Lips. Vrat. d. A. ὠτρύνεσκον ES Flor. Rom. cum aliis. — 25 ἐήνδα-

νεν AGHL Flor. ἐφῆνδανεν D. — 26 ποσειδάωνι DE Lips. ποσειδάων' A. — 28 εἶνεκ' DG Lips. Flor. ἐν ἄλλῃ ἔνεκ' ἀρχῆς A, ita est in Vrat. A.

A. c. 17 τόνδε δ' Herodianus, qui confert E 238. ο 546. τόνδε δ' hoc loco ferri non posse nemo non videt; itaque scripsi cum Bekkero τὸν δέ τ' ut δ 387 τὸν δέ τ' ἐμὸν φασιν πατέρ' ἐμμεναι. ο 546 τὸν δέ τ' ἐγὼ κοιμῶ. N 733 τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρωποι, conf. H. T. 362 sqq. — 20, 21 ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Eust. 1337, 37. οὕτως αἰγίδα χρυσεῖν αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 23 ἀπὸ τούτου ὁκτῶ (—30) ἀθετοῦσι, καὶ τοὺς μὲν ἔξ οὐκ ἀλόγως, ὁ δὲ πρῶτος ἐμοὶ δοκεῖ δεόντως κεκρῆσθαι, ὥστε τὴν συναφὴν εἶναι „τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες· ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο“ Schol. BCMV. — 24—30 οἱ ἐπὶ δέοντως ἀθετοῦνται, ὥς Ἀρίσταρχος Schol. BMV. — 25—30 ἀθετοῦνται στίχοι ἔξ Aristonicus, conf. Eust. 1337, 19. Tzetzes Alleg. 36. — 28 ἔνεκ' ἄτης: οὕτως Ἀρίσταρχος Schol. V. conf. ad Γ 100. Eust. 423, 19.

ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 30 τὴν δ' ἦνις, ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινὴν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 χέτλιοί ἐστε θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὕμιν
 ἔκτωρ μῆρι' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 35 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἐόντα καῶσαι
 ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσι τε, τοί κέ μιν ᾧκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῇ θεοὶ βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 40 ᾧ οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια οἶδεν,
 ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἴζας εἶς ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃην·
 ὡς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 45 γίγνεται, ἦ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἡδ' ὀνίνησι.
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 ἢ ἐκασίγητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷόν·
 ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε·

V. l. 29 ὅτε οἱ C. μέσσαυλον DEH. — 30 ἦνις' CD. ἦνεcc' Mosc.
 2. γρ. ἣ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνεν A, conf. Eust. 1337, 35. — 31
 δυωδεκάτη C. — 32 ἄρ ACDGL. — 33 χέτλιοι ἐστε DGH. οὐδέποθ'
 A Vrat. d. ὕμιν A. ὕμιν H Cant. Harl. Tzetz. Alleg. 40. ὕμιν S. ἦρ.
 οὐ νύ ποθ' ὕμιν A. — 35 τῷ νῦν GL (τῷ) Vrat. d. Mosc. 2. — 36
 μητρὶ L. — 37 πατρὶ S Vrat. d. λαοῖσι τέ H. — 38 πυρὴ κῆεν D. κῆ-
 καιεν Lips. ἐπὶ ADGHL. κτερίσαιεν DS Flor. κτερίσαιεν ACGHL Lips.

Townl. Mor. Vrat. d. A. Rom. — 39 ἀχιλλῇ DH. βούλεσθ' ὡς παρήγειν
 H. — 40 οὔτε φρένες L Lips. Vrat. A. — 41 γναμπτόν CL. γναπτόν
 Lips. ἐνὶ A. δ' omitt. S. εἶδεν Lips. — 44 ἀχιλλεὺς D. μὲν ἀπώσεν
 D. αἰδῶ L. αἰδῶ Lips. — 45 γίγνεται AL Lips. γίνεται CDEGH.
 ἄνδρα C. ὀνίνησι ADGH. — 46 μὲν πού τις ACDH Cant. Lips. Mor.
 Harl. Vrat. A. Flor. Rom. γάρ πού τις G Vrat. d. γάρ πού μὲν τις
 Vrat. b. Mosc. 2. ὀλέσαι D Flor. — 47 ἦ καὶ κασίγητον E. — 48 ἦτοι
 libri. ὀδυρόμενος E. γράφεται καὶ ὀδυρόμενος A. μεθέηκε ACDEGH.

A. c. 29, 30 ἠθέτηνται, conf. Pseudoplat. 102, 37. — 30 ἀθετεῖ
 Ἀρίσταρχος Schol. A. Eust. 1337, 32. παρ' Ἀριστοφάνει καὶ τισι τῶν
 πολιτικῶν, ἣ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε Didymus. — 33 ὕμιν He-
 rodianus ἐγκλιτικῶς. — 38 οὕτω διὰ τοῦ α ἢ παραλήγουσα κτερίσαιεν
 Didymus. — 42 ὁ ἐπεὶ σύνδεσμος περισσεύει. μή ποτε διὰ τοῦ ἦ ἐγέ-
 γραπτο εἴη Nicanor. — 45 ἀθετεῖται, ὅτι ἐκ τῶν Ἡσιόδου (Op. 316)
 μετενήνεκται Aristonicus. ἡδ' Herodianus: alii ἦ δ'.

- τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 50 αὐτὰρ ὃ γ' Ἑκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάριοιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἶ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον.
 μὴ ἀγαθῷ περ ἔδντι νεμεσσηθέωμέν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
 55 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
 εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδὸν ἔπος ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὀμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἑκτορι θήσετε τιμὴν.
 Ἑκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήκατο μαζόν·
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 60 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,
 Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι.
 πάντες δ' ἀντιάσθε θεοὶ γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἰὲν ἄπιστε.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 65 Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν·
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἑκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἱ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
 ὥς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἷςης,
 70 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

V. L. 49 ἀνθρώποισι DH. — 50 ἐπὶ φίλον H. — 51 φίλοιο omitt.
 C. — 52 οὐ μὲν οὐ S. μὲν οἶ L. οὐδ' ἔτ' L. — 53 νεμεσσηθέωμέν libri.
 οἱ καὶ ἡμεῖς A. — 54 δὴ omitt. CD. βαῖαν H. μενιάινων H. — 55 χο-
 λωσάμενος H. — 57 ἀχιλλῆϊ τε καὶ D. — 58 μὲν γὰρ D. γὰρ Athenaeus
 IX, 396. μαστὸν Et. Mg. 24, 45. — 59 ἀχιλλεύς, ἐστὶ C. ἐστὶ E. θεοῖς
 γόνος Lips. — 60 θρέψα τε ACDL. θρέψα τε G. ἀτίταλα Harl. Mose. 2.
 — 61 πηλεῖ ACDEHLS. περὶ D. ἀθανάτοισι ACDEGHL. — 62 ἀντιάσθε
 Vrat. b. γάμου θεοὶ Schol. Pind. Pyth. III, 165. τοῖσι ACEGHL. — 63
 δαίνυ' Mor. conf. δαίνυσαι φ 290. ἵστασο A 314. P 179. ἔσσυο Π 585.
 ι 447. μάρναο O 475. Π 497. ἐμάρναο χ 228. — 64 τήνδε H. νεφεληγε-
 ρέτα A. — 65 μὴ δὲ H. μὴ δὴ πάντα Cram. An. Par. III, 149, 21. —
 67 εἰς D. — 68 ὥς H. ἔμοιγε L. — 69 μοι ποτὲ GHL. βωμὸς ποτε
 δεύετο D. εἷςης CL Lips. — 70 κνίσης CDGHL. γέρας ἡμῖν Vrat. d.

A. c. 53 ἀθετεῖται Schol. BC. ἀρίσταρχος νεμεσσηθέωμεν διὰ τοῦ
 θε Didymus. — 59 ἀντὶ τοῦ γόνος τινὲς γράφουσι παῖς Schol. V. —
 64 τινὲς τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας Schol. V, conf. 138.

ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἔακομεν, οὐδέ πη ἔστι
 λάθρη Ἀχιλλῆος, θρασύν Ἑκτορα· ἢ γάρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμάρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσπον ἑμῖο,
 75 ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἑκτορα λύσῃ.
 ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Κάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέεσσι
 ἔνθορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχῃς δὲ λίμνῃ.
 80 ἢ δὲ μολυβδαῖνῃ ἰκέλῃ ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
 ἢ τε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὖρε δ' ἐνὶ σπηὶ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσση
 85 κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀτχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 ὄρσο Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.

V. l. 71 ἦτοι μὲν κλέψαι Vrat. d. πη A: ceteri πη. ἔστι A. ἔστι
 CDEGH. ἔστιν L. — 72 λάθρη E. ἀχιλλῆος C. ἢ γάρ D. — 73 παρμέμβλω-
 κεν L Lips. νύκτωρ Vrat. d. νύκτας τε A. νύκτας τε C. ἡμάρ DH. —
 74 ἢ τις Cant. καλέσειεν H. ἄσπον A. ἄσπον D. ἑμῖο Vrat. d. — 75
 ὄφρα τι A. ὄφρα τῇ S. ἀχιλλεὺς C. — 76 δῶρων H. ἀπο D. — 77 ὥς A.
 — 78 μεσσηγὺς D. μεσσηγῆς H. μεσσηγὺ κάμου τε Schol. Z 133. κά-

οῖο
 μούτε A. κάμοιο καὶ Vrat. d. τε κάμοιο καὶ Strabo VIII, 339. X, 457. —
 79 ἐπεστενάχῃς AS Cant. Harl. Townl. Vrat. d. ἐπεστενάχῃς H. ἐπε-
 στενάχῃς D. ἐπεστονάχῃς G edd. vet. ἐπεστενάχῃς ἢ ἐπεστονάχῃς
 Eust. 1340, 22. ἐπεστονάχῃς CL Lips. Barocc. conf. C 124. — 80 ἰκέλῃ
 DGH L Apoll. Soph. 113, 19. ἐς βυθὸν DHL Vrat. d. A. βηθὸν S. βυσσὸν
 ἵκανε Plato Ion. 538 D. — 81 ἐμμεμαυῖα D Plato l. 1. ἐμβεβαυῖας G.
 ἐν ἄλλῳ ἐμμεμαυῖα A. — 82 ἐπιχθούσι D. ἰχθύσι C. ὠμηστῆσι μετ' ἰχθύσι
 πῆμα Plato l. 1. — 83 ἐνὶ A. εὖρεν δ' ἐν C. ἐν Bekk. An. 1227. τέτιν
 G. ἀμφὶ ACD. δ' ἄρ AC. δ' ἄρ Vrat. d. γρ. ἀμφὶ δέ τ' A. — 84 εἶαθ'
 D Schol. O 10. ἦδ' CDGHL. ἐνὶ A. ἐν E. μέσση GHL Lips. Barocc.
 Flor. μέσση' E. — 85 ἔμελλε ACE. — 86 φθίσεσθ' G. φείσεσθ' H 1.
 man. φθίσεσθαι S Cant. ἐνὶ LS Cant. Lips. — 88 ὄρσο S Cant. θέτις Mor.

A. c. 71 κλέψαι μὲν ἀμύχανον Antimachus. — 71—73 ἀθετοῦν-
 ται τρεῖς Aristoniceus. — 72 θρασύν Ἑκτορα: ἀμείνον γράφειν νέκυν
 Ἑκτορος Schol. V, conf. Ariston. ad 108. ἢ Herodianus: ἢ alii. γρά-
 φεται δὲ κατ' ἓνα εὐ γάρ οἱ αἰεὶ ἀντὶ τοῦ ἢ γάρ οἱ αἰεὶ Didymus. —
 80 βυσσὸν Herodianus ὀεῦτόνως. — 82 κῆρα: ἔναι τῶν κατὰ πόλεις
 πῆμα φέρουσα. ἀτοπον γάρ ἐπ' ἰχθύων κῆρα λέγειν Didymus. ὠμη-
 στῆσιν Aristarchus: ὠμηστῆσιν Tyrannio, conf. A 454. X 67. — 84 εἶαθ'
 Aristophanes: Aristarchus εἶαθ' conf. Schol. O 10. — 85 ἐν τῇ κατὰ
 ριανὸν ὅς τάχ' ἔμελλε Didymus. — 86 ἀθετεῖται Aristoniceus.

- τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 90 τίπτέ με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
 εἰμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσsetαι, ὅττι κεν εἴπῃ.
 ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμ' ἔλε διὰ θεῶν
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 95 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 ἦγεϊτ'· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβάσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες.
 100 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
 Ἥρῃ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
 καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ἦλυθες Οὐλύμπον δὲ θεὰ Θέτι κηδομένη περ,
 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω τοῦ ῥ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα.
 ἐννήμαρ δὴ νείκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἑκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῇι πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἐύσκοπον ἀργεῖφόντην·
 110 αὐτὰρ ἐγὼ τότε κῦδος Ἀχιλλῇι προτιάπτω,
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῖν μετόπισθε φυλάσσων.

V. l. 90 τίπτέ με AC Cram. An. Par. III, 161, 2. μ' ἐκείνος Suidas I, 2, 131, 21. — 92 ἔπως οὐσsetαι G. ὅττι κεν A. εἴποι G. — 93 ὥς A. κάλυμ' D. — 94 ἔθος pro ἔσθος H. — 96 ἀμφὶ D. ἄρά σφι A. δέ σφι E. λιάζετο D. — 97 εἰς ἀναβάσαι AL. εἰσαναβάσαι CEGHS conf. C 68. ἀνηχθήτην L Lips. ἠιχθήτην Aristonicus ad 104. — 98 εὖρεν Vrat. A. περὶ D. — 100 ἦδ' CHL, παρ D. — 101 χερὶ D. χερσὶ Lips. τίθει L. θῆκε ACEGH. — 102 εὐφρην' CG. ὤρεξ' ἐπιούσα L Lips. — 104 οὐλύμπον δὲ AD. — 105 μετὰ AD. — 106 ὥς ADG: ceteri ὥς. τοῦ γ' D. κάλεσα G. — 108 ἀμφὶ D. νέκυι ACDEGH. ἀχιλλῇ CD. — 109 ὀτρύνεσκον C Lips. Townl. Vrat. b. d. Mosc. 2. ὠτρύνεσκον ELS Schol. A 132. conf. 24. — 110 ἀχιλλῇ C Flor. προτιάπτω A. προιάπτω Mor. Vrat. A. Mosc. 2. Cram. Ep. 369, 12. γράφεται κατὰ τινὰ τῶν ἀντιγράφων προιάπτω Eust. 1341, 42. — 111 μετ' ὅπισθε A.

A. c. 94 ἔσθος Herodianus ψιλῶς. — 96 ἄρά σφι, conf. Ξ 134. θ 480. κ 415. τ 464. υ 348. H. T. 413. — 97 ἀρίσταρχος ἐξαναβάσαι καὶ αἱ πλείους Didymus. — 109 ἡ Μασσαλιωτικὴ ὀτρύνουσιν. οὕτως καὶ ἡ Χία Didymus. — 110 προτιάπτω Apollodorus, Aretades, Neoteles, Dionysius Thrax: προιάπτω Zenodotus et Aristarchus. ἐν τῷ Ἀχιλλῇ προιάπτω ἀμφίβολος ἡ γραφή, εἰ προιάπτω εἴτε προτιάπτω Cram. Ep. 369, 12.

- αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ καὶ υἱεὶ cῷ ἐπίτειλον.
 κκύζεσθαι οἱ εἰπὲ θεοῦς, ἐμέ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένην
 115 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυεν,
 αἷ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
 120 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃς θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα.
 ἴξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱόος· ἔνθ' ἄρα τὸν γε
 εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 ἐςσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 125 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευστο.
 ἦ δὲ μάλ' ἄρ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον ἐμόν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
 130 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃ
 μίσεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄρ' παρέρστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 ἀλλ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 κκύζεσθαι κοί φησι θεοῦς, ἐέ δ' ἔξοχα πάντων
 135 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένην

V. L. 113 εἶπε D. — 114 μαινομένην DH Vrat. A. μαρναμένην Lips. — 115 ἀπέλυε H. — 116 αἷ κέν πως G. ἀπο θ' D. ἀπο δ' L. — 117 ἐγὼ omitt. D. — 119 ἀχιλλῇ CD. ἰείνη H. — 120 ὣς A. — 121 omitt. Vrat. b. — 122 ἐν δ' CLS editores usque ad Wolfium. γρ. ἐν δ' ἄρα τόνγε A. εὖρε δεινά H. ἀδινὰ A. ἄμφ' αὐτῷ L Lips. — 124 ἐπαίνοντο H. ἐτύνοντο H. τε πένοντο Athenaeus I, 11. ἐντύνοντο Schol. Θ 53. — 125 ἰέρατο L. ἱεράτο Lips. — 126 ἦ δὲ C. ἦδ' ἐμᾶλλ' H (sic). — 127 ὀνόμαζε ACGHL. — 129 ἔδαιε A. αἶδαι C 1. man. οὔτε τι CEH. οὔτε τι D Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. Rom. οὐδέ τι AGLS Lips. Flor. CEITOU Pap. 1. man. — 130 οὐδ' D. καλὸν δὲ Vrat. A. δὲ omitt. L Lips. — 131 βαίη CL. — 132 παρέρστηκε CEG Lips. Vrat. A. Flor. — 133 ἄγγελος εἰμι L. — 134 κκύζεσθαι κοί φησι ACDEGHL. ἐέ L. — 135 μαινομένην D.

A. c. 125 τοῖσιν δ' οἷς Ptolemaeus Ascalonita? conf. Herod. ad Γ 198. Cram. Ep. 321, 15. οὕτως ἀρίσταρχος ἐνικῶς ἐν κλισίῃ Didymus. — 130—132 ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς Aristonicus. — 134 ἐέ Callistratus et Aristarchus δασέως.

Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυας.

ἀλλ' ἄγε δὴ λύσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

τῇδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,

140 εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.

ὥς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς

πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·

βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα· λιποῦς ἔδος Οὐλύμποιο

145 ἄγγελιον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἴσω

λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήνη,

οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.

κῆρύξ τις οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι

150 ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν εὐτροχόν, ἥδὲ καὶ αὐτίς

νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄκτυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

μηδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδὲ τι τάρβος·

τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεῖφόντην,

ὅς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῇ πελάσῃ.

155 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,

οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·

οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτήμων,

V. L. 136 παρα Α. — 137 ἀλλά γε E 1341, 63; sed 1342, 40 ἀλλ' ἄγε. δέ, δέξαι L. ΔΕΞΕ Pap. 1. man. — 138 τήνδ' H. ἀχιλεύς C. — 139 πῇ δ' εἶη L Lips. τῇ εἶη Schol. δ 229. ἐν ἄλλῃ τῇ εἶη ὅς δῶρα φέροι Α. εἶη ὅς omitt. H. φέροι omitt. L. φέροι H Schol. δ 229. ἄροιτο S Flor. — 140 ἀνώγει (?) D. — 141 ὥς Α. ΑΓΥΡΙ Pap. 1. man. μήτηρ τέ Α. — 142 ἀγόρευεν D. — 143 εἰς omitt. L. — 144 ἔδος CD. — 145 ἄγγελον H et in marg. man. rec. ἀγγελίην. εἴσω G. — 146 ἐπὶ Α. — 147 ἀχιλλῇ CD. ΧΕ pro κε Pap. 1. man. — 148 οἶον GH. μὴ δέ AC EG. — 149 κῆρυξ EL. τις οἱ G. COI Pap. 1. man. ἰθύνει DG Lips. Harl. Vrat. Α. ἰθύνη E. ἰθύνη H. ἰθύνειν Rom. — 150 ἄμαξαν CEGH. ἡ δέ Α. ἥ κε D Townl. γρ. ἥ κε Α. αὐτίς CL Lips. — 151 προτιάστου D. προτι Α. ἀχιλεύς C. — 152 τι ante οἱ omitt. Pap. μὴ δέ τι CG. τι οἱ DL. μὴ

δέ τι τάρβος AG. — 153 ὀπόσσομεν G. — 154 ὅς ἄξει D. ὃν ἄξει H. ΑΧΙΛΛΗΙ Pap. πελάσῃ DH. — 156 ἀπο τ' D. ἐρύξει H. — 157 ΓΑ Pap. 1. man.

A. c. 148 οὕτως διὰ τοῦ ν οἶον Didymns. οἶον δὲ γραπτέον, οὐχ οἶος Schol. V. — 154 ὅς F' ἄξει primo scriptum fuisse colligo ex v. 183 ὅς c' ἄξει.

ἀλλὰ μάλ' ἐνδुकέως ἰκέτew πεφιδήσεται ἀνδρός.

ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.

- 160 Ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
παῖδες μὲν πατέρ' ἄμφι καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἴματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοις γεραιὸς
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἄμφι δὲ πολλὴ
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
165 τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησι.
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο
τῶν μιννησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
τῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἡδὲ προσηΐδα
170 τυτθὸν φθειζαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·

θάρσει Δαρδανίδῃ Πρίαμῃ φρεσί, μὴ δέ τι τάρβει·

οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὅς σευ ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἡδ' ἐλαίρει.

- 175 λύσασθαί σ' ἐκέλευεν Ὀλύμπιος Ἑκτορα δῖον,
δῶρα δ' Ἀχιλλῇ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήνη,
οἶον, μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.

V. L. 158 ἐνδικέως H Lips. — 159 ὡς A. φάτο L. ἔφατο G. δ' Ἴρις L Lips. — 160 ἴξεν A. ἴξεν H. δὲ πριάμοιο D. κίχεν τ' L. — 161 ἄμφι ACDEHL. ἄμφι G Vrat A. ἐνδοθεν ταύτης H et in marg. αὐλῆς. — 162 ἔφερον L Lips. 88' CGHL. μέσοις E. — 164 κεφαλὴν τε καὶ αὐχένα Townl. — 165 TH Pap. 1. man. ῥά L. κατεμήσατο S Pap. Cant. Mor. Vrat. d. Lips. Flor. Apoll. Soph. 97, 5. κατεμόςατο G. καταμέσατο H. conf. ε 482. ἔησι ACE. ἔησι GH. γρ. φίλῃσι A. — 166 ἀνα DH. οἳ δὲ νυοὶ D. ἡδὲ νυοὶ CG Vrat. A. ὠδύροντο C. — 167 τῶν: τὴν G. — 168 ὑπαργείων A. — 169 παρα A. παρ C Flor. — 170 ΦΘΕΝΞΑΜΕΝΗ Pap. τόνδε DG. ἐν δὲ L. ἔλαβε CD Lips. Flor. — 171 μὴ δέ A. τάρβοις H, c add. 2. man. — 172 γάρ τε S. ἐγὼν L. — 173 δέ τι H. ἄγγελος

εἰμί HL. — 174 ὅς σευ AH. — 175 λύσασθαί A. λύσεσθαι Vrat. A. σε κέλευεν AHLS Cant. Lips. Vrat. A. γρ. σ' ἐκέλευεν A. σ' ἐκέλευεν Townl. Vrat. d. — 176 ἀχιλλῇ C Flor. Kom. τά κεν D. — 177 οἶος G Flor. οἶον H. μὴ δέ τις CGL. τρώων L.

A. c. 163 τινὲς γράφουσιν ἡ χλαίνη, καὶ ἄμεινον Schol. V. — 175 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς B 27, 64 — 192 ἀρίσταρχος κεχάνδει (sic) Schol. A. οὕτως ἀρίσταρχος κεχάνδη διὰ τοῦ ἡ ἀντὶ τοῦ κεχάνδε (sic) ἡ δὲ μακκαλιωτικὴ πολλὰ κεκεύθει Didymus. ex scholio interiecto, quod non ab οὕτως incipit, patet Aristarchi lectionem diversam fuisse ab ea quae est in textu cod. Veneti A. itaque non assentior Heynio, qui Aristarcho κεχάνδει tribuit, sed κεχάνδη eum scripsisse puto, ut ἥδη.

- κῆρύξ τις τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
 ἡμίονους καὶ ἄμαξαν εὐτροχον, ἣδὲ καὶ αὐτίς
 180 νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄκτου, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
 μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης,
 ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλῆι πελάσῃ.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
 185 οὐτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὐτ' ἄσκοπος οὐτ' ἀλιτῆμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω περικλίσσεται ἀνδρός.
 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' υἱας ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 190 ὀπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς.
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶνεντα,
 κέδρινον, ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει·
 ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
 195 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἱήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγε
 κεῖς ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 200 ὥς φάτο, κύκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μῦθω·

V. L. 178 κῆρύξ DL. ὅς κεν G Vrat. d. EIOYNOI Pap. — 179 ἄμαξαν

CGH. ἥδὲ A. ἦκε D Townl. HE Pap. αὐτίς C conf. 150. — 180 προτιάκτου
 AD. ἀχιλλεύς C. — 181 μηδέ τι τοι ADGHL. τοι omitt. Pap. 1. man. μὴ δέ
 τι τάρβος C. τάρβει Vrat. A. — 183 ὅς ἄξει DH. ὥς κεν D. εἴως μὲν
 H. ἀχιλλῆι H. πελάσσει Vrat. d. — 184 ἔσω: ἔξω C 1. man. — 185 ἀπο
 τ' D. — 186 γάρ ἐστ' ACDG. — 187 ἐνδυκέως Lips. ἰκέτω περικλίσσεται
 G. — 188 ἦ μὲν C. ἄρ ADGHL. — 189 ὄγ': OC Pap. 1. man. ἄμαξαν
 CEGH. ἡμιονεῖν G Vrat. A. Lips. — 190 ΩΠΛΙΣΑΙ Pap. ὀπλίσσαι D
 Flor. ἠνώγει H. ἀπ' αὐτῆς Barocc. — 191 κατεβήσето D. κατεδύσето
 L. κατεδύκατο Lips. Vrat. A. κατεβήσето Ζῶεντα H. — 192 ὑπόροφον
 Apoll. Soph. 154, 29. ὑπόροφον D. γλήνεα H. πολλὰ κεχάνδει ADEG
 HLS Pap. 1. man. Apoll. Soph. 54, 32. 154, 29. Schol. N 340. Ξ 183.
 α 44. κεχάνδη C Pap. 2. man. Harl. Mosc. 2. ἐκεχάνδει Apoll. Soph.
 65, 21. — 193 ΕΚΑΒΗ Pap. — 194 ἦλθε ACDGH. — 195 ἐπὶ A. —
 196 ἀχιλῆϊ C. — 198 γάρ μ' D. ἀνώγει ACDEGHLS. — 200 ὥς A.

A. c. 198 ἀρίσταρχος ἄνωγεν ἔξω τοῦ ἱ Didymus. Aristarchum
 ἄνωγε, non ἄνωγεν scripsisse docui H. U. 162. — 200 ἀρίσταρχος
 ἀνήρετο μῦθω Didymus.

- ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἶχονθ', ἥς τὸ πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἢδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐθλοὺς
 205 υἷας ἐξενάριζε· σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὤμητ' ἑκαὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε, οὐ σ' ἐλεήσει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρα κραταιή
 210 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι ἑὼν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἀντιτα ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ ἐκακίζόμενόν γε κατέκτα,
 215 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων
 ἐσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατέρυκानε, μηδὲ μοι αὐτῇ

V. L. 201 ψμοι ACDE. πῇ ADG: ceteri πῇ. ΟΙΧΟΝΤ Pap. ὦχοντ'

Mosc. 2. ὥς τὸ πάρος H. τοπάρος L. πάρος περ A. — 202 ἔκλε' A. ἔκλε' CDGH. ἔκλεο E bis. ἔκλετ' L Lips. ἔκλυ' Vrat. A. ξένους D. ἀνάσεις D. — 204 ὅς τις S Cant. τέ C. — 205 ἐξενάριζεν σιδήρειος δέ οἱ D. — 206 ἐσόψεται Vrat. A. ὀφθαλμοῖσι D. — 207 ὅγε DG Pap. Townl. Baroco. Vrat. d. A. Mosc. 2. Flor. ceteri ὅδε. ΟΥΚΕΛΕΗCΕΙ Pap. 2. man. — 208 οὐδέ τι σ' ACEGH. οὐδέ τις DL Lips. αἰδέσεται G Lips. κλαίωμεν L Lips. Vrat. A. — 210 γεινομένῳ omnes. ὅτε L. — 211 ἀργίποδας D. ἑὼν Pap., acc. 2. man. add. ἑὼν EH. ἑὼν G. — 212 παρα ΔΗ. παρα DEG Schol. A 25. — 213 πρὸς φῦσα D. ἀντιτα ACDELS. ἀντιτα GH. — 214 ἔοϋ Pap. 2. man. ΕΠΙΟΥΤΙ Pap. 1. man. — 215 πρὸ ACEGH. πρὸς DL Lips. Vrat. d. ΠΡΟC Pap. εἰ γράφεται πρὸς τρώων, φέρεται γὰρ καὶ τοιαύτη γραφή, δηλοῖ τὸ ἐμπροσθεν Eust. 1346, 9. τρώων L. — 217 προσέειπεν D. — 218 κατέρυκακε D ex corr. S Cant. Lips. Vrat. A. μή δέ μοι CDGL. μηδὲ τι Vrat. A.

A. c. 202 ἔκλε' Herodianus: ἔκλε' Ptolem. Ascalonita. in formis mediis verborum contractorum in εῷ, in quibus alterum ε excidit, accentus est incertus, conf. ἀποαίρεο A 275. μῦθεαι β 202. πῶλεια δ 811. — 205 ὅτι ὑποτάσσουσι στίχον „ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες“ Aristonicus. τινὲς ἐξήνεξε, τῆς ἀρχῆς ἐξέβαλε Schol. V. — 210 asteriscus: οὐ καλῶς Υ 128. — 213 Ptolem. Ascalonita cum plerisque ἀντιτα: ἀντιτα Apollodorus et Callistratus, conf. ρ 51. 60. παλίντιτα ἔργα α 379. β 144. — 214 οὕτως ἐπεὶ οὐ ἐ, αἱ δὲ κοιναὶ ἐπεὶ οὔτι Didymus. αἱ κοιναὶ ἡγρουν αἱ πλείους ἐκδόσεις γράφουσιν ἐπεὶ οὔτι Eust. 1346, 6. — 215 πρὸ: οὕτω χωρὶς τοῦ τ Didymus.

- ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.
 220 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
 ψεῦδος κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον·
 νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσsetαι. εἰ δέ μοι αἶσα
 225 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
 ἄγκας ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπὴν γόου ἔξ ἔρον εἶην.
 ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωφεν,
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 230 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,
 ἐκ δὲ δὺ αἶθωνας τρίποδας, πύργους δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέσπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρήκες πόρον ἄνδρες
 235 ἔξεσιν ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
 φείσας ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρων, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἱόν. ὃ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσῃς ἀπέεργεν ἔπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·

V. l. 219 ἐνὶ A. ἐν E. ἐνὶ μεγάροισι C. ENIMMEΓΑΡΟΙCΙ Pap.

κακὸς^v A. κακῇ Harl. Mosc. 2. — 220 γάρ τις μ' ADGL. ἐκέλευε D.
 ἐκέλευεν H Vrat. d. — 221 ἢ εἰ et in marg. οἶοι L. οἶοι μάλλον δὲ
 ἢ οἱ Eust. θυοσκόοι A. — 222 κε et κεν E. — 224 οὐχ' ἄλιον ἔπος
 ἔσsetαι ἢ οὐχ' ἄλῃ ὁδὸς ἔσsetαι Eust. 1346, 22. — 225 ΧΑΛΚΟΚΙΤΩΝΩΝ
 Pap. — 226 κατακτείνειν L. ἀχιλλεύς C. — 227 εἶην DGH Lips. Flor.
 ἔην L. — 228 ἦκεν H. ἐπιθήματα L Lips. ἀνέωφε D Vrat. A. — 231
 λευκά ACHL Pap. Townl. Vrat. b. καλά DEGS cum aliis. conf. ω 277.
 B 43. Ω 588. γ 467. ψ 155. φάρει λευκῷ C 353. ἐπὶ A. τῇσι C. ΚΙΤΩΝΑΣ
 Pap. 1. man. — 232 δ' ἔστησας H 1. man. ἔφερε D. δέκα omitt. L Lips.
 — 233 αἶθωνας λέβητας πύργους δὲ τρίποδας D. — 234 ΤΟ pro δ Pap.
 θρήκες CG Townl. — 235 ἔξεσιν AC. ἔξεσινδ' Lips. Mosc. 2 ἔξεσινδ'

ἢ ἔξεσιν E. ἔξ ἀκῆς ἐλθόντι D. — 236 ἐνὶ A. ἐνὶ μεγάροισι^{iv} C, in add.
 2. man. μεγάροισι E. μεγάροισι ὠμογέρων L. περὶ DL. — 237 τρῶας L.
 — 238 αἰθούσῃς A Pap. ἀπέεργεν L. ἀπέργεν ἢ ἀνέργεν Eust. 1347.
 53. ἐνίσπων S Cant. Vrat. d. ἐνίπτων Eust. 1347, 53 et 56. γράφεται
 καὶ ἐνίσπων Eust. 1347, 57. αἰσχροῖσι β[άλλ]ων D.

A. c. 222 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς B 81. — 228 φωριαμῶν Ari-
 starchus. Ἡρωδιανὸς περὶ Ἀττικῶν προσωδίων, τρίτῃ ἀπὸ τέλους ἢ
 δεξία (φωρίαμος), οὐχ ὡς ἀνάλογον ἄλλ' ὡς Ἀττικόν. ἢ μὲντοι συνήθεια
 ὁξυνόμενον ἔχει Et. Mg. 804, 20. — 235 ἔξεσιν Aristarchus et Nicias:
 ἔξεσιν Neoptolemus Parianus.

- ἔρρετε λωβητήρες, ἐλεγχέες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 240 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντας;
 ἢ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γινώσcesθε καὶ ὕμμες.
 ῥήϊτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔcesθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 245 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἀῖδος εἴσω.
 ἦ, καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
 σπερχομένοιο γέροντος. ὃ δ' υἷάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
 νεικείων Ἑλενόν τε Πάριν τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
 250 Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε, βοῖην ἀγαθὴν τε Πολίτην
 Δηϊφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·
 ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
 σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἶθ' ἅμα πάντες
 Ἑκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι·
 255 ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λελείφθαι,
 Μῆστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρῳῖλον ἵπποιοχάρμην,

V. c. 239 ΥΜΕΙΝ Pap. — 240 οἴκοι ἐστὶ HL Lips. Plutarchus de Cohibenda ira 14. — 241 οὐνεσθ' ACDEGHL. ἢ τ' οὐνεσθ' S. ἢ τ' οὐνεσθε Cant. ὄνεσθ' Schol. P 399. ὀνόσαςθε Apoll. Soph. 124, 25. HOYNECΘOTE Pap. 1. man. H'ONOCESO' OTI 2. man. ἔδωκε CEGH. θῆ
 ἔδωκε A. ἔδωκεν DL Pap. ἔθηκε Townl. Vrat. A. — 242 ὕμμες GH. ὕμες Lips. ὕμμε Vrat. A. — 243 ἀχαιοῖσι DEH Lips. ΔΗCECΘAI Pap. η
 1. man. — 244 τεθνηῶτος CDEG Pap. (sine acc.) τεθνηῶτος A. ἀτὰρ E. — 245 ἀλαπαζομένην L Lips. — 247 οἶδ' CDGHL. ἔξω G. — 248 ὄδ' CDGHL. — 250 ἀντιφόν τε D. ἈΜΦΙΦΟΝΟΝ Pap. 1. man. — 251 δῖον ἀγαυόν HL, ita ut Ἀγαυόν sit nomen proprium, conf. Et. Gud. 3, 56. — 252 ἐκέλευε ACDGH. ἐκέλευε Ambr. (sine acc. et spir.) Townl. Vrat. d. Lips. ἐκέλευεν L Pap. (sine acc. et spir.). — 253 κατηφέες D. — 254 ΩCΩΦΕΛ Pap. 1. man. ΩΦΕΛΛΕΤ' 2. man. ὀφέλλετ' C. ἀντι C. πεφάσθαι CG. — 255 ὦμοι ACE. πανάποτμος A. — 256 οὐτίνα φημί ADEGHL. ΛΕΛΕΙΠΤΑΙ Pap. 1. man. — 257 ἵπποιοχάρμην A. μεναιοχάρμην D.

A. c. 239 ἐλεγχέες Aristarchus, conf. Schol. E 787 et ad Δ 242. — 241 ἀρίσταρχος ἢ ὀνόσαςθ' Didymus. οὐνεσθε schol. Aristonici. — 247 διέπ' (δασέως) Ἀρίσταρχος καὶ οἱ πλείους Herodianus. — 251 ἄδηλον, πότερον ἐστὶ τὸ κύριον ὁ Δῖος ἢ ὁ Ἀγαυὸς Aristonicus. Φερεκύδης τὸν Δῖον νόθον υἱὸν Πριάμου φησὶν Schol. V. — 253 Aristarchus κατηφόνες: κατηφέες Crates.

- Ἔκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἑώκει
 ἀνδρὸς γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
 260 τοὺς μὲν ἀπώλες Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείπεται,
 ψευσταὶ τ' ὀρχησταὶ τε, χοροῖτυπῆσιν ἄριστοι,
 ἀρῶν ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.
 οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσατε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
 265 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 ἔκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχὸν ἡμιονεῖν,
 καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον,
 πύξινον ὀμφαλόν, εὖ οἰήκεσιν ἀρηρός·
 270 ἔκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυν.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέστω ἐπὶ ῥυμῷ,
 πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,
 τρίς δ' ἐκάτερθεν ἔδσαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐξείης κατέδσαν, ὑπὸ γλῶχίνα δ' ἔκαμψαν.

V. l. 258 ΤΕΟC Pap. 1. man. T' OC 2. man. pro θ' δc. ΟΥΤΕ Pap. 1. man. — 259 θνητοῖο D. παῖς L Lips. ΕΜΜΕΝΕ Pap. 1. man. — 261 τ' omitt. L. χορητυπῆσιν D. — 262 ἀνδρῶν ἢ δ' L. — 263 ἄμαξαν CDEGH. ἐφοπλίσχητε C Lips. ἐφοπλίσχητε HL. ἐφοπλίσσετε D. ἐφοπλίσσατε G edd. vet. ἐφοπλίσχητε ἢ ἐφοπλίσσατε E. ΕΦΩΠΛΙΣΣΕΙΤΕ Pap. 1. man. — 264 ΕΠΙΤΕΙΘΕ Pap. 1. man. ἐπιθήτε H Vrat. d. οἳ δὲ γράφοντες ἐπιθήτε διὰ τοῦ ἡ ποιῶσιν οὕτω πρὸς ἀκολουθίαν τοῦ ἐφοπλίσχητε Eust. 1349, 28. πρήσσωμεν CG Vrat. A. — 265 ὥς A. ΕΦΑΤ Pap. οἳ δ'

D. οἳ δ' CL. ὑποδείσαντες D. ὑποδείαντες C. ceteri ὑποδείσαντες. — 266 ἔκ A. ἄμαξαν CDEGH Vrat. A. εὐτροχὸν D. ἡμιονεῖν G. — 267 πρωτοπαγέα ADEHL Pap. 1. man. Lips. Rom. Apoll. Soph. 135, 7. πρωτοπαγῇ CGS Pap. 2. man. Barocc. Harl. Mor. Townl. Vrat. d. δείσαν D. δ' ἔδσαν L. — 268 καδδ' ACDGH. καδδαπὸ L. πασσαλόφιν CDEGHL. conf. H. U. 45. ἥρεον C. — 269 ὀμφαλόντ' DGS Lips. Vrat. A. Flor. et vulgo ante Wolfium. ὀμφαλόν habent ACEHL Harl. οἰήκεσιν D. ἀρηρότα L Lips. καθαρὸς ἐν τέλει δάκτυλος L in marg. — 270 δὲ φερων H. ζυγόδεσμον A. ἐννεάπηχυν CG Vrat. A. Flor. — 271 εὐξέστω D. — 272 ἐπὶ πρώτῃ CDEGHL: ἐπὶ A Cram. Ep. 339, 10. 368, 18. ἐπὶ δὲ A. ἔστορι: τινὲς δὲ γράφουσιν ἔστορι Et. Mg. 383, 25. βάλλον DH Lips. — 273 ΕΚΑΤΕΡΘΕ Pap. 1. man. — 274 ἔδσαν D (om. κατ). ὑπο

V. l. 264 ἐπιθεῖτε ὥς διακρινθεῖντε τάχιστα (Γ 102) Schol. V. — 269 οὐκ ἦν παρὰ Ζηνοδότῃ οὗτος ὁ στίχος Didymus. — 272 ἔστορι Herodianus: τινὲς δὲ γράφουσιν ἔστορι. οἷον ἐχέτορι Schol. D. — 274 ἔκαμψαν Schol. V: ἔγναμψαν Schol. BM. ἔγναμψαν ferri non potest, nam ante γν nusquam, neque in medio neque in extremo vocabulo vocalis corripitur, conf. H. U. 5 et 17. Bekker. Hom. Bl. pg. 36. Thiersch. Gr. Graec. § 146, 7. not.

275 ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνην
 νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς δ' ἑραιοὺς
 280 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστη ἐπὶ φάτῃ.

τὼ μὲν Ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὕψηλοῖσι
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες·
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβῃ τετιηότι θυμῷ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 285 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
 στή δ' ἵππων προπάροιθεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τῇ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὖχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' ἐγὼ γέ τοι θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

V. l. DH. ΓΛΩΧΕΙΝΑ Pap. ἔκαμψαν D Pap. Harl. Townl. Mosc.

γν

2. ἔκαμψαν A. ἔγναμψαν CGLS et olim vulgo. ἔγναμψαν ἡγουν ἔκαμψαν

E. ἔγλαψαν H. ἔγναψαν Vrat. d. A — 275 εὐξέστης ACEGHLS Townl. Mosc. 2. Vrat. d. εὐξέστης D Vrat. A. ante Heynium legebatur εὐξέστου, conf. 280. — 276 νήεον Mosc. 2. ἑκτορίης S. — 277 Ζεῦξαν θ' C. ἐν-τεσιεργούς A. ἐντεσιουργούς GS Cant. Mor. Harl. Mosc. 2. Flor. — 278

τοὺς ῥά C. δῶσαν G. — 279 ἵππους δὲ τρωοὺς C. τρωῖους Vrat. d. ut Ψ 291. ζυγὼ DL. — 280 εὐξέστη ACEGL Baroce. Mor. Cant. Harl. Townl. Mosc. 2. Vrat. b. d. Flor. εὐξέστῳ HS Eust. 722, 1. Lips. Rom. εὐξέστῳ D. ἐπὶ A. — 281 ὕψηλοῖσι AGH. κῆρυξ DEL. πυκινὰ Townl. Apoll. Soph. 166, 25. ἔχοντες libri mei cum Pap. ἔχοντι Apoll. Soph. 166, 25. Bekk. 2. in adnot. ἔχοντε affert, deceptus ab Heynio; qui illud ex Ven. A laudat. — 283 ἦλθεν L Lips. τετυκότι θυμῷ H. — 284 χερσὶ H. δεξιτερῇφι ADGH. δεξιτερῇφι CEL. — 285 ὄφρ' ἀλείψαντε G. — 286 προπάροιθ' C. τ' post ἔπος omitt. Pap. 1. man. ΕΠΟCTÉ MINANTÍONHYΔA Syr. ὀνόμαζε ACDGH. — 287 Τῇ Pap. 2. man. TH 1. man. τῇ G. — 288 ἈΨ Syr. δυσμενέων ἐχθρῶν L. — 289 ΟΤΡΥΝΕΙC Pap. 1. man.

A. c. 285 δέπαϊ ὄφρα offendit Clarkium; sed hiatus caesura tollitur et syllaba anceps in hac sede producitur, sicut Ὀδυσσεὶ ἔθεσαν Z 248. Ἡρακλῆι οὐτ' θ 224. ὕδατι ἐπὶ κ 520. λ 28. add. ἐτεῖ ἐς π 206. τ 484. φ 208. ψ 102. 170. ω 322. φρέατι ὄθεν Hymn. V, 99. παλαιγενεῖ ἐναλίγκιος V, 101. πυρὶ ἐνι V, 248. ἀκαεὶ ἔλας Y 259. de ὄφρα λείψαντε conf. ἀπολείψας Hesiod. Theog. 793. ἐπιλείβων Apoll. Rhod. I, 1133. H. U. 53. o 149 ubi versus noster iteratur, libri meliores ἐν δέπαϊ χρυσέῳ exhibent.

- 290 ἄλλ' εὖχεο κύ γ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίῳ
 Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,
 αἶτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν, καί εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 295 τῷ πίτυνος ἐπὶ νῆας ἦς Δαναῶν ταχυπύλων.
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἔδν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ ε' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι μάλα περ μεμαῶτα.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 300 ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·
 ἐςθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήσει.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραίος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἥ δέ παρέσθη
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 305 νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἦς ἀλόχοιο·
 εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἤυδα·
 Ζεῦ πάτερ, Ἰδὴθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθεῖν ἦδ' ἐλεεινόν,
 310 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε κοὶ αὐτῷ

V. l. 290 omitt. Syr. in textu, add. 2. man. in marg. εὖχεο ACDHL Pap. Harl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d. A. Schol. E 422. εὖχευ ἢ εὖχεο E. εὖχευ GS Cant. Rom. εὖχου Flor. Et. Mg. 547, 29. ΚΕΛΑΙΝΕ-ΦΕΪ Pap. κελαινεφεῖ G. — 291 τροίη H. κατα A. — 292 ταχὺν A et supraser. τεον. ἔδν Pap. Apoll. de Pron. 60 B. de Synt. 155, 27. ἐν ἄλλῳ ἔδν ἄγγελον A. ὅς τέ οἱ ACDGL vulgo ὅς τε οἱ. — 293 καὶ εὐ DE 1350, 56. GL Apoll. Soph. 78, 22. καὶ εὐκρατος H. καὶ οἱ εὐ S. καὶ εὐ Townl. καὶ οἱ Mor. Harl. Mosc. 2. γρ. καὶ καὶ εὐ Eust. 1351, 47. ἐστὶ μάλιστα AC Vrat. A. γρ. μέγιστον A. — 294 ὄφρα μιν-ADHL. —

295 πίτυνον H. γρ. χαίρων ἐν θυμῷ A. — 296 COI Pap. δέ τι L Barocc. Rom. τεόν C. ἄγγελον ἔδν D. — 297 ἔγωγε libri. — 298 ἐπαργείων A.

γ
 — 300 μὲν τι Lips. τόδ' A. τὸν H Townl. τὰδ' C. ΑΦΕΙΕΜΕΝ ΟΥΔ' Pap. 1. man. ΕΦΙΕΜΕΝΗ ΑΠΙΘΗΩ Pap. 2. man. in marg. — 301 ἀνέσχεμεν L. — 302 ῥα CDL. ὤτρυν' Vrat. A. — 303 ΥΔΩΡ Syr. ἐπι-χεῦαι Vrat. A. Athen. IX, 408. ἥ δέ C. — 304 ἅμα φέρουσα D et ab ead. man. in marg. χερσὶν ἔχουσα. — 305 δέξατο Townl. Vrat. b. — 306 ἔρκει G. — 307 φωνήσας. ἔπος A. φωνήσας, ἔπος C. — 309 ἀχιλλῆος C Syr. (sine acc. et spir.). — 310 ἐν ἄλλῳ ἔδν ἄγγελον A.

A. c. 292 οἱ Herodianus, ἐγκλιτικῶς. — 293 εὐ Herodianus ad O 165: οὐ Zenodotus. — 304 ἀθετεῖται Aristonicus. πρόχοόν θ' ἅμα: ταμίη μετὰ Massiliensis.

φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὐ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
δεξιόν, ὅφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
τῷ πίκυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπύλων.

ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.

315 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
μόρφονον θηρητῆρ', δν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
ὅσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
ἀνέρος ἀφνειοῦ, εὐκλήϊς ἀραρυῖα,
τόσς' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἕσαν πτερὰ· εἵκατο δέ σφι

320 δεξιὸς αἶζας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες
γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

σπερχόμενος δ' ὁ γέρων Ξεστοῦ ἐπεβήκετο δίφρου,
ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,

325 τὰς Ἰδαίος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅπισθεν
ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥς εἰ θάνατον δὲ κίοντα.

V. L. 311 καὶ εὐ GL. καὶ εὐκρατος H. εὐ C et man. rec. γρ. οἱ.
καὶ οἱ εὐ S. καὶ οἱ Barocc. Harl. Vrat. b. ΜΕΓΙΣΤΟΣ Pap. 1. man.
μάλις A et γρ. μέγιστον. — 312 ὅφρα μιν ACDHL. versum omitt.
Mosc. 2. — 314 ὥς A. — 315 πετεηνῶν Harl. — 316 μορφονόν S. θηρη-
τὴν Vrat. A. — 318 ἀφνειοῦ καὶ εὐ κληϊς' Vrat. A. εὐκλήϊς AE. εὐκλήϊς
S. εὐκλήϊς CGH Apoll. Soph. 100, 11. εὐκλήϊς D. ΕΥΚΛΗΙΣ Syr. εὐκλήϊς
L. ΕΥΚΛΕΙΗΣ Pap. εὐκλήϊς Lips. εὐκλήϊς Townl. — 319 τόσ' D. ΕΨΑΝ-
ΤΕ
ΠΥΡΟΨΕΪΑΤΟ Syr. add. τε 2. man. σφι CHL Syr. Vrat. A. Lips. —
320 ὑπὲρ ACDGHL. ΥΠΕΡ' Syr. ΔΙΑ Pap. δι' ἄστεος S Cant. Mosc. 2.
Vrat. b. A. Flor. Rom. γρ. διαστεος A. οἱ δὲ C. — 321 ἐνι A. — 322
γέρων Ξεστοῦ CDGHL Syr. Pap. edd. vet. γεραιὸς εὐ A Mor. γρ. ὁ
γέρων Ξεστοῦ ἐπεβήκετο A. Ξεστοῦ erat etiam in Eust. codice, conf.
1352, 50. γεραιὸς εὐ primus recepit Wolfius. ἐπεβήκατο G Lips. Vrat.
d. Flor. — 323 ΕΨΑΝΕΝ Syr. δέλασε πρὸ θύροιο H. αἰθούσης A Pap.
ἐριδούπου A. ἐριγδούπου L Lips. — 324 πρόσθεν H. — 325 τὰς δ' Vrat.
A. [Ο]Π[Ι]CΘΕ Pap. — 326 τὰς ὁ Vrat. d. κέλευε ACDGH. — 327 ποτὶ
ἄστν S Cant. — 328 οἵκτρ' ὀλοφυρόμενοι Vrat. d. ὥς εἰ A. vulgo ὡσεὶ.
ὥς εἰς DS Cant. θάνατον δὲ A. ΘΑΝΑΤΟΝΤΕ Syr. Δ add. 2. man.
θάνατόν γε GS Cant. Vrat. b. Flor.

A. c. 316 περκνόν ἢ παράδοσις: πέρκνον Aristarchus apud Eust.
1352, 20. — 318 εὐκλήϊς Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus;
ἐὺ κληϊς' Trypho.

- οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 330 οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῷ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν'
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἤδα·
 Ἑρμεία· κοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 335 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἐκλυες, ὣς κ' ἐθέληθα·
 βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὡς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνα δ' ἰκέσθαι.
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεῖφόντης.
 340 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήκατο καλὰ πέδιλα
 ἄμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν. ἐφ' ὕγρην
 ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὣν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 345 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης.
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε,

V. l. 329 οὐδ' CDGL. ἐπεὶ ἐκ Schol. E 26. conf. ω 205. πόλεος
 A. — 330 οἱ μὲν C. ἄρ AD. ἄψορρον L. ΑΨΟΡΡΟΝ Ambr. ποτὶ AG
 μβ α
 edd. vett. — 331 γαυροὶ H. Ζῆν' DEGL. ZHN' Ambr. Ζην H. ZHN Pap.
 1. man. Ζῆ AC Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. Rom. ZH Syr. Pap.
 2. man. — 332 ν' ἐς AC Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. d. Rom.
 Syr. Pap. 2. man. — 333 ἄρ ACDGL. ἐρμείην S Cant. φίλον υἱὸν C. —
 334 γάρ omitt Syr. μάλιστά τε A. μάλιστα δὲ Tzetz. Alleg. 176. φίλτατον
 ἐστὶν L. ἐστὶ D. — 335 ἐταιρίσαι DGH L. 1. man. Lips. Flor. Eust. 941,
 62. ΕΤΑΡΙΣΣΑΙ Pap. τ' omitt. Syr. ΕΘΕΛΗΘΑ Ambr. κε θέλησθα C. —
 336 κοίλας omitt. L Lips. — 337 ὡς bis A. τις ἡδὲ G. τι ἴδῃ Vrat. d.
 τι νοήσῃ Cant. γε νοήσῃ L. — 338 πηλεΐωνα δ' ACDH. — 339 ὡς A. —
 340 ΑΥΤΙΚΑΔ' ΕΠΕΙΘ Syr. ΕΠΕΙΤ Pap. ὑπο A. ΠΕΔΕΙΛΑ Ambr. Pap.
 Syr. (eum acc.). πέδιλλα HL. — 341 ΜΕΝ Pap. 1. man. MIN 2. man. —
 342 ἡδ' ἐπ' L. ἐς S. πνοιῆς G. — 343 ῥάβδον G. ῥάβδον E. alii ῥάβδον
 teste Eust. 1353, 39. cf. H. U. 220. ἡ τ' Schol. κ 329. — 344 omitt.
 Pap. 1. man., add. man. rec. in marg. ὣν ἐθέλει τοὺς δ' αὖτε καὶ
 ὑπνώνοντας ἐγείρει. ἐθέλη A Syr. Cant. τοὺς αὖ Harl. Mosc. 2. — 345
 πέτατο Vrat. A. — 346 ἄρ' ἐς τροίην CDH (ἄρ) S Cant. Harl. Vrat. d.
 Mosc. 2. ἐν ἄλλῃ αἶψα δ' ἄρ ἐς τροίην A. ἵκανε ACDGH Syr.

A. c. 331, 332 Ζην'-ἐς: Ζῆν'-v' ἐς Aristarchus, conf. Θ 206. Ξ 265. —
 332 προφανέντε: ἐν τῇ χίαι καταβάντε Didymus. — 341, 342 asteriscus:
 οὐκ ὀρθῶς α 97, 98. — 341 οὕτως διὰ τοῦ ο φέρον Didymus. — 344
 ἐθέλει: οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ε, αἱ δὲ κοινὰ διὰ τοῦ ἡ ἐθέλη
 Didymus.

- βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι ἐοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
 350 στήσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν,
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέψας ἤλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσάτο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
 φράζεο Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 355 ἄνδρ' ὁρώω, τάχα δ' ἄμμε διαβράϊσσεσθαι οἴω.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ.
 ὥς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δεΐδιε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 360 στή δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 πῇ πάτερ ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ κύ γ' ἔδεικας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοῦς,
 365 οἱ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασι;
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοῇν διὰ νύκτα μέλαιναν

V. l. 347 αἰσυμνητῆρι AEGL Syr. Lips. Vrat. A. edd. vett. Hesychius I, 87. Apoll. Soph. 16, 8. αἰσυμνητῆρι CDHS Barocc. Cant. Mor. Townl. Vrat. b. Ven. B. Tzetzes Alleg. 347. αἰσυμνητῆρι Vrat. d. ΑΙΣΥΜΗΤΗΡ Pap. 1. man. ΑΙΣΥΜΗΤΗΡ 2. man. — 348 πρῶτῳ S. ὑπηνήτην οὐ περ Apoll. Soph. 16, 8. οὐπερ Eust. 840, 39. — 349 οἱ δ'

D. οἱδ' CGL. ΕΠΙ Pap. 1. man. παρεξ D. παρέξ G. Ἴλοιο H. Ἴλιο C. Ἰλίοιο Lips. ἔλασαν DE Lips. ΕΛΑССΕΝ Pap. 1. man. — 350 ἄρ DGL. — 351 ἐπὶ CL. ἦλθε E. — 352 ἐφράσσάτο DEH Lips. κῆρυξ L. — 353 ποτὶ D. — 354 ἀφραδέος L Lips. ΝΥΟΥ Pap. 1. man. — 355 ἄνδρα ὁρώ E. AMMA Pap. ἄμμε H. ἄν D 1. man. pro ἄμμε. διαβράϊσσεσθ' D. — 356 ἀλλάγε H. — 357 ἐλεήσει Vrat. d. — 358 ὥς A. σὺν D. δεΐδε δ'

G. ΔΕΙΔΙΑ Pap. 1. man. — 359 ἐνι GL. ἐπὶ A. ἐπὶ Townl. Vrat. b. γναμπτοῖσι L Barocc. Vrat. d. A. μέλεσσι ACDEH. — 360 ΕΡΙΟΥΝOC Pap. 1. man. — 361 ἐλὼν omitt. Pap. 1. man. ἐξήρετο C Harl. Vrat. d. Mosc. 2. προσέειπε ACDHL. προσέειπεν G Pap. Syr. μετέειπε E. — 362 πῇ ADE. ποῖ L. ceteri πῇ. ΠΑΤΕΡ Syr. ΕΙΟΥΝΕΙC Pap. 1. man. ἰθύνειC D. — 363 ΤΕΥΔΟΥCIN Pap. εὐδουciv D Syr. — 364 ἔδεικας libri. — 365 ΟΥΤΟΙ Syr. ἔασι ACDH Vrat. A. ἔαciv EGL Syr. — 366 τις ce DGH. CEΙΔΟΙΤΟ Syr.

A. c. 347 ἀρίσταρχος αἰσυμνητῆρι (cod. ἐσυμνητῆρι) τουτέστι βασιλικῷ Didymus, conf. Eust. 1353, 55. αἰσυμνητῆρι Apio apud Hesych. I, 87. Apoll. Soph. 16, 19.

τοσσάδ' ὀνεΐατ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀνηδεΐ,
 ἄνδρ' ἀπαμύναςθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 370 ἄλλ' ἐγὼ οὐδέν σε βέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκω.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 οὕτω πη τάδε γ' ἐστὶ φίλον τέκος, ὥς ἀγορεύεις.
 ἄλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 375 ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγρητός,
 πέπνυσαι τε νόψ, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 380 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἥε πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σὸα μῖμνη,

V. l. 367 τόσσαιδ' ἢ τοσσάδ' E. ἔχοντα Vrat. d. Eust. 1403, 9. ἄγοντα
 ἢ ἔχοντα E 1354, 49. EIH Syr. — 368 γέρων δὴ τοιοῦτος H. τοιοῦτος

Vrat. d. — 369 ἐπαμύναςθαι L Pap. 2. man. Harl. Cant. Lips. ἐπαμύ-
 νασθαι A. ἐπαμύνεσθαι S Vrat. d. A. ἀπαμύνεσθαι Mosc. 2. Cicero ad
 Attic. II, 9, 3. conf. π 72. φ 133. ὅτε τις C. ὅτε τι H. χαλεπήνη GL.
 ΧΑΛΕΠΑΙΝΗ Pap. 1. man. χαλεπαίνη H. — 370 οὐδ' ἂν σε C Vrat. A.
 κακὸν CDEHLS Pap. 2. man. Lips. Vrat. d. A. Mosc. 2. Flor. Rom.
 Apoll. de Pron. 63 C. Apoll. Soph. 94, 18. γρ. κακον A. ἡδέ κεν H Mor.
 Barocc. ΙΔΕΚΕΝ Syr. ἡδέ ἢ καὶ δέ E 1354, 53. γρ. εἶδέ κεν A. κακὸν
 ἀλλὰ καὶ ἄλλον Eust. 1354, 65. κακά AG Pap. 1. man. — 373 ΟΥΤΩΔΗ
 Syr. οὕτω δὴ πη L Lips. πη AG. vulgo πη. — 374 ἄλλ' εἴ τις ACL
 Lips. Vrat. A. Mosc. 2. γρ. ἄλλ' ἔτι τις A. ἐμοῖο G. χεῖρας D. — 375

τοιόνδ' G. — 376 Αἴσιος Pap. οἷον δὴ Vrat. d. ΜΕΓΑΣ pro δέμας Pap.
 δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν CL Lips. — 377 πέπνυσαι δέ Pseudoplut. 140,
 15. ἔξ ἐσσι E: ἔξεσσι ACDGHLS Syr. Flor. — 379 κατὰ D. ἔειπας CG
 Pap. Flor. ἔειπες ADHL S Syr. Cant. Townl. Lips. Mosc. 2. Vrat. d.
 Rom. — 381 ἢ ἐπηὶ A. ἡε πη ceteri. καλὰ καὶ C. — 382 ἵνα τοι τάδε
 περ S Syr. Barocc. Cant. Mor. conf. v 364. τάδε τοι G. τάδε σὺα L
 Lips. Vrat. A. μῖμνει H.

A. c. 367 ἄγοντα Aristarchus. — 370 ἢ διπλῇ ὅτι τὸ δὲν παρέλκε-
 ται Aristonicus, unde patet Aristarchum οὐδέν pro οὐ accepisse
 sicut A 244. 412. Π 274, et legisse κακά librarii, qui non animadver-
 terunt οὐδέν pro οὐ positum esse, loco adiectivi acceperunt et anti-
 quam scripturam κακά in κακὸν mutaverunt, quos erroris coarguit καὶ
 δέ κεν, quod omnes fere libri exhibent. κακά βέζειν legitur Γ 354. Δ
 31. β 72. υ 314. κακόν c 157. — 373 οὕτω διὰ τοῦ π οὕτω πη, ἐν δέ
 τι διὰ τοῦ δ οὕτω δὴ Didymus.

- ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
 δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλῳλε,
 385 cὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δ' ἡμίβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 τίς δὲ κύ ἐσσι φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνισπες.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 390 πειρᾷ ἐμεῖο γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἑκτορα δῖον.
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσαι
 Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξεί χαλκῷ.
 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 395 εἶα μάρνασθαι κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
 τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦραγε νηὺς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατὴρ δέ μοι ἐστί Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὁ γ' ἐστί, γέρων δὲ δὴ ὡς κύ περ ὦδε,
 ἔξ δὲ οἱ υἱες ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἔβδομός εἰμι·
 400 τῶν μέτα παλλόμενος κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι.
 νῦν δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήχονται περὶ ἄστῳ μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

ψ
 V. L. 383 καταλείπετε A. κατελείπετε C. καταλείπεται D. — 384 ΓΑΡ' ANHP' Syr. ὤριστος A. ὤριστος Mose. 2. ὄλῳλε ACEH. ΟΛΩΛΕΝ Pap. Syr. ὄλῳλεν DGL. — 385 παῖς ACE. παῖς CDHL Syr. Lips. γάρ πῶ D. ἐπεδευέτ' AEGS Syr. ἐπιδευέτ' CDHL Baroco. Vrat. d. Ven. B. — 387 ΤΙΔΕ Syr. κύ ἐσσι HL. τίνων S. ἔξ ἐσσι E: ἔξεσσι ACDGHLS Syr. ἔξ εἰσι Cram. Ep. 148, 10. ἔξ ἐσσι Schol. Nicand. Alex. 2. — 388 ὥς μοι ACDEG Syr. 2. man. Townl. Vrat. A. Ven. B. Rom. Cram. Ep. 246, 5. 448, 31 (diserte). An. Ox. II, 472, 19. Et. Gud. 581, 46. ὅς μοι HLS Syr. 1. man. Lips. Flor. ΕΝΙΣΠΕC Syr. ἐνισπε H. ἐνίσποις Cram. Ep. 448, 31. Et. Gud. 581, 47. — 390 ΠΕΪΡΕ Pap. 1. man. ΠΕΙΡΑΙ 2. man. ἦρεο ἕκτορα C. — 391 μάλα πολλὰ omitt. L. ΠΑΓΧΥ pro πολλὰ Pap. ἐν AD. ἐνὶ CEGHL. — 392 omitt. L Lips. ΟΠΩΠΩ Pap. 1. man. ΝΗΥCΙ ΠΕΛΑCCAC Pap. — 393 δαΐζων Rom. — 394 ΓΑΡ' Syr. ἀχιλλεύς C. — 396 ΤΟΫΜΕΝ Pap. ἐγὼν G. ΝΗΥC Syr. νηὺς D. — 397 ἔξειμι ACDGHLS Syr. ἔξ εἰμι E Cram. Ep. 148, 8. Schol. v 130. δέ μοι ἐστί CEGHL. — 398 ὅδ' A. ὅδ' DGS Syr. ὅγ' CEHL Harl. Townl. Mose. 2. γέρων δέ μοι G. — 399 γρ. ἔξ δὲ τῷ A. ἕασιν G Flor. ἐγὼ δέ τοι DE Flor. δέ τι G Rom. ἔβδομος εἰμι HL. — 400 τῶν μέτα AC Townl. μετα-
 οὐς
 παλλόμενος DEGHLS. μετὰ Vrat. A. κλήρας H. ΑΠΕCΘΑΙ Pap. ἰκέσθαι L Lips. — 401 ΓΑΡ' Syr. — 402 περὶ A. ΜΑΧΗ Pap. 1. man.

A. c. 400 οὕτως τῶν μέτα Schol. A. ἀναστρέφουσι τὴν πρόθεσιν ἐστὶ γὰρ μετὰ τῶν Herodianus.

ἀσχαλώωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
ἴσχειν ἔκκυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.

405 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·

εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδew Ἀχιλλῆος
εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
ἥ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάις, ἥέ μιν ἦδη
ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς.

410 τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·

ᾧ γέρον, οὐ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
ἀλλ' ἔτι κείνος κείται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
αὐτῶς ἐν κλισίῃ· δυωδεκάτῃ δέ οἱ ἦώς
κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς κήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί

415 ἔσθους, αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν.

ἥ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάριοιο φίλοιο
ἔλκει ἀκηδέστω, ἦώς ὅτε δια φανή·
οὐδέ μιν αἰσχύνει. θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθών,
οἶον ἐερχέις κείται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,

420 οὐδέ ποθι μιάρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,
ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.

V. L. 403 ἀσχαλώωσι G. οἶδε AD. οἶδε CHL Syr. Harl. Vrat. b. Mosc. 2. οἶγε EGS Pap. Ven. A in marg. supra οἶδε Flor. Rom. — 404 πολέμους H. βασιλεῖς υἱας ἀχαιῶν L. βασιλῆες υἱες ἀχαιῶν Lips. — 405 abhinc usque ad 504 cod. A manu recentiore est scriptus. — 406

ἄχιλλῆος G. — 407 εἷς C. εἷς H. ceteri εἷς. — 408 εἰ ἔτι A. εἰ ἔτι S. ἥ ἔτι C. παρὰ AH Lips. παρ D. πάις libri. — 409 κυσὶ DEH Syr. Lips. ἀχιλεύς C. — 410 προσέειπεν D. — 411 οὗτοι τόνγε D. τόνδε G. τόνγε ACDEHLS Syr. Townl. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 2. φάγον κύνες E Vrat. d. — 412 ἀχιλλῆος CD. — 413 αὐτῶς AGH. αὐτῶς CDL Townl. Vrat.

b. οὕτως ἢ αὐτῶς E. οὕτως Vrat. d. ἐνι D. ΔΥΩΔΕΚΑΤΟΙ ΔΕΤΟΙ HΔH Pap. 1. man. δέ οἱ ἦδε D. ἦώς ἢ ἦδε Eust. — 414 οὐδέ τι οἱ ADL. οἱ omitt. G. — 415 ἀρηιφάτους H. ΚΑΤΗΔΟΥCΙ Pap. — 416 ἥ μὲν D. ἥ δὴ μιν Vrat. A. — 417 ἦώς D. φανήνι D Syr. ΦΑΝΗΗ Pap. φανήν

ei Townl. Rom. φανῇ Schol. Ω 16. φανείη CEGHLS et olim vulgo. φανήν Vrat. d. τὸ δὲ φανείη ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ἥ συνήθως ἔχει τὴν παραλήγουσαν μετὰ καὶ προσγραφῆς τοῦ ἱ (sc. φανή) Eust. 1356, 44. — 418 αἰσχύνει H. θείοιο ACDH. θείοιο S Townl. θηοῖο EGL. Schol. Ω 20. ΑΠΕΛΘΩΝ Pap. 1. man. — 419 ἐερχέις AHLS Vrat. A. ἐερχέις E bis. ἐερχέις C. ἐερχέις G. ἐερχέις D Apoll. Soph. 63, 1. Schol. Ω 20. — 420 σὺνδ' D. μέμυκε D. — 421 πολλέες Cant. Harl. Lips. ἐν AGLS Harl. Vrat. b. A. Flor. ἐπ' CDEH Pap. Syr. Rom. ἐπ' αὐτὸν Vrat. d. ἔλασαν E.

A. c. 419 ἐερχέις Herodianus, vide H. T. 232.

ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱός ἔηος,
καὶ νέκυός περ ἔοντος, ἐπεὶ φρι φίλος περὶ κήρι.

ὥς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

425 ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἄγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
ἀθανάτοισι, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴ ποτ' ἔην γε,
λήθητ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι·

τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἵσῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ τότε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,

430 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν,
ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδew ἀφίκωμαι.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·

πειρᾷ ἐμεῖο γεραιῇ νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρέξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.

V. L. 422 ἔηος CGL. ἔηος ADH. EHOC Pap. 1. man. Syr. 'EOIO Pap. in marg. 2. man. — 423 ἐπεισφιλος H. ἐπεὶ σφις L. — 425 καὶ αἰνέσιμα A. κ' αἰνέσιμα L. διδόναι DE Vrat. A. Rom. δοῦναι Flor. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἐτόλμῃσαν γράψαι διδοῦναι Eust. 1357, 22. — 426 ἀθανάτοισι γ' AS. πάϊς ACDEGHL. ΠΑΙC Syr. — 427 ENIMMEΓAPOICI Pap. 2. man. ἐνὶ μεγάροισι C. ENMMEΓAPOICI Pap. 1. man. ἐνὶ D. ἔχουσι ACDGH Syr. — 428 τῷ οἱ DL. τῷ AEG. τῶν οἱ, CH Syr. Ven. B. ἀπεμνήσαντο CDE 1357, 26 HL Lips. alii. ATOMNHKANTO Pap. ἐπεμνήσαντο AE 1357, 14 GS Syr. Mosc. 2. Vrat. b. A. Flor. Rom. τὸ δὲ ἀπεμνήσαντο γράφεται καὶ ἐπεμνήσαντο. ἀκριβέστερον δὲ τὸ ἀπεμνήσαντο Eust. 1357, 26. ENΘAΔETOIO Pap. 1. man. pro ἐν θανάτοιο. — 429 δὴ καὶ τότε A. δέξο Lips. πάρα ACEH. παρὰ L. παρα D Syr. — 430 omitt. Townl. 1. man. ΑΥΤΟΝ ΔΕ Pap. 1. man. ΓΕΜΕ-CYNΔΕ Pap. 1. man. δὴ με D. θεοῖσι DH. — 431 ὄφρα κεν CH. ἀφίκομαι L. — 433 ΠΕΙΡΑΙ Pap. 1. man. νεώτερον Vrat. d. — 434 κέλη AE GLS Syr. Eust. 1355, 48. κέλη DH. κέκλη C. σείο A. παρέξ AL. παρεῖ D. AXIΛΛHA Pap. 1. man. AXIΛΛHI 2. man. ἀχιλλῆος AS Rom. ἀχιλλῆος ἔχεσθαι G. ἀχιλλῆος ἔχεσθαι Flor. ἀχιλλῆα δέχεσθαι CDHL Syr. Lips. Townl. Vrat. A. Ven. B. Eust. 1353, 62. idem legebat Eust. in codice suo, nam interpretatur 1357, 44 παρέξ Ἀχιλλῆα δέξασθαι.

A. c. 423 ἀθετεῖται ὡς περὶ cōc Schol. V. — 425 διδοῦναι, quod Bothio insolenter dictum videtur pro διδόναι, confirmatur analogia formae τιθήμεναι Ψ 83. 247. et διδοῦν ἀπὸ Theognidem 1329. alii διδῶναι teste Herodiano περὶ μόν. λέξ. 25, 4. δυσχεραίνων δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸ (τῷ?) διδώμεν γράφει παρέξομεν. καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι διδοῦναι παρέκοπτε (libri διδόναι προέκοπτε) Schol. CHQ ad v 328. quid Aristophanes pro διδοῦναι scripserit incertum est: alii alia coniecerunt. ceterum ὁ productum in διδόναι non magis vitiosum est quam in ὄφρι M 208. βορέης I 5. τό ῥα Π 228. ὅς ἐτλης X 236. τό οἱ X 307; αἰ in κατ' ἀνέωιν I 490. ἀπονέεσθαι, ἀπονέοντο B 113. 288. Γ 313. Ἀπόλλωνος A 14. 21. 36: ἐ in ἐπίτονος μ 423. ἐπεὶ ψ 2; ἱ in πιφαύσκω K 478. 502. C 500. ἐπιτέλλω ψ 361. ἐριδήσασθαι Ψ 792. — 428 τῷ οἱ: τινὲς τῶν οἱ γράφουσι, τούτεστι τῶν θυσιῶν αὐτοῦ ἐμνήσθησαν Schol. M. — 434 παρέξ Ἀχιλλῆα Schol. BM.

- 435 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
 κυλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσκάμενος μαχέσαιο.
- 440 ἦ, καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευς ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἡύ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δέ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
- 445 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπώσεν ὄχῃας,
 ἐς δ' ἄταγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδew ἀφίκοντο
 ὕψηλῃν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
- 450 δούρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μόνος ἐπιβλής
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσcesκον Ἀχαιοί,

V. L. 435 omitt. L Lips. περί A. περί H. ΠΕΡΙ Syr. cum ceteris.
 — 436 ΜΩΜΕΨΕΙΝ Pap. pro κυλεύειν. μή μοι τι DH. μήτι μοι A. τι
 omitt. G. μετόπισθεν E Flor. γένοιτο DE Pap. — 438 COI ΜΕΝ Pap.
 ΚΑΙ ΚΕ Syr. κε omitt. L Lips. — 439 οὐκ ἂν τίς ACE. ἂν τις GH.
 οὐκουν τίς L. ΟΥΚΕΝ Pap. 1. man. ΟΥΚΕΝ Syr. οὐ κέν τις D. ὀνηκά-
 μενος Lips. μαχέσσαιτο C. — 440 ἀναΐξας ACGHS Cant. Harl. Townl.
 Vrat. b. Mosc. 2. Ven. B. ἐπαΐξας DEL Syr. ΕΝΑΙΞΑΣ Syr. — 441
 ΜΑΣΤΕΙΓΑ Pap. 1. man. ΜΑΣΤΙΓΓΑ 2. man. χειρί L. — 442 ἔπνευς
 H. ἵπποισι τε καὶ D. ἡμιόνοισιν L. — 443 τὲ H. — 444 οἱ L. περί H. —
 445 τοῖσιν δ' ὕπνον Vrat. A. ἔχευε: ὄρουσε A Cant. ὄρεσε S. — 446
 ὄχῃα Townl. — 447 ἐς δ' ἄγε Lips. Flor. δῶρ' ἐπήνησεν (pro ἐπένησεν)
 Vrat. A. — 448 κλισίην L. — 449 ὕψηλῃ L. — 450 ἔρεψαν D. — 451
 λειμωνόσε Schol. Ω 165. — 452 ἀμφὶ D. ποίησαν ἐρυμνὴν D. — 453
 σταυροῖσι H Lips. εἶχε A. μόνος δ' ἔχε θύρας Apoll. Soph. 72, 17. —
 454 ΕΠΙΡΡΗΣΕΣΚΟΝ Syr. ἐπιρρήσcesκον D. ἐπιρρήσcesκον ACEGHS
 Vrat. A. Flor. Rom. et Heynii fere omnes. ἐπειρήσcesκον L. ἐπὶρήσcesκον
 Vrat. d. ΕΠΕΡΗΣΕΣΚΟΝ Pap. 1. man. ΕΠΕΙΡΗΣΕΣΚΟΝ 2. man.

A. c. 440 ἀναΐξας Schol. BM. — 451 ὄροφον: τινὲς δευτόνως Schol.
 V. — 453 τὸ ἐπιβλής ὡς τὸ προβλής δεύνεται Schol. BCM. τὸ ἐπιβλής
 βαρύνει Ἀρίσταρχος Eust. 1359, 8.

- 455 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ρά τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαιναν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
- 460 ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα,
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὅπασσεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὦδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
- 465 τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
 λίσσσο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμάζε,
- 470 Ἰδαίον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἴζεσκε διίφιλος. ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὄζος Ἄρῃος,
- 475 ποίπνουν παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς,

V. L. 455 TPIC Pap. 2. man. ut 454. ^ΕTRIC Syr. add. ε 2. man.
 κληῖδα G. κληῖδα A. — 456 ἀχιλλεύς DG. ἄρ' omitt. A. ἄρ CDEHL.
 ἐπιρρήσεσκε D. ΕΠΙΡΡΗΣΕΣΚΕ Syr. ΕΠΕΙΡΗΣΕΣΚΕ Pap. ἐπειρήσεσκε L.
 ἐπιρρήσεσκε CEGHS. — 457 ρά D 2. man. L. ᾤξε D. ᾤξε G Vrat. A.
 — 458 ποδώκει G. — 459 δ' omitt. Syr. 1. man. ἐπὶ D. χθονὶ editores
 fere omnes: χθόνα libri. — 460 ἄμβροτος Mor. — 461 ΠΑΤΗΡ^{ΕΙ} Syr.

ΟΠΑΣΣΕ Pap. Syr. (cum acc.). — 462 ἀχιλλῆος H. — 463 εἴσιν H pro
 εἴσειμι. νεμεσσητὸν E. ΕΙΗ Syr. conf. Ξ 336. X 20. 346. Ω 367. — 466
 μητρός E. μητρός τ' L. καὶ τε μητέρος Lips. — 467 ἵνα οἱ CL. σὺν D. ΟΡΕΙ
 NHC Pap. 1. man. — 469 ΕΞ Pap. 1. man. ΑΦ 2. man. ἄλτο C. ἄλτο A.
 χαμάζε ACHL. χαμάζε DG Apoll. Soph. 69, 31. ΧΑΜΑΖΕ Syr. — 470

καταῦθι ADS Syr. conf. P 535. ὅς' ἐμμνεν CD (δ δ') L. ὈΔ' EMIMNEN
 Syr. — 471 ἵππους θ' C Syr. ΕΙΘΥC Pap. — 472 τῇ ῥ': ἐνθ' E. ἀχιλλεύς
 EGH. διί φίλος ACDEGHL. ΔΙΪΦΙΛΟΣ Syr. ἐν: AN Pap. — 473 ἕτεροι
 δὲ Vrat. d. ἀπάνευθεν AD. καθήατο CE. τῷ ACDHS Vrat. A. Flor. TΩ
 Syr. τῷ GL Harl. Vrat. d. Lips. Mosc. 2. Rom. δὴω τε L. omisso οἶω.
 οἶω CG. — 474 τε omitt. L. ΥΪΌC Pap. 1. man. pro ὄζος. — 475 παρ-
 εόντες L. ΑΠΗΛΗΓΕΝ Pap. 1. man.

A. c. 469 ἄλτο: ἄμεινον βαίνει γράφειν ἐπὶ τοῦ γέροντος Schol. V.

- ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον υἱας.
 480 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
 φῶτα κατακτεῖνας ἄλλων ἐξέικετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
 485 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 μνήσαι πατρὸς κοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου, ὡς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κείνον περιναίεται ἀμφὶς ἑόντες
 τεύρους, οὐδέ τις ἔστιν ἄρῃν καὶ λοιγρὸν ἀμύναι.
 490 ἀλλ' ἢ τοι κεῖνός γε σέθεν ζῶντος ἀκούων
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἡματα πάντα
 ὄψεσθαι φίλον υἷδν ἀπὸ Τροίῃθεν ἰόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι.
 495 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν·

V. L. 476 ἔτι γὰρ Mor. — 477 ἄγχι παραστὰς Vrat. A. — 478 ἀχι-
 λῆος CD. κύσε DH. — 479 ΠΑΙΔΟΦΟΝΟΥΣ Pap. πολῖας H. — 480 ὅταν

CEGHL. OTAN Syr. ὅτ' A. ὅτ' Vrat. A. ἐπιπάτρῃ D. — 481 ἄλλων
 ACDHS Syr. Cant. Mor. Barocc. Townl. Vrat. d. A. ἄλλον EGL Lips.
 edd. vett. conf. o 228. 238. π 382. υ 219. ΕΞ' ΙΚΕΤΟ Syr. ΕΞΕΙΚΕΤΟ
 Pap. 1. man. — 482 ἔχεν Pap. ΕΧΕΝΕΙΟΡΩΝΤΑ Syr. δέχ' εἰς-
 ορόωντας D. ἔχεν Flor. Rom. — 483 ἀχιλλεὺς E. θεοειδὴ Ὡ Vrat. d. —
 484 ἐσαλλήλους D. ἐπ' ἀλλήλους L. — 485 ἔειπε AC. ΕΕΙΠΕΝ Pap. cum
 ceteris. — 486 μνήσαιο Apoll. Soph. 140, 34. κοῖο ADH. Apoll. Soph.
 143, 30. Ammon. de Diff. s. ἐμεῖο et κοῖο. κοῖο CEGLS Hesych. IV, 16.
 Apollon. de Pron. 137 C. de Synt. 164, 6. Rhet. Gr. I, 399, 3. Schol.
 Ω 371. α 413. Polybius περὶ κολοικισμοῦ in Boissonadii Anecd. III, 233.
 ἀχιλεῦ CD. — 487 στηλίκου G. οἶος ἐγών Heracl. Alleg. c. 59. ἐγὼ L.
 ἐπὶ D. — 488 που: περ Vrat. A. περιναέται L Lips. — 489 οὐδέ τις
 ἔστιν ACD (ἔστιν) EGH. ἀνὴρ pro ἄρῃν H. — 491 τ' ἐνὶ C. ΕΠΕΙ Pap.
 ἔλπει Vrat. A. ἡματα D. — 492 ἀπο AD. τροίῃθεν ἰόντα CDE bis GHL.
 τροίῃθεν μολόντα A. τροίῃθεν μολούonta S. τροίῃθε (?) μολόντα Barocc.
 Cant. Mor. conf. H. U. 44. — 494 οὔτινα φημι ADEGHL.

A. c. 476 ἀθετεῖται Schol. V. — 486 κοῖο: Ζηνόδοτος κοῖο κακῶς
 Schol. V. conf. Ariston. ad α 413. Apollon. de Pron. 137 C. — 488
 ἑόντες: τινὲς ἑόντος Schol. B.

ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἴης ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἵρυτο δὲ ἄστῳ καὶ αὐτοὺς,
 500 τὸν δὲ πρῶην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἔκτορα· τοῦ νῦν εἴνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν
 λυγόμενος παρὰ κείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 505 ἔτλην δ' οἷ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὕφ' ἱμερον ὤρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένῳ, ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνου
 510 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεῖς,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἱμερος ἡδ' ἀπὸ γυίων,
 515 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χεῖρὸς ἀνίστη,
 οἰκτεῖρων πολίων τε κάρη πολίων τε γένειον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ᾧ δέϊλ', ἧ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνχεο σὸν κατὰ θυμόν.

V. L. 496 ἐννεακαίδεκα CL. ἐννέα καίδεκα G. ἐννέα καὶ δέκα H.
 μοι omitt. C. — 497 ἐνὶ μεγάροισι C. ἐνιμεγάροισιν D. — 498 ἐπιγούνατ'

C. ἀπόγούνατ' ἔλεσεν H. — 499 ὃς δέ μοι G. ὃς δὲ μὲν Vrat. d. δὲ
 καὶ ἄστῳ S. αὐτοὺς· αὐτός L Lips. — 500 πρῶην E: ceteri πρῶην conf.
 ad E 832. κτεῖνας D. ΚΤΕΙΝΕC Pap. — 501 εἴνεκ' D. — 502 σοῖο H.
 φέρων τ' D. — 503 αἰδοῖο H. αἰδοῖο Vrat. A. αἰδεῖο φέριστε θεοὺς
 Barocc. (omisso ἀχιλεῦ) ex 1 269. ἀχιλλεῦ EH. ἀχιλλεῦ G. — 504 ἐλεει-
 νός L. — 505 τίς L. ΓΕΝΕΤΑΛΛΟΣ Pap. 1. man. — 506 ποτὶ D. ποτὶ
 στόμα omitt. L Lips. χεῖρας ὀρέξαι ἢ χεῖρ' ὀρέγεσθαι E. — 507 ὥς A.
 ὑφίμερον D. ΕΙΜΕΡΟΝ Pap. 1. man. — 509 ὃ μὲν C. — 510 ἀδινά libri.
 ἔλυσθεῖς omitt. Pap. ἔλυσθεῖς C. λιασθεῖς L. ἔλκυσθεῖς Lips. — 511 ἀχι-
 λεὺς C. κλαῖεν αἰὲν πατέρ' L. — 512 κατὰ AD — 513 ἐπεὶ ῥα L. ἀχι-
 λεὺς C. — 514 ἀπο bis A. γυίων E bis. — 515 ἀνέστη H. ΑΝΕCΤΗ Pap.
 ἀνιστᾷ Vrat. d. — 518 ὦ δέϊλ' CL Lips. ᾧ δέϊλ' D. ἡδὴ D. ἡ μάλα
 πολλὰ H. ἀνέχεο Lips. ἀνάχεο C Vrat. A. σὸν omitt. L Lips.

A. c. 496 ἐννεακαίδεκα Herodianus: ἐννέα καὶ δέκα Pamphilus. —
 512 στοναχὴ: στεναχὴ Zenodotus. — 514 ἀθετεῖται Aristonicus. ἀθε-
 τεῖ ὁ Θρᾷξ Schol. V. — 518 οὕτως ἀρίσταρχος κάκ' ἄνχεο Didymus.

- πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 520 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἰέας ἔξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζευ ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἑάσομεν ἀχνύμενοί περ.
 οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
 525 ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
 θώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑών.
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίζας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 530 ἄλλοτε μὲν τε κακῷ ὃ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκε·
 καὶ ἐ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὡς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 535 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,

V. L. 521 υἱας Vrat. A. υἱοὺς E. ἔξενάριξε LS Cant. Pap. 1. man.
 σιδήρειον δὲ οἱ D. — 522 κατὰ AC. κατὰ ρ' E. κατ' ἄρ GH. καταρέζευ
 D. καταβάζει L. ΑΛΛΑΓΕ pro ἄλγεα Pap. 1. man. δ' omitt. H. — 523
 θυμοῦ L. — 524 οὐ γὰρ τίς τ' ἄνυσιν ἐν ἄλλῳ A. — 525 ὡς AD 1.
 man. βροτοῖσι ACDEGHL Et. Mg. 198, 3. Plutarchus Consol. ad Apoll.
 6. Stobaeus Flor. LXLVIII, 50 et 75. CXXIV, 14. βροτοῖσιν Plato
 Axioch. 367 D. — 526 ἀχνυμένοις ACDGHL Townl. Lips. Plato Axioch.
 367 D. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Stobaeus Flor. LXLVIII 50 et
 75: ἀχνυμένους ES edd. vett. Et. Mg. 198, 3. Stob. Floril. CXXIV, 14.
 εἰσί ADGHL. — 527 ΚΑΤΑΚΕΙΑΘΕ Pap. — 528 δέ: δ' L. ἑών CDEG
 HL Schol. Γ 65. ἑών A. ἑών Plutarchus Cons. ad Apoll. 6. Schol.
 Pind. Pyth. III, 141. κερῶν ἐμπλεῖοι, ὃ μὲν ἐσθλῶν. αὐτὰρ ὃ δειλῶν
 Plato Rep. II, 379 D. Eusebius Praep. Evang. XIII, 3, 12. totus versus
 aberat a Townl. — 529 κ' ἀμμίζας AG. alludit Plato l. l. ᾧ μὲν ἄν
 μίζας ὁ Ζεὺς δῶ. κ' ἀμύξας L. AMMEIΞAC Pap. καμμίζας CDEHS
 Plutarchus l. l. Schol. Pind. Pyth. III, 141. ita editores usque ad
 Wolfium, qui κ' ἀμμίζας restituit. δῶη AD. δῶη Schol. Pind. Pyth.
 III, 141. δῶη CGHL. δῶη E Plutarchus Cons. ad Apoll. 6. δῶη editum
 erat: δῶη Wolfius ex con. scripsit, eumque secuti sunt Bekk. 1. Bothe.
 Spitzner. Crusius. Dindorf. conf. 581. — 530 κακῷ ἐπιμίσγεται Schol.
 Pind. Pyth. III, 141. — 531 δῶη A. δῶη CHL. δῶη EG Plutarchus.
 δῶη D. ἔθηκε ACEGH. — 532 τὸν δὲ κακῇ Plato Rep. II, 379 D. βού
 βρωστις G Flor. ἐπὶ AD. — 533 ΤΕΤΕΙΜΕΝΟΣ Pap. βροτοῖσι D. — 534
 ὡς ACD 1. man. — 535 ΕΠ Pap. 2. man. EC 1. man. — 536 μυρμιδό
 νεσσι ACDEGHL.

A. c. 522 κατ' ἄρ' ἔζευ, non ἴζευ, Aristarchus.

καὶ οἱ θνητῷ ἔοντι θεᾶν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὐ τι
 παίδων ἐν μεγάροις γονὴ γένετο κρειόντων,
 540 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναῶριον· οὐδὲ νυ τὸν γε
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἡδὲ καὶ τέκνα.
 καὶ σὲ γέρον τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσοι Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔεργει
 545 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
 τῶν σὲ γέρον πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασι κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτααίαι τε,
 ἄνχεο, μὴ δ' ἀλίστατον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 550 οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔῃος,
 οὐδὲ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθῃσθαι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 μή πῶ μ' ἐς θρόνον ἵζε διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἔκτωρ
 κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
 555 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα

V. l. 538 ἐπὶ A. ἐπὶ D. ὅττι οἱ A. ὅτι οἱ E. οὔτοι Vrat. d. —
 540 παῖδ' ἔτεκε Lips. παῖδ' ἔτεκεν Apoll. Soph. 127, 13. τέκε C.
 παναῶριον A. τόνδε Lips. — 542 εἶμαι Schol. O 10. ἐνὶ AD. ENI Pap.
 1. man. ENI 2. man. — 543 τοπρὶν C. — 544 ὅσος S. λέσβου L. ἄνω
 omitt. L. μακάρων Lips. Suidas I, 1, 456, 12. Dio Chrysost. Or. XXIII.
 Plutarchus de Exilio 10. ΜΑΚΑΡΟΣ Pap. (ων 2. man.) μάκαρος πόλις
 Strabo XIII, 586. — 545 φρυγίης Vrat. A. ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΝ^C Pap. C 2.
 man. add. ἑλλήσποντος L. — 546 τῷ AD. ΤΩ Pap. τῷ Mor. Lips. Townl.
 Eust. 866, 70. τῶν ἢ τῷ E. τῶν γε γερόντων L. σὲ E. τέ καὶ A. υἰάσι
 φασι κεκάσθαι D. — 547 ἐπὶ τοι G. — 549 ἴσχεο Vrat. A. Stobaeus
 Floril. CXXIV, 1. μὴδ' CDEGH. κατὰ AD. — 550 γάρ τοι H. γάρ τοι πρήξει L.
 τι add. Pap. 2. man. ΠΡΗΞΕΙC Pap. ἔῃος CDEGH Schol. Ω 528. υἱέος
 αἰνῶς Stobaeus l. l. — 551 ANCTHCEIC Pap. — 553 μή πω μ' A.
 Schol. Υ 464. Cram. Epim. 308, 20: vulgo μή μέ πω. μή με πω DH
 Pap. μὴ δέ πω L. ἵζο διοτρεφές H. ἵζε E. ὄφρα κεν AC. ὈΦΡΑΚΕΝ
 Pap. — 554 κῆται A Pap. κῆται CDEGHLS et Heynii libri. ἐνὶ A. ἐν-
 κλισίῃ D. — 555 σὺ δὲ — φέρομεν (556) omitt. Lips.

A. c. 540 παναῶριον ἐδιδάκνυτο παρὰ τισι Eust. 1364, 26. οἱ μὲν
 ἐδίδασκον, οἱ δὲ ἐπὶ λίσσαν Herodianus. — 546 ἀρίσταρχος σὺν τῷ ὦ
 τῶν σὲ Didymus. — 550 ἔῃος: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἔοιο Aristo-
 nicus, conf. Schol. A 393. Ω 528. — 553 μή πω μ' laudat Herodianus
 ad Υ 464 idque recepi ex optimo codice.

πολλά, τά τοι φέρομεν· cū δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 εἴην ἐς πατρίδα γαίαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἕασας
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο].

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 560 μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
 Ἔκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος.
 καὶ δέ σε γινώσκω Πρίαμε φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 565 οὐ γάρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἥβῶν,
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
 ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
 τῷ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,

V. l. 556 φέρομαι ἢ φέρομεν Eust. 1364, 57. φέρομαι Mor. cū
 δ' ἀπόναιο L. ἔλθης Townl. Vrat. A. — 557 πρῶτος Eust. 1365,
 53. Mor. πρῶτος ἢ πρῶτον E 1364, 58. ἕασας A, addito altero
 spiritu. ἕασας Et. Mg. 307, 6. 398, 6. ἕσας Et. Gud. 188, 5. apud
 Zonar. 593 et 904 editum est ἕασας sed legendum ἕασας. — 558 omitt.
 DE Pap. 1. man. Townl. Lips. Vrat. d. in margine Pap. scriptum est
 κατω et in ima columna ΑΥΤΟΝΤΕΖΩΕΙΝ ΚΑΙ ΟΡᾶΙΝ ΦΑΟΣ ΗΕΛΙΟΙΟ.
 in A versui signum est adpictum, quo insiticius esse declaratur, conf.
 P 219. adscripsit librarius οὗτος ὁ στίχος οὐχ εὐρέθη ἐν τῷ παλαιῷ
 (i. e. in archetypo). αὐτόν τε ζῶειν omitt. Vrat. A. — 559 ἄρ CDEGH.
 δᾶρ A. ἀχιλλεύς C. — 560 μὴ κέτι A. μηκέτι μὴ μ' L. γέρων H. — 561
 ἦλθε ACDEGH Plutarchus de Aud. poët. 11. — 562 ἔτεκε D. ἔτικτε C.
 — 563 δὲ σὲ A. γινώσκω ACDEGHL Vrat. A. ΓΕΙΝΩΣΚΩ Pap. — 564
 τίς σ' C. θεῶν σὲ τίς L. θεός σὲ τίς Cant. θεός Vrat. A. σ' omitt. GS
 edd. vett. — 565 κε AH: κεν CDEGLS Pap. τλαίῃ A. — 566 ἐστρατόν
 D. οὐδε γὰρ A et in marg. ἐν ἄλλῳ οὐτε γὰρ ἂν. φυλακοὺς ADEGLS
 Pap. 2. man. Et. Mg. 802, 3. φύλακας CH Pap. 1. man. λάθη Et. Mg.

802, 3 cum Vrat. A. οὐδέ τ' A. ὀχῆα A Townl. Vrat. b. d. ὀχεῖα L.
 ὀχῆας CDEGHS conf. 466. — 567 μετ' ὀχλίσειε A. μετοχλίσειε E bis
 G et plerique Heynii libri. μετοχλήσειε D. μετοχλίσειε S. — 568 τῷ
 ACDHL. τῷ G. ἐν omitt. L. γρ. ἐνιφρεσί A. ΟΡΕΙΝΟΙC Pap. 1. man.
 NHC in marg.

A. c. 556, 557 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 557 ἕασας Trypho et
 Herodianus: ἕασας Didymus et Hermappias. πρῶτ' ἐλέησας Dion. Si-
 donius. — 558 hunc veteribus grammaticis incognitum fuisse confir-
 mant interpretationes verbi ἕασας. additus est ab interpolatore Herodi-
 ani aevo recentiore, cui sententia non satis perspicua videbatur, quod
 factum videmus etiam B 206. Θ 183. Υ 312. conf. Θ 235. K 531. N 316.
 Ξ 269. Π 381. Ψ 565. Ω 693; et ab interpolatoribus veteris aevi Γ 352.
 Ε 808. Θ 528. Ι 44. 416. K 497. Λ 705. Μ 450. Ξ 114. Ο 33. Π 261. Τ
 77. 94. 327. — 565 ἔξω τοῦ ν ὁ κε σύνδεσμος Didymus. — 566 φυλα-
 κοὺς Aristarchus, conf. Schol. Aristonici, Herodiani. Eust. 1365, 44.
 Et. Mg. 802, 3. ὀχῆα, non ὀχῆας, Aristarchus.

- μή σε γέρον οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλιείῃσιν ἔασω
 570 καὶ ἱκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτῳμαι ἐφετμάς.
 ὣς ἔφατ', ἔδδειεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο,
 ἥρως Αὐτομέδων ἥδ' Ἄλκιμος, οὐς ῥα μάλιστα
 575 τί' Ἀχιλεὺς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα,
 οἱ τόθ' ὑπὸ Ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· εὐσώτρου δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 580 καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' εὐνητόν τε χιτῶνα,
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίη οἶκον δὲ φέρεσθαι.
 δμῳὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλείψαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἷόν,
 μὴ δ' μὲν ἀχνυμένη κραδίη χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
 585 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
 καὶ ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.

V. L. 569 γέρον libri: γέρων Plutarchus de And. poet. 11. ὃν in caesura semiternaria producitur Δ 27. K 7. Λ 474. N 558. C 238. 591. X 198. β 41. δ 531. ε 266. λ 602. ο 104. 123. ρ 35. υ 374. φ 224.

ην
 χ 499. ἐν AD. — 570 ἱκέτις H. δ' omitt. AC. — 571 ὣς A. ἔδδειεν E. ἔδδειε GL Flor. vulgo ἔδδειεν. μαθεῖν H 1. man. pro μύθῳ. — 572 ὣς AD. ἄλτο C. χαμάζε L. — 573 θεράποντε S Cant. θεράποντες δύ' ἔποντο D. — 574 αὐτομέδων τε καὶ L (om. καὶ) S et olim vulgo. αὐτομέδων ἥδ' ACDGH Barocc. Townl. Vrat. b. οὐς ῥα GL. τοὺς ῥα D. — 575 τί' ADG. μετὰ A. — 576 ὑπο A. ἀπὸ Vrat. A. λύων D 1. man. ἵππους θ' Townl. — 578 καδδ' ACDL. ἐπὶ AD. εὐσώτρου D Pap. Townl.

Vrat. b. εὐσώτρου Vrat. A. ἐσωτέρου Lips. εἶσαν δυσώτρου δ' ἀπήνης L. γρ. εὐσώτρου A. vulgo εὐξέστου. ἀπ' omitt. GH. ΕΠ Pap. hunc et sequentem omitt. H 1. man. — 579 ἦρεον C. — 580 καδδ' ACDGHL. εὐνητόν EG. εὐνητον S Flor. Rom. εὐνητόν L. εὐνητον Lips. Vrat. A.

οι
 ΓΙΤΩΝΑ Pap. 1. man. — 581 δῶν A. δοίη Pap. Vrat. d. δῶν DES. δῶν CHL. οἶκον δὲ AG. οἶκον δὲ D. οἶκονδε CH. οἶκονδε L. — 582 δμῳὰς A. ceteri δμῳὰς. δμῳὰς S. ἀμφί D. — 583 ἴδη CL. ἴδη Lips. Cant. Barocc. Mor. Townl. — 584 ΑΧΝΥΜΕΝΟΙ Pap. 1. man. ἀχνυμένην διηχόλον H. οὐ κατερύξει L. κατερύξει Lips. — 585 ἀχιλλῇ G.

A. c. 569 μή σε Herodianus, ἐγκλιτικῶς. — 579 ἦρεον Herodianus, δακέως. — 584 χόλον: Ἡρωδιανὸς γόον γράφει Schol. B. Ῥιανὸς χόλον (cod. κόλον). οἱ δὲ κότον (cod. κόπον)· ἀμεινον δὲ γόον Schol. V. ἐν τις κότον κατερύκοι· ἀμεινον δὲ χόλον Schol. A.

τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἶρας,
 590 σὺν δ' ἔταροι ἥειραν εὐζέστην ἐπ' ἀπῆνην.
 ὦμῳξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 μή μοι Πάτροκλε σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃαι
 εἰν Ἀϊδὸς περ εὖν ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.
 595 τοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
 ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται γέρον, ὥς ἐκέλευες,
 600 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ' ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφιν
 ὄψῃαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησιώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο κύτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἔξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' υἱέες ἡβώνοντες.
 605 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
 χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάκετο καλλιπαρῆν.
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἥ δ' αὐτὴ γείνατο πολλοὺς·
 τῷ δ' ἄρα καὶ δοιῶ περ ἑόντ' ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.

V. L. 587 δμῳαὶ solus A. ΧΡΕΙCΑΝ Pap. 1. man. χρίσαν CEG. —
 588 ἀμφὶ D. φάρος GH. — 589 ἀχιλλεύς EG. αἶρας ἐπέθηκεν D. —

590 σὺν D. αἶρον Vrat. A. ἔπ' A. ἀπῆνην A. — 591 ὦμῳξέν L. ἄρ CD
 EGL. ἂν H pro ἄρ'. φίλον τ' E Mor. — 595 τοὶ δ' ἂν ἐγὼ S Cant. ἀπο-
 δάσσομαι DG Vrat. A. edd. vet. ὅσσ': ΩC Pap. 1. man. ἐπέοικε E. —
 596 ῥα CGL. ἀχιλεύς C. — 597 ἔζετο Lips. δ' ἔ H pro δ' ἐν, — 598
 ποτὶ D. — 599 ὥς ἐκέλευες AEGHS. ὥς σὺ κελεύεις CDL Lips. ὥς ἐκέ-
 λευας Townl. Baroc. γρ. ὥς ἐκέλευας A. — 600 λεχέεσσιν ἠοὶ δ' ἅμα
 L. λεχέεσσιν Lips. φαινομένηφιν CDGHL Pap. φαινομένηφιν AE Vrat. A.
 — 602 CΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. δόρπου C. — 603 τῇ καὶ Apoll. Soph. 152,
 5. τῆς περ Vrat. d. ἐνὶ AD. ἐνὶ μεγάροισιν C. ΕΝΙΜΕΓΑΡΟΙCΙΝ Pap.
 μεγάροισι H. μεγάροισιν λίποντο Apoll. Soph. 152, 5. — 604 δ' omitt. D.
 ἡβώνοντες ES Stobaeus Floril. CXXIV, 4. — 605 ἀπαργυρέοιο D. ἐπ' L. —
 607 οὐνεκά οἱ Tzetzes Alleg. 272. δὴ τοι pro λητοῖ D. ΕΙCΑCΚΕΤΟ Pap.
 εἰσάκετο L. ἰσάκατο H. — 608 δ' οἶω D. ἥ δ' L. τέκετο πολλοὺς D.
 — 609 καὶ δῖω G. ἑόντε D. ἀπο AD. ὄλεσαν DE.

A. c. 594, 595 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 604 υἱέες: γράφεται
 καὶ υἱεῖς διχῶς οὖν Didymus (?).

- 610 οἱ μὲν ἄρ' ἐννήμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων.
τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίῳνες.
ἦ δ' ἄρα κίτου μνήκατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
615 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασι θεῶν ἔμμεναι εὐνάς
νυμφάων, αἶ τ' ἄμφ' Ἀχελώϊον ἐρρύσαντο,
ἔνθα λίθος περ ἐούσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα διε γεραιέ
κίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
620 Ἥλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.

- ἦ, καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυρον ὥκυς Ἀχιλλεύς
σφάζ'· ἔταροι δ' ἔδερὸν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
ὤπτηράν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
625 Αὐτομέδων δ' ἄρα κίτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
ἦ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
630 ὅσος ἔην οἶός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐψκεί.
αὐτὰρ δὲ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.

V. L. 610 οἱ μὲν C. ἄρ ACDEGHL. ἐννήμαρ L. κέατο H. — 611 ΚΑΘΘΑΨΑΙ Pap. 1. man. Vrat. A. ΚΡΟΝΕΙΩΝ Pap. 1. man. — 613 ἡδ' CGL. ΚΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. δάκρυ χέουσα A. ceteri δακρυχέουσα. — 614 ἐνούρεσιν D. εούρεσιν L. οἰοπόλοισιν A. — 615 φασι τυφώεος Schol.

ἦ
Soph. El. 151, conf. B 783. ΕΜΜΕΝΕ Pap. — 616 ἀχελώϊον A. τινὲς ἀχιλῆιον γράφουσι Eust. 1367, 62. ἐρρύσαντο Vrat. d. — 618 ΔΕΙΕ Pap. 1. man. — 619 ΚΕΙΤΟΥ Pap. 1. man. κλαίησθα Eust. 1367, 15; sed 1368, 28 κλαίοισθα. — 620 δέ τι G. — 621 ὥκυς ἄργυρον G. ἀχιλλεύς C. — 622 σφάζ' L Lips. δὲ δέρον DL. — 623 ἄρ ACDEGHL. ὀβελοῖσι C Pap. (sine acc. et spir.). — 625 ΚΕΙΤΟΝ Pap. 1. man. — 626 καλοῖς H. ἀχιλλεύς C. — 627 οἱ δ' D. οἶδ' CGL. ΠΡΟΚΕΙΜΕΘΑ Pap. — 628 ἐξέρον D. ἐντο DGH Flor. ἐντο L. — 629 ἀχιλλῆα H. — 631 δ ACD. δ omitt. GHL edd. vet. ὁ Heynius laudat ex Cant. Mor. θαύμαζ' L Lips. ἀχιλλεύς C. — 632 τ' ὄψιν ἀγαθὴν L. μύθων Flor.

A. c. 614—617 ἀθετοῦνται Aristonicus, προηθετοῦντο καὶ παρ' Ἀριστοφάνει Didymus. — 616 Ἀχελώϊον· ἢ διὰ τοῦ ἦ Ἀχελῆιον Schol. ABD. τινὲς ἄμφ' Ἀχελήσιον Schol. V.

- αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 635 λέξον νῦν με τάχιστα διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἦδη
 ὕπνῳ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ τῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχῳ καὶ κήδεα μυρία πέσσω
 640 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 νῦν δὴ καὶ cíτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμεν.
 ἦ ῥ', Ἀχιλεὺς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσι κέλευσε
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 645 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἑσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἴψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιῷ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 650 ἐκτός μὲν δὴ λέξο γέρον φίλε, μή τις Ἀχαιῶν

V. L. 634 προσέειπεν D. — 635 λέξον δὴ μοι C. νῦν μοι H Lips.
 ὄφρα C. καὶ ADEGL Pap. Lips. Vrat. A. κεν CHS conf. δ 294. ψ 254.

— 636 ὑπο A. ὑπὸ CDEGHL. παυσώμεθα L Lips. Vrat. A. παυσώμεθα
 A. ταρπόμεθα H. κοιμηθέντες D Pap. — 637 γάρ που Lips. μύσαν CH.
 ὅσσε A. ὑπο A. ἐπὶ C. — 638 ὑπο A. πάϊς ACDEGHL. — 639 πέσσω:
 ταρπ

γρ. πάσχω Vrat. b. — 640 περὶ κόπρον D. — 642 λαυκανίης C Pap.
 λευκανίης DS Cant. Mor. Harl. Vrat. A. conf. X 325. μεθέηκα C. κα-
 θήηκα H. γε μὴν H. — 643 ἀχιλλεύς GH. ἦδὲ D. δμῳῆσι A. δμῳῆσι L.
 κέλευσε ACGH. κέλευε E Lips. Rom. — 644 δαίμνι' D. αἰθούσῃ A.

αἰθούσῃ D. — 645 ΕΝΒΑΛΕΙΝ Pap. ἐσβαλέειν H. στορέσαι τ' D. τ'
 ἐφύπερθεν ἑσασθαι H omisso versu 646. τάπητα Vrat. A. — 646 οὔλας
 τ' ἐφύπερθεν L Lips. καθ' ὑπερθεν D. — 647 αἱ δ' D. αἰδ' CGL. δάδας
 L Lips. conf. ad δ 300. μετα A. — 648 ἄρ' ἐστόρεσαν CDHLS. ita editum
 erat usque ad Heynium, conf. δ 301. ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε O 586. οἱ μὲν
 ἄρ' ἐκκίδναντο T 277. Ψ 3. β 258. οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον Ω 722 (?). ἄρα
 στόρεσαν AG Townl. ΕΝΚΟΝΕΟΥCAI Pap. — 649 ἀχιλλεύς C. — 650 μὲν
 τοι L. δὴ omitt. Lips. λέξον DG Vrat. A. Flor. λέξω H. λέξω S.

A. c. 636 παυσώμεθα: οὕτως ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ ἀναπαυσώμεθα.
 ἀπρεπὲς γὰρ τὸ λέγειν τὸν πρίαμον ταρπώμεθα Didymus, conf. 633.
 — 648 ἄρα στόρεσαν δοιῷ λέχε': οὕτως ἀρίσταρχος στόρεσαν δυϊκῶς
 Didymus. reponendum videtur στόρεσαν ἱακῶς, vel quod veri simi-
 lius est, στόρεσαν δοιῷ λέχε' δυϊκῶς (non πυκινὸν λέχος ut η 340.
 ψ 291).

ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλευούσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστί·
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 655 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἑκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 660 εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἑκτορι δῖω,
 ὠδὲ κέ μοι ῥέζων Ἀχιλεὺ κεχαρισμένα θείης.
 οἷσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστρῳ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
 ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροισι γοάοιμεν,
 665 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός,
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴ περ ἀνάγκη.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔσται τοι καὶ ταῦτα γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·

V. L. 651 ἐπέλθῃσιν EGH Cram. Epim. 332, 24. ἀπέλθῃσιν Bachm.
 Anecd. II, 87, 7. οἳ τέ μοι ACEGL Bachm. Anecd. II, 87, 7. Et. Gud.
 654, 12. Cram. Ep. 332, 24. — 652 ἢ A. ἢ D. ἢ E. ἢ CGHLS. ἐστὶ ACD.
 — 653 εἴ τίς σε CDH. εἶδοιτο E. δια A. — 654 ΑΥΤΙΚΑΔ Pap. 1. man.
 ΑΥΤΙΚ' AN in marg. — 655 νεκροῖο λύσιος ἐστίται C. γένοιτο DES. —
 656 κατάλεξον: ἀγόρευσον H Barocc. Mor. Vrat. d. — 657 ποσσῆμαρ A.
 πόσσ' ἡμαρ D. — 658 αὐτός μενέω Apoll. Soph. 151, 34. μένω omitt.

L Lips. — 659 γέρον H. — 660 μ' omitt. L Lips. με θέλεις H. — 661
 ὠδὲ C. κε μοι CGH. ῥέζας ἢ ῥέζων E. ἀχιλεὺ EH. θήσεις
 Vrat. A. — 662 ΥΛΗΝ Pap. 1. man. — 663 ἐξορέος A. μάλα γὰρ HLS
 Cant. Barocc. Mor. Lips. Vrat. d. A. τρώες L. — 664 μὲν γ' C. κ'
 omitt. E. ἐνὶ A. μεγάροισι D. ἐνιμεγάροισι C. ΕΝΙΜΜΕΓΑΡΟΙΣ ΓΟΟΩΜΕΝ
 Pap. — 665 δὲ καὶ θάπτοιμεν G. δαινυτό AH. δαινυτο D. δαινυτό C.
 δαινυτό EGLS Lips. Townl. Vrat. d. A. edd. vett. — 666 ἐνδεκάτῃ EL.
 — 667 δυωδεκάτῃ C. ΠΤΟΛΕΜΙΖΟΜΕΝ Pap. πολεμίζομεν H Harl.
 πτολεμίζομεν Vrat. A. ἀνάγκη A. — 668 προσέειπεν D. ἀχιλεύς C. —
 669 ἔσται τοι C. πρίαμ' C.

A. c. 657 ποσσῆμαρ Herodianus, ὅφ' ἐν. — 663 ἀρίσταρχος μάλα
 γάρ, οὐ μάλα δὲ Didymus. Δίδυμος μάλα γάρ, οὐ δὲ Schol. V. potest
 scriptura γάρ orta esse ex interpretatione Aristarchea τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ
 γάρ. — 665 δαινυτο Herodianus cum Philoxeno, conf. λεύτο c 238
 φθίτο λ 330. φθίμην κ 51. ἐκδύμεν Π 99. δύη ι 377. c 348. υ 286.

670 *σχίχω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.*

ὥς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
ἔλλαβε δεξιτερὴν, μή πως δέισει' ἐνὶ θυμῷ.

οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες,

675 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὔδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·

τῷ δὲ Βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρηος.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ

εὔδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ.

ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,

680 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα

νηῶν ἐκπέμψειε λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.

τῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

ὦ γέρον, οὗ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔδει

ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶαεν Ἀχιλλεύς.

685 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσας, πολλὰ δ' ἔδωκας·

σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα

παῖδες τοῖ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων

γνώῃ σ' Ἀτρείδης, γνῶωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

ὥς ἔφατ', ἔδεικεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη.

690 τοῖσιν δ' Ἑρμείας Ζεὺς ἵππους ἡμιόνους τε,

V. l. 670 πόλεμον τόσσον χρόνον CDHLS Pap. Cant. Barocc. Mor.

Townl. Lips. Vrat. b. τόσσον πόλεμον χρόνον A (sic). τόσσον πόλεμον
χρόνον EG edd. vett. ὥς σὺ ἄνωγας ἢ ὅσσον ἄνωγας E. — 671 ὥς A.
ἐπὶ AD. — 672 ἔλλαβε GH Vrat. A. Flor. ΔΕΞΙΤΕΡΗ Pap. I add. 2. man.
δείσῃ EG. δείσῃ CHLS. δέισει D. δῆσει Vrat. b. ἐνὶ A. — 673 τῷ μὲν

C. ἄρ ADGL. αὐτόθι: ΑΥΤΟΫ Pap. κοιμήσαντο Eust. 1369, 28; sed 1371,
5 κοιμήσαντο. — 674 κῆρυξ EL. πυκνὰ S. — 675 ἀχιλλεύς C. εὔδε omitt.
C. εὐπήκτου CGL: ceteri εὐπήκτου. — 676 τῷ δὲ C. τῷδε S. τῷ δ' ἄρα
A Barocc. Mor. δ' ἄρ Rom. τῷ δε βρ A in marg. — 677 μὲν ῥα L. —
679 ἐρμείην G Flor. ceteri ἐρμείαν. ἔμαρπτεν ὕπνος H. — 682 ἄρ AC
DGHLS. ὑπὲρ A. — 683 οὐ CE. οὐ νύ τί σοι γέρον H. οὐ νύ τί σοι μέλλει
Townl. — 684 ἀχιλλεύς C. — 686 κεν ACDEGHL Pap. κε Lips. — 687
παῖδες τοῖ CD. τοῖ H. παῖδες τε Vrat. d. ἐγκλιτικῶς γράφουσι παῖδές
τοῖ Eust. 1371, 31. μετ' ὀπίσθε A. ΛΕΛΙΜΜΕΝΟΙ Pap. — 688 γνώῃ DH

L Pap. Vrat. A. γνώῃ Lips. Townl. γνοίῃ A. γνοίῃ CGS. γνοίῃ E. —
689 ὥς A. ἔδεικε L Lips. — 690 τοῖσιν δ' ACDHLS Harl. Townl.
Vrat. A. τοῖσι δ' G Lips. Flor. τοῖσι δ' ἄρ Rom.

A. c. 672 δείσῃ editum erat, donec Wolfius ex Veneto A δέισει
revocavit. de coniunctivo praecedente aoristo conf. ad T 354. H. U.
292. — 677 ἄλλοι: conf. ad B 1. K 1. — 687 παῖδες τοῖ λελειμμένοι.
conf. Z 201 πῆδον τὸ ἀλῆιον. N 794 ἦοι τῇ προτέρῃ. I 219. Ξ 213.
Π 358. μ 252. Ξ 61.

- ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐυρρέϊος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 695 ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
 οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρῃ, ἱκέλῃ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 700 Πέρταμον εἰσαναβάσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
 ἔσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην.
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 κύκυέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ.
 ὄψεσθε Τρῶες καὶ Τρωάδες Ἑκτορ' ἰόντες,
 705 εἴ ποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκ νοστήσαντι
 χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.
 ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀσχετον ἴκετο πένθος.
 ἀτχοῦ δὲ εὐμβληντό πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
 710 πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλῃ καὶ πότνια μήτηρ
 τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶεσαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νῦν κε δὴ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἑκτορα δάκρυ χέοντες ὁδύροντο πρὸ πυλάων,

V. L. 691 ἄρ ADGHL. κατὰ D. — 692 ἶξον GL, ἶξον A. — 693 omitt. AD Pap. Harl. habent CGHL. — 696 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. ἔλων A. ἔλον Vrat. A. 1. man. et ἔχον ex corr. man. rec. ΕΤΕΝΑΧΗ Pap. 1. man. CTE-NAXH 2. man. — 697 ἄγον AL Lips. γρ. φέρον A. — 699 ἱκέλῃ CDGHL. χρυσῇ ACEGHL. χρυσῇ D. ΑΦΡΟΔΕΙΤΗ Pap. 1. man. — 700 εἰς ἀναβάσα ΔΗ. εἰς ἐνόησεν A. ΕΙΣΕΝΟΗCΕ Pap. — 701 ἐστεῶτ' D. ἀστυβοώτην A. — 702 ἄρ CDGHL. ἐφημιόνων D. λεχέεσσιν ACDEGH. — 703 κύκυσε Lips. ἄρ ACDEGHL. γέγωνεν πᾶν L Lips. — 704 τρῶες L. τρωιάδες ACDGL Cant. Harl. Townl. Lips. Flor. τρωιάδες ἢ τρωάδες E. conf. Z 442. H 297. X 105. — 705 ΖΩΝΤΕ Pap. ἐκνοστήσαντι ACDEGHL. — 706 πόλι L. — 707 ὡς A. αὐτῷ ἐνὶ S. ἐνὶ AD. αὐτόθι εἰνὶ πόλει G Flor. ἐνὶ πόλει L Vrat. A. πόλιν H. πόλει Townl. λείπετ' C. λείπετο EL Vrat. A. Rom. — 709 ΕΥΝΒΑΗΝΤΟ Pap. — 710 τῶν γ' Townl. τῷ δ' Harl. — 711 ἐφ' ἄμαξαν CH Lips αἶεσαι D. — 712 ΑΝΦΙCΤΑΘ Pap. ΟΜΕΙΛΟΣ Pap. 1. man. ὄμιλον Lips. — 713 καταδύντα DL. καταδύναι Lips. — 714 δακρυχέοντες omnes. προ ADL.

A. c. 701 ἀρίσταρχος ἐστεῶτ' Didymus.

- 715· εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
 εἴξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσεσθε κλαυθομοῖο, ἐπὶν ἀγάγωμι δόμον δέ.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπὴν.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 720 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδούς,
 θρήνων ἐξάρχους, οἱ τε στονόεσσαν αἰοιδὴν
 οἱ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 725 ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
 λείπεις ἐν μεγάροισιν· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
 ἦβην ἔζεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλῳλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 730 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα.

V. l. 715 ἄρ DGH. — 716 ΙΞΑΤΕ Pap. 1. man. διεθέμεν G. —

717 ἄσεσθε CDEGLS. ἄσσεσθε Harl. Vrat. A. ACECOAI Pap. ἄσσεσθε A. ἄσσεσθε H Vrat. d. ἀγάγωμι ADG Et. Mg. 54, 43. Cram. Epim. 76, 8. ἀγάγωμι Lips. ἀγάγοι CEHLs conf. H. U. 250. δόμον δέ A. δόμον δέ (sic) D. πόλιν Et. Mg. 54, 43. Cram. Ep. 76, 8. γρ. πόλιν δέ A. — 718 ὥς A. οἱ δέ C. διέστησαν L. — 719 οἱ δ' D. οἶδ' CGHL. ΕΠΙ Pap. 1. man. ἀλλ' ἐπεὶ Barocc. Mor. κλειτὰ H. — 720 ἐν A. — 721 θρήνων CEGHS Bekk. An. 752, 21. Pseudoplut. 144, 13. θρήνους ADL Pap. Harl. Townl. Lips.

Vrat. b. d. A. θρήνων· ἐξάρχους· οἱ τε H. ἐξάρχους· CGHLS. ἐξάρχους¹ A. post αἰοιδὴν est distinctio in A. — 722 οἱ μὲν C. ἄρ EH. μὲν δὴ θρήνεον DL Lips. ἐν ἄλλῳ οἱ μὲν δὴ θρήνεον A. vulgo οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον. ἐπὶ C. δ' ἐστενάχοντο E Vrat. A Rom. — 723 τῆσιν: ἐν ἄλλῳ τοῖσιν A. ita Lips. ἀνδρομάχῃ A. — 724 ἱπποδάμοιο DL Pap. Vrat. b. A. μετὰ A. — 725 ἄνερ CHS. καδδ' ἔμε A (sic). καδδέμε CGHL. — 726 ἐνὶ μεγάροισιν D. μεγάροισιν L. παῖς L. δέ τε ACHS Cant. Mor. Lips. Vrat. A. ἐν ἄλλῳ παῖς δ' ἔτι A. αὐτῶς AEGH. — 727 τοὶ L Lips. τε omitt. L Lips. οἴω HL. — 728 ἦδε A: ceteri ἦδε. κατὰκρης H. — 729 ὅς τέ μιν CEH: ceteri ὅς τε μιν. — 730 ῥύσκειν E. ῥύσκακες οὐδ' ἀλόχους L. ἐρύσκακ' οὐδ' ἀλόχους Lips. ἔχεις D. ΕC pro ἔχεις Pap.

A. c. 721, 722 corruptissimum hunc locum non tetigi, nisi quod cum Bekkero 2. οἱ μὲν δὴ θρήνεον scripsi. valde dolendum est excidisse Aristarchi explicationem, nam versui 721. in cod. A diplex pura est adpicta. ea scriptura, quae firmatur optimorum librorum auctoritate „αἰοιδούς θρηνοῦς (= θρηνησδούς). ἐξάρχους· οἱ τε στονόεσσαν αἰοιδὴν. οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον“ tantis difficultatibus laborat, ut praeter Düntzerum nemo eam ausus sit recipere. alii versum 721. pro spurio habuerunt. — 724 ἀνδροφόνιοιο conf. A 242. Z 498. I 351. Π 77. 840. P 428. 616. 638. C 149. Ω 509. ἱπποδάμοιο H 38. Π 717. X 161, 211. Ω 804. — 725 γηνόδοτος νέον ὦλεο Didymus.

- αἶ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχῆσονται γλαφυρῇσι,
καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῇσι· cὺ δ' αὖ τέκος ἦ ἐμοὶ αὐτῇ
ἔψαι, ἔνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἦ τις Ἀχαιῶν
735 ρίψει χεῖρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
χωόμενος, ᾧ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ
ἢ πατέρ', ἥε καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὐδας.
οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεὸς ἐν δαΐ λυγρῇ·
740 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστρῳ,
ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἔκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεια λυγρά.
οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας,
οὐδὲ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὐ τέ κεν αἰεὶ
745 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσα.
ὥς ἔφατο κλαίους, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἄδινου ἐξήρχε γόοιο·
Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἑὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
750 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἵσῃ.

V. L. 731 τοι omitt. G. οἰχῆσονται CE Ven. B. γλαφυρῇσι CDEGH. γλαφυρῇσιν AL Pap. — 732 καὶ δὴ ἐγὼ G Flor. καὶ μὲν ἐγὼ ACDEH LS Cant. Mor. Harl. Lips. Barocc. Townl. Vrat. b. d. ἦ ἐμῇ C. — 733 ἔνθά κεν ACDH. ἔνθά κεν G. — 734 ἀθλεύων ADLS Cant. Lips. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. d. A. Hesychius I, 64. Suidas II, 2, 414, 6. ἀθλεύων CEGH edd. vett. Schol. X 183. pro AD. ἀμειλίχου Lips. Schol. X 183. — 735 ἐλὼν: ἔχων Schol. T 126. ἀπο A. — 736 ΧΩΜΕΝOC Pap. 2. man. ᾧ δὴ: ᾧτινι δὴ DEGLS Mor. Barocc. Lips. edd. vett. χωόμενος ultimam ante vocalem producit ut A 244. l 107. Ψ 603. θ 238. λ 103. ν 343. εἰδόμενος E 462. σειάμενος X 22. ἀχνύμενος Ψ 137. πλαζόμενος π 64. θερσόμενος τ 507. — 737 H pro ἥε Pap. idem HKAI pro ἐπεὶ. — 738 ΠΑΛΑ Pap. 1. man. MHICIN add. 2. man. — 740 τῷ ACDHLS. τῷ EG. κεν pro καὶ C. μὲν omitt. EG Flor. κατὰ: ΠΕΡΙ Pap. — 741 ἀρῆητον CHLS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. d. A. conf. ad P 37. τοκεῦσιν H. — 742 μάλα γε λελείψεται L. — 743 γὰρ μὲν G. θνήσκων A: ceteri θνήσκων. — 744 οὐδὲ τί μοι ADGHL Plutarchus Consol. ad Apoll. 30. εἶπας Lips. Barocc. ceteri cum Plutarcho εἶπες. οὔτε κεν E. — 745 μεμνήμην A. μεμνομένην L Lips. νύκτας τε A. ἡμέρας DGH. δακρυχέουσα omnes. — 746 ὥς A. φάτο D. ἐπὶ CD. δε C. δ' ἐστενάχοντο Lips. Rom. conf. 722. — 747 τοῖσι D Lips. τοῖσιν L. δ' αὖ L. ἀδινού A. ceteri ἀδινού. βόοιο G. — 748 ἔκτωρ Lips. OMOI pro ἐμῷ Pap. 1. man. περὶ φίλτατε D. — 749 θεοῖσι G Pap. — 750 οἱδ' CHL. ΗΔ' pro οἱ δ' Pap. κήδονται D.

A. c. 743 θνήσκων conf. H. U. 216. — 749 περιπαστῆον τὸν ἦ Schol. V.

- ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἑμοὺς πόδας ὡκύς Ἀχιλλεύς
 πέρναςχ', ὃν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτιο,
 ἔς Κάμον ἔς τ' Ἰμβρον καὶ Λήμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκει χαλκῷ,
 755 πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάριοιο,
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνε· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
 νῦν δέ μοι ἐρρήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροις
 κεῖται, τῷ ἵκελος, ὃν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖσι βέλεσιν ἐποιοχόμενος κατέπεφνε.
 760 ὡς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίστατον ὄρινε.
 τῆς δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξήρχε γόοιο·
 Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίην δ' ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
 765 ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἑικοστὸν ἔτος ἐστίν,
 ἔξ οὗ κείμεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἄλλ' οὐ πῶ σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφληον·
 ἄλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροις ἐνίπτοι

V. l. 751 ἀχιλλεύς C. — 752 ΕΛΕΚΕ Pap. 1. man. ἐν ἀλλῷ ὄντιν' ἔλκει A. ὃν κε λάβοι Strabo X, 457. ἦν τινα ἢ ὄντινα E. — 753 ἀμιχθαλόεσσαν L — 754 ΕΠΙ Pap. — 755 ῥυστάζεσκεν L Lips. — 756 ἀνέστησεν CDEG Vrat. A. edd. vet. ὡς A ceteri ὡς. — 757 ἐρρήεις ACGHL. ἐρρωεῖς Vrat. A. μεγάροις ACDEH. — 758 ἵκελος DGH. ὅτ' pro ὃν τ' D. — 759 ἀγανοῖσι βέλεσιν LS Pap. βέλεσιν Vrat. A. ἀποιοχόμενος

κατεπέφνην G. ΚΑΤΑΠΕΦΝΗ Pap. καταπέφνει L. καταπέφνει S. ἐν ἄλλῳ οἷς ἀγανοῖσι βέλεσι ἐποιοχόμενος καταπέφνη A. — 760 ὡς A. ὄρινε ACGH. ὄρινεν E 1372, 23 L ἔγειρε D Pap. Mor. Baroce. Vrat. A. conf. Υ 31. — 761 τοῖσι L. δ' αὐθ' HS Cant. Harl. — 762 πολυφίλτατε D. — 764 μ' ἄγε E. τροίην omisso δ' D. ἄγατ' ἐς τροίην C. ἐς τροίηνδ' Harl.

δ' Lips. ὤφελον C. ὤφελον H. ὄφελον L. ὤφελ' ἀπολέσθαι A in marg. DGS Cant. Vrat. d. A. edd. vet. ὤφελλον ὀλέσθαι ἢ ὄφελ' ἀπολέσθαι Eust. 1374, 30. ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι ἀκριβέστερον τοῦ ὤφελ' ἀπολέσθαι Eust. 1374, 44. — 765 τόδε ἑικοστὸν CDGHL alii. τόδ' ἑικοστὸν AE Vrat. d. Flor. Rom. — 767 ΟΥΠΩC Pap. — 768 εἴ τις μοι L. ἐνὶ A. ἐνὶ μεγάροις C. ἐνίπτοι D Lips. ἐνίπτοι GLS Cant. Baroce. Mor. Townl Vrat. A. Flor. γρ. ἐνίπτοι A.

A. c. 753 ἀμιχθαλόεσσαν: Ἀντίμαχος μιχθαλόεσσαν Schol. V: alii fortasse ἀμιχλήεσσαν, conf. Schol. AD ἐνιοι δὲ οὐχ οὕτως ἀλλὰ τὴν ἀμιχλώδη ἀπέδοσαν. — 764 ὤφελ' ἀπολέσθαι: ὄφελον (sic) ὀλέσθαι οὕτως, ἢν' ἡ ὁμοίον τῷ „ὡς μ' ὄφελ' ἡματι τῷ“ (Z 345) Schol. V. in A versui diple est adposita, sed intercidit scholium Aristonici, quod hand dubie ad hanc scripturam pertinebat.

- δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 770 ἢ ἐκυρή, ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὡς ἥπιος αἰεῖ,
 ἀλλὰ εὖ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
 εἴ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
 τῷ σέ θ' ἄμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
 οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 775 ἥπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.
 ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείριυν.
 λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 ἄξετε νῦν Τρῶες ζύλα ἄστυ δέ, μηδὲ τι θυμῷ
 δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 780 πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτῃ μόλῃ ἡῶς.
 ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάσῃσιν βόας ἡμιόνους τε
 Ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἡγερέθοντο.
 ἐννήμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
 785 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡῶς,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δάκρυ χέοντες,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡῶς,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἑκτορος ἤγρετο λαός.

V. L. 769 ἢ δαέρων Townl. εὐπέπλων CGHL. εὐπέπλων ADE Vrat. A Lips. — 770 ἐκυρ|||δὲ A. αἰεῖ: πατὴρ L. HEN Pap. 2. man. in marg. γρ. εἶεν (ἦεν?) A. — 771 τοί γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος H. — 772 ἐπέεσσι ACDEH. ἐπέεσιν GL Pap. Flor. — 773 τῷ ACHL. τῷ D. τῷ EG. σέ θ' C. σέ μάλα κλαίω L Lips. — 774 γάρ τις μοι CH. MOITIC Pap. ἐνὶ A. — 775 φίλος D. πεφρίκασιν AD. ΠΕΦΡΕΙΚΑΣΙΝ Pap. — 776 ὡς A. ἐπὶ CL. δὲ στένε A. — 777 λαοῖσι D Lips. μετὰ ACD. ἔειπε D Lips. — 778 ἄξετε Harl. τρῶες L. ἄστυ δὲ AH. μὴ δέ τι CG. — 779 λόχον omitt. L. ἀχιλλεύς C. — 780 ὦδε, πέτελλε L. ἀπο A. — 782 ὡς A. οἷδ' CDGL. ὕφ' ἀμάσῃσιν CDG Mor. Barocc. Vrat. b. d. A. Flor. ὕφ' ἀμάσῃσιν H. ἀμάσῃσιν E Lips. ἀπ' ἀμάσῃσιν S. — 783 Ζεύγνυσαν Mor. Townl. Vrat. d. προάστεος A. προ D. ἡγερέθοντο H. — 784 μὲν τότε D. ΔΗ-
 CΦIN Pap. 1. man. ΤΟΙΓΕ 2. man. ἀγίνεον CDH. ἀγίνεον L. ἀγείνεον Townl. Apoll. Soph. 6, 8. — 785 φάνη DL Vrat. A. φρένη Lips. φαεσίμβροτος A. ῥοδοδάκτυλος Vrat. A. ἐν ἄλλῃ ῥοδοδάκτυλος ἡῶς A, conf. Z 175. — 786 ἄρ CDEGHL. ἄρ' A. δάκρυ χέοντες A: ceteri δακρυχέοντες. — 787 ἐν A. ἐν δ' ἔβαλον πῦρ: ἐν ἄλλῃ ἀχνύμενοι κῆρ A, conf. Ψ 165. — 789 τῆμος δ' D. ἄρ DGHL. ΠΥΡΗ Pap. ΚΛΥΤΟΝ Pap. 2. man. ΚΡΙΤΟC 1. man. * ἤγρετο: libri ἔγρετο, conf. H 434. versus abest a Townl.

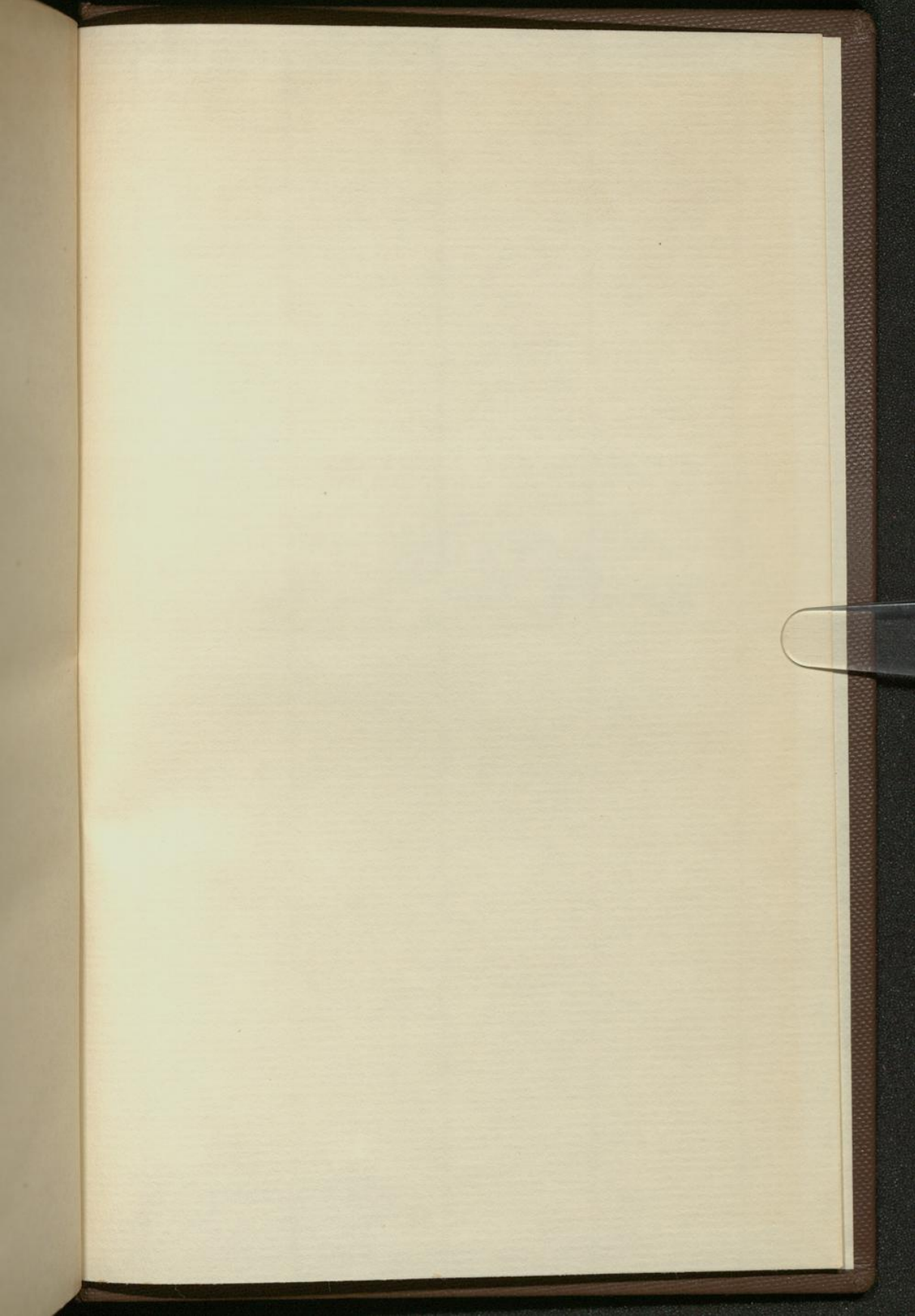
A. c. 773 ἔμ' ἄμμορον: οἱ δὲ γράφουσιν ἐμὸν μόρον Schol. V. conf. Z 408.

- 790 [αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,]
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν βέεσαν αἴθοπι οἴνω
 πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἑταροὶ τε
 μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.
- 795 καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες,
 πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθε
 πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι·
 ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
- 800 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
 δύμασιν ἐν Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος.
 ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἱποδάμοιο.

V. l. 790 omitt. AELS Pap. Lips. Townl. Vrat. d. A. Flor. habent CDGH. ὁμηγερέες G. — 791 κατὰ ACD. πυρκαϊάν Lips. — 792 ἐπέσχε Vrat. d. Flor. conf. Ψ 238. — 793 θ' omitt. DEHS edd. vett. habent ACGL Townl. conf. Δ 441 κασίγνητη ἐτάρη τε. — 795 χρυσεῖην L. — 797 ἄρ ADEGHL. ὕπερθε. AEH: ceteri ὕπερθεν. — 798 πυκνοῖσι CH. πυκνοῖσι Vrat. A. πυκνοῖσι (πυκνοῖσιν L) μεγάλοισι κατεστόρεσαν λάεσσι L Lips. ΚΑΤΑΤΟΡΕCAN Pap. μεγάλοισι ACEH. — 799 ἔχεαν S Barocc. ἔχεον Townl. παντὴ AEG: ceteri πάντη. — 800 ἐφορμήσειαν L

Lips. ΕΥΚΝΗΜΕΙΔΕC Pap. 1. man. — 802 συναγειρόμενοι A. συναγειράμενοι GL Lips. edd. vett. εὖ τ' ἀναγειράμενοι Harl. Cant. Mor. συναγυρόμενοι Vrat. d. διαγειρόμενοι S Barocc. ΔΑΙΝΥΝ ΠΕΡΙΚΥΔΕΑ Pap. 1. man. correxit man. 2. — 803 διοτρεφέος H. — 804 ὥς A.

A. c. 793 ὀστέα Herodianus: alii ὀστέα. — 795 τὰ γε χρυσεῖην conf. H. U. 41. — 796 καλύψαντες: τινὲς καθάψαντες Schol. V. — 804 τινὲς γράφουσιν „ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζών, Ἄρης θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνοιο“ Schol. V.

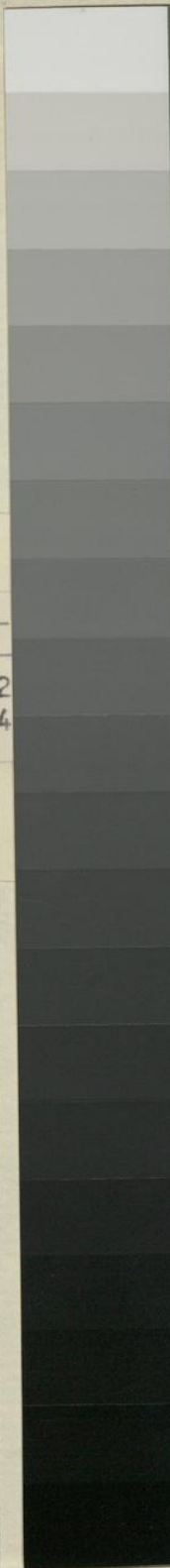

— Grauskala #13 —

B.I.G.

A 1 2 3 4 5 6 **M** 8 9 10 11 12 13 14 15 **B** 17 18 19

Inches

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

B.I.G.

Standort: ~~W 10~~ 04
Signatur: ~~GTVD 1113~~ 1/2
Akz.-Nr.: 85/3275 22WX
Id.-Nr.: W4814117 58860-1/2

Buchbinderei
Bildereinrahmung
Kunstgewerbliche Arbeiten

ULRICH GOERKE

4670 LÜDEN
Goethestr. 16 Postf. 1425
Tel. 02306 / 53173

